

နတ်တောင်ရှင်ရည်

မဂ္ဂဇင်း
၁၉၅၆

BURMESE
CLASSIC

...ဆိုင်ခရိုင်တစ်မြို့မှ...
fatigon
 ဇာတိ ဝန်

နယ ဝါယ ဘဝဇာ အရဟဇာ ဘျာသဗျဒ္ဓာ

ဒိုတာဝန်အရေသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု ပြိုကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားစုညီညွတ်မှု ပြိုကွဲရေး
အချုပ်အခြားအာဏာပိုင်ပုံဆိုင်ရုံရေး

... ဇွဲအရေ
... ဇွဲအရေ
... ဇွဲအရေ
20 APR 2014

နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်

BURMESE CLASSIC .com

လော ကိ မ ညာ ရ သ စုံ မ ဂ္ဂ ဇင်း

နက္ခတ္တရောင်ပြည့်

၂၀၁၄

အောင်ဦး

သိင်္ဂါဘဝ အောင်ဦး

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၁-၀၁-၂၀၁၄(တိုက်ရိုက်သွင်း)

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂၀၁၄-၂၀၁၅

၂ နက္ခတ္တရောင်ပြည့်မဂ္ဂဇင်း

အောင်ဦး
ဦးတောင်မိုးသိန်း
တာဝန်ခံအောင်ဦး
ဓမ္မဿ
နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်ဝ(L.L.B)ကိုရိုးထန်။
သန်းထွန်း(ဘားအံ)
ပါဠိ အယ်ဒီတာ
* ဦးစံတင့်

(တေ့နိုကာယကောဝိဒ၊ဝိနယဓရ၊ဓမ္မာစရိယ)
* ဦးသန်းဝအောင်ရွှေ
[ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂ)၊မြန်မာဂုဏ်ထူး၊
ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ
(နိကာယဝိပုလ)]

ဥပဒေအကြံပေး
ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L.(Advocate)

ပုန်းချိုဒီပဲညာရှင်
ကိုတင်ဦး၊
တင်တင်နွယ်
မျက်နှာဖြူပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်
ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ
ကွန်ပျူတာစာမီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာမီလုပ်ငန်း
အတွင်းဖလင်

ပါရမီ

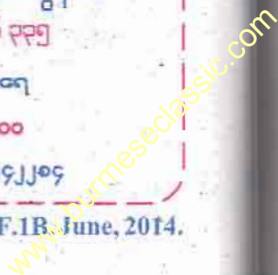

ယဟာဒေဝိဋ္ဌာန်ဝင်ပုံဟာ
ပိပိဝင်ကိုသေ မဟာဆိုယဉ် စာလုံးနှင့်
ဘွဲ့အပည့် ဖောင်ခေါင်းပိုးသေ ငေတီရင်ပြင်တွင်...
၈၁-၁၀၆

ထုတ်ဝေသူ
ဦးခင်မောင်ဝင်း(၁၉၄၇) နက္ခတ္တရောင်ပြည့်မဂ္ဂဇင်းကိုယ်
၂၀၁၄-၂၀၁၅ ဝမ်း ရန်ကုန်မြို့၊
အတွင်းနှင့် မျက်နှာဖြူရိပ်
ဦးခင်မောင်ဝင်း(၁၉၅၉) ပါရမီအောင်ဦး
အမှတ် ၅၅၅ ရန်ငြိုးအောင်လမ်း
၅-ရပ်ထုတ် မရမ်းကုန်းမြို့နယ်
ရန်ကုန်မြို့၊
မန္တလေးပြန်ချိရေး
နယ်စာပေ
ရှမ်းတောင်ကယား ပြန်ချိရေး
ပိယံနာစာပေ (တောင်ငူ)
ဝင်္ဂါနဂါးစာပေပြန်ချိရေး(တောင်ငူ)
မွန်ပြည်နယ် ကရင်ပြည်နယ်ပြန်ချိရေး
ကျော်ကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
ပြန်ချိရေး
ကျော်နုသိန်းစာပေ ၂၀၁၄-၂၀၁၅ ရန်ကုန်မြို့၊
၈- ၀၁၂၄၂၀၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး - တိုတင်မောင်ဓမ္မး
မင်္ဂလာ စီးပွားရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ
အမှတ် ၃၃၅
အုပ်စု
၀၀၀၀
၈-၀၁ ၂၄၂၀၄

ခေတီမိုက်ခတွင်းမှ
ရွှေ (၉)စောင်ဖြည့်ခေတီတိုလည်း
ဖူးခြားစွာ ရူးဖွေ ရသည့်... ❖ ၈၁-၁၀၅

မုန်တိုင်းပင် အပင်ကို ယူပါ
အိမ်ထဲက အခွေအဆန်ကို ထုချေပြီး
ကုတ်ဆွဲထားတဲ့ ငါးပျက်စီပေါများ အုံပြီး... ❖ ၈၁-၉၅

*** ရေချိုးခြင်းမရင်ခြေညှိ ***

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ငူဥက္ကလာပဋိပညာ
 အောင်စည်တိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာဦးကျော်လှိုင်ဦး
 (ထဆ-၀၇၁၅)၏ ဖျဉ်းရောဂါအကြောင်း တရားစာစောင်
 [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၈၅
 ဦးကျော်ဦးမှ ရုပ်စာတ်ပြုပြင်တူသော မြန်မာ့အကြော
 ပြင်ပညာစွင် [ဖီးကုန်း အေးမော်] ၁၂၉

❖ ဝတ္ထုပေးရောင်ခြေညှိ ❖

တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၉၁) [ဟုဂျင်းစီ] ၈၇
 လူတိုင်းအတွက် တရုတ်မြို့ရာ
 အိမ်မက်ရှင်းတမ်း (၈၀) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၅၆
 သင်္ကေတများ၏ သာသနာစကား (၃၅) ၂၀၂

❖ ယဇ္ဇကားရောင်ခြေညှိ ❖

ယဇ္ဇကားရောင်ခြေညှိ လက္ခဏာအမြင်
 [ဆရာဦးစင်မောင်လင်း-B.Sc,ရွှေဘို] ၉၆
 ဘယ်လုပ်ငန်းခွဲခွဲ အတိုးပေးနိုင်သလဲ
 [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၀၁
 နိုင်ငံခြားတ ဝါရူဘွဲ့နှင့် လက္ခဏာပညာ ၁၄၀
 ဦးပွားရေးလုပ်ငန်းတို အထောက်အကူပြု
 အမှတ်အသားများ [ဦးသော်စင်-ဟင်္သာတ] ၁၅၀
 ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ အိမ်မဲမြို့၊ အိမ်မဲကြီးရပ်ကွက်
 ကံလှပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ဓမ္မရိပ်သာဆရာတော်
 ရွှေဟင်္သာဝံသ သာသနာပါလဓမ္မာစရိယ၊ အဖိုးရ
 သာသနဓဇ ကံလှ အရှင်သောတိတာဝံသ၏
 လက္ခဏာတော်နှင့် ဩဝါဒ ၁၆၁
 လက္ခဏာပဟေဠိ အခြေညှိကြစို့ ၂၀၁
 သူ တယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၂၂၄

❖ ကမ်းညွှန်ရောင်ခြေညှိ ❖

ရတံသာမော ဆတ်သွားတောမှ ဝန္တာရုံတုံကျော်
 တောရဆီသို့(၁) [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၁၇
 ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ နွေရာသီ သီတင်းသုံးရာ
 အင်ကြမ်းပင်သာသနာမြေသို့(၇) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၄၁
 အဝိဇ္ဇာမင်းကျောင်းပညာ လက်ဆင့်ကမ်းဖို့
 [ဦးစင်မောင်သန်း-အ.မ.က၊ ပန်းဂါး] ၁၁၁
 ရွှေဘုံသာဝါးဆူ ဖူးတော်မူ [ဝဠာကျော်-ဝန္တာရီ] ၁၁၃
 *ဗုဒ္ဓဗျာဓိရောင်ခြေညှိမဂ္ဂဇင်း ၃

၀ အထူးကဏ္ဍပေါင်းခြုံဖွဲ့ ၀

သုကောရိကုန်းတော်မတီနှင့် အဘအောင်မင်းခေါင်
 ဓာတ်ပန္နက်စေတီတော်(၁) [ထက်ခင်းကျော်စွာ] ၉
 ရန်မာန် ကင်းစေသည့် ထောထင်နယ်မှ အောင်နိမိတ်
 ဆောင် ခမောက်ထောင်(၃) ၄၉
 မြတ်သမဏတို့ စံပျော်ခြင်းသည် ထုံးတောင်မြေ
 သာစခန်းဆီသို့(၄) [ဇင်ညိုငယ်] ၈၁
 အခင်းကြေလွှင့် မင်းစုံတောင်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ(၂) ၈၉
 [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်]
 ရွှေတောင်မြို့၏ ကျက်သရေဆောင် အဓိဋ္ဌာန်အောင်
 ဓာတ်ပေါင်းစု အောင်မင်းခေါင်စေတီတော်(၁)
 [တင်ဦးမောင်-ပုတီးကုန်း] ၁၀၅

၀ အိုက်ထွေးပေါင်းခြုံဖွဲ့ ၀

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ ကန့်ပြတ်ခြင်းနိမိတ်
 [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၁၅၁
 မြွေကိုနိုင်သော ဂဗ္ဘိရပညာ [မခိုင်-ရှမ်းမောမြေ] ၂၄၉
 မိကျောင်းကိုးကွယ်ကြသူများ၏ဌာ [ကိုရွှေစိုး] ၂၅၇
 သူ့အရပ် သူ့ဒေသနှင့် ရှိရာလေ့များ
 [ဘူးမေ-ပေါင်] ၂၆၁
 သိုးဝယ်၏ တောတွင်းအတွေ့အကြုံများနှင့်
 ဖျားရည်စိတ်ဆိုးခြင်း [အေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း] ၂၇၆

* ဖျင့်စဉ်ပေါင်းခြုံဖွဲ့ *

သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီး၏ အာဏာတည်ကျင့်စဉ်
 [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၅၄
 ၁၀-ထပ်ဘုရားကြီးနှင့် ၁၁-မီးငြိမ်း ပုတီးစိပ်အဓိဋ္ဌာန်
 [အောင်စ-LLB] ၁၅၃
 ဘေးကင်းရန်ကာ ပု-မိ-အာ [မောင်သာဆင့်-ရေနံချောင်း] ၁၇၆
 နွေးမဟောင်နိုင်တဲ့ ပု-မိ-အာအစွမ်းနှင့် ကျင့်စဉ်
 [မျိုးတင့်-ညောင်လေးပင်] ၂၄၆

၀ အစီအစဉ်ပေါင်းခြုံဖွဲ့ ၀

လုံခြုံစိတ်ချ သူမိခားပြဲ ဦးစော်နိုင်ဦး-လက္ခဏာဝေဒင် ၆၂
 မဟာဘုတ်ချိန်ခွင့်နှင့် လွယ်ကောင်းယဉ်ကျေး
 [တနင်္လာသာသနာ့အတွက်] [သန်းပညာ] ၈၀
 သိဒ္ဓိဝင် ရှင်သီဝလီ [မောင်အောင်ဝင်းမန်း] ၁၃၇
 မုတ်စိကျိန်းအတွက် စမကွမ်းရွက်စီရင်နည်း
 [ဆရာသန်းဆောင်-နဘဲကန်] ၁၄၃
 ထာဝစဉ် ကျက်သရေတိုး၍ စည်းစိမ်ဖြူစေသော
 အစီအရင် [ငါးမထီတော်-ပိဋကပု စစ်ကိုင်း] ၁၆၅

၀ အပြုအမူပေါင်းခြုံဖွဲ့ ၀

ခြင်သို့ဆီနှင့် သွပ်ဓာတ်လုံး အသုံးပြုပုံ [ဟံသာရတေ] ၁၀၃
 အသက်ရှည်လိုသူများအတွက် အနန္တဓာတ်ပြာလမ်း
 [ဆရာ ဦးကျော်လင်း-နေလဝိဇ္ဇာ] ၁၅၉
 ရှင်ကောဝိဒေဲ့ စန်နာသုတရတေ(၂)
 [ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်] ၂၁၂

၄ နက္ခတ္တပေါင်းခြုံဖွဲ့မဂ္ဂစဉ်:

စာရေးသားထုတ်နေတုန်း 'ဟုတ်တိုင်းမှန်' သို့မဟုတ် 'ငါ့အတွက်' ဟုလေးစားဖွယ်ရာ နောက်တော့ စိတ်ကြည်လင်ငယ်ပါးလာပြီး... ၈-၂၅

ရှင်သူငယ်သကြီးဆိုဒေါ်တယ် ဥက္ကဋ္ဌ ဖူးပြီး စားနဲ့ ပိုင်းကြည့်ရင် သာမဏေစာပိုင်း ထိုင်နေတဲ့ နေ့ရုစယ်... ၈-၃၀

ဝေဘူသဏ္ဍာန်ကြီး ရန်ကုန်သို့ ကြွထွက်ခန့်
သမ္မတအောင် ဦးစစ်ရွှေသိုက်
ကပ်ယူဖြူစိုက်ပါသည်ကို ...

တ-၄၂

အသေကောင်ပုပ်ကြီးကို ကြာရှည်ထား၍
ကျေးဇူးခံများ မြန်သည်၊ မမြန်စေနှင့်၊
ကြာသည်၊ မကြာစေနှင့်ဟု ...

စာ-၁၂၁

*** ပါဏာပတ္တန်ရောင်ခြည် ***

ဝေဒါသာတု ဂါတာပလ္လင် [ဦးပညာသီရိ-နတ်မောက်] ၁၅
အာယုခက် အသက်ရှည်ဂါတာတော်နှင့် ကိုယ်တွေ့
တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ [ဧရာမြေ ကျော်ဝေ] ၁၂၇
သူရဿတီခေတ်နှင့် ဂါတာများ [စင်ညိုငယ်] ၁၇၇
မတောင်းကြည့်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်စေသော
နေလဝါတာ [ချစ်ဆိုင်] ၂၅၆

*** ဆေးနည်းတို့ရောင်ခြည် ***

မိမိဝန်းကုန်၍ အနိုင်စာတ်များ တောတင်းဆကိုက်ခံရလျှင်
[အောင်လှသန်း-မင်းဘူး] ၃၁
တမာတစ်ခက် သွားတစ်သက် [အတ္တ-သိဒ္ဓိရာဇာ] ၁၁၂
အစာစိမ်လေ့နာပျောက်စေလိုလျှင် [မင်းဆက်ဟိန်း] ၁၉၀
သွေးတိုးရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်
ခန္ဓာသလွန်ခေါက် [ရိုးသော်တာ] ၂၃၀
နာနတ်သီးမှည့် အစာကြေဆေး [ဆရာဝင်း] ၂၈၈

◆ ဆေးပေးဒရောင်ခြည် ◆

ကိုယ်တွေ့ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဖောရောဂါပျောက်ဆေး
[ဦးလှရွှေ-ပညာရေး] ၁၆၈
သင်္ဘောဖို ဓုက္ခမူဆား [မင်းနှိန်-ထိန်တော၊ မိုးညို] ၁၈၇
ဖောရောင်ခြင်းအတွက် လိမ်းဆေးနည်းတစ်နည်း
[ဝင်းကျော်-ခုဒ္ဒဟူးသား] ၁၉၂
သစ်ငင်ရဲ့အစွမ်း ဖုံးမခန်း [မင်းရဲထွန်းမြင့်-မြစ်သာ] ၂၂၉
ပရန္တဝါအားဆေး [ဥရ]ပါ ရောဂါကင်းဝေး
[နတ်မောက် မျိုးနော်] ၂၇၅
ပန်းနာရင်ကျပ်အတွက် ဆေးတစ်လက်
[ထွန်းထွန်း-ဒရယ်ချောင်း] ၃၀၂

*** ဝတ္တိရုပ်ပုံရောင်ခြည် ***

ပရလောကသား သူ့ရားခါယတာ ဦးကျတ်
[မောင်မောင်သိန်း-သတင်းထောက်၊ ဖီးကုန်း] ၂၆၅
ဘဝထောင်းက ချစ်ကြီးတစ်မျှင်(၁)
[အနောက်သား-စစ်တွေ] ၂၈၁

+ ထူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် +

ရန်ငြိုးပြယ်သည့် ရှင်သုဇယံဝမုန်း [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၇၀

✽ ပဗ္ဗသုတရောင်ခြည် ✽

ကျောက်လက်ဝါးနှင့် ပတ်သက်သည့် ထူးခြား
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ပညာသုတ [နတ်မောက် လှမြင့်သန်း] ၁၀၉
မိုးနိမိတ် ဖိုးထိတ်စရာမလို [မြင့်ဟိန်းကျော်-ကသာမြေ] ၁၃၅
လက်ပွဲကြီးထုံး ထုံးနည်း [သုဇယံတစ်ဦး] ၁၇၄
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ခြေပဂ္ဂဇာင်း ၅

အပေါင်းတော်
ပေါင်းတော်
မှူးမေု
ဒိုးပဏ္ဍိ
အောင်မြေ့ပျံ
ရင်မြိုင်တော်
ဟမ္မဂ်ဗြေ့
တောင်တွင်း
 † စာ-၁၂၀

ဘုရားအဆင်း
ခေါ်ရွာရား
မင်းသား၏
ရံခေါ်
ထုလုပ်
အားခွဲခြင်းမှာ
 † စာ-၆၀

လောကီကျမ်း
အလိုအရ
ပညာကို
အစိုးရတို
နတ်ဒေဝီ
လှို
ဆိုကြ
ပါတယ်...
 † စာ-၁၁၇

*** ဝိပဿနာရောင်ခြည် ***

စိမ်မွေ့ကြောင်ကလေး အစာနှင့်သော် [ဒွိဒိုလင်း] ၇၂
 တွဲနှားများ ငှက်ဖျားရောဂါနှင့် နှာစေး
 အအေးမိရောဂါ ထုသနည်း [နတ်ဟောက် မျိုးခေတ်] ၂၃၁

☺ ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည် ☺

ထူးထွေဆန်းပြား ရွှေလင်းပင်ဘုရား (၃) [နိုင်ငံလှို] ၆၅
 တို့က်ရွှမ်းလန်မှ ရွှမ်းထိုက်ဘုရား [ဂုဇန်းယန်] ၂၁၇

*** အောင်မြေ့ရောင်ခြည် ***

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏
 အောင်မြေ့နှင့် ရှိရှိပူဇော် ဝါထာတော်များ (၁၆)
 [အောင်မြေ့ခြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၇၃
 တောင်မင်း နာဝင်္ဂီသမ္မ ဟင်္သာအောင်မြေ့စေတီတော်
 [ခရီးသည် သုတေသီ] ၁၁၈

◇ ဝိပဿနာရောင်ခြည် ◇

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဓာတ်ကြီးဝါးပါး
 စိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေထီဆုငွေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၀၄
 ယခုနှစ် သင့်အတွက် ထိပေါက်ကိန်း နှိုမနှိုတွက်နည်း
 [ကောင်းခန့်-သစ္စာတံမြေ၊ ဝက်လက်] ၂၃
 ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ထီအတွက် ရွှေဆုပေး ဤဝင်ကမ်း
 [ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၃၀၂

✦ ထပ်ဆင့်အဆင့်ရောင်ခြည် ✦

ကျေးဇူးတင်ပါသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
 (ပွေးကင်းစကလေး ချက်မကြေသော်) [မေထူး] ၂၁၁

*** အင်းစမရောင်ခြည် ***

အစွမ်းထက်သော အင်းတစ်ခွက်
 [ဦးခတ်နိုင်ဦး-လက္ခဏာခေတ်] ၁၄၈
 လာဘသိဒ္ဓိဝိပဿနာမူတွဲ [အောင်ကျော်စော] ၁၆၇

☾ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည် ☾

မြိုင်မြိုင်နယ် တွင်းတောရွာ ခပ်လာသီရိကျောင်းမှ
 ဆရာတော်ဦးပညာသီရိ၏ ဖပုပ်သီးသော
 ရုပ်ကလာပ်တော်နှင့် တပည့်ရိပ်များ (၁) [ဝံထွန်းသာ] ၂၅
 အာဏာတည် ဆရာတော် (၄)
 [အရဟံ ဆရာသိန်း-လပုတ္တရာ] ၅၇
 ဘုတလင်မြို့ကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီး အရှင်ဣန္ဒက၏
 တဝကောက်ကြောင်း (၅) [ခင်ညိုဝယ်] ၉၄
 ထားဝယ်ဒေသမှ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော ဇေယျလတ်
 ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသီလ
 [မောင်မောင်စိုး-သာဝယ်] ၁၂၁
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်ခြေစာရင်း ၇

✦ ထူးခြားဆန်းကြယ်စေ့များခြုံညှိ ✦

လှေခြောက်ကလေးတွေရဲ့အကြောင်း တစေ့တစောင်း
 [လောင်း ဦးကျော်] ၂၃၃
 သစ်အဖွဲ့နှင့် ထူးခြားဖြစ်ရပ်များ [နေအောင်လင်း-စလေး] ၂၃၃
 အခြေမပြီးမသတ်သေးသည့် ပုစ္ဆာတစ်ခု
 [ခရီးသည် သုတေသီ] ၂၈၀
 ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရသော်လည်း [နန္ဒကျော်-လ/သ] ၁၉၃
 သိပ္ပံတန်းခိုး ခြေတို လွှဲလို့ နှုတ်ခွဲ(၁)
 [ခွေတောင် ကြည်မောင်အေး] ၂၂၅

□ အပေးအခြေစေ့များခြုံညှိ □

နို့ညှပ်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့် [မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၃၀
 သိချင်လွန်းလို့ [မောင်နိုး-ကျောက်မဲ] ၆၃

★ ရေစဉ်းသုံးဆယ့်လမ်းညွှန်စေ့များခြုံညှိ ★

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်း
 ရွေးကြေးလာဟ်လာတ သွတ်လက်စေ့
 [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၈၄
 ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်
 ခုနှစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၂၂
 ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်း
 ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟုဂျင်းစီ] ၂၆၃

★ မြန်မာ့ဒီးမိုကရေစီများခြုံညှိ ★

သင့်မြတ်သော အိမ်ထောင်ဖက် တွတ်နည်းနှင့်အဟော
 [တောင်စန်-သခွတ်မြေ ဖက်လက်] ၂၀၉
 အသာပေါင်း ရွေးဟောင်းစေခင်
 [ကျော်မိုးလွင်-ဝါးစယ်မ] ၂၃၇

◆ ကျန်းမာရေး ဝတ်စားစေ့များခြုံညှိ ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်း
 ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ [ဟုဂျင်းစီ] ၁၄၄

● မြစ်ပျက်ပုန်စေ့များခြုံညှိ ●

အိမ်မှားသွားလို့ပါ [အင်ကြင်းပန်း] ၂၃၈
 ဆရာမနိုင်သော ပလောင် [ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၄၁
 လယ်တွက်ထဲမှ တလေးငိုသံ [စေန္ဒာမိုး-တောင်ငူ] ၂၄၁
 ထင်းခွေပြန် သင်ခန်းစာ [သက်ဦးမောင်-နန်းဆန်] ၂၈၆
 မီးမတောင်းသိုက် [အေးမေ-မြန်မာစာ] ၂၈၉
 လာလိုသူ ခရီးနီးသော်လည်း [မောင်စရာ-ရာမည] ၂၉၂
 ဖုန်းရိုမှု တွေကြုံခဲ့ရသောဖြစ်ရပ်ဆန်း [ဖြူလေးကျော်] ၂၉၇
 လမ်းညွှန်ပေးသူ တယ်သူလဲ
 [မနင်းစီ-ရေဆင်း၊ နေပြည်တော်] ၂၉၉
 ၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပဟာဇေဝီဂျ
 ပရိဝုဏ်စောင့်
 ရွှေမန်ကျည်းပင်
 ရွှေမင်းမင်းကြီး၏
 ဌာန
 ဘင်္ဂါရွာ
 ကျင့်စဉ်
 ဝင်ကျောက်ပါက
 ၈-၃၀ †

အလို
 အလှောက်
 ပေါက်
 လာသည့်
 ဖောင်
 ရွှေကင်
 တစ်ဆယ့်
 တစ်ပင်ကို
 ၈-၉၈ †

ဤ
 အပင်၏
 ဥပမာအား
 ပါးပါးတို
 အပူနဲ့
 ထောင်းကာ
 ပျားရည်နှင့်
 တေ့
 နေ့စဉ်
 စားပေးပါက
 ၈-၂၂ †

◆ အာဖရိကန်အင်္ကျီနှင့် အာဂျင်တိုင်အိမ်

လက်ခံငွေကုန်

သုခကာပုံကုန်းတော်မဟိနှင့်

အာဘအောင်မင်းဒေါင် ဇာတ်ပညာကံဝေတီ ၁

နိဒါန်း

‘အရှင်ဘုရား ဟိုးဆယ်နှစ်ကျော်လောက် တုန်းက တပည့်တော်လာတိုင်း အင်းအကြောင်းတွေ ပြောပြတဲ့ ဦးပွန်းကို မတွေ့တာကြာပြီ။ ဘယ်ပြောင်းသွားတာလဲ’
‘ဘယ်ကိုယ်တော်ပါလိမ့်၊ ဪ ဪ မရှိတော့ဘူး ပျံတော်မူရှာပြီ။ မုံရွာက F.2A. June, 2014.’

လူတွေ အတော်များများ အားကိုး ကျင့်ညိုကြတဲ့ ကိုယ်တော်ပါ’
‘အင်းအကြောင်းကို အတော်လေး ပြောပြနိုင်တယ်နော်’
‘ပြောနိုင်ဆို ရွှေဘိုဆရာတော်ရဲ့ တပည့်ပဲလေ’
‘ရွှေဘို ဘယ်ကျောင်းကလဲ ဘုရား’
‘မြို့တောင့်စေတီနားက သုခကာပီ

ကျောင်းဆရာတော်ပါ’
‘ဟာ တပည့်တော် ဖူးဖူးတယ်။ ကျောင်းပိုင်ကား သုံးလေးစီးရှိတယ်။ လာကြတဲ့သူတွေကလဲ ထိတ်ထိတ်ကြဲကြဲ တွေ လုပ်ငန်းရှင်ရော ဌာနဆိုင်ရာတွေ ရောပဲ။ ဒါပေမယ့် ဆရာတော်ဘဲ မျက်နှာမလိုက်ဘူး။ နွမ်းနွမ်းပါးပါး တောသူဟောင်းသား

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉

◆ သုခကာရီကျောင်းအောင်မှဦး

ကိုလဲ အရေးပေး အဖူးခံတယ်။ လျှောက်တိုင်း ရပါတယ်လို့သာ မိန့်တယ်။ အငြင်းစကား မကြားရဘူး။

ညနေပိုင်း စစ်ကိုင်းကိုပြန်တော့ နောက်ဆုံးကားမီအောင် သုတ်ခြေတင်ရတယ်။ (ရွှေဘိုမှ မန္တလေးသို့ ညနေ (၃)နာရီခွဲကျော်လျှင် ပြေးဆွဲသော ကားများ မရှိတော့ပါ။) ခြေလှမ်း(၂၀) လောက်ပဲ လျှောက်လိုက်ရတယ်။ ခန်းနေ ဦးပွင့်တစ်ပါးက ဆရာတော်ကြီးစီးတဲ့ကားနဲ့ နောက်ကလိုက်လာပြီး ကားဂိတ်အရောက် ပို့ပေးပါတယ်။

'ဟုတ်တယ်လေ၊ ဆည်းကပ်လာသူတိုင်း မရှိစကား၊ မရစကား မကြားစေရသလို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်လဲ လိုတာမရှိ အမြဲပြည့်စုံနေတယ်။ မဟာလယ်တီတိုက်မှာလဲ ဒုလ္လဘရဟန်းခံပွဲတွေ တရားစခန်းတွေ ဖွင့်ပေးခဲ့တယ်။ တစ်တိုက်လုံးက ရှင်၊ ရဟန်း အား

လုံးကို ဆွမ်းကပ် လှူဒါန်းခဲ့တယ်။ စက်ရေတွင်းတွေ၊ ရေကန်၊ ရေချိုးခန်း၊ ကုဋီတွေ လှူပါတယ်။

ဆရာတော်က အင်းပညာနဲ့ သာသနာ ပြုသွားတယ်။ ထူးတာက ရာသီဥတု ချမ်းအေးပေမယ့် မချမ်းမအေးသလို၊ ပူလောင်တဲ့အချိန် တခြား ရဟန်းတွေ ချွေးပေါက်ပေါက်ကျပေမယ့် ဆရာတော်က ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။

နေဝင်လထွက်ကျင့်စဉ် အောင်ထားလို့ အပူအအေးဒဏ် ခံနိုင်တယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်'

'ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသွားတော့ အဲဒီပညာတွေ ပျောက်ကုန်မှာပေါ့နော်'

'မဟုတ်ဘူးဗျ။ သူ့တပည့် ဦးဝိမလက ဆက်ခံပြီး အခု သာသနာပြုနေတယ်။ ကျုပ်လဲ သုခကာရီမှာ အတော်ကြာအောင် နေခဲ့ဖူးတယ်။ နောက်ဆုံး

သီလရှင်တစ်ဦးက ကျုပ် စေတနာတွေကို အထင်အမြင်မှားတာနဲ့ အဲဒီက ထွက်လာတာပါ။ ခမာဂုဏ်နဲ့ သည်းခံရှောင်လွှဲတယ် ဆိုပါတော့ဗျာ'

မုံရွာမြို့ မဟာလယ်တီတိုက် ဒေါ်မေအုတ်ကျောင်းမှ အရှင်သီလာစာရနှင့် ပြောဆိုလျှောက်ထားဖြစ်ရာမှ သုခကာရီ ဆရာတော် ဦးကေသရအကြောင်း ပိုမိုသိရှိခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာတော် ဦးအာလောက၏ အတွေ့အကြုံ

နောက်တစ်နေ့ ဘုတလင်မြို့ ကြောင်ပန်းတောရသို့ သွားရောက် လေ့လာကြည့်ည့်ရာ အဋ္ဌမမြောက် ကြောင်ပန်း (လက်ရှိ)ဆရာတော် ဦးအာလောကက 'ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ ကြိုဆိုကူညီပေးပြီးနောက် အသန်ကြာအောင် ပြောဆိုမေးလျှောက်ဖြစ်

ကြသည်။

ကြောင်ပန်း ဆရာတော်ကြီး ရှိစဉ်က ကျပ်တင်ပြော (၂၇) တောင်ပြည့် ခေတီ တော်တစ်ဆူတည်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ဒါယကာ တွေက သုကောရီသွားဖို့ အကြံပေးကြတာနဲ့ ဆရာတော် ဦးကောသရကို ဖူးမြော်လျှောက် ထားပါတယ်။

ဆရာတော်က အောင်ပြင်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ကြာလိမ့်မယ်တဲ့။ ဆရာတော်ပြောတဲ့ အတိုင်း (၉)နှစ်လောက်ကြာမှ ခေတီတော်ကြီး ပြီးခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက တတ်ပုံတစ်ပုံနဲ့ အင်းတစ်ခုပဲ ပေးခဲ့တယ်။

ဆရာတော် ဦးအာလောက ယူပြုပေးသဖြင့် ဓာတ်ပုံအား ဖူးတွေ့ရသည်။ သုခကာရီကျောင်းတည် ဆရာတော် ဦးပညာစက္ကပုံတော်နှင့် ရင်ခွင်၌ အင်းတစ်ချပ်ကို ရိုက်ကာ တင်ယူ၍ ခွေ ထိုင်နေသည် ဦးကောသရပုံတို့ကို မြင်ရသည်။

အဲဒီအချိန်က ကွန်ပျူတာတွေ မပေါ်သေးဘူး။ ဒီဘက်နယ်မှာ ဖြတ်ညှပ်ကပ် လုပ်နိုင်တဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာလဲ မရှိသေးဘူး။ ထူးခြားလို့ မေးကြည့်တော့ ဦးပညာစက္ကရဲ့သမီး သီလရှင် ဒေါ်ရူပဝတီက ရှင်းပြပါတယ်။

ဦးကောသရက ဆရာဖြစ်သူ ဦးပညာစက္ကနဲ့အတူ ယှဉ်တွဲပြီး အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ ရိုက်ချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဦးပညာစက္က ပျံ့တော်မူပြီးဖြစ်လို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။

တစ်နေ့တော့ သီလရှင် ဒေါ်ရူပဝတီကို သော့အပ်ပြီး (၄၅)ရက်တိတိ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်မယ်။ (၄၅)ရက် မပြည့်မချင်း တံခါးသော့ခတ်ပြီး သော့ကို သိမ်းထားပါ။ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ ဖွင့်မပေးပါနဲ့လို့ မှာတယ်။ ပြီးတော့ ရေတစ်အိုးနဲ့ အခန်းတွင်းဝင်ပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်သတဲ့။

ဆယ်တောင်ပြည့် ကန်ကျော်ခေတီ တစ်ဆူတည်တွင်မြင်ကွင်း

သီလရှင်ကလဲ သော့ခတ်ပြီး သိမ်းထားပါရဲ့။ (၄၅)ရက်ပြည့်တဲ့နေ့ကျတော့ သော့တံက ပျောက်နေတယ်။ တစ်နေ့ကုန် ရှာပေးမယ့် သော့မတွေ့လို့ ကြံရာမရတဲ့အဆုံး ချုံးပွဲချ ဝိုပဲလေရော။

အဲဒီမှာ အခန်းတွင်းက ဆရာတော် ဦးကောသရက “ငိုမနေနဲ့ ဆရာလေး စားပွဲစွန်းမှာ သော့ရှိတယ်လို့” ဆိုတော့မှ သွားကြည့်တော့ သော့ကို တွေ့ရတယ်။

(၄၅)ရက်လုံး ရေချည်းသောက်ပြီး အားထုတ်နေတော့ အားအင်ချည်နဲ့

နေမှာပဲဆိုပြီး အမှတ်တရ ဖြစ်ရအောင် ဓာတ်ပုံဆရာကိုလဲ ကြိုတင်ခေါ်ယူထားတယ်။ သော့ဖွင့်ပေးပြီး ဆရာတော် ထွက်လာတော့ ပိန်ချုံးချည်နဲ့တာ မရှိဘဲ ကျန်းကျန်းမာမာ ဝဝဖြိုးဖြိုး တွေ့ရသတဲ့။

ဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူးလိုက်တဲ့အခါ ဦးကောသရရဲ့ နောက်ခံမှာ ဦးပညာစက္က သက်တော်(၆၀)အရွယ်က ပုံတော်ပေါ်နေတာ တွေ့ရသတဲ့။

ဦးပညာစက္က မူလက ဘာသာပြန်လို့ဆိုတယ်။ အသက်(၆၀)ပြည့်မှ ရဟန်းဝတ်ပြီး အဘအောင်ပေးခေါ်ခေါ်

ရသေ့ကြီးဘိုးဦးသုစန္ဒီ၊ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ နှင့် ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်ကြီး တို့ဆီမှာ ပညာယူပြီး သာသနာပြုခဲ့ တယ်။

သူ့သမီးဖြစ်တဲ့ ဒေါ်ခူပဝတီက ဆန် မရှိတော့ဘူးလို့ပြောရင် (မရှိဘူး)မပြော ရ။ ဆန်ကုန်နေပြီဆိုပြီး ဆန်အိုးကို ပုတ်လို့မှာတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဟိုက ဒီက တစ်အိတ်၊ တစ်ဆွဲစီ ယူလာကြ လို့ ဆန်အိုးကြီး ပြန်ပြည့်သွားတယ်လို့ ပြောပြခဲ့တယ်။

နလေးလုံး အလယ်သေအင်း

ဆရာတော် ဦးအာလောက ယူပြ သော ဓာတ်ပုံနောက်ကျောတွင် ပါရှိ သော အင်းမှာ "နလေးလုံးအလယ် သေအင်း" ဖြစ်ကြောင်း သုခကာရီ တတိယမြောက် (လက်ရှိ)ဆရာတော် ဦးဝိမလအား ဖူးတွေ့သောအခါ မိန့် ကြားတော်မူသည်။

န	ဝါ	သ	ဗု	ဘာ	န
ဘာ	ဗု	ဝေ	တိုင်း	ဗု	ဒွါ
ဒေ	ကြ	န	န	ဝေ	သ
သ	ဝေ	န	န	အော်	ဝ
ယာ	ဗု	ဝေ	ဝေ	ဗု	ဘာ
န	ဘာ	သံ	သ	မ္ဗာ	န

နလေးလုံးအလယ်သေအင်း

ကြံတိုင်းအောင်စေ
သဗ္ဗုဒ္ဓါ နုဘာစေန
သဗ္ဗဝပ္ပာ နုဘာစေန
သဗ္ဗသယာ နုဘာစေန
ဟူ၍ မြင်းသွားသွင်းရသည်။
ဂါထာမန္တန် မန်းမူတ်စရာမလို အင်း ပေါက်အင်းကျိုး အင်းပြတ်ခြင်း မရှိစေ

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရန် ဂရုစိုက်ကာ အင်းပေါင်တည်ရန် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဤအင်းကို ဆောင် ထားခြင်းဖြင့် ကိစ္စအားလုံး ပြီးစီးနိုင် သည်ဟု သိမှတ်ရသည်။

မိုင်းကိုင်စက္ကူတွင် အင်းချ၍ မီးရှို့ ပြာချခြင်းဖြင့်လည်း သောက်သုံးနိုင် သည်။ တိုင်ထိပ်ရှိအင်းကား အ, အလယ်သေအင်းဖြစ်သည်။

c	ယ	သ
၁	၆	၇
၀	အ	ည
မ	ဟ	လ
၃	၈	၅

၀ ည၊ မ ယ၊ ဝ ၀ သ ဟ
ဟူ၍ မြင်းသွားချပြီးလျှင် အလယ် တွင် "အ" ကို သွင်းရသည်။
ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးများ

၁၂	၃၂	၁၃	၇	၁၀	၂၀
၃၄	၆	၁၁	၂	၁၄	၈
၃၀	၁	၃၃	၉	၁၉	၂၁
၅	၃၅	၂၅	၁၇	၃	၁၅
၂၄	၃၀	၄	၂၇	၂၂	၁၈
၃၆	၂၆	၂၃	၂၉	၁၆	၂၈

အင်းဆန်သွင်းပုံ အစီအစဉ်

သည်။ လူမမာအား ဤအင်းကို (မိုင်းကိုင်စက္ကူခြံရေး၍) ပြာချတိုက်နိုင် သည်။
ဟိတ်ဟန်မလုပ်သော ဆရာတော် လွန်ခဲ့သော (၆)နှစ်ခန့် မိုးဦးကျ ကာလတွင် ကန့်ဘလူမြို့နယ်တွင်းရှိ

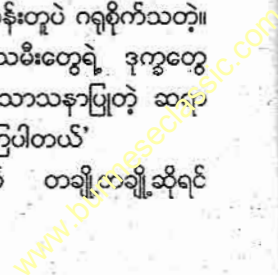
ရသေ့တောင်တွင် ကိုက်တစ်ရာပတ် လည်ခန့် ကျယ်ပြောသော ကျောက်ဖျာ ကြီးထက်တွင် မွန်စာ၊ ကရင်စာ၊ ဗမာ စာ၊ တရုတ်စာ၊ အင်္ဂလိပ်စာ၊ ဟိန္ဒူစာ လုံးအက္ခရာများကို စုံလင် ထင်ရှားစွာ လေ့လာတွေ့ရှိရကြောင်း အရှင်ဝိစာရ (ပေကြီး)က လမ်းညွှန်သဖြင့် သွား ရောက်လေ့လာဖြစ်ခဲ့သည်။

ကျောက်ဖျာထက်မှ အက္ခရာများကို လည်း အံ့ဩဖွယ် ပီပြင်ထင်ရှားစွာ တွေ့ရသဖြင့် မှတ်တမ်းတင် ရေးသား ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုမှအပြန် ရွှေဘိုသို့ ရောက်သောအခါ ရွှေဘိုသာကျောင်း ဆရာတော် ဦးဥက္ကမအား ဝင်ရောက် ဖူးမြော်သည်။

'အဘတို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ရွှေဘိုမြို့ ရွှေတော်ကိုကိုဆု ပုထိုးပူဇော်ပြီး ခေါင်းဆွဲနဲ့ ရွှေဘိုသာကျောင်းပေါ်ပြီ ပြီးတဲ့နောက် ကုသိုလ်ရှင်တွေ ပေါ်လာပြီး အနက်အဓိပ္ပာယ်တို့ကို သွားစာ စေတီ မောင်တွေလဲ အသစ်ပွင့်ထွန်းပြီး ကျောင်း ဆောင်အသစ်တွေလဲ မြင်တဲ့အတိုင်းပေါ့။ နတ်တစ်ရာ စာတစ်လုံးတဲ့။ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ကုသိုလ်များပါပေရဲ့ အခု နော ဘယ်က ယာတာတဲ့'

'ကိုးပင် ကြာညှပ် အနားက ဓာတ် တော်တောင်၊ ကန့်ဘလူနယ်က ရသေ့ တောင်တွေ လေ့လာတုန်းက ရွှေဘို သုခကာရီကျောင်း ဆရာတော် ဦးကေသရအကြောင်း ကြားရတယ်။

လူသိများ နာမည်ကြီးတဲ့ ဒကာတွေ အများကြီး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပေမယ့် ဟိတ်ဟန်မလုပ်ဘူး။ တပည့်ဒါယကာ အားလုံးကို တန်းတူပဲ ဂရုစိုက်သတဲ့။ ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေရဲ့ ဒုက္ခတွေ ကယ်တင်ပြီး သာသနာပြုတဲ့ ဆရာ တော်လို့ ဆိုကြပါတယ်။
'ဟုတ်တယ် တချို့ဟုတ်ဆိုရင်

နာမည်ကျော်ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ လှူဖွယ်
ပစ္စည်း ဆက်ကပ်ပုံတွေ၊ အတူယှဉ်တွဲ
ပြီး ဓာတ်ပုံအရိုက်ခံတာတွေ ရှိတတ်
ပေမယ့် ဦးကေသရကတော့ ဒါတွေ
မရှိဘူး။ ကျောင်းမှာလဲ ဆရာသမား
ဒကာ၊ ဒကာမပုံတွေကလွဲပြီး ချိတ်ဆွဲ
ထားပြီးခြင်း မရှိပါဘူး။

ဒကာကြီးတွေသွားရင် ပြည့်စုံ
အောင် ကူညီပေးပါလိမ့်မယ်။ လာဖူးသူ
တိုင်း စိတ်ချမ်းသာအောင် ကူညီပေး
တတ်ပါတယ်။ အဲဒီကပြီးလို့ မန္တလေး
ပြန်ဖို့ ကားမရှိတော့ရင် ကျုပ်ကျောင်း
လာတည်းနိုင်တယ်နော်

ရွှေဘုံသာခံရာတော်က အထက်ပါ
အတိုင်း မိန့်ကြားတော်မူသည်။

သွားရောက် ဖူးတွေ့သောအခါ
တိုးတက်များပြားလာသော ရွှေဘုံမြို့
လူဦးရေအတွက် လိုအပ်နေသော
မီးသင်္ဂြိုဟ်စက် ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက်
အားသွန်ကြီးပမ်းနေချိန် ဖြစ်သည့်
အပြင် စေတီဟောင်းများ မွမ်းမံရေး
သာသာပြုလုပ်ငန်းများဖြင့် မအားမလပ်
ရှိသည့်တိုင် အချိန်ပေး၍ မိမိအလိုရှိ
သည်ကို ကူညီတော်မူသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ဆရာတော်၏
ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း လက္ခဏာပုံစံနှင့်
သာသနာပြု လုပ်ငန်းများအကြောင်း
ဆောင်းပါး ရေးသားပူဇော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

မိမိထက် စောစွာ ရောက်ရှိနေသည့်
ဌာနဆိုင်ရာ အရာရှိကြီးနှင့် မိသားစု
အား “ခင်ဗျားတို့က အချိန်ရတယ်
မဟုတ်လား။ အေးအေးဆေးဆေးပေါ့
နော်” ဟူ၍ ရယ်ပြုံးမိန့်ကြားကာ စောင့်
ဆိုင်းစေသဖြင့် မိမိကပင် အားတုံ
အားနာ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

သုခကာရီကျောင်းတော်ဆီသို့
ဖော်ပြပါအကြောင်းများ ပေါင်းဆုံ

• မှတ်တမ်းရင်းမြစ်တစ်ဆူ

ကာ သုခကာရီကျောင်းသို့ လေ့လာ
ကြည့်ညိုရန် သွားဖြစ်ခဲ့သည်။

ဗုံရွာမှ နံနက်စောစောထ၍ အဝေး
ပြေး မုံရွာ-ရွှေဘုံ မှန်လုံယာဉ်ဖြင့်
စီးနင်းလိုက်ပါခဲ့သည်။ လမ်းထက်ဝက်
ခန့်တွင်ရှိသော မြေနက်ရွာ၌ ထမင်း
စား၊ ကျန်းမာရေး အနားပေးသဖြင့်
ကားပေါ်မှ ဆင်းသက်ရသည်။ ပြန်
ထွက်ခါနီးတွင် ယာဉ်မှူးအား စုံစမ်း
ကြည့်သည်။

‘သုခကာရီကျောင်းကို သွားရင်
ဘယ်မှာ ဆင်းရမလဲ’

‘ဈေးထိပ်မှာ ဂိတ်ဆုံးပါတယ်။ အဲဒီ
ကနေ (ဆိုင်ကယ်)ကယ်ရီ ငှားသွားရင်
(၅၀၀)ကျပ် ပေးရတယ် အဘ။ ပိုမပေး
ရပါဘူး’

ဟူ၍ ရည်မှန်စွာ လမ်းညွှန်ဖြေကြား
ပေးသည်။

ရွှေဘုံမြို့ဝင်၍ ဂိတ်ဆုံးငှားကသော်
ဆိုင်ကယ်သမားတစ်ဦး လာရောက်

၍...
 'ကယ်ရီ ငှားမှာလား'
 ဟု မေးသည်။
 'မြို့ထောင့်စေတီ သွားချင်တယ်။
 ဘယ်လောက်ကျမလဲ'
 'တစ်ထောင်တော့ ပေးရမယ်'
 'ငါးရာတော်ရောပေါ့။ ဝေးတာမှ
 မဟုတ်တာ'
 'မဟုတ်ဘူး အတော်သေးဝေး
 တယ်။ ပုံမှန်ဈေးပါပဲ'

ဤတွင် အရှင်သီလစာရ မိန့်ကြား
 ခဲ့သည်ကို သတိရမိသဖြင့် တောင်း
 သည့်ဈေးနှင့် လိုက်ပါခဲ့သည်။ ဦးပဉ္စင်း
 မိန့်ကြားခဲ့သည်ကား...

'သုခကာရီမှာ နေတုန်းက ဆရာ
 တော်(ဦးကေသရ)ကလဲ တပည့်ရင်း
 အဖြစ် ပညာကုန် သင်ပေးတယ်။
 ဦးဝိမလ (လက်ရှိဆရာတော်)ကလဲ
 သီတင်းသုံးဖော်အဖြစ် နွေးနွေးထွေး
 ထွေး ဆက်ဆံကူညီပါတယ်။ မဖြစ်
 မနေ ထွက်ခွာရပေမယ့် အခြေအနေ
 ရောက်တော့ ဆရာတော်ဆီ ခွင့်ပန်
 တယ်။ ဆရာတော်က...

“အေး...အေး...ငါ့တပည့် ကိုယ့်
 အလုပ် ကိုယ်လုပ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်”
 လို့ မိန့်ပါတယ်။

အဲဒီက ထွက်လာပြီးနောက်ပိုင်း
 ကျုပ် မူလရည်ရွယ်ရင်းဖြစ်တဲ့ ခုနစ်ရက်
 သားသမီး ကယ်ဆယ်ရေး သာသနာ
 ပြုရေးမှာ ဇောက်ချလုပ်ကိုင်ရင်း
 အတော်အသင့် အဆင်ပြေလာတော့မှ
 ဆရာတော်ရဲ့စကားကို သဘောပေါက်
 မိတယ်။

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ မိမိအနေဖြင့် ရွှေဘို
 သို့ လာရောက်ခြင်းသည် သုခကာရီ
 ကျောင်းနှင့် ဆရာတော်များအကြောင်း
 လေ့လာပုဇွန်ရန်ဖြစ်သည်။ အရောင်း
 အဝယ်ပြုရန် မဟုတ်ပေ။ မိမိအလုပ်

အဆင်ပြေစေရန် များလွန်ခြင်းမရှိသော
 ငွေပမာဏအတွက် ဈေးဆစ် အချိန်
 ဖြန်းခြင်း မပြုလိုသောကြောင့်ဖြစ်
 သည်။

ထိုလူက အောင်ဇေယျလမ်းမကြီးမှ
 အရှေ့ဘက်သို့ ချိုးကွေ့ကာ မြေလမ်း
 ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်များအတွင်း အတန်
 ကြာအောင် ကွေ့ပတ်ပြီးမှ ရွှေဘိုသာ
 ကျောင်းအနီး၌ အောင်ဇေယျလမ်းသို့
 ပြန်ဝင်ကာ မြို့ထောင့်စေတီသို့ ပို့ပေး
 လေသည်။

မြို့ထောင့်အနီးရှိ သုခကာရီကျောင်း
 သို့ ရောက်သောအခါ လက်ရှိဆရာ
 တော် ဦးဝိမလက သုခကာရီကျောင်း
 ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပုံနှင့် ဆရာတော်များ
 အကြောင်း ရှင်းလင်းမိန့်ကြားပေးတော်
 မူပါသည်။

ပထမဆရာတော် ဦးပညာစက္က

သုခကာရီကျောင်းတည်ဆရာတော်
 ဦးပညာစက္ကသည် ၁၂၄၅ ခုနှစ်တိုင်
 အောင် ဝါခေါင်လဖွားဖြစ်၍ ရွှေဘိုမြို့
 ပြင်ဈေးရပ်ဇာတိဖြစ်သည်။ ခမည်း
 တော်၊ မယ်တော်များကို မသိရပါ။
 အသက်(၆၀)အရွယ်တွင် (၁၃၀၅ ခုနှစ်
 အချိန်) စစ်ကိုင်း အရှေ့ကုက္ကသယ
 ချောင်ဆရာတော် ဦးပညာအား
 ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ရဟန်းဘောင်သို့
 ရောက်ရှိသည်။

အဘအောင်မင်းခေါင်၊ ရသေ့ကြီး
 ဘိုးသုစန္ဒီ၊ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီတို့ထံတွင်
 ပညာသင်ယူ၍ သာသနာပြုလုပ်ငန်း
 များ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၃၀၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော်
 (၆)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်(၉)နာရီ
 အချိန်တွင် ယခု သုခကာရီကျောင်း
 နေရာတွင် အဘအောင်မင်းခေါင် ဦးစီး
 ၍ ဆယ်တောင်ပြည့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ

ကပ်ကျော်စေတီတော်ကြီး ပန္နက်ချ
 တည်ဆောက်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။
 စေတီတော်ကြီး တည်ပြီးနောက်
 ဦးပညာစက္ကသည် အနယ်နယ်သို့
 လှည့်လည်ကာ သာသနာပြု တာဝန်
 များ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၃၂၄ ခုနှစ်တွင် ကပ်ကျော်စေတီ
 အနီး တဲကျောင်းဖြင့် သီတင်းသုံးရာ
 သမီးဖြစ်သူက ဒေါ်ရွှေပဝတီ ဘွဲ့မည်ဖြင့်
 သီလရှင်ဝတ်ကာ ဝေယျာဝစ္စများ
 ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။

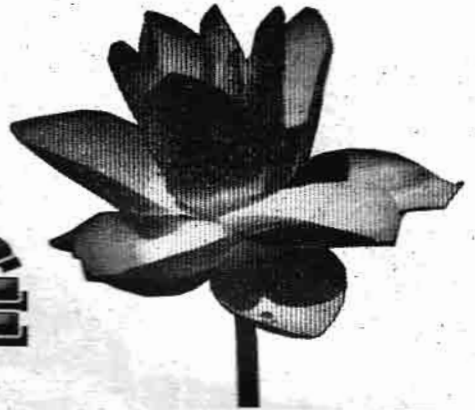
ဘိုးတော် အောင်မင်းခေါင်ကျောင်းဟု
 ခေါ်တွင်ကြသည်။ နောင်သော် ရွှေဘို
 ဝေဠုဝန်ကျောင်း၊ ပထမဆရာတော်
 ဘိုးသောမက လောကီလောကုတ္တရာ
 နှစ်ဖြာအကျိုးဆောင်သော သုခကာရီ
 ကျောင်းတိုက်ဟု ဘွဲ့မည်ပေးသဖြင့်
 သုခကာရီတိုက်တည် ပထမဆရာ
 တော် ဦးပညာစက္က ဖြစ်လာသည်။

ဆရာတော်သည် ၁၃၀၅ ခုနှစ်မှ
 ၁၃၃၆ ခုနှစ်တိုင် (၃၁)နှစ်မျှ သာသနာ
 ပြုတော်မူ၍ ၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်
 မုန်းလပြည့်ကျော်(၂)ရက် နေ့လယ်
 တွင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်။ သက်တော်
 (၉၁)နှစ်၊ ဝါတော်(၃၁)ဝါတွင် တစ်ဘဝ
 ခန္ဓာ သိမ်းသည်။

ဆရာတော်၏ မြေးတော်စပ်သူ
 ဦးဝိမလ(လက်ရှိ တတိယဆရာတော်)
 သည် အသက်(၈)နှစ်သားအရွယ်
 ၁၃၃၁ ခုနှစ်တွင် သုခကာရီကျောင်း၌
 ရှင်သာမဏေဝတ်ကာ ဆရာတော်
 နှစ်ပါးထံမှ ပညာအမွေများ ဆက်ခံယူ
 ခဲ့ရလေရာ ဦးပညာစက္ကနှင့် ပတ်သက်
 ၍ သူ မှတ်မိသမျှ မိန့်ကြားတော်မူ
 သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ထက်မင်းကျော်ရွာ

ဝေဒါသာကု ဂါထာပဉ္စင်

ဝေ	ဒါ	သာ	ကု	ကု	သာ	ဒါ	ဝေ
	ယ	သာ	ဒ	ဒ	သာ	ယ	
		ဝိ	ကု	ကု	ဝိ		
			ဘု				
		ဝိ	ကု	ကု	ဝိ		
	ယ	သာ	ဒ	ဒ	သာ	ယ	
ဝေ	ဒါ	သာ	ကု	ကု	သာ	ဒါ	ဝေ

အနုလုံ

ဘု	ကု	ဒ	ကု	ကု	ဒ	ကု	ဘု
	ဝိ	သာ	သာ	သာ	သာ	ဝိ	
		ယ	ဒါ	ဒါ	ယ		
			ဝေ				
		ယ	ဒါ	ဒါ	ယ		
	ဝိ	သာ	သာ	သာ	သာ	ဝိ	
ဘု	ကု	ဒ	ကု	ကု	ဒ	ကု	ဘု

ပဋိလုံ

ကုတ္တသယဂါထာ၊ နွားမဂုက်ဂါထာ၊ အန္တရာယ်ကင်းဂါထာ စသည်ဖြင့် နာမည်အမျိုးမျိုးနှင့် မိမိတို့ အတွေ့အကြုံ အဖြစ်အပျက်များကို ရေးသားတင်ပြထားသော ဝေဒါသာကုဂါထာ၏ အကျိုးအာနိသင် ဆောင်းပါးတို့ကို မဂ္ဂဇင်းများ၌ မကြာခဏ တွေ့မြင်ဖတ်ရှုရလေသည်။

မိမိတို့ ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြု၍ မပြတ်ရွတ်ဖတ်နေကလည်း ဂါထာ၏ တန်ခိုးအာနိသင်မှာ အလွန်မတန် ထက်မြက် အကျိုးရှိလှပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် လွန်ခဲ့သော (၇)နှစ်ကျော်လောက်က ဂါထာဇယားကွက်ကလေးတစ်ခုကို တွေ့ရှိဖတ်ရှုရာမှ မိမိအတွေးဉာဏ်၌ ပေါ်လာသော ဝေဒါသာကုဂါထာကလေးကို အာနိသင် ထက်မြက် အကျိုးရှိစေရန် မှတ်တမ်းတင် ရေးသားထားသည့် အနုလုံ ပဋိလုံ ပလ္လင်ဇယားကွက်ကလေးကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ဝါသနာပါ စိတ်ဝင် စားသူများ မိမိတို့ ဉာဏ်ရှိသလို လေ့လာအသုံးပြုနိုင်ရန် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဝေဒါသာကု ကုသာဒေ ဒါယသာ ဒါယာယဒါ
သာသာဒါကု ကုဒါသာယာ ကုဒါကု ဘုကုဒါကု
မှတ်ချက်။ ။ ဒုတိယပါဒ “ဒါယသာဒ”၌ “ဒါယသာတ”ဟု (တ)အက္ခရာနှင့် မှုကွဲရှိသည်။

ဦးပညာသိရီ(နတ်မောက်)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး
နုလုံးရောဂါနှင့် ဝတ်သတ်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နုလုံးအားတိုးဆေးကို

တွေ့အောင်စွာ

[တိုင်းရင်းဆေးဝါးနှင့်ဆိုင်ရာ
ဇယား Y မှတ်တမ်း
လိုင်စင်-၃/ ၂၀၀၇
စာအမှတ် (၁၂၅၁)]

မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ "နုလုံးရောဂါနှင့်
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နုလုံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
စွာ" ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို တွေ့စဉ်ကဖတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အပန်းပဲ၊ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေ့ထိုင်ဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နုလုံးအားတိုးဆေးကို သောက်

ပြီး နုလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရဖန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်စား ရှိလာပါတယ်။

နုလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး
အမြဲမြဲ အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အားတိုးဆေး နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

သနေဇော်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နုလုံးရောဂါ
ကို အိမ်အဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နုလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရှပ် ဖြစ်ပါတယ်။
ရုက္ခဗေဒနည်းအရ အတွင်းသားမြတ်နစ်စွာ အလယ် ပဒုမ္မာကြောင့်
သွေးကြောတည်ရှိပါတယ်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
အင်္ဂါဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နုလုံးဟာ သွေးနားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
သွေးကြောတည်ဆောက်မှု အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
ကောင်းမွန်စွာထိန်းသိမ်း ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဆောင်က သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
သပ်လေ့ရှိပြီး အစိတ်အပိုင်း သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
သက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နုလုံးသွေး ပြန်နည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ ဝေ(ဒါပေမာ)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။ လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်ထွန်းပေါ်နိုင်တဲ့အတွက် နုလုံးသွေးဟာ
ပျက်ပိုပြီး နုလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေးစက်နား ဝေဒနာပေးဖြစ်လာရင်တော့ နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နုလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နုလုံးတုန်ခြင်း၊ နုလုံးအောင့်ခြင်း၊ နုလုံးပူခြင်း၊ ဝေဒနာကြောင့်

တို့ဟာ သိတန့်ဥက္က သိရောဂါပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာရခြင်းပါ။ အချို့
အဆိမ့် အဆိုးအစေးများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး၊
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
စိမ်းခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးခက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နုလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါ
တယ်။

အဲဒီ နုလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နုလုံးအားတိုးဆေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နုလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နုလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မူးဝေခြင်း။

ကျောရင်ညာအောင့်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နုလုံးစူး၍
အောင့်ခြင်း၊ မီးယပ်တိမ်း၊ မီးယပ်ကျန်း၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရေပဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကံလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ နုလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်း
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရင်း

တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်

အမှတ်-(၁၉၂)၊ ဖျာ(၈)လမ်း၊ (ည)ရပ်ကွက်၊
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်းထု ၈၆၁၅၂

မြောင်မြဲ မောင်ယဉ်တင့်

www.burmeseclassic.com

ရဝံသမော ဆတ်သွားတော့မှ

လွှာပုံ သို့ကျော်တော်မူဆီသို့

(၁)

မိတ်ဆက်

တောင်တွင်းကြီးနယ်သို့ စာပေခရီး နှင်မည်ဖြစ်ရာ စာတည်းချုပ်က စာစီ ထားပြီးဖြစ်သော ဆောင်းပါးတစ်စောင် ကို ဖတ်ရှုစေသည်။ ဦးသန်းစိုး(ချောင်း နက်)ရေးသားသည့် “ကျွန်တော် ဖူးတွေ့ဖူးသော ထူးခြားရဟန်း တော်”ဆောင်းပါး ဖြစ်သည်။

တောင်တွင်းကြီး မြို့နယ်တွင်းရှိ တောရစာသင်တိုက်တစ်ခုမှ ဆရာ တော်အကြောင်း ဖြစ်သည်။ ယင်း ဆောင်းပါး၌...

‘ဆရာတော်သည် တည်ငြိမ် အေးဆေးသော အင်္ဂါရုပ်တော်ရှိ၍ ကောင်းပြော အေးဆေး၏။ မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများနှင့် စကားစပ်မိတိုင်း တရားသဘောများ ပါမြဲ ဟောကြားမြဲ ဖြစ်သည်။

စာသင်သားများအား စာဝါပို့ချကာ အချိန်ရတိုင်း အာနာပါနအလုပ်ကို ထုပ်နေသည်။ တစ်ပါးကျောင်းနိမ့် ဇာလေးတွင် သီတင်းသုံးကာ ပဋိဝေဓ သာသနာ တရားကျင့်ကြံအားထုတ်မှု အကျိုးချမ်းသာကို ခံစားလျက်ရှိပါ သည်။

ပရိယတ္တိတွင် ရန်ကုန်မြို့ကြီးမှ ဓမ္မကထိက ဆရာတော်များဖြစ်ကြ သော အရှင်ဆေကိန္ဒ၊ အရှင်ဆန္ဒာဓိက တို့အား ပဋ္ဌာန်းစာဝါများ သင်ကြားပို့ချ ပေးဖူးပါသည်။ ဆရာတော်က လာဘ်လာဘ အလိုမရှိပါ။ ရှိသမျှ

F.3.A. June, 2014.

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

◆ (၁) တောင်ပြည့်တော်

လာသမျှနှင့် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်လွယ်ပါ သည်။

စာသင်တိုက် ဖွင့်လှစ်ထားသော် လည်း လူအဝင်အထွက် များပြား စည်ကားမှုကို အလိုမရှိပါ။ စာသင် သား ရဟန်းသာမဏေများ၏ ဆွေမျိုး များ မကြာခဏ လာရောက်ပါက

နောင်မလာကြရန် တားမြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်နှင့် စာသင် သားအားလုံးတို့ကို ဆိုင်ကယ်စီးနင်း ခြင်း မပြုရန် စည်းကမ်း သတ်မှတ်ထား သည်။ ကျောင်းတွင်း ရှင်ပြုရဟန်းခံပွဲ များ၌ အသံချဲ့စက် ဖွင့်ခွင့်မပြုပါ။

ကျောင်းတွင်း၌ စာဖတ် ဗာအံသံမှ

နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်ဦးအာစိတ္တရှင်ဘု

လွဲ၍ စကားပင်-ကျယ်ကျယ် ပြောခွင့် မရှိပါ။ ကိုရင်ငယ်ကလေးများ ပြေးလွှား ဆော့ကစားမှု မရှိပါ။

ကျောင်းကိစ္စအဝဝကို စာချဆရာ အား လွှဲအပ်ထားကာ ဆရာတော် တစ်ပါးတည်း လူထုဒါယကာများနှင့် ကင်းဝေးရာ၊ ကျောင်းပရိဝုဏ်နှင့် ဝေးရာတွင် သီတင်းသုံးလေ့ရှိသည်။ ဘာသာရေး စာပေများ ရေးသားပါသည်။

စသည်ဖြင့် ရေးသားကာ ကျောင်းဝင်းအခြေအနေ သာယာလှပပုံတို့ကို ဖွဲ့နွဲ့ပြီးနောက် ဆရာတော်၏ ဘွဲ့မည်၊ ကျောင်းအမည်တို့ကို ထုတ်ဖော်ခွင့် မပြုပါ။

ဆရာတော်ကို တွေ့မြင် ဖူးမြော်လိုပါက ဤစာရေးသူထံ ဆက်သွယ် စုံစမ်းနိုင်ပါသည်ဟူ၍ သူ၏ လိပ်စာ အပြည့်အစုံ ဖော်ပြထားလေသည်။

၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရတုသာမော ဆတ်သွားတော

ရန်ကုန်-တောင်တွင်းကြီး အဝေးပြေးယာဉ်ဖြင့် စီးနင်းလိုက်ပါလာခဲ့ရာ ရောင်နီပျိုးစအချိန်တွင် “ဆတ်သွားဆင်းမယ့်သူရှိရင် အဆင်သင့်ပြင်ထားပါခင်ဗျား” ဟူသော ယာဉ်အကူ၏ သတိပေးသံကြောင့် ဝန်းကျင်ရှုခင်းကို သတိထားကြည့်မိသည်။

သစ်ပင်ကလေးများ အစီအရိနှင့် ကျောင်းဆောင်ကလေးများ၊ အမှိုက်သစ်ရွက်များ ကင်းစင်၍ ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းလှသော ကျောင်းဝင်းကလေးကို တွေ့ရသည်။

မကြာမီမှပင် “ဂန္ဓာရုံဘုံကျော် တောရကျောင်းတိုက်” ဟူသော မှစ်ဦးကမ္ဘည်းကို ဖတ်ရှုရသည်။ အထူးစိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှသဖြင့် တောင်တွင်းကြီးမြို့သို့ ရောက်သော

အခါ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးငှား၍ ဆတ်သွားရွာဆီသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ဆတ်သွား ဘူတာရုံလမ်းတွင် မိတ်ဆွေဟောင်းတစ်ဦးနှင့် အမှတ်မထင် တွေ့ဆုံဖြစ်သည်။ အထက်တန်းပြဆရာမ၊ ကလောင်ရှင် အဆွေကြည်ဖြစ်သည်။ ဘာသာရေး ဆောင်းပါးများ အရေးများ၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌လည်း မီဝင်ရေးသားဖူးသည်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်မတိုင်မီ နှစ်များက ရွာသစ်တောရ မဟာစည်ရိပ်သာ တွေ့ဆုံ သိကျွမ်းခဲ့သူဖြစ်လေသည်။

သူ၏ အကူအညီဖြင့် ဂန္ဓာရုံဘုံကျော် တောရအကြောင်း စိတ်ဝင်စားဖွယ် သိရှိရသည်။ ဘုံကျော်တောရကို ၁၂၉၂ ခုနှစ် ဆရာတော်ဦးအာစိတ္တက လေးတိုင်စင် တံကျောင်းကလေးဖြင့် စတင် သီတင်းသုံးကာ ထူလောင်ခဲ့သည်။

တောရသို့ ရောက်လာကြသည့် ခုဟန်းရှင်လူပရိသတ်ကို အာနာပါန ဇ္ဇုတ်နည်းကို အခြေခံကာ သတိပဋ္ဌာန် တရားတော်များ ဟောကြားပြသပေး သည်။

ဆရာတော်၏ အားထုတ်မှုကြောင့် ဘုံကျော်တောရ သို့ ရွာနန်းချုပ်စပ်မှသာ ဧက တောင်တွင်းကြီး၊ အောင်လံ၊ မကွေး၊ တောင်ငူ၊ ပျဉ်းမနား စသည့် မြို့များမှ ယောဂီများ လာရောက်၍ တရားအားထုတ်ခဲ့ကြသည်။

ဆရာတော် ဦးအာစိဏ္ဏ တောရ ဆောက်တည်စဉ်က ဆတ်သွားရွာနှင့် တစ်ခိုင်ခန့်ဝေးသော တောရဂုံပင်ဖြစ် သော်လည်း ယခုအခါ တောရအနီး၌ လူနေအိမ်ခြေ စည်ကားစွာ မြင်တွေ့ရ လေသည်။

ဦးအာစိဏ္ဏသည် နှစ်ပေါင်း(၄၀) ကျော်မျှ ပဋိပတ္တိသာသနာကို ပြုစုဖြန့် ဆက်ကာ ၁၃၃၆ ခုနှစ်ခန့်တွင် ပျံလွန် ဆော်မှုရာဒုတိယဆရာတော်ဦးဇနိတ က ဆက်လက် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

ထိုဆရာတော် လက်ထက်တွင် ဝရီယတ္တိစာဝါများ ပို့ချပေးခြင်းဖြင့် စာသင်တိုက် စတင်ခဲ့သည်။ (၁၃)နှစ်မျှ ဆကြာတွင် ဦးဇနိတ ပျံလွန်တော်မူ သဖြင့် လက်ရှိဆရာတော် ဦးဝိလာသ က ၁၉၈၇ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ကြွ ရောက်ကာ တတိယဆရာတော် အဖြစ် တာဝန်ယူသည်။

အစပိုင်းတွင် စာသင်သားနှင့် အိယကာပရိသတ် နည်းပါးသော်လည်း ဆရာတော်၏ ကြိုးစားမှုကြောင့် တစစ ဝါးထက်လာကာ ယခုအခါ စာသင် သား ရဟန်းသာမဏေ အပါး(၁၂၀)ခန့် မှီကာ အရုဏ်ဆွမ်း၊ နေဆွမ်း လှူဒါန်း သူများမှာ နှစ်လခန့် ကြိုတင်စာရင်း ပေးသွင်းထားရကြောင်း သိရသည်။

ဆရာတော်ဦးဝိလာသ အကျရ၍ တရားဟောစဉ်

ဆရာတော်ဦးဝိလာသနှင့် စာချ ဆရာတော် ဦးသုမနတို့သည် ဓမ္မ ဆောင်းပါးများ ရေးသားကြ၍ စာရေး ဆရာများကိုလည်း ခင်မင်လေ့ရှိသဖြင့် သွားရောက် ပူးတွဲသင့်ကြောင်း အဆွေကြည်က အကြံပေးလေသည်။ သူသည်လည်း ဘုံကျော်တောရ၏ ဆွမ်းဒါယိကာမတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

ဗုဒ္ဓကျေဂစဉ်

ဆတ်သွားရွာအနီး တောတန်း

ကလေးအဖြစ်မှ အေးချမ်း ဆိတ်ငြိမ် သော တောရသာသနာမြေအဖြစ် ပြောင်းလဲလာသည့် ဘုံကျော်တောရ အတွင်း ဝင်ရောက်ကာ စာချဆရာ တော် ဦးသုမနသာရာလင်္ကာရအား ပူးတွဲရသည်။

ဆရာတော် ရေးသားသည့် ဓမ္မစာ စောင်အချို့ စွန့်လှူကာ တောင်တွင်း ကြီးမြို့နယ်အတွင်း မိမိသိလိုသော နေရာဒေသများအတွက် သိရှိသမျှ လမ်းညွှန် ကူညီပေးတော်မူသည်။

ထို့အပြင် ဆရာတော် ဦးဝိလာသ

ဂန္ဓာရုံဘုံကျော်တော်မူကုန်း

အားလည်း ဝင်ရောက် ဖူးမြော်သင့်ကြောင်း သာမဏေတစ်ပါးဖြင့် လမ်းညွှန်ပေးတော်မူသည်။

ကျောင်းဝင်းအတွင်း သိမ်တော်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူသည့် ဆရာတော် ဦးဝိလာသအား ဖူးမြော်ရာ ရင်းနှီးခင်မင်စွာ ကြိုဆို၍ လိုအပ်သမျှ ကူညီပေးတော်မူသည်။

ဆရာတော် ရေးသားသည့် စာစောင်အချို့နှင့် ဘုံကျော် ပထမဆရာတော် ဦးအာစိတ္တ၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း (ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ရေးသားထားသည်။) စာတန်းကိုလည်း စွန့်လှူတော်မူသည်။

ထိုစဉ်ကာလတွင် ဦးသန်းစိုး (ချောင်းနက်) ၏ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် ဆက်သွယ်မေးမြန်းကြည့်ရာ သူ၏ ဆောင်းပါးပါ ထူးခြားရဟန်းတော်မှာ ဂန္ဓာရုံဘုံကျော် ဆရာတော်ဦးဝိလာသပင် ဖြစ်ကြောင်း

အံ့ဩတိုက်ဆိုင်စွာ သိရှိရလေသည်။ 'ဦးသန်းစိုးနဲ့လဲ ရင်းနှီးပါတယ်။ သူက ဘာတွေ ရေးထားလို့လဲ'

'အရှင်ဆေကိန္ဒ၊ အရှင်ဆန္ဒာဓိကတို့ကို ဆရာတော်ကြီးက ပဋ္ဌာန်းစာဝါသင်ကြားပို့ချပေးဖူးတယ်လို့ ဆိုပါတယ် ဘုရား'

'အခုအချိန်အထိလဲ ဘုန်းကြီးကို ဆရာအနေနဲ့ ဆည်းကပ်ပြီး ပညာယူဆဲပါ ဒကာ။ နောက်ပြီး ကျောင်းမှာ စာတက်တဲ့ ကိုရင်တွေရဲ့ ဆွေမျိုးတွေ မကြာခဏ လာတွေ့ရင် တားမြစ်လေ့ရှိတယ်တဲ့။

သူတို့ ခဏခဏ လာနေရင် စာသင်သားမှာ စာဖတ်ချိန် လျော့မယ်။ စာဝါစိတ်ဝင်စားမှု အားနည်းသွားမှာစိုးလို့ တားမြစ်ရပါတယ် ဒကာ။ ကဲ အချိန်လဲ တန်ပြီပို့ ထမင်းစားလိုက်ပါဦး။ ကျောင်းပေါ်မှာ အဆင်သင့်ပဲ'

'ဆတ်သွားဘူတာရုံ ဆိုင်တန်းမှာ

ဝင်စားခဲ့ပါတယ် ဆရာတော်ဘုရား 'ဟုတ်ရဲ့လား အားနာလို့ ထင်ပါရဲ့ ထပ်စားပါဦး'

'တကယ်စားခဲ့ပြီးပါပြီ ဘုရား။ အားနာလို့ မဟုတ်ပါဘုရား' 'ဒါဖြင့် ဒီအသီးတွေတော့ စားပါ' ဆရာတော်က နေ့ဆွမ်းဘုဉ်းပြီး နောက် ကျန်ရှိသော အချို့ပွဲများကို ချပေးသဖြင့် လေးစားသောအားဖြင့် စားသုံးဖြစ်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်က ဆက်လက်၍ သတိပဋ္ဌာန် တရားတော်များကို နားလည်လွယ်သော ဝေါဟာရဖြင့် ရှင်းလင်းဟောကြားပေးတော်မူကာ နောက်ဆုံးတွင်...

'ဒကာကြီး အကျဉ်းချုပ်မှတ်ဖို့က "ရှုတာသိ၊ ထုတ်တာသိ၊ ရှုတာထုတ်တာ သိအောင်ကြည့်" ကဲ့မှတ်မိအောင် ထပ်ဆိုလိုက်ပါဦး။ ယင်းနောက်တွင် ဆရာတော် ကြွ

www.burmeseclassic.com

ရောက် တရားဟောရာ၊ သီတင်းသုံးရာ နေရာဒေသများမှ မှတ်တမ်းတတ်ပုံများ ထုတ်ယူရှင်းပြပေးသည်။

'ဒကာကြီး ဓာတ်ပုံဖော်ပြချင်ရင် ဒီပုံကို ရိုက်သွားပါ။ တပည့်နှစ်ပါးနဲ့ ခိုက်ထားတာ။ ဝဲဘက်စွန်းက တီပီဇွန်က ချေကန္တာဆရာတော် အရှင်ဝိရိယာ နန္ဒ၊ အလယ်က ဂန္ဓာရုံဘုံကျော် ဆရာတော် ဓမ္မဝိလာသ(ဆရာတော် ကိုယ်တိုင်ဖြစ်၏)။ ယာဘက်က ဘုံကျော် စာချဆရာတော် အရှင် သုမနသာရာလင်္ကာ ဟူ၍ စာရွက် လွတ်တွင် ကိုယ်တိုင် ရေးသားပေး တော်မူသည်။ ဓမ္မဝိလာသမှာ ဆရာ တော်၏ ကလောင်အမည် ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌

ထို့နောက် ကျောင်းဝင်းအတွင်း လှည့်လည် လေ့လာကြည့်ရာ ဆရာ တော် သီတင်းသုံးသည့် သိမ်တော်၏ အရှေ့ဘက်တွင် တစ်ပါးကျောင်း အုတ်တိုက်များအထက်၌ စေတီငယ် များ ဖူးတွေ့ရသည်။

'ဆရာတော်ဘုရား ဒါတွေက စေတီ လား။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဂူလားဘုရား'

'မူလဆရာတော်ကြီး လက်ထက် တတည်းက ရှိခဲ့တာပါ။ အရင်က လိုဏ်ပါ စေတီငယ်ကလေးတွေပေါ့။ ဘုန်းကြီးလက်ထက်မှာ အောက်ခြေ လိုဏ်ကို ချဲ့ပြီး မွမ်းမံထားတယ်။ တစ်ပါးတည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် စာဖတ်လိုက ဖတ်၊ တရားကျင့်လိုက ကျင့်နိုင်တာပေါ့'

'ဆရာတော် ကျောင်းမှာ တရား စခန်းတွေ ဖွင့်ဖြစ်သလားဘုရား'

'စာသင်တိုက်ကိုပဲ ဝါယမစိုက်နေရ တာမို့ တရားစခန်းတော့ မဖွင့်ဖြစ်ပါ

◀ (ဝဲ)တီပီဇွန်က ချေကန္တာ ဆရာတော် အရှင်ဝိရိယာနန္ဒ (လယ်)ဘုံကျော်ဆရာတော်အရှင်ဝိလာသ (ယာ)ဘုံကျော်စာချဆရာတော် အရှင်သုမနသာရာလင်္ကာ

ဘူး'

'အရှင်ဘုရားက ဘာနည်းနဲ့ အား ထုတ်ပါသလဲ'

'မူလက ဝေတူဆရာတော်ရဲ့ နည်းနဲ့ စခဲ့ တယ်။ နောက်တော့ ယောစည်နည်းနဲ့ ဆရာ နည်းကိုပေါင်းပြီး အားထုတ်တယ်။ နည်းနဲ့ ဆရာအစွဲယထားပါတော့။ ဗုဒ္ဓနိဿိတကမ္မဋ္ဌာန်း နဲ့ ဓမ္မတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို အဓိက ထားပါတယ်။ ဂန္ဓာရုံနည်းလို့ ဆိုရမှာပေါ့။

ဘုန်းကြီးက ဂန္ဓာရုံတိုက်ထွက်ဆိုတော့ မူလဘုံကျော်တောရကို "ဂန္ဓာရုံဘုံကျော် တောရ" ဆိုပြီး ပြောင်းခဲ့တာပါ။ ဆင်းပြီးသား မို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းလက်ဦးဆရာက ဝေတူဆရာ တော်ကြီးပါ'

သိမ်တော် အနောက်ဘက်တွင် စံကျောင်းတော်ရှိ၍ ၁၃၃၁ ခုနှစ် ဟူသော ကမ္မည်းကို တွေ့ရသည်။ ပထမဆရာတော်လက်ထက်က တည် ဆောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျောင်းဝင်း တောရမြေအတွင်း အရိပ်ရပင်များဖြင့် အေးချမ်း၍ သစ်ပင် များအကြား ဆွမ်းစားကျောင်း၊ ဆွမ်း ချက်ဆောင်၊ စာချကျောင်းဆောင်

စသည်တို့ကို အစီအရိ တွေ့ရသည်။ သိမ်မျက်နှာစာ၊ မြောက်ဘက်အရပ် တွင်ကား ဂန္ဓကုဋိတန်ဆောင်း တစ် ဆောင်ရှိ၍ အတွင်း၌ ဉာဏ်တော် အမြင့် (၁၂)တောင်ခန့်ရှိသည့် စေတီ တော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ စေတီအနီး အရှေ့ဘက်၌ ပထမ ဘုံကျော်ဆရာ တော် ဦးအာစိဏ္ဍ၏ ရုပ်တုတော်ကို ပူဇော်ထားကာ တန်ဆောင်းနံရံထောင့် ၌ စေတီငယ်သုံးဆူတန်းကို ဖူးတွေ့ရ သည်။

ဆရာတော်ဦးအာစိဏ္ဍသည် ဤ တောရ၌ သီတင်းသုံးစဉ် ဝိပဿနာ ယောဂီများ တောင်းပန်သဖြင့် သမထ ဝိပဿနာဆိုင်ရာ "ကမ္မဝိဘင်္ဂသင်္ခေပ" ကျမ်းကို ရေးသားတော်မူခဲ့သည်ဟု သိရှိရသည်။

ရှေ့လ ဆက်တော်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

နန္ဒင်းဖြူ သို့မဟုတ်

ဝိဇ္ဇာကမ္ပန်း သက်ရွယ်ဆေး

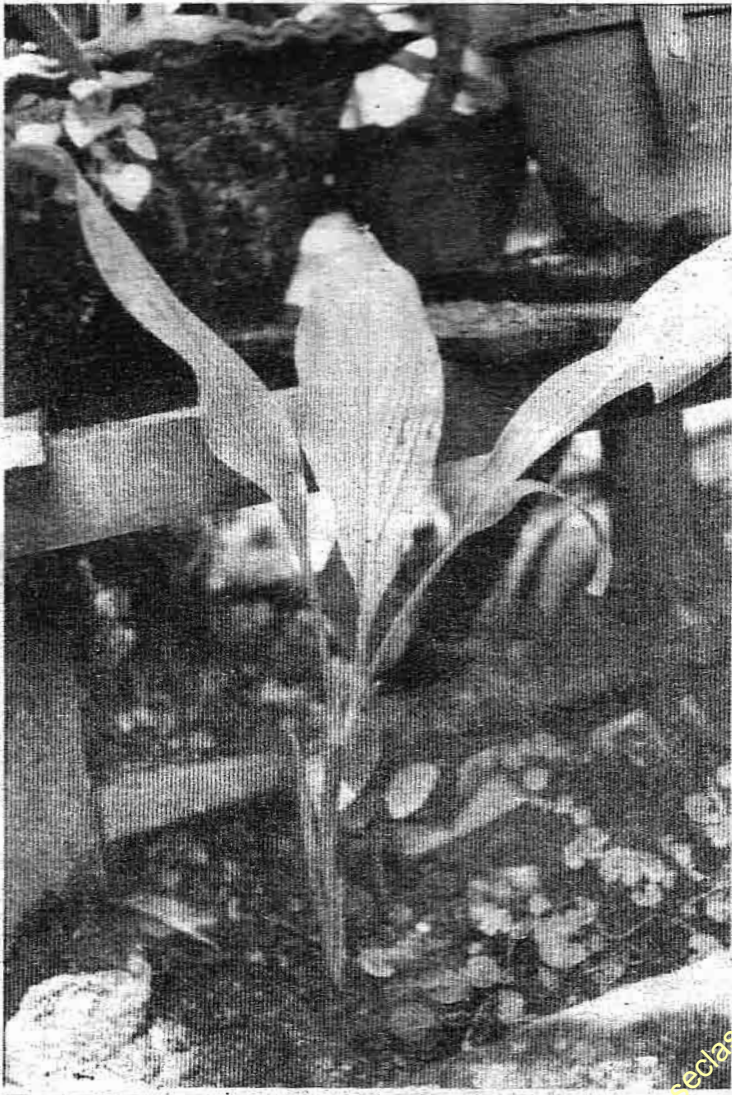
ကုလားမတောင်တန်းပေါ် သူတော်
ဦးဉာဏလက်စွဲ ဆံပင်ဖြူခြင်းကို
ကာကွယ်၍ အားအင် ပြည့်ဖြိုးစေကာ
အစာအိမ်နှင့် ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါများ
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေသည့် ဆေးဖြစ်
သည်။

အရွက်နှင့် အပင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ
နန္ဒင်းပင်နှင့် ဆင်တူသဖြင့် “နန္ဒင်း
ဖြူ” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ဝိဇ္ဇာ
ကမ္ပန်း” ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်
ကြသည်။

ဥပမာအားဖြင့် ဝိဇ္ဇာကမ္ပန်း
လေးငါးလုံး တွဲ၍ နေကြသည်။ ဥပမာ
တစ်ညက အစာသိုလှုပ်၍ ကျန်ဥပမာ
ကျန်သိုလှုပ်ထားသော အနံ့ဥပမာ
ဖြစ်ကြသည်။

ကျောက်သားဆန်သော နန်းခြေမှာ
တွင် ပေါက်ကျက်၍ အနံ့မှာ ကွမ်းစား
ကုန်းကဲ့သို့ သင်းယုံယုံကလေး ဖြစ်သည်။

နန္ဒင်းဖြူဥပမာအား ပါးပါးလှီး အမှုန်
ထောင်းကာ ပျားရည်နှင့်တော့၍
မန်ကျည်းစေ့ခန့် နေ့စဉ် စားပေးပါက
အစာအိမ်လေရောဂါနှင့် ပတ်သက်
၍ လည်းကောင်း၊ ဆံဖြူ အရွယ်
လွန်ခြင်းကို လည်းကောင်း ကာကွယ်
ပေးသည်ဟု ဆိုသည်။

◆ နန္ဒင်းဖြူ သို့မဟုတ် ဝိဇ္ဇာကမ္ပန်းပင်

www.burmeseclassic.com
1/107

ယခုနှစ် သင့်အတွက်

ယုံကြည်စိတ်ချရသော

ရန်ပုံငွေ

တွက်နည်း

“လုံထမ်းလာသည်ကိုသာ မြင်ရ၏ ကံထမ်းလာသည်ကိုတော့ မမြင်ရပေ” ဟု ဆိုရိုးစကား ရှိခဲ့သော်ငြားလည်း...

“အကြံကောင်းလျှင် တစ်သက်၊ ကံကောင်းလျှင် တစ်ချက်” ဟု စကားအရ မိမိ၏ ကံစာတာကို မြင်အောင် တွက်ကြည့်နိုင်သည်နည်းတွေ ရှိပါသည်။

ထိုတွက်နည်းတွေထဲမှ မိမိအတွက် ယခုနှစ် ထိပေါက်ကိန်းရှိမရှိ သိအောင် တွက်ကြည့်သည့်နည်း ဖေဒင်လောကမှာ အများကြီး ရှိပါ၏။

ယခု စာရေးသူ တင်ပြမည့် နည်းတစ်နည်းသည် လွယ်ကူစွာ တွက်ကြည့်၍ သိနိုင်သောနည်းဖြစ်၍ အထင်တော့ မသေးသင့်ပေ။

ရှေးဆရာဆရာကြီးများသည် လက်တွေ့ကိန်းဆင်တွက်ချက်ကာ မှန်ကန်မှုများစွာကို တွေ့ရှိသဖြင့်လည်း နောင်လာနောက်သားတို့အတွက် ယခုကဲ့သို့ လွယ်ကူစွာ တွက်ကြည့်သိရှိနိုင်ကြစေရန် စေတနာအမှန်နှင့် မှတ်တမ်းတင်၍ ထားခဲ့ကြသော တွက်နည်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မှန်ကန်၍ လွယ်ကူသော နည်းကောင်းတစ်ခုအဖြစ် တွက်နည်းနှင့်အတူ နမူနာတွက်ပုံတို့နှင့်အတူ စာရေးသူမှတစ်ဆင့် ဖော်ပြရေးသားလိုက်ရပါသည်။

တွက်နည်းဟောနည်းတေးထပ်လင်္ကာ

ဤကောဇာတည်ထောင်လှစ် ၂၁-နှောပီ

ငှားစားခြင်းငှား ထားသောထည်တော့ ရောက်သက်နှင့် နောက်တွက်ပြန်လျှင် နောက်ဆက်ရန် စားသတ္တုနှောကြွင်းသည် ကြုံလည်မိ၊ ဂုဏ်ရှိမှာမှန်ပေ၊ နံ့ချဉ်စွာ ဉာဏ်မလျော့လေနှင့် မြန်အသော့စစ်လေ ချစ်မိတ်ဆွေ သူဝယ်ချင်းရယ်နှင့် ဖယ်မပွင်း ထိုးသင့်လှပေ။

ငါးပွဲကြွင်းကာနေလျှင် ဖွင်းမှာလေဟုတ် ဖွဲ့မိ တစ်ဦးတည်းကိုယ်ချည်းသာ ထိုးလိုက် နှော့ရွှေထွေထွေစည်ဆီဟာကို အပြုမရှိစရာ ရွက်ကိန်းမို့လေ...

အထက်ပါတွက်နည်း တေးထပ်ကို ရှင်းလင်းအောင် ရေးပြရလျှင်...

သာ ကံပေးသဖြင့် မည်သူနှင့်မျှ စပ်တူ မထိုးဘဲ မိမိသီးသန့်ထိုးပါ။ ပေါက်ကိန်း ခို၏။

ကျွန်သော အကြွင်းများဖြစ်သည့် ၁, ၂, ၃, ၄, ၆ ကြွင်းမူ ထိုနှစ်ပိုင်း ထိကံ မပေးသေးဟု မှတ်ယူရပါမည်။

ဝါသနာရှင်တို့အတွက် ထိုတွက်နည်းကို နမူနာအဖြစ် လက်တွေ့ တွက်ပြပါမည်။

ဥပမာ ။ ။ ၁၃၄၂ ခုနှစ်မွေး အသက် (၃၃) နှစ် တွက်သည့်ခုနှစ် ၁၃၇၅ ခုနှစ် တွင် တွက်ကြည့်မည် ဆိုပါစို့။

* * *

မွေးခုနှစ်	၁၃၄၂	၁၃၇၅
ပေါင်းကိန်း	+ ၂၁	၁၃၄၂
စားကိန်း	၄၃ ÷ ၁၃၆၃ - ၃၁	၃၃ ရောက်သက်
	၁၃၃၃	
	၃၀	
	၃၃ ရောက်သက်	
	၅ ÷ ၆၃ = ၉ လစ်မလို	
	၆၃	
	၀ အကြွင်း	

* တွက်လိုသူ၏ မွေးသည့်ကောဇာ သက္ကရာဇ်ကိုတည့်ပြီး (၂၁) နှင့် ထပ်ပါ။ ထိုသို့ ထပ်ပြီးလျှင် (၄၃) နှင့် စားပါ။ လစ်မလို အကြွင်းကိုတည့်ပြီး ရောက်သက် နှင့် ထပ်ပါ။ ထိုသို့ ထပ်ပြီး (၅) နှင့် ထပ်ပြီးစားပါ။ လစ် မလို အကြွင်းအတိုင်း ဟောကိန်းထုတ် ပါ။

(၀) သုညကြွင်းလျှင် မိတ်ဆွေ အပေါင်းအဒုသင်းတို့နှင့် စပ်တူထိုးပါ။

ပေါက်ကိန်းရှိ၏။

(၅) ကြွင်းလျှင် မိမိတစ်ဦးတည်း

၀ = (သုည) အကြွင်း ဖြစ်သဖြင့် ထိစပ်တူထိုးလျှင် ပေါက်မည်ဟု ဆိုထားပါသည်။ သင်လည်း ဝါသနာပါလျှင် သင့်ကံကိုသိရန် တွက်ကြည့်ကြပါစို့။

သုနက္ခတ္တံ ကောင်းသော နက္ခတ်နှင့် ကြုံကြုံကြုံကြပါစေ။

ကောင်းခန့် (သခွတ်ပြေ) ဝက်လက်

ကျေးဇူးတင်ပေးပါ။

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အသား တိုင်းဆင်းသက်မှုတံဆိပ် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၀၀/တဆထလ/တိုး(၀၄၄၇၂)

“ကိုမင်းဝေပါလား... ခရွင်ခေလန်းနဲ့ စိတ်ဝင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တူသရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးရှိပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ) လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေမြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးတုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲဖို့ရိမ်သောကမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ တိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မှုလွန်တဲ့သူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) တုန်ခန်းသွားသောသူတို့ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) ခြစ်ခြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေမြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာတိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်မပျော်သော်လည်း တနေနီးလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ တိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ တုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါလဲလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သွက်လွှတ်ခြင်း၊ သွက်အားနည်းခြင်း၊ သွက်လွှတ်ခြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နီးချဲ့သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် (၂၅၁၉/၁)၊ ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးပြန်ချိုရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်းကောင်သက်မုခ်၊ သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။</p>
---	--

မြိုင်မြို့နယ်၊ ကွမ်းတောရွာ၊ မင်္ဂလာသီရိကျောင်းမှ

ဆရာတော် အရှင်ပညာသီရိ

၏ မပုပ်သိုးသော ရုပ်ကလာပ်တော်နှင့် ဘဝပိုင်းဆုံး (၁)

ခံတွန်းသာ

ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ကွမ်းတောကျေးရွာ မင်္ဂလာသီရိကျောင်းဆရာတော် အရှင်ပညာသီရိ၏ မပုပ်မပျက်ဘဲ ကြွင်းကျန်ရစ်သည့် ရုပ်ကလာပ်တော်နှင့် နောက်ခံဖြစ်စဉ်တို့ကို လေ့လာပူဇော်ရန်အတွက် တော်သလင်းလဆုတ် ပက္ခတွင် သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

“တော်သလင်း ဖြစ်တွင်း သင်ဖြူခင်း” ဟု ဆိုသော်လည်း မုန်တိုင်းမိုးကြောင့် သင်ဖြူမခင်းနိုင်၊ မိုးကာလတွင်ပင် ရေ မဝတဝ သောက်သုံးရသည့် အညာမြေ၊ သဲချောင်းများတွင် ဆယ်ပေကျော် လှိုင်းလုံးကြီးများ ခေါင်းပေါင်းထောင်၍ လှိုက်လှဲစွာ ကြီးဆိုကြလေသည်။

မြိုင်မြို့နှင့် မြိုင်-မုံရွာ ကားလမ်းအတိုင်း (၁၀) မိုင်ခန့် ကွာဝေးသော မင်္ဂလာသီရိကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ လက်ရှိဆရာတော် ဦးစာရိတ္တက နေအပ်သမျှ နွေးထွေးစွာ ကူညီပေးဆောင်ပေးလေသည်။

◆ မင်္ဂလာသီရိကျောင်းဆရာတော် အရှင်ပညာသီရိ

ပုဂံသတင်း ကျော်ကြားခြင်း

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး ဦးစာရိတ္တကသည် မုံရွာမြို့သို့ ကြွရောက်၍ တရားဟောကြားစဉ် တရားနာရိသတ် တွင်းမှ ပညာရေးမှူး ဦးသန်းစိန်သည် တရားပွဲအပြီး၌ ဆရာတော်အား ချဉ်းကပ်ပူဇော်တော်တော်သည်။

‘ဒါယကာက ဘယ်မြို့မှာ နေတာလဲ’
‘မြိုင်မြို့ကပါ ဘုရား’
‘ပြိုင်မှာလဲ တောရဆောက်တည်ကျင့်ကြံနေတဲ့ ရဟန်းထူးတစ်ပါး ရှိပါတယ်’

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးက ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူသဖြင့် မြိုင်မြို့သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဓမ္မမိတ်ဆွေ ဒေါက်တာ ဇော်ဝင်းမြင့်အား မေးမြန်းစုံစမ်းရာ ကွမ်းတော

◆ ကွမ်းတောရွာ မင်္ဂလာသီရိကျောင်းတော်

ရွာမှ ဆရာတော် ဦးပညာသီရိအား ရည်ညွှန်းကြောင်း သိရသည်။

ကွမ်းတောရွာသို့ သွားရောက် ပူးမြော်သောအခါ ကြည်ညိုဖွယ် သီလ၊ သမာဓိဂုဏ်ဖြင့် ပြည့်စုံလှသဖြင့် မကြာခဏ သွားရောက်ဆည်းကပ်ကိုးကွယ် ဖြစ်ခဲ့သည်ဆို၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် ကွမ်းတောရွာ မင်္ဂလာသီရိကျောင်းတွင် ညဉ့်အချိန်၌ သာ သီတင်းသုံးတော်မူ၍ နံနက်(၆) နာရီထိုးသည်နှင့် ကိုရင်များ စီစဉ်ပေးသည့် ဆွမ်းသပိတ်ကိုလွယ်ကာ ကျောင်းမှ မိုင်ဝက်ခန့် ကွာဝေးသည့် မန်ကျည်းကန်တောရကျောင်းသို့ ကြွရောက်လျှင် တစ်ပါးတည်း ကျင့်ကြံအားထုတ်တော်မူသည်။

နေ့ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးချိန် ရောက်သောအခါ ဆွမ်း ဝါးပုံ သုံးပုံခန့်ကို ဘုဉ်းပေး၍ ကျန်ဆွမ်းများကို တိရစ္ဆာန်လေးများ ၂၆ နဂဏ္ဍာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇော်

အား စွန့်ကြလေ့ရှိသည်။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး၍ ထန်းသီးမှတ် ကုလားတက်ကလေးကို ခေါက်လိုက်သောအခါ တောတွင်းမှ ကြက်၊ ငှက်၊ ရှဉ့်ကလေးများ စုန်းရောက်ရှိလာကြကာ သူ့အဖွဲ့နှင့်သူ ငြိမ်သက်စွာ စားသောက်ကြသည်။

အချင်းချင်း ရန်စောင်ပြုစုခြင်း မရှိဟု မြင်တွေ့သူများက ဆိုကြသည်။ ညနေ အလင်းရောင် ပျောက်စအချိန် ရောက်မှသာ ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွတော်မူလေသည်။

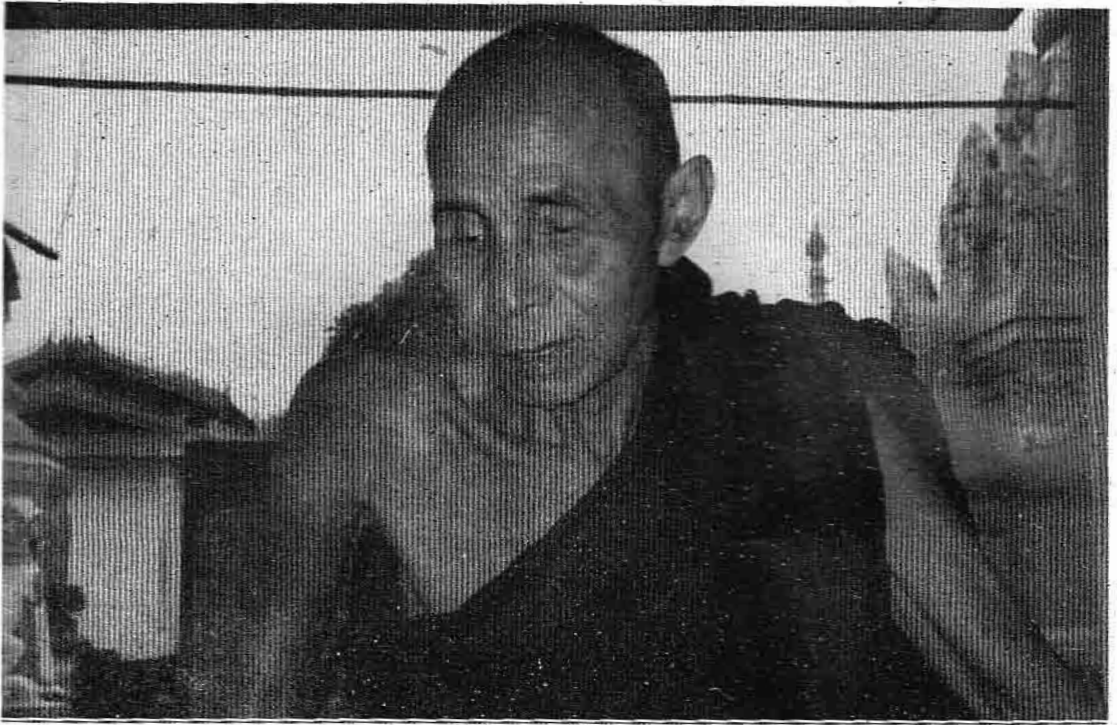
သက်တော်(၃၇)နှစ်အရွယ် (၁၃၁၃ ခုနှစ်)မှ စတင်ကာ (၄၃)နှစ်တိုင်အောင် မပျက်မကွက် အားထုတ်တော်မူကြောင်း သိရသည်။

ထူးဆန်းသော မန်ကျည်းပင်
၁၃၅၄ ခုနှစ် ရောက်သောအခါ

ဆရာတော် ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ ဝါးကျောင်းကလေးကို အရိပ်အာဝါသပေးသော မန်ကျည်းပင်များမှ နံ့သာနံ့များ ထွက်ပေါ်နေသည်ကို ထူးခြားစွာ ကြုံတွေ့ကြရသည်။

အရွက်၊ အခေါက်မှအစ နံ့သာနံ့များ မွှေးပျံ့နေသဖြင့် တစ်နေ့တခြား ပရိသတ် များပြားလာကာ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ လှည်းများ၊ ကားများဖြင့် လာရောက်ကြ၍ ဆရာတော်အား ပူးမြော်ရင်း မန်ကျည်းခေါက် မန်ကျည်းကိုင်းများကို အမှတ်တရ ယူငင်ကြလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ရွာအဝင် လမ်းကျဉ်းကလေးမှာ ယာဉ်နှစ်စင်း ရှောင်ရန် အခက်အခဲ ရှိသဖြင့် ပုသိမ်-မုံရွာ အဝေးပြေးကားလမ်းမှ ကျောင်းရှေ့မှစပြီးအရောက် မြေသား ကားလမ်းကို မြို့နယ်အာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းများမှ ဦးစီး၍ ဖောက်လုပ်ပေးခဲ့ရလေ

• လက်ရှိဆရာတော် ဦးစာရိတ္တ

သည်။

ဆိုင်ကယ် အသုံးနည်းသေးသည့် ကာလဖြစ်ရာ ကား၊ လှည်းများအပြင် စက်ဘီးနှင့်လည်း လာရောက်ဖူးမြော်ကြသည်တွင် တစ်နေ့လျှင် စက်ဘီးအစီးရေ တစ်ထောင်ကျော် ရှိသည်ဆိုလေသည်။

ယင်းမတိုင်မီ တစ်နှစ်ကျော်ကာလကပင် ကျောင်းရှေ့အဝင်မုခ်ဦးကို ချဲ့ထွင်ထားရန် ကျောင်းထိုင်ကိုယ်စား တာဝန်ယူရသူ တပည့် ဦးစာရိတ္တ (ယခု ဆက်ခံသည့် ဆရာတော်)ကို မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။ ယခင်က အဝင်မုခ်ဦးမှာ ကျဉ်းမြောင်း၍ လှည်းတစ်စီး ဝင်သာရုံမျှ ရှိခဲ့သည်ဆို၏။

ဆရာတော် တောရဆောက်တည်သည့် မန်ကျည်းကန်တောရမှ မန်ကျည်းပင်ပေါက်မှအစ မန်ကျည်းပင်

အားလုံး ဆေးဖက်ဝင်၊ ဆေးစွမ်းထက်ကာ ဝေဒနာ အတန်များစွာ ပျောက်ကင်းစေသည်ဆို၍ အခေါက်ခွာ အပိုင်းဖြတ်ယူငင်ကြလေရာ နောက်ပိုင်းတွင် မန်ကျည်းပင်များအား မခုတ်၊ မချိုင့်ရန် သတိပေးတားမြစ်ခဲ့ရသည်။

အဝေးပြေးကားလမ်းမှ ကျောင်းရှေ့ မုခ်ဝအထိ လမ်း နံဘေးဝဲယာတွင် ဈေးဆိုင်တန်းများ အစီအရီ ပေါ်ပေါက်လာသည်အထိ ဖူးမြော်သူ ပရိသတ်များပြားလာသောအခါ ဆရာတော်ကြီးက ကျောင်းခန်းမ ပြည့်လျှင် သီပေးတရားဟောကာ ကျောင်းနောက်တံခါးမှ ထွက်စေလျက် နောက်တစ်သုတ် ဝင်စေရသည်။

တစ်နေ့လျှင် အနည်းဆုံး (၆)ကြိမ်မျှ သီလပေး တရားဟောပြောရကာ ဆွမ်းဘုဉ်းချိန်မှလွဲ၍ တစ်နေ့လုံး မအားမလပ် ရှိတော်မူသည်ဟု ဦးစာရိတ္တက

မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ဒါယကာများ ရှိခိုးကန်တော့ပြီး သောအခါ...

ပုဒွေတိ ဃောသ မတ္တပ္ပိ ဒုလ္လဘံ
ဓမ္မောတိ ဃောသ မတ္တပ္ပိ ဒုလ္လဘံ
သံဃောတိ ဃောသ မတ္တပ္ပိ ဒုလ္လဘံ

အနက်

ပုဒွေတိ ဃောသ မတ္တပ္ပိ။ ဘုရားဟူသော အသံမျှကိုလည်း။ **ဒုလ္လဘံ။** ကြားရခဲ၏။

ဓမ္မောတိ ဃောသ မတ္တပ္ပိ။ တရားဟူသော အသံမျှကိုလည်း။ **ဒုလ္လဘံ။** ကြားရခဲ၏။

သံဃောတိ ဃောသ မတ္တပ္ပိ။ တရားဟူသော အသံမျှကိုလည်း။ **ဒုလ္လဘံ။** ကြားရခဲ၏။

ဟူ၍ ဆုပေးကာ အနက်ကို နှင်းလင်းတော်မူပြီးနောက် ငါးပါးသီလပေးလျက်...

အနိစ္စကိုပွား လောကပေါ် ပြုပြင်အံ့နသော၊
ဘုရားကိုပွား ဒေါသပေါ် ပြုပြင်သီလသော၊
အနတ္တကိုပွား မောဟပေါ် ပြုပြင်တာဝန်သော၊
ဟု လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ဆင်ခြင်
ပွားများစေ၏။

ဘုရားရှင်၏ တရားတော်များကို
ဆင်ခြင်ပွားများနိုင်အောင် အခါမလပ်
သတိချပ်၍ သောတာပန်ဖြစ်သည်
အထိ ကြိုးစားရန် အားပေးတော်မူလေ
ရှိသည်။

ဤသည်ကား ဆရာတော် ခန္ဓာဝန်
မချမိ (၅)နှစ်ခန့်အလိုတွင် သတ္တဝါများ
အား ကယ်တင်သည့်အနေဖြင့် ဆောင်
ရွက်တော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာတော်၏ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု

ယင်းကာလ မတိုင်မီက ဆရာတော်
ကြီးသည် နံနက်(၄)နာရီ ကုလားတက်
ခေါက်သည်နှင့် ကျောင်းဝင်းတွင်းရှိ
ရှစ်မျက်နှာစေတီ ဆီမီး၊ ရေချမ်း
ကပ်လှူကာ ဘုရားရှိခိုး၊ ပရိတ်ရွတ်၊
မေတ္တာပို့ပြီးနောက် တံမြက်လှည်း
ဝတ်ပြုသည်။

ထို့နောက် အရုဏ်ဆွမ်းအဖြစ်
ယာဂု ဘုဉ်းပေးပြီးလျှင် (၆)နာရီတွင်
တောရကျောင်းသို့ ကြွတော်မူကာ
နေဝင်ချိန်၌ ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွသည်။
ည(၇)နာရီတွင် စေတီတော်၌ ဝတ်ပြု
ရှိခိုးမေတ္တာပို့သည်။

ညအချိန်တွင် ကျောင်းဝင်းအတွင်း
လှည့်လည်၍ ပရိတ်ရွတ် မေတ္တာပို့လေ့
ရှိရာ၌ တောင်ဝေးတစ်ချောင်း၊
လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတစ်လက် ဆောင်
သွားတတ်သည်။ ကိုက်(၅၀)အကွာသို့
ရောက်တိုင်း တောင်ဝေးကို လေး၊ ငါး
ချက် ခေါက်၏။

ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်ကလေးများ သွားရာ
လမ်း၌ ရှိနေပါက ရှောင်ရှားနိုင်ရန်ဟု

ဆိုသည်။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို ကိုက်
(၃၀)ခန့်တွင် တစ်ကြိမ်ထိုး၍ကြည့်
သည်။ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်ငယ်များ တွေ့က
ရှောင်ရှားနိုင်ရန် ဖြစ်သည်။

ရပ်ရွာရေးကိစ္စ၊ သာရေးနာရေးကိစ္စ
ကြွရောက်ခြင်းမရှိပေ။ ရှင်ပြုရဟန်းခံ
ကိစ္စတွင်ပင် ကြွရောက်ခြင်းမပြု။
ဦးစာရိတ္တ စသော တပည့်သံဃာများ
နှင့်သာ ကျောင်းကိစ္စ အဝဝကို လွှဲအပ်
ကာ လူတွေ့မခံဘဲ ဝိပဿနာအလုပ်
ကိုသာ အားပြုကြိုးပမ်းတော်မူသည်။

တောရကျောင်း အသွားအပြန်ခရီး
၌ လူသူတွေ့ပါက ချုံအတွင်းမှ ရှောင်
ကွင်းသွားတတ်သည်။ အနည်းငယ်
နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်သော်မှ တောရ
ကျောင်းသို့ မပျက်မကွက် သွားရောက်
ကျင့်ကြံခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် ပခုက္ကူ အရှေ့
တိုက်ဆရာတော်ကြီး၏ နည်းနိဿယ
အတိုင်း လိုက်နာအားထုတ်ခဲ့သည်။
**ဓာတ်ခြောက်ပါး ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းလမ်း
ကျင့်စဉ်** ဖြစ်သည်။ (ထို ကျင့်စဉ်ကို
ပခုက္ကူအရှေ့တိုက် နာယကဆရာ
တော်များအဖွဲ့မှ ထပ်မံ ပုံနှိပ်ထား
ကြောင်း သိရှိရသည်။) အောက်ပါ
ခုတင်များကိုလည်း ကျင့်ဆောင်လေ့
ရှိသည်။

- ၁။ တိစိရိဂံဝုတင်
- ၂။ ဇကသနိဂံဝုတင်
- ၃။ အနုညကင်ဝုတင်
- ၄။ ရုက္ခမူဝုတင်
- ၅။ နိဿဂ္ဂုတင်

တို့ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း ကျင့်
သကဲ့သို့ တပည့်တို့အားလည်း ကျင့်စေ
ရန် တိုက်တွန်းတတ်သည်။

ကိလေသာကို ခါတွက်ဖျက်ဆီးဖို့ရာ
အကြောင်းအင်္ဂါဖြစ်သော ကုလိလစေတနာ
သည် ဝုတံ၊ ဝုတံမည်၏။ ထို့ကြောင့်

ထင်အကုန်ကို ကျင့်စဉ်လျှင် တစ်ထောင့်
ငါးရာ ကိလေသာ ရန်သူများကို အကုန်သတ်
ညှဉ်း အောင်ဓာတ်ခင်၍ နာသေခြင်း မရှိ
သော သန္တိသုခ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်သို့ လျင်မြန်စွာ
ရောက်နိုင်သည်။

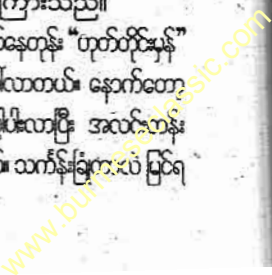
ဟု မိန့်တော်မူလေ့ရှိသည်။ ဆရာ
တော်၏ မန်ကျည်းကန်တောရသည်
ချောင်းငယ်၊ ကုန်းငယ်၊ တောခင်တန်း
အချို့ကို ဖြတ်ကျော်သွားရသည့် ရေ
တိုက်စား၍ ဖြစ်ပေါ်နေသော ချောက်
ကမ်းပါးကြီးအတွင်း ထန်းလက်မိုး၊
ငါးကျောင်းငယ် ဆောက်လုပ်ထားခြင်း
ဖြစ်သည်။ အတွင်း၌ ခုတင် မရှိပါ။
ပက်လက်လျှော်ကုလားထိုင် တစ်လုံး
နှင့် ခြေတင်ရန် ခွေးခြေငယ်တစ်လုံး
သာ ရှိသည်။

ထိုတံကျောင်းတွင် မိုးရွာသည့်အခါ
၌သာ သီတင်းသုံး၍ မန်ကျည်းပင်
အောက်၌ တရားရှုမှတ်လေ့ရှိသည်။
ထန်းပလပ်ပြားကို နွယ်ကြိုးဖြင့်
သိုင်းကာ မန်ကျည်းကိုင်းတွင် ဒန်း
သဖွယ် ချည်နှောင်ထားလျက် ထို
အပေါ်တွင် သီတင်းသုံး ရှုမှတ်ခြင်း
ဖြစ်သည်။ မတော်တဆ ထိနမိဒွ(ထိုင်း
မှိုင်းခြင်း၊ ငိုက်မျှဉ်းခြင်း) ဖြစ်ခဲ့သော်
နိုးလွယ်သည်ဟု မိန့်ကြား၏။

အပြောင်းအလဲကာလ

ဤသို့ဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ပြီး
နောက် သက်တော်(၈၀)ပြည့်ခါနီး
တစ်နေ့ တောရကျောင်းမှ ပြန်လာ၍
ကျောင်းဝင်းအတွင်း သစ်ပင်ရိပ်
အောက်၌ ဒေသနာကြားစဉ် ဦးစာရိတ္တ
အား ဤသို့ မိန့်ကြားသည်။

'တရားအားထုတ်နေတုန်း "ဟုတ်တိုင်းအုန်"
ဆိုတဲ့ စာလုံး ပေါ်လာတယ်။ နောက်တော့
စိတ်ကြည်လင်ပေါ့ပါးလာပြီး အလင်းတန်း
ကြီးကို မြင်ရတယ်။ သင်္ကန်းခြံက အပူပြင်ရ

တယ်၊ ပျက်စိတ်လဲပြန် ပြန်ဖွင့်တဲ့အခါလဲ ပြင်နေရတယ်
ဆရာတော် မည်သို့ ဖြစ်ပျက်ကြုံ
တွေ့ရသည်။ မည်မျှပေါက်ရောက်
သည်ဟု မိန့်ကြားလေ့ မရှိပေ။
ဆရာတော် ရဟန်းကိစ္စ ပြီးပါပြီ
လား၊

ဟု မေးသောအခါ...
'မေးခိုင်းသူကို လာရောက် ဆန်း
စစ်ပါ'

ဟုသာ မိန့်ကြားလေ့ရှိသည်။ ယခု
တစ်ကြိမ်သာလျှင် တပည့် ဦးစာရိတ္တ
အား မိန့်ကြားခြင်းဖြစ်သည်။

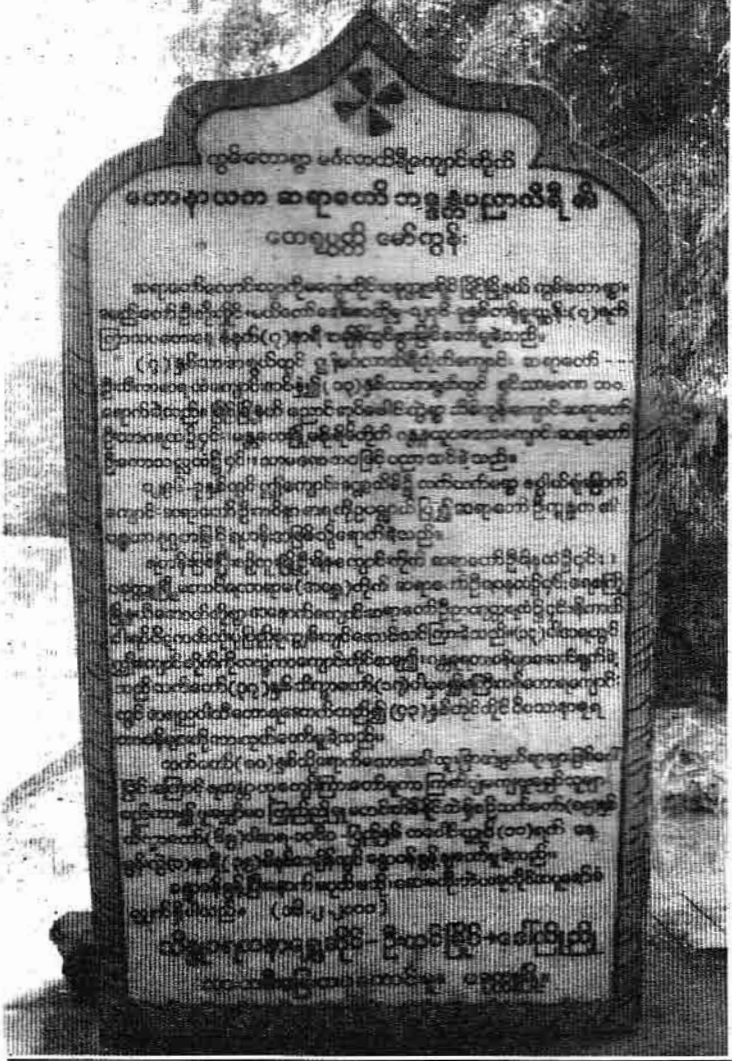
ထို့နောက် အိပ်မက်ဆန်း မြင်မက်
ကြောင်းလည်း မိန့်ကြားသည်။
အိပ်မက်တွင် ရဟန်းရှင်လူ ပရိသတ်
ကြီးက လက်အုပ်ချီ ဖူးမြော်နေသည့်
အတွက် မိမိသွားလိုရာသို့ ကျပ်တည်း
ခက်ခဲစွာ သွားရသည်ဟု လည်း
ကောင်း...

ဇော်ရှိတစ်ဦးက မိမိရှေ့မှောက်တွင်
ကြာမြင့်စွာ ကပြနေရာ သတိကို
မလွတ်စေဘဲ ရှုမြဲတိုင်း ရှုမှတ်နေရာ
ဇော်ရှိလည်း ပျောက်ကွယ်သွားပြီး
နောက် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ကြည့်လင်
မေ့ပါးလာသည်ဟု လည်းကောင်း
မြင်မက်တော်မူသည်ဆို၏။

ထို့နောက် ကျောင်းရှေ့ရှိ အဝင်
မုခ်ဦးကို လက်ရှိ အနေအထားထက်
ပိုမိုကျယ်ဝန်းအောင် ချဲ့ထွင်ပြုပြင်ရန်
မေ့ခိုင်းတော်မူသည်။

ရက်မကြာမီ တောရကျောင်းမှ
အပြန်လမ်းတွင်ရှိသော ကိုစံရွှေ မအိမ်စို
သို့ နေထိုင်ရာ သနပ်ခါးတောသို့
ခရီးဆောက်ကာ မအိမ်စိုအား "နင်တို့
မကြာခင် ရဟန္တာ ဖူးရလိမ့်မယ်" ဟု
မိန့်ကြားသည်။

မအိမ်စိုက "တပည့်တော်က

ဆရာတော်ဇော်ရှိတော်၏ နာမည်ရည်တော်၏ အကျဉ်းချုပ်

အသက်တိုပါတယ်။ ဖူးရမှာ မဟုတ်
ပါဘူး အရှင်ဘုရား" ဟု ပြန်လျှောက်
သောအခါ "ဖူးရမှာ မကြာခင်ကို
ဖူးရမှာ" ဟူ၍ မိန့်ကာ ဆက်လက်ကြွ
သွားတော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် အမြင်နက္ခတ်
ပညာကိုလည်း ကျွမ်းကျင်တော်မူရာ
ကောင်းကင်ရှိ နက္ခတ်တာရာများကို
ကြည့်၍ ဆန်ရေစပါး ရှားပါးမည်ကို
လည်းကောင်း၊ မိုးခေါင်မည်၊ မိုးသည်း
မည်ကို လည်းကောင်း၊ စ၊ လေးလုံး

အရေးအခင်း မတိုင်မီ တိုင်းပြည် မငြိမ်
မသက်ဖြစ်၍ သွေးချောင်းစီးလိမ့်မည်
ဟု လည်းကောင်း တိကျစွာ မိန့်ကြား
တော်မူခဲ့သဖြင့် "ရဟန္တာပေါ်မည်"
ဟူသော စကားသည် နက္ခတ်အမြင်
တွက်ကိန်း ဟောကိန်းပေလောဟု
တွေးရ ခက်ကြလေသည်။

ရှေ့လ ဆက်စတင်ပါရန်
စံထွန်းသာ

သူငယ်ချင်းတွေ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဆုံမိကြပါတယ်။ ရောက်တတ်ရာရာတွေ ပြောကြဆိုကြရင်း စကားစေတော့အပြတ်မှာ သန်းမြင့်က ကောက်ခါငင်ခါနဲ့...

‘ငါ့အဒေါ်တစ်ယောက်ကွာ ရန်ကုန်မြို့ထဲက တိုက်ခန်းတစ်ခန်းကို ဝယ်ပြီးနေတာ တစ်နှစ်လောက်ရှိပြီ။ ဟိုတစ်နေ့က ငါ သူ့ဆီ အလည်အပတ်ရောက်သွားတော့ သူ့အခန်းကို ရောင်းချင်တယ် ပြောတယ်။’

မင်းတို့ သိတဲ့အတိုင်း ခုတလော တိုက်ခန်းဈေးတွေ၊ အိမ်ခန်းငှားခဈေးတွေက တက်နေတာမဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် “အဒေါ်ရယ်၊ မရောင်းပါနဲ့ ပြန်ဝယ်ဖို့ သိပ်မလွယ်ဘူး” လို့ ပြောတော့ ဒီအခန်းမှာ သူ မနေချင်တော့ဘူးတဲ့။

ဒါနဲ့ ငါက ရေ့မီးပတ်ဝန်းကျင်အားလုံး အဆင်ပြေနေတာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ မနေချင်ရတာလဲလို့မေးတော့ နို့ညှပ်ဖြစ်နေလို့တဲ့လေ’

‘နို့ညှပ်ဆိုတာ ဘာလဲ’
လို့ စိမ်းအောင်က ဖြတ်မေးလိုက်တော့ သန်းမြင့်က...

‘မင်း ဒီအသက်အရွယ် ရောက်နေပြီ ဒါတောင် မကြားဖူးဘူးလား’

လို့ ဟောက်တော့ စိမ်းအောင်က မျက်နှာငယ်လေးနဲ့...

‘မင်းက ပြစ်တင်ရင်လဲ ခံရမှာပဲကွာ။ ဒါ ဒီအကြောင်း ဗဟုသုတ မရှိတာတော့ အမှန်ပဲ’

လို့ ဝန်ခံရှာပါတယ်။ ဒီတော့မှ သန်းမြင့်က ချောင်းတစ်ချက် ဟန်လိုက်ပြီး...

‘ဒီလိုက ငါ့အဒေါ်အခန်းနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် လှေကားခြံပြီး တစ်ဖက်ခန်းမှာ နှစ်နှစ်ကနေတယ်။ အဒေါ်အခန်းရဲ့ တခြားတစ်ဖက် ကျောဘက် ဆိုပါတော့ကွာ။ အဲဒါဟာ ဟောင်ဖြစ်သူက နေတယ်။’

နို့ညှပ်ဆိုတာ

ဘာပါလိမ့်

ဆိုလိုတာကကွာ ဟောင်နဲ့ နှစ်ယောက်နေတဲ့ အခန်းနှစ်ခုကြားမှာ ငါ့အဒေါ် အခန်းက ရှိနေယ်။ အဲဒါကို နို့ညှပ်လို့ခေါ်တာ’

‘အဲဒီလို နို့ညှပ်ဖြစ်နေတော့ ဘာဖြစ်လဲ’

လို့ ခန့်ဝင်းက မေးလိုက်ပါတယ်။ သန်းမြင့်က...

‘ငါတော့ ဘာဖြစ်တယ်လို့ မကြုံဖူးပါဘူး။ အဒေါ်ပြောတာကတော့ သူ ရန်ကုန်မရောက်မီ ရွာမှာနေတုန်းက သူ့အသိတစ်ယောက်ဟာ အဲဒီလို မောင်နှမနှစ်ယောက်နေတဲ့ အိမ်နှစ်အိမ်ကြားမှာ ဖြစ်နေတာတဲ့။’

တစ်ချိန်မှာတော့ အဲဒီ သူငယ်ချင်းဟာ နေမကောင်းဖြစ်လာ ဆရာစုံနဲ့ကုရောဂါရှာမရဘဲ နောက်ဆုံး ဆုံးပါးသွားရရှာတယ်တဲ့’

‘ငါတော့ ဒါမျိုးတွေမယုံပါဘူး။ တိုက်ဆိုင်တာပဲ ဖြစ်မှာပါ’

လို့ ကျွန်တော် ဝင်ပြောမိပါတယ်။ ဒီတော့ ခင်အောင်က ဝင်ဆွေးနွေးပြန်ပါတယ်။

‘အမယ်... အဲဒီလိုတော့ မပြောနဲ့ သူငယ်ချင်းရေ။ ငါ့အသိတစ်ယောက်ရဲ့ အဖေက ဟိုးနှစ်(၂၀)ကျော်လောက်က နယ်ဘက်မှာ မြေတစ်ကွက် ဝယ်ထားခဲ့တယ်။ ခု သူ့ဆုံးသွားတော့ သားသမီးတွေက အဲဒီမြေကွက်ကို ရောင်းချင်တယ်။’

ရောင်းမယ်လို့ ကြေညာတော့ တစ်ရွာလုံး ဘယ်သူမှ မဝယ်ကြဘူး။ တန်ရာတန်ကြေးထက် ဈေးလျှော့

ပေးလဲ မဝယ်ကြဘူးတဲ့။

ဘာဖြစ်လို့များလဲလို့ စုံစမ်းလိုက်တော့ အဲဒီမြေကွက်ရဲ့ ဝဲယာဘေးနှစ်ဖက်က မြေကွက်တွေကို မောင်နှမနှစ်ယောက် ပိုင်ကြသတဲ့။ သန်းမြင့်ပြောတဲ့ နို့ညှပ်ပေါ့ကွာ’

ဒီမှာတင် ငြင်းခုံကြဖို့ ခေါင်းစဉ်တစ်ခု ရသွားပြီး ငြင်းခုံကြတော့တာပါပဲ။

ဒါအစွဲအလမ်းပါ။ သေတယ်တို့၊ စီးပွားပျက်တာတို့ဆိုတာ တိုက်ဆိုင်မှုပါ။ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဥပါဒါန်ရောက်တာပါဆိုသူက တစ်ဖက်...

မဟုတ်ဘူး ခိုက်တယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ရှေးထုံးလဲမပယ်နဲ့ ဈေးသုံးလဲ မကြွယ်နဲ့လို့ ပြောလာသူက တစ်ဖက်ပေါ့ဗျာ ငြင်းလို့ ဝ၊ သလောက်ရှိတော့မှ ကျွန်တော်က...

‘ကဲ... ငြင်းမနေကြပါနဲ့တော့ကွာ ဒီအကြောင်း ငါ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ရေးဖို့လိုက်မယ်။ ပြီးတော့ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရဲ့ အတွေ့အကြုံ အယူအဆကို အဆုံးအဖြတ် ခံယူကြတာပေါ့’

လို့ပြောတော့ အားလုံးကပဲ...

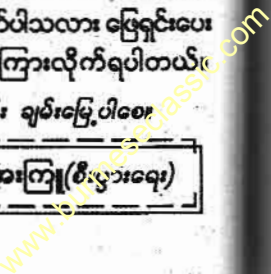
‘အေး အဲဒါ အကောင်းဆုံးပဲ’

လို့ တညီတညွတ် ဆုံးဖြတ်ပြီး သရေပွဲနဲ့ လူစုခွဲခဲ့ကြပါတယ်။

စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးခင်ဗျာ မောင်နှမနှစ်ယောက်ကြားကိုသာ နို့ညှပ်လို့ ခေါ်တာပါလား။ ညီအစ်ကိုညီအစ်မ နှစ်ယောက်ကြားရင်ရော နို့ညှပ်လို့ ခေါ်ပါသလား။ တကယ်ရော ခိုက်တတ်ပါသလား၊ မြေရှင်းပေးကြပါလို့ ပန်ကြားလိုက်ရပါတယ်။’

ရွှင်လန်း ချမ်းမြေ့ပါစေ။

မောင်အေးကြူ(စီးပွားရေး)

မိမိဝန်းကျင်ရှိ

အနိုင်စာတတ်များ

တောကင်းကိုက်ခံရလျှင်

မှတ်မိပါသေးသည်။ ငယ်စဉ်က ငှက်ပျောပင်လေးဆယ် ငှက်ပျောခြစ်စိုက်၍ ရန်ကုန်မြို့ စိုက်ပျိုးရေး သုတေသနမှ ကောက်ရိုးမှိုမျိုး ပုလင်းများကို မှာယူပြီး ကောက်ရိုးမှိုကျင်းများ စမ်းသပ်စိုက်ပျိုးနေသော အချိန်ကပါ။

ညအချိန်တွင် ကောက်ရိုးမှိုကျင်းများကို အချိန်အခါမဲ့ နွားလွတ်များ မဖျက်ဆီးနိုင်ရန် ရပ်ကွက်တွင်းမှ အသက်ဝါးဆယ်ကျော်အရွယ် ဦးလုံထော်ကို ခြံစောင့်ငှားရပါသည်။ ကောက်ရိုးမှိုသည် ပူအိုက်စွတ်စိုသည့် ဓာတ်နှင့် တွေ့ပါက မှိုအရိုးအပွင့်ကြီးထွားတတ်ပါသည်။

တစ်ညတွင် ကောက်ရိုးမှိုကျင်းမှ လက်ညှိုးလုံးအရွယ်ခန့် တောကင်းခြေဖျား နီနီညိုညိုအကောင်မှ ခြံစောင့်ကြီး၏ ညာဘက်လက်ကို ကိုက်လိုက်ပါရောလား။

ကင်းခြေများကိုလည်း ညှပ်ဖြင့် ညှပ်ပြီး ကျွန်တော့်ထံ ယူပြု၏။ လူထည်း တဟင်းဟင်းဖြင့် နာကျင်လွန်း၍ ငြီးနေ၏။

ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမည်နည်း။ ကျွန်တော့်၌ တာဝန်ရှိပါသည်။ တောကင်းခြေများကြီး အကိုက်ခံရလျှင် ခံရ(၂၄-နာရီ)အလူးအလဲ ခံရ၏။ ညအချိန်မတော် ဆေးရုံဆေးခန်း ဖြစ်လည်း ခြံနှင့် အလှမ်းဝေးနေပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ကျွန်တော် ဗျာများနေစဉ်

ဓာတ်ဆရာကြီး အဘဦးဘိုးကျွဲအား ပြေးပြီး သတ်ရလိုက်ပါသည်။ ဓာတ် ဆရာအဘဦးဘိုးကျွဲမှ ကျွန်တော့်ကို ပြောဖူး၏။ လူကလေး ကင်းကိုက်ခံရလျှင် ကတော့ ကြက်သားကို

	မာတ်တိုင်
	၆
နာမ်/ကံ	၃
	၇
ကင်း(ရပ်ဓာတ်)→	၂
	၅ ← တေဇာလွန် ချော်ဓာတ်(ပြာ)
ကတ္တားကိစ္စဘာဝ	၁ ← မီးခဲဓာတ်
	၄ ← ရေကြည်ဓာတ်(သွေးဓာတ်) ကင်းဆိပ်သင့်

ဖစားလေ့နဲ့ အော်နေအောင် ခံရလိမ့်ပယ်။ ကြက်က တေဇာယထီဓာတ်ရတဲ့ အကောင် ကင်းက တေဇာအာကာသ အကောင် အာကာသဓာတ်နဲ့ ယထီဓာတ်က ဖပိုပက္ကကျတယ်။ ဒါပေမယ့် ကင်းအကိုက်ခံရရင် ကြက်တောင်ကို မီးရှို့ပြာချ ကြက်တောင်ပြာကို ကင်းအစွယ်ရာပေါ် နာနာထိမှ ချက်ချင်း သက်သာပါတယ်။

ကျွန်တော် ကြက်တောင်များကို ကြက်အိပ်တန်းအောက်မှ ချက်ချင်း ကောက်ယူ၍ မီးရှို့ပြာချရ၏။ ထို့နောက်

ကြက်တောင်ပြာကို ကင်းအစွယ်ရာပေါ် သိပ်ပေးရ၏။

ရေခဲအမြည်း ကြက်သားကြော်ကို ယောင်၌မှ မစားမိစေရန် သတ်ပေးရသည်။

အတော်အသင့် ကြာသောအခါ ကျွန်တော့်ခြံစောင့်ကြီး ကင်းဆိပ်တက်သည့် အနာနှင့် ကျင်နေသော ဝေဒနာမှ သက်သာ၍ အိပ်နိုင်ပါပြီကောလား။

ဘာကြောင့် တောကင်းခြေများကြီး ကင်းဆိပ်သင့်တာ သက်သာပါသနည်း။ ကျွန်တော်အတွေးကို ဆန့်ရင်း ဓာတ်၏ ကိစ္စဘာဝကို သိအောင် ဓာတ်တိုင် ထူကြည့်ပါသည်။

* * *

ဓာတ်၏ ကိစ္စဘာဝအရ ကင်းဆိပ်သင့်သည့် သွေးဓာတ်(ရေကြည်ဓာတ်)ကို ကြက်အတောင်ပြာမှ စုပ်ယူ သန့်စင်စေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ဓာတ်သည် သူ့သဘော သူ့ဆောင်၏။ သို့သော် အနိုင်ဓာတ်ပါဟု ဆိုရလျှင်...

ကျွန်တော် နံနက်မိုးသောက်လျှင် ကောက်ရိုးမှိုတစ်ထုပ်ဖြင့် ဓာတ်ဆရာအဘဦးဘိုးကျွဲအား ကန်တော့ရပေဦးမည်။

အောင်လှသန်း(မင်းဘူး)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သားမင်း နှလုံးသည်းခြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

၀၂၁၁ Y ၀၀၉၉၄၄ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၉/တဆထလ(၁၆၂၅)
ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက် တဆဝက (စာနယ်ဇင်း) ၁၆၉/၀၂၁၁၀

ကလင်...ကလင်ဆိုတဲ့ ခေါင်းလောင်း သံကြောင့် တံခါးဖွင့်လိုက်ရာ ၇-လွှာ တက်လာသော ဘရဏီကို တွေ့လိုက်ရသည်။
“တံခါးဖွင့်ပါဦး သရဖီရယ်... မောလိုက်တာ... နောင်ဆို ၇-လွှာမှာမနေဘဲ တာဝတိံသာတက်နေ” ငေါ်ငေါ်တူးတူး ပြောလိုက်သော ဘရဏီစကားကြောင့် သရဖီက ရယ်ကျဲကျဲလုပ်ရှင်း...
“နောက်မှပဲစိတ်ဆိုး... ခုတော့ အမောပြေ ဒီဆေးလေးသောက်လိုက်... အမောတွေ ပြေသွားစေရမယ်”

အမောပြေ၊ လန်းဆန်း၊ ကျန်းမာဖို့

သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်)

နှလုံးသည်းခြေဆေးကို သုံးစွဲကြဖို့

ဆေးလက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေအေးနှင့်သောက်ပြီး ခဏ ဘရဏီမျက်နှာ ရွှင်ပျလာသည်။
“ဟယ်...ဆေးကလဲချိုချိုအရသာလေးနဲ့ ကောင်းလိုက်တာ... အမောကို ပြေသွားတာပဲ... အခု ငါ့ကို တိုက်တာ ဘာဆေးလဲဟင်”
“ငါတို့မိသားစု အမြဲ သုံးစွဲနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ”
ထိုစဉ် ဘရဏီ၏ မိခင် ဒေါ်မာလာရောက်လာကာ “ဟုတ်တယ်... ဘရဏီရေ... ဒေါ်ဒေါ်တို့က ၇-လွှာမှာနေကြတဲ့သူတွေ ဆိုတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ဆေးလမ်းညွှန်မှုကြောင့် သမားတော် ဦးကိုကိုကြီး ဖော်စပ်ထားတဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို အမြဲသုံးစွဲနေတာ သရဖီ ရုံးသွားရုံး ပြန်သောက်တဲ့ ဆေးဖြစ်သလို ဒေါ်ဒေါ်လည်း ဈေးသွားဈေးပြန် သောက်ရတဲ့ ၇-လွှာအတွက် အမောပြေဆေးပါပဲကွယ်”
“ခုနက သရဖီပြောလိုက်တာ နှလုံးသည်းခြေဆေး ဟုတ်လား”
“ဟုတ်တယ် ဘရဏီ... နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ... နှလုံးကောင်းမှ သည်းခြေနဲ့သွေးဟာ တစ်ကိုယ်လုံးယုံ့နဲ့သလို သွေးနဲ့ အဖွဲ့သည်းခြေရောစပ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံးယုံ့နဲ့ပြီး နှလုံးကို ပြန်စောင့်ရှောက်တာလို့ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာကို လေ့လာထားလို့ ငါသိရတာ”
“နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ နှလုံးအတွက်ရော သည်းခြေအတွက်ပါ အကျိုးပြုတယ်ဆိုရင် လူတိုင်း သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ပဲပေါ့... ဒါဆိုရင် အသက်ကြီးပြီဖြစ်တဲ့ ငါ့ရဲ့ဖေဖေနဲ့ မေမေကို သုံးစွဲဖို့ အသိပေးရဦးမယ်... အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး သရဖီ”
“ပြောပြမယ်... သေသေချာချာ နား ထောင်... နှလုံးသည်းခြေ

အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြော အဆိပ်တံခြင်း၊ နှလုံးကြက်သားများ အားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်မမှန် မူးဝေ မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး(သို့မဟုတ်) ဆီးဖျော်ရည် ရရောနှင့် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့”
“ဒါဆိုရင် လူတိုင်းနဲ့ သင့်လျော်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ ဆက်ပြောပါဦး သရဖီ”

“ရင်ညှန်၍ ရူးအောင့်ခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍အောင့်ခြင်း၊ ရင်ပူ၍ မအိမ်သာဖြစ်ခြင်း၊ လေးလံထိုင်းထိုင်းခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံနှင့် မောပန်းနွမ်းချိနေခြင်း၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်စေ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြုံ ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန် မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ကြံရည်ရရောနှင့် သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်...”

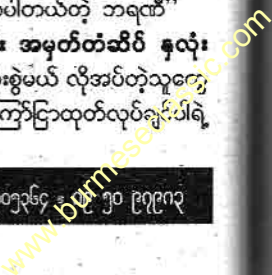
ဆက်နားထောင် ဘရဏီ... နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မပျော်သူများ၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ စိတ်မကြည်လင်သူ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သူများ၊ အားအင်ကုန်ခန်းသူ၊ သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းသူများ အထူးသဖြင့် အိပ်ပျက်ခံ ကျက်မှတ်ရသော စာသင်သား၊ ရဟန်းသံဃာများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ မောပန်းနွမ်းနယ်သာ ကာယ၊ ဉာဏ လုပ်သားများ၊ နှာလန်ထဝလူနာများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ရေအေး (သို့မဟုတ်) ပျားရည်နဲ့ နေ့စဉ် သုံးစွဲပါက ပင်ပန်းမှုပြေပျောက်လျက် စိတ်ကြည်လင်လန်းဆန်းစေပါတယ်။

အပူအပုပ်များသူ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းသူများ ရေအေး (သို့မဟုတ်) မန်ကျည်းဖျော်ရည်နဲ့ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့်-နှလုံးအား၊ သွေးအား၊ သည်းခြေအားနည်းသူများ၊ နှလုံးရောဂါရှင်များ ပုံမှန်သောက်သုံးသင့်ပြီး အရွယ်တင်နုပျိုလိုသူ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ လေငန်းရောဂါ ကာကွယ်လိုသူများအတွက် နေ့စဉ် သောက်သုံးသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ဘရဏီ”

“အဲဒီလောက်ကောင်းတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံး သည်းခြေဆေးကို ငါတို့မိသားစုလဲ သုံးစွဲမယ် လိုအပ်တဲ့သူတွေလဲ သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြည်ပေါ်မှာ ရွှေကြော်ငြာထုတ်လုပ်ချင်းပါရဲ့ ဘရဏီရယ်...”

ပင်ရင်း-သားမင်းဆေးတိုက် အမှတ် (၁၀၁၃)၊ ဣန္ဒာ(၁၀)လမ်း၊ ၄/ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ☎ ၀၁-၇၇၃၄၄၄ နံပါတ် ၅၀ ၂၇၉၇၃

၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြေဗဟိုဌာန

မြတ်စွာဘုရား၏ ရုပ်ပုံတော်များ၊ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များနှင့် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားဒေသနာတော်များ၊ ပရိတ်ပဋ္ဌာန်း ဂါထာများကို စုဆောင်း ရွတ်ဖတ်ကျက်မှတ် ဖူးခြင်းများတွက် ကျွန်မအတွက် အလွန်လောဘကြီးခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းမှာလည်း ကျွန်မအတွက် တစ်သက်မမေ့နိုင်စရာ ဘဝနာခဲ့ရသော အကြောင်းအရာက ရှိခဲ့ပါသည်။

မှတ်မှတ်ရရ အဖြစ်အပျက်လေးက ကျွန်မ ဒုတိယတန်း ကျောင်းသူဘဝမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ရပါသည်။ အဖေရယ်၊ အမေရယ်၊ အစ်ကိုရယ်၊ ကျွန်မရယ်၊ မောင်လေးရယ် မိသားစုငါးယောက် ဖွဲ့ပါသည်။

အဖေက အစိုးရဝန်ထမ်းဖြစ်သော်လည်း ညနေတိုင်း ယစ်ထုတ်ကြီးဘဝဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာတတ်ပါသည်။

ပြန်ရောက်လာတိုင်း မိသားစုကို အမြဲ နှိပ်စက်တတ်ပါသည်။ ဘီးလင်းမြို့ရှိ အမေ၏ မောင်နှမများ အမွေရသော ခြံမြေတွင် စုပေါင်း၍ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် ဆောက်ပြီးနေကြပါသည်။

ညဘက် အဖေ ပြန်လာသောအခါ ခြံမှာ ကြားသည်နှင့် ကျွန်မတို့ မောင်နှမသုံးယောက် အမေ၏ အစ်မ ကျွန်မတို့အကြီး၏ အိမ်ခြေမြင့် အိမ်အောက်ရှိ ထိုင်ခုံကလေးများပေါ်တွင် သွားပုန်းနေတတ်ကြသည်။

အဖေ၏ အရိုက်ကို ခံရမည်စိုး၍ ဖြစ်သည်။ အမေမှာ အဖေ၏ဒဏ်ကို အတော်ခံရရှာသည်။ သားသမီးများ၏ စာအတ်နေရေးကို အဖေက စက်ချုပ်၍ ဆော့မွေးခဲ့ပါသည်။

FSA, June, 2014.

ညာတင်ကုတ် ပိဗ္ဗညိုရှောင်ရှယ်ထုပျား

▲ ညာတင်ကုတ်ရုပ်တုနှစ်ရုပ်၏ ထုတည်ကုတ်ပုံ

www.burmeseclassic.com

◆ မျက်နှာအနီးကပ်ပုံ(အကြီး)

◆ မျက်နှာအနီးကပ်ပုံ(အငယ်)

ထိုဒဏ်များကြောင့် ဖြစ်မည်ထင်သည်။ အမေ မကျန်းမာဖြစ်ပြီး အိပ်ရာထဲ လဲပါတော့သည်။ ပထမတော့ ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်သည်နှင့် စက်ပြန်ချုပ်သော်လည်း ဒီတစ်ခါတော့ အမေ မယနိုင်တော့ပါ။

အခြေအနေကို ရိပ်မိသော အမေ၏ သူငယ်ချင်းများက အစ်ကိုကို သက်န်းဆီးပေးလိုက်ပြီး အမေ၏ ခေါင်းရင်းမှာ ဘုရားစာများ ရွတ်ဖတ်နေစေပါသည်။

ထိုနေ့က အမေဆုံးမည့်နေ့ ဖြစ်သည်။ လူကြီးတွေ ပြောစကားအရ အမေဆုံးတော့မည်ကို ကျွန်မ တစ်စွန်းတစ်စ ကြားသိနေပြီး ဖြစ်သည်။

အစ်ကိုက အမေခေါင်းရင်းမှာ ထိုင်

ပြီး သက်န်းစလေးဖြင့် အမေမျက်နှာကို ယပ်ခတ်ပေးရင်း ဘုရားစာများ ရွတ်ဖတ်ပေးနေသည်။

ကျွန်မက မောင်လေးကို လက်ဆွဲရင်း အမေဘေး ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်ရင်း မောင်လေးကို ထိန်းနေရသည်။ ဘာမှ မသိသော မောင်လေးက မုန့်ဆာကြောင်း၊ ထမင်းဆာကြောင်း ပူဆာနေသည်။

ကျွန်မက မျက်ရည်လည်ရွှဲဖြင့် “နင်က ဘာမှမသိဘူး” တဖျစ်တောက်တောက် ပြောရင်း ချောနေရသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ အစ်ကိုကိုကြည့်ပြီး အစ်ကိုလိုပဲ အမေကို ဘုရားစာ

တွေ ရွတ်ပေးချင်နေသည်။

ဘာဘုရားစာမှ မတတ်သော ကျွန်မ၏ အဖြစ်ကိုလည်း တော်တော် ဝမ်းနည်းနေမိသည်။ ထိုနေ့မှာပဲ အမေ ဆုံးသွားပါသည်။

ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာဖြင့် ပုလဲသီတစ်ကွဲ ဖြစ်သွားသော ကျွန်မတို့ မိသားစုတွင် အစ်ကိုက ဘုန်းကြီးဝတ်ဖြင့်ပင် စာတွေဆက်သင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်မက အမေဘက်က အဘွားဆီမှာ သွားနေရသည်။ မောင်လေးက တော့ သားယောက်ျားလေး မရှိသော အမေ၏ အစ်မအကြီးတို့အိမ်မှာ သွားနေရသည်။

ကျွန်မ၏ အဖေဘက်က အဘွား

www.burmeseclassic.com

• အကျွန်းကျွန်းကို

• အကျွန်းကျွန်းကို

သည် တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးများကို ကိုယ်တိုင်ဖော်စပ်သည်။ ပရိတ်ဂါထာ များကို အမြဲ ရွတ်ဖတ်နေတတ်သည်။ ကျွန်မကို ကျောင်းဆက်ထားပေးပြီး အားလပ်ချိန်တွင် အဘွား၏ ဆေးဖော်ခြင်း အလုပ်ကို ဝိုင်းလုပ်ပေးရသည်။ အထူးသဖြင့် အဘွားသည် ညအိပ်ခါနီး အရပ်(၁၀)မျက်နှာကို မတ်တပ်ရပ် ထက်ညှိုးညွှန်၍ ပဋ္ဌာန်းဖြင့် စည်းချက်တတ်သည်။

အမေ ဆုံးခါနီးလေးမှာ ဘာသာရေး စိတ်ဓာတ်ကို အုတ်မြစ်ချခဲ့သော ကျွန်မ၏ တတ်ချင်စိတ်ကို အဘွား၏ ပဋ္ဌာန်းဖြင့် စတင်ခဲ့ရပါသည်။ ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ အဘွားနှင့် ကျွန်မ ပါသွားတတ်သည်။ ဒီလိုနှင့် ကျွန်မ ဆဋ္ဌမတန်းသို့ ရောက်သောအခါ ဗုဒ္ဓဘာသာကို နိုင်ငံတော်ဘာသာဖြင့် ကူးပြောင်းသောနှစ် ဖြစ်သည်။ ကျောင်းတွေမှာ

ဗုဒ္ဓဘာသာ စာမေးပွဲကို ဖြေဆိုဖို့ ညွှန်ကြားလာသည်။ ကျွန်မ၏ အတန်းပိုင်ဆရာမှာ ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးမှ အောင်မြင်ပြီး ကျောင်းဆရာ ဖြစ်လာသူ ဖြစ်သည်။ ကျွန်မကလည်း စာကြိုးစားသဖြင့် အတန်းတိုင်းတွင် ပထမ-ဒုတိယ-တတိယ ဆုမရသောနှစ် မရှိခဲ့ပါ။ ဆရာက ကျွန်မကို ပြောပါသည်။

▲ ငမောက်ကျော့ဆုံ

“ငါ တပည့်ကို ဆရာအားကိုးတယ် ပထမရအောင်လုပ်” ဟု ပြောပါသည်။ ကျွန်မလည်း ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲ ကျသလိုပေါ့။ ဗုဒ္ဓဘာသာ စာမေးပွဲအတွက် သင်ရိုးအကုန်ကို အလွတ်ကျက်ခြင်း၊ ပါဠိများကို ရေးဖတ်ကျက်ခြင်းတို့ကို အစွမ်းကုန် ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က အထက်တန်းနှင့် အလယ်တန်းကို သင်ရိုးတစ်ခုတည်း၊ မေးခွန်းတစ်ခုတည်း ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ်က (၆)တန်း၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကျောင်းသားတွေနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရမည်။

သို့သော် ကျွန်မ၏ ဘာသာတရားအပေါ် တတ်ချင်သော ဘဝနာ စိတ်ဓာတ်ကြောင့် ပထမဆုကို ဆွတ်ခူးခဲ့ရသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်၊ ဓမ္မစကြာ၊ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်တို့ကို ဖတ်သား ကျက်မှတ်သည့်အပြင် ဘုရားပုံတော်များ၊ ဘုရားစေတီများ သွားရောက် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ပူဇော်ခြင်းသည် တစ်စတစ်စ တိုးပွားလာခဲ့သည်။

ကျွန်မ၏ အိမ်ဘုရားစင်တွင် အစုံအလင် ကိုးကွယ်ထားပါသည်။

ကျွန်မ ဝန်ထမ်းဘဝက ထွက်ပြီး အပြင်စီးပွားရေးလောကကို ဝင်ရောက်သောအခါမှ ဘာသာရေး ကိစ္စများကို ပိုလုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မတို့လုပ်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှ အများစုသည် ဘာသာရေးကို အတော်လုပ်ကြသည်။

ဒီလုပ်ငန်းလုပ်လျှင် ဘာသာရေးကို

ပိုလုပ်ရမည်ဟု ရှေးဆရာဆရာများ၏ လက်ဆင့်ကမ်း ပြောကြားချက်ကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

မော်လမြိုင်မြို့၏ အပေါ်ဈေး၏ လမ်းမတန်းအနီးတွင် ကျွန်မ၏ ပန်းထိမ်နှင့် ကျောက်ဆိုင်လေးရှိသည်။ အောက်ဈေး၏ လမ်းမတန်းအနီးတွင် ကျွန်မ၏ ဓမ္မဗိတ်ဆွေဦးလှ၏ ကျောက်အဟောင်းဆိုင်လေး ရှိပါသည်။

ဦးလှသည် စနေနေ့ညနေ ဆိုင်သိမ်းပြီးသည်နှင့် သူ့ကိုးကွယ်ရာ မြစ်မ်းတောင်ကျောင်းသို့ သွားရောက်၍ ကျောင်းဝေယျာဝစ္စများနှင့် အရုဏ်ဆွမ်းကပ်ခြင်းများ ပြုလုပ်မြဲဖြစ်ပြီး တနင်္ဂနွေနေ့မှ ပြန်လာတတ်သည်။

ကျွန်မက မုဒုံသို့သွား၍ ကျွန်မ၏ ဆရာတော် (ဝိဝေကာနဲ့ကျောင်း)

www.burmeseclassic.com

◆ ဘုရားဘုရား

◆ ဘုရားဘုရား

ထံသို့ သွားမြဲဖြစ်သည်။ တနင်္လာနေ့ ဈေးဖွင့်ရက်တွင် ကျွန်မသည် ဦးလှ၏ ဆိုင်သို့ သွားမြဲဖြစ်ပြီး ကျွန်မတို့၏ ဆရာတော်များအကြောင်းကို ဆွေးနွေး မြဲ ဖြစ်ပါသည်။ စီးပွားရေးအရလည်း ဆက်စပ်မှုတွေ ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့သောအခါ ဦးလှ၏ ဆိုင် ဘုရားမှန်ပုံးထဲတွင် ပုံသဏ္ဍာန် ထူးဆန်းသော ရုပ်တုနှစ်ခုကို တွေ့ရ ပါသည်။

ကျွန်မစိတ်က ဝယ်ယူချင်စိတ် ခေါ်လာပြီး ကျွန်မအား ဝယ်ယူခွင့်ပြု နေ ခွင့်တောင်းမိသည်။ ဦးလှကလည်း ကျွန်မ၏ ပစ္စည်း စုဆောင်းတတ်သော စိတ်တတ်ကိုသိ၍ ချောချောမောမော

ပင် ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ ငွေကြေးဖြင့် မသတ်မှတ်သော် လည်း နဝင်းဓာတ်ဖြစ်စေရန် ရုပ်တု တစ်ခုကို ကျပ်ကိုးထောင်ဖြင့် နှစ်ခု အတွက် ကျပ်တစ်သောင်းရှစ်ထောင် ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့သည်။ အိမ်ဘုရားစင်မှာ ထားခဲ့သည်။

တစ်နေ့ညတွင် အိပ်မက်ထဲ၌ ထို ရုပ်တုများကို ဦးလှထံ လာပို့သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အိပ်မက်သည်။ “ငွေရရင် ဘာလုပ်မလဲ” ဟု မေးပါသည်။ “သာသနာပြုဖို့ အကုန်လုပ်မယ်” ဟု ကျွန်မ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်မ မတွေ့ဘူးသော ထိုပုဂ္ဂိုလ် ၏ အသွင်အပြင်ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဦးလှ အား သွားပြောပြသောအခါ ဟုတ်မှန်

ကြောင်း၊ လျှို့ဝှက်ထားသင့်ကြောင်း ပြောသဖြင့် ကျွန်မ ပိုပြီး အားတက် လာပါသည်။

ဝိဇ္ဇာညီနောင်ရုပ်တု ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပြီး ပို၍ပင် တန်ဖိုးထားခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မတို့၏ ရတနာလုပ်ငန်းတွင် ဘာသာရေးကို တော်တော်လေး ထဲထဲဝင်ဝင် သိသူတွေ မပါသည်။ ကျွန်မ ၏ဆိုင်ကို မကြာမကြာ လာတတ်သော ဘားအံမှ ကျောင်းဆရာတစ်ယောက် ရှိသည်။

အလုပ်ဖြင့် မလွတ်လပ်သဖြင့် ကျောင်းဆရာအလုပ်ကို ဘာအခွင့် အရေးမှ မယူဘဲ ထွက်လိုက်ပြီး လမ်း ပြေးရတနာအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်နေ သည်။ နံနံ့စပ်စပ်လည်းရှိသည်။ ကျွန်မ

သိမ်းဆည်းထားသော ဝိဇ္ဇာညီနောင် ရုပ်တုများကို တွေ့ထားဖူးပြီး ကျွန်မ ယူဆောင်သွားကြောင်း ကြားသိရ၍ သူ့အား ရုပ်တုတစ်ခုလောက် မှုပေးပါရန် ခဏခဏ လာတောင်းဖူးပါသည်။

ကျွန်မကလည်း ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းကို လောဘကြီးသော စိတ်ကြောင့် ထုတ်ပြန် ကြည့်ခွင့်ပင် မပေးခဲ့ပါ။

ဒီလိုနှင့် နှစ်တွေလည်း (၂၀)နှစ် ကျော်ခဲ့ပေမည်။ ထူးခြားချက်ကတော့ တစ်နှစ်တစ်ခါ ဘုရားတွေ အားလုံး ထုတ်ပြီး ရေသပ္ပယ်ခြင်း၊ ဘုရားစင် သန့်ရှင်းရေး လုပ်သောအခါ ဘုရားများ အားလုံးကို ထုတ်ပြီး စားပွဲဝိုင်းကြီးပေါ်မှာ ယာယီ စံစေပါသည်။

ထိုအခါ ရတနာပစ္စည်းကောင်းများ ဝင်လာတတ်ခြင်း၊ ဘုရားဖူးများကို စရိတ်မကုန်ဘဲ သွားရောက်ခြင်း၊ ဝိဇ္ဇာဓာတ်ရှိသော ဆရာတော်များ ကြည့်ဖြူခင်မင်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်ရခြင်း၊ ဓာတ်လုံးများ၊ ဆေးတော်ကြီးများ အမှတ်မထင် ရရှိခြင်း...

ဈာန်ရဘုန်းတော်ကြီးများကို ဖူးတွေ့ ကိုးကွယ် လှူဒါန်းခွင့်များကြုံခြင်း၊ တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော် ဦးဥတ္တမသာရ ဘုန်းဘုရား ဘိုးပေါက် ဆိန်တို့ အိပ်မက်ဖြင့် ကြွရောက် စကားပြောရခြင်း...

အထူး အရေးကြီး သာသနာပြုကိစ္စ များကို နားတွင် အကြားအာရုံဖြင့် သိရခြင်း၊ ဥပမာ (ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား ထီးတင်မည့် နေ့ရက်ကို (၂)ရက် ကြိုတင်၍ နားမှာ ကြားရပါသည်။)

ဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ်စီလောက် ရေးသား၍ ရနိုင်လောက်အောင် ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားမှု များ များစွာ ရှိခဲ့ပါသည်။

ထို့ထက် ထူးသည်မှာ မြင်းခြံ

နောက်ထက်အနီးကပ်ပုံ

ဆရာတော်ကြီးပေးသော ဓာတ်တော် အဆူ(၅၀)မှ အဆူ(၅၀၀) ပွားလာ သည်ကို ၁၃၆၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့် ကျော်(၁)ရက်နေ့ (ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၁၀-နာရီ)တွင် ပျော်ရွှင်စွာ သမီးနှင့်အတူ ကောက်ယူတွေ့ရှိရခြင်း တို့ကို ကြုံတွေ့ရပါသည်။

ကျွန်မ အားကိုးစိတ်ချရသော ငှားထားသည့် ပန်းထိမ်ဆရာကြီးမှာ မျက်စိ အားနည်းလာသည်က တစ်ကြောင်း၊ ချမ်းသာသွားသည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် အလုပ်မှ ထွက် သွားသောအခါ ကျွန်မလည်း ကျွန်မ၏ ဆိုင်လေးကို ပိတ်လိုက်ပြီး အိမ်မှာပဲ ကြိုကြားကြိုကြားအလုပ်လုပ်နေပါသည်။

ထိုစဉ် လုပ်ငန်းနှင့် ဆက်စပ်သူများ ကျွန်မအိမ်သို့ ရောက်လာတတ်သည်။ ဘားအံမှ ကျောင်းဆရာလည်း ရောက် လာပြီး ဝိဇ္ဇာညီနောင်ရုပ်တု တစ်ခုအား တောင်းပြန်သည်။

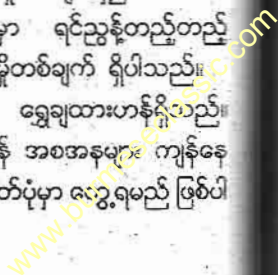
ကျွန်မက ထုတ်တောင် မပြုသော အခါ ထိုရုပ်တုများသည် ဘုရားမဟုတ် ညာ တင်ကုတ်များဖြစ်ကြောင်း၊ ဝိဇ္ဇာ များက သူတို့၏ ဓာတ်လုံးများကို စုပေါင်း၍ ပုံထုပြီး အမှတ်အသားအဖြစ် သင်္ကန်းကို ညာဘက်သို့ ရုံ၍ထားကြ ကြောင်း၊ မီးမကူး သေနတ်ပစ် မဝင် ကြောင်း၊ စမ်းသပ်ကြည့်၍ အဆင့်ဆင့် အောင်မြင်ပါက ငွေသိန်းပေါင်းများစွာ ရရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါတော့ သည်။

ကျွန်မက မည်သို့မှ မတုန်လှုပ်ပါ။ အနည်းငယ်မြင့်သော ရုပ်တုတော်က ဘယ်လက်က သပိတ်ကို လက်ဖဝါး ပေါ် တင်ထားပြီး ညာလက်က ဟက်လက် လှန်ဖြန့်ချပြီး ပေးနေဟန်ရှိသည်။ မကိုဋ်ထိပ်ချွန်က အနောက်သို့ အနည်း ငယ်ကွေးနေသည်။

အနည်းငယ်နိမ့်ပြီး အနည်းငယ် သေးသယောင်ရှိသော ရုပ်တုတော်မှ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်စလုံး ပက်လက်လှန် ဖြန့်ချပြီး ပေးနေဟန်ရှိသည်။ မကိုဋ်ထိပ် ချွန်က အရှေ့ကို အနည်းငယ် ကွေးနေ သည်။

မို့ကိုးချက်တွင် ရှစ်ချက်သော မို့တို့ ၏ ထားနေပုံ အတူတူ ဖြစ်သော်လည်း ကြီးသောရုပ်တုတော်မှာ သပိတ် အောက်တွင် မို့တစ်ချက်ရှိပြီး ငယ်သော ရုပ်တုတော်မှာ ရင်ညွန့်တည့်တည့် နေရာတွင် မို့တစ်ချက် ရှိပါသည်။

မူလက ရွှေချထားဟန်ရှိသည်။ ရွှေလက်ကျန် အစအနများ ကျန်နေ သည်ကို ဓာတ်ပုံမှာ ဇွဲရမည် ဖြစ်ပါ

အနောက်ထားတောင်ပုံ

သည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာရှိသော ကြာမှောက်ကြာလှန် သဏ္ဍာန်ရှိသော ဝလွင်ရှိနေသည်။ မှိုကိုးချက်တို့၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကား ထင်ရှားပေါ်လွင်လှပါသည်။

ဦးခေါင်းတော် ဖုံးအုပ်ထားသည် များက ၈, ပုံသဏ္ဍာန်ဟု ယူဆမိပြီး ချက်လုံးတော်များက ၉, ပုံသဏ္ဍာန်၊ ပါးစပ်တော်က ၁၀, ပုံဖြစ်ပြီး ရှေ့နောက် ညာတင်ကုတ် အနားကွပ်များက ၀, ပုံ သဏ္ဍာန် ဖြစ်နေပါသည်။

ပလ္လင် နောက်ကျောဘက်တွင် စာအမှတ်အသားများဟု ယူဆရသော် ထည်း မပီပြင်တော့ပါ။

ကျွန်မ ကိုးကွယ်ထားသော ဘုရား များ အထဲတွင် မှိုကိုးချက်ဒက္ခိဏသာခါ ဘုရားနှစ်ဆူ ရှိပါသည်။ မှိုတို့၏ ထားသို့

ချက်မှာ မှိုသေးသေးလုံးလုံးလေးများ ဖြစ်ပြီး နဖူးတွင် တစ်ချက်၊ ပခုံးနှစ်ဖက် တွင် တစ်ချက်စီ၊ လက်ကောက်ဝတ် နှစ်ဖက်တွင် တစ်ချက်စီ ဒူးခေါင်းတော် နှစ်ဖက်တွင် တစ်ချက်စီ၊ တင်ပါးတော် နှစ်ဖက်တွင် တစ်ချက်စီ နှစ်ဆူလုံး အတူတူပင် ဖြစ်ပါသည်။

ညာတင်ကုတ်ဝိဇ္ဇာညီနောင် မှိုကိုး ချက်သည်ကား ပခုံးနှစ်ဖက်တွင် အရှေ့(၂)ချက်၊ အနောက်(၂)ချက် (၄)ချက် ရှိသည်။ ရင်ဝ (သို့မဟုတ်) သပိတ်အောက်တွင် (၁)ချက်ရှိသည်။ နောက်စိတွင် (၁)ချက်ရှိသည်။ အနောက်ခါးတွင် (ကျောရိုးတည့် တည့်)(၁)ချက်ရှိသည်။ တင်ပါးဘေး တွင် (၁)ချက်စီ (၂)ခုရှိသည်။

ပြဒါးဓာတ်လုံးတို့၏ အရောင်

အဆင်းများဖြစ်သည့် ဓာတ်သား အရောင်ဖြစ်သည့်အတွက် ပြဒါးဝိဇ္ဇာ တို့၏ ရုပ်တုများဟု ယူဆမိပါသည်။

တွေ့ဖူးကြုံဖူး နားလည်သူများ ရှိခဲ့ပါသော် ကျွန်မ၏ ဝိဇ္ဇာညီနောင် ညာတင်ကုတ်တို့၏ ဓာတ်ပုံကို ကြည့်၍ ရေးသားကြပါရန် ပန်ကြား အပ်ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ မူလ ပုံတော်ကို ကြည့်ရှုရန် တောင်းဆိုခြင်း သည်းခံပါ။ ဓာတ်ပုံများ လိုချင်ပါက ပေးပါမည်။

[ဘီးလင်းမြို့၊ အထက်တန်း ကျောင်းမှ ကျွန်မ၏ အတန်းပိုင်ဆရာ ဆရာ ဦးချစ်ရင်အား ဤ ဆောင်းပါး ဖြင့် ကန်တော့အပ်ပါသည်။]

ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတီ)

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုဂံပုံစင် - ၁၁၄၄၂ ဝေဇာလှိုင် လိုင်စင် ၇၂၅၁၁၊ စာတစ်စောင် (၁၅၂)

မုံရွာဆရာမိုး အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

ဆရာကိုယ့်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်ပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက မိအောင်တယ်။ ကိုယ့်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သူတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝစီးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။

နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာမျိုးဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိတဲ့ သန္နိဗိတိနုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းဆတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်တွေ။

ကိုယ့်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချိန်နဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာမကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါသက်ကြာရှည်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယ့်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကဲ ကိုချစ်တွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်စုန် ဟေပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် ဟေပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးစုန်မမှန် ဟေပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးရုံနိုင်တယ်တဲ့။

ကိုယ့်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။

အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီ၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်စာဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်တွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့၊ ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး။

အမှတ် - (၅/၇၆) ဝေဇာလှိုင်၊ ပုဂံ၊ မုံရွာမြို့နယ်၊ မြန်မာပြည်

ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်းတ - ၆၃၁၀၇၉၊ ၀၉ - ၅၁၀၀၆၃၂

မြိုင်မြိုင် ငတင်ယုတ်

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်နှင့် ဒေါ်မောင်လှညည့်ကား

တက်မငါ့ကျော့

ယခင်လူမှု အဆက်

ဆရာတော်ကြီးရှိစဉ်က ညောင်ရေ သွန်းပွဲ ကျင်းပကာ ကိုယ်တိုင် ရေသွန်းဆောင်း ပူဇော်လေ့ရှိသော ဗောဓိပင်များ ဖြစ်သည်ဆို၏။

အလားတူပင် ဆရာတော်ကြီး စိုက်ပျိုးခဲ့သော လှည့်နီအင်ကြင်းပင်များ တို့လည်း တွေ့ရသည်။ ထိုအပင်ကြီးများမှ ဆက်ပွားထားသော အပင်ငယ်တစ်ပင်တွင် အင်ကြင်းပန်းများ ပွင့်လန်းနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မှတ်တမ်းပြုဆင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ပျံ့လွန်တော်မူမည့် နေ့က ကျောင်းဝင်းတွင်းရှိ အင်ကြင်းပင်များအားလုံး ပူးပွင့်ကာ မွှေးကြိုင်နေခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ဗောဓိညောင်ပင်များ၊ အင်ကြင်းပင်များကို လေ့လာကြည့်ရှုပြီးနောက် ဗောဓိပင်များအနီးရှိ ကျောင်းဆောင်

ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ နွေရာသီ သီတင်းသုံးရာ

အင်ကြင်းပင် သာသနာ့ဓမ္မေ

(၇)

တွင် ဝေဘူဆရာတော် ထေရုပ္ပတ္တိ (ကျော်ဇောလေးရေးသည်။) စာအုပ်ကို ဝယ်ယူပြီးနောက် ကျောင်းဝမှ ပြန်ထွက်မည်ပြုစဉ် ဦးမင်းလွင်က အုတ်ခုံနေရာတစ်ခုကို ညွှန်ပြသည်။ စေတီတော် အနောက်ဘက်အနီး၌ ဖြစ်သည်။

“ဒီနေရာကလေးက ဆရာတော်ဦးကုမာရန္တ အတူတောထွက်ခဲ့တဲ့ ဦးသုတတ သီတင်းသုံးခဲ့တဲ့နေရာပါ”

ယင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးမဏ္ဍလ၏ ဝေဘူဆရာတော်ထေရုပ္ပတ္တိ စာအုပ်စာ(၁၂၁)၌ ဝေဘူဆရာတော်ကြီး အင်ကြင်းပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက် တည်ထောင် သာသနာ့ပြုနေချိန် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ရောင်စုံသောင်းကျန်းသူများ ထကြွနေသည့်ကာလ၌ ဦးသုတတသည် ပြန်လည် ရောက်ရှိလာကာ စေတီနောက်နား၌ တစ်ပါးကျောင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်ကလေးဖြင့် သီတင်းသုံး အား

• ရန်ကင်းမြို့ကြား၌(သန္တာ)ထား၍ ဦးစွာထိုက် ကွယ်ပြုလိုက်ပါစဉ်

ထုတ်ခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင် လူတစ်ယောက် ဝင်ရောက်ပုန်းခိုသည်ကို မြင်ရသော်လည်း တံရားကိုသာ ဆက်လက် ရှုမှတ်နေလိုက်သည်။ ကမ္ဘာဌာန်းသိမ်း၍ အပြင်ထွက် စကြိုလျှောက်စဉ် လက်နက်ကိုင် လူတစ်စု ဖိနှပ်မချွတ်ဘဲ ရောက်လာကြသည်။

‘အရှင်ဘုရား ဒီနားများ လူတစ်ယောက် မလာဘူးလား’

‘အစောကတော့ မြင်လိုက်ပါတယ်’ သို့ဖြင့်ထိုလူစုသည် အနီးဝန်းကျင် စေ့စပ်စွာ ရှာဖွေ၍ ပုန်းနေသူကို တွေ့ရှိရာ ရိုက်နှက်ဖမ်းဆီးသွားကာ သတ်ပစ်လိုက်ကြသည်။

ဦးသုဇာတက သူ့ကြောင့် ထိုသူအဖမ်းခံရကာ အသက်သေရသည်ဟု

စိတ်စွဲသွားကာ စိတ်မကောင်းမှုများ အလွန်ပီပီး၍ ကြီးဆွဲချစ်ရင်သွားသည်။ အနီးတွင် စာရွက်ရေးကာ ချထားခဲ့သည်။

‘ထီအတွက် ပိပက်လိုက်တာ၊ ကျွေလို့မရ ဖြစ်ရသည်ပဲ။ ကံအကြောင်းကို အောက်ပူအခါမိ၊ နှုတ်ထွက်ရင်း ပြင်းသည့်အပူပျံ’ ဟူ၍ ပါရှိလေသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ကြီးက ထိုအုတ်တိုက်ကို မဖျက်မဆီးဘဲ ထားသော်လည်း ကာလကြာရှည်၍ အမိုးအကာများ ခြုံပျက်ကာ ချိုနွယ်အချို့ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် အခင်းနေရာသာ ကျန်လေသည်။

အင်ကြင်းပင် ကမ္ဘာဌာန်းကျောင်းတိုက်ဝင်းမှ အနောက်ဘက်မှစ်အတိုင်း ပြန်ထွက်ခဲ့ရာ ဆိတ်ငြိမ်လှသော

ကျောင်းပရိဝုဏ်အတွင်း တစ်ပါးကျောင်း အုတ်တိုက်များ ပျဉ်ထောင်ဆောင်ကလေးများ မြင်တွေ့ရသကဲ့သို့ ဆရာတော်ကြီးရှိစဉ်က ရဟန်းယောက်ျား သီတင်းသုံးနေထိုင်ရာ အုတ်တိုက်နှစ်ထပ် ကျောင်းကြီးများကိုလည်း မြင်တွေ့ခဲ့ရလေသည်။

ညောင်လွန်ဆရာတော် ဦးမေဓာဝိက ညောင်လွန်တောရကြီး အရှည်တည် စည်ကားစေရန် ကြောင့်ကြမ္မာဖြင့် ကြီးပမ်းနေသော တပည့် ရဟန်းတော်အား...

‘သာယာမြေ့တစ်ခု အရှည်တည်ပြုအောင် တစ်ဦးတစ်ယောက်က ကြိုးစားလို့ ရတာ ယဟုတ်ဘူး။ ပျက်ချိန်တန်ခိုင့် ပျက်နားပဲ့အေး စည်ကားချိန်တိုင်းတောင် စည်ကားမှာပေါ့’

ဗဟိုဌာန

ဦးဥက္ကဋ္ဌဘဏ္ဍာရေးရာ

ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ သီတင်းသုံးသံဃာ ကင်းမဲ့နေသည့် အင်ကြင်းပင် ကမ္ဘာ့ဌာနတိုက်အတွင်းမှ ကျောင်းကလေးများသည်လည်း တစ်ချို့တွင် ယောဂီများဖြင့် ပြန်လည် ဧည့်ကာလျက် တိုးတက်စည်ပင်လာ သည့် ပဋိပတ္တိသာသနာတော် အရေး တို့ ကြိုတင် မျှော်လင့် သာခုခေါ်ရ ပေသည်။

ရန်အောင်မြေစေတီ

(ဝေဘူ) အင်ကြင်းပင် ဆရာတော်

ကြီး၏ ရုပ်ကလပ်တော်ကို တေဇော ဈာပန ကျင်းပရာနေရာတွင် အရိုးတော် ဓာတ်များကို ဌာပနာပြုလျက် စေတီ တည်ပူဇော်ခဲ့ကြရာ ဆရာတော်၏ ၁၀ ကိစ္စအဝဝတို့ကို အောင်မြင်ရာမြေ ဖြစ် သောကြောင့် “ရန်အောင်မြေ စေတီ” ဟု ဘွဲ့မည်ကပ်လျှကြသည်။ ထိုစေတီကား အင်ကြင်းပင် ကမ္ဘာ့ဌာနကျောင်းတိုက်၏ အနောက် တောင်ယွန်းယွန်းတွင် ကိန်းဝပ်တော် မူလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၃၃၉ ခုနှစ်

ပထမဝါဆိုလဆန်း (၁၁)ရက်နေ့တွင် ခန္ဓာဝန်ချုတော်မူရာ ရုပ်ကလပ်တော် ကို ကမ္ဘာ့ဌာနကျောင်းတိုက်တွင်းရှိ ပိဋကတ်တိုက်ကျောင်းတွင် ပူဇော်ထား ရှိကာ ၁၃၃၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း (၁၄)ရက်နေ့တွင် တေဇောဈာပန သဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပကြသည်။

ကျန်ရစ်သော အရိုးတော်ဓာတ်များ ကို ရွှေဘိုအောင်မြေကျောင်း၊ ကျောက် ဆည် ဝေဘူချောင်များသို့ ခွဲဝေပေး ကာ မီးပူဇော်ရာနေရာတွင်လည်း စေတီတည် ဌာပနာပြု ပူဇော်ခဲ့ကြ သည်။

မူလက ကိုးတောင်ပြည့်စေတီ ဖြစ် သော်လည်း နှစ်ကြိမ်တိုင် ဉာဏ်တော် မြှင့် ပူဇော်ခဲ့ကြသဖြင့် ယခုအခါ ဉာဏ် တော်အမြင့် အတောင်(၃၀)ရှိလေ သည်။

တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ဆရာ တော်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ရည်မှန်းကာ အနီးဝန်းကျင် ကျေးရွာများမှ ကုသိုလ် ရှင်များက ဆွမ်းတော်ကပ်ခြင်း၊ သံဃာ ဆွမ်းလောင်းလှူခြင်းတို့ ပြုကြသည် ဟုသိရသည်။

ဝေဘူဆရာတော် အရှင်ကုမာရ သည် ဖူးမြော်သူ ရောက်ရှိလာပါက အချိန်နေရာမရွေး အဖူးအမြော်ခံယူ၍ တရားဟောကြားပေးပါရန် လျှောက် ထားလျှင် မပျက်မကွက် ဟောကြား ပေးတော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၃၃၉ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလဆန်း (၁၁)ရက်နေ့ တွင် ပျံလွန်တော်မူရာ ထိုနေ့နေ့ဆွမ်း ဘုဉ်းပြီးချိန်၌ တွေ့မြင်ရသော တည်ငြိမ် သည့် ဣန္ဒြေကိုလည်းကောင်း၊ ဆွမ်း ဘုဉ်းပြီးနောက် ပရိသတ်ကို တရား ဟောကြားစဉ် ဖူးတွေ့ရသော ပုံလော် ကို လည်းကောင်း မှတ်တမ်းပြု တင်ပြ

ဆရာတော်ကြီးရှိခဲ့လှည့် ဘင်ကြင်းပင်

ထားပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ နောက်ဆုံး ကာလ၏အခြေအနေကို တွေ့မြင် ကြည့်ညိုသဒ္ဓါပွားနိုင်ကြစေရန် ဖြစ်ပါ သည်။

နောင်အရှည်မြဲမည့်

သာသနာမြေများ

ဆရာတော်ကြီး ဘဝကိစ္စအဝဝ ပြီးဆုံးအောင်မြင်ရာမြေရှိ ရန်အောင်မြေ စေတီတော်အား ဝပ်တွားကန်တော့၍ ဆရာတော်ကြီး၏ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ကို အောက်မေ့ပူဇော်ကာ ပြန်လည် ထွက် ရွာခဲ့သည်။

ဆရာတော် အရှင်ဦးကုမာရ သီတင်းသုံး၍ ပဋိပတ္တိသာသနာပြုနေ တော်မူခဲ့သည်။ ကျောက်ဆည်မြို့မှ ဝေဘူချောင် ရွှေဘိုမြို့မှ အောင်မြေ ကျောင်းနှင့် ဇာတိရပ် အင်ကြင်းပင်

၄၄ နဂျဏ္ဍာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျောင်း သုံးဌာနစလုံးသည် ကြာသပ တေးနံဖြင့် အဆုံးသတ်လျက် နံတော် တန်လာဖြစ်သော ဆရာတော်အတွက် "ဂဗ္ဘ"ပထဝီဓာတ်မိတ်ဆောင်ကာ ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲခြင်းကို ဖြစ်စေ သည်။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီးသည့် နောက် အဆိုပါ သုံးဌာနစလုံးအား ဆက်ခံသည့် ဆရာတော်သုံးပါးမှာ အရှင်ခေမိန္ဒဟူ၍ ဘွဲ့အမည် တူညီကြ သော ရဟန်းတော်များဖြစ်ကြောင်း လက်ရှိအောင်မြေကျောင်း ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂဓမ္မက မိန့်ကြားတော်မူသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ပထဝီဓာတ်မိတ်ကို ပံ့ပိုးသကဲ့သို့ ရှိလေရာ ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသော်လည်း နောင် အရှည်တည်တံ့ကာ သာသနာသမိုင်း ဝင် နေရာထူးများ ဖြစ်တည်ကြလိမ့် မည်ဟု ကောက်ချက်ချရပေသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒအချို့

ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်တုန်ထဲ သွားပါလား

ဝေဘူချောင်တွင် သီတင်းသုံးစဉ် သီလရှင်များက မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ ဘုရား ဖူးထွက်ရန် ဆရာတော်အား လျှောက် ထားကြသည်။

'ဆရာတော်ဘုရား တပည့်တော်တို့ ဘုရားဖူးသွားကြမလို့ပါ ဘုရား'

'ဟင် ဟုတ်လား ဘုရားက ဘယ်မှာ ရှိတာလဲဗျ'

'မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ ရှိတာပါဘုရား'

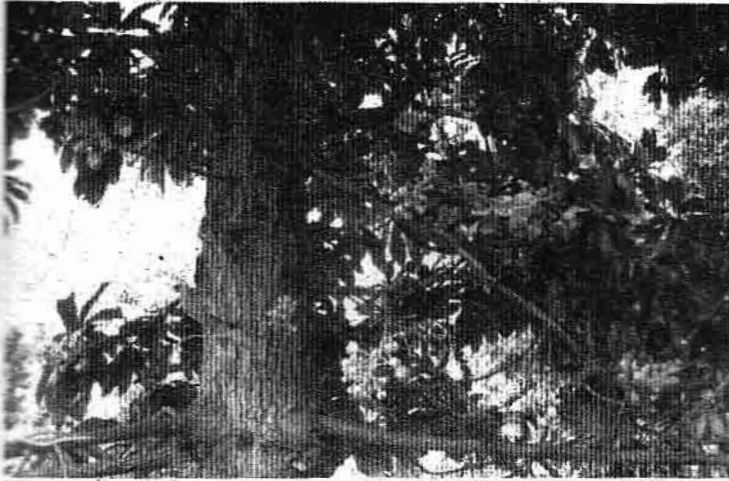
'ဟုတ်လား ဒီမှာလဲ မရှိတူးလားဟဲ့'

'ရှိပါတယ်ဘုရား'

'ဒီမှာရှိတော့ ဒီမှာ ဖူးလို့ မရဘူး လား'

'ရပါတယ်ဘုရား'

'ရတယ်ဆိုရင် ဒီမှာဖူးပြီး ဒီမှာတင် ဘုရားရဲ့အဆုံးအမကို ရယူပြီး ဆောင်

▲ ဘင်ကြင်ပွင့်များ

▼ ဂဟန်းထွေးများကျောင်းဆောင်

ကြတော့ ပြီးသွားတာ မဟုတ်လား၊
 'ပြီးတာတော့ ပြီးသွားတာပါဘုရား။
 ဒါပေမယ့် အဲဒီနေရာတွေ မရောက်ဘူး
 သေးလို့ပါဘုရား'
 'ဟုတ်လား ဒါဖြင့် နင်တို့ ပုဂ္ဂိုလ်
 ဆိတ်တွင်းထဲကော ရောက်ဖူးကြ
 သလား'
 'မရောက်သေးပါဘုရား'
 'သွားပါတော့လားဟဲ့ မရောက်ဘူး
 ရင်။ အေး အေး နင်တို့ မရောက်ဘူး
 တာ ဘယ်မှာ မရှိပါဘူးဗျာ။ တစ်နေရာ
 ပဲ ရှိပါတယ်။ အဲဒီနေရာက ဘုရား
 အဆုံးအမနဲ့ ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်ပြီး

ယူရမှာပါ။ ဆုံးမတော်မူတာတွေသာ
 ပြည့်အောင်ဖြည့်ကြပါဗျာ။ လိုတာ
 တွေ ရလာပါလိမ့်မယ်'
 သံတစ်လုံးဆောင် ဆိုဒ်အောင်မဆင်ရဲ
 ဝေဘူဆရာတော်နှင့် ကျောင်းနေ
 ဖက်သူငယ်ချင်းဖြစ်သော ဦးခန္တီသည်
 အင်ကြင်းပင်ကျောင်း တောင်ဘက်(၅)
 မိုင်ခန့်အကွာ သရက်ကန်ရွာတွင်
 တောရဆောက်တည်သည်။
 မဟာဗောဓိ(ဘုရားလောင်း) ဆုပန်
 ကာ ပါရမီဖြည့်တော်မူသည်။ ဦးခန္တီ
 သည် ပန်းချီ၊ ပန်းရန်၊ ပန်းပု လက်မှု
 ပညာမျိုးစုံ အတတ်ပညာမျိုးစုံ လေ့လာ

လိုက်စားသည်။ တစ်ခါသော် အင်္ဂိရတ်
 နှင့်စပ်၍ စာတ်လုံးအကြောင်းပြောဆို
 ကြရာ ဝေဘူဆရာတော်က...
 'သံတစ်လုံးဆောင် အိုအောင်
 မဆင်းရဲဘူးတဲ့'
 'ဘယ်ကရတဲ့ သံလုံးကို ပြောတာ
 လဲ ဘုန်းကြီး'
 'ဘုရားပေးတဲ့ သံလုံးလေ'
 သပိတ်ကို ပြ၏။
 'အဲဒါသာ ဆောင်ပါဗျာ အိုအောင်
 မဆင်းရဲပါဘူး'

မဆင်းရဲဒ်အောင်

တို့ဘုရား သာသနာက နေပူအောင်
 လုပ်လို့လဲ ရတယ်။ မိုးရွာအောင် လုပ်
 လို့လဲ ရတယ်။ လူလာအောင် လုပ်လို့
 လဲ ဖြစ်တယ်။ လူမလာအောင် လုပ်လို့
 လဲ ဖြစ်တယ်။ သစ်ပင်ရှိရင် ဆွမ်းရှိ
 တယ်။

မင်းတို့ ဘုရားကြည်ညိုတာက
 မတည့်တဲ့သူငယ်ချင်း အိမ်အလည်
 လာသလောက်မှ မကြည်ညိုလို့ ဘာ
 အကျိုးထူးမှ မခံစားရဘူး။ မတည့်တဲ့
 သူငယ်ချင်းလာရင် ကိုယ်က မခေါ်ချင်
 ရင်တောင်မှ ထမင်းစားချိန်ကျရင်
 ဟိုကောင်ကို ကျွေးလိုက်ဆိုပြီး မင်း
 တို့ ဒကာမကို ပြောမယ်။ စားပြီးတော့
 လဲ "ဆေးပြီး သိမ်းလိုက်" လို့ ခိုင်းမယ်။
 ခုတော့ မင်းတို့ဟာက ဘုရား
 တောင် ဆွမ်းမှန်မှန် မတင်ချင်ဘူး။
 ဆွမ်းတော်တင်ပြီးရင်လဲ ကျီးစားစား။
 ကြွက်စားစား တစ်နေ့ကုန် ပစ်ထားတာ
 ပဲ မဟုတ်လား။ ဘုရားကိုသာ အသက်
 ထင်ရှားရှိသလို မင်းတို့ ကြည်ညိုတတ်
 ရင် ခုလို မဆင်းရဲဘူး'

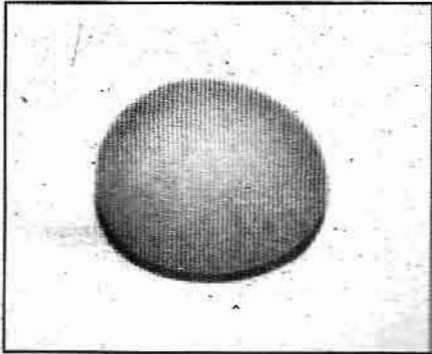
ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄၅

ချီးဥအမြဲတေ

နေသိဒ္ဓိဝင်

ချီးဥအမြဲတေ

ချီးဥအမြဲတေသည်သာရာ ဟင်္သာကျွဲကြက် ။

နတ်မောက်လှမြင့်သစ်

၁၂-၃-၂၀၀၀နေ့ နံနက် (၉)နာရီခန့်တွင် စာရေးသူသည် နတ်မောက်မြို့အနောက်ဘက် "တွင်းကြီးရွာ" အုပ်စု "အောင်ချမ်းသာ တဲတိုက်ရွာ" သို့ လမ်းပြ ဦးကြည်ခိုင်၊ ဦးမောင်ဝင်း တို့နှင့်အတူ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

အောင်ချမ်းသာတဲတိုက်ရွာမှ ရှေးမြန်မာ့ဆေးဆရာကြီး ဦးထွန်းရှိန်ထံတွင် ချီးဥအမြဲတေရှိသည်ဟု ကြားသိသတင်းရသဖြင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့ပါသည်။

'ဆရာကြီးခင်ဗျား... ဆရာကြီးထံမှာ ချီးဥအမြဲတေရှိတယ်လို့ ကြားသိရပါတယ်။ ဟုတ်ပါသလား ခင်ဗျာ'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ရှိပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၀)လလောက်က ရရှိခဲ့တာပါ။ တွင်းကြီးရွာအုပ်စု ပေပင်ရိုးကွင်းမြောက်ဖျားက ရရှိခဲ့တာပါ။

အထိုက်ထဲက ပွန်လုံးကပေါက်ပြီး အကောင်လေးတွေ ပျံ့နှံ့ပြီး အမြဲတေက ကျန်နေတာပါ။ ချီးဥထိုက်ထဲက ရရှိခဲ့တာပါ။ 'ဆရာကြီးအနေနဲ့ ဘယ်လို

စမ်းသပ်မှုတွေ ဘယ်လို ထူးခြားမှုတွေများ ရှိခဲ့ပါပြီလဲ'

'ဒီချီးဥအမြဲတေ(အမတေ)ကို အိမ်ရောက်တော့ သံတူနဲ့ ထုကြည့်ပါတယ်။ တကယ်မာတယ်။ လုံးဝ ကွဲခြင်း ဝဲခြင်း မရှိပါဘူး။ မြင်တဲ့ အတိုင်းပါပဲ။

အိမ်ရောက်ပြီး ခုနစ်ရက်လောက်ရှိတော့ ကျုပ်ကို အိပ်မက်ပေးပါတယ်။ ကိုးပါးသီလ စောင့်ထိန်းရမယ်တဲ့။

မှန်တာပြောရရင် ကိုးပါးသီလထိ ကျုပ် မစောင့်နိုင်ပါဘူး။ ငါးပါးသီလတော့ လုံအောင်စောင့်ပါတယ်။ လက်တွေ့အနေနဲ့ ကျုပ်ရဲ့ညီ ဦးထွန်းဆိုင်မှာ ကိုယ်ယောင်ရောက်ဖြစ်လို့ ဆေးရုံတင် ကုကြတယ်။ မပျောက်ဘူး။ သေရင်လဲ အိမ်မှာပဲ သေမယ်ဆိုပြီး သူ့ကို ပြန်ခေါ်ခဲ့ကြတယ်။

အိမ်ရောက်တော့ ဒီချီးဥအမြဲတေကို နှမ်းဆီထဲမှာနှစ်ပြီး စိမ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီနှမ်းဆီနဲ့ ကိုယ်ယောင်တာ တစ်ကိုယ်လုံးကို လိမ်းနယ်လူးပေး

လိုက်တယ်။ သက်သာပျောက်ကင်းချမ်းသာသွားတယ်။ အဲဒါ လက်တွေ့အစွမ်းသတ္တိပါပဲ'

'အခြား လာရောက်မေးမြန်းစုံစမ်းတာ၊ စမ်းသပ်တာများရော ရှိပါသေးသလားခင်ဗျာ'

'ရှိပါတယ် ရှိပါတယ်။ ကိုးလေးလုံးကာလမှာ ဘယ်က သတင်းရလို့လဲ မသိဘူး ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်က လူ(၂)ဦး ကျုပ်ဆီ ရောက်လာပါတယ်။ သူတို့က ကျည်နဲ့ပစ်စမ်းချင်တယ်။ ကျည်မထွက်မီးမကူးရင် ကြိုက်သလောက်ဈေး ပေးပါ့မယ်ပြောတယ်။

ကျုပ်အနေနဲ့က ရောင်းဖို့လဲ ရည်ရွယ်ချက်မရှိပါဘူး။ ကျည်နဲ့တော့ မစမ်းပါနဲ့ ပြဿနာဖြစ်ရင် ရှုပ်မယ်။ အခြားနည်းနဲ့ စမ်းပါလို့ ပြောရတယ်'

'အဲလိုဆိုတော့ သူတို့က ဘယ်လို စမ်းသပ်ပါသလဲ'

'ဝါဂွမ်းကို ဓာတ်ဆီစွတ်၊ မီးရှို့ပြီး ချီးအမြဲတေဥကို မီးတောက်လဲ ထည့်

www.burmeseclassic.com

ကြည့်တယ်။ မီးညွှန်တော့ ကျီးသွား
တယ်။ လုံးလုံးတော့ မီး၊ သေမသွားဘူး။
မီးလွတ်ဘူး။

သူတို့ကို ပေးလိုက်ပါ။ အပ်လိုက်
မိလို့ တောင်းဆိုတယ်။ ကျုပ်မပေး
လိုက်၊ မအပ်လိုက်ပါဘူး။ မကွေးကလဲ
(၂)ဦး လာတယ်။ ဒီလိုပဲ မီးရှို့ပြီး စမ်း
တာပဲ။ မီးညွှန်တော့ ကျီးကျသွားတယ်။
လုံးလုံးတော့ မီးမသေးဘူး။

နောက် ရန်ကုန်က ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
လာပြန်တယ်။ သူကတော့ နေရောင်
ခြည်မှာထောင်ပြီး လှည့်ပတ်ကြည့်
တယ်။ ဓာတ်မီးနဲ့ ထိုးကြည့်တယ်။
လေးသိန်းခွဲပေးမယ် ရောင်းပါလို့
ပြောတယ်။ ကျုပ် မရောင်းပါဘူး

'ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ။ ဆရာကြီးမှာ ဒီ
ချိုးအမြဲတေရတဲ့နေ့ကစပြီး ထူးထူး
ခြားခြား တိုးတက်မှု အကျိုးတရားများ
ခွဲရင် သိပါရစေ'

'ထူးခြားပါတယ်။ သိဒ္ဓိဆယ်မျိုး
ခွဲပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အမြဲတေမှန်
ရင် သိဒ္ဓိအနည်းဆုံး နှစ်မျိုးမှာ တစ်မျိုး
ခွဲတတ်ပါတယ်။

"ကာယသိဒ္ဓိ" နဲ့ "နေသိဒ္ဓိ" ပေါ့။
ကာယသိဒ္ဓိရှိတဲ့ အမြဲတေက ဓားပြီး
ထုတ်ပြီး၊ သေနတ် ကျည်မထွက်၊ မီး
မကူးဘူး၊ မြင်လွယ်သိလွယ်ရပါတယ်။

နေသိဒ္ဓိရှိတဲ့ အမြဲတေက စီးပွား
လာဘ်လာဘာတွေ တစ်နေ့နဲ့တစ်နေ့
တခိုပ်ရိပ် တိုးတက်လာတတ်ပါတယ်။

ကျုပ်မှာရှိတဲ့ ဒီ ချိုးအမြဲတေဟာ
ဆိုရင် "နေသိဒ္ဓိ" ရှိတဲ့ အမြဲတေလို့
ယူဆပါတယ်။ လယ်ယာချောင်းမြောင်း
ထုပ်ငန်းခွင်က မပင်မပန်း အလွယ်
အသာသီးနှံများ ရရှိပါတယ်။

လယ်ယာမြေ ဆယ်ဧကလောက်
ထပ်ပြီး တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်လာနိုင်တယ်။
မမျှော်လင့် မထင်မှတ်တဲ့နေရာက

ချိုးအမြဲတေတိုင်နှင့် ဦးထွန်းရှိန်

ငွေကြေးတွေ ဝင်လာတာ တွေကြုံရ
ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ အခု ဒီ ချိုးအမြဲတေကို
ဘယ်လို ဆောင်ထားပါသလဲ'

'နေ့စဉ်လို တစ်ခါတစ်ရံလဲ တစ်ပတ်
တစ်ကြိမ်လောက် အမွှေးနံ့သာရည်များ
ပက်ဖျန်းပေးပါတယ်။

ရွှေဟင်္သာကြုတ်ထဲမှာ ထည့်ပြီး
ဘုရားစင်ပေါ်မှာ တင်ထားပါတယ်။

ဝိဇ္ဇာထွက်ရင်လမ်းက ပစ္စည်းလို့လဲ
ကျုပ်အနေနဲ့ ယူဆမိလို့ပါ။

အခက်အခဲ အကျင့်အတည်း တွေတဲ့
အခါတို့ ပြဿနာတစ်ခု ဖြေရှင်းပြောဆို
ဖို့တို့ လူနာ ဆေးကုသွားတဲ့အခါမျိုးမှာ
ဒီချိုးအမြဲတေကို ဆောင်သွားပြီး
ဆောင်ရွက်ပြုလုပ်ရင် အင်မတန်
အဆင်ပြေချောမွေ့တာ တွေ့ရပါတယ်'

'ဆရာကြီးရယ် တချို့က ပြောပါ
တယ်။ ချိုးအမြဲတေဆိုတာ တကယ်
မရှိတဲ့အရာ၊ စိတ်ကူးယဉ် မှန်းသန်း
ပြောကြတာလို့ ဆိုကြပါတယ်'

'ရှိပါသကောကွယ်။ တကယ်ရှိလို့
ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ချိုးငှက်အသိုက်ထဲက
ရရှိခဲ့ပြီပဲ။ မထိုက်လို့မကြေတာပါ။

ကျုပ် ငါးပါးသီလ လုံပါတယ်။ မုသား
မသုံးတတ်ပါဘူး။

ဒီချိုးအမြဲတေဟာ ချိုးငှက်အသိုက်
ထဲက ရရှိခဲ့တဲ့ ချိုးအမြဲတေအစစ်ပါပဲ။
ကျုပ်ကိုယ်တိုင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပုတီးစိပ်၊
ကိုးပါးသီလထိန်း၊ ပွဲပေးမယ်ဆိုရင်
ဒီထက် ထူးထူးခြားခြား တိုးတက်စွမ်း
လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ရပါတယ်။

ကျုပ် ကြီးစားမှာပါ။ ချိုးဥအမြဲတေ
မရှိတူးဆိုသူတွေ လက်တွေ့လာရောက်
ကြည့်ရှု လေ့လာနိုင်ပါတယ်'
'ဆရာကြီးဆီလာမယ် ဆက်သွယ်
မယ်ဆိုရင်...

"ဦးထွန်းရှိန်(မြန်မာအေးဆရာကြီး)
အောင်ချမ်းသာတံတိုက်
တွင်းကြီးအုပ်စု၊ နတ်မောက်မြို့နယ်"
ဆိုရင် ရပါတယ်။ ဘယ်သူ့မေးလာ၊
မေးလာ ရောက်ပါတယ်။ ရောက်လာ
သူတွေ မနည်းပါဘူး'

စာရေးသူနှင့် ဆရာကြီးဦးထွန်းရှိန်
တွေ့ဆုံခဲ့သည်မှာ ဤမျှသာ ဖြစ်ပါ
သည်။

ချိုးဥအမြဲတေကို စာရေးသူကိုယ်
တိုင် ကိုင်တွယ်ကြည့်ရှုခဲ့ရာ လောက်
စလုံးနှစ်လုံးစာခံကြီးပြီး ကျစ်လစ်သိပ်
သည်းပါသည်။ ဖြူဝါဒအရောင်ဖြစ်သည်။
ဆရာကြီးမှ ဟင်္သာရွှေကြုတ်နှင့်
ထည့်၍ ဘုရားစင်ပေါ်တွင် တရိုတသေ
ထားရှိ ဆောင်ထားပါသည်။

(ကျေးဇူးတင်မှတ်တမ်း။ ။ ချိုး
အမြဲတေနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရှင်းပြ
ပြောဆိုသူ ပိုင်ရှင်ဆရာကြီး ဦးထွန်း
ရှိန်နှင့် လမ်းပြလိုက်ဖို့သူ ဦးကြည်
ခိုင် (ကံကြီးရပ်)၊ ဦးမောင်ဝင်း
(မြို့မရပ်)တို့ကိုကျေးဇူးတင်ကြောင်း
မှတ်တမ်းပြုပါသည်။

နတ်မောက်လှမြင့်သစ်

ကျန်းမာပါစေဆေးတိုက်မှမြန်မာ့ဆေးဥမ်းကောင်းများ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းနှင့် သားဆရာ ဦးသီဟတို့က နှစ်(၃၀)ကျော် ကုသ အောင်မြင်ခဲ့သောဆေးများကို ရောဂါဝေဒနာရှင်များ စောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း သိီး ၊ ဝမ်း ၊ လေ မှန်ပြီး အကြောများဖြေစေဖို့အတွက် ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ **ကျန်းမာပါစေ အကြောဖြေဆေး**

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011801(1215)
အကြောတက်ခြင်း၊ သွေးကြောလေကြောပိတ်ခြင်း၊ မျက်စိရောဂါ၊ အတွင်းတိမ်၊ အပြင်တိမ်၊ စအိုနား၊ ဆီးဝမ်းလေချုပ်ရောဂါများအတွက်၊ ဝမ်းတွင်းရှိအပူအပုပ် အညစ်ကို ယူထုတ်ဝမ်းသလိုကင်းစေပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးကျန်းမာစေပါသည်။

နေပူ ၊ မီးပူ ၊ ရင်တွင်းသောဓာတ်အပူ မှန်သမျှ ငြိမ်းစေမည့် ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ **ကျန်းမာပါစေ အပူငြိမ်းသွေးဆေး**

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011800(1215)
နုလုံးတုန်း၊ ရင်ခွန်ဖောဝန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မီးယပ်သွေးမမှန်ခြင်း၊ သွေးသားမကြည့်လင်ခြင်း၊ အသားအရေခြောက်သွေ့ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက် ကင်းစေပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ငုပ်လျောင်နေသည့် အဆိုးအကင်းမှန်သမျှ ပွင့်စေမည့် ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ **ကျန်းမာပါစေ အဆိုးပွင့်ဆေး**

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011825(1215)
တိုယ်၊ လက်၊ ခြေတိုက်ခဲခြင်း၊ ခွေးငုပ်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းအုံခြင်း၊ အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့အတွက် ငန်းမန်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေခြင်းနှင့် အဖျားရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲလေးဖက်နာ နှင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါရှင်များအားထားရတို ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ **ကျန်းမာပါစေ အကြောလိမ်းဆေး**

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011826(1215)
အကြောတင်ခြင်း၊ အကြောတပ်ခြင်း၊ အကြောထုံခြင်း၊ အကြောရောင်ခြင်း၊ အဆစ်အမျက်ရောင်ခြင်း၊ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲ၍လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ မေးရွှိဝါးရွှိ ခြင်း၊ ခြေတပ်လက်တပ်ခြင်းနှင့် လေငန်းရောဂါ တို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျန်းမာပါစေ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့်ဆေးကုဌာန အမှတ်(၈၂) ဝေယျလမ်း၊ (၁၀) ရပ်ကွက်၊ စတင်ဥက္ကလာပဗိမ္ဗိယ၊ မန္တလေးမြို့၊ မြန်မာနိုင်ငံ၊ ဇူလိုင်လ ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့၊ ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့၊ ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့

ရန်မန် ကင်းစေသည့် ကောလင်းနယ်မှ

အောင်ချစ်မိတ်အောင် ခပောက်အောင် (၇)

ယခင်လမှ အဆက်

ထက်စားကျော်စွာ

အောက်ပိုင်း ညှစ်တော်အမြင့်
(၅)တောင်က သောမဂ္ဂြိုဟ်လေးလုံး
နယ်၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊
သောကြာ ဂြိုဟ်သက်များပေါင်းခြင်း
(၁၅+၁၇+၁၉+၂၁=၅၂)နှင့် ညှိမှု၏။
အာပေါဓာတ်နှင့် ပထဝီဓာတ်ပေါင်း
ဆွဲခြင်းဖြစ်၍ ဖွဲ့စည်းမှု (စည်းလုံးမှု)၊
ဆည်တံခိုင့်မြို့၊ လေးလံမှု(လေးနက်
မှု) [ဂရုကာရုပ်]ဓာတ်မဖြစ်၏။

ဤကျန်ရစ်သည့် ဖိနပ်တော်(စေတီ
အောက်ပိုင်း)ကို နောက်ပိုင်းမှ တည်
ဆောက်ပူဇော်ခြင်းကြောင့် မကောင်း
သော အငွေ့အသက်တို့ ကွယ်ပျောက်
ကင်းစင်ပြီးသော၊ လွတ်လပ်သော
ဘဝနှင့်အတွင်း တိုင်းရင်းသား၊
နိုင်ငံသားအားလုံး စည်းလုံးမှု၊ ရေရှည်
ဆည်တံခိုင့်မြို့၊ အလွယ်တကူ ဖြိုဖျက်
ခြင်းလဲခြင်း မပြုနိုင်သော ဂရုကာရုပ်
တို့ ဖြစ်တည်စေလေသည်။

မြစ်ဝေးတောင်သို့

ရသေ့ကြီးဦးစီက "ခမောက်တောင်၊
ရမ်းရစ်တောင်၊ တောင်ညိုတောင်၊
ဆာနာတောင်၊ မြစ်ဝေးတောင်" ဟူ၍
တည်ရတောင်တော်အဖြစ် ညွှန်းဆိုခဲ့
သည်။

ခမောက်တောင်ကား... မြေပြင်
တွင် ခမောက်တစ်ချပ် မှောက်ထားသကဲ့
သို့ အခြားတောင်များနှင့် တသီးတခြား
F.7A. June, 2014.

နန်းမြင့်အောင်

တည်ရှိနေသောတောင်ဟု ဆိုလို၏။ ကောင် ရစ်ခွေတက်ရောက်နေသကဲ့သို့
နဂါးရစ်တောင်ကား... နဂါးတစ် အရစ်အခွေများ ဖွဲ့တည်သောတောင်
နက္ခတ္တရောင်ခြေဤမဂ္ဂလမ်း ၄၉

◆ မြစ်တောင်ဘက်လမ်းအစ
တော်ရုံတွင်မှ မင်ထာဘုရား ◆

ဆို၏။

ဝန်းကျင်မှ ကြည့်ရှုပါက မြူရိုးတိမ်
နိုးများ ဖွဲ့တည်၍ တောင်ညိုတောင်ဟု
ခေါ်၏။

ရတနာတောင်ကား... သမထ
ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းများ
ဆောက်တည်ကျင့်ကြံကာ လိုအပ်
သော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ရတနာ
များ ရရှိနိုင်ခြင်းကို ဆိုလို၏။

မြစ်တောင်ကား... တောင်မ
ကြီး၏ အရှေ့ဘက်တောင်စွယ်ကို
ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၍ အရှေ့ဘက်
အဝေးမှ ကြည့်ပါက မြစ်တောင်ကို
ဦးစွာမြင်ရ၏။

ထို့ကြောင့် ခမောက်တောင်စေတီ
ခေါ် ထီးတော်ကြီးရင်ပြင်မှ ဆင်းသက်
လာပြီးနောက် အထက်စောင်းတန်း
အဆုံး၊ ဗျာဒိတ်ပေး တန်ဆောင်းအနီး

၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သို့ ရောက်သောအခါ မြစ်တောင်
စေတီများဆီသို့ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်
များအတိုင်း အရှေ့ဘက်ဆီသို့ ဆင်း
လာခဲ့သည်။

တောင်ပတ်လမ်းကလေး အဆုံး
တွင် လျောင်းတော်မူ တန်ဆောင်းကို
တွေ့ရသည်။ တန်ဆောင်းအတွင်း
ဖူးတွေ့ရသော ရုပ်ပွားတော်မှာ ဉာဏ်
တော် အလျားပမာဏ မှတ်တမ်းမရှိ
သဖြင့် မသိခဲ့ရပေ။

အနောက်ယွန်းယွန်းသို့ ဦးခေါင်း
တော်ပြုသဖြင့် နေရာန် လျောင်းတော်
မူဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

ဘုရားတစ်ဆူတည်း အေးအေး
သက်သာ လျောင်းစက်စံပယ်တော်
မူသော ပုံတော်ဖြစ်ရာ ဘဝအခက်အခဲ
အမောအပန်းများ ပြေပျောက်စေရန်
သီလ၊ ဒါန၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ပြုကာ
ဆုပန်ပြုညီဝန်င်သော ကိုယ်စားတော်
ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ရသဦးစွာနှင့် ရသဦးစီ

လက်ယာနံတောင်းဖြင့် လဲလျောင်း
တာ လက်ဝဲလက်ဖဝါးကို အုံးတော်
ဖြူထားသည့် ကြည်လင်သော မျက်နှာ
ဖော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။

ပလ္လင်ထက်၌ ရသဦးစီ၏ဓာတ်ပုံ
လေးငါးပုံမျှကို မြင်ရသည်။ အလိုရှိသူ
ဘို့ယူငင် ပူဇော်နိုင်ရန် ဒါနပြုထားခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း သိရပေသည်။

လျောင်းတော်မူတန်ဆောင်းမှ ဆင်း
သက်ကာ မြစ်မ်းတောင်ပေါ်တက်ခဲ့ရာ
တုန်းမော့ထက်တွင် မင်းကြိုစေတီကို
ဖူးတွေ့ရသည်။

စေတီတော်အင်္ဂါထောင့် (အရှေ့
ထောင်ထောင့်)တွင် ဒူးတုပ်ခစားနေ
သော စစ်သူကြီးရှပ်တုရီ၏။ စေတီဖြစ်
ဧည့်တော်ကို မသိရပေ။

ထိုမှ ဆက်၍ဆင်းခဲ့ရာ “မြစကြာ
စေတီ” ကုန်းတော်သို့ ရောက်၏။
နန်းချိုအကွေ့များ ပါဝင်သော

ပစ္စယံမှာ ရှမ်းပြည်နယ်၌ ဖူးရလေ့ရှိ
သော ဂြိုဟ်ပြေနံပြေ ဖရုံမြှောင်စေတီ
များနှင့် ဆင်တူလေသည်။

ထိုမှ အရှေ့ဘက်တောင်ကုန်း၌
နတ်နန်းကြီးတစ်ဆောင်ရှိ၍ အတွင်း၌
သိုက်ချုပ်တိုးတော်နှင့် မြစ်မ်းသခင်မ
ကမ္ဘည်းပါရုပ်တုများ တွေ့ရ၏။ သံတိုင်
တံခါး ကာရံထားသည့်အပြင် ကြောင်
အိမ်သံကော အပါးတစ်ထပ် ရံထား
သဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်သောအခါ သံကော
ကွက်သာ ပေါ်နေ၏။

ယင်း၏ ရှေ့ဘက်ကုန်းတော်တွင်
“နန်းဦးစေတီ”ကို ဖူးတွေ့ရ၏။
ဖရုံမြှောင်နစ်ဆင့်အထက် ရှစ်မြှောင်
ကျည်းဝန်းခံကာ ခေါင်းလောင်းမှောက်
စေတီ ပေါက်ထားသည်။

အရှေ့ကုန်းထိပ်စောင်း၌ တန်ဆောင်း
ငယ် တည်ရှိ၏။ အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်လှ
သဖြင့် တစ်ကိုယ်တည်း ဧကစာရီ

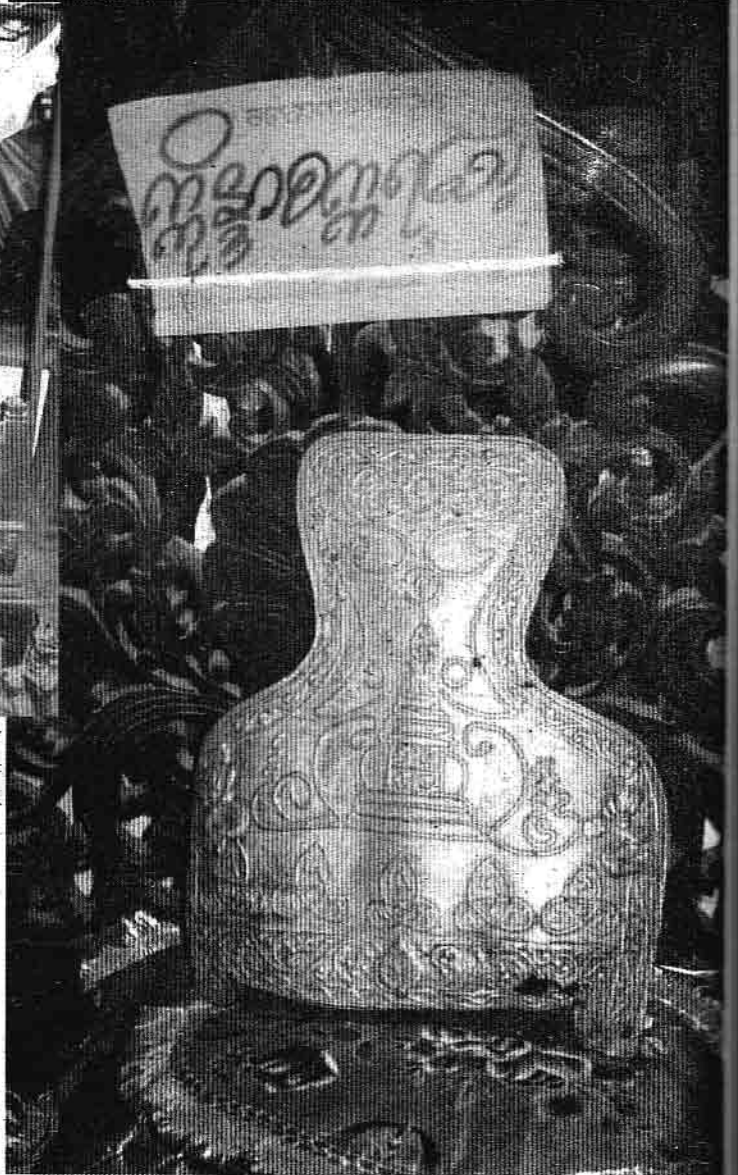
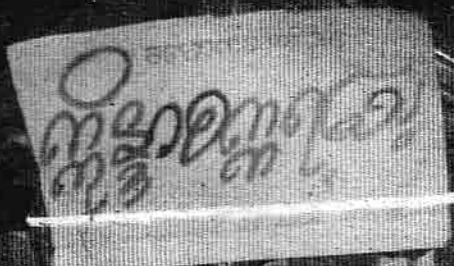
ကျင့်ကြံနေထိုင်ရန် ကောင်းလှသည်။

ရောင်ဖော်ပြန်တန်ဆောင်း

မြစ်မ်းတောင်မှ ပြန်လည်ဆင်းသက်
ကာ အရှေ့ဘက်ရှိ ရောင်တော်ပြန်
တန်ဆောင်းသို့ သွားရောက်ကြသည်။
ထည့်ဝါလှသော အုတ်တိုက်ကြီး
အနောက်ကပ်လျက်တွင် ထီးတော်
အောင် ရသေ့ကြီး ဦးစီ၏ မတ်ရပ်
ရုပ်တုကို အမိုး တန်ဆောင်းငယ်ဖြင့်
ပူဇော်ထား၏။

ရသေ့ကြီးအား ဂါရဝပြု ဦးညွတ်ပြီး
နောက် အုတ်တိုက်ကြီးအတွင်း ဝင်
ကြည့်ရာ ဉာဏ်တော် မြင့်မားလှသည့်
မတ်ရပ်ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ဖူးမြင်ရ
သည်။

လက်ဝဲဘက်လက်တော်မှာ မှောက်
၍ ပထဝီမြေကြီးကို တိုင်တည်ဟန်
ဘူမိဗေယမုဒြာဖြစ်၍ လက်ယာလက်
တော်မှာ လှန်ကာ ဆုပေးဟန် ဖုရုဒြာ

◆ အဘအောင်မင်းသိင်္ခီတောင်

နောင်ထက်မှ အောက်ဘက်နှင့် ရုဏ်းပွဲ။

ဖြစ်သည်။

ဘီလူးရှပ်နှင့် သိကြားရှပ်တစ်ရှပ်စီ ဝဲယာခြံရံပူဇော်နေဟန် သွန်းလုပ် ထားသည်။ နောက်ပိုင်း သာသနာနှစ် ၂၅၀၀ကို သိကြားစောင့်သည်ဆိုသဖြင့် “ဝရ” မုဒြာနှင့် သိကြားရှပ်တုပေါင်းစပ် ကာ “သာသနာတောင်းခန်း” ဟု ခေါ်တွင်ကြသကဲ့သို့ “နိဗ္ဗိတရောင် တော်ပြန်ဘုရား” ဟုလည်း ခေါ်ဝေါ် ကြသည်။

ရသေ့ဦးစိက ဘုရားရှင်၏ သာသနာ နှစ်ငါးထောင်အတွင်း...

- ၁။ ပိပုတ္တိယုဂ
- ၂။ သဟဝိယုဂ
- ၃။ သုတယုဂ
- ၄။ သီလယုဂ
- ၅။ ဒိနယုဂ

စသည်ဖြင့် ခေတ်ငါးခေတ်တို့ အစဉ်

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြေဩမဂ္ဂဇင်း

အတိုင်းလှည့်ကာ လှည့်ကာ တရွေ့ရွေ့ ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်ဟု အရှင် ဖုဿ မထေရ် “သံဝဏ္ဏနာကျမ်း”၌ ပြဆို ၏။

၁။ ဘုရားရှင် မွင့်ထွန်းတော်မူပြီး နောက် ရဟန်းရှင်လူတို့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်၍ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်ချမ်း သာကို ခံစားရသော “ပိပုတ္တိယုဂ” သည် သာသနာတော် နှစ်(၁၅၀)

အထိ ရှည်ကြာခဲ့၏။

၂။ သာသနာတော်အတွင်း ရဟန်းရှင် လူတို့ သမာဓိတရား အရေးမှ အားထုတ်သဖြင့် ဈာန်အတိဉာဉ် တန်ခိုး အမျိုးမျိုး သုံးဆောင်ခံစား သော “သမာဓိယုဂ” သည် စတုတ္ထ သင်္ဂါယနာ တင်ပြီးချိန် သီရိလင်္ကာတွင် သာသနာတော် ပွင့်လင်းထွန်းကားရှိန်အထိ ဖြစ်၏။

ရတနာဦးစိန်အဖွဲ့သည် ကျောင်းထောင်

ရတနာဦးစိန် ဘုန်း

၃။ ထိုမှ ရဟန်းရှင်လူ ယောက်ျား၊ မိန်းမ မြောက်မြားစွာတို့ ပရိယတ္တိ သာသနာတော်ကို အားထုတ် သင်အံ့ လေ့ကျက်ကြသဖြင့် ကျမ်းဂန်တတ် ပေါများသော “သုတယုဂ”သည် ပုဂံကျရာ မင်းကြီး လက်ထက်တိုင်အောင် ဖြစ်သည်။

၄။ ထို့နောက် သီလတရားကို အလေး မှုသော “သီလယုဂ”သည် ပုဂံ၊ ပင်းယ၊ အင်းဝ၊ ကုန်းဘောင်ခေတ် မဆုံးမီအထိ တည်ရှိ၏။

၅။ မင်းတုန်းမင်း လက်ထက်တွင်ကား သီလယုဂခေတ် အားနည်း၍ ဘုရင် ကပင် သင်္ဂါယနာတင်၍ အား ထုတ်ရသည်။

သီပေါမင်းလက်ထက်တွင်မူ “ဒါန ယုဂ”ခေတ်သို့ လုံးလုံးလျားလျား ရောက်ရှိကာ သာသနာတော်ကြီး အောက်ဆုံးခေတ်သို့ သက်ဆင်း ခဲ့၏။ ဒါနအမှုသာ ပြုနိုင်၍

တစ်မက်တစ်ဖိုလ် ရစေနိုင် သော တရား နည်းလမ်း ကောင်းများကို မသုံးဆောင် ကြရချေ။

ယခု သာသနာနှစ် (၂၅၀၀) ပြည့် မြောက်၍ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရ ပြီးဖြစ်သော ကာလတွင် ဝိပုတ္တိယုဂ ခေတ်သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိပြီ။

သို့ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓတရားအစစ် ဝိပဿနာ တရားများ ကျင့်ကြံ၍ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ် ချမ်းသာကို ခံစားနိုင်ကြစေရန် အား ထုတ်သင့်ကြပေသည်။ (၁၃၁၃ ခုနှစ် တွင် ရေးသားထုတ်ဝေသည့် “အရိယာ ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိကျင့်စဉ် စာအုပ်တွင် ဦးစီက ရှင်းလင်းတိုက်တွန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။)

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင် ပြန်လည် ပွင့်ထွန်းတော်မူခြင်းကို ရည်မှန်းကာ နိမိတ္တရောင်တော်ပြန် ကိုယ်စားတော် ဟု ခေါ်တွင်ကြခြင်းဖြစ်သည် ဆိုပေ သည်။

ပြန်ထွက်ပြီးနောက် တောင်ခြေရှိ ဗောဓိ ပင်များအား လေ့လာကြည့်သို့ကြ သည်။ ရသေ့ကြီးကိုယ်တိုင် စိုက်ပျိုး ခဲ့သည့် ဗောဓိညောင်ပင်နှင့် ဗောဓိ ကုက္ကိုပင်များ ဖြစ်ကြသည်။

ခမောက်တောင်၏ တောင်ဘက် အခြေ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းအစပ် တွင် ရှိသည်။ ဗောဓိညောင်ပင်အား ကြည့်ညိုစဉ် ရသေ့ကြီး၏မြေး ဒေါ်အေး ကြည်နှင့် တွေ့ဆုံဖြစ်သည်။

‘ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်တော့ ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနုက အဆို(ရတနာဦးစိန်)ကို ယုံကြည် ပိုဏှာတ် သုံးဆုံးအောင်လက်မှတ် သာသနာအလံ (၁၀)ခုနဲ့ ဗောဓိညောင်ပျိုးပင် (၂)ပင် လှူပေးတယ်။

တစ်ပင်ကို ဒီမှာစိုက်ပြီး ကုန်းတစ်ပင်ကို ကောလင်းမြို့ထဲမှာ စိုက်ထားတယ်။ အခု လှုပ်စစ်ရုံထဲထဲမှာရှိတဲ့ ညောင်ပင်ကြီး ပါ’

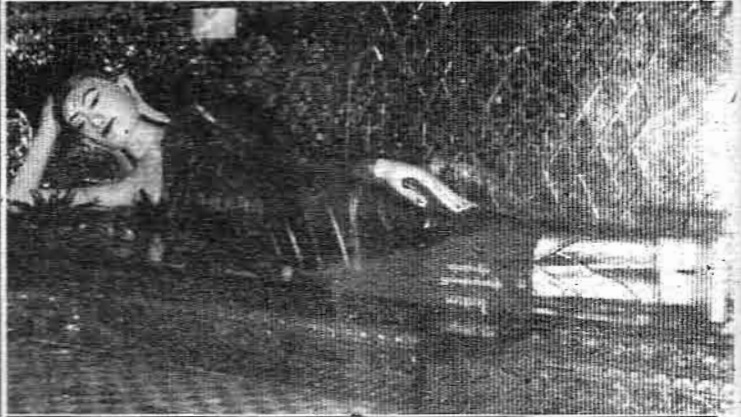
တပည့်ရင်း အချို့နှင့် ဆုံးတူခြင်း ရောင်တော်ပြန် တန်ဆောင်းမှ

ရှေ့လ ဆက်တော်ပါရန် ထက်မင်းကျော်စွာ

သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီး၏

ဆရာကြီး ဦးကျော်မြိုင် (ဥပဒေဝတ္ထု) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

အာဟာရတည်ကျင့်စဉ်

ဆရာတော် မြန်လည်မြတ်သာသော ကျောက်တောင်ရွာသာယာရွာ၊ ရှမ်းပြည်နယ်၊ မြောက်

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တလောမ

သက်တော်(၅၅)နှစ်၊ မိဘ(၇၅)မိ အရာတွင် ဖူးတွေ့ရမည်

ငယ်နာမည် ဦးစိန်၊ ဖခင်မည်တော်နှင့် မယ်တော်တို့မှာ ဦးမှန်နှင့်ဒေါ်ငြိမ်း။ မွေးရာဇာတိကပေါင်မြို့နယ်၊ ဒေးကင်းရွာဖြစ်ပါသည်။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ (၅) ယောက်တွင်တတိယမြောက်ဖြစ်သည်။

ကျောက်မရောမြို့နယ်၊ ပိန္နဲကုန်းရွာသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ပြီး အသက်(၁၇) နှစ်အရွယ်တွင် တောင်ပိုင်း ဓမ္မသုခကျောင်း၌ ကော့နတ်ဆရာတော် ဦးပညာကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရှင်သာမဏေဝတ်ခဲ့သည်။

အသက်(၂၀)အရွယ်တွင် တောင် ၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပိုင်းကြီး သိမ်ကျောင်း၌ ယခင်ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတော်နှင့်ပင် ရဟန်းဘဝ ရောက်ရှိခဲ့၏။

ကတိုးစာသင်တိုက်၌ (၅)ဝါမျှ ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ကြားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရေး၊ မြတ်၊ ထားဝယ် စသောတနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးအတွင်း လှည့်လည်၍ တရားဟောခဲ့သည်။ ဆရာစံတော်လှန်ရေး ဖြစ်ပွားချိန်၌ ဆရာတော်သည် မြိတ်မြို့ ဒေသ၌ရှိခဲ့၏။

မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်းအနွံ လှည့်လည်သွားလာရင်း အဂ္ဂိရတ်၊ အင်း၊ မန္တရာမ၊ ဓာတ်မိန္ဒော၊ ပယောက၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ အစရှိသော ဂန္ထိရပညာရပ်မျိုးစုံကို ဆည်းပူးလေ့လာနိုင်ခဲ့သည်။

သက်တော်(၃၀)ခန့်တွင် ဖားမြောက်ရွာအနီးမှ အံကရဲရွာကျောင်း၌ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဖြစ်ခဲ့ပြီး မကြာမီပင် မော်လမြိုင်မြို့၊ သိမ်ကုန်း

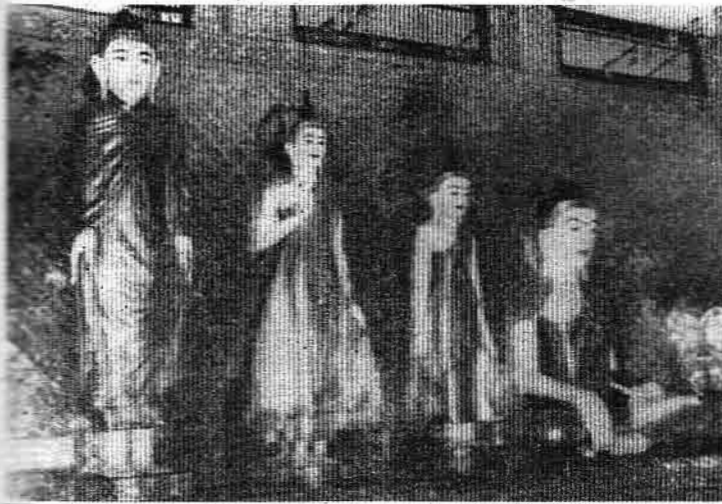
ရပ်၊ ကလျာဏီသိမ်အနီးရှိ ဗဒုံကျောင်းသို့ရွှေ့ပြောင်းကျောင်းထိုင်ခဲ့လေသည်။

စာရေးသူ တွေ့ဆုံချိန် သက္ကရာဇ် ၁၃၅၇ ခုနှစ်တွင် သက်တော်(၅၅)နှစ်၊ မိဘ(၇၅)ဝါရှိနေပြီဖြစ်ရာ ဗဒုံကျောင်း၌ (၄၄)ဝါပင် ကြာမြင့်နေပြီ ဖြစ်ပေသည်။

တစ်ချိန်သောကာလက မော်လမြိုင်မြို့တွင် အလွန် နာမည်ကျော်ကြား ထင်ရှားခဲ့ဖူးသည်။ အင်္ဂဝိဇ္ဇာအဟော မှန်ကန်ခြင်း၊ ဆေးမကိုင်းဘဲ ရောဂါမျိုးစုံကို ကုစားကယ်တင်ပေးနိုင်ခြင်း တို့ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

မြို့ထိုးကျက်၌ သာယာလှပေပြောနေသူကို ရေမန်းရေစင် ဖက်ဖုန်းပြီး ထိပ်ကို ဖုတ်၍ ကဲ... ပျောက်ပြီ လမ်းဆဲလျှောက်တော့ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့် ဝေါက်ခနဲထရပ်ပြီး လမ်းလျှောက်ပြန်သွားနိုင်သည်အထိ စွမ်းခဲ့လေသည်။

ထွက်ပြေး သွားသူများကိုလည်း

သိမ်ကုန်းကလျာကိုသိမ် အကျော်၊ ထိုအသင်းမှ ထွက်ခွာထုတ်တော့သူများ
ပြန်လည် မြဲမြံထားသည့် ဇနီးထောင်း ရုပ်ပွားတော်များ

ပြန်ရောက်စေဟုဆိုလျှင် မကြာမီ
ရောက်လာတတ်သလို ပျောက်သော
စွမ်း ပြန်တွေ့စေဆိုလျှင် အံ့ဖွယ်
ကောင်းလောက်အောင် ပြန်တွေ့ရှိကြ
သည်။ အခိုးခံရလျှင် ခိုးသူမှ ပြန်ပို့ရ
သည်အထိ စွမ်းခဲ့သည်။

ယခုအခါကလေး ဝိသုဒ္ဓိ၊ ထောင်ထွက်
အခြေ မရှိတော့သည့်မှာ ကြာသွား ပြီး
ပဋိပတ္တိ အားထုတ်ရင်း အချိန်ကုန်
လွန်စေခဲ့သည်။ သင်ထား တတ်ထား
သော မြန်မာ့ရိုးရာ ဂန္ထီရပညာများ
လည်း ဆရာတော်၏ ဦးနှောက်များ
အတွင်း၌သာ ငြိမ်သက်နေကြသည်။
တစ်ခါတစ်ရံ၌မူ အနီးကပ် ဝေယျာ
ဝစ္စပြုရ ကူညီကြသော ဦးပွင့်ငယ်
များနှင့် ကိုရင်ငယ်များကို ဂန္ထီရပညာ
အချို့ နှုတ်တိုက် သင်ပေးတတ်သည်။

စာရေးသူသည် ဗဒုံဆရာတော်ကြီး
အား သွားရောက်ဖူးတွေ့သော အချိန်
က ဆရာတော်သည် အနီးတွင်
ဝေယျာဝစ္စ ပြုရလုပ်ကိုင်ပေးနေသည့်
ကိုရင်ငယ်တစ်ပါးကို ကျင့်စဉ်တစ်ခု
သင်ပေးနေသဖြင့် အတူရောပြီး သင်
ယူခဲ့ပါသည်။ ယင်းကျင့်စဉ်မှာ

အာဏာတည်ကျင့်စဉ်ဟုခေါ်ပါသည်။
ဤကျင့်စဉ်ကို အားထုတ်မည့်
ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကံငါးပါးကို အသက်
ထက်ဆုံး လုံခြုံခိုင်မြဲအောင် ထိန်း
သိမ်းပါမည်ဟု ဘုရားတွင် သစ္စာ
ပြုရမည်။ ထို့နောက်...

ဇနီး ဝိပိတဿ နသက္ကာ ဂေနစိ
အန္တရာယောကာတုံ တထာ ဝေ
ယောတု သဗ္ဗဏိ။

အနက်
ဗုဒ္ဓါနံ- ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဝိပိတဿ-
အသက်တော်အား၊ ဂေနစိ- တစ်စုံ
တစ်ယောက်သောသူသည်၊ အန္တရာ
ယောကာတုံ၊ အန္တရာယ်ပြုခြင်းငှာ၊
နသက္ကာ- မတတ်နိုင်၊ မေ- အကျွန်ုပ်
အား၊ သဗ္ဗဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊ တထာ-
ထိုနည်းအတူ တစ်စုံတစ်ယောက်သော
သူကမှ အန္တရာယ်ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်
သည်၊ ဟောတု- ဖြစ်ပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ

ကောဝိဒ(နိကာယဝိပုလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ဟူသော ဂါထာတော်တစ်ပုဒ် ပုတီး
တစ်လုံးချွန်နှုန်းဖြင့် နံနက်အိပ်ရာထ၊
ပုတီးပတ်ရေ သက်စေ့၊ ညအိပ်ရာဝင်
ပုတီးပတ်ရေ သက်စေ့မှန်မှန် မပျက်
မကွက် ပုတီးစိပ်သွားရမည်။

အရေးအကြောင်း ပေါ်သည်နှင့်
အာဏာတည်ကျင့်စဉ် မှန်ကန်စွာ
ဆောက်ရွက်ခဲ့ခြင်းကို သစ္စာပြုပြီး
အဓိဋ္ဌာန်ပါက အရာရာ အောင်မြင်နိုင်
ကြောင်း အံ့ဩဖွယ်ကြုံရမည်ဟု ဆရာ
တော်မှ မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

‘ဆရာတော် ဟိုတုန်းက ဆေးမကိုင်ဘဲ
ပျောက်လေ့ပြောရင် ချောဂိတွေ ပျောက်
တယ်၊ အိမ်က ထွက်သွားတဲ့သူ ပြန်ရောက်
စေဆိုရင် ချောက်လာတယ်၊ ပျောက်သွားတဲ့
ဖွဲ့ပွဲ ပြန်ရစေဆိုရင် သူ့ခိုကလာဖို့တယ်၊
အဲဒါဟာ အာဏာတည်ကျင့်စဉ် အောင်
မြင်လို့ပဲကွယ်၊ လူတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်
နိုင်ရင် အကျိုးပျားပါတယ်၊ ကိုယ်တိုင်လဲ
အန္တရာယ်ကင်း၊ ချောဂိကင်းပြီး အလိုဆန္ဒ
တွေ အလွယ်တကူ အောင်မြင် ပြည့်စုံနိုင်
သလို တခြားသူတွေကိုလဲ ကူညီ ကယ်တင်
ပေးနိုင်တာပေါ့’

ဆရာတော်၏ သြဝါဒစကားကို
မှတ်သားနာယူခဲ့ရပါသည်။ မြန်မာ့ရိုးရာ
ဂန္ထီရပညာများအနက် တစ်ခုအပါ
အဝင်ဖြစ်သော “အာဏာတည်ကျင့်
စဉ်” ကို စာဖတ်သူများမှလည်း စိတ်
ဝင်စားလျှင် ကျင့်ကြံ အားထုတ်နိုင်ကြ
စေရန် ပညာဒါနမှူဝေ ပေးလိုက်ရခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

[ဆရာတော်၏ ဇနီးသက္ကာရန်မှာ
၁၂၆၂ ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်ဆုတ်(၅)ရက်
ခြင်းပါသည်။]

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဇာန္တ)
လက္ခဏာဗေဒပညာဘုမ္မာဘိဝံသီ

..... ဆေးစွမ်းထက်မြတ်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့

သမားအိုဆေးဖိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နှုန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နှစ်တွင်သမားတော်ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျန်း၊ ကမာမွန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နှစ်တွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နှုန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) ဇနီး ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နှုန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇] [လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နှုန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နှုန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ရှက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျစ်၊ နှာစေ့၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လျှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပစ်ခြင်း၊ အသားကျခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ချောမွတ်ပြီး မကြံ့ဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျောက်လိမ်းတောင်၊ ပုပ္ဖိုးတောင်ကဲ့သို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားဖူးခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျဉ်းညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိန်ခဲအောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ် အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စစ်အို သီတာယူရစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တို့ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆန်းစစ်ရောဂါများဖြစ်သော နှလုံး၊ ဆွေးတို၊ ဝိသေယရောဂါများ မဖြည့်စွမ်းရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဝါးများ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထုတ်ဝေထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအပြောင်းအလဲ၊ တရားထိုင်သူများ ယာဉ်မောင်းသူများ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

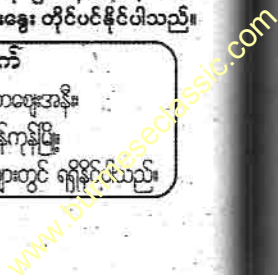
သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နှုန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ ဖောပန်ခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုဏ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာဖေပွဲနိုးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-၀၂၉၁၇) ဇနီး-၀၉-၄၉၂၆၄၀၃ သို့ ဆွေးခန်း တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၄၇) (၁၀၆)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်အနီး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

နဂါး သရုပ်ဆွဲ (လပတ္တနာ)

တပည့်ကျော် ဖိုးမှန်

အာဟာရစာချို သရုပ်ဆွဲ (၄)

သပြေကုန်းရွာနှင့် အနီးတစ်ဝိုက် နေရာတွင် ဖိုးမှန်ဆိုသော လူငယ်ကို သူတိုင်း သိကြသည်။ စကားသွက် သည် အပြောကောင်းသည်။ ဖြတ်ထိုး ညည်းကောင်းသည်။ ယုတ္တိရှိအောင် ကြားတတ်ဝါတတ်သည်။ အသိ အကွမ်းပေါသည်။ သူ့ကိုတွေ့လျှင် နှစ်မဆက်ဘဲ မနေနိုင်အောင် ခင်မင် ကြသည်။

သူ့ကြီးများမှ သားသမီးများအား ဆုံးမသည့်အခါ၊ မေးမြန်းသည့်အခါ ဝိညာဉ်ပြောသည်ထင်လျှင် ဖိုးမှန်နှင့် အနီးလားဟု ပြောတတ်ကြသည်။ ဝိညာဉ်ပြောခြင်းကို ဖိုးမှန်နှင့် ဆင်စားပြောသည်အထိ လူသိများလာ သည်။ ဖိုးမှန် ပါးစပ်ပါကွာဟု ပြော ခြင်းကို လိမ်ညာပြောသူအဖြစ် တင်စား ချီးမွမ်းလာကြသည်။

အချိန်က နံနက်ပိုင်းဖြစ်သည်။ သပြေ ကုန်းကျောင်းမှ ကြေးမောင်း(၉)ချက် ဆီထံ ကြားရသည်။ ကြေးမောင်းထိုး ဦး ဆွမ်းခံထွက်ကြသည်ကို ဖိုးမှန် သိထားသည်။ ဖိုးမှန်၏ နံနက်ခရီးစဉ် က သူ့ရှေ့က လယ်ကွင်းကို ဖြတ်ရ နည်း ယင်းလယ်ကွင်း အလွန်တွင် ညာရှိသည်။ ထိုတောကို ဖြတ်ကျော် ဦး သပြေကုန်းရွာကို ရောက်မည်။

ယခု ခရီးသည် ဖြတ်လမ်းခရီးဖြစ် သည်။ ယခုလို ဖြတ်မသွားဘဲ လမ်း အတိုင်သွားလျှင် ဂငယ်ကျွေ တစ်ပတ် ဦး သွားနေရသည်။

ယခုလို လယ်ကွင်းနှင့် တောကို ဖြတ်သွားသဖြင့် ခရီးတစ်ဝက်ခန့် ပိုနီး သည်။ သပြေကုန်းကျောင်းကို သူ မဝင်

အာဟာရစာချိုသရုပ်ဆွဲအား ဆွဲပေးသူမှာ ဦးအောင်

နိုင်သေး။ ဂန့်အိတ်ရွာကို ဆက်သွား မည်။ ဒါက သူ၏ ယနေ့နံနက် ခရီးစဉ် ဖြစ်သည်။

သူ့တွင် လယ်အိတ်တစ်လုံး လွယ် ထားသည်။ လွယ်အိတ်ထဲတွင် လေးခွ တစ်လက်နှင့် လောက်စာလုံးများ ပါ သည်။ လောက်စာလုံး ဆိုသည်မှာ လေးခွနှင့်ပစ်သော ရွှံ့ဖြင့် လုံးထား သော အလုံးလေးများ ဖြစ်သည်။

ပုဆိုးကို တိုတိုဝတ်ထားသည်။ လယ်ကွင်းကို ခပ်မြန်မြန် ဖြတ်လျှောက် သည်။ ကောက်ရိတ်သမားများ ကောက်ရိတ်နေကြသည်။ ကောက် ရိတ် သမားတစ်ဦးက ဖိုးမှန် မြန်မြန် သွားနေတာ မြင်သဖြင့် လှမ်းမစဘဲ

မနေနိုင်။

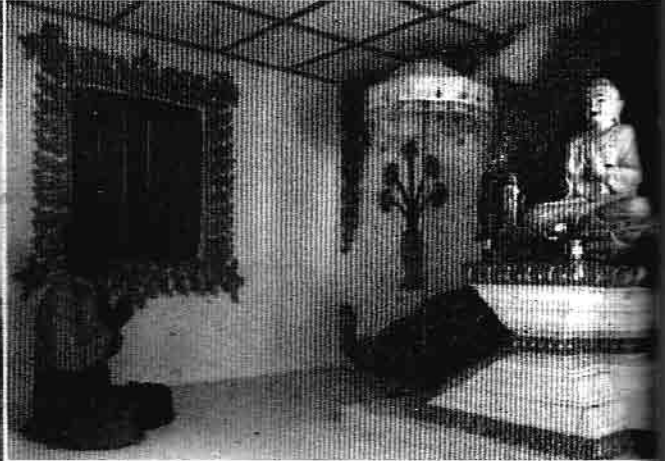
‘ဟေ့ ဖိုးမှတ်ပါလား၊ ဘယ်လဲဟေ့ လာပြီး ဝါသွားပါဦးကွ’

(လိမ်ညာပြောခြင်းကို “ဝါ”သည်ဟု သုံးနှုန်းကြသည်။)

တစ်ယောက်က လှမ်းနောက်လိုက် ရာ ဖိုးမှတ် အမြန်လျှောက်ရာမှ...

‘မဝါအားသေးဘူး ဟေ့ကောင်ရ... ရွာထဲမှာ မင်းအဘ ငပုတွေ ရောက် နေလို့ ငါတောင် မနည်း ပြေးလာရ တယ်’

ပြောပြောဆိုဆို ဖိုးမှန် တောထဲ ပြေးဝင်သွားတော့သည်။ လှမ်းမေးသော အောင်သန်းနှင့် အနီးတွင် ကောက်ရိတ် နေသော ချစ်သိန်းတို့သည် မတိုင်မီ

◆ ဖြည့်ထောင်တွင်တူရား ဘုရားလှူရှင် ဦးမောင်မောင်
◆ တူရားလှူဆောင်သူ (ဖြည့်ထောင်တွင်တူရား)

ရဘဲ တံစဉ်များ ပစ်ချပြီး တောထဲ ပြေးဝင်ရင်း အခြား ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ကောက်ရိတ်နေသော ကောက်ရိတ် သမားများအား လှမ်းအော်လိုက်သည်။
(ကောက်ရိတ်သော လက်နက်ကိရိယာ ကို တံစဉ်ဟု ခေါ်သည်။)

‘ဟေ့... အေးမောင်နဲ့ ထွန်းတင်တို့ ရွာထဲမှာ ငပုတွေ ရောက်နေတယ်တဲ့ ဟေ့’

သူတို့ အော်သံ ပြောသံနှင့် ပြေးဝင် တော့ လှမ်းမြင်သော အေးမောင်နှင့် ထွန်းတင်တို့လည်း မြန်သည်။ ကောက် ရိတ်သော တံစဉ်များ ပစ်ချပြီး တော ထဲ ပြေးဝင်သွားကြတော့သည်။

အကြောင်းကတော့ ငပု ဆိုသည် မှာ ဖက်ဆစ်များကို ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုခေတ်က ဖက်ဆစ်များ ရွာကို မကြာခဏ ရောက်လာတတ်ကြပြီး ချွေးတပ်ဆွဲသည်ဆို၏။

သူတို့နှင့်တွေ့၍ အဆွဲခံရလျှင် ပြန် လမ်းမရှိသလောက်ဖြစ်သည်။ ငှက်ဖျား ဖြစ်၍ အသက်ဆုံးကြရသည်။ ခိုင်းသမျှ

လုပ်ပြီး လူစင်မမီ ဖြစ်ကြ ရသည်။ ထွက်ပြေးလျှင် လိုက်ပစ်သတ်သည်။ ထို့ ကြောင့် ဖက်ဆစ်ငပုတွေဆိုလျှင် အလွန်ကြောက်ကြသည်။ ရှောင်ပြေး နိုင်မှ လွတ်သည်။

တောအုပ်အတွင်း ဝင်ပြေးသူများ စုမိသည်။ ဖိုးမှက်တော့ မတွေ့တော့။ ရွာနှင့်တောက သိပ်မဝေး။ လယ်ကွင်း ကလေးသာ ခြားသည်။ ရွာကို ရောက် နေသည်ဆိုသော ဖက်ဆစ်ငပုတွေ ပြန်သွားပြီလား စုံစမ်းရန် သူသွား၊ ငါသွား လုပ်နေကြသည်။ တောစပ်ကို ပင် မထွက်ရဲ အလွန်ကြောက်နေကြ သည်။

သူတို့လူအုပ်မှ အောင်သန်းက တောစပ်ထွက်ပြီး ချောင်းကြည့်သည်။ အသံများ နားထောင်သည်။ ရွာဘက် ကို မသွားရဲသဖြင့် လူသွားလူလာ အကဲခတ်သည်။

မကြာမီမှာ ကျွဲကျောင်းသားလေး တစ်ယောက် ကျွဲနှစ်ကောင်ကို မောင်း ပြီး လာနေသည်ကို အောင်သန်းမှ ကျွဲကျောင်းသားလေးကို ‘လှမ်းခေါ်

လိုက်သည်။

‘ဟေ့... အောင်ပုလား လာဦး’
‘ဟာ ဦးလေး တောစပ်မှာ ဘာလုပ် နေတာလဲ’

‘ရွာထဲမှာ ဖက်ဆစ်ငပုတွေ ရောက် နေတယ်ဆို’

‘မတွေ့ပါဘူး ဦးလေးရ’

‘သေချာရဲ့လားကွ’
‘အခုလဲ ကျွဲမမောင်းခင် အနီးလေးနဲ့ တောင် ရေထမ်းပေးခဲ့သေးတယ်။ ဘယ်ငပုမှ မလာပါဘူး’

ပြောပြောဆိုဆို အောင်ပုလေး ကျွဲ မောင်းထွက်သွားသည်။ ဒီတော့ နောက်က လူအုပ်တွေ ထွက်လာကြ သည်။

‘ဘယ်နှယ်လဲ အောင်သန်း မေး နိုင်၊ မထိုင်နိုင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကောက် ဖြောင့်ဖြောင့် မရိတ်ဘဲ လာငါသွားမိ ဦးလို့ လှမ်းစတယ်။ ဟိုက ခပ်တည့် တည့်နဲ့ ငါသွားတော့ ဘယ်နှယ်လဲ ခံရပြီ မဟုတ်လား ဟား ဟား ဟား’

‘အေး မင်းတို့ စလိုက်တော့ တို့ ခံလိုက်ရတယ်။ ငါလဲ ငပုဆိုတော့ ရင်ထဲ ထိတ်သွားတာ၊ ဘယ်လို ဘယ်

တောထဲ ရောက်သွားမှန်းတောင်
မသိဘူး။

အေးမောင်က ပြောပြီး သဘောကျ
နေသည်။

အခြေအနေနှင့် အချိန်အခါကို
ကြည့်ပြီး ယုတ္တိရှိရှိ အတည်ပေါက်
ဥာပါပြောသွားခြင်းကို စိတ်မဆိုးနိုင်
ပြောလိုက် ရယ်လိုက်ဖြင့် ဟာသ
သဘော ထားနိုင်ကြပါပေသည်။

ဖိုးမှက်သည် တောတစ်ဖက်ခြမ်း
ခြေဝင်လိုက်သလို နောက်တစ်ဖက်
ခြမ်းမှ ဖြတ်ထွက်လိုက်သည်။ တော
အုပ်သည် (၂)ဖာလုံခန့် ကျယ်သည်။
သူ ဝင်ပြန်ပြသောဘက်တွင် လယ်များ
နီးသလို တစ်ဖက်ခြမ်းအထွက်တွင်
သပြေကုန်းရွာတွင်ဖြစ်သည်။

အမှန်က သူသွားမည့်ခရီး နေမြင့်
နေ၍ ဖြစ်သဖြင့် ခပ်သုတ်သုတ် အမြန်
သွောက်ရာမှ တောအုပ်အတွင်း ပြေး
ဝင်ပြန်ခြင်းကြောင့် ယုတ္တိရှိရှိ သူ့ကို
နောက်သူများ လန့်ပြီး တောထဲ
ဆောက်ကုန်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ရွာလမ်းအတိုင်း ဆက်သွားလျှင်
သပြေကုန်းကျောင်းကို ရောက်သည်။

ဖိုးမှက် ဆက်မသွား ယင်းရွာနောက်
ဘက် ဖြတ်ဆင်း၍ မရမ်းချောင်းကို
ဆက်သွားသည်။ ချောင်းလမ်းစပ်တွင်
ဆဲတစ်လုံးရှိသည်။ ယင်းတဲတွင်
ဆရာရှိသည်။ လှေဖြင့် တစ်ဖက်ကမ်း
ဘုရား၌ ဂန့်အိတ်ရွာကို ဆက်သွားမည်။
ဆဲအနီး အရောက်တွင်...

‘ဒါ့...ကိုတင်ငွေ...ကိုတင်ငွေ’
တစ်ယောက်မှ ပြန်မထူး။ ဘာသံမှ
မကြားချေ။ သူ့တွင် မိသားစု(၃)ယောက်
နီးသည်။ မယား အေးတင်နှင့် သားလေး
ဆစ်ယောက်ရှိသည်။ အမြဲတမ်း ခေါ်
တွင် တစ်ယောက်မဟုတ် တစ်ယောက်
ချသည်။ အသံပြုသည်။

အာတာရွာလှော် နေသောအခါ

တဲအဝ အရောက်သွား၍ အတွင်း
လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ကိုတင်ငွေ
တစောင်းလှနေသည်။ ဝေဒနာခံစားနေ
ရသည့်ပုံစံ ဖြစ်နေသည်။ သူ့ကို
လက်ယပ်လှမ်းခေါ်သည်။ ဖိုးမှက်
သည် တဲအတွင်းဝင်ပြီး ကိုတင်ငွေဘေး
တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

‘ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ ကိုတင်ငွေ
ပြောပါဦး’

‘ရင်တွေ ပူနေတယ်။ မနေနိုင်တော့
ဘူး’

အသံထွက်ရုံ လေသံလေးနှင့်
မနည်းပြောရသည်။ ဘာဖြစ်မှန်းမသိ။
ခန်းဆီးမရှိသော တဲအိမ်ကလေး၏
အတွင်းဘက်တွင်လည်း သူ့မယားနှင့်
သားတစ်ယောက် ခွေခွေလေး လဲနေ
ကြသည်။

ဖိုးမှက် မနေနိုင်တော့ ထသွားပြီး
ကိုင်ကြည့် စမ်းကြည့်ရာ (၂)ယောက်
စလုံး အေးစက်နေသည်။ အသက်မရှိ
တော့ဟု ထင်သည်။ ဖိုးမှက် ဘာမှ
မမေးတော့ဘဲ တဲအတွင်းမှ ပြေးထွက်
သည်။ လူသွားလူလာ လိုက်ကြည့်
သည်။

ခနိပေါကြီးထမ်းပြီး ခနိခင်းထဲမှ

ထွက်လာသော ကိုတင်ငွေကို တွေ့
လိုက်သည်။ (အိမ်ပိုးသော ခနိရွက်
များကို ခနိခင်းမှ ခုတ်ပြီး ကြိုးစည်း
ထားသည်ကို ခနိပေါဟု ခေါ်ကြ
သည်။) ဖိုးမှက်မှ အမြန်လာရန် လှမ်း
ခေါ်လိုက်သည်။ ကိုတင်ငွေမှာ ခနိပေါ
ကို ပစ်ချထားခဲ့ပြီး လာသည်။

‘အမြန်လာပါဗျ ကိုတင်ငွေရ’
‘ဘာကိစ္စ အရေးကြီးလို့လဲ’

‘ဟိုမှာ ကိုတင်ငွေကြီးတစ်ယောက်
သဲ့သဲ့ပဲ ရှိတော့တယ်။ ဘာဖြစ်မှန်းလဲ
မသိဘူး။ သူ့မယားနဲ့ သားကတော့
အသက်မရှိတော့ဘူး ထင်တယ်’

ပြောပြောဆိုဆို နှစ်ယောက်သား
တဲဆီ ပြေးဝင်သွားကြသည်။ တဲ
အတွင်းရောက်လျှင် စောင်တစ်ထည်
ကို အမြန် ပုခက်လုပ်သည်။ သစ်သား
ချောင်းဖြင့် ရှေ့နောက်ထမ်းရန် ဖြစ်
သည်။

‘ဘယ်သွားမှာလဲ ဖိုးမှက်ရ’
‘အာတာတည် ဆရာတော်ဆီ
အမြန်သွားမယ်ဗျာ’

‘ဟာ...ဘုန်းကြီးက ဆေးကုတာမှ
မဟုတ်တာ’

‘ဆေးမကုလဲ ရလိုရကြားပေါ့။

◆ နတ်ကန်အဖွဲ့ ခြင်္သေ့သားကန်ရာ

မိအောင် အမြန်ပို့မယ်ဗျာ'

ပြောပြောဆိုဆို ပုခက်ထဲတွင် ကိုတင်ငွေကိုထည့်ပြီး သပြေကုန်း ကျောင်းကို ပြေးကြသည်။ ရွာထဲရောက် လျှင် ဖိုးမှက်က ရှေ့မှထမ်းရင်း ကိုတင်ငွေအကြောင်း အော်ပြောသည်။ ရွာသားများ ထွက်လာကြသည်။ သူတို့ နှစ်ယောက် နေရာတွင် လူလဲဝင်ထမ်း ကြသည်။

'ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ'

'ဘယ်လိုဖြစ်မှန်း မသိဘူး။ သူ့ယား နဲ့သားက အခြေအနေ မကောင်းဘူး။ ကိုတင်ငွေကိုတော့ ဆရာတော်ဆီ ပြကြည့်မယ်'

ကျောင်းခြံထဲ တန်းဝင်ပြီး ကျောင်း အောက် ဝါးကွပ်ပျစ်တွင် တင်လိုက် သည်။ ဆရာတော် ကျောင်းပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။ ကိုတင်ငွေနား လာပြီး မတ်တတ်ရပ်ကြည့်သည်။ ကွပ်ပျစ် ပေါ်တွင် တအင်းအင်း ညည်းညူနေ သည်။

'ဆရာတော်ဘုရား သူ့ယားနဲ့သားက အခြေမနေ မကောင်းဘူး။ သူကတော့ တအင်းအင်း ညည်းနေတယ်ဘုရား'

ဘယ်က စဖြစ်တာလဲ မသိပါဘူးဘုရား။ ဘာပုံဖြစ်ဖြစ် ဆရာတော်နဲ့တွေ့ရင် ကောင်း မှာပဲဆိုပြီး တပည့်တော်ကို ထမ်းပြောလာကြ တာပါဘုရား'

ဆရာတော်သည် ရေတစ်ခွက် ခပ် ခိုင်းသည်။ ဖိုးမှက်သည် ရေတစ်ခွက် အမြန်ခပ်လာသည်။ ဘေးလူများမှ လူနာအား ဝိုင်းတွဲပြီး ထိုင်ထားစေ သည်။ ဆရာတော်သည် လက်တစ်ဖက် မှ ရေခွက်ကိုင်ပြီး ရေခွက်မှ ရေများအား လက်ညှိုးဖြင့် မွှေသည်။ ပြီးနောက်...

'ဒီရေစင်ကို တိုက်ပါ'

ဝါးစပ်ထဲသို့ ဝိုင်းချုပ်၍ လောင်း ထည့်သည်။ ဝါးစပ်ဟမရဟု ထင် သည်။ ဆရာတော်သည် ငယ်ထိပ်မှ လက်ဖြင့် ပုတ်ချသည်။

'ဝါးစပ်ဟလိုက်ပါ။ ရေစင်သောက်ချ လိုက်ပါ'

ဆရာတော် ပြောလိုက်ရာ ဝါးစပ် အနည်းငယ် ဟလာပြီး ရေကို ဖြည်း ဖြည်းချင်း သောက်ချသည်။ ဘေးမှ နောက်မှ လူများ ဝိုင်းထိန်းကိုင်ထားပေး ရသည်။ ဆရာတော် ကျောင်းပေါ် ပြန်တက်သွားသည်။ နောက်က ထိန်း

ကိုင်ပေးထားသူက...

'ကိုတင်ငွေ ဘယ်နှယ်နေသေးလဲ' နည်းနည်းတော့ သက်သာသလို ပါပ'

ပါးစပ်ကသာ ပြောသည်။ မျက်လုံး မဖွင့်သေး။ ကျောင်းသားများ ဆွမ်းမ ပြန်လာကြသည်။ ဖိုးမှက်ပါ တွေ့သဖြင့် အံ့ဩနေကြသည်။ သူတို့ အလုပ်နဲ့ သဖြင့် ကျောင်းပေါ်တက်သွားကြ သည်။ ပန်းကန်ဆေး ဆွမ်းပွဲပြင်နေ ဖြစ်သည်။

ကိုတင်ငွေ အနည်းငယ် ခေါင်း ထောင်နိုင်လာသည်။ ဘေးမှ ဝိုင်း ထိန်းကိုင်ပေးနေခြင်းမှ လွတ်ထား ၍ရသလောက် ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်လာသည်။ ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ကြည့် လာသည်။

'သတိရပြီလား... ပြောပါနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ကျုပ်တို့က ထမ်း သာပြေးလာတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ မေးတိုင်း ဘာမှ မပြောပြတတ်ဘူး'

ဖိုးမှက်ကမေးပြီး မှန်သည် မသိစေ မယ့် ကြည့်နေ၍ မဖြစ်၍သာ ထမ်းပြော ပြီး ဆရာတော်ဆီ ပို့ရသည်။ ကိုတင် ငွေသည် သူ့ဦးခေါင်းကို လက်ဖြင့် ဖိရင်း...

'အေးက နည်းနည်းတော့ ခေါင်းပူနောက် နောက် ဖြစ်နေသေးတယ်။ ရင်ပူတာတော့ သက်သာသွားပြီ။ အဖြစ်က အိမ်က ထိန်း လက်တွန့်ပစ်တယ်(ငါ့မျှခြင်း) ငါ့ပူတင်းပစ် တစ်ကောင်ရတယ်။

အဲဒီတုတ်တုတ်ပါကို ချက်တော့ ဝိုက်ထဲ ဝှက်နစ်လဲက အကြီးကြီးဆိုတော့ လွှင့်ပစ် ရမှာ နပြောတယ်ဆိုပြီး ထည့်ချက်တယ်။ ဝါက ရွာထဲသွားတော့ အပေတိုအိမ်က ထမ်းအောင်ခေါ်ကျွေးလို့ စားလိုက်သယ် အဲဒီ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ လူဟိုသားအင် က ထမ်းစားနေတုန်း မှားကောင်တယ်

စားဆိုပြီး ထမ်းခူးပေးတယ်။ ငါ့လဲ အဖေတို့ အိမ်မှာ စားလာခဲ့တယ်ဆိုတော့ နည်းနည်းပဲ စားတယ်။ သူတို့သားအိမ် ဘယ်လို နေသေးလဲ ငါ သွားကြည့်ရဦးမယ်'

ပြောပြောဆိုဆို ကုန်းထသည်။ ဘေးမှ လူများ ဝိုင်းထိန်းပေးရသည်။ သူ့မိန်းမနှင့် သားလေး အခြေအနေကို သူ မသိရှာသေးပါ။ ရင်နယ်ဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

ပူတင်းဝါဆိုသော ငါးသည် ကျောကုန်းကကျားကျား ဗိုက်က ဝါနေသည်။ ဗိုက်တွင် ဆူးများ ရှိသည်။ ဝါနေသော ဗိုက်က တခြားငါးနှင့်မတူ ဗိုက်ပူနေသည်။ ဗိုက်ထဲတွင်ရှိသော ဥကြီးနှစ်လုံးသည် အလွန်ကြီးသည်။ ဥသည် အဆိပ်ပြင်းသည်ဆို၏။

စားနေကျ ရွာသားများသည် ငါးပူတင်းရလျှင် ဗိုက်နှင့် ဦးခေါင်းကို ဂရုစိုက်လွှတ်ရာကို ပစ်ကြသည်။ သို့မဟုတ် မြေကြီးတူး မြှုပ်ပစ်ရသည်။

မိမိမွေးထားသော ကြက်၊ ဘဲ၊ ကြောင်များ မစားမိစေရန်ဖြစ်သည်။ တုန်သောအပိုင်း သုံးပုံတစ်ပုံကိုသာ စိတ်ချလက်ချ ချက်စားကြသည်ဆို၏။

ရွာသားများက ကိုတင်ငွေကို ဝိုင်းထိန်းပေးရင်း ကျောင်းမှ ပြန်ထွက်လာကြသည်။ ဖိုးမှတ်တစ်ယောက်သာ ကိုတင်ငွေကို ငေးကြည့်ရင်း ကျောင်းတွင် ကျန်ခဲ့သည်။ သူတစ်ယောက်သာ အသက်ရှင်ကျန်ခဲ့သော အဖြစ်ဆိုးဖြစ်သည်။

သူက တခြားအိမ်မှာ စားပြီး၍ အစားနည်း၍သာ အသက်ရှင်ခွင့်ရခဲ့သည်။ ဘေးမှ ထိန်းပေးရင်း လိုက်သွားသူများ ကိုတင်ငွေ၏ မယားနှင့် သားထို့၏ အခြေအနေကို သူ့တဲရောက်သွားမှ ရင်နယ်ဖွယ် တွေ့ရတော့မည်။

ဖိုးမှတ် တွေးတောရင်း ကျောင်းပေါ်

◆ ထွင်ထောင်တွင်းရွာလမ်း

တက်သွားသည်။ ဆရာတော်အား သွားရောက် ဝတ်ဖြည့်ကန်တော့သည်။

'တပည့်တော်လဲ တစ်ဖက်ကမ်း ကူးဖို့ သူ့တဲသွားတာ။ သူက အသံမထွက်တော့ဘူး။ တပည့်တော်ကို လက်ယပ်လှမ်းခေါ်တယ်။ သူ့မယားနဲ့ သားက တုံးလုံးပက်လက်နဲ့ မလှုပ်တော့ဘူး။ စမ်းကြည့်တော့ အသက်မရှိတော့ဘူး။

တပည့်တော်လဲ အချိန်မီရင် တစ်ယောက်တော့ ရှင်မှာပဲဆိုပြီး ကြိုရာလူ အတင်းလှမ်းခေါ်ပြီး ထမ်းပြေးလာတာ။ တော်သေးတာပေါ့ သူတစ်ယောက် မသေဘူး။ ဟိုသားအမိနှစ်ယောက်တော့ သေရှာပြီလို့ ထင်ပါတယ် ဘုရား'

'အင်း... သူလဲ မောင်ဖိုးမှတ်နဲ့ တွေ့လို့ မသေတာဘဲ'

'တင်ပါ့ဘုရား ဆရာတော့်ဆီ အချိန်မီရောက်လို့ပါဘုရား'

'အင်း သတ္တဝါများရဲ့ ကုသိုလ်ကံနဲ့ အကုသိုလ်ကံက ဖန်တီးတာ ခံကြရတာပေါ့ကွယ်'

မောင်ဖိုးသိန်း၊ မောင်ရွှေလှော်နှင့်

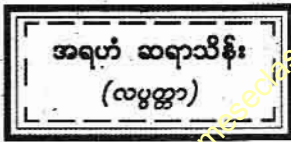
မောင်အေးဟန်တို့ ဆွမ်းကပ်ရန် ပြင်ဆင်နေကြသည်။ ဖိုးမှတ်လည်း ရေချိုင့်များ ရေဖြည့်၍ ထွေးခံများ ဆေးကြောပြီး ဆွမ်းကပ်ကြသည်။

ဖိုးမှတ်တစ်ယောက် ကျောင်းသို့ ရောက်တိုင်း တော်တော်နှင့် မပြန်ဖြစ်။ ကျောင်းသားများက ချက်ချင်း မပြန်ရန် ဝိုင်းဆွဲထားကြသည်။ ဖိုးမှတ်ရောက်လာလျှင် ကျောင်းသားများ ပျော်ကြသည်။

ဦးတော်ကျား ဝင်ပူးခြင်း

အာဏာတည် ဆရာတော်သည် ချောင်းကုန်းကျေးရွာ အိမ်သစ်တက် ဆွမ်းကျွေး ပရိတ်နာ အလှူမှ ပင်သဖြင့် ကြသည်။ ဆရာတော်နှင့်အတူ ပျဉ်ထောင်တွင်းရွာဆရာတော်၊ ဥက္ကံရွာဆရာတော်များ ပါသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

မြိုင်မြိုင်နယ်၊ ကြည့်ကန်ရွာ မင်္ဂလာ

ကျောင်းတိုက်၏ သီပေါမင်း လက်ထက်က ဆရာတော်ဖြစ်သော ဦးသီဟသည် လောကီပညာရပ်များကို လေ့လာလိုက်စားပြီး စုဆောင်းထားသည့် ကျမ်းစာအုပ်များ စုံလင်စွာ ရှိပေသည်။

ဆရာတော်ကြီးရှိစဉ်က ဗေဒင်၊ အင်း၊ အိုင်၊ လက်ဖွဲ့၊ ဓာတ်ဆင်၊ ဓာတ်ရိုက် ယတြာတို့မှာ အစွမ်းထက် မြက်လှသည်ဟု ယခုအချိန်ထိပင် ရှိနေပါသေးသည်။

စာရေးသူလည်း ကမ္ဘီရပညာများနှင့် ပတ်သက်ပြီး လေ့လာချင်သဖြင့် ကြည့်ကန်ကျေးရွာသို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ယခု(လက်ရှိ) အပြင်မင်္ဂလာကျောင်းတိုက် ဆရာတော်(ဦးနန္ဒိယ)က အလွန်ဟောင်းနွမ်းနေသော ကျမ်းစာအုပ်များကို ဆရာတော်ကြီးအနေနှင့် ဝါသနာမပါသည့်အတွက် ကျွန်တော်ကို စွန့်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူသည် (ဦးသီဟ)၏ စုဆောင်းထားသော စာအုပ်များကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ “ဆရာတော်ကြီးက ဗေဒင်၊ အင်း၊ အိုင်၊ လက်ဖွဲ့၊ ဓာတ်ဆင်၊ ဓာတ်ရိုက်ယတြာ၊ လောကီ ပညာရပ်များကို သိပ်ပြီး ဝါသနာပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးမှာ အထူးကောင်းတဲ့ ဓာတ်ဆင်၊ ဓာတ်ရိုက်နည်းတွေ ရှိတယ်။

တစ်ချိန်က ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ရင်းနှီးတဲ့ တပည့်တစ်ယောက်ဟာ အမှုကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထောင်ကျသွားတယ်တဲ့။

အဲဒီအခါမှာ ဆရာတော်ကြီးက သူ့ရဲ့ ဓာတ်ဆင်၊ ဓာတ်ရိုက်နည်းပညာနဲ့

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လုံခြုံစိတ်ချ သူခိုးစားပြု

သူ့ရဲ့ တပည့်ကို ထောင်ထဲမှ လွတ်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့သတဲ့။

(၇)ရက်အကြာမှာ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ တပည့် လွတ်လာခဲ့ဖူးတယ်” ဟု မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ထိုအကြောင်းအရာများကို ကြည့်ပြီး ဆရာတော်ကြီးမှာ လောကီပညာရပ်များနှင့်ပတ်သက်ပြီး ထူးထူးချွန်ချွန် ပေါက်ရောက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ကျမ်းစာအုပ်များကို လေ့လာကြည့်ရာတွင် အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းပြီး လက်တွေ့လုပ်ကိုင်ပုံများကို စုံစုံလင်လင် စုဆောင်းထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ယင်းတို့အနက်မှ သူခိုးစားပြု လုံခြုံစေရန်၊ ဓာတ်ဆင်ရန် နည်းလမ်းများ ပါရှိသောကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပရိသတ်များ၊ ဝါသနာရှင်များ၊ လေ့လာလိုက်စားသူများအား ရည်ရွယ်၍ ရေးသားတင်ပြလိုပါ၏။

ဇာတ်ဆင်ရန်

(ဆရာတော်ကြီးက ချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။)

မိမိအိမ်တွင် အန္တရာယ်ဆိုး သူခိုးစားပြု ဘေးအမျိုးမျိုးတို့မှ လွတ်ကင်းစေသော အကျိုးကို မျှော်ကိုး၍ နက်နဲသော အစီအရင်ဖြင့် ပြုလုပ်ရန်မှာ...

ကြက်သွန်ခွ(၈)လုံးကိုယူ၍ ထိအနားမှာ ထားပြီး အိပ်ပါ။ ယင်းနောက် လူခြေတိတ်ချိန် သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် ထိခြင်းအတွင်း အရပ်ရှစ်ဖျက်နာကို အရှေ့ပြောက်ထောင့်မှ၍ တစ်ယောက်တည်း မည်သူ့ကိုမျှ မနှိုးမသိစေဘဲ ကြက်သွန်ခွတစ်ခုစီကို ထောက်ထိုးထား၍ ရှစ်ဖျက်နာ အရပ်၊ ထောင့်တွင် ယက်၍ ပတ်ပြုပါပြီးလျှင် အိပ်ထားရမည်။ အိပ်ပါလေ။

ယင်းည၌ ဖိုးမလင်းမီ အိမ်အတွင်းမှ ဆင်းသွားဆင်းထွက် ဝင်သူများရှိပါက စည်းပျက်သဖြင့် မအောင်မြင်သောကြောင့် နောက်ရက်များတွင် ဆက်၍ ပြုလုပ်ပါလေဟု ကျမ်းရင်းက ဆိုထားပါသည်။

ရှစ်ဖျက်နာ လှည့်ပတ်၍ စိုက်ရာ၌ အရှေ့ပြောက်က အစပြု၍ အရှေ့၊ အရှေ့တောင်၊ တောင်၊ အနောက်ထောင်၊ အနောက်၊ အနောက်ပြောက်၊ ပြောက် ဤနည်းအားဖြင့် အစဉ်အတိုင်း မကျော်လွှားဘဲ ပြုလုပ် မြှုပ်နှံပါလေ။

- ပြုလုပ်သူတို့၏ အကျိုးမှာ...
- (က) မိမိအိမ်ခြံဝိုင်းအတွင်း သူခိုးစားပြုလုံးဝ မဝင်နိုင်ပါ။
- (ခ) မိမိနေအိမ်ဝိုင်းအတွင်း မည်သူမျှ ကြံစည်ပြီး မလာနိုင်ခြင်း။
- (ဂ) သူခိုးစားပြုများ အကြံအစည်အထ မမြောက်ခြင်း။

ဦးတော်နိုင်ဦး
(လက္ခဏာ-ဗေဒင်)

သိချင်လွန်းလို့

မြန်မာ နှစ်ထပ်ကျပ်စေ့ထက် အနည်းငယ်ပိုကြီးသည့် ငွေဒဂါး (၇) ချပ်ကို ကျောက်မဲမြို့ တောင်ဘက် နားထွမ်ရွာနားက တောင်ယာထဲမှ ရရှိခဲ့ပါသည်။ တစ်စုတစ်ဝေးတည်း ရရှိခဲ့ခြင်းကို ထူးခြားသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ စုဆောင်းမြှုပ်နှံမှုရှိကြောင်း သက်သေဖြစ်၏။

သို့သော် လက်ရှိ အနေအထားအရ ဤဒဂါးကို ရရှိခဲ့သည်မှာ ရွာထဲက ဗဟုတ်ဘိ တောင်ယာတောထဲက ဖြစ်၍ ထူးဆန်းနေ၏။

လူသူဝေးရာ တောင်ယာမှာ မြှုပ်နှံခဲ့ခြင်းလော၊ ရွာပြောင်းရွှေ့စဉ် မေ့လျော့ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့ခြင်းလောဟု တွေးတောဖွယ်ဖြစ်ရလေ၏။

ဒဂါး၏ မျက်နှာပြင်တစ်ဖက် အလယ်တွင် (One Rupee 1887)ဟု အတန်းလိုက် ရေးထားပြီး ပတ်လည်တွင် ကနုတ်ပန်းများ ဆင်ထား၏။ ကျန်တစ်ဖက်တွင် (Victoria Empress) ဟု ဒဂါး၏ အနားစွန်းအတိုင်း စာတန်းအား ခပ်ကွေးကွေး ရေးထားပြီး ဝဲဘက် မျက်နှာပြင်ကိုသာ မြင်ရသည့် သရဖူဆောင်း အမျိုးသမီးပုံကို ရိုက်နှိပ်ထားလေ၏။

(Victoria)ဟုသော စာလုံးမှာ အမျိုးသမီးပုံ မျက်နှာပြုရာဘက်တွင် ရှိပြီး (Empress)ဆိုသော စာလုံးမှာ နောက်စေ့ဘက်တွင် ရှိနေ၏။

ဤဒဂါးကို ခက်ခက်ခဲခဲ တူးယူရခြင်း မဟုတ်ဘဲ မိုးဦးကျ ပြောင်းစိုက်ရန်တွက် ဓားကောက်ဖြင့် ခြံရှင်းရာက ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ၏။ ရရှိလာသော ဒဂါး (၇)ပြားမှ (၆)ပြားကို အလွန်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေက လာတောင်းသောအခါ အလွယ်တကူ ပေးလိုက်၏။

ဒဂါး(၆)ပြား ရသွားသူက အားနာ

ပြီး သူ့လည်တွင် ဆွဲထားသော (ပုံတွင် ပါသော) ငွေဆွဲကြိုးကို ဖြုတ်၍ပေးထားခဲ့လေသည်။ ချန်ထားသော ဒဂါး တစ်ပြားနှင့် ရလာသော ဆွဲကြိုးကို တွဲဆက်ကာ အမှတ်တရ သိမ်းဆည်း ထားခဲ့သည်မှာ (၄)နှစ်ခန့် ရှိပေပြီ။

ဒဂါး၏ သက်တမ်းမှာလည်း (၁၈၈၇ ခုနှစ်) ရိုက်နှိပ် ပါရှိသော ကြောင့်) ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် (၁၂၇)နှစ် ရှိသွားပေပြီ။ မြန်မာနိုင်ငံကို အင်္ဂလိပ်တို့ သိမ်းပိုက်လိုက်သော ၁၈၈၅ ခုနှစ် အပြီး (၂)နှစ်

အကြာတွင် ရိုက်နှိပ်လိုက်သော ဒဂါးများ ဖြစ်လေ၏။

သတ်မှတ်ထားသော တန်ဖိုးမှာ ဒဂါးမျက်နှာပြင်ပေါ်၌ ရေးသားထားသည့်အတိုင်း (One Rupee)ဖြစ်သော်လည်း ယခုအခါ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းဖြစ်သွားသောကြောင့် တန်ဖိုးတက်သွားရပေလိမ့်မည်။ တန်ဖိုးမြင့်တက်မှလည်း သဘာဝ ကျပေလိမ့်မည်။

ဤဒဂါးမှာ ယခုအခါ မည်မျှတန်ဖိုး ရှိနေကြောင်း သိလို၍ လည်းကောင်း၊ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၁၂၇)နှစ်

အင်္ဂလန်နိုင်ငံက ထုတ်လုပ် အသုံးပြုခဲ့သော ဒဂါးများမှာ ကိုလိုနီနိုင်ငံဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံ၌ အသုံးပြုခဲ့ကြမည်ဖြစ်သော်လည်း ဤမျှခေါင်သော ရှမ်းရွာငယ်လေးတွင် မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် စုပြုံရောက်ရှိလာနိုင်ပါသနည်းဟု သိချင်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဤစာကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပေတော့၏။

မောင်နီး(ကျောက်ခဲ)

ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687

လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆာလ (တိုး) - ၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ၏ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်တရဝက (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတိုင်း မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား၊ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမုပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနံဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလှုံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ယူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီဖျား အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းလက်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကန်မြို့၊ ပန္နလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဗျိုးစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပပြန့်ပွားရေး၊ ရန်ကန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၀၆၃၂

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

ထူးထွေးဆန်းပြား

နှစ်ပတ်စပီ

ရွှေပင်းပင်ဘုရား (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

ဖင့်ဆောင်ရာ အဖွဲ့တွင် ပါလာသော
 ဆယ်ရှင်များ၏ လယ်ကွင်းများကို
 ဆက်ဖြစ်ပေါ်ကာ အလွယ်တကူ
 ဆိုင်ဆောင်၍ ရသော်လည်း လယ်ရှင်ထံ
 ခြိတ်ကျော်ခွင့် မတောင်းရသေးသော
 ဆယ်ကွင်းများရှေ့ ရောက်လျှင်မူ
 နေထိုင်မှု ပင့်ဆောင် မချီ၍ မရဘဲ
 ချိတ်တံဆိပ်တော်မူနေသဖြင့် လယ်ရှင်အား
 မတွေ့တွေ့အောင်ရှာပြီး လယ်ရှင်ဖြစ်
 နေ...

‘တပည့်တော်၏လယ်ကို ကြည့်ဖို့စွာ ဖြတ်
 သန်နှင့် ပြုပါသည် ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားပါမှ ဆက်လက်
 ဆိုင်ဆောင်၍ ရသည်မှာ ယနေ့ထက်
 ဆိုင်ဟု ထူးထွေးဆန်းပြားမှုများကို
 မိန့်ကြားပါသည်။

အတွင်းခန်းအတွင်း ဝင်လိုက်သည်
 နှင့် စံကားသားဖြင့် ထုလုပ်ထားပြီး
 ဆွယ်ကန်အတိအကျဖြင့် ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ
 ဆွယ်ကန်ပင်ဘုရားကြီးကို လုံခြုံစိတ်ချရ
 သည့် အနေအထားဖြင့် ဖူးတွေ့ရပါ
 သည်။ ဉာဏ်တော်မှာ ငါးတောင်ခန့်
 မြင့်ပြီး လက်ယာလက်တော်မှာ
 ကြာလှန်သဏ္ဍာန်နှင့် လက်ဝဲတော်
 ဆက်မှာ ကြာမောက်သဏ္ဍာန်ကဲ့သို့
 ဆီလွင်နေသည်ကို ဖူးတွေ့ရပါ
 သည်။

ဘုရားကြီး စံပယ်ရာ နေရာဖြစ်သည့်
 ဆောင်းဆောင်အတွင်း ညာဘက်ခြမ်း
 ဆောက်ခြေထောင့်တွင် အနောက်

◆ တောအုပ်တစ်ဦးမှ လာရောက်လှူဒါန်းသည့် ရှားဖီး သစ်ကောက်သားဖြင့် ထုလုပ်၍ ဆွယ်ကန်အတိအကျသော ဆွယ်ကန်ပင်ဘုရားတော်တို့ နှစ်ထူ

ဘက်တွင် စောင့်ရှောက်နေဟန်ဖြင့်
 ငွေရောင် မြွေရုပ်တုတစ်ခုရှိပြီး
 အရှေ့ဘက်တွင် ဆင်ရုပ်တုတစ်ခု
 ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ဘယ်ဘက်
 ခြမ်းတွင် တောင်ဘက်သို့ လှည့်နေ

သည့် ဆင်ရုပ်တု နောက်တစ်ခုကို
 တွေ့ရှိရပါသည်။

ဘုရားစံကျောင်းတော်၏ လက်ယာ
 ဘက် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ပြု
 ကျောက်တုံးငယ်(၆)ခုရှိပြီး ယင်းမြောက်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်လှူဒါန်း ၆၅

www.burmeseclassic.com

◆ ဧည့်သည်များ သံတန်းမြို့ရှိနတ်ဆောင်နှင့် သွယ်ဝင်တန်းကြီးကျောင်းတော်တွင် တိုက်ရိုက်ထက်သွယ်သွားရောက်နိုင်သော ဂူထွက် သုန်ရိုးများ

◆ ကျောင်းကြီးကျောင်း ယိုပျက်အတွင်းရှိ သုန်ရိုးတော့ ယိုဆင်းလက်ချားများနှင့် ဖေတီယောင်တစ်ဆူ

◆ သွယ်ဝင်တန်းကြီး၏ လက်ယာဘက်တွင်ရှိ

သုန် ကျောက်မြို့သစ်တော်ကြီး

◆ ဧည့်သည်များ သံတန်းမြို့ကျောင်းထဲရှိ ဖေတီထည်များနှင့် တစ်ဖက်တစ်ဖက် တိုက်ရိုက်ထက်သွယ်သော ဂူထွက်ထည်များ(သုန် ခွံ့ထည်များ၊ ဝိတ်ထည်များ၊ မုံတောင်ထည်)

၆၆ နက္ခတ္တဓရာဇ်မြို့စံမဂ္ဂဇင်း

၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုနိုင်ပါသည်။
 ထိုလက်ယာဘက်မှာ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ကျောက်တုံးများနှင့် (၃)ပေခန့်အကွာ ဌိ ရှေးဇော်ကျီး တပင်များ ဆေးကြိုတ်၊ ဆေးသွေးသည် (၁)ပေခွဲအချင်းရှိ ကျောက်ပျဉ်တစ်ချပ်နှင့် ကျောက်ပြား တစ်ချပ်တွင် နတ်ကြီးအနာများ ရှိပါက ကျောက်ပျဉ်ကို သွေး၍ လိမ်းနိုင်သည် ဟု ဆိုပါသည်။ ခါးကိုက်နာရှိသော စာရေးသူပင် ခါးနေရာတစ်ဝိုက်သို့ ဆေးကျောက်ပျဉ်ကို သွေးလိမ်းခဲ့ပါ သေးသည်။
 ဘုရားကြီး၏ လက်ယာဘက်ရှေ့ မှန်စီရွှေချတိုင်လုံးကြီး နံဘေးတွင် အကျယ်(၃)ပေခန့်နှင့် အချင်း(၂)ပေ ခန့်ရှိ ရှေးဟောင်း ကျောက်သပိတ်ဖြူ ကြီးတစ်လုံး သပိတ်လုံးကျောက်ပလ္လင် ၇.9B. June, 2014.

▲ အထမ္မာ လှမ်းမြင်တွေ့ရသည့် ရက်ကန်၊ ရက်ကန်ရှိ ရရှိသော
ထင်ရှား ဘုရားတည်ထားသော ညီတစ်ခဲ ဂူနတ်တော်၏
ဘုရားထုတ်ဝယ်ချား(၇)ဆူ (သဘာဝကြီးတော့ဝယ်ဖိုဂုဏ်)
နဂုဏ်တည်သူမင်းကြီး၏ ထားတော် ပဋိက္ခရာမင်းသား၏ ရုပ်တုတော် †
● ညောင်တုတ်တော်မြို့တောင်နံဘေးရှိ ဂူ

ပေါ်တွင် မြင်တွေ့ရပါသည်။
ထိုကျောက်သပိတ်ရှေ့ရှိ တိုင်လုံး
ကြီးနံဘေးတွင် ပဋိက္ခရာမင်းသားကြီး
၏ ငုတ်တုတ်ထိုင်တော်မူ ရုပ်တုကြီးကို
တွေ့နိုင်ပါသည်။ အမြင့်ပေ (၂)ပေခန့်
မျှ အမှတ်တရဖြစ်ခြင်း အလှူငှာ
ထန်နိုးထား ထုလုပ်ထားသည်ဟု ဆိုပါ
သည်။
စည်ပုတ္တရာ ခံတပ်မြို့ဟောင်းကို
ဆည်တော်မူခဲ့သော နဂုဏ်တော်သည်

မင်းမှာ ပဋိက္ခရာမင်းဝင်စားသော
အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ မြစ်တော်
ဖြစ်ပြီး အလောင်းစည်သူမင်းမှာ
မင်းကြီး ကျန်စစ်သား၏ မြေးတော်
ဖြစ်ပါသည်။ (စာရှည်မည် စိုးသော
ကြောင့် ပဋိက္ခရာမင်းသား၏
ရာစဝင်အား မဖော်ပြတော့ပါ။
စာရေးသူ)
ထို့ကြောင့် တည်ရှိပြီး ဘုရားအတွင်း
ဘေးတော်ဖြစ်သော ပဋိက္ခရာမင်းသား

ကြီး၏ပုံကို ထုလုပ်ထားခဲ့ခြင်းမှာ
နဂုဏ်တော်သည်သူမင်းကြီး၏ နောင်လာ
နောက်သားများအတွက် တန်ဖိုးရှိသော
သမိုင်း အထောက်အထားတစ်ခုအဖြစ်
တွေ့မြင်ရပါသည်။
ဘုရားကြီး စံပယ်တော်မူသည့်
ကျောင်းဆောင်အနောက် လက်ယာ
ဘက်နံဘေးတွင် အနံ(၂)ပေ ထောင်
လိုက် အလျား(၃)ပေရှိသည့် ရှေး
ဟောင်း ကြေးမုံပြင် မှန်ချပ်ကြီးများကို
တွေ့နိုင်ပါသည်။
ထိုကြေးမုံပြင်မှန်ချပ်ကြီး နံဘေး
(၄)ပေခွဲခန့်အမြင့်တွင် မှန်ပေါင်း
ချောင်ဖြင့် ထည့်သွင်းထိန်းသိမ်းထား
သော စည်ပုတ္တရာ၏ နာမည်ကြီး
“သစ္စာတော် ကျမ်းနီတော်ကြီးပင်
တည်း” အမြင့်(၁)ပေခွဲ အလျား(၃)
ပေခွဲရှိ သစ္စာတော်ကျမ်းနီကြီး အစစ်
မှာ မသမာသူများ၏ရန်ကို စိုးရိမ်သဖြင့်
ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှ ကျောင်းကြီး
၏အောက် လှိုင်းစိတ်ချရသော တစ်ဖေ
ရာတွင် တွင်းတူးမြှုပ်နှံထားသည်ဟု

◆ ဆင်းပုတ္တရာ မာသိမြို့ယောင်မြို့ရှိ
(ယခု ထိုရိက္ခာနှင့် ဆင်းပုတ္တရာမှာ သွားလမ်းဖြစ်နေ)

◆ ယဉ်ကျေးမင်းသားကြီးရုပ်တု စာနိကာယ်မြင်ကွင်း

မိန့်ပါသည်။

ယခု မြင်တွေ့ရသော ကျမ်းမှာ မိတ္တူပွားထားသော ကျမ်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပွားကျမ်းသာ ဖြစ်သော်လည်း အမှန်တကယ် အစွမ်းထက်လှကြောင်း၊ သစ္စာတော် အမှန်စွာကြောင်းကို ဦးကြီးတိုးမှ ပြောပြပါသည်။

တရားမဟုတ်ဘူးမှ လျှင် တန်ဖိုးမရှိများကို သစ္စာတော် ကျမ်းကြီး ကိုဘိသစ္စာပြုစီကာ နေ့နံ့ အစွမ်းပြကြောင်းကို သက်သေ သာဓကများဖြင့် ပြောပြပါသည်။

နွားခိုးမှု၊ မြေခိုးမှု၊ ဆန်စပါးခိုးမှု၊ သားမယားခိုးမှု၊ သူတစ်ပါး ဇနီးမယားနှင့် သမီးပျိုများကို ဖျက်ဆီးခြင်းအမှုများကို ဖြစ်ပွားပြီး မခံချင်သည့် စိတ်များဖြင့် ကျမ်းလာကိုင်ပါက ကျမ်းကိုင်ပုဂ္ဂိုလ်မှ သုံးကြိမ်သုံးခါ တားဆီးသည်ဟု ဆိုပါသည်။ တားမရသည့်အခါမှ ကျမ်းကိုင်ပြီး သစ္စာပြုကြသော် မမှန်ကန်သူများမှာ နေ့ချင်းပင် သွေးအန်သေဆုံးရသည်ဟု ရပ်မိရပ်ဖများမှ ရှင်းလင်းပြောပြပါသည်။

ကျမ်းကိုင် ပုဂ္ဂိုလ်မှာလည်း ယခင်

အစဉ်အဆက် တောအမိန့်တော်အရ ကိုင်ဆောင်ခွင့်ရှိသည့် ဦးမောင်ကြီးဆိုသူ ဖြစ်ပြီး သားစဉ်မျိုးဆက်တိုင် ထိန်းသိမ်းကိုင်ဆောင်ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ရွှေလင်းပင်ဘုရားကြီး စံပယ်တော်မူရာ အနောက်ဘက်နှင့် ကပ်လျက်တွင် မသမာသူများ၏ ရန်မှ ကာကွယ်ထားသည့် အနေဖြင့် ထူထဲသော မှန်ချပ်များဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသည့် မှန်လုံခန်းတွင် ရှေးဟောင်း ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ရုပ်တုတော်များကို သေချာ သော့ခတ် သိမ်းဆည်းထားပါသည်။

ထိုပုံတော်များအထဲမှ ရွှေလင်းပင်ဘုရားကြီးနှင့် ပုံတူ ဘုရားနှစ်ဆူကို သစ်တောအုပ် တစ်ယောက်မှ တောတစ်ထောင်၊ တစ်သိန်းရှာဖွေ တစ်ပင်တွေ့ရခဲ့သည့် သစ်ကနက် သားခေါ် သစ်မင်းဖြင့် လာရောက် ထုလုပ်လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ကြောင်းကို ဆရာတော် ဦးကန္တမာမှ မိန့်ကြားပါ သည်။

နောက်ထပ် မြင်တွေ့ရသည်မှာ ဘုရားပွင့်တော်မမူမီ အချိန်ကာလက

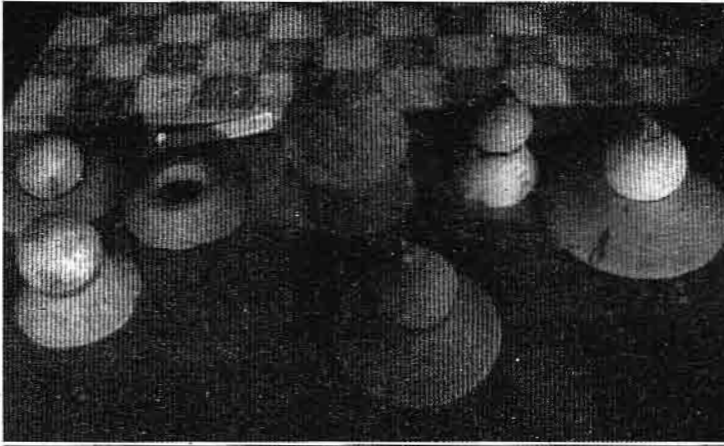
ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်သော မုဆိုးကြီး၏ သမက်ဖြစ်သူ ဦးပက္ကနှင့် မစာဝါ ရုပ်တုများ မုဆိုးကြီး အမဲလိုက်ရာတွင် အမြဲပါလေ့ရှိသော ခွေးနှစ်ကောင် ရုပ်တုများကို မြင်တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

အတွင်းခန်းတွင် ရှိသမျှ ပုံတော်များအား အားပါးတရ ဖူးမြောက်ပြီး ပါလာသည့် ကင်မရာလေးဖြင့် မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ ရိုက်ယူပြီး အခန်းတွင်းမှ ပြန်အထွက် ညာဘက်ရှိ ကျောင်းနံမံပေါ်တွင် ရှေးခေတ် နံရံဆေးရေးပန်းပညာဖြင့် ဗုဒ္ဓဝင်ဓာတ်တော်များကို ရေးဆွဲပူဇော်ထားသည်ကို မြင်တွေ့ပါမည်။

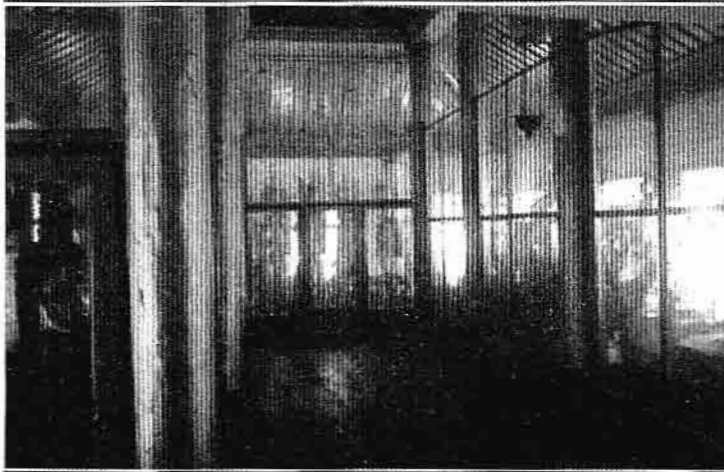
စာရေးသူတို့အဖွဲ့ ကျောင်းပေါ်မှ ဆင်းပြီး အရှေ့ဘက် ကျောင်းပရိဝုဏ်အတွင်း (၂၀၁၂-၂၀၁၃)တွင် နိုင်ငံခြားမှ လာရောက် ပြုပြင်လှူဒါန်းသော စေတီကြီးနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံမှ လာရောက် ပြုပြင်ဆီရိသော စေတီတစ်ဆူတို့ကို ဖူးမြော်ကြည့်ညို ကန်တော့ကြပါသည်။

ထိုမှ အရှေ့ဘက်(ယခု ကန်စစ်) ယခင် ကျုံးဖြစ်ခဲ့သော ကန်နံဘေးတွင် အရှေ့ဘက်လှည့်ကာ တည်ထားသော

www.burmeseclassic.com

► အခွံအိမ်ကြီး ကျောက်တုံး

► မသမာသူများရန်မှ ကာကွယ်ရန် လှိုင်းစွာ ထိန်းသိမ်းထားသော
ကျောက်ခွံကြီးတန်းများ၊ စံပယ်ရာအတွင်းခန်း(သော့ခတ်ထားပါသည်)

► ကျောက်တုံး၊ တပယ်များ ထားထားကြိုက်
ထားထားသည့် ကျောက်တုံးကြီးများ

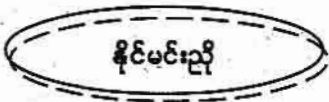

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး တရားထိုင်သည့် ဂူစေတီတော်ကို ဖူးမြော်ကြပါသည်။

နံဘေး အနီးအနားတစ်လျှောက်တွင် ဒေသအသီးသီးတို့မှ ပဋ္ဌာန်းဆက်ကြောင့် အိပ်မက်အရ လာရောက်၍ တရားစခန်းဝင်း၊ တရားအားထုတ်ကုန်ကြသော ဧည့်သည်များ၏ ဂူစေတီများကိုလည်း ဖူးမြော်ကန်တော့ကာ ညနေခင်း နေမစောင်းမီ တည်းခိုသည့် ဗအိုးရွာသို့ ပြန်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

ဤကဲ့သို့ ရွှေလင်းပင်ဘုရားကြီး၏ ထူးထွေဆန်းပြား အကြောင်းများကို အနယ်နယ် အရပ်ရပ်ရှိ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး ဗဟုသုတ ရရှိရန်နှင့် ရဟန်းရှင်လူ့ပြည်သူအများ တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူကို စိတ်တွင် ရည်မှန်းဖူးမြော်ကန်တော့ခွင့်များ ရရှိစေရန်နှင့် ကြီးကြိုက်ပါက သွားရောက် လည်ပတ်နိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ဤစာမူကို ရေးသားလိုက်ရပေသည်။

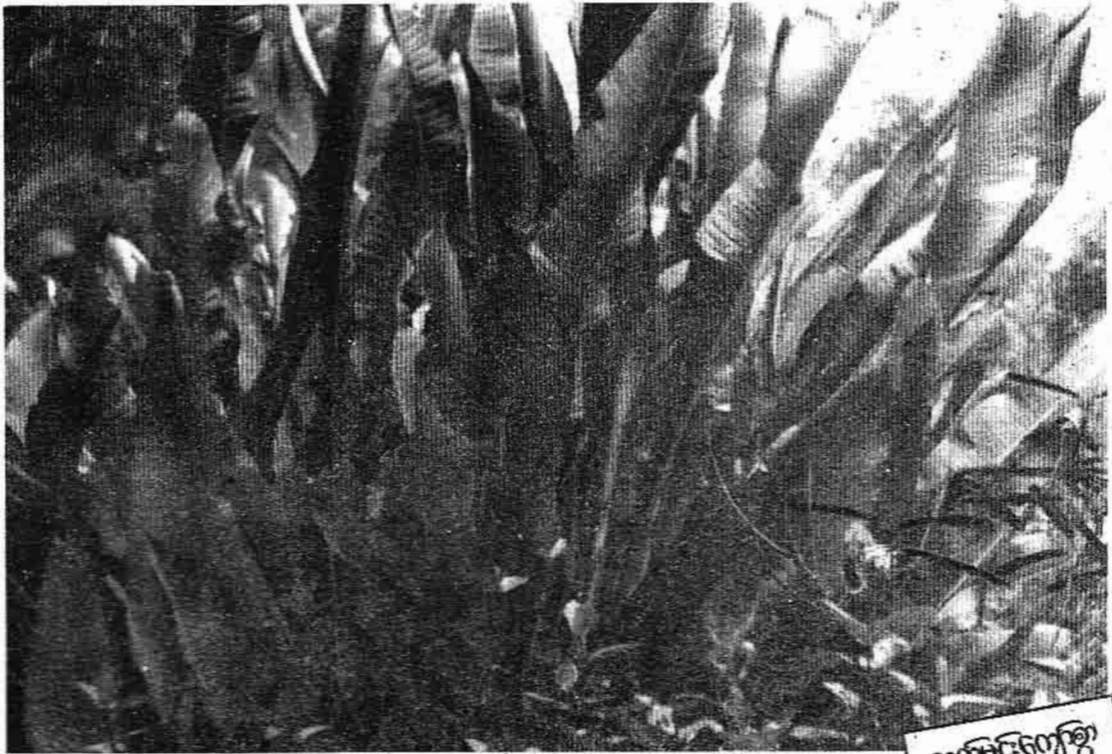
ဗုဒ္ဓ သာသနံ စိရံ တိဒ္ဓတု

နိုင်မင်းညို

မိုးမြင်း

- ၁။ ရွှေဘို ဦးသန်းထွန်း၏ “သမိုင်းထဲကရွှေဘို”။
- ၂။ “ဗုဒ္ဓဂုဏပကာသနိကျမ်း” ဆရာကြီး ဦးတေဝေန်။
- ၃။ စည်ပုတ္တရာ ရွှေလင်းပင်ကျောင်းရှိ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာ၏ မိန့်ကြားချက်များ။
- ၄။ ဗအိုးကျေးရွာနေ အသက် (၃၂) နှစ်ရှိ ဘကြီးတိုး၏ မြွေပြဲချက်များ။

လက်ခါးကောက်ခွာ

ရှင်သူငယ်အကြီး

ရှင်သူငယ်ကပုန်း

ရန်ငြိုးပြယ်သည့်

အဘိုးအင်းသည် အသက်(၁၀၀) ကျော်သည်တိုင် စကားခွန်းကြီးငယ် ရန်သဘောကံ ဖြစ်ခဲ့ဖူးခြင်း မရှိခဲ့။

ရှင်လူအပေါင်း လေးစားချစ်ခင်ကြ သော်လည်း ပညာ၊ ဓန၊ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး စသည်တို့၌ လူသာမန် ထက် ထူးကဲခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

နေရာသီတစ်နေ့တွင် ဘိုးအင်းသည် ပုဆိုးတစ်ထည်ကို ပခုံးပေါ်တင်ကာ အိမ်အောက်ကွပ်ပျစ်တွင် ထိုင်နေသည် ကို အခန့်သင့်ပင် တွေ့လိုက်ရသည်။

‘ပုဆိုးအသစ်တွေနဲ့ ဘယ်က ပြန်လာတာလဲ အဘိုး’

‘မိတ်ဆွေတစ်ဦးရဲ့ နောက်ဆုံးခရီး

ကို လိုက်ပို့ပြီး အခုပဲ ပြန်ရောက်တယ်။ ဒီရွာမှာတော့ အသက်အကြီးဆုံးဆိုလို့ ရွာလယ်က ပျဉ်းမပင်အိုရယ်၊ ငါရယ်ပဲ ကျွန်တော့သကွာ’

အဘိုးအင်း၏ စကားကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ အနည်းငယ် ပြူးမိလေ သည်။

‘အဘိုးက လောကကြီးမှာ အနှစ် (၁၀၀)ကျော် နေခဲ့ရတော့ ကျွန်တော် တို့အတွက် မှတ်သားလောက်စရာ ထူးထူးခြားခြား ဆေးပင်၊ ဝါးပင်လေး များ မတွေ့ခဲ့ဘူးလား’

‘တွေ့ဖူးတာပေါ့၊ ဆေးပင်ဆိုတာ အရွက်ဖားဖား ချုံပင်မျိုးကွ’

‘ဟာ...အဘိုးဆေးပင်က ဆေးလိပ် လိပ်တဲ့ ဆေးရွက်ကြီးပင်ပဲ၊ ကျွန်တော် သိချင်တာက...’

‘အင်းပါ ငါက နောက်တန်းပါ ဟိုရွှေမှာ ကြည့်ရှုကုန်ရက်လို ဖားဖားကြီးနဲ့ ချုံကြီး တွေလား။ ရှင်သူငယ်အကြီးလို ခေါ်တယ်။ မြေကြီးအောက်က ဥကို တူးပြီး စာနဲ့ ထက်ထက်ပိုင်ကြည့်ရင် သာမဏေဝယ် တစ်ပါး ထိုင်နေတဲ့ပုံ တွေရပယ်။ ဒါကြောင့် ရှင်သူငယ်ကပုန်းလို့ ခေါ်တာပဲ။’

‘လက်ဝဲဘက်ချုံလား အဘိုး’

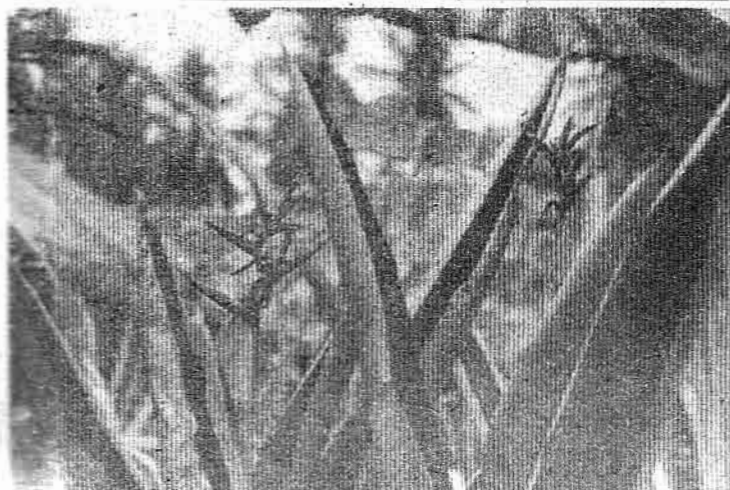
‘လက်ဝဲဘက်ချုံက ရှင်သူငယ်အေးအေး လက်ယာဘက်ချုံက အကြီးအကြီးက အပွင့် ပိုနီတယ်ကွယ်’

၇၀ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

◆ ရှင်သုဿိကဿ

◆ ငှက်ယုဂျွန်ကဲ့သို့၊ ဘဏ္ဍာတောနှင့် အမွတ်ရှိသော ရှင်သုဿိကဿ

'ဘာတွေ ထူးခြားလို့လဲ အဘိုး'
'ထူးပြီလားကွယ်၊ ဒီအပင်ကို စိုက်တဲ့အခါ
ငါ့ပါးလီလကို လျှော့အောင်ထိန်း၊ ဝါတွင်း
ကာလ လပြည့်နေ့ နေ့မွန်ဘည့်ချိန်မှာ ထိ
အိမ်ရှေ့ပြေပေါ်မှာ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကို ပွားများ
ပြီး စိုက်ရတယ်။

(၃၀) တံအတွင်း ကျင်လည်ကုန်သော
သတ္တဝါအပေါင်းကိုလဲ မေတ္တာပို့ပေးကွယ်။
အပင်ရှန်သန်လို့ အပွင့်ဝေသာလာတာနဲ့
အာနိသင်အကျိုး အပြည့်အဝပေးတော့
တာပဲ။

ဘာအကျိုးလဲဆိုတော့ သီလဂုဏ်ကြောင့်
အယက်ရှည်ခြင်း၊ အတိုက်အခိုက် ရန်ပြု
ဘက်ပြိုင်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခြင်း၊ ဖိစာ
မောင်စွာသဖွယ် ချစ်ခင်ပွင့်လန်းခြင်း၊ အကြံ
အစည်အောင်မြင်ခြင်း၊ ဓမ္မနေယျအပေါင်း
ကြည်ညို လေးစားခြင်း ဆိုတဲ့ အကျိုးတွေ
ပေါ့။

'နေအိမ် လူပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ မသင့်တင့်လို့
တစ်ခုခု ထိခိုက်စရာကော မရှိဘူး
လား'

'ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိပါဘူးကွယ်၊
မလိုအပ်တော့ဘူးဆိုတဲ့ အချိန်မှာ
တူးယူဖယ်ရှားပစ်လို့ ရပါတယ်။
သူတစ်ပါးကို ပေးကမ်းပစ်လို့လဲ ရတာ
ပေါ့'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အဘိုး နောင်
ကို အချိန်အားရင် အဘိုးဆီက မှတ်
သားစရာတွေ လာယူပါဦးမယ်'

'လာပါမောင် အဘိုးကတော့ အမြဲ
တမ်း အားလပ်နေတာပါပဲ'

(အလှုပ်ကျေးရွာမှ အဘိုးအင်းသို့
ဂါရဝပြုလျက်...)

ထက်မင်းကျော်စွာ

အိမ်မွေးကြောင်ကလေး

အဖေအမေ

ကြောင်ကလေး “မိယော်”သည် ဆင်လိပ်ပြာကြီး တစ်ကောင်အား လက်ဖြင့်ပုတ်လိုက်၊ ခုန်၍ဟပ်လိုက်ဖြင့် အလုပ်ရှုပ်လျက် ရှိလေသည်။

အချိန် အနည်းငယ်ကြာသော် လိပ်ပြာကြီးအား ဖမ်းမိသွားလေသည်။ သို့သော် ချက်ချင်းပင် တစ်ခွီးမြည်ကာ အိမ်သို့ ပြန်ပြေးလာသည်။

‘ဟော ဖေဖေ လုပ်ပါဦး မိယော် ကလေး ဘာဖြစ်သွားတယ် မသိဘူး၊ ခုန်ပေါက်လူးလိုမ့်နေတယ်’

မိဖြိုး၏ အော်သံကြောင့် ဖေဖေ ထွက်လာကာ ကြောင်ကလေးအား သေချာစွာ ကြည့်ပြီးလျှင်...

‘ဦးကောင် စာမိတာပါ။ အုတ်နံ့နံ့မှာ ပေါက် နေတဲ့ တောင်တက်လိပ်ပြာအရွက် သိတယ် ယုတ်လား၊ ဝေး၊ ဝေးရွက်လောက် ခုလော့’

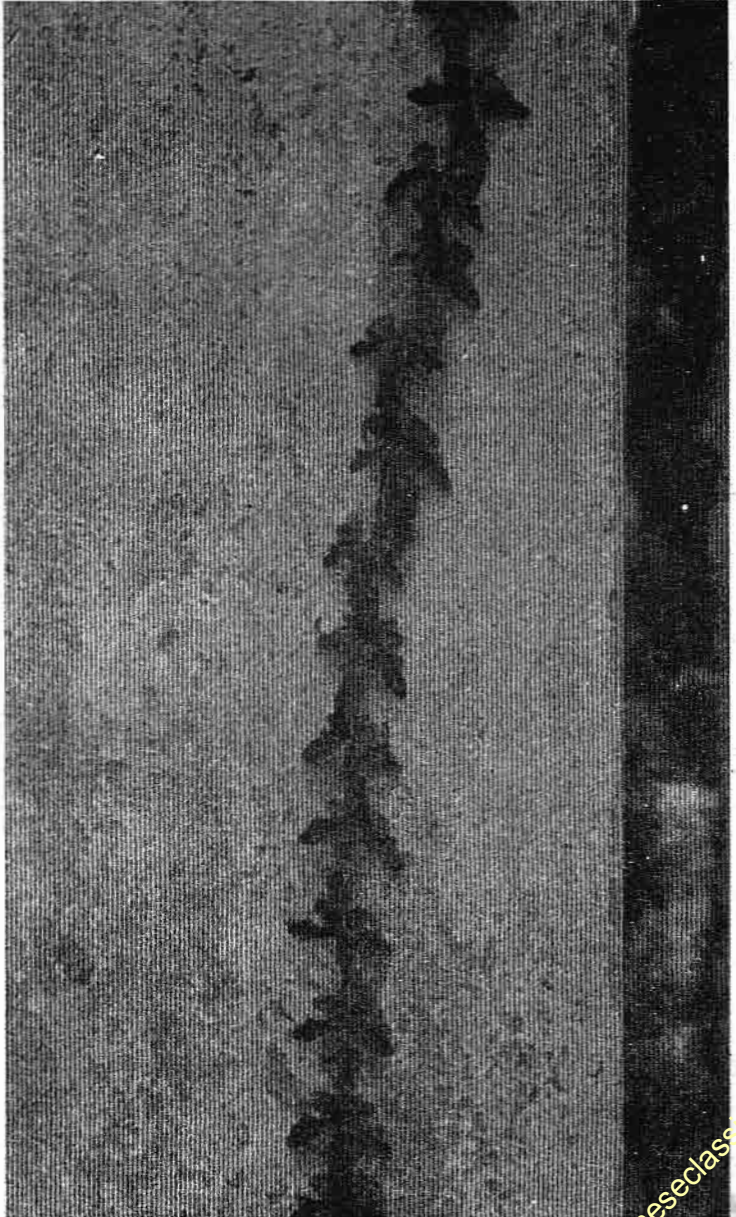
ဖေဖေပြောသော သစ်ရွက်မှာ နံရံ များ သစ်ပင်ကြီးများတွင် တွယ်ကပ် တက်လေ့ရှိသော လိပ်ပြာသတ္တန် နွယ်ပင်အရွက်များ ဖြစ်သည်။ ဖေဖေ က ယင်းအရွက်များအား ထုထောင်း ကာ အရည်ညစ်၍ မိယော်၏ ပါးစပ် အတွင်း လောင်းထည့်သည်။

ခဏအကြာတွင် မိယော်ကလေး မှာ အော့အန်လေရာ...

‘ဟာ ခူကောင်ကြီးဖေဖေ’

‘ဒီကောင်က ကြီးတော့ လည်ပင်း နှင်ပြီး ဒုက္ခရောက်နေတာပေါ့။ ခုလို အန်ထုတ်လိုက်မှ သက်သာသွားတာ သမီးရဲ့’

ပလတ်စတစ်ခန်းဖြင့် လိုးဖြတ် ကစားလေ့ရှိသော တောင်တက် လိပ်ပြာရွက်များက ကြောင်ကလေး မိယော်အတွက် အကောင်းဆုံး ဆေး ဖြစ်နေသည်ကို သိရသဖြင့် အလွန်ပင် ဖျော်ရွှင်မိလေသည်။

နွဲ့ရီလင်း

နံ့တွင် တွယ်တက်နေသော တောင်တက်လိပ်ပြာအရွက်များ

မဟာစေတီလှ မုခ်အိမ်မှ သိရှိစာတန်းကို ထွေ့ရင်

စစ်ကိုင်းမဟာစေတီတွင် မုခ်အိမ်စေတီများ

၏ အောင်မြေနှင့် ဂြိုဟ်ပုလဲဝါယာတော်များ (၁၆)

ဘောင်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းမောင်)

မဟာစေတီလှ စေတီတော်
နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ်ရွတ်ပါ။]

အသင်္ခယာစောယွမ်း တိဂုယေန၊
မဟာရာဇေန ကာရိတံ၊
စေတီလှ မဟာထူပံ၊
ဝနေ ယန္တံ သုပါကဋံ၊
ဆင်္ဘဲသော ပါဠိအသံထွက်

အသင်္ခယာ = အသင်ခယာ
ဝနေ = ဝန်ဒေ
ယန္တံ = ယန်တံ
သုပါကဋံ = သုပါကတံ

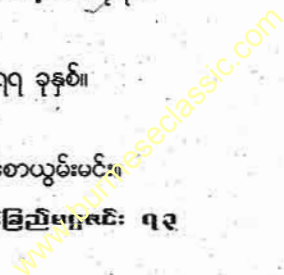
မြန်မာပြန်

အသင်္ခယာစောယွမ်း တိဂုယေန၊
အသင်္ခယာစောယွမ်း အမည်ရှိသော။
မဟာရာဇေန၊ စစ်ကိုင်းမြို့တည်
မင်းဘုရင်သည်။
သုပါကဋံ၊ စစ်ကိုင်းမြို့နှင့်အတူ
ထင်ရှားစွာ ပေါ်ထွန်းလာသော။
စေတီလှ မဟာထူပံ၊ စေတီလှဟု
ဘွဲ့မည်သည့် စေတီတော်မြတ်ကြီး
ကို။

ကာရိတံ၊ ရှင်လူအများ ကုသိုလ်
ပွားအောင် တည်ထားခဲ့လေပြီ။
ယံ၊ အကြင် မဟာစေတီလှ စေတီ

တော်မြတ်ကြီးအား။
အဟံ၊ အောင်ဆုကိုမျှော်“.....”
တပည့်တော်သည်။
[မှတ်ချက်။ ။“.....”နေရာတွင်
ရွတ်ဆိုကန်တော့သူ၏အမည် ထည့်
ပါ။]
ဝနေ ဝန္တာမိ၊ ရိုးရိုးကော်ရော် ဖူးမြော်
မာန်လျော့ ကန်တော့ပါ၏ဘုရား။
ဘုရားတည်နှစ်
သက္ကရာဇ် ၆၇၇ ခုနှစ်။
ဘုရားဒါယကာ
အသင်္ခယာ စောယွမ်းမင်း။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စုစည်း ၇၃

◆ မဟာထေရီလှ ထေရီထက်ကြီးအား ဇာကန်ထက်မှ မုခ်ဦးရုံ

◆ မဟာထေရီလှ ထေရီထက်မှ အဋ္ဌာနလှေကားများ

◆ မဟာထေရီလှ မုခ်ဦးကန်မှ ဝိဇ္ဇာခိုက်ထေရီ

၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းမြို့အဝင် တောင်ရိုးလမ်း၊ ရွှေမုဒ္ဒောစေတီအနီး။

ဥပတော်ရက်

သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိပါ။

အောင်မြင်နေရာ

စေတီလှလိုက်အတွင်း ပလ္လင်တော် ရှေ့။

အာဇာနည်အရှောက်

ရွှေမန်ကျည်းပင် ရုက္ခစိုးနတ်ကြီး။

ထူးခြားချက်

အသင်္ခယာ စောပွမ်းမင်းသည် စစ်ကိုင်းမြို့တော်ကြီး တည်ထောင်သောအခါ တစ်ပြိုင်တည်း (၉)ဌာန ပါဝင်ခဲ့လေသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့သည်ကား ဘုရားရှင် ရွှေတောင်ဦးမော်တောင်ထက်မှ ရှုကြည့်တော်မူသောအခါ စစ်ပင်ကြီးထက်တွင် ဗျိုင်း(၇)ကောင်ကို မြင်တော်မူလေရာ “ဤအရပ်တွင် မင်း ခုနစ်ဆက် အုပ်စိုးသည် ဇေယျာပူရ မြို့ကြီးဖြစ်လတ္တံ့” ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူခဲ့လေ၏။

ဗျာဒိတ်တော် လာသည့်အတိုင်း စစ်ကိုင်းမြို့ကြီးအား မင်း(၇)ဆက်စိုးစံခဲ့လေ၏။ ထိုမင်းများမှာ...

၁။ တနင်္လာသား အသင်္ခယာစောပွမ်းမင်း [၆၄၄ မှ ၆၄၄အထိ]

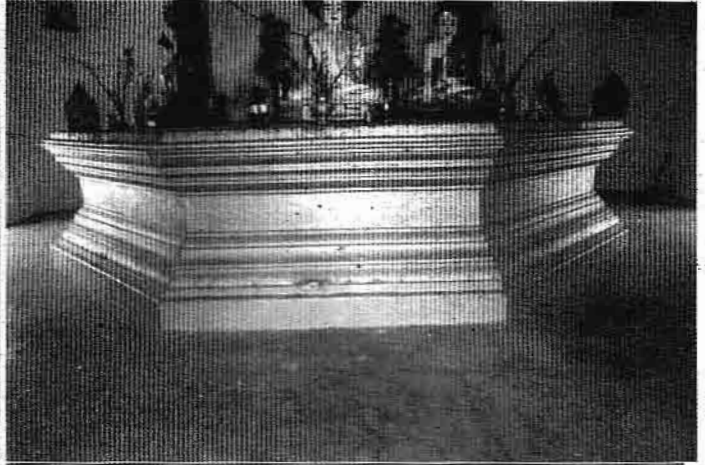
၂။ စနေသား နောင်တော်တရဖျားမင်း [၆၄၄ မှ ၆၉၈အထိ]

၃။ တနင်္ဂနွေသား ရွှေတောင်တက်မင်း [၆၉၈ မှ ၇၀၀အထိ]

၄။ စနေသား စောပွမ်းသားကျော်စွာ [၇၀၀ မှ ၇၁၁အထိ]

၅။ ဗုဒ္ဓဟူးသား ညီတော်နော်ရထာမင်း [၇၁၁ မှ ၇၁၁အထိ]

၆။ တနင်္လာသား ဆင်ဖြူရှင်တရဖျားမင်း [၇၁၁ မှ ၇၁၁အထိ]

◀ မဟာထေရီလှ လိုက်အတွင်းမှ ထောင်မြေတန်းရာ

◄ မဟာထေရီလှ လိုက်အတွင်း ကိန်းလယ် စံယံထော်မှုသော ရုပ်ပွားထော်

▶ မဟာထေရီလှ ရေကန်ထော်ကြီး

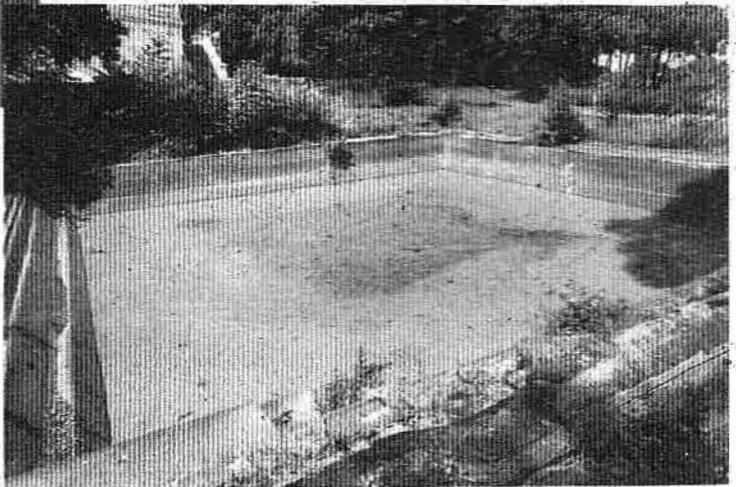
မှ ၃၁၄အထိ]

ဥ စနေသား သီဟပတေ့ ခေါ် မင်းပြောက် [၃၁၄ မှ ၃၂၆အထိ]

အသင်္ခယာ စောယွမ်းမင်းသည် ၆၇၇ ခုနှစ်တွင် ဇေယျာပူရခေါ် စစ်ကိုင်း မြို့ကို စတုရန်းတာ(၈၃၃-တာ)ရှိသော အုတ်မြို့ရိုးနှင့်တကွ သစ်တပ်တည်၍ “အတုလဝတီ” ဟု သမုတ်ပြီး နန်းဆောက်လေ၏။ မြို့တည်နှစ်အား “သာတိုးတိုင်း စစ်ကိုင်းတည်” ဟု မှတ်ရလေ၏။

မိမိကိုယ်တိုင် “သီရိအသင်္ခယာ” ဟူသော ဘွဲ့မည်သစ်ဖြင့် မင်းပြုလေသည်။ မြို့တည်သောအခါ (၉)ဌာနကို ထည်း နဝင်းကျေ ပြုလုပ်လေ၏။

- ပြတော် (၁)ဌာန
- နန်းထော် (၁)ဌာန
- စေတီလှထုရုံး (၁)ဌာန
- တံခါး လေးဖျက်နာ (၄)ဌာန
- သောတာပန်နတ်ကွန်း (၁)ဌာန
- ဆင်ဖြူကန် (၁)ဌာန

ဟူ၍ စုစုပေါင်း(၉)ဌာန ပြုလုပ်လေသည်။

သောတာပန်နတ်ကွန်းမှာ ယနေ့တိုင်အောင် မြို့သူမြို့သားများက ယုံကြည်အားထားခြင်းဖြင့် အလှူရှင်လောင်းပြခြင်း၊ ကားသစ်ဆိုင်ကယ်သစ်များ ပြသခြင်း၊ အသစ်ပြုလုပ်သော ကိစ္စတိုင်း၌ ပွဲတင်လှူဒါန်းခြင်း ပြုလေ့ရှိပါသည်။

မဟာစေတီလှ စေတီတော်မှာ စစ်ကိုင်းမြို့ တည်ဆောက်စဉ်က တစ်ဌာနအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သောကြောင့်

“စစ်ကိုင်းမြို့အစ စေတီလှ” ဟု ဆိုရိုးရှိခဲ့လေ၏။

ယခုနှစ်ဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း ၆၉၈ နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်လေရာ စစ်ကိုင်းမြို့တည်နှစ် (၇၀၀)ပြည့် အထိမ်းအမှတ်ပွဲတော် ကျင်းပဖို့ (၂)နှစ်မျှသာ လိုတော့လေပြီ။ အသင်္ခယာ စောယွမ်းမင်းသည် စစ်ကိုင်းမင်းနေပြည်တော် ခိုင်မာတောင့်တင်းအောင် စစ်ကိုင်းမြို့ မြောက်လက်မှ မြင်းစီးအကျော်အမော်များနှင့် မြင်းကိုးသင်းကို ကိုးစို့ခြင်း ပေါင်း(၈၁၀)ဖြင့် ဖွဲ့စည်းလေသည်။

◆ မဟာဓေတီလှဘုရား၏ အနိဗ္ဗတီ ဗြဲသော
ရှင်သင်္ဃာတိ ဣတ္ထတော်ကြီးဓေတီ

◆ ဣတ္ထတော်ကြီးဓေတီမှ ဗျာဒိတ်သား
ရှင်ဗွားတော်ကြီး

◆ မဟာဓေတီလှ ကျောင်းတိုက်ကြီး

◆ မဟာဓေတီလှမှ တစ်ပါးစနေ ကျောင်းကလေး

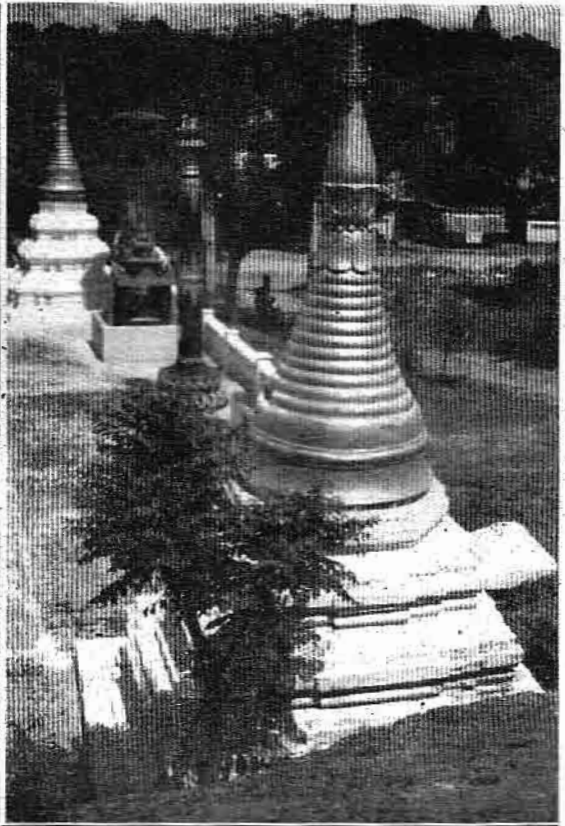
ရ၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြို့တော်အတွင်း နဝင်း(၉)နေရာ၊

အတွင်းပုဗ္ဗေကိုဆူ
အပြင်ပုဗ္ဗေကိုဆူ
တောင်ကိုတောင်

ပူကိုပူ
ရောင်ကိုရောင်
ညောင်ကိုပင်
ရောင်ကိုရောင်
အင်းကိုအင်း
နတ်ကြီး (၉)ပါး

တို့ကိုလည်း အသိအမှတ်ပြုလေ၏
စစ်ကိုင်းမြို့၌ တောင်ညွှန်းဌာနများ
တွင် သိုက်ဝင်တောင်ပေါင်း (၃၇)လုံး
နှင့်တကွ တောင်ပေါင်း(၅၀)ရှိလေရာ
မင်းဝံတောင်စွယ်၌ တည်ရှိသော
“မဟာဓေတီလှ” ဓေတီလောကီမှ
သိုက်ဝင်ဓေတီတော်တစ်ဆူ ဖြစ်လေ
သည်။

မဟာစေတီလှဟူ၍ အာရုံစေတီ ဖြစ်သော

ထွေထွေတော်အား

ဆရာတော်ကြီးအတိတ်အာရုံနှင့် ထွေထွေတော်အား ဖူးမြော်ရုံ

ဖူးမြော်ရုံ

မဟာစေတီလှ စေတီတော်နှင့်အတူ မဟာစေတီလှ ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းတော်ကြီးမှာ ခေတ်ကာလ ကြာညောင်းလှပြီဖြစ်၍ ပျက်စီးသွားခဲ့ လေရာ ယခုအခါတွင် ခေတ်မီကျောင်း တိုက်ကြီး ဖြစ်နေလေပြီ။

ကျွန်ုပ်ငယ်ရွယ်စဉ် နှစ်ပေါင်း (၅၀) ကျော်ခန့်က မဟာစေတီလှ ဆရာတော် ကြီးမှာ ရှေးလူကြီးများ၏ ပုံပန်အတိုင်း ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့် စကားပြောလျှင် ညင်သာလှပါသည်။ မိဘများက ဆရာ တော်ကြီးအား အထူးအားထား ကိုး ကွယ်ခဲ့ကြပါသည်။ ပျံလွန်သည်မှာ ကြာလှလေပြီ။

ဆရာတော်ကြီးအား ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့် တောင်းတိုင်း “ငါ့ရုပ်က ဆိုးလွန်းလို့

မရိုက်ကြပါနဲ့ကွယ်ရီ” ဟု လက်ကာ၍ ငြင်းလေ့ရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် ဆရာ တော်ကြီးပုံအား အမှတ်တမဲ့ ရိုက်ကူး ထားသောပုံကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ကျောင်းဝင်းအတွင်း တစ်ပါးနေ ကျောင်းများကလည်း အေးချမ်း ငြိမ် သက်လှပါ၏။

မဟာစေတီလှ စေတီတော်ကြီးနှင့် အတူ ရေကန်တော်ကြီးကလည်း ခွံညားလှပလှပေသည်။

စေတီလှမှခါးအဝင် လက်ယာ ဘက် ကုန်းထိပ်၌ တည်ထားသော “ဝိဇ္ဇာစိုရ်” စေတီတော်ကလေး ကလည်း ဒကာ၊ ဒကာမများအား အဖူး မြော်ခံလျက် ရှိနေလေ၏။

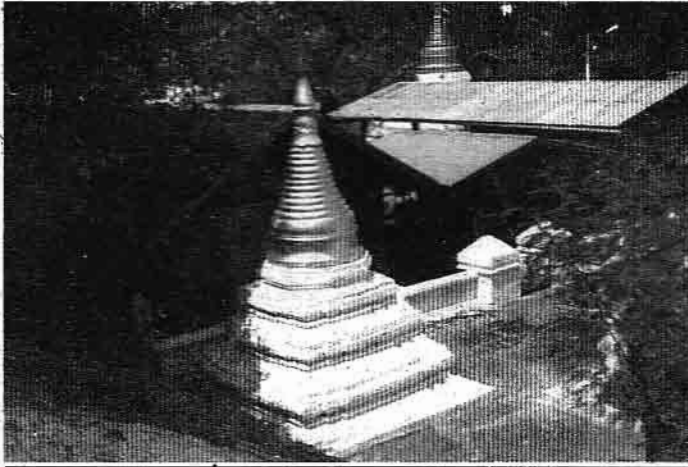
မဟာစေတီလှ ပရိဝဏ်စောင့် ရွှေ

မန်ကျည်းပင် ရုက္ခစိုးမင်းကြီး၏ ဌာန၌ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် ဝင်ရောက်သူများ အမြဲမပြတ် ရှိနေတတ်ပါသည်။

ရွှေမန်ကျည်းပင် ရုက္ခစိုးနတ်ကြီး၏ ဌာန၌ ကျင့်စဉ်ဝင်ရောက်သော ကျွန်ုပ် ၏ ရောင်းရင်းကြီး ဦးမြရွှေသည် ရုက္ခစိုး နတ်ကြီးနှင့် စကားပြောဆိုခွင့် အခွင့် အရေးကြီး ရရှိခဲ့ပါသော်လည်း “ဝစီ ပိတ်ကျင့်စဉ်” ဖြစ်သောကြောင့် အခွင့် အရေး ဆုံးရှုံးခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ငယ်မွေးခြံပေါက် ပါရမီရှင် ဆရာထွန်းလင်းသည်လည်း ထိုရုက္ခစိုး နတ်ကြီး၏ဌာနတွင် “ဘာသာပေါက်” ခဲ့လေသည်။

မဟာစေတီလှ စေတီတော်ကြီး၏ အရံစေတီတော်အဖြစ် စေတီလှစေတီ

◆ ငွေစတီတော်အား ဖုမြင်ရုံ

● မဟာစတီလှ သရတော်ကြီး

◆ စတီလှရက္ခန်းကြီး၏ အစိဉ္ဇန်နေရာ

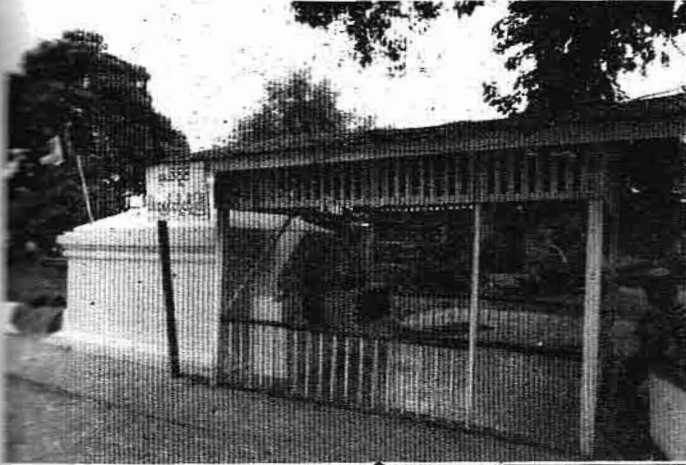
ရတနာဗျူဟာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၏ အရှေ့ဘက် ခြေတော်ရင်းဖြစ်သော တောင်ရိုးလမ်းတွင် ရှေးယခင်ကာလက “ရှင်ပင်သင်္ဂဟ”ခေါ် စေတီတော်ကလေး တည်ရှိပါသည်။

ယခုအခါ အသစ်တစ်ဖန် ပြုပြင်မွမ်းမံ၍ ဘွဲ့အမည်တော်မှာလည်း “ဆွေတော်ကြီး”ဘုရားဟူ၍ ရွှေရောင်ဆေးများဖြင့် အလွန်ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖြစ်တည်နေလေပြီ။

ရှင်ပင်သင်္ဂဟခေါ် ဆွေတော်ကြီး စေတီတော်၏ အင်္ဂါထောင့်တွင်လည်း ဘုရားရှင် ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူဟန် မတ်ရပ် ရုပ်ပွားတော်ကြီးကလည်း သမိုင်း၏ သတင်းစကားကို ဖော်ပြနေပါသည်။

စေတီတော်၏ စနေထောင့်ရှိ ရွှေစေတီ၌ လည်းကောင်း၊ ရာဟုထောင့်၌ရှိသော ငွေစေတီတော်နံဆူမှာ ဂန္ဓာရီ သူတော်ကောင်းများအတွက်

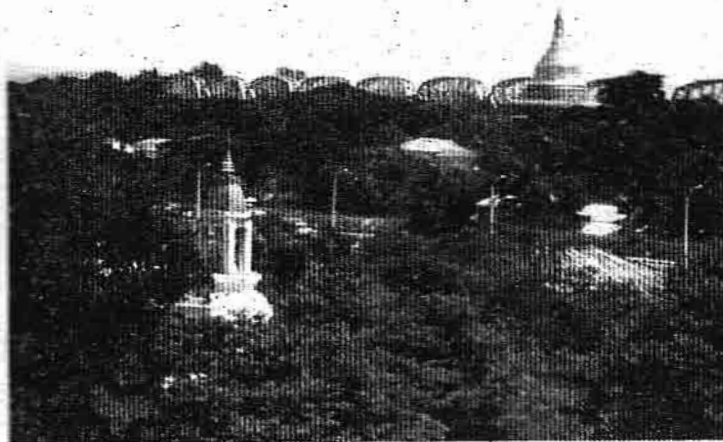
မဟာဇေတီလှ ရာဇဂုဏ်တော် ဝိဝင် ဝေါတန်းရုံသော ထာဘာယန် နတ်ကျွန်း
ဇေတီလှ ရာဇဂုဏ်တော် ဝိဝင် ဝေါတန်းရုံ
မဟာဇေတီလှ ရာဇဂုဏ်တော် ဝိဝင် ဝေါတန်းရုံ

သောင်စိန်ခေါင်လှ
တောင်ကျော်မိုးညို မနိခိုင်
တောင်ကျော်မိုးညို မနိခိုင်

မဟာဇေတီလှ ရာဇဂုဏ်တော် ဝိဝင် ဝေါတန်းရုံသော ဝိဇ္ဇာနိဂံဇေတီနှင့် အင်္ဂတေ တံတားကြီး

ရွှေလမ်းညွန့်၊ ငွေလမ်းညွန့်အဖြစ် တည်ရှိပါလေ၏။

မဟာဇေတီလှ စေတီတော်ကြီး သည်ကား တောင်ဘက်တွင် ရွှေမုဋ္ဌော စေတီတော်နှင့် ရွှေမုဋ္ဌောကျောင်း စေတီတော်၏ မြောက်ဘက်တွင် မရှိ ခဏစေတီတော်နှင့် အုတ်ကျောင်း တော်ကြီး...

အနောက်ဘက်အရပ်တွင် ရတနာ စေတီ ဆင်များရှင်ဘုရားနှင့် မဟာ သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်းတော်၊ အရှေ့ဘက်အရပ်တွင် သစ္စာစေတီတော်နှင့် ရဲပဒိုင်းကျောင်းတိုက်တို့၏ အလယ် ဗဟိုဖြစ်သော မင်းဝံတောင်စွယ်ထက်၌ ဘူမိနက်သန် မုန်ကန်စွာ တည်ရှိနေ လေရာ တစ်ခါတစ်ခေါက် အရောက် သွားရမည့် အောင်မြေဌာန ဖြစ်လေ သည်။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဂူစာအုပ်

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

နှင့် လွယ်ကောင်းယတြာ

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

တနင်္လာသားသမီးများအတွက် ကံကောင်းချမ်းသာ စန်းဝေဖြာဖို့ရာ လွယ်ကောင်းယတြာဖြစ်ပါတယ်။

တနင်္လာသားသမီးသည် ဦးစွာ ပထမ ဆည်းလည်းစေတီတော်တွင် တော်ခွက်သန့်သန့်တွင် ရေကြည်ကြည်သန့်သန့်ထည့်ပြီး ကုက္ကားတစ်ချောင်းနဲ့အတူ လှူရပါမယ်။ တနင်္လာနေ့တိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်အရ...

ဘက်၊ မရဏ၊ ပုတီး၊ အထွန်း၊ သိုက်၊ ရာဇ၊ အဓိပတိဗွားများအတွက် သီးသန့်ထပ်မံ လှူဒါန်းရမယ့် ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို သိခြားယေးဖြင့် ဖော်ပြထားပါတယ်။

သို့ရာတွင်...

တနင်္လာသားသမီး အားလုံးသည် (အဖွားနှင့် မဆိုင်ပါ) ရွတ်ရမယ့် ဂါထာ၊ ပုတီးစိပ်ရမယ့် ပုတီးစိပ်၊ စိပ်ရမယ့် စိပ်ပုတီးကတော့ အတူတူဖြစ်ပါတယ်။

ရွတ်ရမယ့်ဂါထာကတော့ ကရောတိ ဘဂ္ဂဝေါ နာထံ အစချီသော ဂါထာ၊ ပုတီးစိပ်ကတော့ “ကမ္မပစ္စယော” စိပ်ရမယ့်ပုတီးက “ကံ့ကော်သား” ပုတီးဖြစ်ပါတယ်။

ရွတ်ရမည့် ဂါထာတော်

ကရောတိ ဘဂ္ဂဝေါ နာထံ ကတပုည သာဓုနာ။

၈၈ နာဂုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်

တံ ပူဇိတံ ကတံကတံ၊ ကရောတိ သတိပေဇနာ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ဘဂ္ဂဝေါ = ဘက်ဂဝေါ
ကတပုည = ကတပုန်ည
 အနက်အဓိပ္ပာယ်

ကတပုညသာဓုနော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကုန်သော သူတော်ကောင်းဖြစ်သောလူတို့သည်။

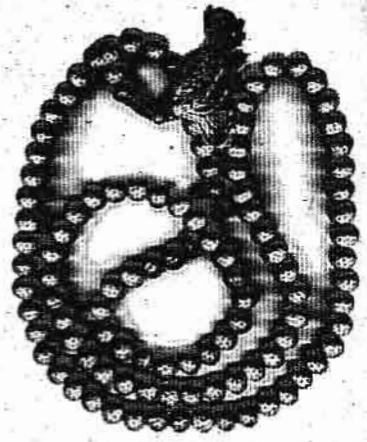
ဘဂ္ဂဝေါ၊ ချီးဖျက်အပ်ပြီးသော ရာဂရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို။

နာထံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ **ကရောတိ**၊ ပြု၏။ (ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။)

သတိပေဇနာ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော ဤသူတို့သည်။

တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ **ကတံ ကတံ**၊ ပြုအပ်ပြုသင့်ပြုထိုက်သော။

ပူဇိတံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ **ကရောတိ**၊ ပြု၏။ (ကရောန္တိ၊ ပြု

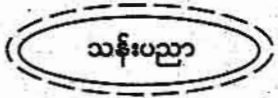
ကုန်၏။)

ပုတီးစိပ်ရန်ဂါထာ

ကမ္မပစ္စယော(ပုတီးတစ်လုံးချ)

[၃-ပုတီး]

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

တနင်္လာသားသမီးများ မဟာဘုတ်ဗွားအလိုက် လှူရမည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းများ

အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	အဓိပတိ
ကံ့ကော်ညွန့် ရွက်လှညွန့်	ကံ့ကော်ညွန့် ပျှင်းပျှညွန့်	ကံ့ကော်ညွန့် သံပြေညွန့်	ကံ့ကော်ညွန့် အုန်းညွန့်
ဘက်	မရဏ	ပုတီး	
ကံ့ကော်ညွန့်	ကံ့ကော်ညွန့် ဆီညွန့်	ကံ့ကော်ညွန့် ပိတောက်ညွန့်	

မြတ်သမကထို စံပျော်ခြင်းသည့်

ထုံးတောင်ပြေ သာစခန်းဆီသို့ (၇)

ယခင်လမူ အဆက်

သဲပြင်ဆရာတော် ဦးပါဝရက ဤသို့ မိန့်ကြားဖူးသဖြင့် ဆရာတော်ကြီး ဦးကုမာရအား ရည်မှန်းကန်တော့ကာ ဆတ်ပုံရိုက်ခွင့်ပြုပါရန် စိတ်ဖြင့် လျှောက်ထားခဲ့သည်။

နှစ်ထပ်ကျောင်းအောက် အစွန်ရှိ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်၍ ဘုရားကန်တော့ နေစဉ် ဦးဓမ္မပိယက...

ဘုန်းကြီး (ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို ဘုန်းကြီး ခန်းနေဦးပွင်းကို ဦးပွင်းဟု ခေါ်ဝေါ်စဉ်ဖြစ်သည်။) ကပ်ပုံ အပူထိ ခံယူရား

ဟု လျှောက်ထားရာ စာဖတ်နေရာ မှ ကိုယ်ခန္ဓာကို မတ်ကာ သက်န်းစ ပြင်ဆင်၍ အပူဇော် ခံယူတော်မူလေ သည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်အား နှုတ်ဆက်ကန်တော့၍ “တပည့်တော် တို့ပြန်ခွင့်ပြုပါဘုရား” ဟု ခွင့်တောင်း သောအခါ “အေး အေး” ဟူ၍ အေးငြိမ်းစွာ မိန့်ကြားခွင့်ပေးတော်မူ သည်။

ဝေဒနာ

ဆရာတော် ဦးတောနိယ ဖွဲ့နွှန်း၍ (၇)ရက်အကြာတွင် ရိုက်ကူးထားသည့် ဖုံတော်

ထူးခြားသော သာသနာခြေ

ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ အခန်းမှ ဖြန်ထွက်ကာ လာရာလမ်းအတိုင်း ဖြန်ခဲ့ကြရာ အရှင်ဓမ္မပိယက ရွာဘုံ တော်စေတီအလွန်အထိ လိုက်ပို့ပေး သည်။

သဲပြင်ဆရာတော် ဦးပါဝရ၊ ဝန္ဓာရုံ ဘုံကျော်ဆရာတော် ဦးဝိလာသနဲ့

ဘုံကျော်စာချဆရာတော် ဦးသူမနတို့ က ထုံးတောင်တော့ရမှာ တရားလာ ဟောဖူးတယ်လို့ ပြောကြပါတယ် ဘုရား

‘ဟုတ်တယ် အခါအားလျော်စွာ တရားပွဲ ကျင်းပပြီး သင့်လျော်မယ့်

ဆရာတော်တွေ ပင့်ဖိတ်ပြီး ဟောပြော စေပါတယ်။ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဟောပြောတာတော့ မရှိပါဘူး’

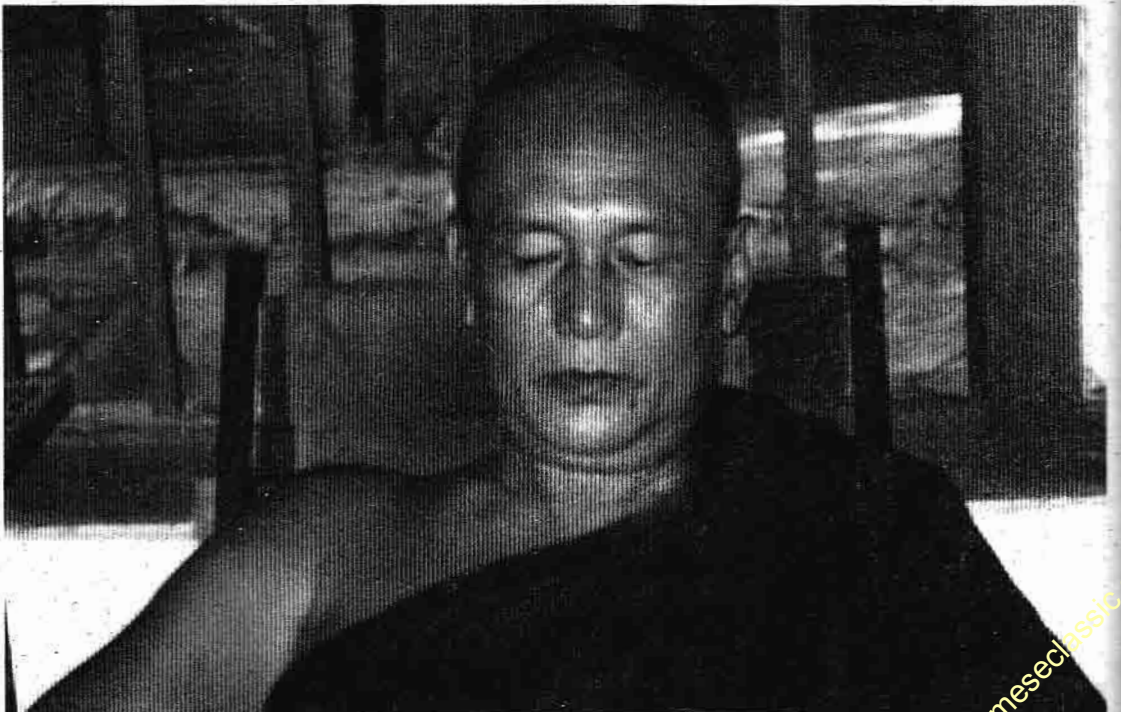
‘တရားနာပရိသတ်ထံမှာ ထူးခြား တာတွေ ရှိတယ်လို့ ကြားရပါလား ဘုရား’

www.burmeseclassic.com

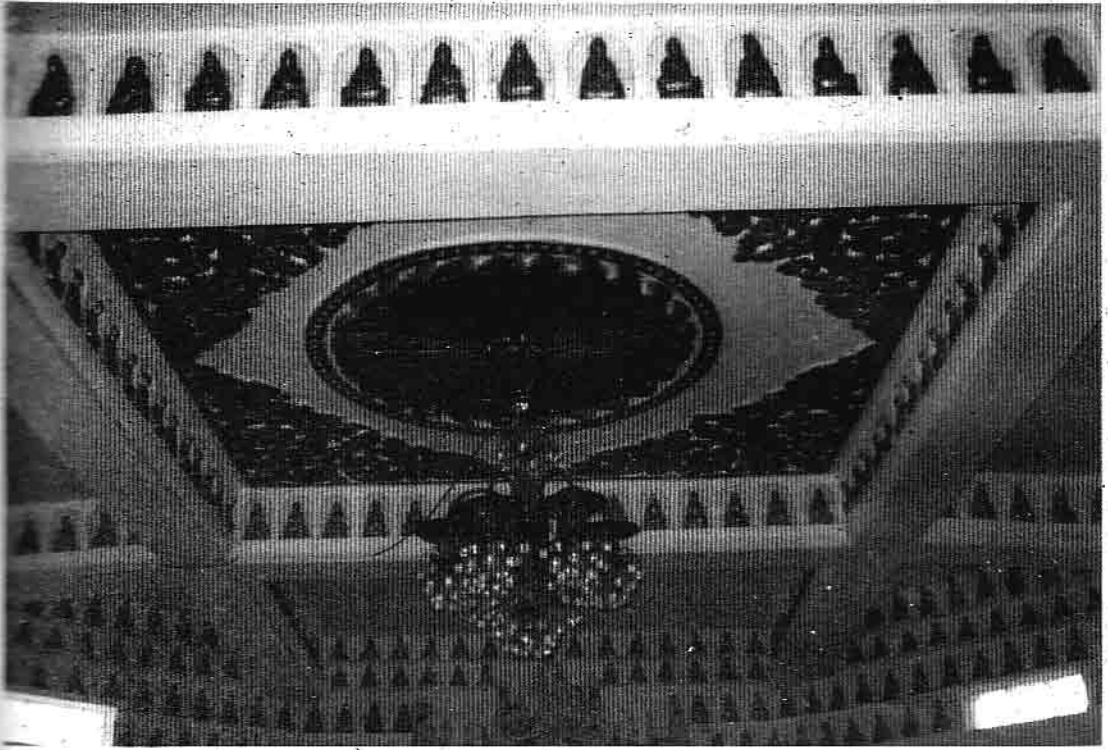
▶ လက်ရှိထုံးတမ်းထောင့်ထောင့် ဦးကုမာရ

▶ အရှင်ဗဒ္ဒိယ

ဗျ နုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

F.11B, June, 2014.

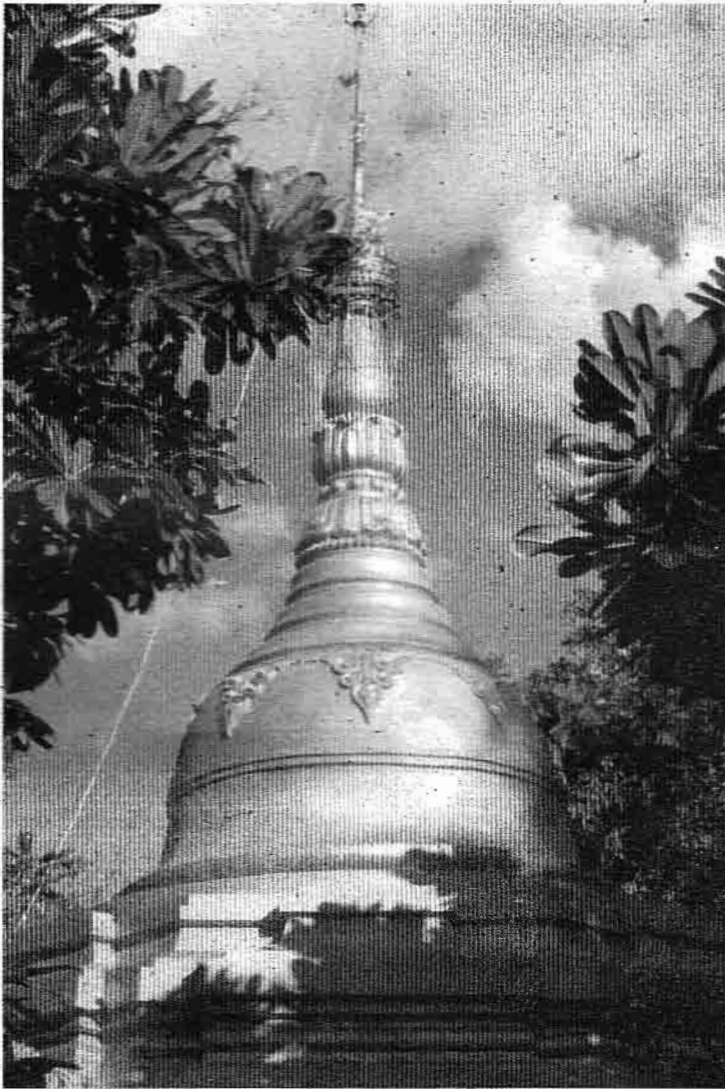

◆ မျက်နှာကြက်ကို ရုပ်ပွားထပ်များ

◆ ဆရာတော် ဦးတော့ဖိုယ သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ဖွဲ့စည်းထားသည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း: ၈၃

သီဟော်အထက်တော်

'ဒါပေါ့လေ ကျွတ်တမ်းဝင်လိုတဲ့ မမြင်အပ်တဲ့ ပရိသတ်တွေလဲ ရှိနိုင်တာ ပေါ့။ နာမည်ကျော် ဓမ္မကထိကဆရာ တော်ကြီးတစ်ပါး ဝါရားလာဟောတုန်း က ညအချိန်ကြီး ကောင်းကင်မှာ လင်းထိန်နေတာ တောရတစ်ခုလုံး လွှမ်းသွားတယ်'

'စေတီတော်က ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးတာလား အရှင်ဘုရား'

'မဟုတ်ဘူး ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး

လင်းထိန်နေတာ ကြုံရဖူးပါတယ်' ယင်းနောက် အရှင်ဓမ္မပိယအား နှုတ်ဆက်ကာ ကုန်းတော်စောင်းရှိ ဆရာတော် ဦးတေနေိယ အရိုးဓာတ် များ ဌာပနာပြု တည်ထားသည့် လွမ်းစေတီအား ဂါရဝပြု ကန်တော့ ကာ အင်္ဂတေ တောင်ပတ်လမ်း အတိုင်း ပြန်လာကြသည်။

'ဦးလေး အသီးတွေ ဝိုင်းစားပါဦး၊ သယ်ရတာ ပင်ပန်းတဲ့အပြင် ပေါင်း

သင်နေတဲ့ယာသူမတွေ မြင်ရင် စကား တင်းဆိုကြမှာ'

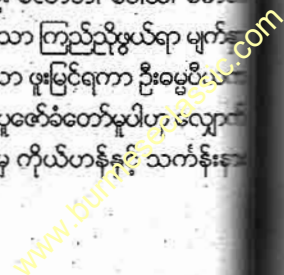
'မင်း အားနာတယ်လဲဆိုသေး၊ အဖိုးလိုက်ကြီး ယူလာတာကို။ စားမကျန်ရင် ဟိုလူကို ကျွေးလိုက်ပါ' နွားဆွဲလာသော ရွာသားကြီးက ငြင်းဆန်သော်လည်း ဦးပဉ္စင်းက စွန့်လိုက်တာပါဟု ဆိုလေမှ လှမ်းယူ လေသည်။

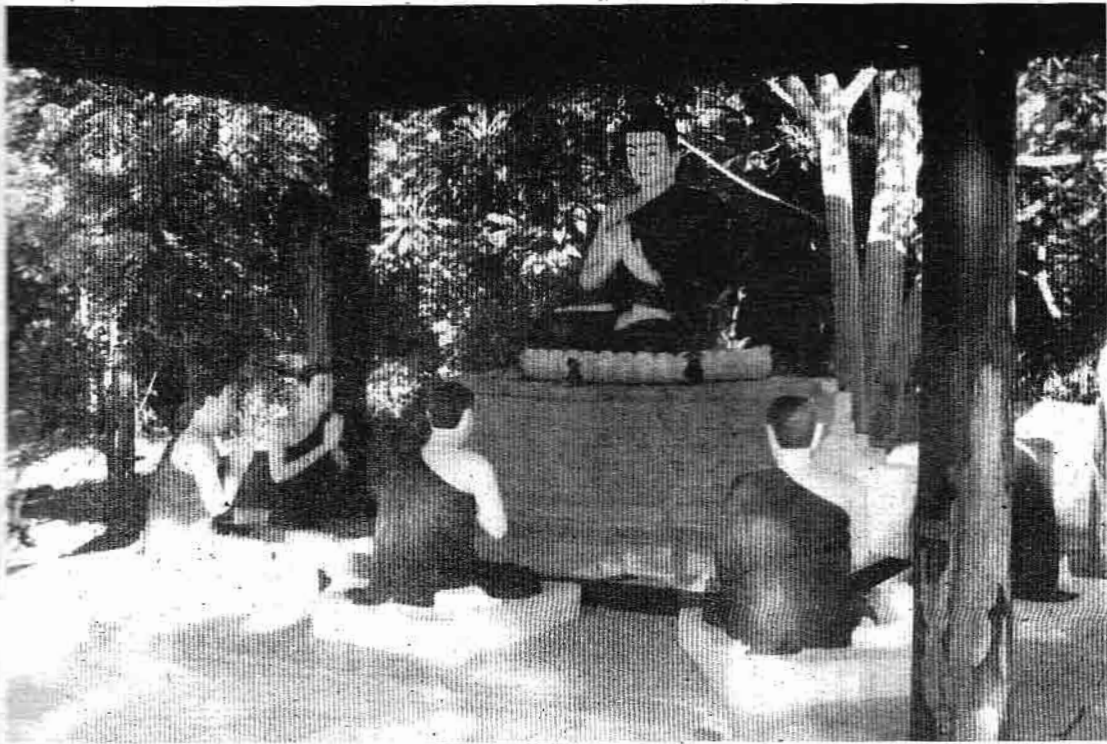
စကားမပြော တရားမဟောသည် ထုံးတောင်ဆရာတော် ဦးကုမာရသည် အလိုနည်းလှသော်လည်း အလုံးစုံ ပြည့်စုံနေသည်ကို ပျဉ်ထောင်ကျောင်း အုတ်တိုက်ကျောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း စသည့် အဆောင်ဆောင်သော ကျောင်းများ၊ ကုန်းပို့ဖို့များထက်မို အဆူဆူသော စေတီများ၊ စေတီဝါဒ ပိဋကတ်ကျမ်းစာ စုံလင်သည့် ပိဋကတ် တိုက်ကြီးနှင့် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် သီးနှံ စုံလင်သော ဆွမ်းစားကျောင်း စသည့် တို့က သက်သေခံလျက် ရှိလေသည်။

ဆရာတော်၏ အလှူအတန်းနှင့်

တောရအာဟာရ စေတနာ

ဆရာတော် ဦးကုမာရကို တော်သို့ ရောက်ရောက်ချင်း စတင် ဦးဆောင် ကန်တော့စဉ်က ဖတ်လက်စ စာကို ရပ်နားကာ လှမ်းကြည့်ရုံမှတစ်ပါး တစ်စုံတစ်ရာ မိန့်ကြားခြင်း မရှိပေ။ "ဦးဓမ္မပိယနှင့် တွေ့လိုပါသည်"ဟု လျှောက်ထားမှ "ပိဋကတ်တိုက်သို့ သွားပါ"ဟု လမ်းညွှန်ပြတော်မူသည်။ ပြန်ခါနီး နှုတ်ဆက်ကန်တော့ရာ တွင်လည်း လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကင်းစင်သော ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ မျက်နှာ တော်ကိုသာ ဖူးမြင်ရကာ ဦးဓမ္မပိယက ဓာတ်ပုံအပူဇော်ခံတော်မူပါဟု လျှောက် ထားလေမှ ကိုယ်ဟန်နှင့် သက်န်းနား

◆ သွေကြာသာတော်မူရန်

◆ ဣန္ဒာဝိသုဒ္ဓါရုံ

◆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း: ၈၅

◆ သိမ်တောင်ခြင်ကွင်း

◆ ဆွမ်းတားကျောင်းဆောင်

၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တို့ အနည်းငယ်ပြင်၍ အပူဇော်ခံယူ တော်မူသည်။

“ဘယ်က လာသလဲ၊ ဘာ အတွက် ဓာတ်ပုံရိုက်သလဲ” စသည် တစ်ခွန်းတစ်ပါဒ် မေးမြန်းခြင်းမရှိပြန်ခွင့် ပြုပါရန်လျှောက်ထားလေမှ “အေးအေး” ဟူ၍ အေးငြိမ်းစွာ မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ မေးလျှောက်ခြင်း မရှိလျှင် တစ်ခု တစ်ခု မိန့်ကြားတော်မမူ။ ဆွမ်းကိစ္စ တွင်လည်း နံနက်အရှုတ် ဆွမ်းတစ် ထပ်နှင့် အစာအိမ်ရောဂါအတွက် နေ့ခင်း သစ်သီးအချိုသာ ဘုဉ်းပေး သည်။ ကိတ်မုန့်၊ အချိုရည် စသည် စားသုံးဖွယ်များ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင် လေ့ မရှိချေ။

သက်န်း၊ ထီး၊ ဖိနပ်များ လှူပါက တိစီဝရိက်မှတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ သက်န်းမလို၊ ထီး၊ ဖိနပ် စသည်မှာ လည်း အသုံးမလိုသဖြင့် အခြားသော ရဟန်းများအား ကပ်လှူရန် မိန့်ကြား လေ့ရှိသည်။

တစ်ခါတစ်ရံမှသာ သုံးရသည့် ဖိနပ် မှာ ဟောင်းနွမ်း၍ အမြီးတိုနေပြီ ဖြစ် သော်လည်း အသစ်လှူဒါန်းသည်ကို လက်ခံခြင်း မရှိချေ။ အသုံးမလိုလျှင် စီးနိုင်ရန် ထားသော ဆရာတော်၏ ဖိနပ်ဟောင်းကလေးမှာ ကားတာယာ ဖိနပ်ကလေး ဖြစ်လေသည်။

အလိုနည်း ဗာဟိရ နည်းပါးသော် လည်း ဆရာတော် ဦးတေဇနိယ အမြော်အမြင် ကြီးမားစွာ ပြုစုခဲ့သော ထုံးတောင်တောရ မပျက်စီးစေရန်ကို ပူ အထူးဝါယမစိုက်၍ ထိန်းသိမ်းတော် မူသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဇင်ညိုငယ်

သဒ္ဒါပညာ အဆင့်

အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း (၉၁)

鲤鱼结

Li Yú Jié

လိ ယူး ကျဲ

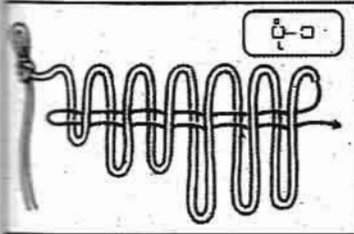
ငါးကြင်းပုံကြိုးထုံး

တရုတ် ကြိုးထုံးပညာ (၉၁)

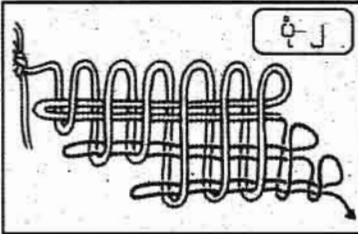
ငါး မှာ ပျော်ရွှင်ခြင်း အထိမ်းအမှတ် ဖြစ်ကာ ငါးကြင်းသည် ဆုဖြူးသော ငါးတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ စားသောက်ပွဲ တွင် မျက်နှာလှစေသည့် ဟင်းလျာ တစ်ခုဖြစ်သည်။

ဟွေ့ငီ

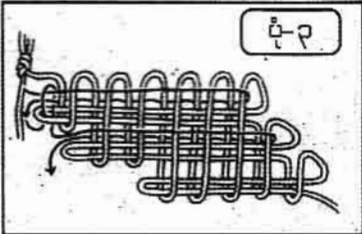
ငါးကြင်းကို (魚) Li "လိ" ဟု ရေးသား ခေါ်ဝေါ်သည်။ "ငါး" ပုံစံ စာလုံးနှင့် "အတွင်းဘက်၊ အထဲ

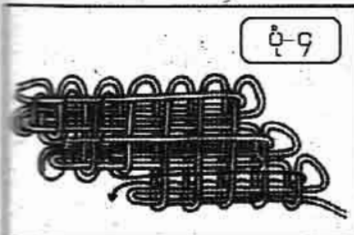
ပုံ-၁

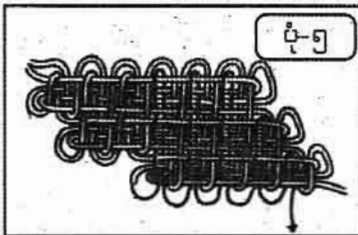
ပုံ-၂

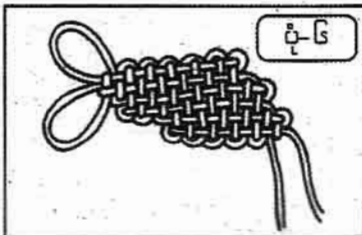
ပုံ-၃

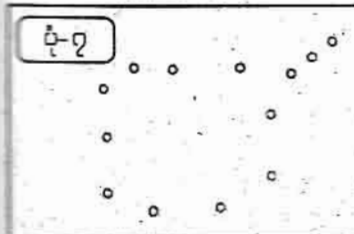
ပုံ-၄

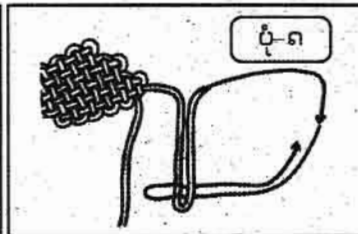
ပုံ-၅

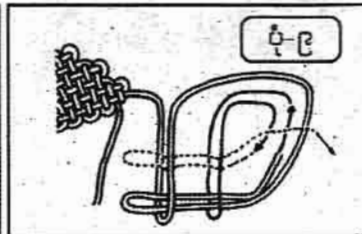
ပုံ-၆

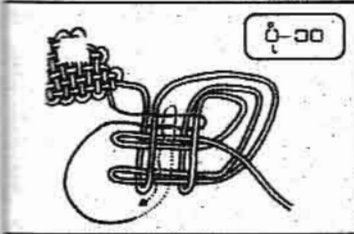
ပုံ-၇

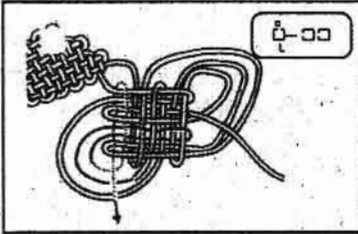
ပုံ-၈

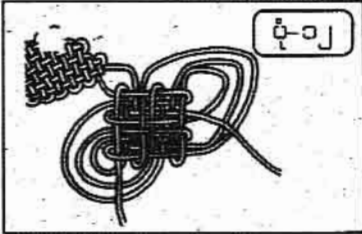
ပုံ-၉

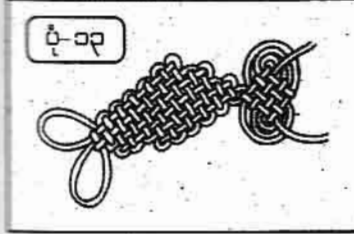
ပုံ-၁၀

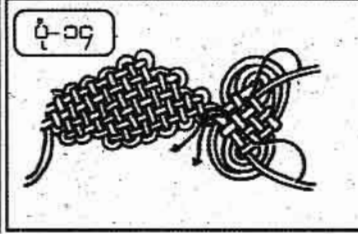
ပုံ-၁၁

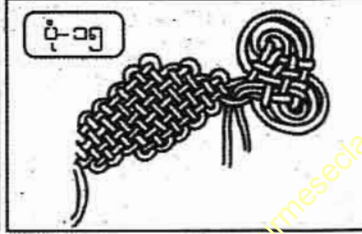
ပုံ-၁၂

ပုံ-၁၃

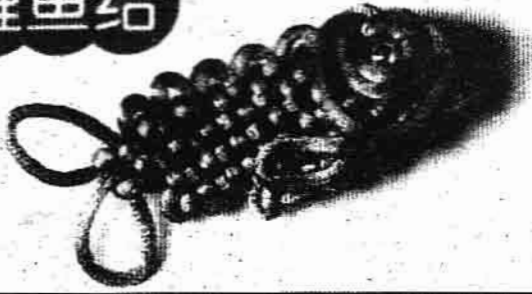

ပုံ-၁၄

ပုံ-၁၅

鲤鱼结

▶ ပုံ(၁၆) ခြားပြထားသည့်

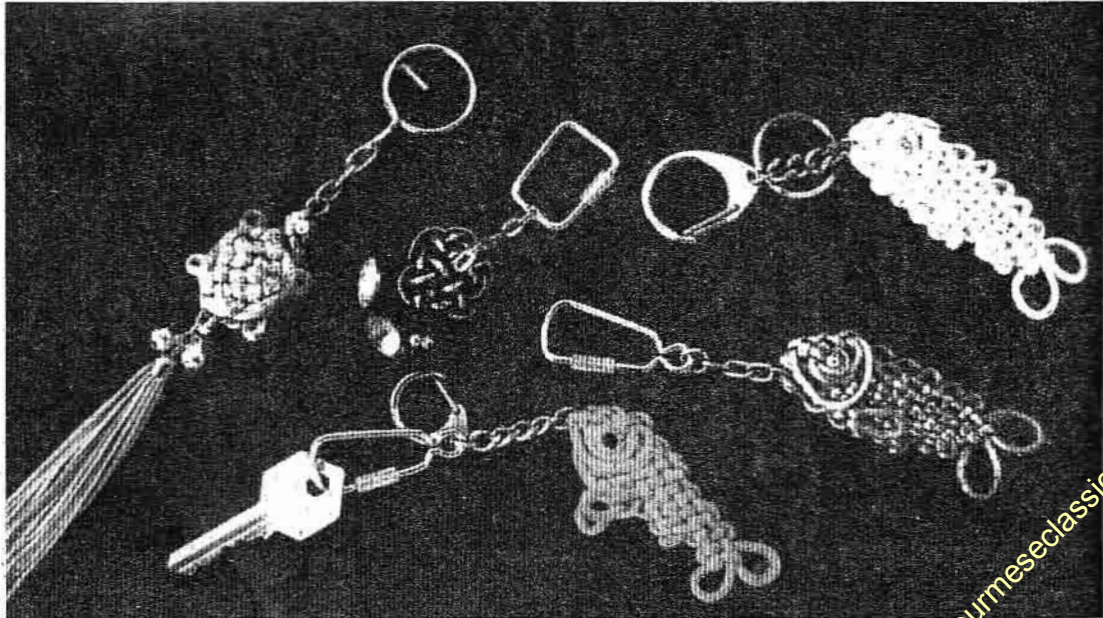
ဘက်” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော စာလုံး နှစ်လုံး ပေါင်းစပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။
 “နှံ့စပ်ခြင်း” အဓိပ္ပာယ်ဆောင်သည်။
 ထို့ကြောင့် ငါးကြင်းပုံကြိုးထုံးသည် မိသားစု၊ အဖွဲ့အစည်းများအတွင်း ပျော်ရွှင်မှုများ နှံ့စပ်စုံလင်စွာ ရောက်ရှိ စေကြောင်း နိမိတ်ကောင်းဆောင်ပါ သည်။ အတွင်းကျကျ ပျော်ရွှင်စေ သည်။ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ပျော်ရွှင်ဝမ်း မြောက်စေသည်ဟု ဆိုနိုင်လေသည်။
 ကြိုးထုံးနည်းမှာ ရိုးရှင်းပါသည်။

- ပုံ(၁) မှ စတင်ကာ မြားပြသည့် အတိုင်း ကြိုးသီထုံးသွားရန် ဖြစ်သည်။
- ပုံ(၅) အထိ သီထုံးပြီးသောအခါ ပုံ (၆) အတိုင်းရအောင် တင်း တင်းရင်းရင်း ဆွဲညှိရန် ဖြစ် သည်။
- ပုံ(၇) မှာ ဦးခေါင်းပုံအတွက် ပန္နက် ပုံဖြစ်သည်။
- ပုံ(၈) မှ ပန္နက်ပုံအတိုင်း ကြိုးသီရန် ပုံ(၉)၌ မြားပြထားသည်။

- ပုံ(၁၁) အထိ အဆင့်ဆင့် သီထုံးပါ။
- ပုံ(၁၂) အခြေအနေသို့ ရောက်လျှင် ဆွဲညှိပေးခြင်းဖြင့် ပုံ(၁၃) အခြေ အနေရောက်အောင် ပြုလုပ် ပါ။
- ပုံ(၁၄) မြားပြသည့်အတိုင်း ဆက်၍ ပုံ(၁၅) ရအောင် ထိုးပါ။
 ယင်းနောက်တွင် ငါးကိုယ်ထည် တွင် တစ်ဝက်ချိုးအုပ်ကာ ငါးခေါင်း ဖန်တီးပါ။ မျက်စိနှစ်လုံးအတွက် ဘော် ကြယ် Fancy နှစ်လုံးသုံးကာ ကြိုးသီ ဆွဲညှိထားခြင်းဖြင့် ငါးခေါင်းပုံစံ မြဲမြံ နေပါမည်။
- ပုံ(၁၆) ငါးကြင်းပုံကြိုးထုံး ရရှိပါပြီ။
- ပုံ(၁၇) ငါးကြင်းပုံကြိုးထုံး သော့ချိတ် ကွင်းများကို လိပ်ပုံစံကြိုးထုံး များနှင့်အတူ တွေ့ရှိနိုင်ပါ သည်။

▶ ပုံ(၁၇) ခြားပြကြိုးထုံး ထားချိတ်ကွင်းများ

အင်းကြဲလွင်

မင်းစုံတောင်တွင်

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ (၂)

ဘုန်းတော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ယခင်ပုဂ္ဂိုလ် အဆက်

- ကာမရာဂ မီးဒေါသ၊ ငြိမ်းရ အနာဂါမ်မဂ်ဖြင့်သာ။
- ရူပ၊ အရူပ၊ ရာဂနှစ်ဖြာ မီးမောဟာ၊ ငြိမ်းပါ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်သာ။
- ရာဂစသားမီးသုံးပါး ငြိမ်းငြား ဇာတိမီး ငြိမ်းလေတာ။
- ဇာတိငြိမ်းပြီး ရောမီး မရဏမီး လည်း ငြိမ်းနိုင်တာ။

❶ သောကစသည် မီးငါးလီ မသေ မိတစ်သက်လုံး လောင်မြိုက် တာ။

- ဗျာသနငါးဝ တွေကြိုက သောက စသည် မီးလောင်တာ။
- သောကမီးသာ လောင်မြိုက်လာ ပွားကာ ဝိပဿနာငြိမ်းပေးပါ။
- ကိုယ်ဆင်းရဲကြီး ဒုက္ခမီး ပွားပြီး ဝိပဿနာငြိမ်းစေပါ။
- စိတ်ဆင်းရဲရ ဒေါမနဿလောင်က ဘာဝနာ ပွားငြိမ်းပါ။
- ဥပါယာသ ပူပြင်းက လောင်လာ ဝိပဿနာ ငြိမ်းသတ်ပါ။
- ဇာတိရာ မရဏာနှင့် ဒုက္ခာပရိဒေ မီးငါးထွေ လောင်ပေ ရုပ်ဓာတ်မှာ။
- ရာဂမောဟ ဒေါသသောကာ ဒေါမနာနှင့် ဥပါယာသ မီးခြောက်ဝ လောင်ကြရုပ်နာမ်မှာ။

❷ ဓမ္မပူမီး ဆယ့်တစ်သီး အပြီးငြိမ်း အောင် အားထုတ်ပါ။

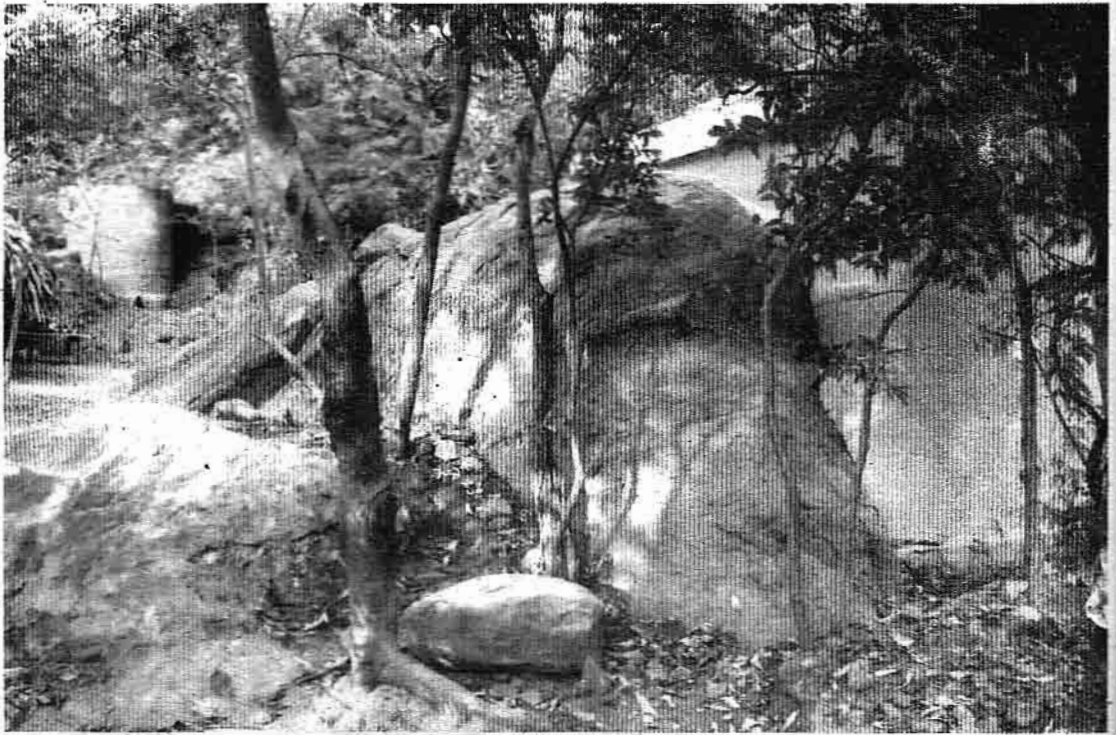
- မီးကိလေသာ ငြိမ်းသောခါ လောင်စာခန္ဓာ သိမ်းတော့တာ။

◆ ကော့ရှူ ဟန်သာင်း

- ကိလေမီးငြိမ်း ခန္ဓာသိမ်း အေး ကိန်းဆိုက်ရာ နိဗ္ဗာတာ။
- ဒုက္ခသိမြင် သမုကြည် ပြေးဝင်နိဗ္ဗာန် ဆိုက်ရောက်တာ။
- မဂ္ဂင်ရှစ်ဖြာ ပွားများပါ ခန္ဓာဒုက္ခ သိမြင်လာ။
- နိဗ္ဗာန်ဆိုက်မှ မီးငြိမ်းရ အေးမြချမ်းသာ နိဗ္ဗာတာ။

www.burmeseclassic.com

တန်ဆောင်အောက်မှ မူလအော်ဂျီကုန်

(ပခုက္ကူမြို့၊ ရုပ်စုံကျောင်း ဆရာတော် အရှင်ဝိပုလညာဏ၏ မီးငြိမ်းစေကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း စာအုပ်မှ ထုတ်နုတ်ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

စောင်းတန်းဦးစေတီကို လက်ယာရစ် ကွေ့ဝိုက်တက်သွားသောအခါ မိုးရေလျှောင်ကန်ကြီးတစ်ကန်တွင် ရေခပ်နေကြသော ယောဂီအချို့ကို တွေ့ရသည်။

ရေကန်မှ မြေလမ်းကလေးအတိုင်း အနည်းငယ် လျှောက်သွားမိသော် ရွှေစေတီကြီးကျောင်းသို့ ရောက်ရှိသည်။

တောင်ခုလတ် မြေညီကလေး ဖြစ်သော ဤကျောင်းအဝင်ဝတွင် ကျောက်တုံးကြီးနှစ်တုံးက သဘာဝမှန်ဦးသဖွယ် ဖြစ်တည်နေသည်။

၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မင်းဆောင် ဖော်ကြီးကျောင်း

ကျောက်တံခါးဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။ တည်တံ့ခိုင်မြဲသော နိမိတ်ဆောင်အဝင်မှန် ဖြစ်ပေသည်။ အဝင်ဝအနီးတွင် အုတ်တိုက်အဆောင်ငယ်တစ်ခုရှိသည်။ “ဖော်ဂျီ

လိုဏ်ဂူ”ဟု ခေါ်တွင်ကြသည်။ ရှေးက ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီတပသီတို့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဆေးကြူးရာ ကျောက်လိုဏ်ဂူကလေးဖြစ်သည်။ နှောင်းခေတ်တွင် ဂူလှော် ငုံ့၍ ဤ

www.burmeseclassic.com

◀ ထေရီကြီးကျောင်း ဘုရားစင်

▶ မင်းဆုံတောင် သာသနာပြု ဆရာတော် ဦးထင်စွဲ

နဂါးကျောင်း ဦးကျော်မိုး

ပုထိုးထားသော ဂဟန္တာတော်တော်များ

အုတ်တိုက်ဆောင်တည်ကာ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ဘာဝနာ ပွားများနိုင်ရန် ကုသိုလ်ရှင်
တို့ လှူဒါန်းခဲ့ကြကြောင်း သိရှိရသည်။
ထိုမှ အနီးကပ်လျက်တွင် “ရွှေ
စေတီကြီး” ကျောင်းခေါ် “ဝိဇ္ဇာမယိဒ္ဓိ
ဝိသုဒ္ဓိ” ကျောင်းတိုက် တည်ရှိလေ
သည်။

နောက်ခံသမိုင်း

ကျောင်းအတွင်း၌ ဆရာတော်
ဦးခေမိန္ဒကို ဖူးတွေ့လျှောက်ထားရာ
မှန် လက်ဖက်ရည်များ စွန့်လှူ ညှဉ်းခံ၍
နောက်ခံဖြစ်စဉ်ကို မိန့်ကြားတော်မူ
သည်။

ဤမင်းစံတောင်သည် မြန်မာနိုင်ငံ
အလယ်ပိုင်း၊ အလယ်ရိုးမ၏ မြောက်
ဘက် အပြီးအစ တောင်ထွတ်ဖြစ်၍
တောင်ဘက်စွန်းတွင် လေးဆူဓာတ်ပုံ
ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ် ကိန်းဝပ်တော်

၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘုရားစင်တန်းမှ သိက္ခိင်များ

မူရာ သီရိတ္ထရကုန်းတော်အဖြစ် အဆုံး
သတ်လျက် တည်ရှိကြောင်း သိရ
သည်။

တောင်ထိပ်တွင် သီရိဓမ္မာသောက
မင်းကောင်းမှု မုဋ္ဌာစေတီတော် စံပယ်
တော်မူသည်။ ပုဂံ၊ ပင်းယ၊ အင်းဝ၊

ကုန်းဘောင်မင်း အဆက်ဆက်
ပြုပြင် မွမ်းမံကာ ယခုအခါ ရွှေစေတီ
ကြီးဟု ဘွဲ့မည် သမုတ်ကြလေသေး
ကုန်းတော် အနောက်မြောက်
ထောင့် တောင်ထိပ်တွင် တောင်
နတ်မင်းအား ပူဇော်ထားသော နတ်

◆ နံနံ သင်္ဃာတိုက်ဝန်တော်

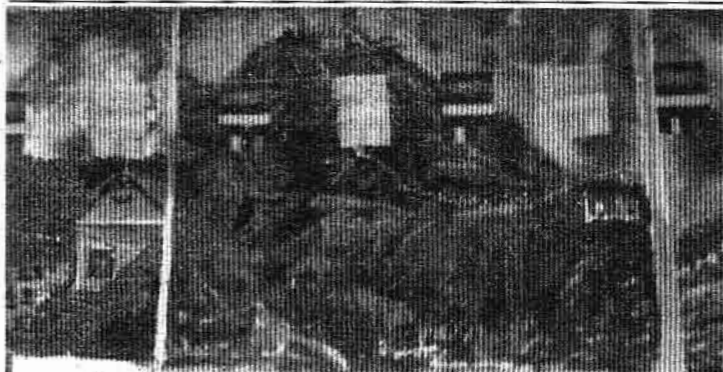
◆ ကမ္ဘာအားထူထောင်လိုက်တွင်း ရုပ်ပွားတော်

◆ ကပ်ကွပ်ကမ္ဘာအားထူထောင်

တည်ရှိရာ နတ်စင်တောင်ဟု ခေါ်လျက် စေတီငယ်တစ်ဆူ ပူဇော်ခဲ့ကြသည်ဆို၏။

အရှေ့မြောက်ထောင့် ကမ်းပါးတွင် မောင်းမပိုင်တောင်၊ အနောက်ဘက် မနီးမဝေးတွင် ကျီးမနားတောင် စသည်တောင်ငယ်ကလေးများ ဝန်းရံထားသည့် ဤရွှေစေတီကြီးကုန်းတော်၊ မင်းစုံတောင်တွင် တကောင်း၊ ပုဂံခေတ်အဆက်ဆက်က သိဒ္ဓိရှင် မဟိဒ္ဓိရှင် သူတော်စင် ဝိဇ္ဇာဇော်ရှိ အပေါင်းလာရောက် အားထုတ် ကျင့်ကြံကာ တရားထူး၊ သိဒ္ဓိထူးများ ပေါက်မြောက်အောင်မြင်ခဲ့ကြသည်။

ရှေ့လ ဆက်စတင်ပါရန်

ယခု ငါတို့တော်ပေါ်ကျောင်းရှိ ကျောင်းတိုက် အရှင်ခေမိဗ္ဗသည် သင်္ဂဟတော်(၆၇)နှစ်ရှိ ငြိမ်းတော်ပေါ်ကျောင်းတိုက်မှာ ယခုအခါ မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးဌာနအရ ဆက်ရွက်ခြင်း မပြုနိုင်တော့တော့ဘဲ ဝိသုဒ္ဓိတော်တော်အဖြစ် သိမ်းဆည်းထားပြီး နေပါသည်။

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

မုန်တိုင်းအာဇာနည် ပုံစံ

မြဒင် (ဇင်းကျိုက်)

ငါးမျက်စိ စသော အနာများကို ကုသရာမှာ လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းစေ နိုင်သော မုန်တိုင်းသီး အသုံးဝင်ပုံကို တင်ပြပေးချင်ပါသည်။ မုန်တိုင်းပင်ကို တချို့က နဂါးမောက်ပင်ဟုလည်း ခေါ်ကြပါသည်။

မုန်တိုင်းပင်သည် တောတောင် ကျောက်ကမ်းပါးယံများတွင်သာ အများ ဆုံး ပေါက်လေ့ရှိသည်။ ယခုတော့ဖြင့် မြို့ရွာနေရာအသီးသီးတွင် အလှစိုက် သော အပင်ဖြင့် စိုက်ပျိုးထားကြသည် ကိုလည်း တွေ့ရှိနေပါသည်။

မုန်တိုင်းပင်မှာ အစိုပင်နှင့် အမပင် ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပါသည်။ အမပင်မှသာ ဆေးအဖြစ် အသုံးဝင်သည်။

အဖိုပင်၏ အသီးပုံသဏ္ဍာန်မှာ လုံးဝန်းပြီး အထက်သို့ ချွန်ထွက်နေသည်။ အမ၏ အသီးပုံသဏ္ဍာန်မှာ အပွင့်အလုံးပုံများစွာ

ကြွက်နို့(တတွတ်)

ငါးမျက်စိ

ပျောက်စေဖို့

စုပေါင်း၍ အုံ့ပွဲပြီး တစ်လုံးတည်းအဖြစ် တွေ့ရပါသည်။ အသီး၏ ပုံစံမှာ ရွှေအုံ့ပွဲပုံစံ နှင့် တူလေသည်။

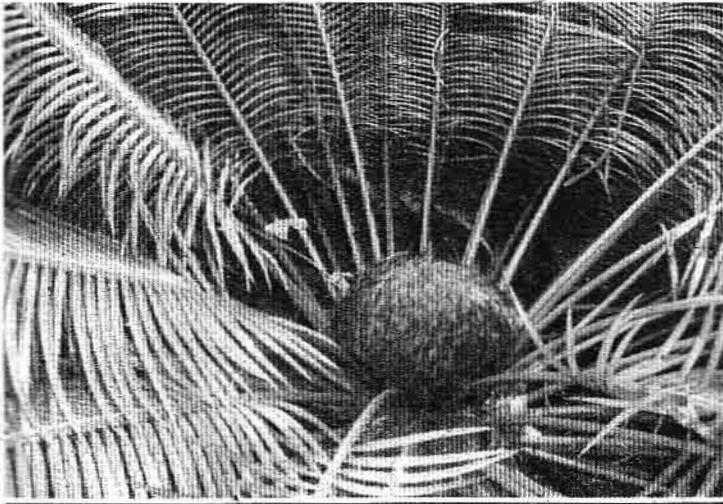
ဆေးအဖြစ် သုံးမည်ဆိုလျှင် အသီး ရင့်မှသာ ပိုကောင်းမည်။ ဤမုန်တိုင်း သီး အသုံးဝင်ပုံကို ကိုညွန့်ဟန်ဆိုသူ ထံမှ ရရှိခဲ့ပါသည်။ ရရှိခဲ့သော ဆေး နည်းကိုလည်း စာရှုသူများထံသို့ လက်ဆင့်ကမ်း တင်ပြပေးလိုက်ရပါ သည်။

ကိုညွန့်ဟန်သည် ဇင်းကျိုက်မြို့ ဘုရားနှစ်ဆူလမ်းတွင် နေထိုင်ပါသည်။

ယခင်က ဝါရင့်မုဆိုးကျော်တစ်ဦး ဖြစ် သည်။ မုဆိုးအလုပ်ကို နှစ်ပေါင်းများစွာ လုပ်ကိုင်ခဲ့ပြီး တစ်ဖက်မှာလည်း အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာရောက်၍ ဆေးပင်၊ ဆေးမြစ်များ လာမှာကြလျှင် လည်း သွားရောက် ခူးပေးလေ့ ရှိပါ သည်။

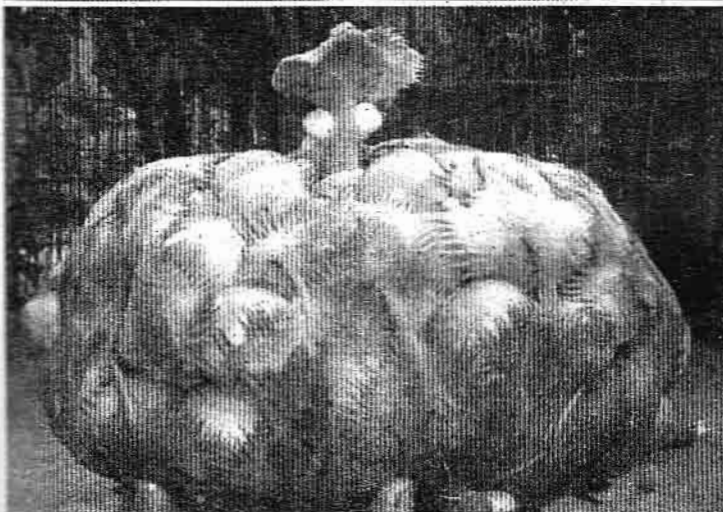
ဇင်းကျိုက်တောင်တန်း၊ ကုလားမ တောင်တန်းတို့သည် သူ့အဖို့မှာ မရောက်ဘူးသည့်နေရာ မရှိပါ။ ယခု တော့ ကိုညွန့်ဟန်သည် မုဆိုးအလုပ် ကို စွန့်လွှတ်ပြီး ဆေးပင်ပျိုးကိုသာ

www.burmeseclassic.com

➤ ဖျော်သောသော မုန်တိုင်း အပေါင်းပုံ

➤ ဂုဏ်သော မုန်တိုင်းအပေါင်း အနီးကပ်ပုံ

လိုက်လံရှာဖွေ၍ ရောင်းချနေသူ ဖြစ်ပါသည်။

ကိုညွန့်ဟန်မှာ စာရေးသူနှင့် ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေများ ဖြစ်သည့်အတွက် စာရေးသူ သိချင်သော ဆေးပင်များ အကြောင်းကိုလည်း အမြဲသွားရောက် မေးလေ့ရှိသည်။

ယခုလည်း စာရေးသူ ကိုညွန့်ဟန် အိမ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ကိုညွန့်ဟန်ကို မတွေ့ရပါ။ သူ့အမျိုးသမီးကိုမေးတော့ တောတက်သွားသည်ဟု သိရသည်။

စာရေးသူလည်း ကိုညွန့်ဟန် အမျိုး

သမီးနှင့် စကားပြောနေခိုက်မှာပဲ ကိုညွန့်ဟန် မုန်တိုင်းသီးတစ်လုံးထမ်း၍ ခြံဝင်းထဲ ဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ကိုညွန့်ဟန်သည် စာရေးသူ ထိုင်နေသော အရှေ့တည့်တည့်မှာ မုန်တိုင်းသီးကို ချလိုက်ပြီး စကားဆိုလိုက်လေသည်။

‘ကဲ... မင်းအတွက် ဆေးနည်းဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရပြီ’

ဟု ပြောကာ စာရေးသူ ဘေးနားမှာ ချထားသော ကွမ်းယာထုပ်ကို ဖြေ၍ ဝါးလေသည်။ ဒီအချိန်မှာ စာရေးသူက...

‘ကိုညွန့်ဟန် ဒီမုန်တိုင်းသီးကို ဘာအတွက် သုံးမှာလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ကိုညွန့်ဟန်က...

‘မုန်တိုင်းသီးကို ကြွက်နီ (ကတွတ်) ငါးမျက်စိ တို့ဖြစ်ရင် ဆေးအဖြစ် အသုံးဝင်တယ်။ ငါ့ကိုယ်တိုင် ဖြစ်ခဲ့လို့ စမ်းပြီး ထည့်ကြည့်တယ်။ တကယ်လက်တွေ့ကောင်းလို့ မင်းကို ဆေးနည်းပေးလိုက်မယ်။’

အခု ခုလာတဲ့ မုန်တိုင်းသီးက မန္တလေးဘက်က ဆေးကုန်သည်တစ်ဦး လာမှာထားလို့ ခုခဲ့တာ။ ကတွတ် ငါးမျက်စိတို့လို ပေါက်လာခဲ့ပုံပင်ဆိုင် ဖထမ အနာပတ်လည်ကို အရင်ခန့်သလောက် ကုတ်ဆွလိုက် အနာရဲ့ ဘေးအနားသားတွေ ပြတ်တောက်သွားရင် မုန်တိုင်းပင် အပေါင်းကို ယူပါ။

အသီးဆိုတာက ဒီမှာတွေ့လား။ အမြှောအလုံးတစ်လုံးကို ခွဲလိုက်ရင် အထဲမှာ အဆေးဆန်ရှိတယ်။ အဲဒီအဆေးဆန်ကို ထုချေပြီး ဖောဖောက ကုတ်ဆွထားတဲ့ အနာပေမှာ အုံပြီး ဖတ်တီးဆည်းထားလိုက်။

တစ်သင်္ဘောပြီးလျှင် မနက်ကုရင် ဖတ်တီးကို ခြေလိုက်တော့ရပြီ။ အနာကို လှုပ်ကြည့်လိုက်ရင် နံနံ့သာ ကုန်တာကို တွေ့မယ်။ အဲဒီ အနာကို ဆွဲနုတ်လိုက် အပြစ်ပါ မကျန်ဘဲ အားလုံး ထွက်သွားမယ်။

ဒီဆေးနည်းဟာ ငါ လက်တွေ့သုံးခဲ့လို့ ပြောတာ။ အ... နေဦး မုန်တိုင်းသီးကို သုံးမယ်ဆို ရင်လေ ကောင်းလေပဲနော်။ မောင်ရင်တာသိရင်သေလဲ’

‘ဒီလောက်ဆို တော်လောက်ပါပြီ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုညွန့်ဟန်’

ဟု နှုတ်ဆက်၍ စာရေးသူ ပြန်ခဲ့လေသည်။

ကြွက်နီ (ကတွတ်) ငါးမျက်စိ ဖြစ်ကြသော ဝေဒနာရှင်များ ရှိခဲ့ပါက အထက်ပါ ဆေးနည်းတိုင်း ကုသနိုင်ကြပါကြောင်း မေတ္တာစေတနာ ရှေ့ထား၍ တင်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

မြဒင် (စင်းကျိတ်)

ယတြာကျင့်စဉ်

လက္ခဏာအမြင်

ယခု မြင်တွေ့ရသော လက္ခဏာရှင်
ရဲ့ လက္ခဏာမှာ ထူးခြားပြီး ထင်ရှား
အားကောင်းတဲ့ သင်္ကေတလမ်း
ကြောင်းတစ်ခုကို...

(A.A)အမှတ်လက္ခဏာဖြင့် ဖော်ပြ
ထားတာကို မြင်တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

‘တချို့တချို့သော ယူဆချက်သည် လက္ခဏာ
ကို ကြည့်ပြီး ယတြာကျင့်စဉ်ပေးလို့ မရဘူး
လား’

‘တချို့ကတော့ လက္ခဏာအရ ယတြာ
ချေရင်ပါတယ်’

စတဲ့ တောင်းဆိုမှုများ ကြုံတွေ့ရ
တဲ့အတွက်...

ဤယတြာကျင့်စဉ်နဲ့ လက္ခဏာ
အမြင်ဆိုတဲ့ စာစုကို ရေးပြုဖြစ်ခဲ့တာ
ပါပဲ။

(A.A)အမှတ်အသားနဲ့ ပြထားတာ
ကတော့...

ကြာသပတေး

ဂြိုဟ်ခုံပေါ်မှာ

မျဉ်းမတ်

တစ်ကြောင်း

ထင်ထင်ရှားရှား

ရှိနေပါတယ်။

ရည်ရွယ်ချက်လမ်းကြောင်းလို့

ခေါ်ပါတယ်။ ဇေယျထီးရိုးလို့လဲ

အမည်ပေးတာလဲ ရှိပါတယ်။

ဒါသည် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံကို
အားကောင်းစေပါတယ်။

ဒါကြောင့် ယတြာကျင့်စဉ်ကို ဒီလို
ပေးခဲ့ပါတယ်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ အားကောင်း
တဲ့အတွက် (၃)ဂဏန်းနဲ့ အကျိုးပေး
ပါတယ်။ ဒီတော့...

သံလုံပွေးတိုင်းမှာ “၃”ဂဏန်း ပွေးပြု

ထားပါ။ တရားရင်ကို ရည်မှန်းပြီး ပန်း(၃)ပွင့်

(၀) ရေတော်(၃)ခွက် (၀) အလင်းတိုင်

(၃)တိုင် (၀) နံ့သာတိုင်(၃)တိုင် (၀)

၉၆ နက္ခတ္တဓမ္မင်ဒြည်ဓမ္မဇင်

A.A

ဆွမ်း(၃)ပွဲ စတာတို့ပွဲ အာရုံကုန်ရာ တစ်ဖို့ကို
လျှောက်ပြီး သရဏာ(၃)ပါးကို ယုတ် (၃)ပတ်
စိတ်ပါ။

ဤသည်မှာ ယတြာကျင့်စဉ်နဲ့
လက္ခဏာအမြင်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။နမူနာ
အဖြစ် ဗဟုသုတအလိုငှာ တင်ပြပေး

လိုက်ပါတယ်။

သင်၏ဘဝ သာယာချမ်းမြေ့ပါစေ။

ဆရာဦးခင်မောင်လင်း

(B.Sa ရွှေဘို)

(လက္ခဏာ-မဟာဘုတ်သုကောသီ)

ဘုတလင်မြို့ ကြောင်ပန်းတောရှေ့တွင် ပထမ ကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီး

၈၆၃၀၀

အရှင်ဗုဒ္ဓဘုရား

၏ ဘဝတော်ကြောင်းများ (၅)

ယခင်လမှ အဆက်

'သစ်ဝါးတွေက ဖြစ်တဲ့ တုံးတွေတိုင် ဆွဲကာ နှာမိဖြစ်တဲ့အကြောင်း ဆရာတော်ကြီး ဟောခဲ့တာပါ။ အခု ဒကာကြီး ကျောင်းထဲရောက်တော့ ဘုရားကန်တော့တယ်နော်။ သစ်သားဆင်းတုကို ကန်တော့တာလား။ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ရည်မှန်းပြီး ကန်တော့တာလား'

'ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေကို ရည်မှန်းပြီး ကန်တော့တာပါဘုရား'

'ဆရာတော်ကြီးက မှန်ကြည့်တာနဲ့ သဘောပေးတယ်။ မှန်ကြည့်တော့တာကို ကြည့်သလဲ'

'မှန်ထဲမှာ မိမိရဲ့ ပုံရိပ်ကို ကြည့်တာပဲဘုရား'

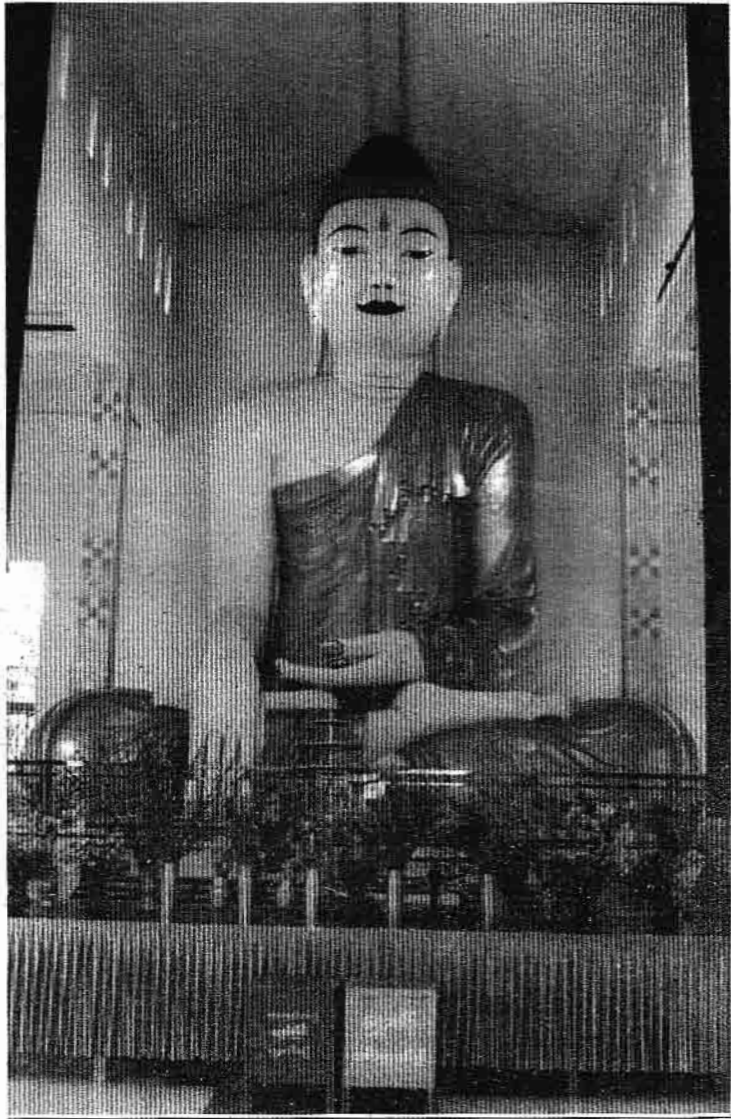
'မှန်ရဲ့အတိုင်းအတာ မှန်ပေါ်က အက်ကြောင်း၊ မှတ်ကြောင်းတွေကို မြင်သလား'

'သတိမထားမိပါဘုရား'

'ဒီအတိုင်းပဲ သစ်သားဆင်းတုဖြစ်စေ၊ ကြေးသွန်းဆင်းတုဖြစ်စေ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်ကိုသာ သတိထား အာရုံပြုရတယ်။ မဟုတ်လား။

မြင်တွေ့ရတဲ့ ဆင်းတုက ရုပ်၊ ဒကာကြီး စိတ်ထဲက အာရုံပြုသိရှိတာက နှာမိ၊ နှာမိဆိုတာ နှာမိ-အာရုံညွှတ်ပြီး သိတတ်ခြင်း သဘောပဲ။ ဒီကြောင့် ဆင်းတုက နှာမိလို့ ဆိုလိုတာပါ။

ဘုရားကန်တော့ပြီးတော့ ဘုန်းကြီးကန်တော့တယ်။ ဒကာရဲ့ အာရုံ

▲ လောကုန်ဆာ ရုပ်ပွားတော်

ညွတ်ပြီး သိတတ်တဲ့သဘော၊ နှာမိမှာ ဘုန်းကြီး၊ သံယာဂုဏ်တော်ကိုးပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဘုန်းကြီးလို့ ရည်မှတ်သိပြီး

ကန်တော့တယ်။ ဘုန်းကြီးဆိုတဲ့ သက်ရှိရုပ်ဓာတ်က ဒကာစိတ်မှာ နှာမိဖြစ်သွားပြီ။ ဒီအခန်း

www.burmeseclassic.com

မှာ ဆင်းတုတော်က ဒကာရဲ့စိတ်မှာ မရှိတော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် အပြင်မှာ ဘုရားစင်မှာ ဆင်းတုတော်က ရှိနေ တာပဲ။

ဒီအတိုင်းပဲ သစ်သားတုံးဆိုတဲ့ ရုပ် က ရှိနေတယ်။ ဒကာရဲ့ အာရုံညွတ်ပြီး သိတတ်တဲ့ သဘော၊ နှာမ်မှာရှိတဲ့ တုံးက နှာမ်သဘောအရသိတဲ့ တုံး၊ တိုင်ကိုတွေ့တဲ့အချိန်မှာ “တုံး”က ပျောက်ပေးရတယ်။

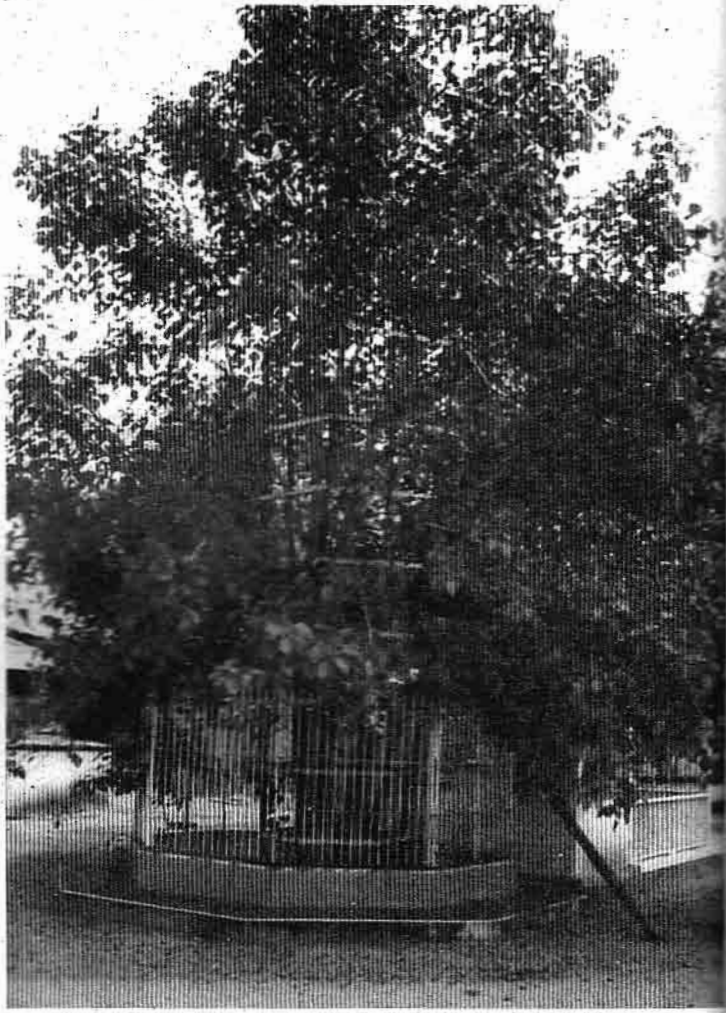
အဲဒီမှာ တွေ့ရတဲ့ စိတ်တွင်းက “တိုင်”ဟာလဲ နှာမ်ဖြစ်သွားတယ်။ ပကတိ တုံးတွေ၊ တိုင်တွေကို နှာမ် လို့ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ခွဲခြားသိတာကို ဆိုလိုပါတယ်။

ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ ဆိုတာပဲ စိတ်ထဲက အာရုံညွတ်ပြီး သိတဲ့သဘော နှာမ်တွေပဲ။ ဒါတွေဟာ အစဉ်မမြဲဘူး။ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲနေတဲ့ ရုပ်ဓာတ်အစုအဝေးကြီးပဲ။ လယ်တီ ဆရာတော်ကြီးက ဒီလို ရှင်းတော်မူပါ တယ်။

အာရုံညွတ်ပြီး သိတတ်တဲ့သဘော၊ နှာမ်ဆိုရာမှာ ပရမတ်နှာမ်၊ ပညတ်နှာမ် (၂)မျိုးရှိတယ်။ သတ္တဝါတွေရဲ့ အဓမ္မတ္တ အတွင်းသန္တန်ကသိတဲ့ သဘောကို ပရမတ်နှာမ်၊ ဗဟိဒ္ဓအပြင်သဏ္ဍာန်က သိတဲ့သဘောကို ပညတ်နှာမ်ခေါ် တယ်။

ပညတ်နှာမ် မရှိရင် တစ်ခုခုကို ညွှန်ပြောဆိုလို့ မရနိုင်တော့ဘူး။ ဗဟိဒ္ဓ အပြင်သဏ္ဍာန်ရှိတဲ့ တုံး၊ တိုင် စတာတွေကို အမည်တပ်ခေါ်ကြ တယ်။ ဒါ ပညတ်နှာမ်ပဲ။

ဗဿ(တွေ့ထိခြင်း)ဆိုတဲ့ အမည်က ပညတ်နှာမ်၊ ဝေဒနာဆိုတဲ့ အမည်က ပညတ်နှာမ်၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ အမည်က

ဒကာရဲ့အလျောက်ဆိပ်ကန်မှာပဲ တောစိညောင်(ဆ)ပင်

ပညတ်နှာမ်တွေ ဖြစ်တယ်။ တွေ့ထိ ခြင်းသဘောက ပရမတ်နှာမ်၊ ခံစားရ တဲ့သဘောက ပရမတ်နှာမ်၊ ဝဋ်ဒုက္ခတို့ ငြိမ်းစေခြင်းသဘောက ပရမတ်နှာမ် ဖြစ်တယ်။

ဒါက ဒကာကြီး သိရုံပြောပြတာပါ။ လယ်တီဆရာတော်ကြီးက အဋ္ဌကလပ် နဲ့ ပရမတ် ပညတ်ခွဲခန်း၊ အနတ္တကို ယန ဖုံးလွှမ်းပုံ၊ ယနကို ခြေဖျက်ပြီး အနတ္တပေါ်ပုံ ပညတ်နှာမ်၊ ပရမတ်နှာမ် ခွဲခြားပုံတွေ အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြပြီး နောက်...

“ဤပုလောကဿာ ဖရမတ်ခွဲခန်းအမျိုးမျိုး ပညတ်ခွဲခန်းအမျိုးမျိုးတို့ကို ဧဝံစင်တ ကြည့်ရှုပါလျှင် ကြောင်ပန်းတောရ ဆင် ယော်၏ အဆိုစကားများတွင် သင့်၏ ဖယင့်ချက်ကို ရှင်ချိန်နိုင်လောက်သည်ကို ခံ”လို့ အဆုံးသတ်ထားတယ်။ မုံရွာမြို့ ရာဇဝတ်ဝန် ဦးဘော်က ကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီးရဲ့ တရားကို စောဒကာတက်ပြီး လယ်တီဆရာတော် ကြီး ပျဉ်းမနားမှာ ရှိနေတုန်း စာရေး လူလွတ် ဆက်ကပ်ခိုင်းတယ်။ လယ်တီ ဆရာတော် စာဖတ်ပြီးတဲ့အခါ ပြန်

www.burmeseclassic.com

ရုပ်ပွားတော် တန်ဆောင်အောင်မှ ဆင်ရုပ်

ဆော်မှုပြီး “ကြောင်ပန်း၏ဉာဏ်၊
ထူထာမန်ပိုရန် ခက်ခဲပါသကွာ” လို့
ဆိုတယ်။ ပြီးတော့ အခု ရှင်းပြတာ
ဆွေခွဲ ငြိန်စာ ရေးပေးခဲ့တာပါ ဒကာ’

နွားကျောင်းသားတရား

ကြောင်ပန်း ဆရာတော်ကြီးသည်
တရားဟောရာ၌ ပါဠိပါဠိသားမပါ လူ
သားနတ်တို့ နားလည်အောင် ရှင်းလင်း
ဟောပြောတော်မူသည်။ ပရိသတ် နာယူ
သူအခြေအနေကို ကြည့်၍ ဟောကြား
တတ်သည်။

ဘုတလင် ကြောင်ပန်းတောရ
သည်ပြီးစ တစ်နေ့တွင် လယ်တီတိုက်
အပြန် အောင်သာရွာအနီး ဧရပ်တွင်
ဆတ္တနားကာ ရေသောက်ရာ လူတစ်
ယောက်ကို တွေ့ရသည်။

‘ဒကာ ဘာလုပ်သလဲ’
‘တပည့်တော် နွားကျောင်းရင်း နေ
ထိုင်နေတာပါ ဘုရား’

‘မင်းတို့နားက ရွာမှာ တရားဟော
ရင် နာမယ့်သူ ရှိပါ့မလား’

‘တရားပဲ ကိုယ်တော်ဟောရင်
နာမှာပေါ့’

‘အေး ဒါပေမယ့် မင်းနဲ့ငါ အရင်
စည်းဝါးရိုက်ဦးမှဖြစ်မှာ’

‘ဘယ်လို စည်းဝါးရိုက်ရမှာလဲ
ဘုရား’

‘ငါမေးတာကိုသာ စဉ်းစားပြီး ဖြေ
ပါကွယ်’

‘သိရင်တော့ ဖြေမှာပဲ။ မသိတာ
တော့ မဖြေနိုင်ဘူး။ မသိနိုင်တာတွေလဲ
မမေးနဲ့ တပည့်တော် စိတ်တိုတတ်
တယ်’

‘အေးပါ သိနိုင်လောက်တာ မေးမှာ
ပါ။ မင်း ဟောဒီဧရပ်ကြီးကို ခဲနဲ့ မှန်
အောင် ပေါက်နိုင်မလား’

‘ကိုယ်တော်ဟောက တရားဟော
မယ်ဆိုပြီး ဘယ်နယ့်မေးနေတာလဲ
ဒီဧရပ်ဖြင့် မျက်စိပိုက်ပြီး ပေါက်တောင်

မှန်တယ်’

‘မင်း စဉ်းစားပြီး ပြောပါဆို’
‘ဘာစဉ်းစားရမှာလဲ။ ဒီဧရပ်ဖြင့်
ခုပေါက် ခုမှန်တယ်’

ပြောပြောဆိုဆို ခဲကို ကောက်လေ
တော့သည်။

‘အေး ငါခိုင်းတာ ဧရပ်နော်။
သစ်သားဝါးတော့ မမှန်စေနဲ့’

‘ကိုယ်တော် ဘယ်နယ်ပြောတာလဲ၊
ဧရပ်ပေါက်မှတော့ သစ်သားနဲ့ ဝါး
မှန်မှာပေါ့’

‘ဘယ်နယ့် သစ်သားနဲ့ ဝါးက ဧရပ်
လားကွယ့်။ ရွာထဲမှာ ဆောက်ထားတာ
တွေလဲ သစ်သားနဲ့ ဝါးတွေပဲ။ ဧရပ်လို့
ခေါ်ပါတော့လား’

‘ကိုယ်တော် တရားဟောမှာဖြင့်
ဟောပါ။ မဟုတ်တာတွေ လျှောက်
မပြောပါနဲ့’

‘မင်း သစ်သားဝါးနဲ့ ဧရပ်မှ အကွ
ဘဲနဲ့ တရားဟောလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဒါက

တရားရဲ့ အခြေခံကွယ်'

'ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ် စဉ်းစား စရာပဲ'

သစ်သား၊ ဝါးတွေနဲ့ အများတည်းဆို နိုင်အောင် အခုလို ဆောက်တာကျ တော့ ဇရပ်၊ လူနေဖို့ ဆောက်တာ ကျတော့ အိမ်၊ ရဟန်း၊ သံဃာနေဖို့ ဆောက်တာက ကျောင်းလို့ အမည် အမျိုးမျိုးနဲ့ ပြောရတာ လောကအနေနဲ့ တကယ် ဟုတ်တာပေါ့။

အိမ်ကို ကျောင်းထဲရွှေ့ပြီး ရဟန်း သံဃာနေရင် ကျောင်း၊ ကျောင်းကို လမ်းဘေးရွှေ့ပြီး အံ့များ တည်းခိုနိုင် အောင်လုပ်တော့ ဇရပ်ခေါ်ပြန်တယ်။ အမှန်ရှိတဲ့ သစ်သားနဲ့ ဝါးတွေက မပြောင်းလဲသွားဘူး။

စဉ်းစားနော် ခန္ဓာဝါး၊ ဝေါင်းပြိုတာကို လောကအနေနဲ့ သတ္တဝါ၊ လူနတ် ဗြဟ္မာ ဝါ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမလို့ ခေါ်ပေါ် ပြောဆိုယုတ်ရတာကွယ်။

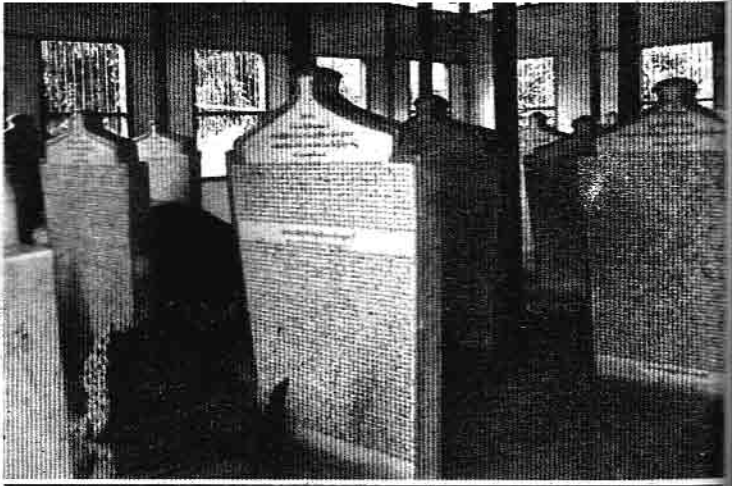
ခုနက ပြောတဲ့အတိုင်း သစ်သား၊ ဝါးတွေ အဟုတ်ရှိသလို ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သဏ္ဍာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်ဆိုတဲ့ ခန္ဓာဝါးပါးကသာ အဟုတ်ရှိတာ၊ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါဆို တာက အဟုတ်မရှိဘူး။ ခေါ်ပေါ်ပြောဆိုရုံ လောက်သာ အသုံးကျတာကွယ်။

ဟူ၍ ဝိပဿနာတရားကို နွား ကျောင်းသား နားလည်အောင် ဟော ကြားတော်မူလေသည်။

ဆရာတော်၏ ဒာသီသ

ဤသို့ဖြင့် လိုအပ်သမျှ မိန့်ကြား ကူညီတော်မူပြီးနောက် ပထမဆရာ တော်ကြီး၏ တရားများကို ထပ်ဆင့် ရှင်းပြရေးသားထားသည့် **စတုတ္ထ ဆရာတော်၏ "သမ္မာဝိနိစ္ဆယ" ကျမ်း**ကို ကြောင်ပန်းရိပ်သာ စာအုပ်အရောင်း ဌာန၌ ကုန်နေသဖြင့် ဝယ်၍မရကြောင်း လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်က မိမိ

၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ကျောက်စာအုပ်

ဖတ်ရှုလေ့လာလျက်ရှိသော အဆိုပါ ကျမ်းကို စွန့်လျှောက်မူ၏။

'ဘုန်းကြီး တစ်ခုလောက် အကူ အညီ တောင်းပါရစေ။ ဒကာတို့ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဘာသာရေးရေး၊ ဆေး၊ လုပ်ရတ်၊ ထူးဆန်းတာတွေ အစုံဖတ်ရလို့ သဘောကျတယ်။ ထွက်ပြီးသမျှ စာအုပ်တွေ ပေါင်းချုပ်ရှိ တယ်လို့ ကြားရတယ်။ ဘုတလင်မှာ မရှိနိုင်တာမို့ မှာလို့ရမလား ကျသင့် သလောက်ပေါ့'

'ဆေး၊ အဂ္ဂိရတ်၊ ဂမုန်း စသဖြင့် ဆိုင်ရာဆောင်းပါး ပေါင်းချုပ်တော့ ရှိပါတယ်။ မဂ္ဂဇင်းအုပ်ရေ (၃၂၀)ကျော် ထွက်ပြီးဖြစ်လို့ မဂ္ဂဇင်းပေါင်းချုပ်တော့ မရှိပါဘူး။ လက်လှမ်းမီသလောက် စာအုပ်တချို့ကို စာကြည့်တိုက်တွေက အလှူခံရင် ပို့ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုဖို့ခက အတော်လေးကြီးမြင့်နေလို့ အခက်အခဲဖြစ်နိုင်ပါတယ် ဘုရား'

'ကျောင်းက ရဟန်းသာမဏေ လူ ဒကာတွေ လေ့လာနိုင်အောင် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာအုပ်စင်ကလေး လုပ်ထားချင်တာပါ။ ဘုတလင်မြို့ အထိ ပို့စရာမလိုဘူးနော်။ မြောက် ဥက္ကလာပ၊ ကျောက်ရေတွင်း

ဘူတာနားက ကြောင်ပန်းတရားပြ ဌာန ဦးသုကဝိကတစ်ဆင့် ပို့ပေးလို့ ရတယ်။ ကြောင်ပန်းတိုက်ရင်းကို ပို့ပေး ပါဆိုရင် ဘုန်းကြီးရဲ့ သူငယ်ချင်းတဲ သူက ပို့ပေးပါတယ်'

'တပည့်တော် စာတည်းချုပ်ဆို တင်ပြပေးပါမယ်ဘုရား။ တတ်နိုင် သလောက် ကူညီပေးပါမယ်'

ဆရာတော်က ကြောင်ပန်းတော အဋ္ဌမဆရာတော် မဖြစ်မီ ခန်းမ ဦးပဉ္စင်းဘဝဖြင့် အနယ်နယ်သို့ ကြ ရောက်သီတင်းသုံးစဉ် ကြုံတွေ့ခဲ့ ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်ထူးများ၊ အိပ်မက်များ အထူးအဆန်း ပစ္စည်းများအကြောင်း အတန်ကြာအောင် မိန့်ကြားနာယူပြီး နောက် ဆရာတော်အားလုံးအား ရည်မှန်းကန်တော့ နှုတ်ဆက်ကာ မုံရွာသို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်က... 'ဒကာတို့ဟူလင်က ဒီနယ်ရောင် ဆ အချိန်မရွေး လာခဲ့ပါ။ နေရေး၊ စား ပူစရာ မလိုပါဘူး' ဟု ဖိတ်မန္တက ပြုတော်မူလေသည်။

ဘယ်လို လုပ်ငန်းမျိုးနဲ့

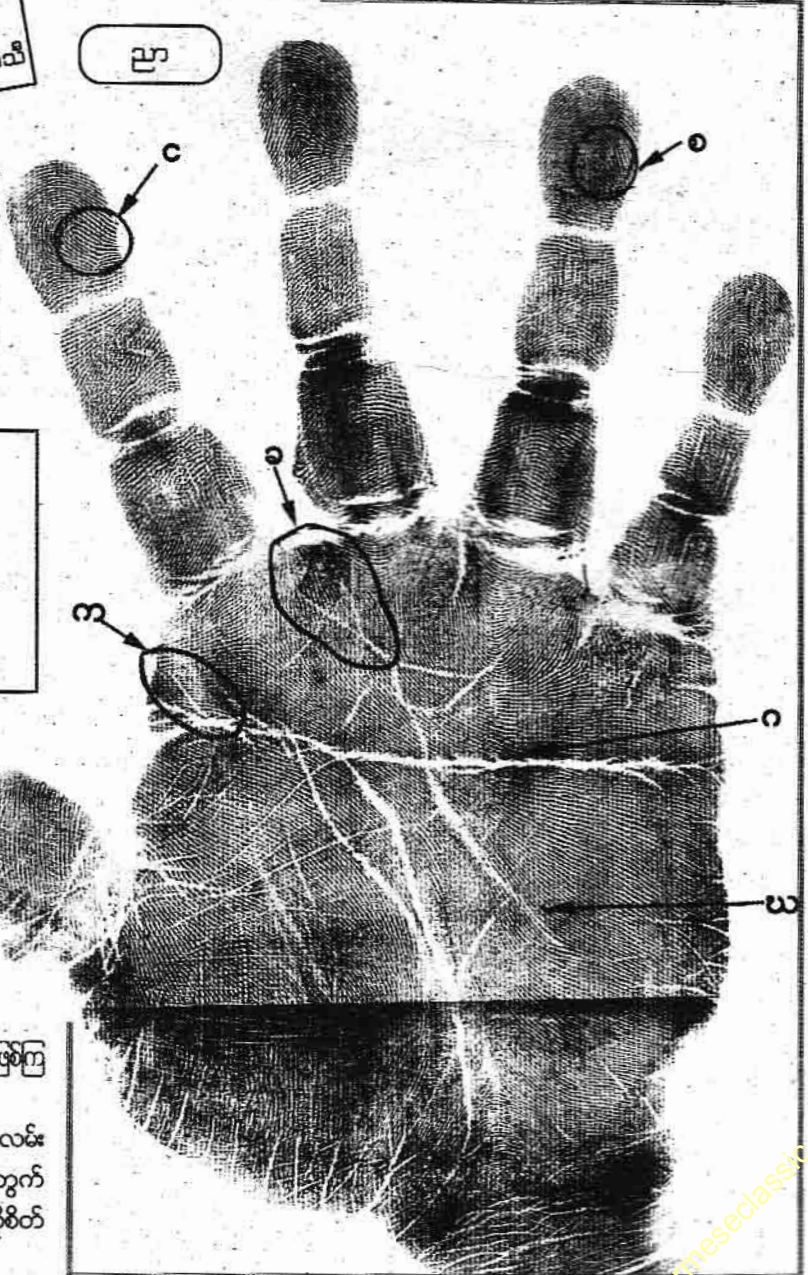
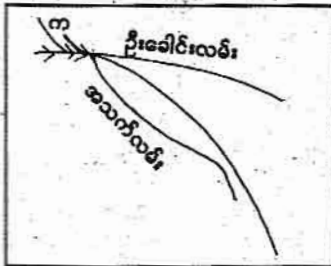
အကျိုးပေးနိုင်သလဲ

ဆရာကြီး ဦးစောင့်မြိုင်
(ဥပဒေကျွမ်းကျင်သူ)
လက္ခဏာဖော်ပြပညာသူတော်

ညာ

အသက်(၄၀)ခန့် အမျိုး
သားတစ်ဦးရဲ့ ညာလက်ဖဝါး
ပြင်ကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

“က” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထား
တာဟာ ရည်မှန်းချက်လမ်းကြောင်း
ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလမ်းကြောင်းပိုရှိလှတာ
ရည်မှန်းချက်ပြင်းပြပြီး ကြိုးစား
အားထုတ်မှု ကောင်းတဲ့အတွက်
အလုပ်အကိုင်မှာ အကြီးအမှူး
ဦးစီးခေါင်းဆောင် ဆရာသား ဖြစ်ကြ
တယ်။

ဦးခေါင်းလမ်းအဖျားနဲ့ အသက်လမ်း
အဖျား ခပ်ရှည်ရှည် ပူးနေတဲ့အတွက်
ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကိုင်လိုစိတ်
ရှိကြတယ်။

“ခ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်ညှိုးနဲ့ လက်ခလယ်ကြား စနေဂြိုဟ်ခုံဘက် နီးတဲ့နေရာမှာ သန်လျက်သင်္ကေတခြင်း ဖြစ်တယ်။

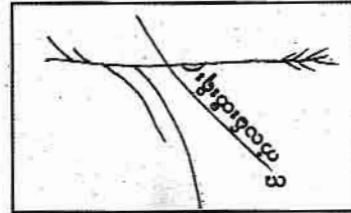
ဒီသင်္ကေတမျိုးရှိသူဟာ သူတစ်ပါးအပေါ် ဩဇာရှိတယ်။ ရာထူးကြောင့်ပဲ မင်းခန့်ရာစာတွေနဲ့ အကျွမ်းတဝင်ရှိတယ်။ ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းမှာ အရာရှိအဆင့်လုပ်ကိုင်ရတတ်တယ်။

“ဂ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနဲ့ နှလုံးလမ်းကြောင်း ပေါင်းစပ်ပြီး လက်ပြတ်သင်္ကေတ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းပါပဲ။

ဒီ လက်ပြတ်သင်္ကေတမျိုးရှိသူဟာ စက်မှုစက်ပြင် ဝါသနာပါတယ်။ စွန့်စားသွားလာ လုပ်ကိုင်ရာ ဝါသနာပါတယ်။ စက်မှုစက်မှု လုပ်ငန်းမျိုးမှာ လုပ်ကိုင်တတ်ကြတယ်။

“ယ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာက ကံလမ်းထီးရိုးဖြစ်တယ်။ တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံက စတင် တက်ခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒီ ကံလမ်းထီးရိုးရှိသူဟာ နိုင်ငံခြားသွားရောက်လုပ်ကိုင်ခြင်း ရေကြောင်းလုပ်ငန်း

များ လုပ်ကိုင်ခြင်းတွေ အကျိုးပေးနိုင်ကြတယ်။

“င”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်ညှိုး၊ လက်မ၊ လက်ခလယ် လက်သန်း ဆိုတဲ့ လက်ချောင်း(၄) ချောင်းထိပ်မှာ ကြိုးဗွေသင်္ကေတတွေ ရှိခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒီတွေမျိုးရှိသူဟာ ခရီးသွား ဝါသနာပါကြတယ်။ လှုပ်ရှားသွားလာနေခြင်း၊ ခရီးသွားနေခြင်းကို ဝါသနာပါတယ်။

“စ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်သူကြွယ် လက်ချောင်းထိပ်မှာ ခရုဗွေနဲ့နီးစပ်တဲ့ဗွေမျိုး ရှိတယ်။

ဒီလို လက်သူကြွယ်ထိပ်က ခရုပတ်ဗွေမျိုးဟာ ငွေဝင်ကောင်းတယ်။ ငွေကြေးရွာပြည့်စုံတတ်တယ်။

အဲဒီအချက်တွေကို စုပေါင်းသုံးသပ်ကြည့်ရင် နိုင်ငံခြားသင်္ကေတအရာရှိ ဖြစ်နိုင်တာပေါ့။ စက်ပြင် စက်မှုဝါသနာလဲ ပါတယ်ဆိုတော့ နိုင်ငံခြားသင်္ကေတအင်ဂျင်နီယာ အရာရှိ လုပ်ငန်းမျိုးနဲ့ အကျိုးပေးသူပေါ့။

ဒီလက္ခဏာရှင်ဟာ နိုင်ငံခြားသင်္ကေတအင်ဂျင်နီယာ ဒုတိယ အရာရှိ ဖြစ်ကြောင်း သိရတယ်။

စာဖတ်သူများ လက္ခဏာပညာသုတတိုးပွားရရှိကြပါစေ...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာပေမဒင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၀၃) မှ အဆက်

ရေနှေးအိုးတွင် ထည့်ချက်ပြီး ရေကျက်အေးကို ခတ်စေသည်။

ခြေထောက်တွင် နှင်းခူရောဂါ ခွဲကပ်နေသည့် ဒကာတစ်ယောက်အား မဲလေီကြီးသတ္တုရည်ကို ဓာတ်လုံးနှင့် စိမ်လိမ်း။

အတွင်း၌ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော မှိုနာ ဖြစ်ပွားနာ(ကင်ဆာ)ကရှိတ်ရှိသူအား ဓာတ်လုံးကို အရည်ပျော်အောင်ထိုး ဆီတွင် (၃)ကြိမ်ခန့် လောင်းပြီး ထိုဆီကို တိုက်လည်းတိုက်လိမ်းလည်း လိမ်းစေ၏။

ရဟန်းပျို လေ့လာ မှတ်သားနာယူသော အချိန်တိုကို အတိုင်းအတာအတွင်း ကုစားရခက်သည့် ဖြစ်ရပ်ပုံရောဂါစုံတို့ကို အံ့ဩလောက်အောင် ပျောက်ကင်းချမ်းသာကြောင်း တွေ့ခဲ့သော ထုံးကို အစိုပြု၍ သွပ်ဓာတ်လုံးကို တည့်ပြီး အောင်မြင်စွာ အသုံးပြုနိုင်သည်။

ဓာတ်လုံးတွင် ပါဝင်သော ဓာတ်တို့၏ စွမ်းအင်သည် မိမိဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်းသိနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ဝိဇ္ဇာမဟုတ်ဘဲမှတ်စမ်း တွေ့တောထင်မြင်သိရန် မလွယ်ဟု ကောက်ချက်ချမိပါသည်။

အဆိုပါ ရဟန်းပျိုသည်ကား နောင်တစ်ချိန်တွင် ဆေးအတိတ်စာနုကျမ်းပြု အရှင်နာဂသိန်မဟာထေရ် ဖြစ်လာသတည်း။

မှတ်ချက် ။ ခြင်္သေ့သီနှင့်တည့်သော သွပ်ဓာတ်လုံးကို ဆိုလိုသည်။

သေသုကျော်သွား သေသုဖော်စား

ဟံသုရဇော

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၁၆၈) ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လထုတ်တွင် ဆောင်းပါးရှင် ဘုမ္မဝတီ ကိုကိုလေး(B.A)၏ သွပ်ရွှေဝါဖမ်းနည်းကို ကျွန်ုပ် ဖတ်လိုက်ရသည့်အခါ...

ကြက်ဥခွံ(၁)ကျပ်သားကို အမှုန့်ထောင်း၊ မဖောက်ထုံး(၃)ကျပ်သားနှင့် ရော သွပ်ရွှေဝါ(၁)ကျပ်သား သို့မဟုတ် (၂)ကျပ်သားကို နံပါတ်(၅)လုံဇောက်တွင် အထက်အောက်နှိမ်၊ ဇော် ကောင်းစွာမံ၊ မီးသွေးသုံးလေးအုပ် မီးလျှံထိုးချလိုက်ပြီး အအေးခံကာခွဲ၊ စို့ဖြတ်ကြည့်ကာ အပျော့အပြင်းဆိုက်၊ သွပ်ရွှေဝါကို မပင်မပန်းဘဲ တစ်လုံတစ်မီးနှင့် ဖမ်းမိသည်။

လက်ဝဲလမ်း လိုက်မည် ဆိုပါက အုန်းပနီမြစ်ကိုထောင်း ဖမ်းမိပြီး သွပ်ရွှေဝါကို နံပါတ်(၃)လုံ ဇောက်တွင် အောက်ခြေကထည့်ပြီးသိပ်၊ ထိုးလိုက်ပါက သွပ်နီသေရသည်။

သို့သော် သွပ်နီသေကို အသုံးအနန္တ မတွေ့ရ။ ထို့ကြောင့် ဆက်တွေးဖြစ်သည် သွပ်ဓာတ်လုံးအကြောင်း...

တစ်ခါက အဂ္ဂိရတ်လုပ်ရတ်စခန်းတွင် လွန်စွာ ကျွမ်းကျင်နှစ်သော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးထံသို့ ပညာရင်နွဲ့သောက်စို့ရန်ငှာ ရဟန်းပျိုတစ်ဦး ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ရဟန်းပျိုသည် လောကီလောကုတ္တရာပိုင်းဆိုင်ရာ နှစ်သိမြင်အပ်သော အကြောင်းအရာတို့အား လေ့လာသိမြင်ချင်သော ဆန္ဒ အာသီသနှင့် ဉာဏ်နှင့်ယှဉ် ဝေဖန်ပိုင်းခြားသောကြောင့် နောင်တွင် ကျွမ်းပြုအကျော်အမော်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းအရာတို့အား ဆက်ပါဦးအံ့။ သွပ်သည် သဘာဝအားဖြင့် ဝါယောဓာတ် ဦးဆောင်၏။

ခြင်္သေ့ဆီနှင့် သွပ်ဓာတ်လုံး အသုံးပြုပုံ

ဟံသာရတေ

မောက်လာ၏။ ထိုဓာတ်လုံး၏ ဖွဲ့စည်းမှု သဏ္ဍာန်၌ မည်သို့သော ဓာတ်အမျိုးအစား မည်မျှ ပါဝင်နေသည်ကို မည်သို့ ဓာတ်ခွဲမည်နည်း။

သဘာဝ တရားအားဖြင့် တည်ရှိနေသော မတွေ့ရသည့် ဓာတ်တို့ အစွမ်း

သေအောင်သတ်သောအခါ၌ တေဇောဓာတ်ဦးဆောင်၏။ သေစပြုသောအခါ၌ အာပေါဓာတ်ဦးဆောင်၏။ သွပ်ပျဉ်းတည်း။ စင်းစင်းသေသောအခါ၌ ပထဝီဓာတ် ဦးဆောင်၏။

ထို့ကြောင့် “သွပ်သေမသိ ရွှေကို ကြည့်” ဟု အဆိုရှိ၏။ ဤကဲ့သို့ ဓာတ်လေးပါးတို့သည် အချိုးကျကျ သတ္တိရှိပါဝင်ဖြင့် ပါဝင်ပြီးနောက် အာကာသဓာတ် ပေါ်လာအောင် သွပ်ပျဉ်း ပြဒါးပျဉ်းတို့ကို ကျွေးရ၏။

ထိုသို့ ကျွေးရခြင်းအကြောင်းမှာ တေဇောဓာတ်ဆိုသည့် တေဇော(မီးဓာတ်) တက်ခြင်းကို တိုးမြှင့်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

သွပ်သည် အာကာသနှင့်တကွ ဓာတ်လေးပါးလုံး အချိုးကျ ပါဝင်လာပြီးနောက် သေသောအခါ ဓာတ်လုံးသည် လုံးလာ၏။ ထက်အောက် မို့

သတ္တိသည် ထူးခြားစွာ အံ့ဩဖွယ်ရာတည်း။

ဤသည်ပင်လျှင် ရှားပါးလှ ခြင်္သေ့ဆီကို အကြောင်းပြု ကြိုးစားလျှင် ရနိုင်သော ကိတ္တိမဓာတ်လုံးအကြောင်းတည်း။

သွပ်ဓာတ်လုံး အနန္တအား လေ့လာရာတွင် ဆရာတော်ကြီး မှတ်တမ်းအရ အဆိုပါ သွပ်ဓာတ်လုံးကို နှမ်းဆီတွင် ဆူအောင်ကျိုချက်စေ၍ ထိုဆီကို လိမ်းလျှင် အကျိတ်အဖု အပူနာ ကင်းပျောက်၏။

အဆစ်ရောင် ဝေဒနာရှင် ကိုရင်ကြီးတစ်ပါးမှာ ဆရာတော်ဓာတ်လုံး လိမ်းစေရာ လမ်းထလျှောက်နိုင်၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဆွမ်းချက်ရာ၌လည်း ဓာတ်လုံးထည့်ချက်၍ စားစေသည်။ မျက်စိကိုက်၍ ရောင်ရမ်းနေသော ဝေဒနာရှင်အား ဓာတ်လုံးကို

ရွှေလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာ
လေထိဆုငွေများနှင့် နီးစပ်မှုရှိလင့်
နိုင်ကြစေရန် ၈၊ ၇၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းခြေ
များကို အားပြု ရွေးချယ်ပါ။ တွဲဖက်
သင့်သော အကွရာများမှာ ၈၊ ၈၊
၈၊ ယတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဂဏန်းတူ ဂဏန်းထပ်များ အလို
ရှိပါက ၈၊ ၇၊ ၆၊ ၉တွင်မှ နှစ်လုံး
ထက်ပို၍ ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို
ရွေးနိုင်ပါသည်။

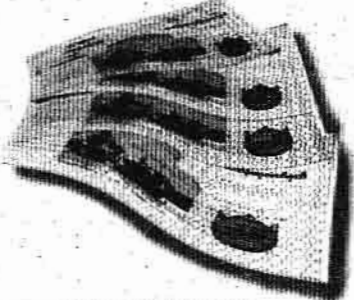
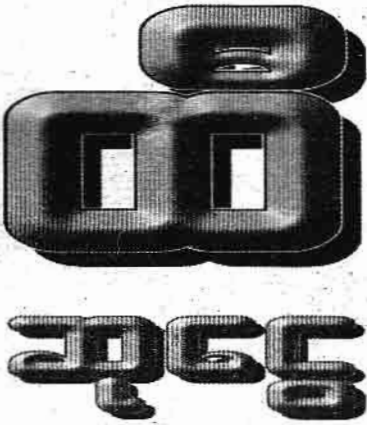
မိမိတို့မွေးနှစ်အရ ကံအခွင့်အလမ်း
များကို အသုံးပြုလိုပါက အောက်တွင်
ကြည့်ပါ။

* * *

မွေးနှစ်	ကံပွင့် ဂဏန်း	လာဘ်ပွင့် အရောင်	ကံပွင့်အရပ်	တွဲဖက်ကံစမ်းသင့်သူ	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	၇	ဆွတ်	အနောက်	ကြာယပတေးသီး	သောကြာနေ့
ခွေး ကျား	၄	အိမ်ရှင်	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာယပတေးနေ့
ယုန်	၉	အနီ	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့
နဂါး ချွေ	၁	အပြာ	မြောက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ပြင်း	၆	အဖြူ	အနောက်မြောက်	ကြာယပတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ဆိတ် နောက်	၈	အညို	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့
ကြက်	၃	အစိမ်း	အရှေ့	သောကြာသားသီး	ကြာယပတေးနေ့
ခွေး ဝက်	၂	မြေပြာ	အနောက်တောင်	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့

ထိလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်တည်
ရာ ဌာနပလအင်အား ရယူလိုပါက...
အားကစားကွင်း၊ အပန်းဖြေရာ
ပန်းခြံ၊ တောင်ကုန်းမြေမြင့်၊ ဆောက်
လက်စ အဆောက်အအုံကြီးများ၊
အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက် ဆောက်လုပ်ရေး
သုံးပစ္စည်း အရောင်းဌာန၊ ကြွေထည်၊
မြေထည်၊ စဉ့်ထည် ပစ္စည်းများ
အရောင်းဌာန၊ ကားဂိတ်၊ ကားဝင်း၊
ကားမှတ်တိုင်များ၊ ဓာတုပေဒနှင့်
သမ္မတ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်
ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေ

လွှမ်းမိုးအားကောင်းသောဆိုင်၊ မိမိ
နေအိမ် အလုပ်ခန်းမှ အနောက်မြောက်
ထောင့်အရပ်၌ရှိသော ဆိုင် စသည်ဖြင့်
စိစစ်ရွေးချယ်ကာ တနင်္ဂနွေနေ့တွင်
ကံစမ်းသင့်သည်။

ပန်းခြံ၊ ကားဂိတ်၊ ကားဝင်းအနီးရှိ
ဆိုင်ဖြစ်လျှင် ပို၍ ကောင်းမွန်ပါလိမ့်
မည်။ စပ်တူ ထိုးလိုပါက ကြာသပတေး
သားသီးတစ်ဦးနှင့် ပေါင်းစပ်၍ ထိုးပါ။

ဤလအတွက် ထိကံမြင့်ယတြာ
ပြုလိုပါလျှင် ဖခင်အရွယ် အမျိုးသား
တစ်ဦးအား စနေနေ့ တစ်နေ့တွင်
ကြွေထည်ပစ္စည်းတစ်ခု လက်ဆောင်
ပေး လှူဒါန်းပါ။ ရရန်ရှိသော ဆုလာဘ်
များ လွယ်လင့်တကူ ဝင်ရောက်နိုင်ကြ
ပါသည်။

ဥယျာဉ်၊ ဓာတ်ကြီးငါးပါး၊ အကူအညီ
ဖြင့် ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။
ထက်မင်းကျော်စွာ

တွင်းထွက်ပစ္စည်းဆိုင်ရာ ဌာနတို့အနီး
ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ထိဆိုင်များတွင်
ဝယ်ယူကံစမ်းနိုင်သည်။

ဤကဲ့သို့ တည်ရှိသော ထိဆိုင်များ
တွင် မိမိတို့ ကံအခွင့်အလမ်းနှင့်
တွဲဖက်ကံစမ်းခြင်းဖြင့် ပိုမို အကျိုးရှိ
နိုင်ပေမည်။

ဥပမာ မြင်းနှစ်ဖွားသည် ဆိုင်
အမှတ် အိမ်အမှတ်တွင် (၆)ပါဝင်
ပတ်သက်သော ထိဆိုင်၊ အဖြူရောင်

ရွှေတောင်မြို့၏ ကျက်သရေဆောင် အနိဗ္ဗာန်အောင်

တက္ခိုဇော်
(ဗုဒ္ဓဘိက္ခုနီ)

အထိမ်းအမှတ်

အောင်ပိုင်အောင်ပိုင်အောင်ပိုင်

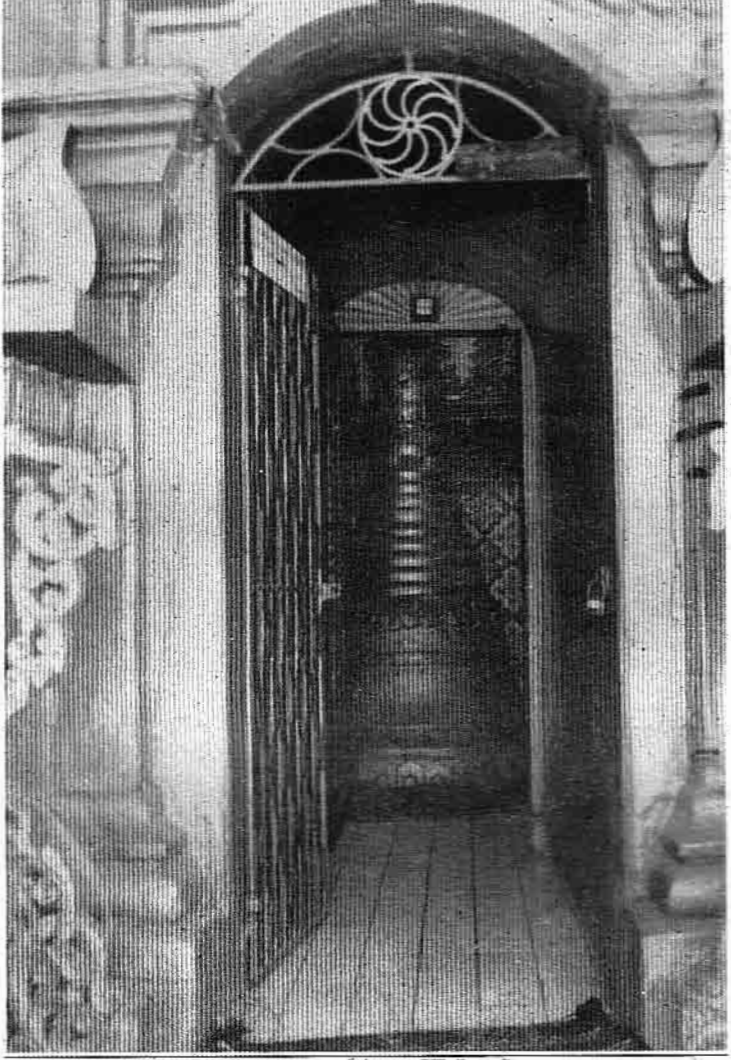
ရွှေတောင်မြို့သည် ပဲခူးတိုင်းဒေသ
ဦးအနောက်ပိုင်း ရောဝတီမြစ်၏
အရှေ့ဘက်ကမ်း ရန်ကုန်-ပြည်
ကားလမ်းမပေါ်တွင် တည်ရှိပြီး ရန်ကုန်
မြို့မှ (၁၃၀)မိုင် ဝေးကွာသော မြေလတ်
မြို့လေးတစ်မြို့ ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေတောင်မြို့တွင် တန်ခိုးကြီးသမိုင်း
ခင်စေတီပုထိုးများ များစွာရှိပါသည်။
ရွှေတောင်မြို့၏ အနောက်တောင် (၄)
မိုင်ခန့်အကွာတွင် လူတစ်ရပ်၊ နတ်တစ်
ရပ် တည်ထားခဲ့သော “လူနတ်နတ်လီ
အစ်ရစ်စိ စေတီရွှေနတ်တောင်” ဟု
ဆင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော ရှေးဟောင်း
သမိုင်းဝင် စေတီတော်...

သင်္ကန်းကြီးစေတီတော်၊ ချောခေါ်
စေတီတော်ကြီးနှင့် ရွှေတောင်မြို့တွင်း
တွင် ချမ်းသာကြီးဘုရား၊ ရွှေပြောင်
ပြောင်ဘုရား၊ ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီး၊
ရွှေကြီးဘုရား၊ ကြေးသွန်းဘုရားကြီး၊
ရွှေကျွန်းဘုရား၊ ရွှေတောင်မြို့မြောက်
ဘက် ရဟန္တာ(၈၀)သိင်္ဂီတော်နှင့်...

ရွှေတောင်မြို့၏ တနင်္ဂနွေထောင့်
မြည်မြို့သို့အထွက် ကားလမ်းဘေးတွင်
ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင် ကိုယ်တိုင်
တည်ခဲ့သော “လေးကျွန်းစကြာ
မြည်တော်ဝင် အောင်မင်းခေါင်စေတီ”
သည် ထူးခြားသပ္ပာယ်စွာဖြင့် ကြည်ညို
ဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် စေတီ၏ သမိုင်း
ကြောင်းအား ရေးသားတင်ပြလိုသော်
အည်း ရွှေတောင်ဇာတိ မဟုတ်၍

အတွင်းမှ မူလ(၉)အောင်မြည်တော်

ရွှေတောင်မြို့ရှိ အသိမိတ်ဆွေများအား
စုံစမ်းမေးမြန်းပါသည်။

ထိုမှ ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်
သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ် ဘိုးတော်၏

သြဝါဒ လမ်းညွှန်ချက် ခံယူရန် ပုပ္ပိုးသို့
သွားရောက်ခဲ့သော အဖွဲ့ထဲမှ ယခု
သက်ရှိထင်ရှားရှိသည့် ဦးသန်းလွင်
(အငြိမ်းစား) ရွှေတောင်မှ ဘုရားသမိုင်း

● ဉာဏ်တော်(၇)တောင်အဖြစ် နှစ်ထပ်စေတီတော်

ကြောင်း ပြောပြသော အချက်အလက်များ။ ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်များအား စုဆောင်း၍ ကြီးကြီးစားစားဖြင့် ရေးထားပါရကြောင်း ရိုးရိုးသားသားဖြင့် ဝန်ခံအပ်ပါသည်။

ဤလေးကျွန်းစကြာ ပြည်တော်ဝင်အောင်မင်းခေါင်စေတီနှင့် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ရှိ ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ကိုယ်တိုင် တည်ခဲ့သော စေတီများ၊ ဘိုးတော်၏ ညွှန်ကြားချက်ဖြင့် တည်ထားခဲ့သော စေတီများ၏ သမိုင်းကြောင်းမှာ...

၁၂၄၇ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော်(၈)ရက်နေ့တွင် သီပေါ

မင်းအား အင်္ဂလိပ်တို့ တိုက်ခိုက်သိမ်းယူသွားသောအခါ တစ်တိုင်းပြည်လုံး ထီးကျိုးစည်းပေါက် သာသနာပါ ကွယ်ပျောက်မည့် အရေးကို အောင်မင်းခေါင်အရှင်သည် စိုးရိမ်တော်မူသောကြောင့် ၁၂၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရှင်မထီးဆရာတော်၊ ဆံရည်ကိုယ်တော် ဦးကောဏ္ဍည၊ ပထမပြည်ရသေ့ ဦးအောင်၊ တောင်ငူ ဦးအောင်၊ ဗန်းမော်ဦးအောင် စသော ဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓါပေါင်းတို့နှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍...

ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်မြတ်ကို ဝါဒခြားမင်းတို့၏ လက်အောက်တွင် ကွယ်ပျောက်မသွားစေရန် သာသနာပြု

ဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓါကြီးကို ဖွဲ့စည်း၍ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် အပြင်ပန်းအကြမ်းနည်းဖြင့် ဆန့်ကျင်တော်လှန်ခြင်းမပြုဘဲ...

အတွင်းလမ်း၊ အနုလမ်း၊ ဝိဇ္ဇာလမ်း ဖြင့်သာ တိုက်ထုတ်တွန်းလှန်ရန် ရည်ရွယ်ပြီး သာသနာတော်မြတ်ကြီး တည်တံ့ခိုင်မြဲစေရန် တိုင်းပြည်လူထုအား တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခဲ့ပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၆၉ ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ အောင်မင်းခေါင်အရှင်နှင့် ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော် ဦးစီးသော ဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓါကြီးက တိုင်းပြည်လူထုအား ကြေညာစာတမ်း ထုတ်၍ ဝေငှပါတော့သည်။ ထိုကြေညာစာတမ်းမှာ...

ဘုရားလေးယယ်ယ ကိုးတော်ပြည့်စုံစွာ ယယ်သာယယ် ကယ်ဆယ်မည့်ဘုရား ဓာတ်ကောလီ သုံးဆယ်ကူးအောင်ကွယ် ဖူးကြအဖူး

ဟူသော စာတန်းများ ထုတ်ဝေပြီး ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင် အရှင်သည် တိုင်းပြည်လူထုအား ကပ်ကြီးသုံးပါးမှ ကျော်နင်းနိုင်ရန် ကုသိုလ်ဓာတ်များ ကိန်းအောင်းနေစေရန်အတွက် ရာပေါင်းများစွာသော စေတီများကို ဓာတ်ယတြာဆင်သည့်အနေနှင့် တည်ထား ကိုးကွယ်ကြရန်...

ဘုရားဒါယကာ၊ ဘုရားဒါယိကာမဖြစ်စေရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခဲ့ပြီး သီလ၊ သမာဓိများ ထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့် သမထဘာဝနာများ၊ ဝေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းများ ပွားများအားထုတ်ကြရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခဲ့ပါသည်။

မူလ ဉာဏ်တော်

ကိုးတော်ပြည့်စေတီ တည်ခဲ့ခြင်း

အထက်ပါ ဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓါကြီး၏ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ချက်အရ ဘိုးတော်အောင်

မင်းခေါင်၏ တပည့်များဖြစ်သော
ရွှေတောင်မြို့သားများဖြစ်သည်...

- ၁။ ဦးထွန်းတင်
- ၂။ ဦးလှရှိန်
- ၃။ ဦးမြင့်ဆွေ
- ၄။ ဦးမောင်လှိုင်
- ၅။ ဦးအောင်ညွန့်
- ၆။ ဦးစိန်လှိုင်

တို့က ကမကထပြု၍ ကုလားလူမျိုး
နီးအာမက်မှ သူပိုင်ဆိုင်သည့် မြေကေ
၀.၃၉၈အား လှူဒါန်း၍ သူ့မြေပေါ်တွင်
ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်၏ လမ်းညွှန်
ချက်အတိုင်း ဓာတ်တော်များ၊ လေးကျွန်း
အောင်မြေများ အများပြည်သူ လှူဒါန်း
သည့် ရွှေငွေ ကျောက်မျက်ရတနာမျိုးစုံ
အား ဌာပနာ၍ ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊
အပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ဉာဏ်တော်
ဘိုးတော်ပြည့်စေတီအား နေချင်းပြီး
အည်ခဲ့ကြပါသည်။

ဘုရားတည်စဉ် ထူးခြားဆန်းကြယ်
သော ဖြစ်ရပ်များမှာ တပေါင်းလ
နေအပူရှိန်သည် ပူပြင်းသော်လည်း
ဘုရားတည်သည့်နေရာတွင် ပူပြင်းခြင်း
မရှိဘဲ အအေးဓာတ်များ ဆောင်နေ
ကြောင်း လူတိုင်း သတိထားမိကြပါ
သည်။

ဘုရားတည်နေစဉ် ရွှေတောင်သား
မဟုတ်သော တစ်ခါတစ်ရံမှ မမြင်ဘူး
သည့် လူစိမ်းအဘိုးအိုတစ်ဦးမှာ
ဆည်သူ့ကိုမျှ စကားမပြော နှုတ်မဆက်
ဘဲ အုတ်သံများ ကူသယ်ပေးပြီး
ဘုရားတည်ပြီးသောအခါ ထိုလူစိမ်းမှာ
တွေ့ကြရ၍ ဘိုးတော်၏ ရုပ်ဓာတ်
လေလား၊ နှာခံဓာတ်လေလား ဘိုးတော်
တို့ယ်တိုင်ကား ဝေခွဲမရ၍ များစွာအံ့ဩ
နေကြပါသည်။

ထို့ပြင် ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်
အတွက် ဘုရားအနီးတွင် ယာယီ
အဆောက်အအုံ တည်ဆောက်ထား

▲ လမ်းညွှန်ဆိုတော်

ရာ ဘုရားတည်ပြီး နောက်တစ်နေ့၌
ကြီးမားသော ခြေရာကြီးများ တွေ့ရ၍
ဘိုးတော်ကိုယ်တိုင် ကြွရောက်ခဲ့
ကြောင်း သက်သေ အထောက်အထား
ထားခဲ့သည်ဟု ယူဆကြပါသည်။
မည်သို့ပင်ဆိုစေ ကိုးတောင်ပြည့်
စေတီလေးသည် ထင်ရှားစွာ ပူးတွေ့
ကြရပါတော့သည်။

ယခုမျက်မှောက်ခေတ်
ဇူဇော့ရှေ့နေရာသည့် နှစ်ထပ်စေတီ
တည်ခဲ့ပုံ

ထိုဉာဏ်တော် ကိုးတောင်ပြည့်
စေတီ တည်ပြီးနောက် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများ၊
ထိုခေတ်ထိုအခါက ခေတ်စားခဲ့သော
နွားလှည်းပြိုင်ပွဲများ၊ စတုဒိသာကျွေး
မွေး လှူဒါန်းခြင်းများ၊ နိဗ္ဗာန်ဈေးများ၊
ကောက်ညှင်းပေါင်းများ၊ မှတ်ချက်
ဘိုးတော်၏ ဓာတ်သဘောအရ
ကောက်ညှင်းပေါင်းအား “**ကောင်းခြင်း
ပေါင်း**” ဟုခေါ်ရန် ဘိုးတော်မှ ညွှန်
ကြားခဲ့ကြောင်း ကောင်းခြင်းတွေ
စုပေါင်းရန်ဟု ဓာတ်သဘော ဓာတ်
စကား ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် အောင်မောင်းကြီး ဓာတ်ဖြင့်
သုံးညတာ ကပြဖျော်ဖြေခဲ့ရာအောင်

မောင်းကြီးဓာတ်တွင် အပျိုတော်အဖြစ်
ကပြရသည့် ဘိုးတော်၏တပည့် ငထွန်း
ခေါ် ဦးထွန်း(ကျောက်ဆည်ခရိုင်
အရေးပိုင်ရုံးစာရေးကြီး)က ဂေါပက
အဖွဲ့အား ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်မှ
ပုပွားသို့ လာခဲ့ကြရန် ပြောကြား၍
ဂေါပကအဖွဲ့မှ သွားရောက်ရန် စီစဉ်
ခဲ့ကြပါသည်။

ပုပွားခရီး ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင် ညွှန်ကြား

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင် ညွှန်ကြား
သည့်အတိုင်း ဂေါပကအဖွဲ့များဖြစ်
သော ဦးလှရှိန်၊ ဦးထွန်းတင်၊ ဦးကျော်
သိန်းနှင့် ဦးကျော်သိန်း၏တူ ဦးသန်း
လွင်(သက်ရှိထင်ရှားရှိပြီး ဘုရား
အကြောင်း ပြောပြသူ)တို့သည် ပုပွား
သို့ သွားခဲ့ကြပါသည်။

ဦးသန်းလွင်မှာ ယင်းအချိန်က
လူငယ်လူရွယ်သာ ရှိပါသေးသည်။
သူတို့အဖွဲ့သည် ပုပွားသို့သွားရာတွင်
မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရပြီးခါစ
ရဲဘော်ဖြူ၊ ရဲဘော်နီ စသည်ဖြင့်
ရောင်စုံသူပုန်တို့ ထကြွသောင်းကျန်း
နေချိန်၊ တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက် ဖြစ်နေ
ချိန်၊ လမ်းပန်းအဆက်အသွယ် အသွား
အလာ ခက်ခဲနေချိန် ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့အဖွဲ့သည် ကြုံရာ တားများ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရွှေင်း ၁၀၇

ပုပ္ဖိုးမှ အာထောင်မင်းခေါင်

ဖြင့် ပုပ္ဖိုးသို့ သွားရောက်ခဲ့ရာ ရေနံ ချောင်းမြို့တွင် တည်းခိုစရာမရှိ ရှေ့ကို ခရီးဆက်ရန်လည်းမဖြစ် ဖြစ်နေပြီး ဇရပ်တစ်ဆောင်တွင် ခေတ္တ တည်းခို နေကြပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရေနံချောင်းမြို့မှ ဖွဲ့စား ကြီး ဦးသိန်းဆိုသူမှ တွေ့၍ သူတို့အား အန္တရာယ် အလွန် များသည့်အတွက် သူ၏အိမ်သို့လိုက်ပြီး တည်းခိုရန် ခေါ် သွားသည့်အတွက် လိုက်ပါသွားကြပါ သည်။

သူတို့ တည်းခိုနေစဉ် ဦးသိန်းဇနီးမှ သူတို့အား ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးရန် ၁၀၀ နှုတ်ပြန်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဈေးသို့ ဈေးဝယ်သွားရာတွင် လမ်း၌ ပိုက်ဆံ(၁၅)ကျပ်၊ နောက်တစ်နေ့၌ (၁၀)ကျပ် ထူးထူးခြားခြား ကောက်ရ၍ ဝမ်းသာစွာဖြင့် သူတို့အဖွဲ့အား ငြိုငြင် ခြင်းမရှိ လောကွတ်ပျူငှာ ချိုသာစွာဖြင့် ကျွေးမွေးညှော်ခဲ့ပါသည်။

ထို ဦးသိန်း၏ ဇနီးသည် ရုက္ခစိုင်းနတ် စောင့်ရှောက်နေကြောင်း နောက်မှ သိကြရပါသည်။ သူတို့အိမ်တွင် (၃,၄)ရက်ခန့် နားနေချိန်တွင် ပုပ္ဖိုးသို့ ဆက်လက်သွားကြရန် စီစဉ်ကြပါ သည်။

ဤကဲ့သို့ စီစဉ်နေစဉ် လူစိမ်းတစ်ဦး

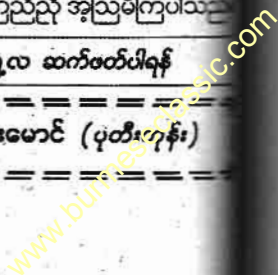
ရောက်လာပြီး...
'ခပ်ထူးတို့ ပုပ္ဖိုးကို သွားကြမှာလား... အတိုင်း သွားကြရင် လမ်းမှာ အန္တရာယ် တွေ့နဲ့ တွေ့ပြီး အားလုံး သေကုန်ကြလိမ့် မယ်။ ခေတ္တခဏ စောင့်ဆိုင်းကြပါဦး' ဟု လာရောက် သတိပေးသဖြင့် (၂)ရက်ခန့် နားနေပြန်သည်။

(၂)ရက်ခန့် ကြာသောအခါ ကျောက်ပန်းတောင်းသို့ ကားထွက်ရန် ရှိကြောင်း သိရ၍ ယင်းကားနှင့် ခမ်း ဆက်ခဲ့ရာ သူတို့အဖွဲ့အား လာရောက် တားမြစ်သည့် လူစိမ်းမှာ ကားပေါ်တွင် ပါလာသော်လည်း သူတို့ကလည်း နှုတ်မဆက်ဖြစ်။ ထိုသူမှလည်း နှုတ် မဆက်ဘဲ လမ်းခုလတ်တွင် ဆင်းသွား ၍ သူတို့အဖွဲ့မှာ မည်သို့တွေးတော ရမုန်း အံ့သြမိနေကြပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ် နှင့်ပင် ကျောက်ပန်းတောင်းသို့ ရောက် ရှိကြပါသည်။ ကျောက်ပန်းတောင်း မှ ပုပ္ဖိုးသို့ ကားမရှိသဖြင့် ခြေကျင်ခမ်း ဆက်လက်သွားကြရာ ပုပ္ဖိုးတောင်ခြေ အရောက်တွင် ဘိုးတော်အောင်မင်း ခေါင်သည် သစ်ပင်တစ်ပင်အား ငမန်း လွှဖြင့် ဖြတ်နေကြောင်း တွေ့ရှိရ ပါသည်။

ငမန်းလွှသည် အသွားများအား ဘယ်ဘက် ညာဘက်စီ အစွန်းထွက် နေရန် ဖယ်ပြီးမှ အသုံးပြု၍ ရသည့် အတွက် သူတို့ခရီးစဉ်အား ဘေးမသိ ရန်မခအောင် အန္တရာယ်များက ဖယ်ရှားပေးနေသည့်သဘော ဖြစ်လိမ့် မည်ဟု ယူဆကြပြီး ဘိုးတော်အောင် မင်းခေါင်၏ မေတ္တာစေတနာအား လေးစားကြည့်ညို အံ့သြမိကြပါသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
တင်ဦးမောင် (ပုတီးကုန်း)

ကျောက်လက်ဝါးနှင့် ပတ်သက်သည့်

ထူးခြားစိတ်ဝင်စားဖွယ် ဗဟုသုတ

နတ်ဗောက် လှမြင့်သစ်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ (၁၅)တွင် ဆရာသုတထွန်း ရေးသားသည့် “သိဒ္ဓိဝင် ကျောက်လက်ဝါး” ဓာတ်ပုံဆောင်းပါး ဖတ်ရှုရပါသည်။

ဆရာသုတထွန်းမှ “ကျောက်လက်ဝါးနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားစိတ်ဝင်စားဖွယ်စရာများကို သိရှိလေ့လာထားသူများက ဆက်လက်ဖော်ထုတ်ရေးသား တင်ပြပေးစေလိုပါသည်” ဟု တောင်းဆိုထားပါသည်။

သို့အတွက် စာရေးသူ လေ့လာရှာဖွေမှတ်သားထားသည်။ ကျောက်လက်ဝါး၊ သစ်လက်ဝါး မှတ်စုမှ တင်ပြရေးသားအပ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သည့် ငါးနှစ်၊ ခြောက်နှစ်ခန့်က ကျောက်လက်ဝါးအကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ကျွန်တော်အချိန်အမြောက် ရေးသားတင်ပြခဲ့ဖူးပါသည်။ ယခု ပိုမို ပြည့်စုံစွာ ရေးသားတင်ပြပါမည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သိ၍ မဟုတ်ပါ။ သက်ကြီးဝါကြီး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးငယ်တို့ထံမှ လည်းကောင်း၊ ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရှေးဘိုးဘွားမိဘ ဆရာသမားများထံမှ တွေ့ဆုံမေးမြန်း မှတ်သားထားချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်လက်ဝါးတိုင်း သိဒ္ဓိထူး ရှိသည်မဟုတ်ပါ။ ကျောက်လက်ဝါးအသေ အရှင် ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပါသည်။ ကျောက်လက်ဝါးအရှင်တွင် အစောင့်အရှောက်ရှိပြီး ကုသိုလ်ဖြစ် အစောင့်

သူတော်ကောင်း၊ အကုသိုလ်ဖြစ် အစောင့် မသူတော် ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ကျောက်လက်ဝါး အသေတွင် မည်သည့်အစောင့်မှ မရှိဘဲ မည်သည့်ကိစ္စထူးမှလည်း မရှိပါ။

ကျောက်လက်ဝါး အရှင် အသေခွဲခြားနည်းမှာ မခက်ခဲပါ။ ထမင်းအိုးနှစ်သောအခါ ထမင်းအိုး အဖုံးပေါ်သို့ ကျောက်လက်ဝါးကို တင်လိုက်ပါ။

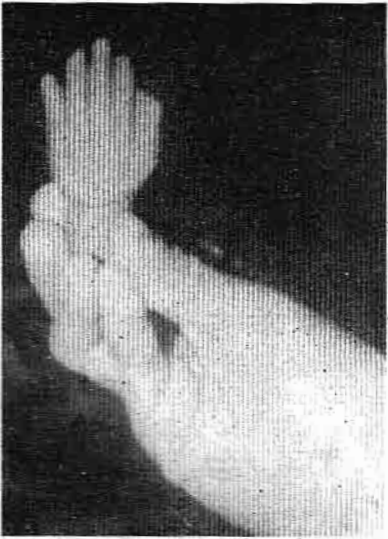
အရှင်ငိုနှင့် ထမင်းအိုးတန်းမှ အပကြောင့် အိုးပေါ်မှ ကြမ်းပြင်သို့ နှစ်ထပ်ချွန်သိမ်းမည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ ကျောက်လက်ဝါးကို စားပွဲပေါ် တင်ကြည့်ပြီး ဆေးလိပ်မီးနှင့် လိုက်တို့ကြည့်ပါ။ ဆေးလိပ်မီးကို ရှောင်ကွင်း၍ ဆုတ်ကာ ဆုတ်ကာ ရှောင်သွား လှုပ်ရှားပါသည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ ကျောက်လက်ဝါးကို အနည်းငယ်နိမ့်သော နေရာတွင်ထားပြီး မြင့်သောဘက်မှ ရေခဲပူ ဖြည်းဖြည်း စီးအောင်လောင်းပါ။ ရေခဲပူလာလျှင် ပူမှာစိုးသည့်အတွက် ခုန်၍ ရှောင်ရှားပါမည်။

ဤသည်မှာ ကျောက်လက်ဝါးအရှင် အသေကို ထင်ရှားမြင်သာစွာ စမ်းသပ်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် အချို့ ကျောက်လက်ဝါးများသည် ယင်းတို့ အရှင်ဖြစ်သည်ကို အလွယ်တကူ အစွမ်းမပြပါ။ ထိုအခါ မျိုးတွင် အောက်ပါအတိုင်း စမ်းသပ်ပါသည်။

ကျောက်လက်ဝါးကို ခိုင်ခံ့သော ပျဉ်သေတ္တာ သို့မဟုတ် သံသေတ္တာထဲသို့ ထည့်ပိတ်ပြီး သွေးခတ်ထားလိုက်ပါ။ တစ်နေ့လုံး ပိတ်ထားပါ။

ည လူခြေတိတ်၍ အိမ်ရှင်များ အိပ်သည်အခါ ကျောက်လက်ဝါးအရှင်သည် သေတ္တာထဲမှ တုန်ခန်း တုန်ခန်းနှင့် တစ်အိမ်လုံး နိုးအောင် အသံပေးပါလိမ့်မည်။

ထိုသို့ တုန်ခန်း တုန်ခန်း သေတ္တာထဲမှ ခုန်တိုးနေလျှင် သေတ္တာကို ဖွင့်ပြီး သေတ္တာအဖုံးကို လှုပ်ပေးလိုက်ပါ။ ကျောက်လက်ဝါးအရှင်သည် သေတ္တာထဲမှ အပြင်သို့ သူ့ဘာသာ ခုန်ထွက်လာပါလိမ့်မည်။ သို့မှသာ ကျောက်လက်ဝါး အရှင် အစစ် ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါနည်းများ စမ်းသပ်၍မှ ထူးခြားမှု သိသာထင်ရှားပြင်သာအောင် မပြုလျှင် ကျောက်လက်ဝါး အသေသာ ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍ ထင်ရှားသိသာ ပြင်သာအောင် လှုပ်ရှားပြုလျှင် ထိုကျောက်လက်ဝါးသည် အရှင်ဖြစ်၍ ယင်းကျောက်လက်ဝါး အရှင်များတွင်သာ အစောင့်ရှိပြီး သိဒ္ဓိထူး ရှိပါသည်။

ကျောက်လက်ဝါးအရှင် ဖြစ်၍ အစောင့်ရှိသည်ကို သိပြီးနောက် ယင်းအစောင့်သည် သူတော်ကောင်း

အစောင့်လော၊ မသူတော်အစောင့်
လောဟု သိရရန် အောက်ပါအတိုင်း
ဆက်လက်စမ်းသပ်ရပါသည်။

ကြက် အရှင်တစ်ကောင်နှင့်အတူ
ကျောက်လက်ဝါးကို တောင်းနှင့် ဖိအုပ်
ထားပါ။ တစ်ညအိပ်ထားပါ။ နောက်နေ
နံနက် တောင်းကိုလှုပ်ကြည့်၍ ကြက်
မသေလျှင် သူတော်ကောင်းအစောင့်
ဖြစ်ပြီး ကြက်သေနေလျှင် မသူတော်
(သူယုတ်မာအစောင့်) အစောင့် ဖြစ်ပါ
သည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ အမဲသွေး
(နွားသွေးရည်) ဝက်သွေးရည်
ပန်းကန်နှင့်အတူ ကျောက်လက်ဝါးကို
အုပ်ဆောင်းနှင့်အုပ်ထားပါ။

နောက်တစ်နေ့မှ အုပ်ဆောင်းကို
လှုပ်ကြည့်ပါ။ သွေးပန်းကန်ထဲမှ သွေး
များ လျော့နေလျှင် သို့မဟုတ် သွေး
များ ကုန်နေလျှင် မသူတော်အစောင့်
ဖြစ်၍ အမဲသွေး၊ ဝက်သွေးများ
သောက်စားမျှိပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ ကျောက်
လက်ဝါးကို မြင့်သော မြတ်သောနေရာ
ဘုရားစင်၊ နတ်စင်ပေါ် တင်ထားကြည့်
ပါ။ သူတော်ကောင်းအစောင့်ရှိသည့်
ကျောက်လက်ဝါးသည် ဘုရားစင်
နတ်စင်ပေါ်တွင် မနေဘဲ ဘုံးခနဲ ခုန်ချ
ပါလိမ့်မည်။

သူယုတ်မာစောင့်သော ကျောက်
လက်ဝါးသည် ဘာသိဘာသာ ငြိမ်နေ
ပါမည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ ကျောက်လက်
ဝါးကို ပိုင်ရှင်မှ ညအိပ်သောအခါ
ခေါင်းရင်းတွင် ထားအိပ်ပါ။ သူတော်
ကောင်းစောင့်သော ကျောက်လက်ဝါး
သည် နံနက်လင်းသောအခါ ပိုင်ရှင်
၏ ခြေရင်းဘက် ရောက်နေသည်ကို
တွေ့ရပါမည်။ ပိုင်ရှင် အရှင်သခင်၏
ဦးခေါင်းပိုင်း မြတ်သော နေရာတွင်
မနေသည့်သဘော ဖြစ်ပါသည်။

၁၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

သူယုတ်မာ ကျောက်လက်ဝါးသည်
ပိုင်ရှင်၏ ဦးခေါင်းပိုင်းမှာလည်း နေ
သည်။ ဘုရားစင်၊ နတ်စင်ပေါ်လည်း
နေလေ့ရှိပါသည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ ကျောက်
လက်ဝါးကို နေအိမ်တွင် သူ့ချည်းထား
၍ အိမ်ထဲခါး၊ ခြင်္သေ့တံခါးများ အလုံ
ပိတ်၍ အိမ်သူအိမ်သားများအားလုံး
အခြားသွားကြည့်ပါ။ အိမ်နီးချင်းအိမ်
တစ်အိမ်အိမ်မှ အကဲခတ် နားထောင်
စောင့်ကြည့်နေပေးပါ။

**သူတော်ကောင်း ကျောက်လက်
ဝါးသည်** သူ့ဘာသာငြိမ်နေပြီး အကယ်
၍ အိမ်အနီးသို့ လည်းကောင်း၊ အိမ်ထဲ
သို့လည်းကောင်း ခိုးရန်၊ ဝှက်ရန် မသမာ
စိတ်နှင့် လာသူကို အရိပ်အယောင်
သိသာမြင်သာအောင် ကြောက်လန့်
အောင်ပြု၍ အိမ်ထဲမဝင်ရန် စောင့်
ရှောက်လေ့ရှိသည်။

အိမ်သူအိမ်သား တစ်ဦးဦးကိုလည်း
အိမ်ပြန်လာရန် အိမ်အနီးတွင် လူစိမ်း
ကပ်နေသည်ကို သိအောင် ညှို့လှေ
အရိပ်နိမိတ် ပြပေးလေ့ရှိသည်။

သူယုတ်မာ ကျောက်လက်ဝါးသည်
သူ့ချည်း အိမ်ထဲတွင် ပိတ်ထားခဲ့လျှင်
အိမ်နံရံ အိမ်ထရံ အမိုးအကာတို့ကို
ကျိုးပဲ့ပျက်စီးသည်အထိ ဖျက်ဆီး ကန်
ကျောက်တတ်သည်။

အိမ်အပြင်ရောက်လျှင်လည်း အိမ်
အနီးဝန်းကျင်လာသော ခွေး၊ ကျွဲ၊
နွား တိရစ္ဆာန်နှင့် လူသူမရှောင် ဒေါသ
တုကြီးနှင့် ဒုက္ခိတ ဖြစ်သည်မှ ရောဂါရ
သေကျေပျက်စီးသည်အထိ လိုက်ရိုက်
တတ်သည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ မြေပဲခင်း
နမ်းခင်း၊ သီးနှံခင်းအလယ်တွင်
ကျောက်လက်ဝါးကိုထားပြီး တစ်နေရာ
မှ စောင့်ကြည့်နေပါ။
သီးနှံခင်းအတွင်း ဝင်ရောက်စား
သောက်ဖျက်ဆီးမည့် ကျွဲ၊ နွား၊ ဆိတ်၊

သိုး၊ ဝက် စသည့် တိရစ္ဆာန်များကို
သူတော်ကောင်း ကျောက်လက်ဝါး
သည် ကြောက်လန့်အောင် ခြောက်
လွတ်မောင်းလွတ် ဘေးဖယ်ထုတ်
တတ်သည်။

သူယုတ်မာ ကျောက်လက်ဝါးသည်
ကြမ်းတမ်းစွာ ဘုံး၊ ဗျင်းနှင့် လိုက်ရိုက်
တတ်သည်။ နွားငယ်လေးများဆိုလျှင်
လဲအောင်ပင် ရိုက်နိုင်သည်။

ချုပ်၍ ဆိုရလျှင် ညာဘက်
ကျောက်လက်ဝါးအရှင်သည် သိဒ္ဓိထူး
ရှိ၍ သူတော်ကောင်းအစောင့်ရှိသည်။
သခင်အကျိုးကို အထူးဆောင်ရွက်
အကူအညီပေးလေ့ရှိသည်။ သိမ်မွေ့
နူးညံ့သည်။

**ဘယ်ဘက် ကျောက်လက်ဝါး
အရှင်သည်** သိဒ္ဓိထူး ရှိသော်လည်း
သူယုတ်မာအစောင့်ဖြစ်သည်။ သခင်
ကို ဒုက္ခပေးတတ်သည်။ ကြမ်းတမ်း
ရက်စက်ယုတ်မာသည်။

ကျောက်လက်ဝါး အသေများမှာ
သာမန် ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းသာဖြစ်
၍ မည်သည့် သိဒ္ဓိထူးမှ မရှိပါချေ။
စာရေးသူ လေ့လာမှတ်သားစုဆောင်း
ထားသမျှ ဗဟုသုတ ဖြန့်ဝေရေးသား
ပါသည်။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

ပန်ကြားပွား
အထက်ပါ အကြောင်းအရာများမှာ
စာရေးသူ၏ အတွေ့အကြုံများ ဖြစ်ပါ
သည်။ သိရှိသူ သူတော်သိပညာရှင်
များမှ ဆက်လက် ရေးသားပေးပို့ကြပါ
ရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။
လေစားခွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းကျုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

အပိုင်းမင်းကျောင်းပညာ

လက်ဆင့်ကမ်းဖို့

ဒီဂရီဘာလိန်
(အမ-က၊ ပခန်းတန်း)

အပိုင်းမင်းကျောင်း၏ အစဉ်အလာမှာ ခေတ်အဆက်ဆက် မပျက်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်မှာ ခွေးရှူးကိုက်ခံရသော ဝေဒနာကို ကုသ ကယ်တင်ပေးခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ လက်ရှိ ကုသ ကယ်တင်ပေးတော်မူသော ဆရာတော်မှာ ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဝံသ ဖြစ်ပါသည်။

ဤဆောင်းပါး ရေးသားခြင်းမှာ ရည်ရွယ်ချက် (၃)ချက် ထားရှိပါသည်။

ပထမ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အစဉ်အလာကောင်းတစ်ရပ်ကို မပျောက်မပျက်စေရန် မှတ်တမ်းတင်ခြင်း၊ ဒုတိယ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဝေဒနာရှင်များ သိရှိပြီး ကုသမှု ခံယူနိုင်စေရန် လမ်းညွှန်ခြင်း၊ တတိယ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ထိုကဲ့သို့ အစဉ်အလာကောင်းဖြစ်သည့် ပညာရပ်ကြီးကို သင်ယူလိုသော အမွေဆက်ခံမည့်သူများ ပေါ်ထွန်းစေရန် ဖော်ထုတ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ပါ၍ စာရေးသူသည် အပိုင်းမင်းကျောင်းတည်ရှိရာ ဟင်္သာတမြို့၊ ညောင်ပင်ရပ်သို့ သွားရောက်၍ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဝံသကို ဖူးမြော် တွေ့ဆုံပြီး သိလိုသမျှကို ဖွင့်ပွင့်လင်းလင်း မေးလျှောက်ခဲ့ပါသည်။

○ အပိုင်းမင်းကျောင်းတိုက်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့တဲ့ ဦးကုမာရာ လင်္ကာရဲ့ မြေး ဦးပဏ္ဍိတဓမ္မရဲ့ တူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတအနေနဲ့လဲ ဒီပညာရပ်ကို အင်ပူသိပ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးသာသန

▲ အပိုင်းမင်းကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ အဂ္ဂဝံသ

ထံက ရရှိခဲ့ပြီး ဦးလေးဖြစ်တဲ့ ဦးပဏ္ဍိတဓမ္မက အမိန့်ချခဲ့လို့ ဖိစိတဒါန အသက်ကယ်နေတာ ယခုဆိုရင် (၁၃)နှစ် ရှိပါပြီ။

▲ ဇွော့ကိုက်ခံရတဲ့ ဝေဒနာရှင်တွေကို ကုသပုံ သိပါရအောင်နား။

○ အုန်းသီးတစ်လုံးကို ထိပ်ဝလှုပ်ပြီး

ထန်းလျက် (၉)ခဲကို အောက်ကခံပြီး ဂါထာနဲ့ မန်းပါတယ်။ အဲဒီအုန်းသီးကို လူနာတစ်ယောက်တည်း စားရတယ်။ စားလို့ မကုန်နိုင် တွင်းတူးပြီး မြှုပ်ပစ်ရမယ်။

▲ ကျောင်း ဆောင်ရန်များတော့ ရှိပါ သေးသလားတနား။

○ လိုက်နာရှောင်ကြဉ်ဖို့ စည်းကမ်းချက် (၄) ချက် ထားပါတယ်။

- ❖ အယုတ်အို၊ ယုသန်ပြေ ဆေးရုံယွှားရ
- ❖ ပြစ်ကူးရောင်းဖျား၊ အင်းအိုင်များတွင် ရေဆင်းမချိန်၊ ယွှားရ
- ❖ ဆွေးတောက်ရွက် ချက်မစားရ၊ အနာကို မက်ရ
- ❖ ဆွေးရုံးပြန်ဆေး၊ မယောက်ရ၊ မထိုးရ ဆိုတဲ့ စည်းကမ်းတွေပါ။ (၇) ရက် ကျော်ရင် ရှောင်စရာ မလိုတော့ပါဘူး။

▲ ခြင်္သေ့ကို ငါ့ဘာကို သိလိုတယ် ဘာနာ။

○ ဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့က ပြောလို့ မဖြစ်ပါဘူး။ ဒါက အမွေဆက်ခံမယ့် သူမှ ပေးလို့ရပါတယ်။

ဇိဝိတဒါနဖြစ်လို့ ငွေကြေးနဲ့ ကုစားမယ်ဆိုရင် ဒီပညာရပ်ဟာ ထက်မြက်ချင်မှ ထက်မြက်ပါလိမ့်မယ်။ တန်ဖိုးရှိတဲ့အရာကို တန်ဖိုးရှိတဲ့အရာနဲ့ပဲ လဲလှယ်ယူရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောပဲပါ။

○ တပည့်အား ကြားနားကာ ခန္ဓာပတ်နဲ့ ဖောဋ္ဌာပတ်ကို (၉) လတိတိ ဆက်သတ်လွှတ်စားပြီး ကုန်တယ်ဖို သိလိုတယ် ဘာနာ။

ဆရာတော်က မှန်ကန်ကြောင်းကို မိန့်ကြားလိုက်ပါသည်။

သို့ပါ၍ ပညာကို လိုလားသူများသည် ဖေတ္တသုတ်နှင့် ခန္ဓသုတ်ကို အသက်သတ်လွတ်စားပြီး (၉) လတိတိ မပျက်မကွက် ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် အမွေ ဆက်ခံနိုင်ကြမည်မှာ မလွဲကောက်ဟု ဆိုရမည်သာ ဖြစ်ပါပေတော့သည်။

သင်၏ဘဝ သာယာပါစေ။

ဦးခင်မောင်သန်း
(အ-မ-က၊ ပခန်းတန်း)

စာမာဝေရ် သွားတိဂ်သင်္ဂ

သက်ရှိသတ္တဝါများ အသက်ရှင်သန်ကြီးထွားနေနိုင်ရန်အတွက် အစာအာဟာရကို မှီဝဲ စားသုံးကြရပါသည်။ စာရေးသူတို့ လူသားအားလုံးမှာလည်း အသက်ရှင်ရေးအတွက် မစားမဖြစ်သော ကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်ပါတော့သည်။

အစားအစာများ စားသောက်ကြရာတွင် စားသောက်သည့် အစားအစာကို ကြေညက်အောင် ဝါးကြရပါသည်။ ထိုသို့ ကြေညက်အောင် ဝါးစေခြင်းဖြင့် စားသောက်သူသည် အစာကို ကောင်းစွာ ကြေလွယ်ပါသည်။ အသစ်အသစ်သော ရုပ်တို့ကို ဖြစ်စေသလို ခွန်အားလည်း တိုးပွားစေပါသည်။

အစားအစာများ ကောင်းစွာ စားသုံးနိုင်ရန် ပါးစပ်ခံတွင်း၌ရှိနေသော သွားတို့ ကောင်းဖို့လိုပါသည်။ သွားကိုက်ခြင်း၊ သွားနာခြင်းစသည့် သွားကျန်းမာရေးမကောင်းလျှင် စားသုံးသော အစာအာဟာရတို့ကို ကြေညက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်မည် မဟုတ်တော့ပါ။

ယခု စာရေးသူတင်ပြမည့် “တမာ” အကြောင်းကို ဂမ္ဘီရသဘောအရ ရှင်းပြပါဦးမည်။ သရုပ်ခွဲ၍ ရှင်းလင်းပြပုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

သရုပ်ခွဲပုံ...
သွား = ၆ နံသင့်ဂဏန်း
တမာ = ၇,၅ နံသင့်ဂဏန်း ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် “သွား” ဟုခေါ်သော သင်္ချာရေ “၆” သောကြာဖြစ်၏။ “တမာ” ကို ဂဏန်းအားဖြင့် (၇) နှင့် (၅) ကောက်ရသဖြင့် စနေနှင့် ကြာသပတေး ဖြစ်လေ၏။

ကြာသပတေးသည် သောကြာ၏ အမြစ်နံဖြစ်၍ စနေသည် သောကြာ၏ အညွန့်နံ ဖြစ်လေသည်။ သောကြာနံ၏ အမြစ်နှင့် အညွန့်တို့ဖြစ်သော တမာကို သွားသန်ရှင်းရန်နှင့် သွားခိုင်ရန် တံပူထိုးခြင်း၊ သွားတိုက်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။ မုချဇကန် သွား

ခိုင်မာပါသည်။ သွားသက်ရှည်စေသော အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

သွားကိုက်နေလျှင် စေ့စာလုံး “သွား” ကို ရှင်းပြပြီးဖြစ်၍ “ကိုက်” ကို ရှင်းရပါဦးမည်။

ကိုက် = ၂ သည် နံသင့် ဖြစ်၏။
ဆေးရည် = ၃, ၄ သည် နံသင့်ဖြစ်၏။

တနင်္လာနံကို အမြစ်အညွန့်တို့ဖြင့် အပ်စေလေ၏။ “သွားကိုက်” သူသည် “တမာဆေးရည်” ဖြင့် ပျောက်စေပါတော့သည်။

တမာဆေးရည်ဖော်စပ်ပုံမှာ...
တမာခေါက်... ၁၀ ကျပ်သားကို
ဆား... ၃ ကျပ်သား
ရေ... ၃၀ ကျပ်သားဖြင့်
ကျိုချက်ရပါမည်။

(၃) ခွက်၊ (၁) ခွက်တင် ကျိုချက်ရ၍ ဆေးရည် (၁၀) ကျပ်သား ကျန်လျှင် သွားကိုက်ရောဂါအတွက် အသင့်သုံးနိုင်သော အဆင့်ဖြစ်ပါသည်။

တမာဆေးရည်ကို သွားနာ၊ သွားကိုက်သည် သွားကြားထဲသို့ ဆေးရည်ကို ထည့်ပါ။ ဝါခွမ်းတွင် ဆွတ်ပြီး ဖိကိုက်ထားခြင်းဖြင့်လည်း ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ တမာဆေးရည်ကို ငိုထားလျှင်လည်း ရပါသည်။

အလွန်ကောင်းသော ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပါတော့သည်။

ရောဂါကင်းကွာ ကိုယ်ကျန်းမာ၍ စိတ်ချမ်းသာကြပါစေ။

အက္က (သိဒ္ဓိရာဇာ)

www.burmeseclassic.com

ရွှေဘုံသာဝါးဆူ

ဖူးတော်မူ

ဝဠုတော်
(ဝန္တာရီ)

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်က မန္တလေး
ဆွေမြို့တော်ကြီးသို့ ရောက်ရှိက
မန္တလေး အနောက်မြောက်မြို့နယ်၊
မင်းဘဲအိကင်းရပ်ကွက်၊ မင်းတဲလေသာ
ဘက်ကျောင်းဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဝိလာသ
နိုင်ငံတော် ဗဟိုသံဃဝန်ဆောင်နှင့်
နိုင်ငံတော်ဝိနည်းရိုင်းဆရာတော်ကြီး
၏ကျေးဇူးကြောင့် ရွှေဘုံသာ ဘုရား
သီးဆူကို ဖူးမြော် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်နိုင်ခဲ့ပါ
သည်။

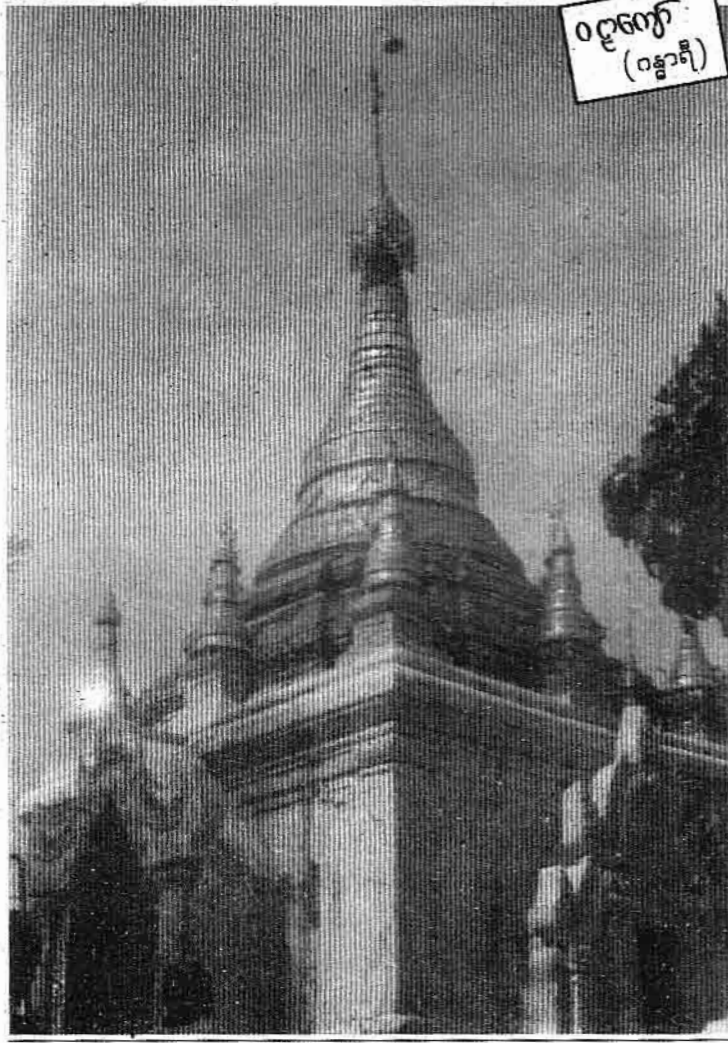
ရွှေဘုံသာ ဘုရားဝါးဆူ စလုံး၏
အဓိကတူညီသော အချက်မှာ အကြိမ်
ကြိမ် မီးလောင်မှုများ ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း
ဆိုဘုရားများအား လုံးဝ မီးမခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ယနေ့တိုင်
အတွင်းဘုရားဟူ၍ လူသိများကြပါသည်။

ရွှေဘုံသာ မြတ်စွာဘုရားများ၏
ဆတ်တော်သမိုင်းကျောက်စာချပ်တွင်...

မန္တလေး ရတနာပုံမြို့တော်ကြီး
တွင် သီရိဓမ္မာ သောကမင်းကြီး၏
ကောင်းမှုတော်ဖြစ်သည်ဟု ရှေးအစဉ်
အဆက် မှတ်ယူလာခဲ့သော ရွှေဘုံသာ
ဦးဆူရှိရာ ဤသူရဲဇော်ရွှေဘုံသာစေတီ
တော်မှာ တစ်ဆူအပါအဝင်ဖြစ်သည်။

သာသနာနှစ် ၂၃၅ ခုနှစ်တွင် သီရိ
ဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည် ရဟန္တာ
မထေရ်မြတ်တို့အား ကိုးတိုင်းကိုးဌာန
သို့ စေလွှတ်ကာ သာသနာပြုစေပြီး
မြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော်မွေတော်
များကို ဌာပနာ၍ တည်ထားခဲ့သည်။

ရှေးမှတ်တမ်းများအရ ရွှေဘုံသာ
စေတီ တစ်ဆူလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏

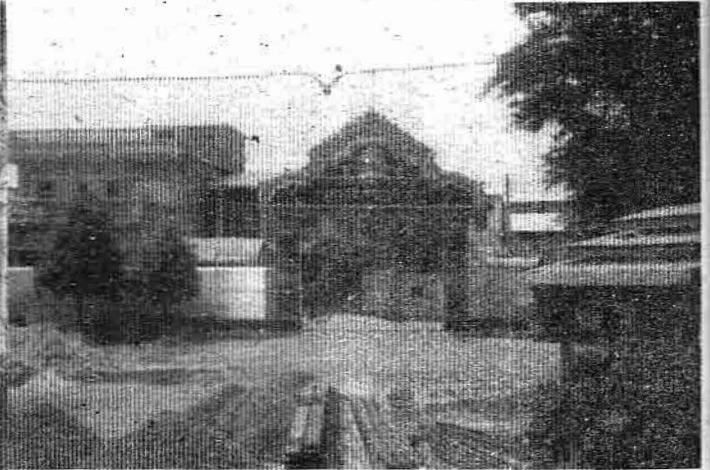

◆ ဩဇာကြီးကျယ်သော ရွှေဘုံသာ

ဓာတ်တော်မျိုးစုံ အရေအတွက်
(၁၀၀)မှ (၂၀၀)ထိကို ရွှေကြိုတ်နှင့်
ထည့်သွင်းဌာပနာခဲ့ကြောင်းသိရသည်။
ပုဂံခေတ်တွင် အလောင်းစည်သူ
မင်း၏သားတော် မင်းရှင်စောသည်
မန္တလေးမြို့ အရှေ့ဘက်ရှိ ဗိုလ်တက်

အရပ်၌ ဗိုလ်ဝင်ခံလျက် အောင်
ပင်လယ်ကန်၊ မုဆိုးကန် စသည်တို့ကို
ဆည်ဖို့ရင်း ရွှေကိုးမြင်ဘုရား၊ နေထွက်
ရှင်အရဟံသိမ်၊ နေဝင် ရှင်အရဟံသိမ်
နှင့် မန္တလေး၌ ရှိနှင့်ပြီးဖြစ်သော
ရွှေဘုံသာစေတီဝါးဆူကိုလည်း အမြင့်

www.burmeseclassic.com

◆ ဩဠာကြီးပျော်တွယ် ထွာဘုံသာထာရှင်တော်တို့ရုပ်တု

◆ သီရိမာလာ ထွာဘုံသာ

◆ ဩဠာကြီးပျော်တွယ် ထွာဘုံသာဘုရား
လိုက်လူအတွင်းမှ ရုပ်ပွားထောက်

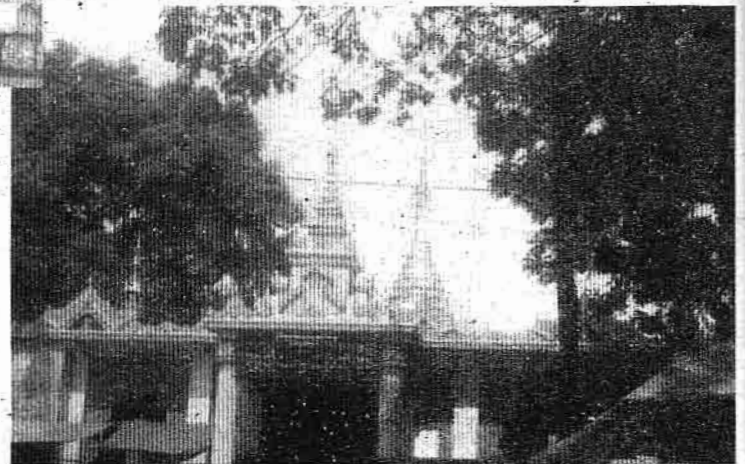
(၁၅)တောင်၊ အချင်း(၁၅)တောင်အထိ ပြုပြင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ဘိုးတော်မခံမင်း လက်ထက်တွင် နိုင်ငံတော်တစ်ဝန်းရှိ ဘုရားကျောင်း ကန်များ စာရင်းနှင့် လူဦးရေစစ်တမ်း ကောက်ယူရာတွင် ရွှေဘုံသာဘုရား ငါးဆူမှာ စာရင်း၌ ပါဝင်ပြီး မင်းတုန်းမင်း ကြီး၏ ဖန်ချက်ဝန်(မင်းထင်ပညာ သိဒ္ဓိကျော်ခေါင်)၏ ပုရပိုက်မှတ်တမ်း တွင် ပါရှိသည်။

မင်းတုန်းမင်း လက်ထက်တွင် လည်း ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့၍ သီပေါမင်း လက်ထက်တွင်လည်း သူရဲဝန် သူရဲ သူခက်များ အထွက်အမြတ်ထား ကိုး ကွယ်ခဲ့ကြရာ စေတီတော်များ ဖြစ် သည်။

ရွှေဘုံသာ စေတီတော်များ၏ အံ့ဖွယ်ထူးခြားချက်များမှာ...

ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် မီးဘေး သေစွ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးပြီး ဘေးအန္တရာယ် အသီးသီးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့သည့်အပြင် စိတ်ချမ်းသာရသည်ဖြစ်ရာ ရွှေဘုံသာ စေတီတော်ကို ပူးမြော်အာရုံပြုသူတိုင်း သည် ယင်းအကျိုးကို ရရှိခံစားရခြင်း လည်းကောင်း...

ရွှေဘုံသာ ဘုရားစေတီတွင် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ခြင်းအားဖြင့် လိုရာကို ပြီးမြောက်အောင်မြင်သည် ဆိုတောင်း ပြည့်သည်ဟု လည်းကောင်း ယုံကြည် ကြလေသည်

ဟူ၍ အမရဋ္ဌာနီရပ် ရွှေဘုံသာ ဘုရားဝန်းအတွင်း ကျောက်စာချပ်တွင်

ဖတ်မှတ်ရပါသည်။

တကယ်တမ်းတွင် ရွှေဘုံသာ ဘုရားငါးဆူမှာ တစ်ဆူနှင့်တစ်ဆူ သိပ် ပြီး မဝေးကွာလှသော်လည်း နီးကပ် ခြင်းလည်း မရှိပါ။ အနည်းဆုံး(၂) ဖာလုံကျော်ခန့်ရှိ ရှိလောက်မည် ထင်ပါ သည်။ ငါးပွင့်ဆိုင် အနေအထားမျိုး တည်ထားဟန် ဖြစ်ပါသည်။

ဒါရှေ့မြောက်အရပ်

ရွှေဘုံသာစေတီ

(၁၁)လမ်းနှင့် (၇၉)လမ်းတောင် သူရဲဈေးထက်ဘူတာ အနောက်ဘက်

မင်းတဲအိကင်းရပ် ရွှေဘုံသာသနာ့မုခ်တိုက်

အနောက်တောင်အရပ်

တွင် တည်ရှိပါသည်။ အမရတ္တနီအရပ် ရွှေဘုံသာဟု လူသိများပါသည်။

ရှေးက သူရဲဝန်၊ သူရဲသူခက်များ အထွတ်အမြတ် ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ သီပေါမင်းလက်ထက် (၁၈၈၅)၁၂၄၅ ခုနှစ် ကဆုန်လဆန်း(၁၀)ရက်နေ့ (၁) နာရီတွင် ပြာသာဒ်၊ ကျီတိုက်၊ ဒီပဲရင်း၊ ဆူးအားတိုက်နှင့် ဘုန်းတော်ကြီး ဆောင်းအပါအဝင် ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် အဓိကရ (၅၄)ခု မီးသင့်ခဲ့ရသော် ထည်း ဘုရားမှာ မီးသင့်ခြင်းမှ လုံးဝ ထွတ်ကင်းခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

အရှေ့တောင်အရပ်

ရွှေဘုံသာစေတီ

မန္တလေးဘူတာကြီးအရှေ့ (၃၀x၃၀) နေရာနှင့် (၇၅)လမ်း၊ ကဥ္ဇနမဟီရပ်တွင် တည်ထားတော်မူသော စေတီဖြစ်ပါ သည်။ ကဥ္ဇနမဟီရပ်ရွှေဘုံသာဟု လူသိများပါသည်။

ဧကအခါက ရှမ်းစော်ဘွားများ ဟော် မင်းဆက်၍ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြောင်း၊ သီပေါအင်္ဂလိပ်လက်ထက်တွင် ဘုရား ထုတ်တစ်ခုလုံးကို သိမ်းယူခဲ့သော် ထည်း အဖျက်အဆီး လွတ်ကင်းခဲ့ပြီး

ဟော်ကုန်းရပ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး မီးကြီးလောင်ခဲ့ရာ စေတီတော်မှာ လုံးဝ မီးမခခဲ့ဘဲ အံ့ဩဖွယ် လွတ်ကင်းခဲ့ ကြောင်း ဆိုပါသည်။

အနောက်တောင်အရပ်

ရွှေဘုံသာ

ပြည်ကြီးပျော်ဘွယ်ရပ် ရွှေဘုံသာ ဟု လူသိများပါသည်။ ပဲလှော်ချောင် ရွှေဘုံသာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဝင်း အတွင်း၌ တည်ရှိပါသည်။

မကွေးဝန်ထောက်မင်း၊ နန်းဦး မိဖုရား၊ ချင်းတောင်မိဖုရား စသဖြင့် အစဉ်အဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလ (၁၃)ရက် တွင် (၃၄)လမ်း ရွှေတစ်ချောင်း ခြင်္သေ့ ဦးအထိ မီးကြီးလောင်ကျွမ်းခဲ့ရာမှာ မီးလောင်နယ်ပယ်အတွင်း၌ပင် လုံးဝ မီးမခခဲ့ဘဲ အံ့ဩဖွယ် လွတ်ကင်းခဲ့သော စေတီတော်တစ်ဆူ ဖြစ်ပါသည်။

အနောက်မြောက်အရပ်

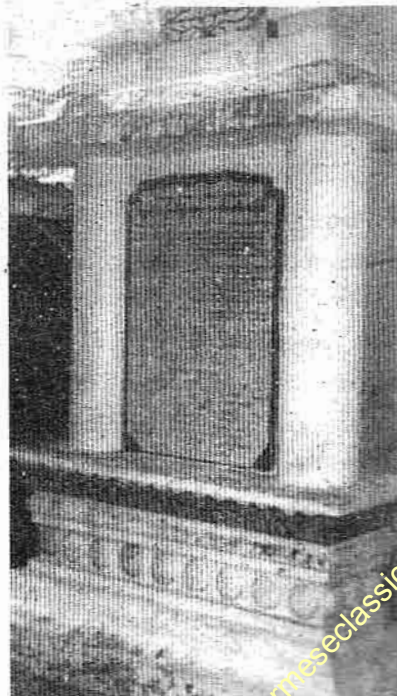
ရွှေဘုံသာ

မန္တလေး အနောက်မြောက် မြို့နယ်၊ မင်းတဲအိကင်းရပ်တွင်

တည် ရှိပါသည်။ မင်းတဲအိကင်းမြေမြို့ ရိုးအထိ မင်းတဲ လေသာကျောင်းတိုက် အတွင်း တည်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ခေတ်အဆက်ဆက်၊ မင်းအဆက်

အနောက်တောင်အရပ်

◆ မင်းတင်္ဂါကန် ရွှေဘုံသာတနာ

◆ ကမ္ဘာ့မဟာရန် တွာသာ

ကြောင်း လူ့ပြော
များလှပါသည်။

မုဋ္ဌာ

ဘုရားများ

ရွှေဘုံသာဘုရား
ငါးဆူကို တစ်ခိုန့်
က မုဋ္ဌာဘုရား
များဟုခေါ်ကြောင်း
သုတေသီများက
ဆိုပါသည်။

မင်းတုန်းမင်း
လက်ထက် ဖန်
ချက်ဝန် မင်းထင်
ပညာ သိဒ္ဓိ
ကျော်ခေါင်၏ ဖု
ပိုက် မှတ်တမ်း
အရလည်းကောင်း

ဆက်တွင် လုံးဝ မီးဘေးမခံခဲ့သော
စေတီတော်မြတ်တစ်ဆူဟူ၍ လူပြော
များလှပါသည်။

အလယ် ရွှေဘုံသာ

(၂၅x၂၆)လမ်းကြားနှင့် (၈၄x၈၈)
လမ်းကြား ဆိုင်းတန်း(ရှပ်ရှင်ရုံမြောက်
ဘက်)တွင် ရှိပါသည်။ “**မိနအောင်ချာ
ရွှေဘုံသာ**”ဟူသော ဘွဲ့တော်ခံယူ
ထားပါသည်။ **အလယ်ရွှေဘုံသာ**ဟူ၍
လည်း လူသိများသည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ်အတွင်း ဘုရား၏
မျက်နှာစာ ဝန်းကျင်ပတ်ပတ်လည်
အား မီးလောင်ကျွမ်းခဲ့ရာ လုံးဝ မီးမခံ
ဘဲရှိသော စေတီတော်မြတ် ဖြစ်ပါ
သည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ရွှေဘုံသာ
ဘုရားငါးဆူတွင် အထက်ဖော်ပြပါ
အစီအစဉ်အတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်
ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ကိုယ်တွေ့သမားတစ်

သင် နက္ခတ္တရာဇင်မြို့မဂ္ဂဇင်း

ဦး၏ အကြံပေးချက်အရ...

နမောတေ ဗုဒ္ဓ ဝိရတ္ထ။

ဝိပုပ္ဖတ္ထေယိ သဗ္ဗဗျံ။

သမ္မာဝ ပုဂ္ဂိုလ်နွေသိဒ္ဓိ

တဿ ဗေ သရဏံ တဿ။

ပုတီး(၁)လုံးချလျက် တစ်ဆူလျှင်
ပုတီး(၁)ပတ်ရအောင် စိပ်ပါသည်။

မည်သူမဆို မန္တလေးမြို့သို့ ရောက်
ပါလျှင် ကိုယ့်အစီအစဉ်ဖြင့်ကိုယ်
နှစ်သက်ရာ ပုတီးစိပ်ဖြင့် ရွှေဘုံသာ
ငါးဆူပြည့်အောင် ကျင့်ပွားအားထုတ်
ခြင်းဖြင့် လောကီလောကုတ္တရာအကျိုး
စီးပွားများ လျင်မြန်စွာ အောင်မြင်စေ
နိုင်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ကမ္ဘာ့မဟာရန်
အတည်အကျပ် အဆက်အသံများမှ လွတ်
တင်းခြင်း၊ တစ်ပါးသူများ၏ နှိပ်စက်မှုအင်္ဂါမှ
တင်းထေးခြင်း၊ ဇာတာရွှင်အညံ့ ကြီးတာ
ဗျူဟာကြီးထွားမှု အညံ့များမှ ကင်းထေး
ခြင်း၊ သောတပြေပျောက် ကောင်း
ကျိုးကျေးဇူးရှိသော အကျိုးများ ရရှိ

ရှေးမိနောက်မိ အစဉ်အဆက် လူကြီး
သူမများ မှတ်တမ်းခဲ့ကြသဖြင့်လည်း
ကောင်း သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး
တည်ခဲ့သော ရွှေမုဋ္ဌာစေတီများဖြစ်၍
ရွှေဘုံသာအမည်တွင် စေတီများဖြစ်
ကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။

သာသနာ ၂၂၅ ခုနှစ်မှာ ပါဠိလိုပင်
ပြည့်ရှင် ဒေဝါနံပိယဒသီဘွဲ့ခံ သီရိ
ဓမ္မာသောကမင်းတရားကြီးသည် ဗုဒ္ဓ
မြတ်စွာဘုရား၏ ဗုဒ္ဓဓာတ်တော်များကို
ဌာပနာ၍ ကိုးတိုင်းကိုးဌာနမှာ ရှင်
သောင်းလေးထောင်သော ဓာတ်တော်
စေတီတော်များကို တည်ထားခဲ့
သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းမှာလည်း အဆို
ပါ ဓာတ်တော်စေတီ မြောက်မြားစွာ
ကိုးစပ်စံပယ်လျက် တည်ရှိပါသည်။
မှတ်သားဖို့ ကောင်းသည်မှာ လော
တော်စေတီများ တည်ရာမှာ လုံ့နှစ်တွင်
လ၊ကို ရာဟု စ၊ဖမ်းသောအချိန်၌

◆ ကန္တာမဟီရင် ရွှေဘိုသာမဏိဗိမ္ဗိ

ကန္တာမဟီရင် ရွှေဘိုသာမဏိဗိမ္ဗိ
ရုပ်ပွားတော် ◆

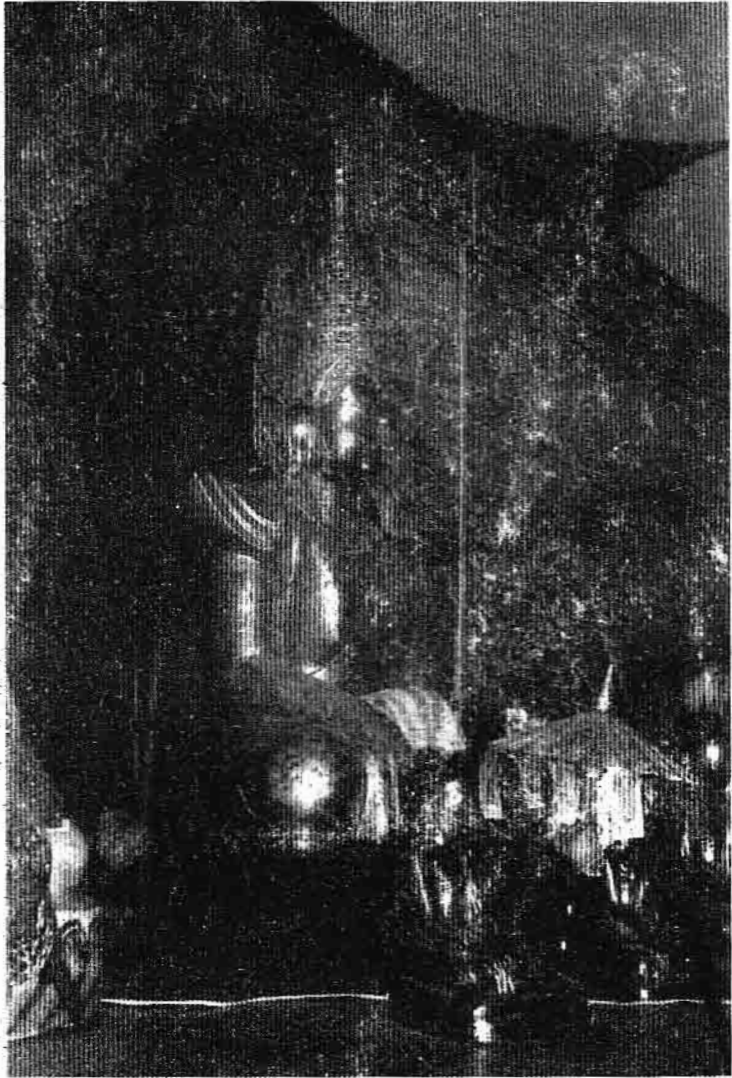
တစ်ပြိုင်နက်တည်း ပန္နက်တင်ကာ
ရာဟုမှ စ.လွတ်သောအချိန်မှာ အပြီး
သတ်စေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရဟုအာမာန်မှ လွတ်
သော စေတီများ ခြစ်ခြင်းကြောင့်
မုဋ္ဌာစေတီများဟု သမုတ်ခဲ့ကြောင်း
လေ့လာ သိရှိရပါသည်။ မုဋ္ဌာသည်
မုဋ္ဌာသင်္ချိုမှ ဆင်ဆက်လာကာ
လွတ်ကြောက်ခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိ
ကြောင်း သိရပါသည်။

မှတ်တမ်းမှတ်ရာ တချို့မှာမူ မဇ္ဈိမ
ဒေသမှ သုနအမည်ရှိ မဟာသမ္မတ
မင်းမှာ သားတော်ကြီး “ကရပေါ” ဆို
သော မင်းသားတစ်ပါး ရှိပါသည်။

မဟာသမ္မတမင်းသည် သားတော်
ကြီးကို စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အခြံအရံများ
အပ်နှင်းပြီး တိုင်းသစ်ပြည်သစ် တည်
ထောင်ရန် စေလွှတ်ပါသည်။

ထိုအခါ ကရပေါမင်းသားသည်
မြန်မာနိုင်ငံဘက်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့
ပြီး ဟန်လင်းပျူခေတ်ကို စတင်
တည်ထောင်ပါသည်။ သုနာပရန္တတိုင်း

ဟု ခေါ်တွင်စေခဲ့သည်။

ရွှေဘို၊ ကျောက်ဆည်၊ မန္တလေး
ဒေသများသည် သုနာပရန္တတိုင်းမှာ
ပါရှိခဲ့ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရွှေဘိုသာ
ဘုရားငါးဆူမှာ ရွှေမုဋ္ဌာစေတီများဖြစ်
သည်ဟု လေ့လာသူများက ယူဆ
လက်ခံခဲ့ကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရွှေဘိုသာဘုရား
ငါးဆူတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် အားထုတ်နိုင်ပါ
က ဆုတောင်းပြည့်ဝခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်
အတိုင်း အောင်မြင်ခြင်း၊ လောကီ
လောကုတ္တရာများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်း

ရခြင်းစသော အကျိုးကျေးဇူးများ မလွဲ
ကေန့်ရနိုင်ပေရာ မန္တလေးသွား ဘုရား
ပူးများ အကျိုးထူးနိုင်ကြစေရန် တင်ပြ
လိုက်ရပါသည်။

(ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝိလာသအား
မိုးခိုးကန်တော့လျက် စစ်ကိုင်း၊
သောတပန်ရပ်မှ ဆရာကိုသန်းထွန်း
အား အထူးကျေးဇူးတင် မှတ်တမ်း
ပြုရပါသည်။)

ဝဠာကျော်(ဂန္ဓာရီ)

www.burmeseclassic.com

◆ မော်လမြိုင်မြို့ ကျောက်သင်္ဘောဆောင် နာဂရီသင်္ဘောဆောင်ထွတ်အိမ်ရှိ ကရိုက်သန်လန်စေတီ

တောင်မင်းနာဂရီသမ္မ

ဟင်္သာမင်းရင်ဖြေ စေတီစတင်

မွန်ပြည်နယ် မော်လမြိုင်မြို့သို့ ရောက်ရှိလေလျှင် မြို့လယ်ကောင်တွင် အထင်ကရ ထင်ရှားစွာ တည်ရှိသော ကျိုက်သန်လန် စေတီတော်ကြီးအား အဝေး သံလွင်မြစ်လယ်မှပင် ဖူးတွေ့နိုင်လေသည်။

ကျိုက်သန်လန် စေတီကွား အသကဏ်(သံလွင်)၊ ကျိုင်း(ကျိုင်း)၊ သောင်ရင်း၊ အတ္တရံ မြစ်လေးသွယ် မုတ္တမ မဏ္ဍလအတွင်းရှိ မွတ်မလိန်းခေါ် ရမ္မပူရ(ရမ္မဝတီ)မြို့စား ရာမည ရာဇာမင်းကြီး၏ သားတော် မွတ်ပိုက် ရာဇာ(သာသနာ-၁၆၁) လက်ထက် ၁၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တော်အခါ ဗုဒ္ဓဆံတော်တစ်ဆူအား ဌာပနာ၍ တည်ထားခဲ့သော ဆံတော် ရှင်စေတီဖြစ်သည်။

သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၆ ခုနှစ်တွင် သုဝဏ္ဏဘူမိမှ သွားတော်တစ်ဆူကို ပင့်ဆောင်ကာ ထပ်မံ၍ ဌာပနာသွင်း တည်ထား ကိုးကွယ်ကြပြန်သည်။

ဆံတော် သွားတော်ဓာတ်များ ကိန်းဝပ်ရာ ဤစေတီတော် တည်ရှိသည့် တောင်တန်းကား ဗုဒ္ဓအလောင်းတော် ဟင်္သာမင်း ဖြစ်စဉ်က အစာရှာမှအပြန် နာဂရီသင်္ဘော(နောင်တွင် သံလွင်ပင်များ ပေါက်ရောက်ရာဖြစ်၍

သိက္ခာသင်္ဂဟတော်

သံလွင်တောင်) ထိပ်စွန်းတွင် ရပ်နားခဲ့ဖူးသည့် နေရာပင် ဖြစ်လေသည်။

ယခုအခါ ယင်းထေရ်အား အညီအညွတ်ကြည့်ရှုပြီးနောက် ဝမ်းသာရာ အလောင်းတော် ဟင်္သာမင်း၏ အောင်မြင်(တနင်္ဂနွေ)ဟိုတိုင် အရှေ့ ၆ ရီသဖြင့် တနင်္ဂနွေအောင်မြင်ဟု လည်းခေါ်ကြသည်။)အား အလွယ် တကူ တွေ့မြင်နိုင်လေသည်။

ကျိုက်သန်လန်စေတီသည် ၁၁၂၉ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ ၁၁၉၂ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ ၁၃၀၇ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ် ပြန်လည်မွမ်းမံ ပြင်ဆင်ခြင်းများ ပြုလုပ်

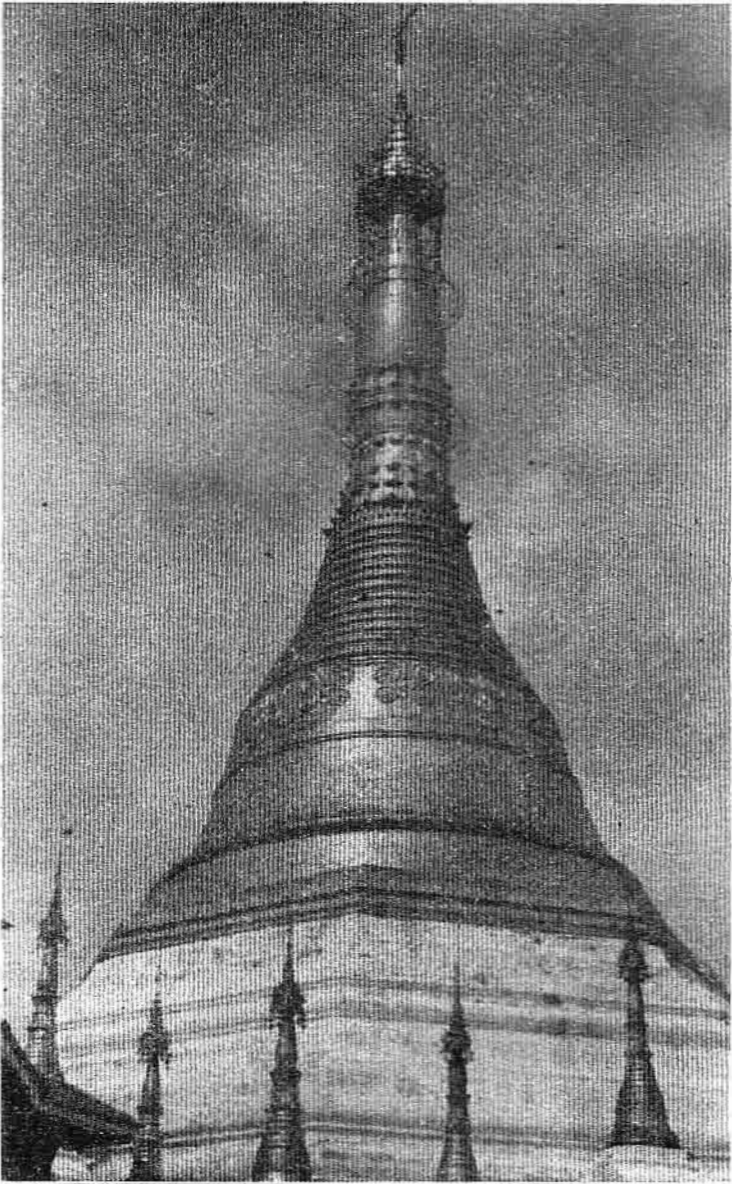
ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

၁၁၉၂ ခုနှစ်တွင် ပြင်ဆင်ပြီး၍ ထီးတော်တင်လှူသည့် အကြောင်းကို တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်အနီးရှိ ကျောက်စာ၌ အောက်ပါအတိုင်း ကမ္မည်းတင်ထားလေသည်။

‘မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၆ ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလိပ် မြန်မာ စစ်ဖြစ်ကြရာ မြန်မာတို့ ဆုတ်ခွာ၍ စစ်သူကြီး မဟာဗန္ဓုလ ကျဆုံးသောအခါ အညာဒေသ ရန္တပုံရွာ၌ စစ်ပြေငြိမ်းစာချုပ် ချုပ်ဆိုကာ လျော်ကြေးငွေ တစ်ကုဋေနှင့်အတူ သံလွင်မြစ် အရှေ့ဘက်အား အပိုင်ပေးလိုက်ရသည်။

၁၁၈၇ ခုနှစ်တွင် စာချုပ် လက်မှတ် ထိုးပြီး၍ ရန်ကုန်မြို့နှင့် မော်လမြိုင် မြို့များအား စည်ကားစေရန် စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံရသဖြင့် ဒလမြို့အား ထိန်းသိမ်းရသည့် မုတ်ကျွန်းစား မင်းကျော်သီဟလယ်မည် မောင်ထော်လေးတွင်သော ဖွန်တိုင်ရင်းသားတစ်ဦးဖြစ်သူ ကျွန်ုပ်သည် လူသူတစ်သိန်း၊ လှေကြီး လှေငယ် နှစ်ရာကျော်တို့နှင့်အတူ အန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၈)ရက်နေ့တွင် ရေကြောင်းဖြင့် ချီလာရာ ထိုင်းလေငြိမ်သက်လျက် အန္တရာယ် ဘင်းစွာဖြင့် ညဉ့်(၂)ချက်တီးကျော်တွင် သံလွင်အရှေ့ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်သည်။

ထိုအခါ မော်လမြိုင်မြို့ဟောင်းသည် လူနေအိမ်ခြေမရှိ တောကြီးအတိ ဖြစ်နေရာ ခုတစ်ထွင်ရှင်းလင်း၍ အိမ်ရာများ ထူထောင် ဆောက်လုပ်ကြသည်။ ကျိုက်သန်လန်အား ယခင်က အနော်ရထာမင်းတရား ပြန်လည် ဆောက်တည် ထီးမတင်ရမီ ပြုပျက်သည်။

▲ အရှေ့ဘက်မှန်တန်း ရင်ပြင်ထိမှ မူထွေရထား ကျိုက်သန်လန်စေတီ

ထို့နောက် စကြာဝန်မင်း တည်ပြန်ရာတွင် ပြုပျက်ပြန်သည်။ ကြက်စတင် ဗိုလ်ချုပ်ထံ အသစ် တည်လုပ်မည့် အကြောင်း တင်ပြရာ ခွင့်ပြုချက် ရရှိသဖြင့် ထိုင်းရဟန်းတော် ဦးသီလဝိသုဒ္ဓိနှင့် တိုင်ပင်၍ မော်လမြိုင်မြို့သားများ၊ ရွှေကျင်မြို့လူကြီးများ ဆော်သြမှုဖြင့်

၁၁၉၁ ခုနှစ်မှ စတင် မွမ်းမံတည်ဆောက်သည့် ၁၁၉၂ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း(၈)ရက်နေ့တွင် ထီးတင် ပြီးစီးပါသည်’ ဟု ဖော်ပြထားလေသည်။ ထို့ပြင် ၁၃၀၇ ခုနှစ် ထပ်မံပြုပြင်ခြင်း အကြောင်းကိုလည်း အမန်ကန်

▲ ကျိုက်သန်လန်စေတီ ရုပ်ပြင်တော်
တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ
အဋ္ဌိုရောင်ကြွေပြား သိင်္ဃာတော်
အလောင်းတော် ဟင်္သာမင်း
နားနေခဲ့သည့် အောင်ခြေ

▲ ဗွန်တိုင်းရင်သား စေတီကြီး
မှတ်ကျွန်းစား
မင်းကျော်လီဟန်
ထေတီဝီစာပိုင်း
မှတ်တမ်းထောက်စာ

ဘက်မှန်အနီး ကျောက်စာစိုက်ထူ ကမ္ပည်းတင်ခဲ့လေသည်။ ထို့ပြင် ရမ္မာဝတီခေတ်(ရှေးမော်လမြိုင်) မင်းတရားတို့၏ ကောင်းမှုတော် ခေါင်းလောင်းများ အကြောင်းကိုလည်း ကြေးထွင်းစာများအား ဗွန်-မြန်မာ ဘာသာများဖြင့် ထွင်းထု ဖော်ပြထားလေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ လောကီလောကုတ် အလုပ်စခန်းများအတွက် တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ ဟင်္သာမင်းအောင်မြေတွင် အောင် ဓာတ်ယူ အဓိဋ္ဌာန်ပြုနိုင်ရန် လည်းကောင်း၊ ရှေးမော်လမြိုင်ခေတ် ကာလအကြောင်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သိရှိနိုင်သော ကြေးစာ၊ကျောက်စာ သမိုင်းအချက်အလက်များအား လေ့လာဖြည့်ဆည်းနိုင်ရန် လည်းကောင်း ဗုဒ္ဓရှင်တော်၏ ဆံတော် သွားတော်ဓာတ်များ ကိန်းဝပ်ရာ ကျိုက်သန်လန် စေတီတော်မြတ်ကြီးအား သွားရောက် ဖူးမြော်သင့်လှပေ သည်။

ခရီးသည်သုတေသီ

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၁၀၀)ကျော် ကာလက တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ ထားဝယ်မြို့၌ ပထမဆုံး နေလအသွင် ဖွန်းလင်းတောက်ပအောင် ထားဝယ် ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်ကို တည် ထောင် ပြုစုပို့ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး သူတော်စင်တစ်ပါး ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ပါဠိတော်ကို အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာ တွဲလျက်(၇)ခေါက် ပို့ချနိုင်ခဲ့သော အရှင်သူမြတ်လည်း ဖြစ်၏။ စာပေ ကျမ်းဂန်တတ် တပည့်အများအပြားကို လည်း ပေါ်ထွက်စေခဲ့သည်။

အရှင်သူမြတ်သည် ကောဇာ သက္ကရာဇ် ၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဒုတိယ ဆရာတော်ဦးတေဇဝန္တနှင့် တွဲဖက်၍ ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်ကို တည် ထောင်တော်မူခဲ့သည်။

ထို့ပြင် လောင်းလုံးမြို့နယ်၊ မင်းရပ် ရွာတွင် မင်းရပ်ချောင်တောရနှင့် ရေဖြူ ရွာ ရှေးအင်းရန်ကင်းတောင်တောရ တို့ကို တည်ထောင်ခဲ့၍ ထားဝယ်ဒေသ တွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဆရာ တော် အရှင်သူမြတ်တစ်ပါးလည်း ဖြစ် သေးသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ဘွဲ့အမည် မှာ ဘဒ္ဒန္တသီလပင်ဖြစ်သည်။

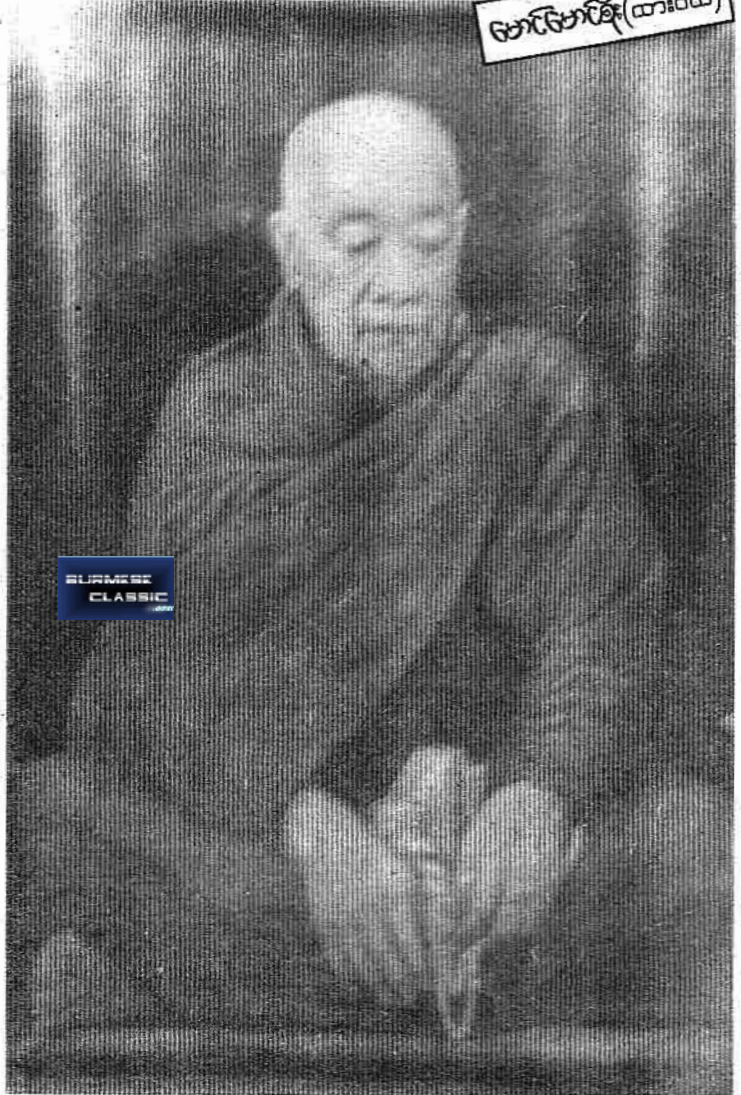
ထားဝယ်မြို့၏ ဇေယျဝတီကျောင်း တိုက်ကြီး၏ အာဒိကမ္မိက ဆရာတော် လောင်းလျာဖြစ်သည့် မောင်ချစ်ရင် သည် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ လောင်းလုံးမြို့နယ်၊ မင်းရပ်ရွာနေ လှေ သူကြီး ဦးဘိုးချေး၊ ဒေါ်မွှေးအုံတို့မှ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၃၆ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း(၆)ရက်၊ သောကြာ နေ့တွင် ဖွားမြင်သန့်စင်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာကို သန္ဓေ တည်စဉ်အခါ မိခင်ကြီး၏ အိမ်ခေါင်မိုး ပေါ်သို့ မီးလုံးကြီး ကောင်းကင်ယံမှ တိုးဝင်လာသည်ကို အိမ်နီးနားချင်းများ F.16A. June, 2014.

ထားဝယ်ဒေသမှ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက် ဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တ သီလပင်

မောင်ချစ်ရင် (ထားဝယ်)

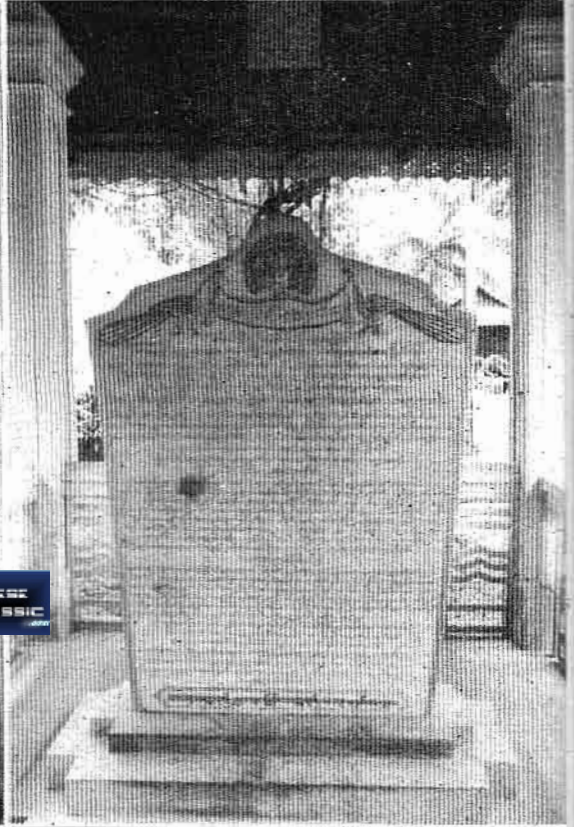

ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသီလပင် ပုံတူနန်းတိုင်

မြင်ကြသည်ဆို၏။ “ နင်တို့အိမ် ဘာ ဖြစ်တာလဲ၊ ကောင်းကင်ယံကနေ မီးလုံးကြီး ထိန်လင်းနေအောင် ဝင် သွားတာ တို့တွေ့ရတယ်” ဟု ပြော

ကြသည်ကို သိရသည်။ မောင်ချစ်ရင် အသက်(၁၂)နှစ် အရွယ်တွင် မိဘတို့က ပိဋကတ္တယ ပါရဂူဖြစ်တော်မူသော မင်းရပ်တံလှိုင်း

နက္ခတ္တရာဇင်ခြည်ဖူးလင်း ၁၂၁

◆ ထေယျာဝတီကျောင်းတိုက်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသီလ၏ ကြေးရုပ်တုတော်ကို မန်ကျောင်းဆောင်အတွင်း ဖူးမြော်ရအံ့

◆ ထေယျာဝတီကျောင်းတိုက် တကျောက်စာ

မော်ကျောင်း ဆရာတော်ဦးသုမနထံ စာပေသင်ကြားရန် အပ်နှံကြသည်။

အသက်(၁၄)နှစ်တွင် ထလိုင်းမော်ကျောင်း ဆရာတော်ဦးသုမနကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရှင်သာမဏေပြုခဲ့သည်။ ဘွဲ့အမည်မှာ “ရှင်သီလ”ဖြစ်သည်။

အသက်(၂၀)ပြည့်တွင် မိဘနှစ်ပါး တို့ကပင် သာသနာ့အမွေခံယူလျက် ဂဏဝိမုတ် ကူးတို့ရိုဏ်းချုပ် ဆရာတော်ဦးကုဏ္ဍဝံသကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသည်။ ဘွဲ့အမည်မှာ “ဦးသီလ” ဟူ၍ဖြစ်လာသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၁ ခုနှစ် ဦးသီလ ရဟန်း(၅)ဝါအရတွင် ရေနံချောင်းမြို့၊ စိန်ပန်းပင်ကျောင်းတိုက်၌ စာပေသင်ကြားလေသည်။

၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုမှ မန္တလေးမြို့၊ တောင်ပြင်မိုးတားကျောင်းတိုက် စာချဆရာတော်များထံတွင် ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ဋီကာကျမ်းများကို သင်ကြားသည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ရန်ကုန်မြို့၊ အလုံရပ်ကွက်၊ ဇောတနာရာမကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ထံတွင် သာသန္တရစာပေများကို ကြိုးစားသင်ယူတော်မူပြီး နောက် နေရပ် မင်းရပ်ရွာသို့ ပြန်ကြွရောက်၍ မူလငယ်ဆရာ တလိုင်းမော် ဆရာတော်ထံမှာ သီတင်းသုံးတော်မူပြီး ကျောင်းရှိ ရဟန်းသာမဏေ၊ ကျောင်းသားများကို စာပေသင်ကြားပို့ချလျက် ရှိခဲ့ပေသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၇ ခုနှစ်၊ ရဟန်းသိက္ခာ (၁၂)ဝါတွင် စစ်ပြုရွာ

ရေပုံးကျောင်းတိုက်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူပြီး (၃)နှစ်တာ စာပေသင်ကြားပို့ချခဲ့သည်။

ဆရာတော်၏ သက်တော်(၃၅)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၁၅)ဝါအရတွင် ရဟန်းသာမဏေ၊ ကျောင်းသားများနှင့် အတူထားဝယ်မြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူပြီး “ခမောင်းငုတ်တို၊ ဆင်ဖြူခြည်” ဟူသော တဘောင်စကားအတိုင်း လောကမာရဇိန်နှင့် ရွှေတောင်စား ဘုရားကြီးဝင်း၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်တွင် “ဇေယျဝတီ” ဟူသော အမည်ဖြင့် ကျောင်းတိုက်ကြီး တည်ထောင်ပါသည်။

ထို့နောက် ထားဝယ်ဒေသ၌ စာသင်တိုက်အဖြစ်ဖြင့် ရှေးဦးဒွာ ပရိယတ္တိ

◆ ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်ဆရာတော်ကြီး ဘန္တုသီလ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော ဘုံပြဿာန်ဆောင် ကျောင်းတိုက်ကြီးပုံ

သာသနာတော်ကို တိုးတက်ပြန့်ပွားအောင်ကြိုးစား အားထုတ်တော်မူလေသည်။

တဘောင်စကားပါ **ခမောင်းငုတ်တိုဟူသည်မှာ** ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက် တည်သည့်နေရာသည် ခမောင်းခေါ် ပျဉ်းမဖြူပင်များရှိသော နေရာဖြစ်လေသည်။ **ဆင်ဖြူခြည်ဟူသည်ကား** ဖြူဖွေးစင်ကြယ်သော အကျင့်သီလနှင့် အသားအရေရှိသည့် ဆရာတော်အရှင်သီလကို ဆိုလိုပေသည်။

ဇေယျဝတီ ဆရာတော်ကြီးသည် ကျောင်းတိုက်ကို တည်ဆောက်ပြီးနောက် ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကြီးပွား ပြန့်ပွားရေးအတွက် ကြိုးစားအားထုတ်နေတော်မူသည်။

ထို့ကြောင့် သူဌေးကြီးစောရွှေညွန့်သည် ကြည်ညိုသဒ္ဓါတရား ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ပြာသာဒ်သုံးဆောင်ပြိုင် နှစ်ထပ်

တိုက်ကြီးတစ်ဆောင်ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းလေသည်။

ထို့နောက် ကျောင်းဒါယကာကြီး စောရွှေညွန့်သည် ကျောင်းအာရပ်မြေကျဉ်းနေသဖြင့် မူလနေရာမှ အရှေ့ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်ရှိ လယ်မြေ(၅)ဧကကိုလည်း ဝယ်ယူချဲ့ထွင် လှူဒါန်းပြန်လေသည်။

ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက် တည်ထောင်ပြီး (၁၂)နှစ်အကြာ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၂ ခုနှစ်တွင် မင်းရပ်ရွာအနောက်မြောက်ထောင့်ဘက် တောအတွင်း၌ “**မင်းရပ်ချောင်တောရပဋိပတ္တိသာသနာရိပ်သာ**” အဖြစ် စတင် တည်ထောင်တော်မူသည်။

သို့ဖြစ်၍ မင်းရပ်ချောင်တောရပဋိပတ္တိသာသနာရိပ်သာ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတွင် ရှေးအကျဆုံးရိပ်သာအဖြစ် ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် လောင်းလုံးမြို့နယ်၊ ကဒက်ကြီးကျေးရွာတွင် ရန်ကင်းတောင်ကျောင်း၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းငယ်များကို အလှူခံ၍ တည်ထောင်မှု ခဲ့ပြန်လေသည်။

ဆရာတော်ကြီး တည်ထောင်သော ရန်ကင်းတောင်ရိပ်သာသည် ထားဝယ်မြစ်အနောက်ဘက်ရှိ တောင်ပေါ်ရှိ ရိပ်သာဖြစ်ပြီး ပင်လယ်မှ တိုက်ခိုက်လာသောလေကြောင့် သီတင်းသုံးသည့် ရဟန်းတော်များသည် မွေ့လျော်ကြရသည်။

ထိုရန်ကင်းတောင်တွင် ဆရာတော်ကြီး ဦးသီလသည် တပည့်များ ဖြစ်ကြသည့် တောင်ပွားဆရာတော်၊ ဗြိတ်ဘုန်းကြီးဦးနန္ဒိယနှင့်အတူ တရား အားထုတ်ကြပါသည်။

ညနေ၆နာရီ၌ ရန်လဲတောင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်ခရမ်း ၁၂၃

www.burmeseclassic.com

▲ ဇေယျဝတီပဋိပတ္တိစာသင်တိုက် အဝင်မုခ်ဦး

တစ်တောင်လုံး မီးလောင်နေသည်မှာ ထင်ရလောက်အောင် အရှင်အလင်း များ ထွက်အိမ်နေ၏။

တောရောမြို့ပါ လှည်းကြီးလှည်းငယ်၊ လှေကြီးလှေငယ်များဖြင့် ဆရာတော်တို့အား လာရောက်ကန်တော့ကြသည့် ထူးခြားဖြစ်စဉ်ရှိခဲ့သည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၃ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆုတ်(၉)ရက် (၁၁-၁၂-၁၉၄၁) ကြာသပတေးနေ့ ညနေ(၃)နာရီ (၃၀)မိနစ်အချိန်တွင် ထားဝယ်မြို့လေယာဉ်ကွင်းကို ဂျပန်များ လာရောက် ဗုံးကြဲချသောကြောင့် မြို့ပေါ်ရှိ သီတင်းသုံးနေထိုင်ကြသော ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူအများ တောရပ်တောရွာတို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ပြေးကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်ကြီးသည်လည်း စာအံသံပျောက်မှောင်အတိရောက်နေချိန်တွင် ဆရာတော်ကြီးအား မင်းရပ်ရွာဒါယကာ၊

ဒါယိကာမများက လာရောက်ပင့်ဆောင်ကြသဖြင့် မင်းရပ်တောရကျောင်းသို့ ခေတ္တကြွရောက် သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူရလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် မင်းရပ်တောရကျောင်း၌ တည်းခို သီတင်းသုံးနေစဉ် အတွင်း တပည့်များဖြစ်ကြသော လောင်းလုံးမြို့၊ အောင်သပြေကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီးဦးတေဇိန္ဒနှင့် ကျောင်းဒါယကာ၊ ကျောင်းဒါယိကာမများက လာရောက် ပင့်ဆောင်ကြပြန်သဖြင့် တပည့်များနှင့်အတူ အောင်သပြေကျောင်းတွင် ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ကြားပို့ချ ပေးတော်မူရပြန်လေသည်။

ထားဝယ်မြို့ကို ဂျပန်စစ်တပ်များ သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၃ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလ သင်္ကြန်အမိဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်သို့ စာချဘုန်း

ကြီးများနှင့် စာသင်သားများ ပြန်လည်ကြွရောက်တော်မူကြ၍ ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ကြားတော်မူလေသည်။ သို့ရာတွင် ဆရာတော်ကြီးသည် မင်းရပ်တောရကျောင်းသို့ ပြန်ကြွ၍ သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူ၏။

မိတ္ထီလိုင်သည့် ဖဋ္ဌည်းများနှင့် ဖတ်သက်၍ သူတစ်ပါးတို့ကို မနပ်မွန်ထေရိသော ဆရာတော်ကြီးသည် “ငါ၏ ဖဋ္ဌည်းများကို ခိုးယူသော ရဟန်းတား ယူသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ငါ့ကျွမ်းကျင်မှု ပါးစိက အခြားပြု၍ ထားတော်မူလျှီလေသည်။

မင်းရပ်တောရချောင်တွင် ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးနေတော်မူသည် ထိုကာလဝယ် တောရွာများ၌ မငြိမ်မသက်ဖြစ်လာသောကြောင့် လှည်းကောင်း၊ ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်၌ သာလျှင် အစဉ်သီတင်းသုံးတော်မူချိန် တန်ပြီဖြစ်သောကြောင့် လှည်းကောင်း၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၂ ခုနှစ်၊

www.burmeseclassic.com

ဆယ့်ဝတီကျောင်းတိုက် ပဋိပတ္တိ အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့

သီတင်းကျွတ်လဆုတ်(၉)ရက်၊ ခရစ်နှစ် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၄)ရက် စနေနံနက်အချိန်တွင် ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်လည်ကြွရောက်ပြီး ရဟန်းရှင်၊ လူတို့အား ပဋိပတ္တိဓမ္မကို နည်းပြလမ်းညွှန်လျက် သီတင်းသုံးတော်မူလေသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၃ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လတွင် ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက် မြောက်ဘက်ရှိ မြေ(၆)ဧကကို ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက သီးခြားရိပ်သာ ထူထောင်နိုင်ရန် ဝယ်ယူလျှူဒါန်းကြပြီးနောက် “ဇေယျဝတီ ပဋိပတ္တိသာသနာရိပ်သာ” ဟု ကမ္ဘာဦးတင်ကာ တည်ထောင်ခဲ့ကြလေသည်။

ဆရာတော်ကြီး သက်တော်(၈၃)နှစ်သို့ ရောက်သည့် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၉ ခုနှစ်တွင် ရောဂါဝေဒနာ စွဲကပ်လာပါသည်။ ထိုအချိန်အခါတွင် အနည်းငယ်မျှ ညည်းညူတော်မမူဘဲ ဝေဒနာကို တရားဖြင့် ရှုမှတ် သည်းခံ

တော်မူလေသည်။ ဆရာတော်ကြီး မကျန်းမာသော အချိန်၌ တပည့်များမှ လွှဲရှောင်၍ မရသော စာပေကျမ်းပရားကို စွဲ ဖြစ်ပေါ်လာတော့မည်ကို သိနေကြသည်။ ထိုကိစ္စ တိုင်ပင်သည်ကို ဆရာတော်ကြီး အလိုလို သိနေသည်။

“မင်းတို့ တိုင်ပင်လို့ ပြီးပြီလား” ဟု မေးပြီးနောက် “အသေကောင်ပုပ်ကြီးကို ကြာရှည်ထား၍ ကျေးဇူးမများ၊ မြန်လည်း မမြန်စေနှင့် ကြာလည်း မကြာစေနှင့်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ် (၁၄)ရက်၊ တနင်္လာနေ့ ညနေ(၆)နာရီအချိန်တွင် တစ်ဘဝ တစ်ခန္ဓာ ရုပ်သိမ်းလျက် ချုပ်ငြိမ်းတော်မူလေသည်။

ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက်၊ နောက်တစ်နှစ် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရန်ကုန်

မြို့တွင် နေထိုင်သည့် ထားဝယ်ဇာတိ တပည့် နိုင်ငံကျော် ပန်းပုကျောက်ဆစ် ဆရာတော်ကြီးဦးဟန်တင် ဆွန်းလုပ်အပ်သော ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသီလရှုပ်တို့ကို နောင်လာနောက်သားများ အမှတ်တရ ကြည်ညိုကြစေလိုခြင်းငှာ သမုတ်သိမ်းကြီး၏ အရှေ့မြောက်ဘက်တွင် စံကျောင်းတော်နှင့် အတူတကွ ပူဇော်တည်ထားကြလေသည်။

ယခုအခါ ကျေးရွာနှင့် မြို့နေ ယောဂီအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ နီးရာ ရိပ်သာသို့ သွားရောက်၍ တရားအား ထုတ်နိုင်ကြပြီ ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသီလသည် ဘုရားရှင်၏သာသနာ ထားဝယ်ဒေသကြီးတွင် တည်တံ့စေခြင်းငှာ မိမိ၏ တပည့်ရဟန်းများနှင့်အတူ ခေတ်အဆက်ဆက်ကို ဖြတ်သန်း၍ စာပေပရိယတ်ပို့ချခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယအဖြစ် လည်းကောင်း ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ခဲ့လေ

သည်။

ဆရာတော်ကြီးဘဒ္ဒန္တသီလ အမှူး ပြုသော ထားဝယ်မြို့ ဇေယျဝတီတိုက် ရှိ ဆရာတော်အဆက်ဆက်နှင့် စာချ ဆရာတော်အပေါင်းတို့၏ ကြိုးပမ်းမှု များ၏ အဖူးအပွင့်များမှာ...

- (က) ဇေယျဝတီ ပဋိပတ္တိ စာသင်တိုက်
- (ခ) ပင်းရပ်ချောင်း ပဋိပတ္တိပွေရိယာ
- (ဂ) ရန်ကင်းတောင် ပဋိပတ္တိပွေရိယာ
- (ဃ) ဇေယျဝတီပဋိပတ္တိပွေရိယာ တို့ ဖြစ်သည်။

ဤအဖူးအပွင့်များ မညှိုးနွမ်းကြေ ကျသော အဖူးအပွင့်များ မဖြစ်ရအောင် ဇေယျဝတီ သံဃာတော်များအဖွဲ့က ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်လာသည်မှာ ယနေ့တိုင်ထိဆိုရင် ၁၀၅ နှစ် ရှိချေပြီ။

ထားဝယ်ဒေသတွင် ဘုရားရှင်၏ သာသနာ အခွင့်ရည်စွာ တည်တံ့လေ အောင် ဇေယျဝတီသံဃာတော်များ အဖွဲ့သည် နေ့ည အခါမလပ် အစဉ် ကြိုးစားလျက် ရှိနေမည် ဖြစ်ပါသည်။ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး ထားဝယ်

မြို့တော်သို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် အခွင့် အခါ ကြိုကြိုက်၍ ဘုရားဖူး အလည် အပတ်ရောက်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ သည် ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်သို့ ဝင် ရောက်ပြီး တရားဓမ္မ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ရောက်ရင်း ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တု တော်ကို ဖူးမြော်နိုင်ကြစေရန် လမ်းညွှန် မှု ပြုလိုက်ရပါကြောင်း...။

မောင်မောင်စိုး(ထားဝယ်)

ကိုးကားချက်

- (၁) ထားဝယ်မြို့၊ ဇေယျဝတီ ကျောင်းတိုက် (စိန်ရတုသဘင် အထိမ်းအမှတ် စာစောင်၊ ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ)
- (၂) သာသနာ့တံခွန်၊ ထားဝယ် ထေရ်မဂ္ဂန်းများ မောင်သန်းဆွေ (ထားဝယ်)
- (၃) ကိုယ်တိုင်သွားရောက် လေ့ လာမှတ်တမ်း ဓာတ်ပုံများ ရိုက် ကူးခြင်း (၁၆-၈-၂၀၁၃)

စာမျက်နှာ (၁၂၅)မှ အဆက်

ခတ်ခြင်း ခံခဲ့ရပြီး ဂါထာရွတ်ရင်း သတိမေ့ သွားသော ဒုတိယကြိမ်ခင်မောင်မြင့်သည် ယခု ခြေလက်အင်္ဂါများ စုံလင်စွာဖြင့် ရနိုင်ပြည်နယ်ရသေ့တောင်မြို့နယ်တောင် လှမော်ကျေးရွာတွင် ဇနီးသားသမီးတို့နှင့် အတူ ဖျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာဖြင့် နေထိုင် လျက် ရှိပါသည်။

ဦးခင်မောင်မြင့်(၃)တပိကံ
(ကပ)အမှတ် ၈၂၅၂၇
၁၀၅-၅၇၇
ရိုင်ပြည်နယ်။

သေကံမရောက် သက်မပျောက်သူ ဦးခင်မောင်မြင့် ရွတ်ဆိုသော သက်စောင့် ဂါထာတော်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ် ပါသည်။

**အာယုခက်
အသက်ရှည် ဂါထာတော်**

- (၁) ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနုတ္တံ။
- (၂) ဝဇ္ဇံ သရဏံ ဣဿိ နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနုတ္တံ။
- (၃) သံဃံ သရဏံ ဣဿိ နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနုတ္တံ။
- (၄) ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ ဝဇ္ဇံ သရဏံ ဣဿိ သံဃံ သရဏံ ဣဿိ နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနုတ္တံ။
- (၅) အနန္တံ ဗလံ ဗုဒ္ဓံ အနန္တံ ဂေါတမံ ဝဇ္ဇံ အနန္တံ အနိယံ သံဃံ အနန္တံ ဧဝံ ပုဂ္ဂဟံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္တိပေ ဟောတု သပ္ပဒိ။
- (၆) သဗ္ဗတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တိ သောကော နောဂေါ ဝိနုဿတု။ မာ ဧဝ ဘဂ္ဂန္တိရာယာ သုခိ ဒီဃာယုကော ဘဝ။
- (၇) အဘိဝိဒဒ္ဓသီလိဿ၊ နိစ္စရမာပစာယိန္ဒော၊ စတ္တာရာ ဝဗ္ဗာ ဝဗ္ဗိ အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

(ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ပြောပြပေးသော ဒု တပ်ကြပ် မောင်ခင်မောင်မြင့် ရသေ့ တောင်မြို့ကိုလဲ အထူးပဲ ကျေးဇူးတင် ပါတယ်။ ဓာတ်ပုံရိုက်ပေးသူ တူမလေး မအေးသဉ္ဇာနိုင်ကိုလဲ ကျေးဇူးအလှူ ပါပဲ။)

ရှင်လန်း ချမ်းမြေ့ကြပါ(၈)။
ရောမြေ့ ကောင်းဝေ

စာရှုသူ၊ သူတေသီနှင့် ဒေသခံ ပညာရှင်၊

ဝါသနာရှင်များသို့...

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသီလ၏ တရားရိပ်သာများတွင် မည်သည့် တရားနည်းကို အားထုတ်ကျင့်ကြံသည်ကို သိသူများမှ ရေးသား ဖော်ထုတ်ပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးဆိန်
ဓာတည်းဗျင်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အပျောက် အသက်ရှည် ဂီတဖော်

နှင့် တိုယ်တွေ့ တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ

ရာဇဗိ ရောဂါ

လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ အထူးထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ အမှတ်(၂၇၆) စာမျက်နှာ (၁၉၄) တွင် စာရေးဆရာ ပန်းမြိုင်လယ် စိန်ဝင်း ညိုဖြစ်သူက ထူးထူးဆန်းဆန်း ကျောက် ကဏန်းအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး စာရေးသူ၏ယောက်ဖဖြစ်သူ (၃) တပ်ကြပ် ခင်မောင်မြင့်ကို တွေ့ဆုံမေး မြန်းပြီး ဖြစ်ရပ်မှန် ကျောက်ကဏန်း အကြောင်းကို ပုံနှင့်တကွ ဖော်ပြပေးခဲ့ ပြီးပါပြီ။

▲ အသက်ရှည် ဂီတဖော်နှင့် တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံကို နှုတ်ပြန် စင်စင်မြင့်အား စာရေးသူမှ ဝေးနေစဉ်

ယခုတစ်ဖန် စာရေးသူကလည်း ယောက်ဖဖြစ်သူ၏ စစ်မျက်နှာ ရှေ့တန်း အတွေ့အကြုံကို စာရေးသူတို့၏ စပ်စု ခြင်းသဘာဝအရ ယခုကဲ့သို့ တွေ့ဆုံ မေးမြန်းပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခဲ့ပါသည်။

ယောက်ဖဖြစ်သူ မောင်ခင်မောင် မြင့်သည် တပ်တွင်းမှ ခွင့်ယူပြီး မိခင် ကြီးရှိရာ ဟင်္သာတမြို့သို့ မိသားစုများ နှင့်အတူ အလည်အပတ်လာခဲ့ရာတွင် စာရေးသူ၏ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်မြင့်မြင့်ဌေး က သူ၏မောင်ငယ် ခင်မောင်မြင့်၏ ရှေ့တန်းတွင် လက်နက်ဘေးဖြင့် သေ ကံမရောက် သက်မပျောက်ခဲ့သည်မှာ သက်စောင့်ဂီတ၏ အကျိုးကျေးဇူး တန်ခိုးကြီးမားမှုကြောင့် ဖြစ်သည့် အကြောင်းကို စာရေးသူအား ပြောပြ သကဲ့သို့ စာရေးသူကလည်း ရောက် တုန်းရောက်ခိုက် အလည်လာသူ ခွေယောက်ဖကို အင်တာဗျူးမိပါတော့ သည်။

* * *

‘မောင်ခင်မောင်မြင့်၊ မင်းဇနီး ရခိုင်

တိုင်းရင်းသူ မစံအေးဝင်းနဲ့ အိမ်ထောင် ကျပြီးနောက်ပိုင်းမှာ ရှေ့တန်း ဘယ် နှစ်ခေါက်လောက် ထွက်ရသလဲ။ အဲဒီ ရှေ့တန်းတွေမှာကော အတိုက်အခိုက် တိုက်ပွဲတွေ တွေ့ကြုံခဲ့ရသေးလား၊ လူပျိုဘဝမှာကော တိုက်ပွဲ အတွေ့ အကြုံရှိသေးလား’

‘ကျွန်တော် ပထမဦးဆုံး (၂) ကြိမ် ရှေ့တန်းထွက်တုန်းကတော့ ရန်သူ တွေကို မတိုက်လိုက်ရပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့တပ်ဖွဲ့တွေ ရောက်တာနဲ့ ရန်သူတွေကလဲ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင် သွားကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က လိုက်၊ သူတို့က ပြေးဆိုသလိုပေါ့’

‘မောင်ခင်မောင်မြင့်၊ မင်း ဒုတိယ ကြပ်ရပြီးတဲ့နောက် တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာ အတွေ့အကြုံ လေးကို ပြောပြပါလား။ မင်း ရွတ်ပွားခဲ့ တဲ့ ဂုဏ်တော်အကြောင်း၊ သေကံကြုံ ပေမယ့် ဂုဏ်တော်ရဲ့ အကျိုးကျေးဇူး ကြောင့် အသက်မသေဘဲ မိသားစုနဲ့

ဥမကွဲသိုက်မပျက် ဆိုတွေ့ကြရတဲ့ အကြောင်းလေးတွေကို နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြပေးချင်လို့ ပါကွာ’

‘ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ရသေ့တောင်မြို့ နယ်၊ တောင်လှမော်ကျေးရွာသူ ရခိုင် ပျိုဖြူ မစံအေးဝင်းနဲ့ ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ပြုပြီးနောက် သမီးလေး ဖိုမြင့်စံကို မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။ တပ်တွင်း ထဲမှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း နေပြီး ဇနီးနဲ့သမီးက သူတို့မိဘတွေနဲ့ နေကြပါတယ်။

ကလေးတော်တော်လေး ကြီးမှ တပ်တွင်းထဲက လိုင်းခန်းမှာ အတူ တကွ နေကြတာပါ။ ကျွန်တော် ကင်း စောင့်သွားတဲ့အချိန်တွေမှာဆိုရင် ည ဘက် လိုင်းခန်းတွေက သရဲခြောက် တယ်လို့ ဇနီးသည်က ပြောတဲ့အခါ ဘုရားမှန်မှန်ရှိခိုး၊ ပရိတ်ရွတ်၊ အမှု အတန်းပေးဝေမှပဲ သရဲခြောက်ခြင်း ဘေးက ကင်းလွတ်သွားပါလားလား။

ဒါကလဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးက ဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ယောက် ဖြစ်သလို ဘာသာရေး ကိစ္စနဲ့ပဲ ပုဂံတော်များ မရပ်မနား ရွတ်ပွားလို့ပေါ့။ သမီးလေး မိုးပြင်စံ (၈)နှစ်သမီးအရွယ် ရောက်မှ ရှေ့တန်း တတိယအကြိမ် ထွက်ရဖို့ အကြောင်း ပေါ်ပေါက်လာပါတယ်။

လူပျိုဘဝက ရှေ့တန်း(၂) ခါထွက် ခဲ့ရပေမယ့် အခက်အခဲ မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဒီတစ်ကြိမ်မှာ ခက်ခဲတာကတော့ သားယားနဲ့ ဖြစ်နေတာကြောင့်ပါ။ ကျွန်တော့် မိဘရပ်ထံ ဟင်္သာတကို ဇနီးနဲ့သမီးကို ပို့ထားပြီး ကျွန်တော် ၊ ရှေ့တန်းကို ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

ပြင်ဦးလွင် (ခေါ်) မေမြို့ မီးရထား ဘူတာရုံမှာ ကျွန်တော်တို့တပ်ဖွဲ့ ရထားစောင့်ရင်းနဲ့ ထမင်းစားသူက စားစာဖတ်သူက ဖတ်နေပေါ့။

အတန်ကြာတော့ ဟိန္ဒူအမျိုးအနွယ် ဗုဒ္ဓဘာသာ ကုလားမကြီးတစ်ယောက်က အဝတ်အစား ခပ်နွမ်းနွမ်း ဝါဖန်ဖန်နဲ့ ကျောက်သင်ပုန်း၊ စာအုပ်တို့ကို ချိုင်းကြားညှပ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ဗေဒင်မေးမလားလို့ ပြောတယ်။

ကျွန်တော်ကလဲ တစ်ခါမှ ဗေဒင်မမေးဖူးဘူး။ ယုံကြည်မှုလဲ မရှိခဲ့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကုလားမကြီးကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော့်မိဘနေရာကနေ ကြည့်ပြီး ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်။ ငါ့မိဘ အသက်အရွယ်ကြီးပါလားဆိုပြီး ကျွန်တော် ကြည့်နေတဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာအုပ်ကို အသာချပြီး...

“ဟုတ်ကဲ့ ဟောပါ အစ်မ”

လို့ ကျွန်တော်က ခုနစ်သက္ကရာဇ် မွေးနံမွေးနေ့တို့ကိုပါ ပြောပြလိုက်တဲ့ အခါ ကျွန်တော်ရဲ့ မျက်နှာကို သေချာစွာကြည့်ပြီး အဲဒီ ဗေဒင်ဆရာမ

ကုလားမကြီးက...

“ဆရာ ဟိုးအေးကြီးက လာခဲ့တာ။ ဆရာ ခန့်ထွက်တာ ဆက်တိုက်ဖြစ်နေပြီ။ မိဘရပ်ထံက ပြန်လာတာ မကြာသေးဘူး” မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ဇနီးနဲ့ သမီးကို မိဘရပ်ထံ ပို့ပြီးမှသာ ရှေ့တန်းကို ဆက်လက်ထွက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုဗေဒင်ဆရာမကြီးက ဆက်လက်ပြီး...

“ဆရာ အဆောင်တစ်ခုတော့ ဆောင်ထားပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် ဆောင်ထားပါတယ်”

လို့ ကျွန်တော်က ပြောပြီး အိတ်ကပ်ထဲမှ သက်စောင့်ဂါထာကတ်လေးကို ထုတ်ပြလိုက်သောအခါ...

“ဒီဂါထာလေးကလဲ ကောင်းပါတယ်။ ဗေဒင်အရ တွေ့ကြုံရတာ ဟောပြောရာပြင် မိခင်ရဲ့ ထာဝီအနားစ သို့မဟုတ် အနီစ (သွား)အံသွားကို လက်စွပ်ကွင်းဝတ်ပြီး ဆောင်ထားက ပိုကောင်းပါတယ်။ ဆရာ အသက်အရွယ်အတွက် စိုးရိမ်စရာ မရှိပေမယ့် အနည်းဆုံး ထိခိုက်ဒဏ်ရာတော့ ရနိုင်တယ်။ သွေးထွက်သံယိုမြှုပ်တယ်။ ဗေဒင်အရ ပြောတာနဲ့ ဒီပေယျံယတြာတွေက ပပျောက် ပေးပါလိမ့်ပဲ”

ကျွန်တော်ကလဲ မိခင်ကြီးပေးတဲ့ အံသွားကို လက်စွပ်ကွင်းဝတ်မယ်ဆိုပြီး အိမ်က သေတ္တာထဲမှာ သိမ်းထားမိပါတယ်။

ကျွန်တော်နဲ့အတူ မိခင်ရဲ့ ထာဝီအထက်ဆင်စ သူ ဟောသလို အနီစမဟုတ်ပါ။ အနီစကတော့ ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော်သားတွေအတွက် ထုတ်ပေးထားတဲ့ လည်စည်းအနီရောင်စကတော့ ရှိပါတယ်။

ဒါကလဲ မခက်ခဲပါ။ ဗေဒင်အရ

မိခင်ရဲ့အံသွားကို လက်စွပ်ကွင်း မဝတ်ရသည့်တစ်ခုသာ လိုပါတယ်။ ဘယ်လက်မောင်းမှာ မိခင်ရဲ့ထာဝီစကို ကျစ်ထားပြီး ချည်ထားပါတယ်။ ညာဘက် အိတ်ကပ်ထဲမှ သက်စောင့် ဂါထာတော်ကတ်ပြား သက်စောင့်ဂါထာတော်ကို အလွတ်ရတစ်ချက် မရတစ်ချက် ရှေ့တန်းထွက်မှ ကျက်ရမှတ်ရတယ်။

(၁၀-၅-၂၀၀၂)နေ့တွင် ရှေ့တန်းထွက်ခဲ့ရသော်လဲ လန့်ချိပြီး ကြာခဲ့ရပါတယ်။ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး ကျောက်တစ်လုံးကြီးခွင်မှာ ၁၁-၆-၂၀၀၂နေ့၊ မနက် (၀၃:၄၅)နာရီတွင် ရန်သူဘက်မှ ချောင်းမြောင်း ပစ်ခတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ဘေးမှ ရဲဘော်တစ်ဦး ကျဆုံးသွားခဲ့သလို ကျွန်တော့်ကိုလဲ စက်သေနတ်ကျည်များက အဆက်မပြတ် မှန်ပါတယ်။ ညာဘက်ခြေထောက် ဒူးအောက်ပိုင်း ကြွက်သားများ ပြတ်သတ်ပြီး အရိုးများ ကြေမ့သွားသလို ပက်လက်အနေအထားမှ ဝမ်းလျှားမှောက်အနေအထားသို့ရောက်ရှိပြီး သတိလစ် မေ့မြောသွားပါတော့တယ်။

ထိုရန်သူများ ဝင်ရောက်ပစ်ခတ်ခြင်း မပြုမီ အချိန်ပိုင်း အတိုင်းအတာအတွင်းမှာ သက်စောင့်ဂါထာတော်ကို အလွတ်ရရှိတာကြောင့် အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ဆိုခဲ့ပါသေးတယ်။

မင်္ဂလာဒုံစစ်ဆေးရုံကြီးတွင် တစ်လကြာမျှ ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံယူခဲ့ရသဖြင့် ကျွမ်းကျင်သော ဆရာဝန်ကြီးများရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့်ပင် ခြေထောက်သည် ယခင်ကကဲ့သို့ပင် အကောင်းပကတိ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

ကျောက်တစ်လုံးကြီးခွင် ကပ်ပျော့တော့တွင် ရန်သူ၏ ချောင်းမြောင်းပစ်

တစ်ထုတ်-၁၁/၂၀၀၅ တိုး(၁၈၇)

ယာယီတိုင်-ရှင်းဆေးထိုးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၀ YR ၀၀၀၇၉၂

ကျန်းမာခြင်းသည်လက်တစ်ပါး

အနုထုတ်ဆီပီ

ဦးအောင်မြင့် လှပျံ့တော်ပစ္စည်း

သွေးဆေးမှုန့်

သွေးဆေးအဆီ

လေသက်ဆေး

နန်းတွင်းလျှာပွတ်ဆေး

သည်းခြေဆေး

ဖုန်း ၀၁-၅၄၁၃၁၆ ၀၁-၇၀၁၄၇၃

၀၁-၅၅၉၅၅၉ ၀၁-၅၄၉၁၀၃

စီဒီဒီ - မဟာဗိမာန်လှမြင့် © ၂၀၀၅

▲ ကိုယ်အာဂ်ဂိုင်း သေနံလည် ထောင့် ဦးရီဖြူအား အကြောပြုပြင်ကုသပေးနေသော သင်္ဘော ဦးထောင့်ထွန်း

▲ နတ်ယဇ္ဇမိဖွား သင်္ဘောကြီး ဦးမြတ်စံ

ကြာခဲ့ပါပြီပဲ ခင်ဗျား*

○ 'ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုသမှု သက်တမ်းဟာ (၁၀)နှစ်ခန့်(၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်က) ရှိခဲ့ပါပြီ။ ရပ်ဝေးက လာရောက်ကုသတဲ့ ဝေဒနာရှင်တွေကို ကျွန်တော့်အိမ်မှာပဲ တည်းခိုစေပြီး ကုသခွင့် ပြုထားပါတယ်။ တချို့လဲ အနီးအနားမှာ တည်းခိုပြီး ကုသမှု ခံယူခဲ့ကြပါတယ်'

▲ *သင်္ဘောကုသတဲ့ လူနာမှတ်တမ်း စာအုပ်မှာ **မြန်မာအကြောပညာ ဓမ္မဗိညာဉ်ကုသနည်း ကုသပေးမည်* လို့ ဆိုထားပါတယ်။ ဒီအကြော ဓမ္မဗိညာဉ်ကုသနည်း အကြောင်းကို ရှင်းပြထားပါ ခင်ဗျား*

○ 'ဓမ္မဗိညာဉ်ကုသနည်းဆိုတာ ဓမ္မဓရောနဲ့ဆိုင်တဲ့ အချက်တွေ ပါပါတယ်။ လူတိုင်းမှာ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ဆိုတဲ့ ဝိညာဉ် (၆)ပါးကနေပြီး မျက်စိအမြင်၊ နားအကြား၊ နှာအနံ့၊ ကိုယ်အတွေ့၊ လျှာအရသာ၊ စိတ်ခံစားမှုတို့အနေနဲ့ ဒုစရိုက်တွေကို မိမိစိတ်ထဲမှာ

ပေါ်လာတဲ့အခါမှာ ပယ်ပယ်သွားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါကို စုပေါင်းလိုက်တဲ့အခါမှာ ဓမ္မဝိညာဉ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ချုပ်လိုက်ရင် စက္ခုဝိညာဉ်၊ သောတဝိညာဉ်၊ ဂန္ဓဝိညာဉ်၊ ဇိဟာဝိညာဉ်၊ ကာယဝိညာဉ်နဲ့ မနောဝိညာဉ်ဆိုတဲ့ ဝိညာဉ်(၆)ပါးကနေပြီး မျက်စိမကောင်းသူ၊ နားမကောင်းသူ၊ နှာခေါင်းအနံ့ မကောင်းသူ၊ ကာယဝိညာဉ် ဆိုးနေတဲ့ ပိုလီယိုအကြောသေ၊ လေဖြတ်၊ လေငန်းရောဂါတွေကို ကာယဝိညာဉ်ကောင်းအောင် ကာယကံမြောက် ကုသပေးခြင်းဖြစ်ပါတယ်'

ထို့နောက် ဆရာဦးအေးထွန်းထံတွင် လာရောက်ကုသမှု ခံယူနေသော ဦးစိုးမြင့်နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

▲ *လူနာရှင်အမည်က ဦးရီဖြူအား ဘယ်အရပ်က လာပြီး ဘာအကျိုးအတွက် လာရောက် ကုသမှု ခံယူသလဲဆိုတာနဲ့ ကျေးဇူးပြုပြီး ပြောပြပေးပါ ခင်ဗျား*

○ 'ကျွန်တော့်နာမည်က ဦးရီဖြူပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ကောက်မြို့၊ ဒေါင်းလူးကျေးရွာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အဘအောက်ပိုင်းမသန်တဲ့ရောဂါ နေတာ (၂)နှစ်လောက် နဲ့ ဆရာဦးအေးထွန်းဆီမှာ ရောက် ကုသမှု ခံယူတာ လောက်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ဆရာမလာပြီး မကုခင်က သွားရလာလေးတယ်။ မောတယ်။ ဆရာမလာရောက်ကုသမှု ခံယူပြီးတဲ့ ပိုင်းမှာ သွားရလာရတာ ပေါ့ပဲ စားကောင်းတယ်။ အိပ်ပျော်အနေအထိုင် အတော်လေး လက်လာတယ်။

ပထမထွန်းက ကျွန်တော် ခြေသလုံးကြွက်သားတွေ လောက်အောင် သိပ်သူ့မှာ ခုတော့ ကျွန်တော့် ခြေသလုံးသားတွေ ပြန်လည် တောင့်တပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဘောင်ဝှေးတစ်ချောင်းနဲ့ သွားလာ
ဆရာတို့ ကျွန်တော်ရောဂါဟာ ခုတော့
ဆရာ ဦးအေးထွန်းရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်
ဘောင်ဝှေး မဆောင်ရတော့ပါဘူး။

ဆရာဆိုရင် ကျွန်တော်ရောဂါဟာ
ဆရာ နှစ်ပုံလောက် ကောင်းလာပြီဖြစ်
သက်သာပျောက်ကင်းတဲ့အထိ
ဆက်လက်ကုသမှု ခံယူမယ်လို့ ဆုံး
ဆုံးထားပါတယ်။

▲ 'ဦးမြင့်အေးနဲ့ ကုသမှု ခံယူတဲ့
ဉာဏ်ပူဇော်သက် ဘယ်လို ထင်
လဲဆိုတာ ဖြောင့်ပြီဦး'

○ 'ဆရာဦးအေးထွန်း အနေနဲ့ ကုသ
မှုအတွက် ဉာဏ်ပူဇော်ခ ငွေကြေး
သတ်မှတ်မထားပါဘူး။ သဒ္ဓါကြေး
အနေနဲ့ အလှူငွေ ထည့်ဝင်ရတဲ့
သဘောပဲ ရှိပါတယ်'

▲ 'ဟာဘဲ လူနာရင်မြဲတဲ ဦးမြင့်
တို့ အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါတယ်။
ဦးမြင့်လဲ ဦးမြင့်တို့ကုန်းမှာ မြားကို
အမြန်ဆုံး ရရှိပါစေလို့
ဆုတောင်းပေးပါတယ်'

* * *

▲ 'ဆက်လက်ပြီး ဆရာ ဦးအေးထွန်း

အနေနဲ့ ကုသမှု ခံယူတဲ့ ဉာဏ်ပူဇော်သက်
ဘယ်လို ထင်လဲဆိုတာ ဖြောင့်ပြီဦး'

○ 'ကျွန်တော်အနေနဲ့ သမ္မာဓိဋ္ဌာန်ပြု
ထားတာ ရှိပါတယ်။ ပွင့်ဖြူမြို့နယ်၊
ပေတောကျောင်းကုန်းရွာရဲ့ အရှေ့
ဘက်၊ ညောင်ပင်စောင့်ဆိုတဲ့
ကျေးရွာမှာ ပထမ ဓမ္မဝိဇ္ဇာဆရာ
ကြီး ဦးဘိုးကောင်းရဲ့ အိမ်တော်
ဝင်းအတွင်းမှာ စင်တော်မင်္ဂလာ
ဆိုတာ ရှိပါတယ်။

အဲဒီမှာ ဆရာများဟာ အဓိဋ္ဌာန်ပြု
ကြရပါတယ်။ "ဝေနေယျသတ္တဝါ
အပေါင်းကို ကယ်တင်ရင်း ကုသိုလ်
လဲရ ဝမ်းလဲဝ" ဆိုသလို ကုသရတာ
ပါ။

ဓမ္မကျင့်စဉ်အနေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
တော့ ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး၊ တရား
ဂုဏ်တော်ခြောက်ပါး၊ သံဃာ့ဂုဏ်တော်
ကိုးပါး၊ သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတွေကို သွားလာ
လုပ်ကိုင်နေရင်း နေ့စဉ် ကျင့်ဖြစ်ပါ
တယ်'

▲ 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ
ဦးအေးထွန်းဆင်ဘူး'

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး ဇီးကုန်းမြို့မှ
ရုပ်ဓာတ်ပြုပြင် ကုသရေး မြန်မာ့
အကြောပြင်ပညာရှင် ဆရာ ဦးအေး
ထွန်းထံသို့ လာရောက် ဆက်သွယ်လို
ကြပါလျှင် အောက်ပါ လိပ်စာအတိုင်း
ဆက်သွယ်နိုင်ပါကြောင်း မေတ္တာ ရှေ့
ထား၍ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

အိမ်လိပ်စာ

ဆရာဦးအေးထွန်း
(မြန်မာ့အကြောပြင်ပညာရှင်)
အမှတ်(၁၃၄) အေးပြသာယာပြင်
(၃)လမ်း၊ ဇီးကုန်းမြို့၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး။

ကုသခန်းနေရာ

ဆရာဦးအေးထွန်း
(မြန်မာ့အကြောပြင်ပညာရှင်)
အခန်း(၂၉) ရှေးအရောက်တန်း၊
ရန်ကင်း-ပြည်လမ်း၊ ဇီးကုန်းမြို့၊
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး။

စာရှုသူ သုတေသီ ပညာရှင်တို့ခင်ဗျား...

ဤဆောင်းပါးပါ ပထမဓမ္မဝိဇ္ဇာ ဆရာကြီး ဦးဘိုးအောင်နှင့် ဓမ္မဝိဇ္ဇာ ဆရာကြီး
ဦးမြတ်စံတို့ ၏ ဓမ္မ ဝိညာဉ်ကုထုံးနှင့် ဓမ္မကျင့်စဉ်တို့ကို သိရှိသူများက ဖော်ထုတ်ရေးသား
ပေးပို့ပါရန် မေတ္တာ ရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဓာတည်းကျုပ်

မှာ ကြာသပတေးနှင့် စနေဖြစ်၍
ပိတောက်ညွန့်ကိုယူကြောင်း...

ထို့ကြောင့် အောက်လက်
ငယ်သား တပည့်တို့က မတော်လှန်
နိုင်ရန် ပိတောက်ညွန့်ကို ထိုးရ
ကြောင်း။ ထို့ပြင် သိုင်းဆရာ၊ သိုင်း
သမားတို့သည် ပိတောက်သားတုတ်၊
ပိတောက်သားမားအိမ်တို့ကို သုံးရ
မည်ဖြစ်ကြောင်း...

လုံရိုးကိုလည်း ပိတောက်သား
နှင့် လုပ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၍
သိရှိရပါသည်။ ဒီလောက် သိုင်းပညာ
တတ်ထားပြီးမှ တပည့်တော်လှန်
မှာကိုလည်း ကြောက်ပုံရသည်။)

ဆရာတော်က ရှမ်းဆရာလေး၏
မှာကြားချက်အတိုင်း ပွဲတစ်ပွဲလျှင်
ငွေကျပ် (၉၀၀၀)စီ ထိုး၍ ကိုးပွဲဖြစ်၍
ကျပ်(၈၁၀၀၀)။ ဆရာလေး လိုရာသုံး
ရန်ဆိုပြီး ငွေကျပ်(၉၀၀၀)ကို ထပ်ထည့်
၍ စုစုပေါင်း ကျပ်(၉၀၀၀၀)(ကိုးသောင်း
ကျပ်) ထည့်ဝင်သည်။

(ထိုစဉ်က ရွှေတစ်ကျပ်သားလျှင်
ကျပ်(၆၀၀၀)၊ ဈေးရှိ၍ ရွှေ(၁၅)ကျပ်
သားခန့် တန်ဖိုးရှိပါသည်။ ယနေ့
ခေတ် ရွှေဈေး တစ်ကျပ်သားကို
(၃၅၀၀၀၀)ကျပ်နှင့် တွက်လျှင်
သိန်း တစ်ရာတစ်ဆယ့်နှစ်သိန်း
ကျော်ကျော် တန်ဖိုးရှိပါသည်။)

သိုင်းပညာကြေးမှာ အလွန်ပင်
ရှေးကြီးလှသော်လည်း ဆရာတော်က
များလိုက်တာဟု တစ်ခွန်းမှ မပြော။
ရေးမဆစ်၊ ပြောသည့်အတိုင်း ပေး
သည့်အပြင် အပိုင်ကြေးပင် ပေးလိုက်
သေးသည်။

ဆရာတော်ကတော့ သူပြောသည့်
ညာကိုသာ တကယ်တတ်မည်ဆို
လျှင် တန်သည်ဟု သဘောထား
သည်။ တပည့်များအပေါ် ထားရှိသော

ဆရာတော်၏ စေတနာမေတ္တာပင်
ဖြစ်ပါသည်။

သိုင်းပညာ သင်ယူမည့် တပည့်ကြီး
(၉)ယောက်က အသင့်ချုပ်ထားသော
ရှမ်းအင်္ကျီ၊ ရှမ်းဘောင်းဘီ၊ ခါးစည်း
အနက်တို့ကို ဝတ်ဆင်ကာ တရုတ်ကင်း
ဘတ်ဖိနပ် အနက်ရောင်ကို စီးလျက်
မျက်လုံးနေရာတွင် အပေါက် ဖောက်
ထားသော အနက်ရောင် ခေါင်းစွပ်
ခွန်ခွန်ကို စွပ်လိုက်ရပါသည်။

သင်တန်းသားများကို မြင်ရသည်
မှာ ဂျပန်ဇာတ်ကားများထဲမှ နင်းဂျား
များ၊ လူသတ်သမားများ၊ လူဆိုးများ
နှင့် တူနေပါတော့သည်။

အသက်ငါးဆယ်ကျော်၊ လေးဆယ်
ကျော်များက အသက်သုံးဆယ်ကျော်
ရှိပြီဟုဆိုသော ရှမ်းဆရာလေးကို ထိုင်
ကန်တော့ကြရသည်။ ဆရာလေးက
ရှေးသိုင်းဆရာများ ရွတ်လေ့ရှိသော
အမိန့်ပြန်တမ်းကို အသံနေ အသံထား
ကောင်းကောင်းဖြင့် ခုံခုံညားညား
ရွတ်ဆိုသည်။

ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဤဖဏ်
တော်အနန္တ ကပ္ပာပျိုး ပြီးပြီးကနီး
အောင် တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်
ပူသော ဝိပဿီ သီဝီ၊ ဝေဿတူ ကကုသန်
ကောဏာပုံ၊ ကဿ၊ ဂေါတမ ခုနစ်ဆူ
သော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်တို့၏ အမိန့်
တော်၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ၊ ရဟ

တုသိတာ၊ နိဗ္ဗာရတိ၊ ဝဿတီ နတ်ပြည်
ခြောက်ထပ်၊ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်တိုင်အောင်
နတ်ဗြဟ္မာပင်းကြီးများ၏ အမိန့်တော်...

ထာရှု ဝိဇ္ဇာက ဝိဇ္ဇာက ကုရေ ဟူသော
နတ်ပင်းကြီးလေးပါးတို့၏ အမိန့်တော်၊
ဆူးလေနတ်၊ မှော်ဘီနတ်၊ သံဃွယ်နတ်၊
အိန္ဒကနတ် ထိုနတ်ပင်းကြီးများ၏ အမိန့်
တော်...

ပထမတန်းတိုးအောင်၊ ရက္ခန်းစင်တောင်
ဆရာတော် ဦးဩဘာသာ ဆံရှည်ကိုယ်တော်၊
ဦးကောဏ္ဍည၊ ဦးဥက္ကဿ၊ ဦးဓမ္မစာရီ
ဓမ္မစေတီပင်ခေါင် ရုပ်ပထိ၊ ရှင်အဋ္ဌဂေါတမ၊
ဘားဆရာတော် အစရှိလှည့် ထွက်ရပ်
ပေါက် (၆၄)ယောက်တို့နှင့်တကွ ဆရာ
ကောင်ဆီဖို၏အမိန့်တော်...

သိုင်းဆန်တိုက်ရှည် ညာရှပ်တို့ကို ပိုင်ဆိုင်
တော်မူကြသော နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့
သည် မကြာချက်ချင်း ရောက်စေတော်...

ထိုသို့သော အမိန့်ပြန်တမ်းကို ရှမ်း
ဆရာလေးက ဟိတ်ဟန်အပြည့်ဖြင့်
ရွတ်ဆိုပြီးနောက် အောက်ပါ သိုင်း
သစ္စာ(၅)ချက်ကို ဆရာကတိုင်ပေးရာ
တပည့်ကြီး(၉)ဦးက လိုက်ဆိုကြရ
သည်။ သိုင်းသစ္စာ (၅)ချက်မှာ-

“ကျွန်ုပ် စောလိမ်လူထံတွင် ကိုး
တွင်းအောင်းသိုင်းပညာကို သင်ယူကြ
သော တပည့်တို့သည်-

၁။ အနန္တငါးပါးအပါအဝင် ခင်ပွန်းကြီး
ဆယ်ပါးအား ဤပညာဖြင့် မပြစ်
မှားပါ။

၂။ ပညာသင်ယူနေစဉ် ဆရာအား
စောဒကတက်ခြင်း၊ ဒေါသထွက်
ခြင်း၊ ဘေးလူ စွက်ဖက်ခြင်း၊ ပညာ
စမ်းသည့် သဘောဖြင့် ဝေဖန်
ဆန့်ကျင်ခြင်း၊ မေးမြန်းခြင်းတို့ကို
မပြုလုပ်ပါ။

၃။ မျက်ရည်ပေါက်ကြီးငယ်၊ သုံးခါ
မကျမချင်း ဤကိုးတွင်းအောင်း
နက္ခရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၃

ပညာကို ထုတ်မသုံးပါ။ တစ်ဖက်
သားအား ဤပညာဖြင့် နိုင်ထက်
စီးနင်း မပြုလုပ်ပါ။

၄။ သေရည်သေရက် သောက်စား
ခြင်း၊ သူတစ်ပါးသားမယား
သားပျိုသမီးပျိုတို့ကို စော်ကား
ပြစ်မှားခြင်းတို့မှ လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်
ပါမည်။

၅။ ဆရာ၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဤ
ကိုးတွင်းအောင်းပညာကို ပြန်လည်
သင်ကြားခြင်း မပြုလုပ်ပါ။

အထက်ပါ သစ္စာများကို စောင့်ထိန်း
နိုင်ပါက ကျွန်ုပ်သည် ကိုးတွင်းအောင်း
သိုင်းပညာကို တစ်ဖက်ကမ်းခတ်
တတ်မြောက်သော ဆရာကြီးတစ်ဦး
ဖြစ်ရပါစေသတည်း။

အကယ်၍ သစ္စာမတည် ကျိုးပေါက်
ခဲ့သော တုတ်၊ ဓား၊ လှံ၊ သေနတ်
အစရှိသည့် လက်နက်ထိ၍ သေလျှင်
လည်း အပါယ်ခရဲသို့ ရောက်ရပါစေ
သတည်း။”

ရှမ်းဆရာလေးက တပည့်တို့အား
ဤသို့ သစ္စာပေးပြီးနောက် အောက်ပါ
မန္တန်ကို ရွတ်ဆိုသည်။

ပြု ဇ္ဈိဒိပေ ကျွန်အောင်မြေတွင် သင်္ချေ
သင်္ချာပစ္စည်း အန္တ နတ်ဒေဝတို့...

တပည့်တို့အား စောင့်ကြည့်၍ အောင်
ဇေယျာဖြင့် အောင်ဆုချီးသော မင်္ဂလာကို
မကြာခင်ပင် မ၊စေသော်၊ တပည့်တို့အား
ကျွန်တို့လည်း ထင်ရှား ယခု နတ်တို့ဖြင့်
ယခုလျှင်စော ပေးစေသော်...

တယရာဂါ ဘေးရန်ကွ၍ ကျွန်တို့အောင်
နတ်ရောင်ဖြင့် နတ်ရှင်ယခု သွန်းစေ
သော်၊ ကြတိုင်းလည်းပြောက် တတိုင်း
ရောက်၍ ထွန်းတောက်ဝင်းပြောင် ကိုယ်
တော်ရောင်ဖြင့် ဆောင်စေသော်...

ပြောင်း... ဆရာတော် အာနုဘော်
လည်း ထင်ပေါ်တန်ခိုး ကြီးစေသော်...

နောင်အိမ်ကြီးကွင်း သံခြေကျင်းလည်း
ရှင်းရှင်းကျွတ်၍ လွတ်စေသော်၊ တောထယ်
နေငြား၊ မြေကင်းဖားနှင့် သစ်ကျားသမင်
ကြည့်မပြင် နတ်ရှင်ဆီ၍ ဟန်စေသော်...
ဓားလှံသေပြား ဝိပွားကစ သစ်ချွန်သေနတ်
ဆူးပြောင့်စသည့် မရူမထိ ပြီးစေသော်
အပြောက်စိန်ပြောင်း ပစ်ချရှောင်လည်း
မရောက်ကိုယ်နှင့် ဝေးစေသော်၊ ကြည့်လျှင်
မပြင် ဖမ်းလျှင်မမိ အန္တိဆာယာ ဆိုရာမှာ
လည်း လိုရာတတိုင်း ပြီးစေသော်၊ ဣတ္ထိ
ရာဇာ သဗ္ဗာလည်း မျက်နှာပြင်လျှင် ခုတ်ခင်
သနား ရှိစေသော်...

မင်းဘေးရင်၊ ခိုးသူကြီးလည်း မနီးဝေးကာ
ပျောက်စေသော်၊ အမှောင်အဟန့်ဟစ်တိုင်း
တန် ထိတ်လန့်ရှုန်သူ ကြောက်စေသော်၊
သစ်ကျားကြုံဆင်၊ ဝေးကပြင်၊ နတ်ရှင်စီရီ
ခြောက်စေသော်...

ဥပဒ်အန္တရား ရှင်းရှင်းပယ် ကိုယ်ဝယ်
မရောက် ပျောက်စေသော်၊ နတ်များဆာကာ
စုဝေးလာ၍ များစွာစောင့်ရှောက် မ၊စေ
သော်၊ နတ်ဆေးနတ်ဝါး နတ်ပန္နကဖြင့်
နတ်ပျားခြံရံ နတ်ပန္နန်ဖြင့် နတ်မွန်စောင့်
ရှောက် မ၊စေသော်...

ဪ...ဇေယျတု၊ ဇေယျတု၊ သဗ္ဗမင်္ဂလဗ္ဗ
ယဟာရကုန္တု၊ ပြောင်း...ဒုရေ...ဒုရေ...
သွား...ဟုံ...ဟုံ...

ဟူ၍ အဟိန်းအဟောက်တို့ဖြင့်
မာန်ပါပါ ရွတ်ဆိုသောကြောင့် ကြားရ
သူအပေါင်းမှာ ကြက်သီးမွေးလင်းပင်

ထလောက်ပါသည်။

ဤသို့ အမိန့်ပြန်ခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊
မန္တန်ရွတ်ခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင်
“ကိုးတွင်းအောင်းပညာ သိုင်းမဟာ”
သင်တန်းကြီးကို စတင်ပါတော့သည်။

သင်တန်းသား (၉)ယောက်သည်
နံပါတ်(၁)တွင်းနှင့် (၂)တောင်ကွာ
နေရာတွင် နေရာယူ၍ အသက်အကြီး
ဆုံး ဆရာကြီးဦးဌေးသိန်းမှ အစပြုကာ
နံပါတ်(၁)တွင်းထဲသို့ ခြေစုံ ခုန်ချရပါ
သည်။

ထို့နောက် တွင်းပေါ်သို့ ခြေစုံခုန်၍
တက်ရပါသည်။ ထို့နောက် တွင်း(၂)မှ
တွင်း(၉)သို့ ရောက်အောင် ခုန်ရပါ
သည်။

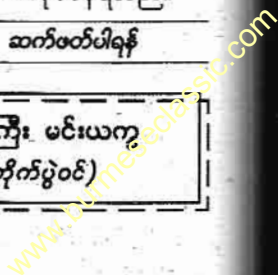
တွင်း(၉)မှ ပြန်တက်ပြီးလျှင် တွင်း
(၁)ထိပ်သို့ သွား၍ အစမှ ပြန်ခုန်ဆင်း
ခုန်တက် ပြုလုပ်ရပါသည်။ ဦးဌေးသိန်း
နောက်မှ ဆရာဦးတင်ညွန့်၊ ဆရာ
ဦးချစ်တင်တို့က တစ်ယောက်ပြီး
တစ်ယောက် ဆက်တိုက် လေ့ကျင့်ကြ
ရပါသည်။

ဒီလိုနှင့် မွန်းတည့်(၁၂)နာရီအထိ
တွင်း(၉)တွင်းကို ဆင်းလိုက်၊ တက်
လိုက်ဖြင့် လေ့ကျင့်ရသည်မှာ ဝတ်စုံ
များပင် ရွံနေပါတော့သည်။ ခေါင်းစွပ်
စွပ်ထား၍ အသက်ကို ဝအောင်မနည်း
ရှူသွင်းရှူထုတ် လုပ်နေရသည်။

မောလွန်း၍ အသက်ကို ပါးစပ်နှင့်
ပင် ရှူနေရသည်။ (၁၂)နာရီထိုးသည်
နှင့် နားခွင့်ရသည်။ ခေါင်းစွပ်ကို ကမန်း
ကတန်း ချွတ်၍ အသက်ကို တဝကြီး
ရှူသွင်းရှူထုတ် လုပ်နေရသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဆရာကြီး မင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

မြန်မာနိုင်ငံ၏ လေးပုံ သံပုံမျှသော လူဦးရေတို့သည် ကျေးလက်နေ ပြည်သူများဖြစ်ကြပြီး စိုက်ပျိုးရေးကို အဓိက အခြေခံ၍ စားဝတ်နေရေး၊ စီးပွားရေးတို့ကို လုပ်ကိုင်နေကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျေးလက်ပြည်သူတို့ ၏ လူ့ဘဝ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး၊ ဆင်းရဲမှု လျော့ချရေးတွင် အောင်မြင်သော စိုက်ပျိုးရေးကို ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်နေ ကြရန် လိုအပ်ပါသည်။ စိုက်ပျိုးရေးကို အောင်မြင်စွာ လုပ်ကိုင်နိုင်ရန်မှာ မိုးလေ ဝသ အခြေအနေများကို အနီးကပ်ဆုံး မှန်ကန်အောင် အကဲခတ် ခန့်မှန်းနိုင်ရန် လိုအပ်ကြောင်း အထူးပြောရန်မလိုပါ။

ကျေးလက်နေ တောင်သူလယ် သမားများသည် ကျွဲနွားများနှင့်ဖက်၍ ရွံ့တော ဗွက်တောတွင် ပင်ပန်းဆင်းရဲ စွာ အလုပ်လုပ်ကြရပြီး ရာသီဥတု မညီမျှ၍ မျိုးစားပင် ပြန်မရလျှင် လုပ်သမျှဒုက္ခနှင့် ကြုံကြရပါသည်။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ မြေကြီးက ရွှေသီးစေ ရန်မှာ ရာသီဥတုကို ကြိုတင် အကဲ ခတ်နိုင်ရေးနှင့် မျိုးနှင့်မြေ လိုက်လျော ညီထွေဖြစ်စေရန် ရွေးချယ်ခန့်မှန်းမှု မှန်ကန်စေရန် လိုအပ်လှပါသည်။

မိုးနှင့်နွားသိုး အစိုးမရဟုဆိုသော် ငြား လိမ္မာပါးနပ်သော လူသားများ သည် ကိုယ်စိုက်ပျိုးမည့် မြေအနေ အထား၊ စိုက်ပျိုးမည့်သီးနှံ လိုက်ဖက် ညီရန်နှင့် မိုးလေဝသခန့်မှန်းမှုများတွင် လည်း ရာနှုန်းပြည့်လောက် နီးပါး မှန်ကန်သော ရှေးလူကြီးသူမတို့၏ အစဉ်အဆက် အသုံးပြုခဲ့ကြသော မိုးရာနည်းစနစ်များကို ယနေ့အချိန်တိုင် အားကိုး အသုံးပြုနေကြဆဲ ဖြစ်ပါ သည်။

မြန်မာ့ရိုးရာ မိုးလေဝသခန့်မှန်းမှုများ တွင် ရေဦး၊ ရေလယ်၊ ရေနှောင်းနှင့်

မြန်မာ့ရိုးရာ (ကာသာမြေ)

မိုးနီမိတ်

မိုးထိတ်စတုမလို

မိုးဦး၊ မိုးလယ်၊ မိုးနှောင်းတို့တွင် မညီ သည့်ရာသီတွင် ရေမိုးတို့ ကောင်း မကောင်း သိနိုင်ရန် နှစ်ဆန်းစရက်များ ကို အထူးသတိပြု၍ ကြည့်ရှုမှတ်သား ကြပါသည်။

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်မှစ၍ ရေတိုးရေကျ မှတ်သားခြင်း၊ မိုးရွာရက်နှင့် မိုးအနည်း အများမှတ်သားခြင်းတို့ပြု၍ ရေမိုးတို့ကို ခန့်မှန်းကြသည်လည်း ရှိ၏။

ရွာသွန်းသော မိုးအမျိုးအစားများနှင့် ပတ်သက်၍...

- ၁။ ကြီးမားသော မိုးပေါက်ကြီးများ ရွာခြင်း
 - ၂။ မိုးသေမိုးဖွဲလေးများသာ ရွာခြင်း
 - ၃။ ရေအိုးရေစည်တို့ကို သွန်ဖောက်ချလိုက် သကဲ့သို့ ရွာခြင်း
 - ၄။ မနည်းလွန်း မပျားလွန်း အလယ်အလတ် ရွာသွန်းခြင်း
 - ၅။ စိတ္တလိုသောသူ၊ စိတ္တလိုသောနေရာကိုသာ ရွာသွန်းခြင်း
 - ၆။ မိုးသီးမိုးခဲ ရေခဲတုံးများကဲ့သို့ ရွာသွန်းခြင်း
- ဟူ၍ အမျိုးအစားများ ခွဲခြား မှတ် သားမှုများလည်း ရှိခဲ့ကြသည်။

လှေသင်းဝန်မင်း၏ မိုးအဟော လက်မှာလည်း ကျေးလက်ပြည်သူတို့ အမှတ်အသား ပြုကြပါသည်။ ထို လက်မှာ...

'စောင်းဆရာ ယားနာနှင့်ပွေ၊ ပါဒရက်၊ ပုရွက်၊ ယလှနှင့် ဖားအနု ဤရှစ်မျိုးကို မိုး အဟောအမှန် ပုတ်လိုက်ပါ ဆုံးဖြတ်ချက် ရေး' ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလင်္ကာ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ...

စောင်းတူရိယာ၏ ကြိုးများ အလိုလို အလျှော့အတင်း ဖြစ်နေခြင်းကို ကြည့် ၍ စောင်းဆရာသည် ရာသီဥတုကို ခန့်မှန်းနိုင်သည်။

ပွေး၊ ဝဲ၊ ယားနာနှင့် ပါဒရက်နာ၊ နူနာရောဂါသည်များမှာလည်း မိုးရွာ မည့်အနေအထားရှိလျှင် ရောဂါတိုးလာ သောကြောင့် သူတို့ကို ကြည့်၍လည်း မိုးကို ခန့်မှန်းကြသည်။

ပုရွက်၊ ပလူ၊ ဖားတို့မှာလည်း မိုးရွာ မည့်အခြေအနေတို့ကို ကြိုတင်သိရှိကြ ပြီး အစားအစာများ စုသောင်းကြခြင်း၊

ပျော်ပါးမြူးတူးကြခြင်း၊ အသိုက်အမြုံတို့ ပြောင်းရွှေ့ကြခြင်းတို့ကို သတိပြုကြည့်ရှုရုံလည်း ခန့်မှန်းသိရှိနိုင်ကြောင်း လက်ကလေးဖြင့် ရေးစီမှတ်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ထီးချိုင့်နတ်စိုးအမည်ဖြင့် တည်တောဆရာတော် ရေးသားပြုစုတော်မူခဲ့သော ဗုဒ္ဓဘာသာ မူလ သင်ခန်းစာနှင့် လောကီမှတ်ဖွယ် အသွယ်သွယ် စာအုပ်တွင်...

‘ဏန်းရွာသား ပြစ်နားရောင်း၊ နှစ်ဆန်းကစ သုံးထပ်ရှု ဗုဒ္ဓထပ်ရှု ပြီးလျှင် ဆရာရောသွင်း’

ဟူ၍ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ ကျရောက်သော နေ့ရက်မှစ၍ ဆယ့်နှစ်လ ရာသီခွင်တွင် လက်ကလေးအတိုင်း အစဉ်လိုက် လက်ယာရစ် ရေးသွင်းသွားရမှာဖြစ်ပြီး ဗုဒ္ဓဟူးနံ သုံးထပ်ကျရာ လရာသီတွင် ရေမိုးများမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုထားပါသည်။

လွယ်ကူရှင်းလင်းစေရန် နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ကို တနင်္ဂနွေနေ့အဖြစ် သတ်မှတ်၍ ဇယားပုံစံ နမူနာကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

* * *

တနင်္ဂနွေလတွင် တနင်္ဂနွေမှစ၍ အစဉ်အတိုင်း လက်ယာရစ် လက်ပါစာများကို ချလိုက်သောအခါ နယုန်လနှင့် သီတင်းကျွတ်လ၊ တပို့တွဲလတို့တွင် ဗုဒ္ဓဟူးနံထပ်လျက်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် ယင်းလများတွင် ရေမိုးများနိုင်ကြောင်း ခန့်မှန်းနိုင်သည်။

မြန်မာ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့တွင် ကြိုသောနေ့ကိုမှတ်၍ နိမိတ်ဖတ်ရသော ဗေဒင်အဟော လက်ကလေး တစ်ပုဒ်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုလက်ကလေးမှာ...

‘နှစ်ဆန်းရက်တွင် နဂါးအဝင်ကြံလျှင် မိုးခလင် နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း’

ပကောင်း ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ် ပြည်နယ် များတတ်ကြောင်း ကြွက်နှင့် ကွန်နှစ်ဆန်းကြံ သုံးပုံ ရွှေပိကောင်း ဝှက်ကောင်း သာစည်ပင် ပြည်ခွင်အေးငြိမ်းကြောင်း နှစ်ဆန်းရက်ဦး ကျားနည်း၊ မိုးဦး မိုးနှောင်းကောင်း

ဟူ၍ ရေးစီ မှတ်တမ်းပြုခဲ့ကြပါသည်။

လက်ကလေး အဓိပ္ပာယ်မှာ...

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်စနေနေ့ဖြစ်လျှင် မိုးည့်မည်။ တိုင်းပြည်နယ်အများ ဘေးအန္တရာယ် များတတ်သည်။

ကြာသပတေးနှင့် တနင်္ဂနွေဖြစ်ခဲ့လျှင် မိုးသုံးပါးလုံးကောင်း၍ တိုင်းပြည်နိုင်ငံ အေးချမ်းသာယာ၍ စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မည်။

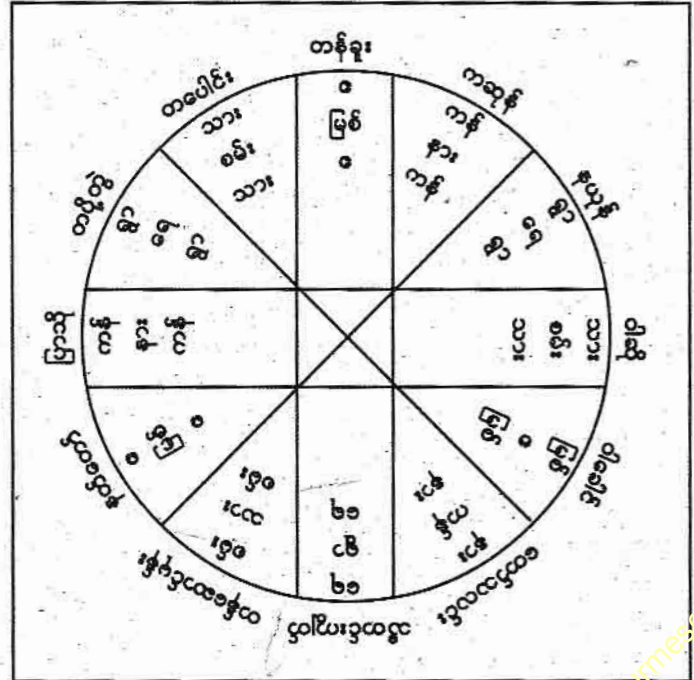
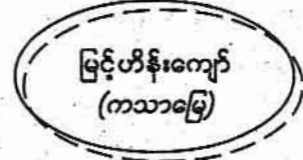
တနင်္လာနှင့် သောကြာရက်ကြိုလျှင် မိုးဦးမိုးနှောင်းကောင်း၍ မိုးလယ်ညိုနိုင်သည်။

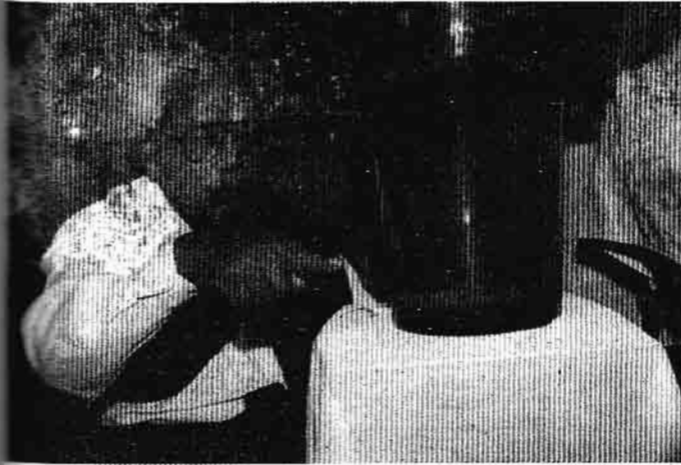
အင်္ဂါနေ့နှင့် ကြိုလျှင် တော့ မိုးသုံးပါးလုံး သင့်တင့်မျှတညီညွတ်၍

တောင်သူလယ်သမားများ တိုင်းသူပြည်သားများ စိုက်ပျိုးသမျှ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းနိုင်ပြီး ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး အစစ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နိုင်ကြောင်း ရေးသူဟောင်းတို့မှ မိုးနိမိတ်အဟောလက်ကလေးကို ရေးစီမှတ်တမ်းပြုခဲ့ကြပါသည်။

စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ စီးပွားရေး လုပ်ကိုင်ကြသူများ ကျေးလက်ဒေသမှ တောင်သူလယ်သမားများ၊ တိုင်းသူပြည်သားများ မိုးလေဝသခန့်မှန်းမှုမှန်ကန်၍ ကြစည်လုပ်ကိုင်ကြသမျှ အောင်မြင် ဖြစ်ထွန်းကြပါစေ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးလည်း အထွေထွေ ဗဟုသုတများ ပြည့်စုံကြွယ်ဝ၍ ကောင်းကျိုးလိုရာ ဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုလျက်...

► ဦးမြသန်းက မြင်နေသော ရှင်သီဝလီလေးများကို မြင်နေစဉ်
ရှင်သီဝလီရုပ်တုတော်လေးများကို ဂါထာအင်္ဂါအားဖြင့် မန်းနှုတ်သိပ္ပံတင်နေစဉ်

သိပ္ပံဝင် ဂျင်သီဝလီ

မောင်ရွှေကလပ်စာနဲ့

‘တန်ဆောင်ပန်းလပြည့်’
 နတ်ကြယ်တာရာတို့ စုံလင်စွာ
 သွန်းလင်းတောက်ပသောလ၊ ဆေး
 သစ်သောည ထိုညတွင် မြန်မာ့ရိုးရာ
 သဘာဝအားဖြင့် အစီအရင်တို့ကို ဆောင်
 နှုတ်ထုတ်ကြသည်။
 ဦးမြသန်း၏ အသိပေးဖိတ်ကြား
 သောကြောင့် မြောက်ကျုံးထောင့်မှ
 သူ၏ အိမ်လောဟာသို့ စာရေးသူ ရောက်
 ရောက်
 မှတ်နာတန်း မိနေပြီဖြစ်၍ တူမဖြစ်
 သည့်က တိုက်အပေါ်ထပ်သို့ ညွှန်
 ဝင်သဖြင့် အသာတက်ခဲ့သည်။
 သဘာဝစင်ရှေ့တွင် လေးသန်းက
 သူတို့ဖတ် ရွတ်ဖတ်နေ၏။ သူ၏
 အသာဝင်ထိုင်ကာ မြတ်စွာ
 အထူးအား ကန်တော့လိုက်၏။
 ဦးမြသန်းဖြည့်၍ ဖင်ချထိုင်လိုက်စဉ်မှာ
 လေးသန်းက ရွတ်ဖတ်လျက်မှ
 ဦးမြသန်း ဖန်ချိုင့်ကို လက်ညှိုးထိုး၍

သောက်ရေထည့်သော ဖန်ချိုင့်
 အကြီးစားကြီးထဲတွင် ရေအပြည့်နီးပါး
 ရှိ၏။ ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် အဆောင်
 ရှင်သီဝလီရုပ်တုများ အရွယ်စားစား
 ပုံစံအဖုံဖုံ တွေ့မြင်ရ၏။
 အဆောင်တို့မည်သည် ကိုယ်နှင့်
 အတူ ဆောင်ယူတတ်ကြစမြဲဖြစ်၍
 လက်တစ်ဆစ်မျှလောက်ကိုသာ ထု
 တတ်ကြ၏။
 ယခု အချို့ ရှင်သီဝလီရုပ်တုတော်
 မှာ လက်လေးလုံး လက်တစ်ဝါးမျှထိပါ
 ရှိ၏။ ပရိက္ခရာရှစ်ပါးကိုလွယ်လျက်
 တောင်ဝှေးကို ထောက်ကိုင်ကာ ယပ်
 ကို ထမ်းထားသော ပုံတော်များပင်
 ဖြစ်သော်လည်း အချို့ကား ကျားပေါ်
 ရပ်လျက်၊ အချို့ကား ခြင်္သေ့ပေါ်ရပ်
 လျက်၊ အချို့က ကြွက်ပေါ်ရပ်လျက်
 စသည်ဖြင့် တွေ့ရပြန်၏။
 ‘ဒီမယ်’

လေးသန်းက ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်
 မှုကို ခေတ္တ ရပ်ကာ ဖန်ချိုင့်၏ အလယ်
 ပိုင်းဆီသို့ လက်ညှိုးထိုးပြရာ ရေမျက်
 နှာပြင်ပေါ်မှ ရှင်သီဝလီ ရုပ်တုတော်
 များမှ အာရုံပြောင်းကြည့်လိုက်ရာ
 လက်တစ်ဆစ်ခန့် ရှင်သီဝလီကိုယ်
 တော်တစ်ဆူမှာ အောက်မကျ အထက်
 မတက် ရေလယ်တွင် တန်ရပ်၍နေ
 သည်။ ဈာန်ကြွနေသည်နှင့် တူတော့
 သည်။
 ဖန်ချိုင့် အောက်ခြေတွင်လည်း
 ပြုတ်ကျနေသော ရှင်သီဝလီရုပ်တု
 တော်အချို့ကို တွေ့လိုက်ရ၏။
 လေးသန်းမှာ ဆက်လက်ရွတ်ဖတ်
 သရဇ္ဈာယ်နေ၏။ ရေလယ်တွင် ရပ်တန့်
 နေသော ရှင်သီဝလီကိုယ်တော်လေး
 မှာ ဖြည်းညင်းစွာ နစ်ကျသွားကာ
 ဖန်ချိုင့်အောက်ခြေပြင်ဝယ် လဲလျောင်း
 သွားတော့သည်။
 ရှင်သီဝလီရုပ်တုတို့မှာ သစ်ဖြင့် လုပ်
 ထားကြသည်မို့ ရေတွင် ထည့်လျှင်
 ဘေးတိုက်လဲလျောင်းလျက်သာ တည်
 ကြသည်။ ထောင်လျက်လည်း မဟည်
 နုဗျဏ္ဍရောင်ခြည်မရလင်း ၁၃၇

www.burmeseclassic.com

အောက်ခြေသို့လည်း မကျသော သဘာဝများ ဖြစ်ကြ၏။

သို့သော် စာရေးသူ၏ မျက်စိရှေ့ မှာပင်လျှင် နစ်မြုပ်ကာ အောက်ခြေ၌ တည်သွားလေပြီ။

‘ဒါတွေက လေးသန်း ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်တဲ့အတွက် အောက်မှာ တည်ကုန်ကြတာပေါ့နော်’

ရေသောက်၍ အမောဖြေနေသော လေးသန်းအား စူးစမ်းမေးမြန်းကြည့် မိ၏။

‘ရှင်သီဝလီ ကိုယ်တော်လေးတွေ သိဒ္ဓိတင်တာပါ’

‘ဪ ဘယ်လိုများတင်တာလဲ’

‘ရှင်သီဝလီဂါတာကို ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ရပါတယ်’

‘အစီအစဉ်လေး ပြောပြပါဦး’

‘မိတို့နှစ်ယောက်တစ်နေ့ အထူးသဖြင့် အခုလိုနက္ခတ်တာရာ စုံလင်တဲ့ တန်ဆောင် မှန်လပြည့်နေ့လို အခါမျိုးမှာ ပြတ်စွာတုရား ရှင် ရှေ့တော်မှာ ဘုရားရှင်နဲ့ ရှင်သီဝလီ ကိုယ်တော်ကြီးကို ရည်မှန်းပြီး ဆွမ်း ရေရမ်း ပန်း သစ်သီးကိုးမျိုး အနံ့ ငှက်ပျော ကန်တော့ပွဲဟစ်ပွဲ လှူဒါန်းရပါမယ်။ ရာသီပေါ် သစ်သီးတစ်မျိုးမျိုးကို မိတို့ စေတနာ ထက်သန်သလောက် ပုံတိုက်ပြီး တင်လှူရပါမယ်။

ဥပမာ လိမ္မော်သီးတစ်တောင်း သရက်သီး တစ်တောင်း ငှက်ပျောခိုင် စသဖြင့်ပေါ့။ ပြီးတော့ ဆန်(၃)ပြည် တင်ထားရမယ်။ မနက်ကျ အဲဒီဆန်(၃)ပြည်ကို ချက်ပြီး သံဃာတော်များကို လောင်းလှူရန် ဖြစ်ပါ တယ်။

ကျုပ်ကတော့ ရှင်သီဝလီကိုယ်တော်ကြီး အတွက် ပရိက္ခရာရှစ်ပါးနဲ့ ရေစစ်တောင်ဆုံး တို့ကိုပါ ကပ်လှူပူဇော်ပါတယ်။

ဒါတွေပြီးတော့ ရှင်သီဝလီကိုယ် တော်များကို ခွက်တစ်ခုမှာထည့်ပြီး ၁၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပွစဉ်း

သနချေရပါတယ်။

“ဥုံ သန သန ပရိသန ဒေသန သဗ္ဗသတ္တရာ ရှုသန သနကြီးငယ် ထောင်သောင်း သနပေါင်းများစွာ ကျေဆရာကျ ပြေဆရာ ပြေ”

ဆိုတဲ့ ဂါထာနဲ့ (၃၇)အုပ်မန်းပြီး သနချေရပါတယ်။ အဲဒီလို သနချေပြီး တဲ့ ရှင်တုတော်များကို ရေအပြည့်နီးပါး ထည့်ထားတဲ့ ရေချိုင့်ထဲမှာ ထည့်ရပါ တယ်။

အဲဒီအခါ ခြေပြင်ပေါ်မှာ တည်နေတဲ့ အဆောင်ရှပ်တုတော်လေးများ မြှုပ် တဲ့အထိ အောက်ပါ သိဒ္ဓိတင်ဂါထာ (၂)ပုဒ်ကို ရွတ်ရပါတယ်။

၁။ ဥုံ သီဝလီစ မဟာလာဘံ၊ ဣန္ဒာဒေဝိ သဗြဟ္မကာ၊

မနုဿ ပရိသော ဣတ္ထိ မဟာလာဘံ ဘဝိဿတိ။

၂။ ဥုံ အရောဟုရား၊ အနောက်မှာတရား တောင်မှာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓိ၊ ပြောက်မှာ ရဟန္တာ၊ အလယ်ကပီ ကွယ်ဆရာကွယ်၊ ကာဆရာ ကာ။

၃။ ဘုရားသခင် ရွှေပလ္လင် အောက်ပြင်သောအခါ သိကြားလာ၍စောင့် ဥုံ ဣန္ဒာပုဂ္ဂို ဩကာ သေ တိဋ္ဌာဟိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော သောသော။ သဿ အအာ ဣဤ နိရုဇ္ဈသော၊ နမော ဗုဒ္ဓိယ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ ကိစ္စ အာဒိပု သွားဟ နမောဗုဒ္ဓိယ မံ ရက္ခန္တု တေသဒိ။ ဂါထာသုံးပုဒ်ကို ရေချိုင့်ထဲက ရှင်သီဝလီကိုယ်တော်များကို အာရုံ စူးစိုက်ကြည့်ပြီး စိတ်ပါလက်ပါ ရွတ် ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရပါတယ်။

‘ဘယ်သူရွတ်ရွတ် သိဒ္ဓိဝင်ပြီး မြှုပ် သွားပါသလား’

‘မြှုပ်တယ်လို့ ဆိုရပါမယ်။ ဒါပေ မယ့် ရွတ်ပွားသူတို့ရဲ့ စရဏအားနဲ့

သဒ္ဓါအားအပေါ်မှာ အများကြီး မူတည် ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ကတော့ ယေဘုယျ အားဖြင့် ရှင်သီဝလီအဆောင်ရှပ်ထ တော် (၃)ဆူကို တစ်နာဇီကြာလောက် ပါတယ်။ လက်လေးသစ်လောက်ရှိတဲ့ ကိုယ်တော်အတွက်တော့ တစ်ညနဲ့ တစ်ရက်လုံးလုံး ရွတ်ဖတ်ရပါတယ်။ ထုထည်ကြီးလို့ ထင်ပါတယ်။

‘ဒီလို သိဒ္ဓိတင်တဲ့အတွက် ဘာ ထူးခြားပါသလဲ’

‘ပထမဆုံး သနချေလိုက်ခြင်းအား ဖြင့် ထုလုပ်တဲ့ အသားတွေမှာ ကပ်ငြိ နိုင်တဲ့ အပြစ်များ ကျက်သရေမဲ့နိုင်တာ များကို ဆေးကြောဖယ်ရှားလိုက်ခြင်း ဖြစ်လို့ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သွားတာပေါ့။

အဲဒါကိုမှ သိဒ္ဓိတင်တဲ့အခါ ပိုပြီး မြန်ဆန်လွယ်ကူ ချောမွေ့စေပါတယ်။ သိဒ္ဓိဝင်နေပြီဆိုတဲ့ သင်္ကေတဖြင့် သစ်သားရှပ်တုတော်လေးတွေ မေ အောက် မြှုပ်သွားတာက ထင်ရှားစေမိ တယ်။

အဲဒီလို သိဒ္ဓိဝင်နေပြီ ဆိုမှဖြင့် လာဘ်လာဘအတွက်ကတော့ ခြေစရာ မလိုပါဘူး။ ရှေ့များ မောင်ရင်ထဲ ဈေးသည် စာရေးဆရာဆိုတော့ လိုအပ် တာမို့...

လေးသန်းက ရေဖန်ချိုင့်အောက် ခြေမှ လက်သန်းတစ်ဆစ်လောက်နဲ့ လက်ရာမြောက်သော ရှင်သီဝလီ အဆောင် ရှပ်တုတော်လေးတစ်ဆူကို နှိုက်ယူကာ လက်ဆောင်အဖြစ် စာရေး သူ၏လက်သို့ ပေးအပ်ခဲ့လေသည်။ စာရေးသူလည်း လေးသန်း မေ လိုက်သည့် ရှင်သီဝလီသိဒ္ဓိဝင်အဆောင် ကို ရယူကာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်လာခဲ့တော့သတည်း။

မောင်အောင်လမ်းမန်း

အကြောနှင့်သရော ဆက်စပ်ပါ

မြန်မာ့ပျောက်ကင်းမှု

သရောအားလုံး
(အကြောပညာရှင်)
[တံတားဦး အင်းဝ]

ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးအဖြစ် ခေါင်း
တိုက်ခဲ အခြေတမ်း နူးယစ်နေသော်

ကျွန်တော် မန္တလေးပြို့ (၃၈)လမ်း၊
(၉၂x၈၃)လမ်းကြား ဆေးခန်းဖွင့်
ချက်ရှိရာ တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်၏
ခေါင်းဆွေတစ်ဦး ရောက်ရှိလာသည်။
ကျွန်တော်မှ သူငယ်ချင်းအား “ဒီ
ဝေဒနာရှင်ကို အကြောပြုပြင်ပြီးသည်
အထိ ခဏစောင့်ပါဦး” ဟု ပြောပြီး
ဝေဒနာရှင်အား အကြောဆက်လက်
ပြုပြင်ပေးပါသည်။

အကြော ပြုပြင်ပေးပြီးနောက်
ကျွန်တော်၏ သူငယ်ချင်းမှ...

“အခုဝေဒနာရှင်က ဘာဖြစ်တာလဲ”
လို့ မေးသဖြင့်...

“သူငယ်ချင်း ငါ့ကို မေးမယ့်အစား
ခေါင်းဆွေမှာရှိနေတဲ့ ဝေဒနာရှင်ကို မေး
တာက ပိုမှန်လိမ့်မယ်”

လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

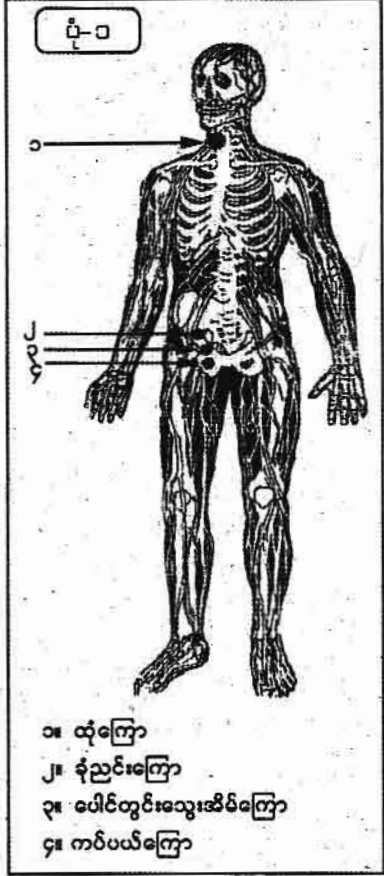
သူငယ်ချင်းမှ ဝေဒနာရှင်အား “ဘာ
ဖြစ်တာလဲ” မေးတော့ ဝေဒနာရှင်

“ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးအဖြစ် ခေါင်းကိုက်ခဲနေ
တယ်၊ အပြုတမ်းလဲ မူးယစ်နေတယ်”

လို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော့် သူငယ်
ချင်းမှ “အခု အကြောပြုပြင်ပြီးတော့
သေသိလို့နေလဲ”

လို့ မေးတော့ “အများကြီး သက်
ကြောင်း” ပြောပြပါတယ်။

ကျွန်တော်မှ သူငယ်ချင်းအား “နောက်
ခေါင်း ဘာသိချင်သေးလဲ”

လို့ မေးတော့ ကျွန်တော်ရဲ့သူငယ်
ချင်းက...

“အခု လူနာက ခေါင်းအုံပြီး ခေါင်းကိုက်ခဲ
မူးယစ်နေတာကို ဘာကြောင့် အောက်ပိုင်း
တွေကို အကြောကြီး ပြုပြင်ပေးပြီး ဦးခေါင်း
ပိုင်းကို အနည်းငယ် ပြုပြင်ပေးတာလဲ”
လို့ မေးပါတယ်။

ဒီတော့မှ ကျွန်တော်က...

“သူငယ်ချင်း တစ်သဘာဝအားဖြင့် ဝေဒနာ
ယစ်ချိန် ငယ်အရွယ်တော်တွေဟာ ပိုက်

ဆိုထားတာကြောင့် အရွယ်တော်တွေ
ဝါယော တတ် (၂)ပါးတို့၏ အချိန်ရှိတို့ဟာ
ထွက်ပေါက်ကျယ်ရာ အထက်ကို တက်ပြီး
တွန်းလှန်ထောက်ပံ့ လှုပ်ရှားတိုးတက်မှု
ကြောင့် ခေါင်းအုံ ခေါင်းခဲခြင်း မှုပေ ယစ်
မူးခြင်းဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အတွက် ခြေဝါးမှစပြီး
အထက်ပိုင်းထိ ပြုပြင်ပေးရတာ”

ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းမှ ဆက်ပြီး
မေးပြန်တာက...

“ခေါင်းအုံနဲ့ ကိုက်ခဲ၊ မူးယစ်ခြင်း
အား အရက်သေစာသောက်စားပြီး
တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား”

လို့ မေးတော့ ကျွန်တော်မှ...

“သူငယ်ချင်းမေးတဲ့ မေးခွန်းဟာ
အလွန် သင့်လျော်တဲ့မေးခွန်းပဲ။

အာယုဗ္ဗေဒ သိရောမဏိကျမ်းအလို
အရ အကြင်သူသည် ငတ်ခွတ်ခြင်း၊

အခါခပ်သိမ်း၊ ကာလအမြဲမရှိ၊ အပျက်
ကြီးခြင်း၊ ကြောက်ထိတ်စိုးရွံ့ခြင်း၊ ရေ

ငတ်ခြင်း၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်၏ အဟုန်
ကို တားမြစ်ခြင်း၊ နေပူခဲခြင်း သေရည်

သေရက်ကို နှိပ်ခြင်း ပြု၏။ ထိုသူသည်
မူးယစ်သောရောဂါ မေ့လျော့သော

ရောဂါ၊ ပါနာဖိဏ္ဏရောဂါ၊ ပါနာဝိသမ
ရောဂါတို့သည် ဖြစ်၏။

အရက်ကြောင့်ဖြစ်သော မူးယစ်
နာဟာ...

(၁)ဝါတ၊ (၂)ဝိတ္တ (၃)ကဏ
(၄)သန္နိပါတအားဖြင့် မူးယစ်ခြင်း (၄)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂမင်း ၁၃၉

www.burmeseclassic.com

ပါးရှိတယ်။ အဲဒီအကြောင်းတွေကိုပါ ပြောပြမယ်။

လေကြောင့်ဖြစ်သော ဦးခေါင်းကိုက် မူးယစ်နာ...

အကြင်သူသည် ကြိုထိုး၏။ မောပန်း၏။ ဦးခေါင်းတုန်လှုပ်၏။ နံပါးထိုး၏။ အိပ်မပျော် ကယောင်ကတမ်း မြည်တမ်း၏။ ထိုလက္ခဏာကို လေကြောင့်ဖြစ်သော ဦးခေါင်းကိုက် မူးယစ်နာဟု သိရမည်။

သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော ဦးခေါင်းကိုက် မူးယစ်နာ...

အကြင်သူသည် ရေငတ်၏။ ပူ၏။ ဖျား၏။ ချွေးထွက်၏။ ဓတုဝေမိန်းမော၏။ ဝမ်းအလွန်သွား၏။ ချာချာလည်အောင် မူး၏။ ဦးခေါင်းကိုက်၏။ ယင်းလက္ခဏာကို သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော ဦးခေါင်းကိုက် မူးယစ်နာဟု သိရမည်။

သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဦးခေါင်းကိုက် မူးယစ်နာ...

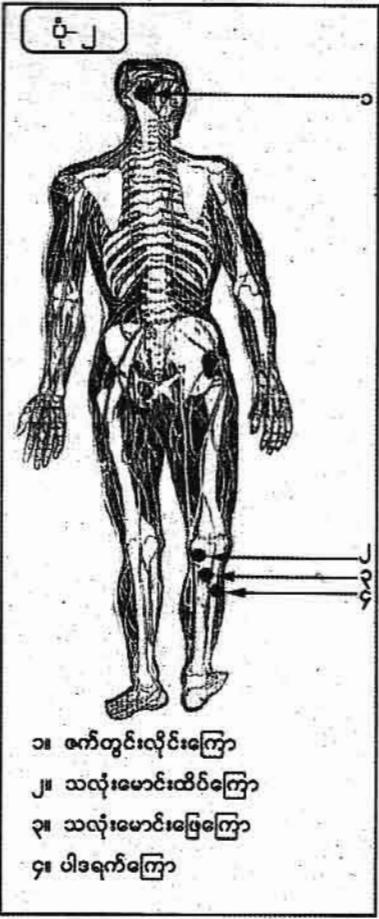
အကြင်သူသည် အစာမမြိန်၏။ ချဉ်သော၊ ငန်သော၊ အစာအာဟာရနှင့် ယှဉ်လျက် ပျို့အန်၏။ မိုန်း၏။ ကိုယ်လေး၏။ ယင်းလက္ခဏာကို သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဦးခေါင်းကိုက် မူးယစ်နာဟု သိရမည်။

သန္နိပါတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဦးခေါင်းကိုက် မူးယစ်နာ...

အကြင်သူသည် လေ၊ သည်းခြေ၊ သလိပ်(၃)ပါးတို့၏ လက္ခဏာရောနှော၍ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကို သန္နိပါတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဦးခေါင်းကိုက်မူးယစ်နာဟု သိရမည်။

သူငယ်ချင်း မင်းမေးတဲ့ အရက်အလွန်သောက်ရင်လဲ အကြင်သူသည် နှာဖေး၏။ ဦးခေါင်း ကိုယ်အင်္ဂါ၌ ကိုက်ခဲနာကျင်၏။ ကိုယ်လေးလံ၏။

၁၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခံတွင်းအရသာ ပျက်၏။ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ချုပ်၏။ တမိုန်းမိုန်းရှိ၏။ ရေဆာ၏။ အစာမမြိန်၏။ ယင်းလက္ခဏာကို “ပရမဇ” ရောဂါလက္ခဏာဟု သူငယ်ချင်း မင်း ပိုသိမှာပေါ့။
အရက်များပြီဆိုတဲ့နေ့ အခု ငါပြောတဲ့လက္ခဏာတွေအားလုံး မဟုတ်တောင် သုံးပုံပုံ၊ နှစ်ပုံမဟုတ်လား’
လို့ မေးတော့ ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံးနဲ့ “ဟုတ်ကြောင်း ဝန်ခံတယ်”။
‘ကဲ ပြောတဲ့လက်စနဲ့ ဆက်ပြောဦးမယ်။
ပါနာမိတ္တလက္ခဏာ...
အကြင်သူသည် ဝမ်းဗိုက်အလွန် ဖောင်းဖော့၏။ ပျို့အန်၏။ အပူထ၏။ အစာ

မကြေဖြစ်၏။ ယင်းလက္ခဏာကို ပါနာမိတ္တလက္ခဏာလို့ မှတ်ပါ။

ပါနာမိတ္တလက္ခဏာ...

အကြင်သူသည် ဦးခေါင်းကိုက်အင်္ဂါတို့၌ ကိုက်ခဲနာကျင်၏။ သလိပ်ခဏခဏထွေးရ၏။ လေတတ်၏။ မူးဝေခေါင်းကိုက်၏။ ပျို့အန်အရက်နှင့် ချိုသောအစာကို ခွံစက်ဆုတ်၏။ ထိုလက္ခဏာကို ပါနာမိတ္တလက္ခဏာလို့ မှတ်သင့်သည်။ ငါသိသမျှ ခေါင်းကိုက်မူးယစ်နာအကြောင်းကတော့ လောကီပြီထင်တယ်’

လို့ ကျွန်တော်က ပြောတော့ အစာမှာရှိတဲ့ ဝေဒနာရှင်က...

‘ဆရာ မတော်ပါနဲ့ဦး’

လို့ ပြောတော့ ကျွန်တော်မှ...

“ခင်ဗျား ဘာမေးစရာရှိလို့လဲ”

တော့ အခုလို ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းတိုက်ခေါင်းမူးဝေခြင်းဖြစ်တဲ့ အကြောင်းများ ပြောပြပါ။ ဒါမှ ရှောင်စရာနဲ့ရှောင်တာပေါ့’

လို့ ပြောပါတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်က...

‘ကဲ သေချာမှတ်ထား...

၁။ ဆီးဝမ်းလေတို့ကို အောင်၍ အချွန်...

၂။ သွေးလေတို့ကို ချုပ်စေတတ်သော အ...

အာဟာရများကို စားလေ့ရှိခြင်း

၃။ အပုပ်နံ့များ ရှိရှိကပ်ပါခြင်း

၄။ အရွက်စိမ်း မြက်စိမ်း ရော်တာ...

ရှိရှိကပ်ပါခြင်း

၅။ အပူအအေး ပူပူတာတဲ့နေရာ နေထိုင်ခြင်း

၆။ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းခြင်း

၇။ အညောင်းထိပ်ပျားခြင်း

၈။ ပူတဲ့နေရာမှလာပြီး ရေအနံ့ချိုခြင်း

၉။ အရက် အလွန်အကျွံသောက်ခြင်း

အဲဒီအကြောင်းတွေကြောင့် ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မူးယစ်ခြင်း

နိုင်ငံခြားက

ပါရာဂျီ၊ နှင့်

ဆရာကြီးအောင်မြင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

လက္ခဏာပညာ

ဘယ်

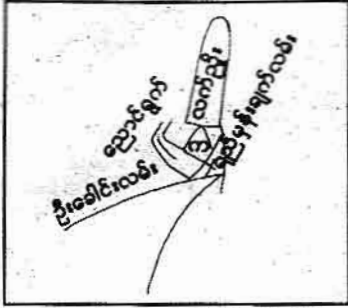
လွန်ခဲ့တဲ့ (၇)နှစ်လောက်က ကျွန်ုပ်
ရဲ့ လက္ခဏာပေးဒင်ဟောခန်းမှာ လာ
ရောက်တွေ့ဆုံခဲ့တဲ့ အသက်သုံးဆယ်
ကျော် အစိုးရ အရာထမ်းအမျိုးသမီး
တစ်ဦးရဲ့ ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံကို ဖော်ပြ
ပေးလိုက်ပါတယ်။

သူမက ဂျပန်နိုင်ငံ တက္ကသိုလ်
တစ်ခုမှာ ပါရဂူဘွဲ့ သွားတက်ဖို့ကိစ္စ
အမြန်ဆုံး အဆင်ပြေအောင် ယတြာ
အစီအရင် လာရောက် တောင်းခံသူ
ဖြစ်ပါတယ်။

“က”
အက္ခရာနဲ့
ညွှန်ပြထား
တာဟာ
လက်ညှိုးအောက်
ကြာသပတေး
ဂြိုဟ်ခုံမှာ
ရည်မှန်းချက်
လမ်းကြောင်းဟာ
လက်ညှိုးရင်းထိအောင်

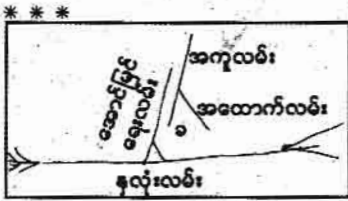
ရှည်လျားပြီး စတုဂံပုံ၊ ညောင်
ရွက်ပုံသင်္ကေတတွေနဲ့ ထိမ်းနေ
တယ်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၁

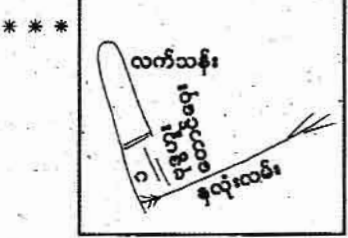
ဒါဟာ ပညာရေးရည်ပန်းချက် ပြင်ပေးသလောက် ပေါက်ရောက်အောင်ပြင် ပြီး ပြောက်နိုင်တဲ့ အတိတ်ကံကို ဖော်ပြနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

“ခ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ လက်သူကြွယ်အောက် တနက်နေ့ ဂြိုဟ်ခုံမှာ အောင်မြင်ရေးလမ်းနဲ့ အကူလမ်း၊ အထောက်လမ်းတွေ ထင်ရှားအားကောင်းနေခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒါဟာ အောင်မြင်တိုက်ပွဲတွေရဖို့ အကူအညီ အထောက်အပံ့တွေကြောင့် အားသာချက်တွေ ဖော်ပြခြင်းဖြစ်တယ်။

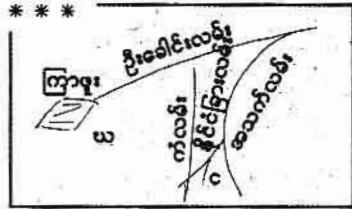
“ဂ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံမှာ ဗုဒ္ဓဟူးတောင်ဝှေးသင်္ကေတ ထင်ရှား အားကောင်းနေခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒါဟာ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်ခြင်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ကောင်းမွန်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်

ပေါ်တယ်။

“ယ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဖြောင့်တန်းရှည်လျားတဲ့ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းရဲ့အဆုံး လက်ဖဝါးစောင်းနဲ့ ထိနေတဲ့ ကြားဖူးသင်္ကေတဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဟာ ပညာရေးမှာ သို့တူရက်တူတွေ ရရှိခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်တယ်။ ရုပ်ရှင်အကယ်ဒမီဆုရရှိခြင်း၊ စာပေဆုတွေ ရရှိခြင်းကိုလဲ ဖြစ်စေနိုင်တဲ့ သင်္ကေတပါ။

“င”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ အသက်လမ်းကြောင်း အရင်းပိုင်း ကထွက်တဲ့ နိုင်ငံခြားခရီးသွားလမ်း ထင်ရှားအားကောင်းခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒါဟာ နိုင်ငံခြားပညာတော်သင်သွားရတဲ့ သင်္ကေတဖြစ်ပါတယ်။ အစိုးရ(ယို့ယုတ်) အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုရဲ့ စကောလားရှစ်နဲ့ ပညာသင်သွားရတဲ့သူတွေဟာ တွေ့ရလေ့ ရှိတယ်။

နိုင်ငံခြားပညာသင် သွားလိုတဲ့ စာဖတ်သူများအနေနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက္ခဏာကို ပြန်ကြည့်ပါ။ အထက်ပါ သင်္ကေတ(၅)မျိုးနဲ့ အနီးစပ်ဆုံး တူညီမှသာ ပြည်ပမှာ ပါရဂူဘွဲ့ သွားတက်ရ နိုင်သူ ဖြစ်ပါမယ်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားရရှိကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပစောဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၄၀)မှ ဒဏ်ခံ

တာပေါ့

လို့ ကျွန်တော်က ပြောပြီး... 'အခု ခင်ဗျား ခေါင်းအုံ ခေါင်းကိုက် မှူးဝေခြင်း ဖြစ်သေးသလား'

လို့ မေးတော့ ကျွန်တော့်ရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းကြောင်း ပြောသလို ဝေဒနာရှင်များ၊ ဝါသနာရှင်များ အသုံးပြုနိုင်ဖို့ အကြောပြင် နှိပ်ကွက်များကို ရကတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ပထမဦးစွာ။ ။ လူနာကို ဝမ်းလျား မှောက်စေ၍ သလုံးမောင်းထိပ်ကြောကို ဖိဖိပြီး နှိပ်ပေးပါ။ (၁၅ မိနစ်ခန့်) သလုံးမောင်းထိပ်ကြောကို ဖိနိုင်ပြီး နောက် သလုံးမောင်းခြေကြောကို အောက်မှ အထက်ကို လှိမ့်ပြီး ပြေပေးပါ။ (၂၀ မိနစ်ခန့်)

အဲဒီနောက် ခုံညှင်းကြော ယင်း အကြောကို ဖိဖိပြီး လှိမ့်၍ပြင်ပေးပါ။ (၁၀)မိနစ်ခန့်

ပေါင်တွင်း သွေးအိမ်ကြော၊ ကပ်ပယ်အိတ်ကြောကို ဖိဖိပြီး ဖွပေးပါ။

(၅)မိနစ်ခန့် ဂေါက်တွင်းလှိုင်းကြောနှင့် ထုံကြောကို တစ်ခါဖိလျှင် မိနစ်ဝက်ခန့် ဖိဖိပြီး ဖွပေးပါ။ (၁၀ ကြိမ်ခန့်)

အဲဒီအတိုင်း ပြုပြင်ပေးရင် ခေါင်းအုံ ခေါင်းခဲ မှူးဝေရောဂါကို အပကြောင်ပုံ ဖြစ်ပြီး အအေးကြောပုံဖြစ်ဖြစ် မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် အကြောပြင်နည်းဟာ အထက်က အတိုင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးလှညီမိ၊ (အကြောပညာရှင်) [တံတားဦး အင်းဝ]

ပျက်စိကျိန်းအတွက်

(၈၈)ကွမ်းရွက် စီရင်နည်း

မိမိတို့ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မျက်စိ ကျိန်းသူ၊ မျက်စိစွဲသူ၊ မျက်စိတွေဝေ ပြီး အမြင်မကြည်လင်ဖြစ်နေသူ၊ မျက် သားတက်လို့ မျက်စိတွေ နီရဲနေပြီး ကြည့်လို့မကောင်း ဖြစ်နေသူတို့ကို တွေ့ရှိပါက ကူညီကယ်တင်ကုသနိုင် ရန်အတွက် ဤစမကွမ်းရွက် စီရင်နည်း ကို စေတနာနဲ့ ပညာဒါန ပြုလိုက်ပါ တယ်။

မျက်စိကျိန်း လူနာကို ကုသမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ပထမဆုံး မိမိကိုယ်ကို သန့်စင်ပြီး သောက်တော်ရေတစ်ခွက် ဘုရားလှူပါ။ ထို့နောက် ဘုရားရှိခိုး ငါးပါးသီလ ခံယူကာ သစ္စာပြုပါ။

‘ဥပမာ ဘုရားတည်တော်သည် ဤလူနာ အား စေတနာဖြင့် ကုသခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤသစ္စာ ပုန်တန်ပါက မျက်စိကျိန်း ဝေဒနာ လျင်မြန်စွာ ပျောက်ပါစေတည်း’

ဟု သစ္စာပြုပြီးနောက် ကွမ်းရွက် သန့်သန့်တစ်ရွက်ကို ရေစင်အောင် ဆေးပြီး အချောဘက် မျက်နှာပြင် ခေါ်တွင် မိမိရဲ့ ညာလက်ညှိုးဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း စမများကို ရေးဆွဲ

၃။ ဦး... ကကုသန်ဂုံပြတ်စွာဘုရားသည် တည်တော်ပူပါစေတည်း။

ဟု နတ်မှရွတ်ဆိုလိုက် **၀, အကွရာ** ကိုရေးပါ။ ယင်း **၀, အကွရာ** အထက် သို့မဟုတ် တစ်ဖန်...

၄။ ဦး... ကောဏာဂုံပြတ်စွာဘုရား တည်တော်ပူ ပါစေတည်း။

ဟု ဆိုလိုက် **၀, အကွရာ**ကို ရေးပါ။

ယင်း **၀, အကွရာ**အထက်မှ တစ်ဖန်...
၃။ ဦး... ကကုသန်ဂုံပြတ်စွာဘုရား တည်တော်ပူ ပါစေတည်း’

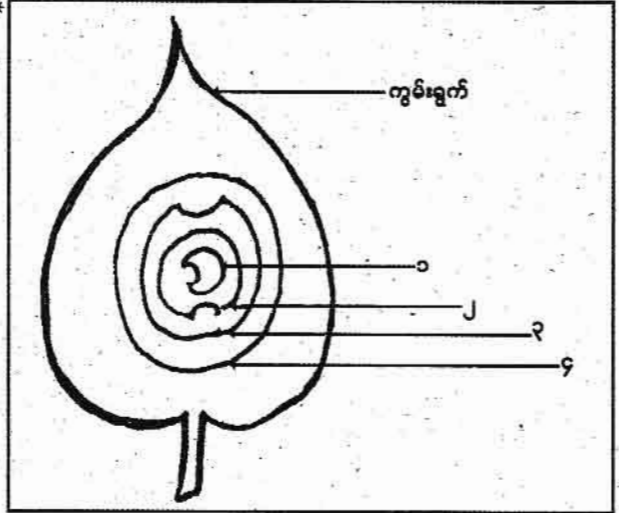
ဟု ဆိုလိုက် **၀, အကွရာ**ကို ရေးပါ။

ယင်း **၀, အကွရာ**အထက်မှ တစ်ဖန်...
၄။ ဦး... ကောဏာဂုံပြတ်စွာဘုရား တည်တော်ပူ ပါစေတည်း’

ဟု ရွတ်ဆိုလိုက် **၀, အကွရာ**ကို ရေးပါ။

စမအကွရာများကို ရေးသားရာတွင် အပြတ်အလတ် မရှိစေဘဲ တစ်ကြောင်း တည်းဆွဲ ပုံစံအတိုင်းရေးပါ။

ပုံစံ

ကွမ်းရွက်ပေါ်တွင် စမများ ရေးဆွဲပြီး ပါက လူနာကို ပက်လက်လှန်အိပ်ခိုင်း ကာ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်တစ်လုံးထဲ သို့ ဘုရားသောက်တော်ရေ အနည်း ငယ်ထည့်ပြီး ကွမ်းရွက်ကို လုံးခြေကာ

ရရှိသော ကွမ်းရွက်ရည်ဖြင့် လူနာအား မျက်စဉ်းခတ်ပါ။

မျက်စဉ်းခတ်ပြီးနောက် ဆရာက... ‘ပကောင်းသည့် အနှောင့်အယှက်များနှင့် ဝေဒနာတွေ ပုန်သမှု ထွက်စေ၊ ပျောက်စေ’ ဟု ဆိုပြီး လူနာ၏ နဖူးကို ဘယ် လက်ဝါးဖြင့် ခပ်ဖွဖွ ခိုက်လိုက်ပါ။ အနှောင့်အယှက် ပယောဂများ ရှိပါက လည်း ထွက်ခွာသွားပါလိမ့်မည်။

ဤစမကို ကုက္ကောသယလိုတရ ကွမ်းရွက်စမဟုလည်း ခေါ်သည်။ မိမိ ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြုပါ။

[ကျွန်ုပ်အား ဤပညာရပ်များကို

သင်ပေးခဲ့သော ဗဟုရာမြို့မှ ဆရာ သခင် ဦးမိုလ်အား ထာဝစဉ် ကန်တော့ ပန်းဆင်လျက်...]

ဆရာသန်းဆောင်(နတ်ကန်)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

ကျန်းမာရေးအတွက် အပြစ်ပေးချက်များ

ပုံစံ	ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားဖွယ်	အရသာ	အရပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	တံပွင့်နေ့
ကြက်	အုလိပ်	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အစပ်	အနောက်	ကြက်၊ နွား၊ မြွေ	ကြာယတေးသားသီး	သောကြာနေ့
နွား	သည်းခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂုံ	အချဉ်	အရှေ့တောင်	မြွေ၊ ကြက်၊ နွား	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာယတေးနေ့
ကျား	သည်းခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂုံ	အချဉ်	အရှေ့တောင်	နဂါး၊ မျောက်၊ ကြက်	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာယတေးနေ့
ယုန်	နုလုံး	အနီ	၉	ပြောင်း	အခါး	တောင်	မြင်း၊ ငွေ့၊ ကျား	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့
နဂါး	ဆီးအိပ်	အပြာ	၁၀	ပဲအမျိုးမျိုး	အငန်	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
မြွေ	ကျောက်ကပ်	အပြာ	၁၀	ပဲအမျိုးမျိုး	အငန်	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
မြင်း	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အစပ်	အနောက်မြောက်	ငွေ့၊ ကျား၊ မြင်း	ကြာယတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ဆိတ်	အစာအိမ်	အညို	၈	ကျောက်ညှင်း	အစပ်	အရှေ့မြောက်	နွား၊ မြွေ၊ ကြက်	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့
မျောက်	အစာအိမ်	အညို	၈	ကျောက်ညှင်း	အစပ်	အရှေ့မြောက်	ကျား၊ မြင်း၊ ငွေ့	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့
ကြက်	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂုံ	အချဉ်	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသီး	ကြာယတေးနေ့
ငွေ့	သရက်ရွက်	ပြိုဝါ	၂	ကျောက်ညှင်း	အချို	အနောက်တောင်	မျောက်၊ ကြက်၊ နဂါး	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့
ဝက်	သရက်ရွက်	ပြိုဝါ	၂	ကျောက်ညှင်း	အချို	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့

* * *

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် မျောက်နှစ်ဖွား၊ ကျားနှစ်ဖွား၊ မြွေနှစ်ဖွားတို့သည် ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းတတ်သဖြင့် သတိပြု စားသောက်နေထိုင်ပါ။ ဤလအတွက် မျောက်နှစ်ဖွားကို စံပြု၍ ရှင်းပြပါမည်။

မျောက်နှစ်ဖွားတို့သည် အစာအိမ်နှင့် ပတ်သက်သောဝေဒနာ သတိပြုကာကွယ်ပါ။ အညိုရောင်နှင့် (၈) ဂဏန်းတို့ ကံလာတ်ပွင့်လင်းစေ၍ စပ်သော အရသာ၊ ကောက်ညှင်းဖြင့် ပြုလုပ်သော စားဖွယ်တို့နှင့် သင့်လျော်ပါသည်။

ကံပွင့်အရပ်မှာ အရှေ့မြောက် ၁၄၄ နေရာမှ ရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

ထောင့်အရပ် ဖြစ်သည်။ ကျား၊ မြင်း၊ ခွေးနှစ်ဖွားများ မိတ်ဖက်များ ဖြစ်ကြ၍ အရေးကိစ္စပေါ်ပေါက်ပါက...

တနင်္လာသားသီးက ကူညီပေးနိုင်ပါမည်။ စနေနေ့သည် နေ့ကောင်းနေ့မြတ် ဖြစ်လေသည်။

ကျန်နှစ်ဖွားများလည်း ဤပုံစံအတိုင်း ဇယားကို ကြည့်၍ ကောက်ချက်ချကြပါ။

အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြ

၁၀၁

ဟူဂျင်းဇီ (Hu Jin Zhi)

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

နှင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

သန်းပုဂံ

ပဲခူးမြို့၊ သာသနာ့မဏ္ဍိုင်
 ပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်
 ပဓာန နာယက ဆရာတော်
 အတ္တမဟာပဏ္ဍိတ တက္ကသိုလ်ဝရဒား
 ဂါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၂၉၁ ခုနှစ်၊
 ဆယ့်တို့လဆန်း(၃)ရက် သောကြာ
 နေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူရာ မဟာဘုတ်
 အားဖြင့် (၃)ကြွင်းမဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်
 ဖြစ်ပါသည်။

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

၃-ကြွင်း မဟာဘုတ်

မဟာဘုတ်အရကတော့ ဆရာ
 တော်သည် (၃)ကြွင်း မဟာဘုတ်
 ပိုင်ရှင် သောကြာ ဖြစ်တဲ့အတွက်
 ဆရာအဖွား ဖြစ်ပါတယ်။

သို့ပါ၍ ငယ်ရွယ်စဉ်၌ အနာရောဂါ
 ဆူးပြောတတ်ပါတယ်။ ရေလမ်းခရီး
 သွားရပါမယ်။ နေရာဒေသ အပြောင်း
 အရွှေ့ ကြုံခဲ့ရမယ်။ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်
 အအေးချမ်းချမ်းနေတဲ့ ပင်ကိုဗီဇ
 ဖြစ်မယ်။ ရိုးဖြောင့်မယ်။ သူတော်
 အောင်းစိတ် ရှိပါမယ်။

ဆနုလာဂြိုဟ် (၂-လာ)ဂြိုဟ်

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဂုဏ်ပူဇာ

• ပဲခူးမြို့၊ သာသနာ့မဏ္ဍိုင်ပါဠိတက္ကသိုလ် ကျောင်းတိုက်
 နာယက နာယက ဆရာတော်တက္ကသိုလ်

သည် အထွန်းဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့အတွက် တယ်။ ဒါကြောင့်...
 ကောင်းကျိုးအပေးဆုံးဂြိုဟ်လဲ ဖြစ်ပါ
 တယ်။ ❖ ကြည်ညိုသူ များပြားခြင်း
 တနင်္လာဂြိုဟ်သည် စန်းဂြိုဟ်ဖြစ်ပါ
 တယ်။ ❖ ဖဋ္ဌာဗေဒပညာ ကူညီထောက်ပံ့ပေးတဲ့ အား၊
 အားပေးမှု များပြားခြင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၅

- ❖ ဝတ္ထုကြေးငွေ အလှူခံရလွယ်ခြင်း
- ❖ ငွေကြေးဆိုင်ရာ မချို့ခြင်း

တို့ ဖြစ်စေပါမယ်။ သို့သော်...
၂-လံာ်ဂြိုဟ်နဲ့ ၄-ဟူးဂြိုဟ်တို့
 ပကွမိတဲ့အတွက် အတွင်းမိတ်ပျက်
 စေပါတယ်။ ဒါကြောင့် အနီးနေ လူ
 ပရိသတ်များကြောင့် အခက်အခဲ တွေ
 ရတတ်ပါတယ်။ ကောင်းကျိုး မရတတ်
 ပါဘူး။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် (၁-နွေ)ဂြိုဟ်
သည် ရာဇအိမ်မှာ ရပ်တည်နေတဲ့
အတွက်...

- * နာပုဂံဂုဏ်သတင်း ကျော်ကြားခြင်း
 - * အဆောက်အအုံကောင်းများ ပြင်ဆင်ခြင်း
 - * ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးခြင်း
 - * မင်္ဂလာရာဇာများရှိ ချီးမြှောက်မှုကို ခံခြင်း
 - * အကြီးအကဲ ဦးစီးခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခြင်း
- တို့ပါပဲ။

ကြာသပတေးဂြိုဟ် (၅-တေး)
သည် သိုက်ဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့အတွက်
 ကောင်းကျိုးပြုပါတယ်။ ဒါကြောင့်...

- ပညာတော်မယ်။
- ပညာရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်
 မယ်။
- ပညာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ် တွေရမယ်။
- မိတ်ကောင်းတွေကောင်းတွေ ရမယ်။

စနေဂြိုဟ်(၁-နေ)သည် အမိပတိ
ဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ ကောင်းကျိုးတစ်ဝက်၊
ဆိုးကျိုးတစ်ဝက် ရှိပါမယ်။ ဒါ
 ကြောင့်...

- * ပုဂံသောက ငြိမ်းအေးခြင်း
- * ဝိသိယများ ပေါများခြင်း
- * ရေခြားစေခြင်း ခရီးသွားရခြင်း
- * အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း ကြုံတွေ့
 ရခြင်း
- * လူပျိုကြားများနဲ့ အကျိုးပေးနေခြင်း

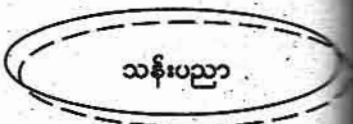
* ဘာသာရေး ဘာသာနာရေး လုပ်ငန်းများ
 အောင်မြင်ခြင်း

တို့ကို ဖြစ်စေပါတယ်။ သို့သော်...

စနေဂြိုဟ်(၁-နေ)နှင့် သောကြာ
ဂြိုဟ်(၆-ကြာ)သည် ပကွမိသဖြင့်...

- မိမိမွေးဖွားရာဒေသမှာ အကျိုး မဖြစ်ထွန်း
 ခြင်း
 - ဆွေမျိုးသားချင်းများရဲ့ အကျိုးကို မခံစား
 ခြင်း
 - တစ်ပြိုင်တစ်ရွာ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခြင်း
 - မွေးရာဒေသ မဟုတ်သော နေရာဒေသ
 ၌ တိုးတက်အောင်မြင်ခြင်း
- တို့ ရှိပါလိမ့်မယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

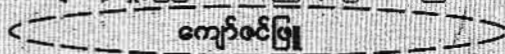
စာမျက်နှာ (၁၄၅)မှ အဆက်

မှာ ထယ်ထိုးရင်း ရလာတယ်ပြောပြီး အဆင့်ဆင့် လက်ပြောင်းရာက ကျွန်တော်
 သိမှာ သောင်တင်နေတာပဲ။ မုဆိုးစောလှထွန်း တောလိုက်ရင်း ရထားတဲ့ ပေစာမူ
 အရဆိုရင် စစ်ကဲဇီဇီး ဗုဒ္ဓကဇီအမတ်ကြီး ကိုင်ဆောင်တဲ့ ဓားဖြစ်ပြီး အဒီအမတ်
 ကြီးကို ကိုယ်တိုင် ဗြူကုန်းနန်းတော်ရာက မထွက်ခွာမီထိ ပါဝင်ပတ်သက်နေတယ်။
 ပုလဲဒါလီတလပြသွီး မိဖုရားကြီးက ဟံသာဝတီ နောက်ဆုံးမင်းဆက် သုရှင်
 တကာရွတ်ပိရဲ့ မိဖုရားတစ်ပါးဖြစ်ပြီး တပင်ရွှေထီးကို စစ်ရှုံးပြီး ဖျာပုံ(၆)နယ်ဘက်
 မှာ ခြေကုတ်ယူထားတယ်။ ထီးနန်းကို ပြန်ယူဖို့ ကြိုးစားရင်း ဗြူ ကုန်းဘက်မှာ
 ကံတော် ကုန်သွားတယ်လို့ သိရတယ်။

ဒီဓားက **ဝါးတစ်ရာခုတ်တဲ့ဓားဟာ ထူးခြားတဲ့ ဓားတစ်လက်ဖြစ်ပြီး အရည်**
အသွေးမြင့် သံသေဓား ရှေးဟောင်းလက်ရာ သမိုင်းဝင် ဓားတစ်လက်ပဲ။
သူ့အဆိုအရ ဝါးပင်တစ်ရာကို ခုတ်တာတောင် ဓားက ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆိုပဲ
 ထူးခြားသော ကြုံကြိုက်၍ တွေ့ခဲ့ရသည့် ဓားတစ်လက်အား ကျွန်ုပ်၏မျက်စိ
 ထဲတွင် ယနေ့တိုင် မထွက်သေးပါ။

အခွင့်ကြုံလျှင် ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ဓားတစ်လက်ကို ဓုတ်ပုံနှင့်တကွ
 မှတ်တမ်း တင်ပြလိုက်ချင်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်အား အဆိုပါ ဓားနှင့်ဦးနှိမ့်ရာ
 ညွှန်ပြခဲ့သည့် အစ်ကိုမှာ ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်ပြီး ဦးနီသည်လည်း ထိုခွာတွင်
 ရှိ မရှိ မသိနိုင်တော့။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ် ဇာတိမြေမှ ထွက်ခဲ့သည်မှာ ယခုဆိုလျှင်
 နှစ်ပေါင်း (၂၀)ကျော်ခန့် ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

စာမူ
ပို့လို
က...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဓားတစ်ချက်
နဲ့ တွေ့ဆုံရောမိခြင်းမဂ္ဂဝင်
အမှတ် ၂၃၃ (၂၀) ဝမ်း
ပန်းတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်း
မူရင်း- ၀၁ ၂၅

ကျွန်ုပ်သည် ၁၉၈၅ ခုနှစ်က ဖျာပုံ
မြို့တွင် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဘဝဖြင့် တာဝန်
ထမ်းဆောင်စဉ် အနီးအနား ရွာများသို့
ကြောခဏ ကွင်းဆင်းရလေ့ ရှိပါ
သည်။

ကားနှင့်တစ်ဖုံ သင်္ဘောဖြင့်တစ်ဖန်
သွားလာရသည့် ကျေးရွာများမှာ
အောက်ကွင်း-မော်ဘီ၊ အချာကြီး
(အေးသာယာ)၊ အချာလေး၊ သမိန္ဒြော
တန်းတန်း၊ ဘိတ်တန်ဆိပ်၊ ကျွဲကဒွန်း၊
မြို့ကုန်း၊ ဒေးဒလူ နယ်မြေများ ဖြစ်ပါ
သည်။

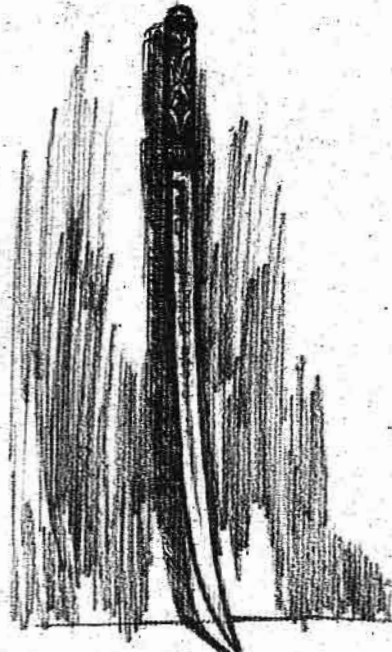
ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ကပင် ဒေသန္တရ
ဗဟုသုတ ရှာဖွေသူ ဖြစ်သည့်
အလျောက် ခရီးသွားရသည်ကို များစွာ
နှစ်ခြိုက် သဘောကျပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်တွင်
မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း ပေါများ
သလို ဒေသန္တရဗဟုသုတလည်း
အထိုက်အလျောက် ကြွယ်ဝသည်ဟု
ဆိုနိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် တာဝန်ယူရသည့် နယ်မြေ
များသည် အမြင်တွင် သေးနပ်သည်ဟု
ဆင်ခြား တကယ်တော့ ထိုကျေးရွာ
များ၏ သမိုင်းကို ထဲထဲဝင်ဝင် လေ့လာ
နေသော ကျွန်ုပ်အဖို့ သမိုင်းမဝင်ပေ
သည့် သမိုင်းတွင်သည့် ရွာများဟု ဆိုချင်
ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုကျေးရွာ
များ၏ အမည်သည် မွန်ဘာသာ
အသုံးအနှုန်းများ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်
ဖြစ်ပါသည်။

ဥပမာ မော်ဘီ=မြန်မာဘာသာ
တွင် ကမ်းခြေရွာ၊ အချာကြီး ယခု
(အေးသာယာ) မြန်မာဘာသာအရ
အခြေအတင်ပေါသောရွာ၊ ကနီ=ကြွက်ပေါ
သောရွာ၊ ကျွဲကဒွန်း=ကျွဲကဒွတ်
(အထွတ်ပေါက်ချောင်းရွာ)ဟု မွန်

ကျွန်ုပ်နှင့်

များခြားသော

တမ်းတစ်ဟက်

ကျော်စင်ဖြူ

ဘာသာများဖြင့် ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး
မွန်မင်း ဟံသာဝတီဘုရင် သုရှင်တကာ
ရွတ်ပီ၏ မိဖုရားကြီး တလမြသီး စခန်း
ချသွားသည့် ရွာများဟု သိရသည်။

ဖျာပုံ(၆) သမိုင်းသည်ပင် မွန်တိုင်း
ရင်းသားများနှင့် များစွာ ဆက်စပ်နေ
သည်ကို မိဖုရားကြီး တည်ထားခဲ့သည့်
စေတီတော်ကြီးများကို ကြည့်ခြင်းဖြင့်
သိနိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် မွန်မိဖုရားကြီး၏
ရာဇဝင်ကိုလည်း စိတ်ဝင်စားသလို
ဒေသန္တရ ခရီးသွားရင်းဖြင့် တစ်နေ့တွင်
ကျွန်ုပ်၏ အစ်ကိုဖြစ်သူ ကိုဇော်ထွန်းမှ
သူ ကျွဲကဒွန်းရွာတွင် တာဝန်ကျစဉ်က
မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ထံတွင် ထူးခြား
စွာ သမိုင်းဝင် ဓားတစ်လက်ရှိကြောင်း
ပြော၍ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

ဓားကို လက်ရှိ ပိုင်ဆိုင်သူမှာ ကိုနီ
ဆိုသောသူဖြစ်ပြီး ကားမောင်းပါ
သည်။

ကိုနီထံသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်သော
အခါ ကျွန်ုပ်၏ အစ်ကိုက ကြိုတင်
ပြောထား၍ ပျူငှာစွာ ဆက်ဆံပါ
သည်။

'ခရာ မှတ်တမ်းထဲမှာ လိုအပ်ရင်
အသုံးပြုနိုင်ဖို့အတွက် ကျွန်တော့်ဓား
ကိုလဲ လေ့လာသွားပါဦး'

ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာသောအခါ
ထူးခြားမှုအဖြစ် ထိုဓားသည် ကနုတ်
အကွက် အပြောက်အမွမ်းများအပြင်
သံဂုံပမယူပမအင်းများ ရေးသွင်း
ထားပြီး အင်းဆန်အင်းကွက်များကို
ဓားသွားပေါ်တွင် တွေ့ရပါသည်။

ဓား၏ နှစ်ဖက်စလုံးတွင် ဝါးတစ်ရာ
ခုတ်တဲ့ဓားဟုလည်း သံသားပေါ်တွင်
ထွင်းလျက် ရေးသားထားသည်ကို
တွေ့ရပြီး ဓား၏ အနှောင့်ပိုင်း လက်
ကိုင်ရိုးခေါ် ဓားရိုးပေါ်တွင် ဒေါင်းပြီး
ကွက်သဏ္ဍာန်ဖော်၍ အနှောင့်တွင်
ကျောက်စီထားပါသည်။

ဓား၏ အရှည်က နှစ်တောင်ကျော်
ခန့် ရှိမည်ထင်ရပြီး ကြည့်ရသည်မှာ
နယ်နယ်ရရ ပုဂ္ဂိုလ်များသာ
ကိုင်ဆောင်ခွင့်ရသည့် ဓားဖြစ်ဟန်
တူပါသည်။

'ဒီဓားက ဘယ်လို ရတာလဲ ဦးနီ'
'ရွာသားတစ်ဦးပေါ့၊ မြို့ကုန်းဘက်

အစွမ်းထက်မြက်

အင်း တပ်ကွက်

မြို့မတစ်မြို့
(လက္ခဏာ-ဗေဒင်)

လူတိုင်းလူတိုင်းအနက် လူအချို့တို့သည် စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အန္တရာယ်မျိုးစုံ ကင်းရှင်းရေးအတွက် မိမိတို့ နှစ်သက်ရာ အဆောင်များကို အမြတ်တနိုး ဆောင်ထားလေ့ ရှိကြပါတယ်။

ယခု စာရေးသူ ဖော်ပြလိုသည်မှာ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကြာပြီး အလွန်ဟောင်းနွမ်းနေပြီဖြစ်သော ကျမ်းစာအုပ်တစ်အုပ်မှတစ်ဆင့် ကူးယူ၍ ရေးသားဖော်ပြလိုခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

ဤသို့ ရေးသားခြင်းမှာ လောကီပညာအစီအရင် အတတ်တို့ကို ယုံကြည်အားထား လေ့လာလိုက်စား အသုံးချလိုသူများ၊ ဝါသနာရှင်များ၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ ပရိသတ်အားလုံးအတွက် ထူးခြားမှုတစ်ရပ်ကို စေတနာမူနိဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ယခု ရေးသားဖော်ပြလိုက်သော အဆောင်အင်းတွင် အချက်(၂)ခု ခွဲခြားဖော်ပြပေးမည် ဖြစ်ပါသည်။

၁။ ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ကြေးပြား၊ စက္ကူအဖြူရောင်တွင်ဖြစ်စေ ပြုလုပ်စီမံခြင်း။

၂။ ဘုရားဝတ်ဖြူ ငါးပါးသီလခံ ဆွမ်း၊

ပန်း၊ ရေချမ်း ကပ်လှူ၊ သန့်ရှင်းဖြူစင်သော အင်္ကျီတို့ဝတ်ဆင်ပြီးမှ ဆောင်ရွက်ရန်။

အထက်ပါ ပုံတွင်ပါရှိသည့်အတိုင်း ယင်းသရဏဂုံ လာဘ်ခေါ်အင်းပိပိသသ ရေးသားပြီး စီရင်ပါ။ ထိုအတိုင်း စီရင်ပြီးသောအခါ ယင်းအင်းကို တင်ရပါမည်။

နောက် အောက်တွင် ဖော်ပြထားသော ဂါထာတော်ကို (၂၇)ခေါ်

သရဏဂုံသုံးပါး လာဘ်ခေါ်အင်း

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၂	ဗ	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅
၃	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆
၄	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇
၅	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈
၆	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉
၇	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၈	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀	၂၁
၉	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀	၂၁	၂၂
၁၀	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀	၂၁	၂၂	၂၃

www.burmeseclassic.com

ရွတ်၍ သိဒ္ဓိတင်ခြင်းအမှုကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ပါ။

သိဒ္ဓိတင်ရန် ဂါထာမှာ...

ပဉ္စဝိယေဂါထာတော်
 ဒေဝပုတ္တ ကိလေသု
 ခန္ဓ မစ္ဆတိသင်္ခါရံ
 ပဉ္စမာရံ ဇယိဝိနော
 တံ ဝေတဿ ဇေတုဗေ

ခက်ခဲသောပါဠိအာသံထွက်

- ဒေဝပုတ္တ = ဒေဝပုတ်တ
- ကိလေသု = ကိလေသင်စ
- ခန္ဓ = ခန်ခ
- မစ္ဆတိသင်္ခါရံ = မစ်စတိသင်ခါရံ
- ပဉ္စမာရံ = ပင်စမာရံ

ဒာနကံ

ဖိနော-တွေ့သမျှရန် အတန်တန်ကို အမှန်အောင်တတ် ဘုရားမြတ်သည်။ **ဒေဝပုတ္တကိလေသု**၊ နတ်ပြည်(၆)ဖြာ နတ်တို့ရွာဝယ် ရှိန်ဝါကြီးလတ် မကောင်းမြတ်သည်။ မာရ်နတ်ဆိုရ ဒေဝပုတ္တမာရ် သံသရာကြော့ နစ်မြောကြရာ သတ္တဝါတို့ကို လွန်စွာ ပြင်းထန် ပူပန်စေတတ်သည့် ကိလေသာမာရ်ကို လည်းကောင်း၊ **ခန္ဓမစ္ဆတိသင်္ခါရံ** - သံသရာဘေးဒုက္ခတို့ကို ခံစားတတ်ရာ ခန္ဓာငါးဝဟု ဆိုအပ်သော ခန္ဓမာရ်၊ သတ္တဝါမှန်သမျှ သေစေရအောင် လုပ်ဆောင်သမှု အမြဲပြုသည့် မစ္ဆမာရ်၊ အဆိုးအကောင်း အကြောင်းထွေထွေ စီရင်လေရာ လွန်ကဲစွာသည့် အဘိသင်္ခါရမာရ်ကို လည်းကောင်း၊ **ဣတိ**-ပေါင်းစုမချို့ ဤသို့လျှင်၊ **ပဉ္စမာရံ**-ငါးပါးသော မာရ်ကို၊ **ဇယိ**-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သန်လျက်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ခုတ်ထွင် အောင်မြင်တော်မူခဲ့လေပြီ။ **တံ-တဿ** ထိုငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်၏။

ဝေတဿ- ပါရမီဉာဏ်တော် တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ **မေ**-အကျွန်ုပ်အား၊ **ဇေတု**-ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်နှင့် ပြုဖွယ်ကိစ္စ အဝဝသည် မုချမသွေ အောင်မြင်ပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ယင်းအင်းစီရင်မှု ပြီးဆုံးသဖြင့် အသက်သွင်းထားသော အင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသရဏဂုံအင်းကို ဘုရားစင်ပေါ်တွင် အမြဲ တင်ထားရပါမည်။

ထိုသို့ ထားရှိသည့်အတွက် မိမိနေအိမ်တွင် စီးပွားလာဘ်လာဘ တိုးတက်ပြီး ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းသည်ဟု ကျမ်းက ဆိုထားပါသည်။

(၇)ရက်သားသမီးများ ဆောင်ရွက် ပြုလုပ်ပုံကို အောက်ပါဇယားဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

စဉ်	နေ့သား	အချိန်	ကပ်လျှာရမည့်ပန်း	အရေအတွက်
၁	တနင်္ဂနွေ	နံနက်(၉)နာရီ	အုန်းညွန့်	၆
၂	တနင်္လာ	နံနက်(၉)နာရီ	ကြံ့ညွန့်	၁၅
၃	အင်္ဂါ	နံနက်(၉)နာရီ	ဝှိန်ညွန့်	၈
၄	ဗုဒ္ဓဟူး	နံနက်(၉)နာရီ	ရွက်လှညွန့်	၁၇
၅	ကြာသပတေး	နံနက်(၉)နာရီ	သပြေညွန့်	၁၉
၆	သောကြာ	နံနက်(၉)နာရီ	သီညွန့်	၂၀
၇	စနေ	နံနက်(၉)နာရီ	အိန်ညွန့်	၁၀

စာရေးသူသည် ဤအင်းကို ဆောင်ထားကတည်းက ကိုယ်တွေ့ အကျိုးတရားများစွာ ရှိပါသည်။ ဉာဏ်ရှိသလို သုံးဟူသော အညွှန်းအတိုင်း လိုအပ်

သလို အသုံးချနိုင်စေရန် စေတနာမူနှင့် အထူး ရေးသားတင်ပြလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်

- ၁။ စီးပွားရေး အဆင်မပြေလျှင် ဇာတာနှင့် အတူထားပြီး ဘုရားစင်ပေါ်တွင် တင်ထားပါ။
- ၂။ အရေးကြီးကိစ္စရှိလျှင် ဆောင်သွားမိမိလိုရာ အထမြောက် အောင်မြင်လိမ့်မည်။
- ၃။ (၉၆)ပါး ရောဂါဝေဒနာ စွဲကပ်သော် ဤလက်ဖွဲ့ ရေစိမ်တိုက်ပျောက်၏။
- ၄။ ရေကြောင်းခရီးသွားလျှင် ဆောင်၍သွား အလွန်ကောင်း၏။

ဦးဖော်နိုင်ဦး
(လက္ခဏာ-ပေဒင်)

စီးပွားရေးကုန်ပစ္စည်းများကို

အထောက်အကူပြု အမှတ်အသားများ

ကြည့်ပါ။

★ ရည်ရွယ်ချက်လမ်းကြောင်း ပါ မယ်။(က)

ရည်ရွယ်ထားသမျှ ပြည့်ဝစေတဲ့ ဆန္ဒပြည့်ဝ အမှတ်အသားတစ်ခုပါ။

★ လက်မမှာ အရစ်ဂိုများ ပါ၊ပါ တယ်။(ခ)

ဈေးဆိုင်လုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေးနိုင် ကြောင်းပြတဲ့ အမှတ်အသားပါ။

★ လက်မပထမဆစ် ဒေါင်းပျက်စိ ပါ၊ပါတယ်။(ဂ)

စားသောက်ကုန်လုပ်ငန်း အကျိုးရ စေတဲ့ အမှတ်အသားပါ။

★ ရတနာဘဏ်တိုက် ပါတယ်။ (ဃ)

ငွေမချို့ငဲ့ခြင်း နဲ့ စုဆောင်းမိခြင်း ကို ပြတဲ့ အမှတ်အသား ပါ။

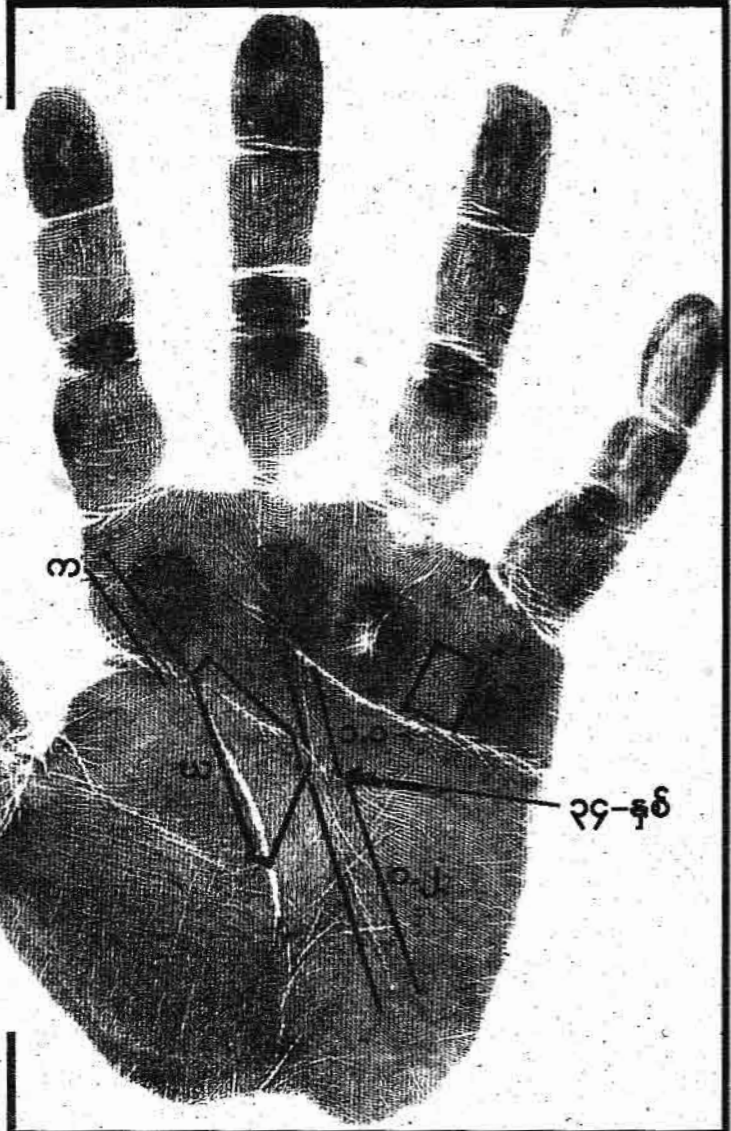
★ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နံမှာ မျဉ်းမတ်(၂) ကြောင်း ပါတယ်။ (င)

ဒါကတော့ ငွေရလွယ်ခြင်း၊ လာဘ် ရှင်ခြင်းကိုပြတဲ့ အမှတ်အသားပါ။

★ ကံလမ်း(၁-၂)က အပြတ် အတောက်များနဲ့ တွေ့ရပြီး ကံလမ်း(၁-၁)က ဖြောင့်တန်း ပြီးနေပါတယ်။

ဒါကတော့ ကံလမ်း(၁-၂)အရ အသက်(၂၆)နှစ်ဝန်းကျင် လောက်ပြီး အသက်(၃၃)နှစ်ဝန်းကျင်မှာ စီးပွားရေး က တက်လိုက် ကျလိုက် ကောင်းလိုက်

၁၅၀ နာရီပျော်စရာခြေညှိမဂ္ဂဇာင်း

မကောင်းလိုက် ဖြစ်နေမယ်။
ကံလမ်း(၁-၁)အရ အသက်(၃၄)နှစ် ဝန်းကျင်မှစပြီး အသက်(၅၆-၅၇)နှစ် ဝန်းကျင်ထိ စီးပွားတက်ခြင်း၊ စီးပွားရေး တည်ငြိမ်မှု ရှိခြင်းတို့ ဖြစ်စေပါမယ်။
ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္တာနံ ရက္ခတိ
ဦးသော်ခင်(ဟင်္သာတ)

ကျွန်တော်တို့ထံတွေ့

ကျီးပြိုင်စား နိမိတ်

ကောင်းမြတ်စိန်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကြီးမှာ “ကျီးပြိုင်စိတ်နှင့် ပတ်သက်၍ သိသူများမှ ဖြေကြားပေးပါရန်” ဆိုတဲ့ စေခွာခိုး(တောင်ငူ)ရဲ့ အမေးဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ခဲ့ရပါတယ်။

တိုက်ဆိုင်တယ်လို့ ပြောရမလား။ ကျွန်တော်ဟာ ကျီးပြိုင်စိတ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ကိုယ်တွေ့ဆောင်းပါးရေးဖို့ ပြင်ဆင်ထားခဲ့ပါတယ်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ မရေးဖြစ်ခဲ့တာပါ။ ယခုတော့ရေးဖြစ်သွားပါတယ်။

အမေးရှိလို့ အဖြေရှိတာမျိုးတော့ ဟုတ်ပါဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ “ကျီးပြိုင်စိတ်” ရဲ့ အကျိုးဆက်တွေက အမျိုးမျိုး ရှိနိုင်ပါတယ်။ စေခွာခိုး(တောင်ငူ)ရဲ့ ဆောင်းပါးမှာ “ကျီးပြိုင်ချင် ပြောင်းလဲမှုတစ်ခုခု ဖြစ်တတ်သည်ဟု ကြားနာမှတ်သားဖူးပါသည်” လို့ ရေးထားပါတယ်။

တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်း ဆိုသလို အယူအဆအမှတ်အသား အမျိုးမျိုး ရှိနေကြမှာပါ။ သူ့အရပ် သူ့စလေ့နဲ့ သူတော့ မှန်နေသတ်ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ကျောက်ပန်းတောင်းဆီမှာတော့ “ကျီးပြိုင်လျှင် လူသေသတ်တယ်” လို့ ပြောလေ့ ရှိကြပါတယ်။ အမေကလဲ မကြာခဏ ပြောဖူး

ပါတယ်။ (လူနာ အသည်းအသန်ရှိတဲ့ အိမ်အနီးအနားမှာ ကျီးတွေပြိုင်ရင် သတ်ထားရတာပဲတဲ့။ ကျီးပြိုင်တာဟာ နေ့ခင်းဘက်လဲ ပြိုင်တာပဲ) လို့ ကြားသိမှတ်သားခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်တော့်ဇနီးရဲ့ရွာက မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ ကုတ္တိုကုန်းရွာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီရွာရောက်တုန်း ယောက္ခမကြီးဖြစ်တဲ့ အမေကြည်ကို ကျွန်တော် မေးကြည့်ပါတယ်။ အမေကြည်ဟာ အသက် (၇၃)နှစ် ရှိပါပြီ။ ရှေးမိနောက်မိသက်ကြီးရွယ်အိုတစ်ဦးပါ။ အမေကြည်ကလဲ...

‘ဒေး...ဟိရွာဘက် တိုနယ်ဘက်မှာလဲ ကျီးပြိုင် မကောင်းဘူး။ စိုးရိမ်ရတဲ့ လူပမာရှိရင် ကျီးပြိုင်တတ်တယ်။ ညဘက်လဲ ပြိုင်တတ်တယ်။ နေ့ခင်းကြောင်တောင်မှာလဲ

ကျီးပြိုင်တတ်တယ်။ အဲလိုကျီးပြိုင်တော့ လူပမာဟာ သေတာပဲ။ ကျီးပြိုင်တာ မကောင်းဘူးကွယ်’ အဲဒီလို ပြောတာကို ကျွန်တော် မှတ်သားထားခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော့် အိမ်နီးနားချင်းဖြစ်တဲ့ ဒေါ်ကြင်မြဟာ ချောက်မြို့ဇာတိဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာလဲ အသက်(၅၆)နှစ် ရှိနေပါပြီ။ အတွေ့အကြုံများသူ၊ အမှတ်အသားကောင်းသူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ ချောက်မြို့နယ်မှာရော ကျီးပြိုင်စိတ်ကြုံရင် ဘာဖြစ်တတ်သလဲလို့ ကျွန်တော် မေးကြည့်ခဲ့ပါတယ်။

သူတို့နယ်မှာလဲ “ကျီးပြိုင်ရင် လူသေတယ်။ အခြေအနေဆိုတဲ့ လူနားရှိရင် ကျီးပြိုင်မှာ ကြောက်ကြတယ်” လို့ ဒေါ်ကြင်မြကလဲ ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

ဒါတွေကတော့ ယေဘုယျအဖြေ တွေလို့ပဲ ထင်စရာပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကျီးပြိုနိမိတ်ကို တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ တစ်ကြိမ်မဟုတ်၊ နှစ်ကြိမ်ပင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာပါ။ ကိုယ်တွေ့ကြုံလို့ ယုံခဲ့ရတယ်ပဲ ဆိုရပါတော့မယ်။

ကျွန်တော့် မိခင်ကြီးဟာ (၁၄.၂.၂၀၁၂)နေ့ မနက်ရှုန်းရာခန့် လောက်မှာ အိမ်သာတက်ပြီး ပြန် အထမှာ ရုတ်တရက် လေဖြတ်သွားခဲ့ ပါတယ်။ သားသမီးတွေက မသိလိုက် ပါ။

အမေ အိမ်သာတက်တာ ကြာပါ တယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ညီမငယ်က သွားကြည့်တော့မှ အမေက အိမ်သာ ထဲမှာ သတိမေ့ပြီး လဲနေတာ တွေ့ရ တာပါ။ အမေကို အိမ်ပေါ်-ဝိုင်းတင်ကြ ပါတယ်။

ဆရာဝန်ကို ပင့်ပြီး ပြပေးမယ့် အမေ သတိမရတော့ပါ။ လေဖြတ်တာလို့ပဲ သိကြရပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ညီညီမတွေဟာ ကျွန်တော်ရဲ့အေး သာယာမြို့က ကျွန်တော့်ထံ ဖုန်းဆက် အကြောင်းကြားပါတယ်။

ကျွန်တော်က သားအကြီးဆုံးဖြစ် တော့ “ဆေးရုံအမြန်ဆုံးတင်ဖို့ အနီး ဆုံး မိတ္ထီလာမြို့ကိုသွား။ ကောင်းတဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဆေးရုံဆေးခန်း သွားလို့” ဖုန်းပြန်ဆက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်ဇနီးလဲ ချက်ချင်း မိတ္ထီလာ သွားခဲ့ပါတယ်။ မိတ္ထီလာမြို့က ဇော်ဆေးရုံမှာ အမေကို ဆေးကုပေးကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အမေဟာ (၂၇-၂-၂၀၁၂)နေ့ မနက် သုံးနာရီမှာ သေဆုံးသွားခဲ့ ပါတယ်။

အမေ လေဖြတ်တဲ့နေ့ (၁၄.၂.၁၂) ၁၅၂ နဂျာရှင်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဇနီးက အမေ့ကို ဆေးရုံတင်ဖို့ ခေါ် သွားကြပြီးနောက် အမေ့အိမ် အနီး အနားမှာ ကျီးတွေအုပ်လိုက် ပျံသန်း လာပြီး ဆူဆူညံညံအောင် အသံတွေပေး ပြီး အထက်ပျံတက်လိုက်၊ အောက်ပြန် ဆင်းလိုက် လုပ်နေကြတယ်လို့ အိမ်မှာ ကျန်ရစ်တဲ့ ကျွန်တော့်ညီမ မသန်းမြင့်ရီ က ပြန်ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုကြားပြီးကတည်းက ကျွန်တော် ဟာ ကျီးပြိုနိမိတ်ကို အမှတ်ထင်ထင် ရှိနေခဲ့ပါတယ်။ စာရေးသူပီပီ အချက် အလက် စုဆောင်းနေခဲ့ပါတယ်။

တိုက်ဆိုင်လွန်းပါတယ်။ မကောင်း တဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုပါ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာပါ။ ကျောက်ပန်းတောင်း မြို့က ကျွန်တော့်ဦးလေး ဦးညွန့်အောင် ဟာ ဆီးချို၊ သွေးချိုနဲ့ တီဘီရောဂါဆိုး တွေဒဏ်နဲ့ ဝေဒနာ အလူးအလဲ ခံနေ ခဲ့ရပါတယ်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လက ဖြစ်ပါ တယ်။ ဒီသတင်းကြားလို့ ကျွန်တော် ဟာ သူ့အထံ အရောက်သွားခဲ့ပါ တယ်။ ကျွန်တော် ရောက်သွားတော့ ဦးညွန့်အောင် အခြေအနေက အတော် ဆိုးနေပါပြီ။ အရိုးပေါ် အရေတင် ခန္ဓာ နဲ့ အစာလဲ ကောင်းကောင်းမစားနိုင် တော့ပါ။ ဆေးတိုက်လို့ပင် မလွယ်ကူ တော့ပါ။

(၂၂-၃-၁၃)မနက် ကိုးနာရီ

လောက်မှာ ဦးညွန့်အောင်အိမ်ရဲ့ အနီး ဝန်းကျင်မှာ ကျီးတွေ တအာအာ ဝိုင်း အော်နေကြပါတယ်။ ကျီးတွေဟာ အပေါ်တက်လိုက် အောက်ဆင်းလိုက် နဲ့ ကျီးတွေ ပျံဝဲအော်ဟစ်နေကြတာကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့နေရပါ တယ်။ ကျွန်တော့်စိတ်တွေ လေးလံနေ ပါတော့တယ်။

အဲဒီနေ့ (၂၂-၃-၂၀၁၃)နေ့ ညနေ (၃)နာရီ (၁၅)မိနစ်မှာ ဦးညွန့် အောင် ကွယ်လွန်သွားပါတော့တယ်။ ကျွန်တော် ကြုံတွေ့ရတဲ့ ကျီးပြိုနိမိတ် က စိတ်မကောင်းစရာ ကောင်းလှပါ တယ်။

ဒါပေမယ့်လဲ နိမိတ်ဆိုတာ ယတြာ ချေလို့ မရပါဘူး။ အဲဒီနေ့က ဦးညွန့် အောင်ကို ကျွန်တော် အားပေးခဲ့ပါ တယ်။ သရဏဂုံ ရွတ်နေလို့ သတိပေး ခဲ့ရပါတယ်။

သူ့အနားမှာ ကျွန်တော်ဟာ ပရိတ် တရားတော်တွေထဲက မေတ္တာသုတ် ခန္ဓသုတ်၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ်နဲ့ သမ္မဒွေဂါထာ ရှင်အရဟံပုတီးစိပ် ဂါထာတော်တို့ ရွတ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ မေတ္တာပို့ပေးပါ တယ်။

ကျွန်တော် ပြုခဲ့သမျှ ကုသိုလ်ကို ဦးညွန့်အောင်ကို အမျှပေးဝေပြီး သာဓု ခေါ်စေခဲ့ပါတယ်။ ဦးညွန့်အောင်က ငြိမ်ပြီး နားထောင်နေခဲ့ပါတယ်။ သူ့ ဝေဒနာတွေက ပြင်းထန်လွန်းတော့ ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်ရှာပါဘူး။ ကျွန်တော် လုပ်ပေးနိုင်တာ လုပ်ပေးခဲ့တာပါ။

စာရှုသူတို့လဲ ဒီလို ကြုံခဲ့ရင် အကောင်းဆုံး လုပ်ပေးနိုင်ဖို့ ပြင်ဆင် ထားနိုင်ဖို့ စေတနာအရင်းခံနဲ့ ရေးသား လိုက်ပါတယ်။

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

18.10.2013

ကျော်စွာ (LL.B)

▲ ဂေါတမသဗ္ဗညုတုဋ္ဌာန်အား (သ)ထပ်ဘုရားကြီးကို ဖူးရန်

(သ) ထပ်ဘုရားကြီး

နှင့် (၁၁)မီးငြိမ်း ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်

ကျွန်ုပ်သည် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီး
လှည့်လည်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လေ
ထပ်ကြီးဘုရား၊ ခြောက်ထပ်
ကိုးထပ်ကြီးဘုရားတို့ကို
မြို့တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ပြီး
ထပ်ကြီးဘုရားကို ဟင်္သာတမြို့
ဌာန်ဝင်ခဲ့သည်။ ယခု(သ)ထပ်
ဘုရားကိုတော့ ကြံခင်းမြို့တွင်
ဌာန်ဝင်ခဲ့ပါသည်။

အသံထွက်မှာ “ကျန်းကင်း”ဖြစ်
သည်။ ကျန်း = မိချောင်းဖြစ်ပြီး၊ ကင်း
= အခွန်ကောက်ရာဌာနဟုဖြစ်ရာ၊
မိချောင်းအကောက်ခွန်ဌာနစခန်းဟု
အဓိပ္ပာယ်ရရှိသည်။

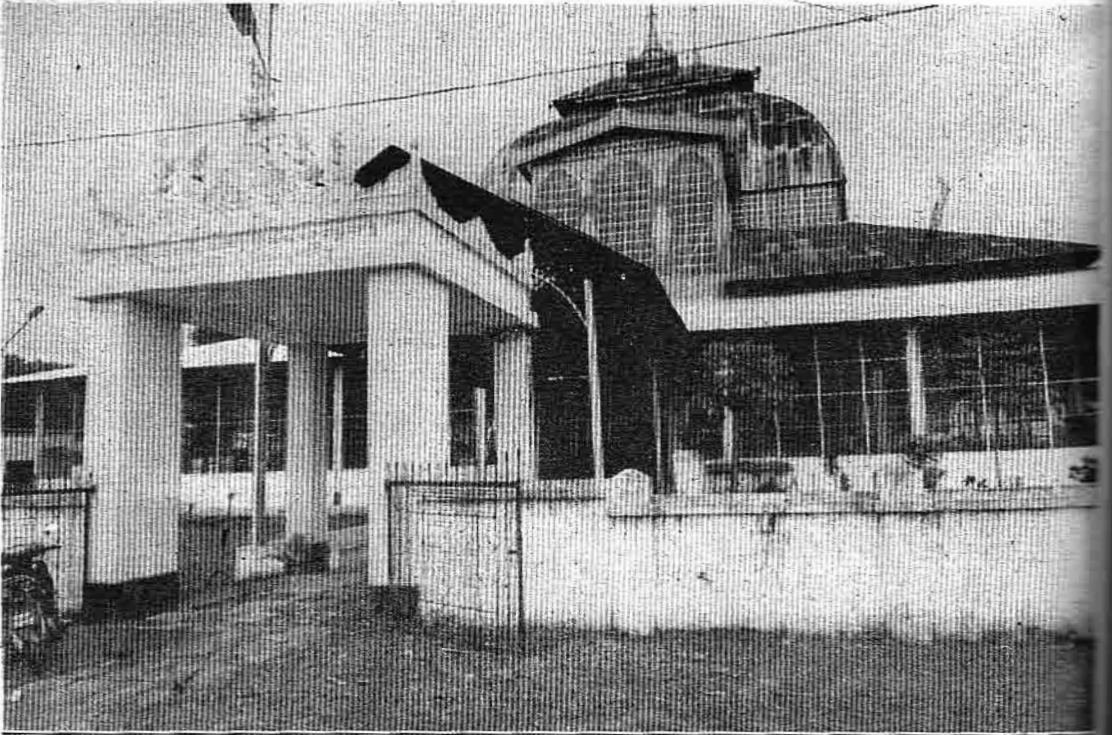
ရှေးပဒေသရာဇ်ခေတ်က ဤနေရာ
တွင် ဧရာဝတီမြစ်အတွင်း ကူးသန်း
သွားလာ ရောင်းဝယ်ကြသော လှေ၊
သင်္ဘောတို့ကို အခွန်ကောက်ရာစခန်း
တစ်ထောက် ဖြစ်သည်။

(သ)ထပ်ဘုရားကြီးကို မြန်မာ

သက္ကရာဇ် ၁၃၀၀ပြည့်နှစ်၊ နတ်တော်
လဆန်း(၁၄)ရက်၊ တနင်္လာနေ့ နံနက်
(၇)နာရီ၊ (၈)မိနစ်၊ (၁၆)စက္ကန့်တွင်
ပန္နက်တော်ချခဲ့သည်။ မူလဘွဲ့တော်မှာ
နေသင့်နံတူအဖြစ် “ဂေါတမသဗ္ဗညု”
ဟု ခေါ်တွင်စေသည်။

ပန္နက်တော်ချပြီး နောက်နေ့ညတွင်
တိမ်မဆင် လေမသုတ်၊ မိုးအခါမဟုတ်
ဘဲ မိုးကြီးသည်ထန်စွာ ရွာသွန်းလျက်
ပိတောက်ပန်းများလည်း အခါမဟုတ်
ပွင့်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

◀ (၁၁)ထင်တနားကြီး ကျောင်းတော်ကို လမ်းထိမှမြင်ရပုံ

သာသနာတော် ပွင့်လန်း၍ တစ်ပြည်လုံး အေးချမ်းမည့်နိမိတ်ဖြစ်၍ “ရွှေပြည်အေးဘုရား” ဟု ရဟန်းရှင်လူများက ဘွဲ့မည်တော်ပေးကြပြန်သည်။

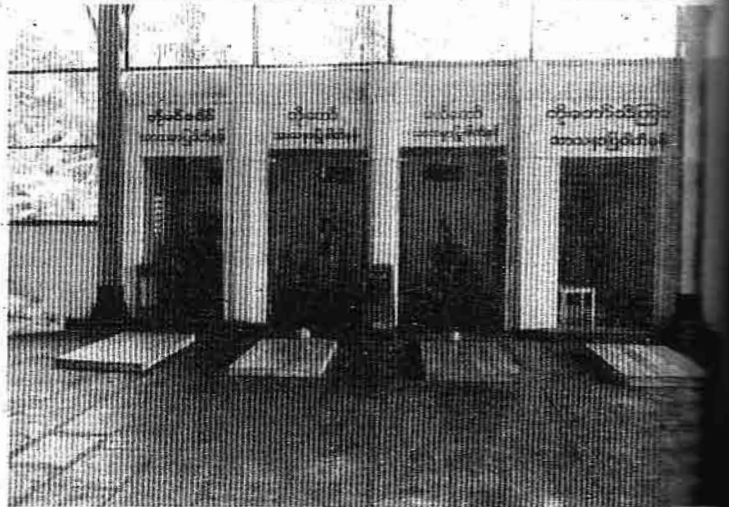
ထိုနှစ် ပြာသိုလဆန်း(၅)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်(၁၁)နာရီတွင် အုတ်မြစ်တော်ချခဲ့သည်။ ထိုညသန်းခေါင်ယံတွင် ဤနေရာနှင့် အနီးမှာရှိပြီးသော “အခေါင်စံရာ မြသီတာစေတီတော်” အနီးရှိ ကြေးခေါင်းလောင်းကြီးမှာ မည်သူမှ မတီးဘဲ အလိုလို အသံမြည်ပါသည်။

၁၃၀၁ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့် ကြာသပတေးနေ့တွင် ဌာပနာပစ္စည်းများကို (၄)အုပ်စုခွဲ၍ (၄)ဌာန၊ (၄)ကြိမ် ဌာပနာတော်မူခဲ့သည်။

ထိုညသန်းခေါင်ယံတွင် ယင်းကျောင်းမြစ် ရေငြိမ်ကဲ့သို့ပင် ကြေးခေါင်းလောင်းကြီး

၁၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရုဇ်း

◀ (၁၁)ထင်တနားကြီး ကျောင်းတော်အတွင်းရှိ ဓာတ်နန်းများ

အားဖိုးပိုအသံမြည်ခြင်း။ တည်ထင်တနားမှ ကျောင်းမြစ်တော်များ ကွန်မြူတေးခြင်းတို့ကို မှုမတွေကြားရပါ။

၁၃၀၁ ခုနှစ်၊ ဦးတန်ခူးလပြည့်ကျော် တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်(၁၀)နာရီတွင် ဒုတိယ(၂)ဌာန (၂)ကြိမ်၊ နယုန်

လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၈)နာရီတွင် တတိယ(၄)ဌာန (၄)ကြိမ်၊ လဆန်း(၁၁)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ (၆)နာရီတွင် စတုတ္ထ (၁)ဌာန (၁)ကြိမ်၊ ဌာပနာခဲ့ရာ စုစုပေါင်း (၁၁)ဌာန

www.burmeseclassic.com

(၁၁)ကြိမ်ဖြစ်၍ (၁၁)ထပ်ဘုရားကြီး ဟု ဘွဲ့တော်တစ်မျိုး ထပ်တိုးခဲ့ပြန် သည်။

၁၃၀၂ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလတွင် ရုပ်ပွားတော်ကြီး ရှေ့ပိုင်း ပြီးစီးခဲ့သည်။ ၁၃၀၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လတွင် ဤရုပ်ပွား တော်ကြီး၏ ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက် မည့် ရဟန်းတော်များအတွက် ရွှေပြည် အေးတိုက်ကျောင်းကို ရုပ်ပွားတော်ကြီး အနီး လက်ယာဘက်မှာ ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့သည်။

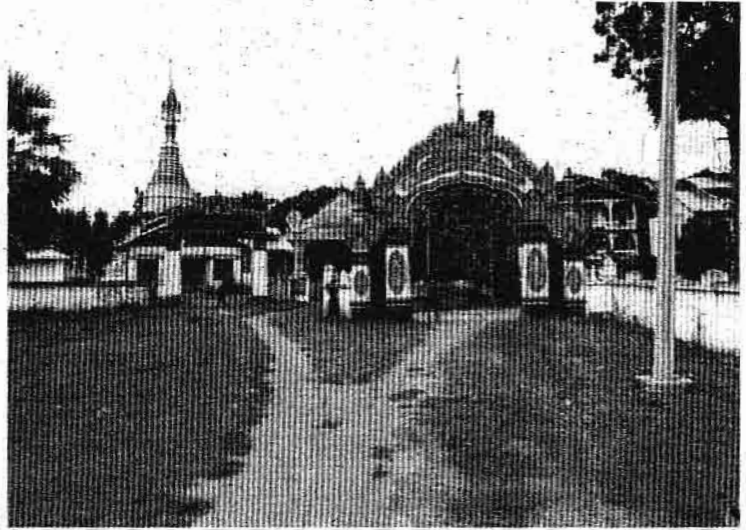
၁၃၀၃ခုနှစ်၊ နယုန်လဆုတ်(၁၁)ရက် နေ့တွင် မူလဘုရားဒကာကြီး ဦးလှိုင်မှာ အသက်(၇၆)နှစ်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန် ခဲ့သည်။ ရှေ့ပိုင်းသာ ပြီးသေးသော ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ဒုတိယဘုရားဒကာ ဦးစောလွင်က ထပ်မံလှူဒါန်း အပြီး သတ် တည်ထားခဲ့သည်။

ရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ ဉာဏ်တော်မှာ ပလ္လင်တော်ပါ (၅၁)တောင်း၊ (၁)ထွာ ဖြစ်သည်။ နှစ်စဉ် တပို့တွဲလဆန်း (၁၃)ရက်မှ (၁၅)ရက်ထိ ဆွမ်းတော် ကြီး တင်လှူပူဇော်ပွဲ စည်ကားစွာ ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

(၁၁)ထပ်ဘုရားကြီး သီတင်းသုံး ပူဇော်ခံရာ ဇိနဃရသံတန်ဆောင်း တော်ကြီးအတွင်း ရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ ဘယ်ဘက်မှာ ဘိုးမင်းခေါင်၊ ဘိုးတော်၊ မယ်တော်၊ ဘိုးတော်သိကြားတို့၏ သာသနာပြု ဓာတ်နန်းဆောင်များ ခို့သည်။ ဓာတ်ပဋ္ဌာန်းဆက် ရှိလှူတို့က ထိုနေရာတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ကြပါ သည်။

ရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ ညာဘက်ခြမ်း နှင့် နောက်ဘက်မှာတော့ ကျောက်စာ ချပ်များစွာ တွေ့ရသည်။

ဂေါတမသဗ္ဗညုရွှေပြည်အေး (၁၁) ထပ်ကြီးဘုရားတွင် ဘုရားဖူးခြင်း၊

◆ (၁၁)ထပ်ဘုရားကြီး အရှင်ထင်အောင်ဘုရား
ထွေပြည်အေးထက်ရှင်တော်နှင့်
အထိမ်းအမှတ်ပြုထားသောဝေတီပါရိုက်

◆ (၁၁)ထပ်ဘုရားကြီး အရှင်ထင်အောင်ဘုရား အရှက်စားချိန်များ

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းပြုသူ ဒေသခံအချို့က "သာနဝဂါယာ"တော်ကို (၁၁)ခေါက် ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်း (သို့မဟုတ်) ပုတီး (၁၁)ပတ်စိပ်ပွားခြင်း ပြုကြသည်။

သာနဝဂါယာတော်

- 'သာမံ သာဂက သာသေန္တံ
- သာသကာရဟ သာဂကံ။
- သာရ သေဋ္ဌံ သာရ ပိဗ္ဗံ
- သာရ ဝန္ဓာပိ သာအရံ

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- သာသေန္တံ =သာသင်တံ
- သာသကာရဟ =သာသင်ကာရဟ
- သေဋ္ဌံ =သစ်ထံ
- ပိဗ္ဗံ =ပိမ်ပံ
- ဝန္ဓာပိ =ဝန်ဒါပိ
- အနက်

သာမံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ သာဂက သာသေန္တံ၊ တပည့်သားသာသကတို့ကို

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်မိုးရာ

အိမ်ထောင်ရေးစာပေ (၈၁)

လက်ဖက်ရည်

ခွဲကြီး

လည်တိုင်တွင် အလှဆင်ပြန်လေ့ရှိသော လည်ဆွဲဖြစ်သည်။

ရွှေမဟုတ်သော ရွှေနှင့် အခြား အလှဆင်ဆွဲကြီးကို ဆင်ပြန်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် သတင်းတစ်ခုခု ကြားသိရမည်။

(သံကြိုး၊ မပါ)

ရွှေဆွဲကြီးကို ဆင်ပြန်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် သတင်းကောင်း ကြားရမည်။

သံကြိုးကို ဆင်ပြန်ရသည်ဟု မြင်မက်သော် ထောင်အကျဉ်းကျဖွယ် ရှိသည်။

▲ အိမ်ထောင်မဲ့(တစ်ခုလပ် အပါအဝင်) အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...

စာရိတ္တချို့ယွင်းသည့် မိန်းမနှင့် ငြိစွန်းကာ ဒုက္ခသုက္ခ ရောက်ရက်န်းရှိသည်။

▲ အိမ်ထောင်မဲ့(တစ်ခုလပ် အပါအဝင်) အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...

ရောဂါသည် ခင်ပွန်းနှင့် လက်ထပ်၍ စိတ်သောက ကြီးစွာ ခံစားရဖွယ် ရှိသည်။

▲ စာသင်သား ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

ကျောင်းစည်းကမ်း ချိုးဖောက်မိ၍ အရေးယူ အပြစ်ပေးခြင်း ခံရက်န်းရှိသည်။

▲ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်... ဥပဒေနှင့် မလွတ်ကင်းသော ကုန်စည် လုပ်ငန်းများနှင့် ဆက်စပ်မိ

၁၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သဖြင့် အမှုအခင်း ရင်ဆိုင်ရဖွယ်ရှိသည်။

▲ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

အမတော်ကြေးများ မပေးဆပ်နိုင်သဖြင့် လယ်ယာမြေ ဆုံးရှုံးခြင်း ကြုံရတတ်သည်။

▲ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ဓားပြ လူဆိုး ဒုက္ခပေးခြင်း ခံရက်န်းရှိသည်။

▲ ရပ်ဝေးမြေခြားတွင် စီးပွားရှာနေစဉ် မြင်မက်ပါက...

ကြီးစွာ နာမကျန်းဖြစ်၍ အတိဒုက္ခ ရောက်ရတတ်သည်။

▲ အိမ်ထောင်ရှင် (အမျိုးသမီး၊ အမျိုးသား)က မြင်မက်လျှင်...

အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်မှုများ ကျူးလွန်မိကာ ပြဿနာ ကြီးမားနိုင်သည်။

▲ ဆရာဝန် ဆေးသမားက မြင်မက်လျှင်...

မိမိနေထိုင်ရာ နေရာဒေသ၌ ကူးစက်ရောဂါ ကပ်ရောဂါဘေး ကြီးစွာ ကြုံရတတ်သည်။

▲ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...

ကိုယ်ဝန်ဆောင် အဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မမှန်ကန်သော သားလျော့ခြင်းတို့ကြောင့် ဒုက္ခကြီးစွာ ကြုံရဖွယ်ရှိသည်။

[ဤအိမ်မက်ဆိုး နိမိတ်များ

မျက်ပြယ်လျော့ပါးအောင် ဆောင်ရွက်လိုပါက အင်္ဂါနေ့

ညနေပိုင်းတွင် အများကိုးကွယ်သော စေတီပုထိုး တစ်ဆူ၏ တောင်ဘက် (ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်အနီး)မှ အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်(၉)တိုင်ထွန်းညှိပူဇော်ကာ သမ္မာဒေဝများအား တိုင်တည်လျှောက်ထားပါလေ။

(၉)ကဏန်း၊ အနီရောင်နှင့် ပီးတို့မှာ မီးဓာတ်၏ ပင်မသရုပ်များဖြစ်ကြသည်။ မီးဓာတ်သည် သတ္တုဓာတ်အား အရည်ဖျော် ဖျက်ဆီးအောင် နိုင်ခြင်း ခဲ့ယှင်း(Ké Xíng)သဘော ရှိလေရာ သံကြိုး၏ အဆိုးများကို လျော့ပါးစေနိုင်ပါလိမ့်မည်။]

❖ ရွှေဆွဲကြီး ဆင်ပြန်ခြင်းသည် လူတိုင်းအတွက် သတင်းကောင်း ကြားရမည့်နိမိတ်ဖြစ်ကာ...

❖ လုံမပျို၊ လုလင်ပျိုတို့ တစ်ယောက်တစ်နယ်စီ ဝေးကွာနေရစဉ် မြင်မက်ပါက...

ချစ်သူ၏ အကြင်နာစကားများကို နားဆင်ခွင့် ရနိုင်သည်။

❖ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ချစ်ခင်ကြင်နာရစဉ် (ကြင်စဉ်း အခြေအနေကိုဆိုလိုသည်။) အမျိုးသမီးက ဆွဲကြိုးဆင်မြန်းရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

ခင်ပွန်းသည်တွင် ဓနဥစွာ တိုးပွားလာမည်။ [ရွှေဆွဲကြိုး မဟုတ်သော်

အကျိုးဝင်ပါသည်။ သံကြိုးမှလွဲ၍ ငွေ၊
တေး(သံမလိုက်သော တေးကြိုး၊ ဖြစ်ရပါ
သည်။)နှင့် Fancy ကော်စေ့ပုတီးများ
အားလုံး အပါအဝင် ဖြစ်သည်။]

✦ အိမ်ထောင် မကျသေးသော
လူပျိုက မြင်မက်လျှင်(သံကြိုးမှ
လွဲ၍ အခြားဆွဲကြိုး တစ်ခုခု)...

ငွေကြေး ပြည့်စုံချမ်းသာသော
အိမ်ထောင်စုမှ အမျိုးသမီးနှင့် လက်
ဆက်ရက်နီးရှိသည်။ ဇနီးကို အဖို့ပြု၍
ငွေကြေး ရွှေထည် မြောက်မြားစွာ
ပိုင်ဆိုင်ရတတ်သည်။

✦ ဆွဲကြိုး ဝယ်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်
ဒေအိမ်သာအတွင်း မှန်လက်စွဲ
ပေါ်ပေါက်မည်။

○ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်
လျှင်...

သားသမီးတစ်ဦးအတွက် ထိမ်းမြား
မင်္ဂလာကိစ္စ ဆောင်ရွက်ပေးရတတ်
သည်။

○ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ဆွေမျိုးသားချင်း တစ်ဦးဦး၏
မင်္ဂလာကိစ္စတွင် ဦးဆောင်ပေးရမည်။

○ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

မောင်နှမရင်းချွာတစ်ဦး မင်္ဂလာ
ဆောင်ဖြစ်မည်။

○ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

မိတ်ဆွေရင်းချွာ မင်္ဂလာကိစ္စအတွက်
အလုပ်များရတတ်သည်။

○ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

စိတ်ချမ်းမြေ့ ရှင်လန်းဖွယ် ကုဋ္ဌာရုံ
အတွင်းများ ကြုံရမည်။

○ ယဉာသင်ကြားနေသူက မြင်
မက်လျှင်...

စာမေးပွဲတွင် လွယ်ကူစွာ အောင်
နိုင်မည်။

○ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

ဆေးကွက်သစ်၊ ဖောက်သည်

ဝယ်လက်အသစ်
ရရှိမည်။

○ တောင်သူလယ်သမားက မြင်
မက်လျှင်...

သီးနှံအသစ်၊ မျိုးစေ့အသစ်များ
စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ခြင်းကြောင့် ဝင်ငွေ
တိုးပွားမည်။

○ နာမကျန်းဖြစ်နေသူက မြင်မက်
လျှင်...

ဆေးကောင်း၊ သမားကောင်း တွေ့
ရှိ၍ ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်း
နိုင်သည်။

○ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မြင်
မက်လျှင်...

ကျန်းမာဝပြုံးသော ရင်သွေးကို
အောင်မြင်စွာ မွေးဖွားမည်။

○ အချုပ်အကျဉ်း အကျပ်အတည်း
ကြုံနေရသူက မြင်မက်လျှင်...

မကြာမီ လွတ်မြောက်နိုင်သည်။

✦ ဆွဲကြိုး ပျောက်သည်ဟု မြင်မက်လျှင်ကား
ကြမ္မာဆိုးဝင်ခြင်း ဖြစ်တတ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်
လျှင်...

စီးပွားအလုပ်အကိုင် ပျက်စီးတတ်
သည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ခင်ပွန်းသည် အလုပ်အကိုင် ဆုံးရှုံးမှု
ကြုံရဖွယ်ရှိသည်။

✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ချစ်သူရည်းစား၏ ငြိုငြင်ခြင်း ခံရ
တိန်းရှိသည်။

✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

တစ်ကိုယ်တည်း အထီးကျန်စွာ
နေရဖွယ်ရှိသည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

လေလွင့်ဆုံးရှုံးမှု ကြီးမားမည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်
မက်လျှင်...

ပိုးမွှား၊ အပင်ရောဂါနှင့် ရာသီဥတု
ဖျက်ဆီးသဖြင့် သီးနှံများ ပျက်စီးနိုင်
သည်။

✦ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက
မြင်မက်လျှင်...

ပညာရေးတွင် စိတ်ဝင်စားမှု နည်း၍
အခက်အခဲ ကြုံမည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်နေသူက မြင်
မက်လျှင်...

ဆေးထိုး၊ ဆေးစားမှား၍ ဝေဒနာ
ဆိုးရွားနိုင်သည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်က...

ခရီးမဆုံး အကျိုးမဲ့စွာ ပြန်လာရဖွယ်
ရှိသည်။

■ မိမိ ဆင်ဖြူထားသည့် ဆွဲကြိုး ပြတ်လျှား
သည်ဟု မြင်မက်ခြင်းသည် သတင်းဆိုး
အနိစ္စရုံပြင်ကွင်းများ ကြားသိ ကြံဆရမည့်
နိမိတ်ဖြစ်သည်။

★ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်
လျှင်...

မိသားစုဝင်အတွက် စိတ်မချမ်းမြေ့
စရာသတင်း ကြားပါမည်။

★ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ခင်ပွန်းသည်အတွက် စိတ်ထိခိုက်
ဖွယ် သတင်းကြားရမည်။

★ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ရပ်ဝေးရောက် မိတ်ဆွေများနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ သတင်းဆိုး ကြားရမည်။

★ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ခင်မင် ရင်းနှီးသူများအတွက်
ဝမ်းနည်းကြေကွဲရဖွယ်ရှိသည်။
★ နာမကျန်း ဖြစ်နေသူက မြင်မက်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူလင်း ၁၅၅

လျှင်...

ကုသရခက်သော ဝေဒနာ ဖြစ်နေ တတ်သည်။

★ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်က...

အကောက်ကြသူ သတိထားပါ။

★ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲ ကျတတ်သည်။

★ အမှုအခင်း ရင်ဆိုင်ရစဉ် မြင်မက် ပါက...

မိမိဘက်မှ ရှုံးနိုင်ခြေ ရှိသည်။

★ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါ က...

အစအနပင် ရှာ၍မရတော့ပါ။

★ သင်္ကြံ ပြတ်သွားသည်ဟု မြင်မက်လျှင် ကား၊ ကောင်းဆူးနိမိတ် ဖြစ်သည်။

★ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...

ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ကျက်သရေမင်္ဂလာ ရှိသောကိစ္စ ပေါ်ပေါက်မည်။

★ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်... အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ ဝင်နိုင်သည်။

ညွှန်ကောင်းစောင်ကောင်း ရောက်လာ မည်။

★ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်... လုပ်ကျော့ရှင်းသောချစ်သူ ရတတ် သည်။

★ အပျိုက မြင်မက်လျှင်... ပညာရှင်၊ ဓနရှင်တစ်ဦးနှင့် နီးစပ် နိုင်သည်။

★ နာမကျန်း ဖြစ်နေသူက မြင်မက် လျှင်...

မကြာမတင်မှာပင် ကောင်းစွာ ကျန်းမာလာမည်။

★ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲတွင် ထူးချွန်စွာ အောင်မြင် မည်။

* ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်... အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းချဲ့ထွင် နိုင်မည်။

* တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

လယ်ယာမြေ တိုးတက်ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရမည်။

* အချုပ်အကျဉ်း အကျပ်အတည်း ကြုံနေရသူက မြင်မက်လျှင်...

မြန်မကြာ လွတ်မြောက်မည်။

* ဆွဲကြီး ပြုလုပ်ရမည့် (မိမိကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်စေ၊ ပန်းထိမ်ဖိုတွင် အပ်နှံခိုင်းစေရမည်ဖြစ်စေ) အကျိုး အမြတ် ရရှိမည်နိမိတ် ဖြစ်သည်။

* အိမ်ထောင်ရှင် [ခင်ပွန်း (သို့မဟုတ်)ဇနီး]က မြင်မက် လျှင်...

အကျိုးအမြတ် ရရှိမည့် စီးပွား လုပ်ငန်း ပြုလုပ်ရမည်။

* အပျို လူပျိုက မြင်မက်လျှင်... ငွေကြေးပြည့်စုံသော မိသားစုဝင် ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

* နာမကျန်း ဖြစ်နေသူက မြင်မက် လျှင်...

ဝေဒနာ မရည်မကြာ ပျောက်ကင်း သွားမည်။

* ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်... အမြတ်အစွန်း တိုးပွားမည်။

* တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

ကောက်ပဲသီးနှံ အထွက်တိုးမည်။

* ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲ၌ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင် နိုင်သည်။

စာမျက်နှာ (၁၅၅)မှ အဆက်

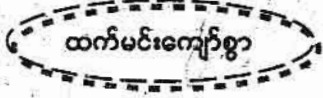
ဆုံးမတော်မူသော။ သာသကာရတ သာဓက။ ယုံမှားခြင်းကင်းဝေးသည်။ အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော။ သား သေမြဲ၊ တရားစင်စစ်၊ တရားအင် မြင့် မြတ်တော်မူသော။ သာရဏ်မှ ရွှေအနစ်ဆင်းတက်သို့ တင့်တယ်ထင် မှသော မြတ်စွာဘုရားကို။ သာဓု- သာဒဿိ၊ ကောင်းမွန်ရှိသောစွာ။ ဝဗ္ဗာန် ရှိခိုးပါ၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်စုစည်းနှင့် ပါရဝိပလ္လင် တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရှေ့ ဝဗ္ဗာန်ရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ ပုထိုးတော်)၊ ဒီယာထာက-ဒီယနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)၊မှ ပြန်ဆိုအ ပါသည်။]

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် (၁၁)ပိဋကတ် စိမ်းစိမ်းအိမ်ဌာန် ဝင်ခဲ့ပါသည်။

- * နယောဗုဒ္ဓိယထိဒ္ဓိ [ပုတီး(၁)လုံး]
- * ရာဂါး [ပုတီး(၁)လုံး]
- * ဒေသီယီ [ပုတီး(၁)လုံး]
- * ဟောပီ [ပုတီး(၁)လုံး]
- * ဇာတီ [ပုတီး(၁)လုံး]
- * ဇရာပီ [ပုတီး(၁)လုံး]
- * ဖရဂပီ [ပုတီး(၁)လုံး]
- * နောကပီ [ပုတီး(၁)လုံး]
- * ဖရိဒေသီ [ပုတီး(၁)လုံး]
- * ဒုက္ခပီ [ပုတီး(၁)လုံး]
- * ဒေယုဒ္ဓါပီ [ပုတီး(၁)လုံး]
- * ဥပမာယပီ [ပုတီး(၁)လုံး]

အထက်ပါအတိုင်း ပုတီး(၁၁)စုံ စိမ်းစိမ်းပေတ္တာပို့ အမှုစေ ဆုတောင်း ပြုရသည်။ လွန်စွာ အကျိုးထူးသော အဝိဋ္ဌာန်ဖြစ်၍ စာဖတ်သူများအား အထူး ဝမ်းနားမှုပေးစေလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါ သည်။ စေတနာမှန်လျှင် ထံကောင်းပါ။

အောင်စ (LL-3)

www.burmeseclassic.com

အသက်ရှည်လိုသူတိုင်းအတွက်

အနန္တဓာတ်ပြုလုပ်ခြင်း

ဆရာ ဦးကျော်လင်း
(နေ့လစဉ်)

ရှေးက ဗညာရှင်များ ကြံစည် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသော အနန္တဓာတ်ပြုလုပ်မှုသည် အင်္ဂါရတ်ဗညာရှင်၌ တနင်္ဂနွေနှင့်အင်္ဂါဖြစ်သော ခဲဓာတ်နှင့် ထိုတနင်္ဂနွေ ခဲဓာတ်၏ ဘဂ္ဂိအရပ် သန့်ရှင်းစက်ကြိမ်သော ဘင်ဓာတ်နှစ်ပါးတို့ ပူးပေါင်း၍ ပြုပြင်လုပ်ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ထိုဓာတ်နှစ်ပါးကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း ပြုလုပ်လိုပါက (၂)ကျပ်သားစီ ဆတူပေါင်းလျက် ကန်စွန်းပွင့်လုံပက်နှင့် ထည့်ပြီး ဓာတ်သားအရည်ပျော်ရုံကို မီးနှင့်ပေးထားခဲ့လျှင် နှစ်ပါးစုံပြုဖြစ်လာလေသည်။

ပြုဖြစ်၍ အားလုံးကုန်လျှင် ထိုပြာကို ဖိနှင့် ပြန်ထိုးပြီး ဓာတ်သားတခြား၊ ချော်တခြား ကွဲလျက် ဖြစ်လာသော အခါ ထိုဓာတ်သားကို ယူ၍ ဘင်(၂) ကျပ်သား ထပ်ရောပြီး ရှေးနည်းအတိုင်း ပြုလုပ်၊ ပြန်ထိုး၊ ထပ်ထည့်။ ဤသို့ (၇)ကြိမ် ပြုလုပ်ခဲ့လျှင် ခဲဓာတ်ပျောက်၍ အစွမ်းထက်သော ဘင်ဓာတ်ရောက်ကာ လိုအပ်သောဓာတ်ကို လွယ်ကူစွာ ပြုချနိုင်လေသည်။

ရွှေ၊ ငွေ၊ သံ၊ ကြေး၊ ခဲ၊ ပြဒါးစသော ဓာတ်နုဓာတ်ရင့်များကို ပြုချလိုသောအခါ ဥပမာ ရွှေ(၁)ကျပ်သားတို့ ပြုချလိုလျှင် ပြုမူဖြစ်သော ဘင်ဓာတ်သားနှင့် ဆတူပေါင်း၍ သမအောင်ထိုးပြီး လုံပက်တွင် ထည့်ကာ ရှေးနည်းအတိုင်း ဓာတ်သား အရည်ပျော်ရုံကို မီးနှင့် ပြုချရလေသည်။

ဓာတ်ရင့်များမှာ ဘင်အစွမ်းသတ္တိ

ကြောင့် ပြုဖြစ်လာသော်လည်း ပြုကြမ်းအဖြစ်နှင့် တည်ရှိနေသောကြောင့် မဖောက်ထုံး ရွေးကြီးသုံးရွေး ခန့်ထည့်၍ သမပြီးလျှင် ဆက်လက်၍ မီးဖုတ်ရလေ၏။ ထိုအခါမှ ပြာနုဆိုက်လေသည်။

အရည်နုသော သွပ်၊ ခဲ၊ ပြဒါး၊ ဘင်၊ - ဈာတ်တို့မှာ ငါးဆယ်သား၊ တစ်ပိသော လိုအပ်သလောက် သံဒယ်အိုးတွင် ထည့်၍ ထိုပြာ(၁)ကျပ်သား ခန့် ထည့်ပြီး ရောမွှေလျှင် အလွယ်တကူ အားလုံး ပြုဖြစ်လေ၏။ ပြုအကြမ်းမှ ပြာနုဆိုက်၍ ပြုအသေရောက်သည်အထိ မီးနှင့်ဖုတ်၍ သတ်ရလေသည်။

ခဲနှင့် ဘင်မှ စခဲ့သော ထိုအနန္တဓာတ်ပြုသည် ထိုပြာနှင့် တွေ့ထိသော ဓာတ်ပစ္စည်းအားလုံးတို့မှာ ဘင်ပြာနောက်ကို လိုက်၍ ပြုဖြစ်လေသောကြောင့် အနန္တပြာဟု ရှေးဗညာရှင်များ သတ်မှတ်ထားခဲ့ကြလေသည်။

ထိုဓာတ်ပြုများကို စားသုံးရန် သင့်မသင့်ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန်မှာ ဤကဲ့သို့ စစ်ဆေးရလေ၏။

ဓာတ်ပြု သေမသေ စစ်ဆေးနည်း

- ၁။ ဓာတ်ပြုကို ဖိနှင့်ထိုး၍ ဓာတ်သားပြန်ချလျှင် အသားပြန်ပလာခြင်း။
- ၂။ ဓာတ်ပြုမှာ ဝိတ်၊ ဂဏ၊ အလေးချိန် ယှိခြင်း။
- ၃။ ဓာတ်ပြုကို မီးခဲပေါ်တင်လိုက်လျှင် အခိုး

- အငွေမထခြင်း။
- ၄။ ဓာတ်ပြုကို ရေပေါ်သို့ ပစ်ချခဲ့လျှင် ရုတ်တရက် ရေပပြန်ခြင်း။
- ၅။ ဓာတ်ပြုကို နွားနို့အစိမ်းနှင့် ရောမွှေလျှင် နွားနို့ ပည်ညစ်ပသွားခြင်း။
- ၆။ ဓာတ်ပြုကို ရေနှင့် ရောမွှေလျှင် ပြာ သီးခြားမနေဘဲ နွားနို့နှင့်ရေ ရောယက်သို့ ပေါင်းသွားခြင်း။
- ၇။ ဓာတ်ပြုအရောင်အဆင်းမှာ ပည်ညစ်ညိုပြာ ရုပ်ကြမ်းလက္ခဏာ ယှိခြင်း။
- ၈။ ဓာတ်ပြုအရောင်အဆင်းမှာ ရွှေရောင်အနီရောင် ဝမ်းဝါရောင် ထုံးခြောက်ရောင် ရှိခြင်း။
- ၉။ သိသာထင်ရှားစေရန်မှာ ဖိဝိ ပြုလုပ်သော ဓာတ်ပြုများကို စားသုံးလျှင် အန္တရာယ်ပရှိစေရန် ရှေးဗညာရှင်များ စနစ်တကျ စီမံပြုလုပ်သွားခဲ့သော ရှေးဗညာရှင်များ စနစ်တကျ စီမံပြုလုပ်သွားခဲ့သော မူအတိုင်း သေပြီးသော ဝိဇ္ဇာက ဓမ္မပြာပုံစံနှင့် စံထိုးစစ်ဆေး၍ သေ၊မသေကို သတ်မှတ်ရလေသည်။ ဖော်ပြခဲ့သော ဓာတ်လက္ခဏာများသည် ဓာတ်သေလက္ခဏာပင် ဖြစ်လေ၏။

ဓာတ်မ(၉)ပါး ပြုသေ၏

ခန္ဓာကိုယ် အကျိုးပြုပုံအကျဉ်း

၁။ နာသေပြာသည် - ခြင်ဆီအားရှည်းရောဂါ၊ ဆီးအိမ်အားရှည်းသော နက္ခတ္တရောင်ခြည်ရောင်၊ ၁၅၉

ရောဂါ၊ ပိုးရောဂါတို့ကို နိုင်သည်။

၂။ **ဘင်သေပြာသည်** - လေဓာတ်ပျက်သောရောဂါ၊ အကြောရောဂါ၊ ကိုယ်ရေပြားရောဂါ၊ ပိုးနာတို့ကို နိုင်သည်။

၃။ **လွတ်ပြာသည်** - အပူအတက်နာသောရောဂါ၊ အစာဟောင်းအိမ်ရောဂါ၊ အူလမ်းကြောင်းရောဂါများကို နိုင်သည်။

၄။ **သွပ်သေပြာသည်** - ဝမ်းမီးပျက်ရောဂါ၊ သည်းခြေရောဂါ၊ အစာအိမ်သစ်၌ဖြစ်သောရောဂါ၊ ဆံဖြူသွားကျိုးအိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းတို့ကို တားဆီးနိုင်သည်။

၅။ **ဒန်သေပြာသည်** - ဝမ်းပျက်ရောဂါ၊ သည်းခြေရောဂါ၊ တွေဝေ၍ နှုတ်မမြိန်သောရောဂါ၊ ကြွက်သားများအားနည်းသောရောဂါ၊ ထုံကျဉ်ဖောရောင် အသားပွရောဂါများကို နိုင်သည်။

၆။ **သံသေပြာသည်** - သွေးအားနည်းသောရောဂါ၊ သုက်ဓာတ်ပျက်သောရောဂါ၊ သွေးနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါဆိုးတို့ကို နိုင်သည်။

၇။ **ဘော်သေပြာသည်** - ဓာတ်ကြီးလေးပါးပျက်စီးသောရောဂါ၊ ခုခံအားကျဆင်းသောရောဂါ၊ ဝမ်းပျက်ရောဂါ၊ အရိုးပျော့ရောဂါတို့ကို နိုင်သည်။

၈။ **ကိတ်၊ ရွှေသေပြာသည်** - ကိုယ်သားကိုယ်ရေ မွဲခြောက်သောရောဂါ၊ နှလုံးသားရောဂါ၊ အဆုတ်ရောဂါ၊ အသည်းရောဂါ၊ ခန္ဓာကိုယ်မပျက်စီးရအောင် စောင့်ရှောက်နေသော အာယု၊ ဥသမ၊ ဝိညာဏဓာတ်သုံးပါးတို့ကို စောင့်ရှောက်နိုင်သည်။

၉။ **ပြဒါးသေပြာသည်** - ရိုးတွင်းခြင်ဆီ၊ အသားအရေအတွင်းတို့၌ ပိတ်ဆို့နေသော ရောဂါများကို ဖောက်ထွင်းသွားလာဖျက်ဆီးနိုင်ပြီး အပူအပုပ်နာရောဂါ၊ အိုနာသေရောဂါများကို တားဆီးနိုင်၍ ကာမဂုဏ်တွင် လိုအပ်သလောက် စွမ်းဆောင်နိုင်လေသည်။

သေပြီးသော ဓာတ်ပြာအားလုံးတို့သည် ဓာတ်လေးပါး ညီညွတ်၍ အသက်ရှည်ခြင်းကိုသာ ပြုတတ်ကြလေသည်။

မှတ်ချက်
သွပ်သေပြာသည် ပါစကဝမ်းမီးကို အားကောင်းစေသောကြောင့် ခံနိုင်ရည်ရှိသော အေးမြချိုဆိမ့်သော အစာများနှင့် တွဲဖက်၍ စားသုံးသင့်သည်။ သို့မဟုတ် ဖိကြမ်းငှက်ပျောသီးနှင့် စားသုံးရ၏။

ကျန်ရှိသော ဓာတ်(၈)ပါးပြာတို့ကို မှီဝဲနေစဉ်မှာ ဝမ်းမီးပျက်တတ်သော ဖရုံသီး၊ ဖရုံသီး၊ ဘူးသီး၊ ကန်စွန်းရွက်၊ လက်ဖက်၊ မြေပဲ၊ ရေခဲ၊ ချုပ်၊ ဖွဲ၊ အေး၊ လေးသော အစာများကို လွန်စွာ မစားသင့်။ နွားနို့၊ သကြား၊ ထောပတ်၊ ပျားရည်၊ တင်လဲ၊ ဆိတ်နို့၊ စတုမဂ္ဂတို့ဖြင့် နှစ်သက်ရာနှင့် သုံးဆောင်နိုင်သည်။

မသေသေးသော ဓာတ်ပြာကို စားသုံးခြင်း၏အကျိုး

- ၁။ ပျက်လုံးဝါနောက်ခြင်း
- ၂။ အသံပျက်လာခြင်း
- ၃။ ဆံပင်မွေးညင်းများ ကျွတ်လာခြင်း
- ၄။ သွေးအန်ခြင်း
- ၅။ သွေးကြောလေကြောများ ပိတ်ဆို့ပေါက်ကွဲခြင်း

၆။ အဖုအကျိတ်များထွက်ခြင်း

၇။ ကိုယ်အော့ပျက်ခြင်း

၈။ အစာအိမ်ပေါက်ခြင်း

၉။ လေဖောက်ပြန်သောရောဂါဖြစ်ခြင်း

၁၀။ သွေးဖောက်ပြန်သောရောဂါဖြစ်ခြင်း

၁၁။ အစာအိမ် ရင်ဘတ် ဦးခေါင်း အလွန်ပူလာခြင်း

၁၂။ တစ်ကိုယ်လုံး နူနာရောဂါဖြစ်ခြင်း

၁၃။ ထွက်သက်ဝင်သက် အပြုဖောက်ပြန်ခြင်း

၁၄။ တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်ကိုက်ခဲသော ဝေဒနာခံစားခြင်း

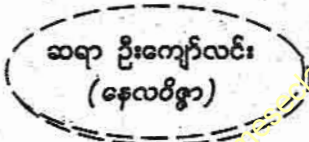
၁၅။ မလုပ်နိုင် မရှားနိုင်အောင် နာကျင်လေးလံခြင်း

၁၆။ ယောက်ျားများမှာ သုက်ပျက်ရောဂါ၊ ဆီးရောဂါဖြစ်ခြင်း

၁၇။ မိန်းမများမှာ သွေးပျက်ရောဂါ၊ သားပျက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း

ဓာတ်ပြာ အဆိပ်သင့်ခဲ့လျှင်
ဓာတ်ပြာ အနုအရင့် အနည်းအများကို လိုက်၍ တချို့(၂၄)နာရီအတွင်း သေသည်။ တချို့(၇)ရက်နှင့် သေသည်။ တချို့(၁)လနှင့်သေသည်။ တချို့(၃)လနှင့်သေသည်။ တချို့(၁)နှစ်ကြာမှ သေသည်။ တချို့ ဘဝဆုံးသည် အထိ ရောဂါရလေသည်။

ရှေးထုံးမူ
'ဓာတ်လုံးဓာတ်ပြာ၊ ဆောင်ရွက်ရာတွင် အိမ်သာအပင်အောက်၊ သိပ်ကျောင်းအောက်နှင့် အိမ်အောက်ကမ်းထိပ်၊ မြေခိုင်၊ သုသာန်၊ သေရန်များပြား ဝါးသားအလျှင် ဖုတ်ကင်ကြော်လှော်၊ သင်္ချိုင်းခေါ်တွင်း စာနီခွင်၌ ရှောင်ကြည့်အရပ်၊ မလုပ်အပ်၊ ပြုမှတ်စွဲပြုစေ'

ရောဂါတိုင်းဒေသကြီး၊ မြောင်းမြခရိုင်၊ အိမ်ခြံမြေ၊ အိမ်ခြံကြီးရပ်ကွက်
ကံလှပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ဓမ္မဝိပဿနာဆရာတော် ရွှေဟင်္သာဝံသ သာသနာဝါယ ဓမ္မစရိယ
အစိုးရသာသနဓဇ ဓမ္မစရိယ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဓမ္မကထိက

ကံလှ အရှင်သောဘိတာဝံသ

၏ လက္ခဏာတော်နှင့် ဩဝါဒ

သရဗိဒ္ဓါပညာ
(B.Sc) ရွှေဘို
(လက္ခဏာမဟာဘုတ်သုတေသီ)

ထေရုပ္ပတ္တိ

ဆရာတော်သည် ရောဂါတိုင်းဒေသကြီး၊ ကျောင်းကုန်းမြို့နယ်၊ မီးသွေးတိုက်ကျေးရွာနေ ခမည်းတော် ဦးထင်စိန်၊ မယ်တော် ဒေါ်ရွှေဌေးတို့မှ ဩဇာ နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၉) နတ် သောကြာနေ့တွင် ဖွားမြင်တော် မူခဲ့ပါသည်။

သုဝဇ္ဇာ၊ တပေါင်းလဆန်း(၆)ရက် နေ့တွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ အမှတ်(၆) မြို့ဦးကျောင်းတိုက်၊ အိမ်မဲကျောင်း ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးဝိမလ နှင့် ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး မိဘနှစ်ပါး၏ နေရာကွယ်လွန်မှုကို ခံယူကာ ရှင်သာမဏေ ဝိပဿနာဖြင့် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ရှင်ဘုရား ခုနစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလ ဆန်း(၁)ရက်၊ မြတောင်စာသင်တိုက် နေထိုင်တော်မူစဉ် မြတောင်စာသင် တိုက် မဟာနာယကဆရာတော်ကြီး ဦးဇော်ဝရကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး မြတောင်မြို့နေ ဦးစံရာဒေါ်ခင်အေး နှင့် နေထိုင်တော်မူကာ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကို ခံယူ တော်မူလျက် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ရွှေဟင်္သာဝံသ သာသနာဝါယ ဓမ္မစရိယ၊ အစိုးရသာသနဓဇ ဓမ္မစရိယ၊
မိုးကုတ်ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ၊
ဓမ္မကထိက - ကံလှ အရှင်သောဘိတာဝံသ

◆ ရွှေဟင်္သာဝံသ သာသနာဝါယ ဓမ္မစရိယ၊ အစိုးရသာသနဓဇ ဓမ္မစရိယ၊ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ၊ ဓမ္မကထိက ကံလှ အရှင်သောဘိတာဝံသ

စာပေပရိယတ္တိများ သင်ယူခြင်း ကုန်းမြို့ မီးသွေးတိုက်ကျောင်း
ရောဂါတိုင်းဒေသကြီး ကျောင်း ဆရာတော် ဦးကုသလ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၁

တိပိဋကဓရ ဓမ္မာဘဏ္ဍာဂါရိက
ဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်ကြသည့်
ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝါယာမိန္ဒာဘိဝံသ
ဆရာတော် ဦးသီလကုန္ဒာဘိဝံသ
ဆရာတော် ဦးကုန္ဒပိလ၊ ဆရာတော်
ဦးဝံသပါလာလင်္ကာရ၊ ဆရာတော်
ဦးဂန္ဓမာလင်္ကာရ တိပိဋကဓရ
ဘဏ္ဍာဂါရိကဆရာတော်များထံမှ ဖော်
ယတ္တိစာပေများ သင်ယူဆည်းပူး
သည်။

အောင်မြင်ခဲ့သည့်
စာမေးပွဲများ
* သာသနာ့ဓလေ့
စရိယ (၁၀-၇-၉၆)

* ရွှေဟင်္သာဝံသ သာသနာ
ပါလဓမ္မာစရိယ (၁၃၅၀-၃)

သာသနာရေးတာဝန်များ

အိမ်မဲမြို့ မြို့နယ်သံဃနာယက
အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် (၈)နှစ်တိုင် ဆောင်ရွက်ပြီး
ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့လျက်ဖြစ်သည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ဟောပြောခြင်း

ဗုဒ္ဓဂိုဏ်း၊ ဓမ္မဂိုဏ်း၊ သံဃဂိုဏ်း
ရာဇဂိုဏ်းများ ကင်းလွတ်စွာဖြင့်
ထေရဝါဒ ပိဋကတ်တော်၌ လာရုံသော
ကမ္မဋ္ဌာန်းများဖြင့် ကျေးဇူးတော်
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော်
၏ ဥပနိဿယခံယူ၍ သစ္စာလေးစား
တရားတော်များကို ဟောပြောတော်
ရှိပါသည်။

ပန်းတနော်မြို့ မြတောင်စာသင်
တိုက်ဦးပိလဥက္ကဋ္ဌ၊ ဦးကုမာရမြတောင်
ကုမာရ၊ ဦးအာစာရ၊ ဦးစန္ဒောဘာသ
ဆရာတော်များ။

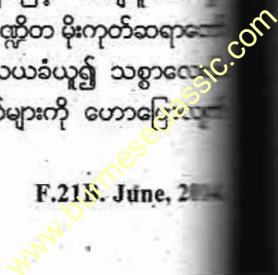
ညောင်တုန်းမြို့ ရွှေဟင်္သာတောရ ပါဠိ
တက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်မှ အဘိဓဇ
မဟာရဋ္ဌဂုရု ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝိပလ၊
တိုက်အုပ်ဆရာတော် တိုက်ကြပ်ဆရာ

တော် စာချဆရာတော်များ။

စစ်ကိုင်းဒေသကြီး မင်းကွန်း ဓမ္မာ
နာဒတိပိဋကဓရဓမ္မာဘဏ္ဍာဂါရိက ဆရာ
တော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဝိပလသာရာဘိဝံသ။

မန္တလေးမြို့ ပန်းမော်ကျောင်းတိုက်
နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက ဥက္ကဋ္ဌ
ဆရာတော် ဒေါက်တာ ဘဒ္ဒန္တကုမာရ
ဘိဝံသ။

၁၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

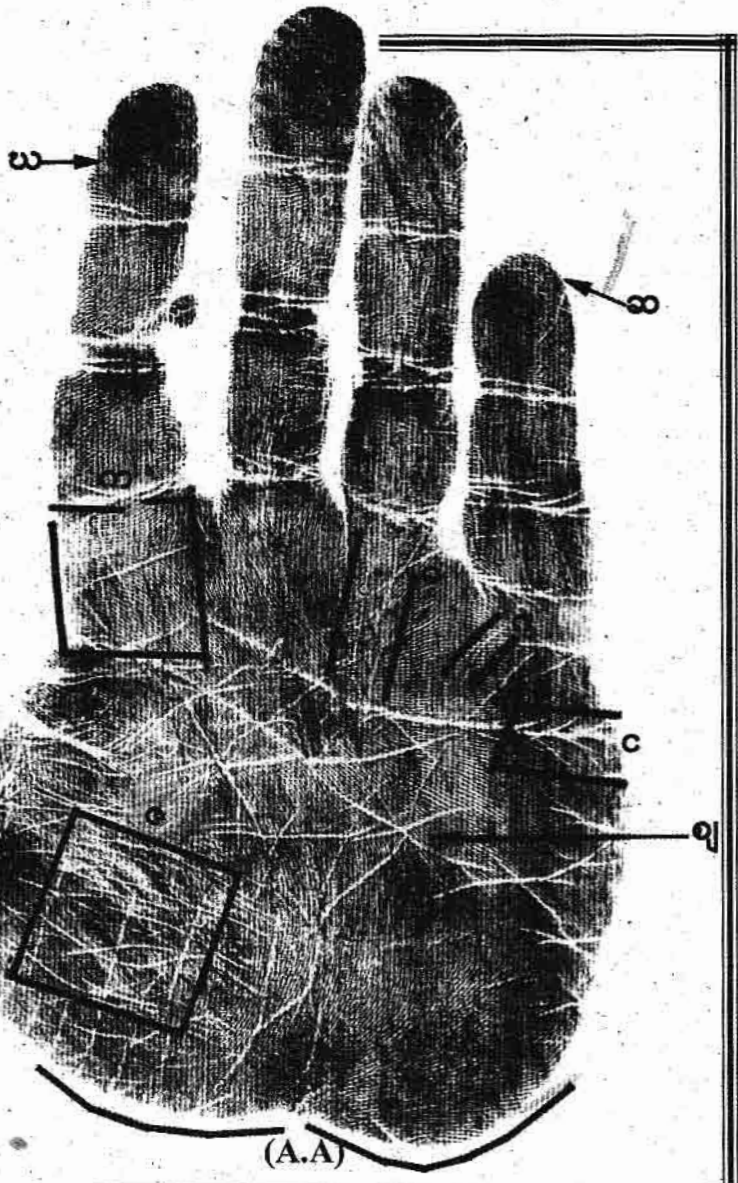
ဘာသာနာပြုတရား ဟောပြောခြင်း

မင်းကွန်း တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘာဏှာ
 မိမိကဆရာတော်ကြီး သြဝါဒကို
 သူက တိပိဋကနိကာယ ဆွမ်းဆန်
 သတ် ရေစက်ချတရားပွဲ နိုင်ငံတော်
 သတ္တိတက္ကသိုလ် ရေစက်ချ တရား
 သတ်များကို စတင် ဟောကြားခဲ့ပါ
 သည်။

ရန်ကုန်မြို့ မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရား
 နေရာတွင် လုပ်ငန်းစဉ်ပြန်ပွားရေး အဖွဲ့
 နှစ်ကြီး၏ အသိအမှတ်ပြု ဓမ္မကထိက

ကမ္ဘာ့နာစရိယ
 သက်ကင်ခံရပြီး
 မိမိကုတ်
 သရာ
 သတ်ကြီး၏
 ဥပနိဿယကို
 သူက
 ကမ္ဘာ့နန်း
 နေရာပြအဖြစ်
 ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲ
 ဆောင်ရွက်လျက်...

- * အိမ်မဲမြို့ ကံလှဓမ္မရိပ်သာ၌ ၁၂-နှစ်။
- * အိမ်မဲမြို့ သီးကွင်းကျေးရွာ ဓမ္မ
 ရိပ်သာ၌ ၇-နှစ်။
- * ကျွဲစိန်ကျေးရွာ ဓမ္မရိပ်သာ၌
 ၁၁-နှစ်။
- * ဘုရားကြီးကုန်းကျေးရွာ ဓမ္မရိပ်သာ
 ၆-နှစ်။
- * ကျွဲတိုင်ကျေးရွာ ဓမ္မရိပ်သာ၌
 ၃-နှစ်။
- * သရက်ပင်ကွင်း ဓမ္မရိပ်သာ၌
 ၁-နှစ်။
- * ကြိုင်ခင်းကျေးရွာ၌ ၁-နှစ်။
- * ဘုရားကြီးကုန်း မိုးကုတ်အဖွဲ့ခွဲ
 (၂၂၅)ဓမ္မရိပ်သာ၌ ၁-နှစ်။
- * သီရိထောင့်ကျေးရွာ ဓမ္မမဇ္ဈရိပ်သာ
 ၃-နှစ်။

- * ကျောင်းကုန်းမြို့နယ် မီးသွေးတိုက်
 ကျေးရွာ ဓမ္မရိပ်သာ၌ ၉-နှစ်။
- * မင်္ဂလာပင်ဒေါင့်ကျေးရွာ ဓမ္မရိပ်သာ၌
 ၃-နှစ်။
- * ကွမ်းခြံကုန်းကျေးရွာ ဓမ္မရိပ်သာ၌
 ၃-နှစ်။
- * နတ်ရေတွင်းကျေးရွာ ဓမ္မရိပ်သာ၌
 ၅-နှစ်။
- * ပန်းတနော်မြို့ ပခန်းကျောင်းတိုက်
 ဓမ္မရိပ်သာ၌ ၃-နှစ်။
- * ချောင်းဖျားကြီးကျေးရွာ ဓမ္မရိပ်သာ၌
 ၃-နှစ်။
- * ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး မင်္ဂလာဒုံ
 မြို့နယ် ဘုရားကုန်းကံကုန်းအဖွဲ့ခွဲ
 (၅၅၅)ဓမ္မရိပ်သာ၌ ၆-နှစ်။
- * မဟာစန္ဒာရုံ ဓမ္မရိပ်သာ၌ ၁-နှစ်။
- * ကျွဲတိုင် ဓမ္မရိပ်သာ၌ ၄-နှစ်။
- * မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး ပျော်ဘွယ်
 ဓမ္မရိပ်သာ၌ ၃-နှစ်။

မြို့ ဓမ္မရိပ်သာ၌ ၁-နှစ်။

စသည်ဖြင့် နယ်လှည့်၍ ဝိပဿနာ တရားတော်များကို ဟောကြားခဲ့ပါ သည်။

ကံလှပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ဓမ္မရိပ် သာ၌ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အာစိဏ္ဍကံ ယောဂီ (၃၀-၄၀)ခန့်ကို (၁၅)နှစ်တိုင် တိုင် ဟောကြားပြသလျက် ရှိပါသည်။

လက္ခဏာတော်လေ့လာချက်

□ လက်ဖဝါးသည် အပိုင်းပုံစံဖြစ် နေပါတယ်။ (A.A)

ဒါကတော့ ဖျတ်လတ်တက်ကြွခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုမြန်ဆန်ခြင်း၊ စိရိယအား ကောင်းခြင်း၊ အရာရာကို စိစစ် သေချာအောင် ဆောင်ရွက်တတ်ခြင်း၊ စည်းစနစ်ကြီးခြင်း၊ စီမံကိန်းချ ဆောင် ရွက်တတ်ခြင်းကို ပြပါတယ်။

□ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ရံ အား ကောင်းပါတယ်။ (က)

ဒါကတော့ ရည်ရွယ်ချက်ထားရှိ ခြင်း၊ ဘာသာတရားကို အလေးထား ခြင်း၊ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုလိုခြင်း၊ ရည် ရွယ်ထားသည့်အတိုင်း ပြီးမြောက်ခြင်း၊ ပညာတတ်မြောက်ခြင်း၊ ဂုဏ်သိက္ခာ ကို တန်ဖိုးထားခြင်း။

ဘဝအခြေအနေ တိုးတက်မြင့်မား လိုခြင်း၊ အကြီးအကဲဖြစ်ခြင်း၊ လမ်းညွှန်သင်ပြပေးနိုင်ခြင်း၊ လူမှုရေး လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ခြင်း၊ လူမှုဝန် ထမ်းစိတ်ရှိခြင်း၊ ပရဟိတစိတ်ထား ရှိခြင်းတို့ပါ။ [ဘယ်လက်ညှိုး တတ်ယ ဆစ်တောင်ကြွသဖြင့် ယခုလို သုံးသပ် လိုက်ပါတယ်။(၅)]

□ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ရံ နှလုံးလမ်း ကြောင်းထက်မှာ သြဇာလမ်း ကြောင်း ပါပါတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့ အသက်ကြီးမှ အောင် ခံ၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာန်

မြင်မယ့် ကံနိမိတ်ပါပဲ။ အသက်ကြီး လေ အောင်မြင်လေ ကံကောင်းလေပါ ပဲ။

□ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ရံတွင် မျဉ်းမတ်တစ် ကြောင်း ပါပါတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့ အာဝဇ္ဇန်းကောင်းခြင်း၊ အဟောအပြောကောင်းခြင်း၊ သူတစ် ပါး နားဝင်အောင် ဆုံးမနိုင်စွမ်းရှိခြင်း၊ စည်းရုံးရေးကောင်းခြင်း၊ စာအသင်ပြ ကောင်းခြင်း၊ လာဘ်ရလွယ်ခြင်းတို့ပါ ပဲ။

□ လက်ညှိုးသည် အတွင်းဘက်သို့ ယိုင်နေပါတယ်။ (ဃ)

ဒါကတော့ အောင်မြင်ကျော်ကြား မှာကို ပြပါတယ်။

□ နှလုံးလမ်းကြောင်းရင်းမှာ မြားပြီး သဏ္ဍာန်ကို တွေ့ရတယ်။ (င)

ဒါကတော့ ခြေရံပရိသတ် ပေါများ စေခြင်းပါပဲ။

□ လက်မအား ကောင်းပါတယ်။ (စ)

ဒါကတော့ စိတ်ဓာတ် ကြံ့ခိုင်ခြင်း နဲ့ ဇွဲကောင်းခြင်းကို ပြပါတယ်။

□ လက်သန်း တိုပါတယ်။ (ဆ)

ဒါကတော့ ရှင်းရှင်းဘွင်းဘွင်း ပြော တတ်ခြင်း၊ ဟန်မဆောင်တတ်ခြင်းကို ပြပါတယ်။

□ သောကြာဂြိုဟ်ရံမှာ သံဆန်ခါ ကွက်ကြီးများ ပါပါတယ်။ (ဇ)

ဒါကတော့ ကြည်ညိုသူပရိသတ်များ ကြောင်းကို ပြပါတယ်။ စာပေ၊ ကျမ်းဂန် များလဲ ပြုစုနိုင်လိမ့်မယ်။ ရပ်နီးထက် ရပ်ဝေးက ပို၍ ကြည်ညိုသူ ထောက်ပံ့ သူ များပါမယ်။

□ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း ဖြောင့်တန်း ရှည်လျားပါတယ်။ (ဈ)

ဒါကတော့ စိတ်မြန်ခြင်း၊ ဉာဏ် ပညာထက်မြက်ခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ချက်

ပြတ်သားခြင်း၊ လက်တွေ့ဆောင်ရွက် တတ်ခြင်း၊ စိတ်ကူး မယဉ်တတ်ခြင်း

ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းခြင်း၊ အား ရှင်းရှင်း စိတ်ရှင်းရှင်းထားနိုင်ခြင်း၊ ပဋိပတ္တိလုပ်ငန်းကို ပို၍ အကျိုး နိုင်ခြင်းပါပဲ။

□ လက်မ ပထမဆစ် ဒေါင်းပျက် ပါပါတယ်။ (ည)

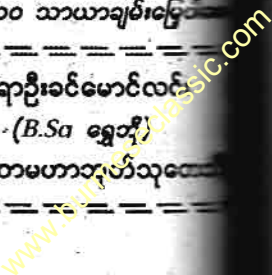
ဒါကတော့ ရိက္ခာပြည့်စုံခြင်း၊ အထွေ ကောင်း အသောက်ကောင်း စားခြင်း၊ အစားအသောက် မမျိုးနိုင်ခြင်း၊ ပညာ လေးပါး ပေါများခြင်း၊ ကောင်းစား များကို ဖြစ်စေပါတယ်။

ဩပါဒ်

- အပျက်ထွက်ခြင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်း အပြစ် ခြင်းတို့ကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။
- စိတ်ရှည်ခြင်း ဇွဲသန်ခြင်း သည်းခံခြင်း သာသနာပြုကြပါ။
- နောင်တပူရအောင် မိမိစိတ်ကို ထိန်း စောင့်စည်းပါ။
- သံသရာအဆက်ဆက် ဝမ်းမြောက် အောင် ကောင်းမှုပြုလုပ်ပါ။
- မိမိ၏ ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ကို ပကောင် လုံးခြံစွာပိတ်ပါ။
- မိမိ၏ ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ကို ငြိမ်းစေ ကျင့်သုံး အားထုတ်ပါ။
- သင်ခြင်း ဆောင်ခြင်း ပို့ချခြင်းဖြင့် ဘာသာကို စောင့်ရှောက်ပါ။
- ဝိပဿနာပညာ ပက်ပညာတို့ဖြင့် ဖြစ်အောင်ကျင့်ပါ။
- အာသဝေါတရားရှာနိပါတ်မှ ရှင်းသော စိတ်၌ ထင်ပျက်ပါ။

သင်၏ဘဝ သာယာချမ်းမြေ့စေ

	ဆရာဦးခင်မောင်လင်း	
	(B.Sa ရွှေတီ)	
	(လက္ခဏာမဟာဘုရားသုတေသန)	

တာဝန် ကျက်သရေတိုး၍

ပညာပေးခြင်းလေသော

အစီအစဉ်

ဂါယကီဇာတ်
(ဗိဇ္ဇာဓရ၊ စစ်ကိုင်း)

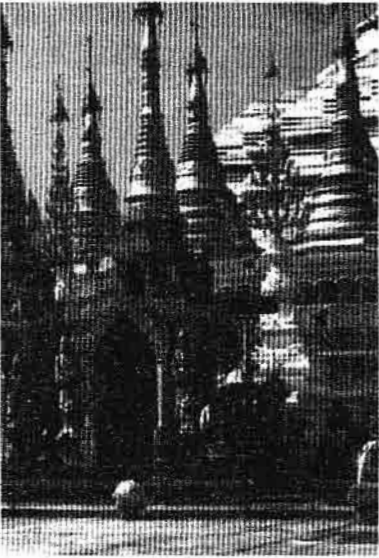
တစ်နေ့သော ညနေချမ်းအခါ သမယတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျောင်းဆရာများ ဖြစ်ကြသော ဦးနေထွန်းနှင့် ဦးစန်းထွန်းဟုခေါ်သော မိတ်ဆွေကြီးနှစ်ဦးနှင့်အတူ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးလမ်းတွင်ရှိသော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်အသစ်တွင် တွေ့ဆုံ၍ လက်ဖက်ရည်သောက်ကာ ထွေရာလေးပါးစကား ပြောနေကြလေသည်။

‘ဟုတ်တော့ဟုတ်တယ် ကိုစန်းထွန်းရ...ကျက်သရေရှိဖို့ ဆိုတာက သိပ်အရေးကြီးတယ်ဗျ။ စီးပွားရေး ဖြစ်ဖြစ် လူမှုရေး၊ ပညာရေးဖြစ်ဖြစ် ဘယ်နေရာမဆို သူ့လာနဲ့သူ ကျက်သရေရှိနေမှပဲ။ ဒါကို လူတွေက များသောအားဖြင့် ‘အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ နေကြတာ များတယ် ထင်တာပဲ’

‘တကယ်ဆို ကျက်သရေမင်္ဂလာ ရှိအောင် နေလို့ထိုင်လို့ ပြင်ဆင်ထားတာလဲ မြင်လိုက်တာနဲ့ သွားချင်စဖွယ်၊ စားချင်စဖွယ် ဒီလိုမှ စီးပွားလာဘ်လာဘာ ပိုပြီး ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်မှာဗျ’ ဟု ဦးနေထွန်းမှ ပြောလေ၏။

‘ဒါဖြင့် မောင်ဂါကြီးရယ် သူတစ်ဦးတစ်ယောက် အမြဲတမ်း ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိနေအောင် ဘုရားဟောထားတဲ့ မင်္ဂလာတရားတော်တို့နဲ့အညီ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ကြမှ စာရိတ္တရော၊ စီးပွားရေးရော တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းကြမှာဗျ။ ခုခေတ်နဲ့တော့ မလွယ်ပေါင်မောင်ရာ’

ဟု ဦးစန်းထွန်းမှ ပြောလျှင်... ‘ဒါတော့ ဒါပေါ့ ဆရာကြီးရယ် သိတဲ့အတိုင်း ခေတ်ကလဲ ဆုတ်ကပ်ထဲ တွန်းပို့နေတယ်ဆိုတော့ မင်္ဂလာတရားတော်နဲ့အညီ နေထိုင်ကြဖို့ ဆိုတာ မလွယ်ပေဘူး။ ဘယ်ဟာ သူတော်ကောင်းတရား၊ ဘယ်ဟာ သူယုတ်မာ

တရားဆိုတာ ကွဲကွဲပြားပြား သိထားကြဖို့ အရေးကြီးပြီဗျ’

‘ကဲ...ဒီလိုဆိုရင် ငါမေးချင်တာက လူတစ်ဦးမှာ ကျက်သရေမင်္ဂလာ ရှိအောင် တရားတော်နဲ့အညီ နေထိုင်ရသလို တခြား နည်းလမ်းလေးတွေနဲ့လဲ လုပ်လို့ မရပေဘူးလား။ အထူးသဖြင့် မောင်တို့ ဗေဒင်နည်းနဲ့ပေါ့။

ငါ့အဖေ ပြောခဲ့တာ သတိရလိုက်မိလို့ပါ။ မှတ်တော့ မမှတ်မိဘူး ဗေဒင်နည်းနဲ့လျှံတော့ လှူရတာနဲ့ တူပါရဲ့ ကွာ မင်းသိရင် ပြောပြစမ်းပါဦး’

ဟု ဦးစန်းထွန်းမှ ပြောလေ၏။ ‘မှန်တယ်’ ဆရာကြီးရဲ့ ဗေဒင်နည်းနဲ့ လူတစ်ဦးမှာ အမြဲတမ်း ကျက်သရေမင်္ဂလာတိုးတက်နေအောင် လုပ်လို့ ရသဗျ။

ဝံသာနုဦးပျိုင့်ဆိုတဲ့ ဆရာကြီး ရေးသားတဲ့ လောကီမှတ်တုံ နည်းမျိုးစုံဆိုတဲ့ စာအုပ်ကလေးမှာ ဒီလို ရေးထားသဗျ...

ကျက်သရေတိုးရန် ပိန္နဲနှစ်ပြန် ပြုပုံပတ်၍ ထား သိရှိရန်မှာ နေ့လိုက်သာ၊ ပြုရာကုသိုလ်များ ဖွားတနင်္ဂနွေဖြစ်ခဲ့ပေ၊ ပြုလေစေတီများ...

နေ့တနင်္လာ၊ ထိုသို့မှာ၊ ပြုရာလျှာကနွား၊ အင်္ဂါသာ၊ တံခွန်သာ၊ စိုက်ပါမှန်ယုား၊ ဗုဒ္ဓဟူးလတ်၊ ကျောင်းစရပ်၊ ပြုအပ်လိုက်ရုများ၊ တန်ဆောင်းစရပ်၊ ပြုလတ်ရေတွင်း၊ တံတာခင်း၊ ဖွားခြင်းရုရသာ၊ သောကြာတန်ဆောင်း၊ စိုက်တည်ထောင်၊ ထွန်းပြောင်သိရှိဖွား၊ တံခွန်ကြီးစွာစိုက်သင့်ပါ၊ နေ့မှာစနေသာ၊ ထွန်းကျက်သရေ ရှန်းလက်စေထက်နေပုံအလား’

အထက်ပါ လင်္ကာလေးကို ဟန်နှင့် ပန်နှင့် ကျွန်ုပ်မှ ရွတ်ဆိုပြလိုက်သောအခါ....

‘အင်း လင်္ကာလေးကတော့ ချောသားပဲ။ ဒါပေမယ့် မောင်ရင့်ဟာက နေ့သားအလိုက် ကုသိုလ်ပြုဖို့အတွက် ကျောင်းကြီးတွေ၊ စေတီကြီးတွေ ဆိုတော့ ဘယ် လူတိုင်း လုပ်နိုင်တော့မှာတုံး’

ဟု ဦးနေထွန်းမှ ပြောလေ၏။ ‘ဒါက ဒီလိုရှိတယ် ဆရာရဲ့၊ နေ့သားအလိုက် ကျောင်းတွေ၊ စေတီ

တွေ ကြီးကြီးမားမား လှူဒါန်းရမယ်လို့ မဆိုလိုဘူးဗျ။ လှူနိုင်တဲ့သူက ကျောင်းရေပ် စသည် ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းပေါ့ဗျာ။

မလှူနိုင်တဲ့ ဆင်းရဲသားတွေမှာဖြင့် ကိုယ့်ရဲ့ သီရိအရပ်မှာ ရှိတဲ့ ကျောင်း စေတီရေပ် စသည်တွေမှာ အမြဲတမ်း ကိုယ်တတ်နိုင်ရာကို သွားရောက် လှူဒါန်းနေဖို့ ပြောလိုတာဗျ။ အနည်း ဆုံး တံမြက်စည်းလေး သွားလှည်းနေ ရင်ကို ကျက်သရေတိုးပို့ပေါ့'

'ဟုတ်လိုက်လေ မောင်ရာ ငါ့အဖေ ပြောတုန်း နားထောင်ခဲ့ရတာပဲ။ ဒါပေ မယ့် ခုကြည့်မမှတ်မိဘူးဗျ။ ဒီတော့ နှုတ်တစ်ရာ စာတစ်လုံး ဆိုသလို စာ လေးနဲ့ မှတ်တမ်းတင်ပြီး ရေးကွာ။ ငါ သိချင်သလို အများသူငါလဲ သိသင့် တဲ့ နည်းကလေးဖြစ်လို့ မင်းပို့နေကျ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ပို့လိုက် တော့ကွာ'

ဟု ဦးစန်းထွန်းမှ တိုက်တွန်း၍ နေ့နံအရပ်နှင့် အလှူပြုပုံတို့ကို အမြဲ ကျက်သရေ တိုးတက်စေလိုသူတို့ အတွက် ဖော်ပြလိုက်ပါတော့သည်။

ပရိဝါရ ၁*	အာယု ၂	နဂရ ၃
သီရိ ၆		၄ ဘုမ္မိ
၈ ဌာန	၅ တေဇ	၉ ဂဟပတိ

ဥပမာပြထားသော ပုံစံ၌ တနင်္ဂနွေ သားတို့အတွက် မိမိမွေးနံအရပ်မှစ၍ ပရိဝါရ၊ အာယု စသ် ရေတွက်သွား လျှင် သောကြာမြောက်အရပ်သည် သီရိအရပ် ဖြစ်ပါသည်။

ကျန်နေ့သားတို့လည်း မိမိမွေးနံ
၁၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အရပ်မှစ၍ ပရိဝါရ စသည် ရေတွက် ပါ။

ကျက်သရေမင်္ဂလာ အမြဲတိုးတက် နေစေရန် အစီအရင်များ...

တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့သည် မိမိ၏ သီရိအရပ်ဖြစ်သော မြောက် အရပ်တွင်...

စေတီတည်၍ လှူဒါန်းပါ။ စေတီ မတည်နိုင်လျှင် မြောက်အရပ်တွင် ရှိ သော စေတီများ၌ မွေးနေ့တိုင်း (သို့ မဟုတ်) အခါအားလျော်စွာ စေတီ တော်အား ရှိခိုးပူဇော် ပန်း၊ ဆီမီး၊ ရေချမ်း ကပ်လှူခြင်း၊ သန့်ရှင်းရေး ကုသိုလ်ပြုခြင်း စသည်တို့ ပြုလုပ်ပေး ပါ။ အမြဲတမ်း ကျက်သရေမင်္ဂလာ တိုးတက်၍ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး စသည်တို့ သိသာစွာ အောင် မြင်ဖြစ်ထွန်းနေပါလိမ့်မည်။

တနင်္လာသားသမီးတို့သည် မိမိ၏ သီရိအရပ်ဖြစ်သော အရှေ့ မြောက်ထောင့်အရပ်တွင်...

အလှူပေး မဏ္ဍပ်ကနားရေပ် စသည် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းပါ။ သို့ မဟုတ် မိမိတို့ သီရိအရပ်တွင်ရှိသော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်များကို မွေးနေ့တိုင်း အဆင်သင့်သလို လှူဒါန်းပေးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးတို့သည် မိမိ၏ သီရိအရပ်ဖြစ်သော အရှေ့အရပ် တွင်...

စေတီပုထိုးများ၌ တံခွန်တိုင်လှူဒါန်း ပါ။ သို့မဟုတ် သီရိအရပ်တွင်ရှိသော စေတီ စသည်တို့တွင် မွေးနေ့တိုင်းတို့ ၌ အဆင်သင့်သလို စက္ကူတံခွန်တိုင် များနှင့် ပန်း၊ ရေချမ်း စသည် လှူဒါန်း ပေးပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတို့သည် မိမိ၏ သီရိအရပ်ဖြစ်သော အရှေ့တောင် ထောင့်အရပ်တွင်...

ကျောင်းတိုက်များ၊ ရေပ်လိုက်ဂူများ ပြုလုပ်လှူဒါန်းပါ။ သို့မဟုတ် သီရိ အရပ်တွင်ရှိသော ကျောင်း၊ ရေပ်၊ လိုက်ဂူ စသည်တို့၌ မွေးနေ့တိုင်း၌ အဆင်သင့်သလို ပန်း၊ ရေချမ်း စသည် လှူဒါန်းခြင်း၊ သန့်ရှင်းရေး ကုသိုလ် ယူခြင်းတို့ ပြုလုပ်ပေးပါ။

ကြာသပတေး သားသမီးတို့သည် မိမိ၏ သီရိအရပ်ဖြစ်သော အနောက် တောင်ထောင့်အရပ်တွင်...

ရေပ်၊ တန်ဆောင်း၊ ရေတွင်း၊ တံတားခင်းခြင်း ကုသိုလ်ပြုပေးပါ။ သို့မဟုတ် သီရိအရပ်တွင်ရှိသော တံတားဟောင်း၊ ရေပ်ဟောင်း စသည် တို့ကို ပြုပြင်ပေးခြင်း စသော ကုသိုလ် ပြုလုပ်ပေးပါ။

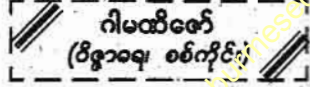
သောကြာသားသမီးတို့သည် မိမိ၏ သီရိအရပ်ဖြစ်သော အနောက် မြောက်အရပ်တွင်...

စောင်းတန်းများ၊ တန်ဆောင်းများ ပြုလုပ် လှူဒါန်းပေးပါ။ သို့မဟုတ် သီရိအရပ်တွင်ရှိသော တန်ဆောင်းများ ကို ပြုပြင်ခြင်း၊ ယင်းအရပ်ရှိ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ထီးလှူဒါန်းခြင်း ပြုပေး ပါ။

စနေသားသမီးတို့သည် မိမိ၏ သီရိအရပ်ဖြစ်သော တောင်အရပ် တွင်...

စေတီ စသည်တို့၌ တံခွန်တိုင် လှူဒါန်းပါ။ သို့မဟုတ် ယင်းအရပ်တွင် ရှိသောစေတီ၌ စက္ကူတံခွန်တိုင် စသည် မွေးနေ့တိုင်း အဆင်သင့်သလို လှူဒါန်းပေးပါ။

ဘဝတစ်သက်လုံး၌ ကျက်သရေ တိုး၍ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး များ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ကညာသိဒ္ဓိပညာ

မူကွဲ

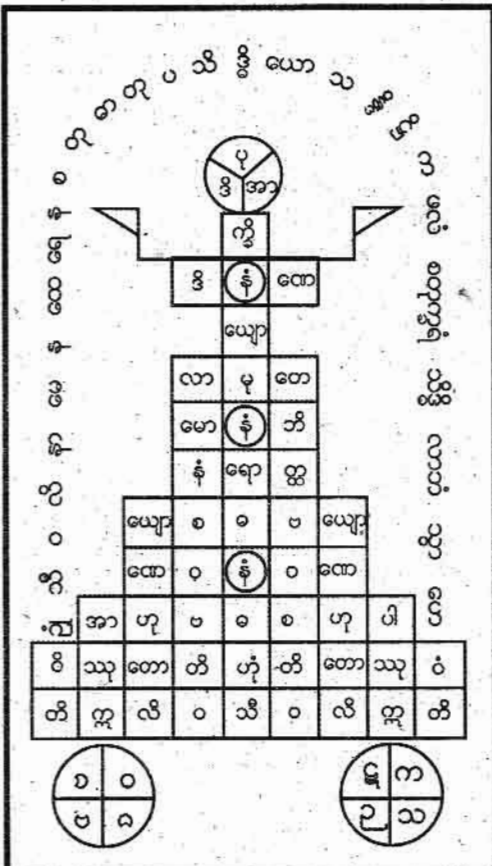
ကျွန်တော်သည် အင်းအိုင်လက်ဖွဲ့ကို ဝါသနာကြီးသူဖြစ်ရာ စာစောင်မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါရှိသော အင်း၊ စမ မှန်သရွေ့ကို တတ်နိုင်သရွေ့ ရှာဖွေလေ့လာ စုဆောင်းလေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါသည်။ လက်တွေ့ လုပ်ကြည့်သည်များလည်း ရှိပါသည်။

ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားသော အင်းများထဲတွင် ယခု ဖော်ပြချင်သည့် အင်းလည်း ပါသည်။ လာဘာသိဒ္ဓိဒီပံ အင်းဟု ခေါ်ပါသည်။

ထိုအင်းကို စက္ကူဖြူစက္ကူ အစိမ်းရောင်ပေါ်တွင်ချပြီး ဖယောင်းတိုင်တွင်ပတ်၍ ရှင်သီဝလီဇာနန္ဒာ မထေရ်နှင့် ဘုရားရှင်အား အာရုံထားကာ တစ်လတစ်ကြိမ် ပူဇော်ပါသည်။

တန်ဆောင်းနန်း၊ တန်ဖိုးတူး၊ တယ်လီနန်းနှင့် တန်ခူးလက်တိုင် တစ်လအတွင်း (၅)ကြိမ်မှ (၁၀)ကြိမ် ခံ ပူဇော်ပါသည်။ ထာပုသင်္ဃာဒီ ဩနိတြာမှကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုအင်း ပူဇော်ရသော အကျိုးမှာ ဝင်ငွေကောင်းလာခြင်း၊ ထိက်ပွင့်လာခြင်း၊ လူနတ်ချစ်ခင်ခြင်း၊ အလုပ်ရခြင်း

စသော ကောင်းကျိုးများရသည်။ လက်တွေ့တွေ့ များစွာရှိပါသည်။ အောင်သာလေထီမှ တွတ်တစ်လိန်းဆု နှစ်ကြိမ် ပေါက်ဖူးပါသည်။

ဤဆောင်းပါး ရေးခြင်းမှာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးတွင် ဆောင်းပါးရှင် ကောင်းမြတ်ထွန်း(ဟင်္သာတ) ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုရခြင်းမှ အစပြုပါသည်။

ထိုဆောင်းပါးပါ အင်းနှင့် ကျွန်တော် သုံးစွဲသောအင်းမှာ အနည်းငယ် ကွဲလွဲပါသည်။ ကျွန်တော်အား ညွှန်ပြသူဆရာမှာ သူကိုယ်တိုင် သုံးစွဲပါသည်။ ယုံကြည်နိုင်သော သီလရှိသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သိသော မူကွဲအင်းကို ဝါသနာရှင်များ ထပ်မံ သိရှိစေရန်နှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် မှတ်တမ်းဝင်စေရန် ဖော်ပြရပါသည်။

အင်းဆန်နှင့် ဂါထာမှာ အတူတူ ဖြစ်သော်လည်း **အလယ်(၉)ကွက်တွင် ရုပ်စမ မပါပါ။** စ.ခ.ပ.ဝသာ ပါရှိပါသည်။ အလယ်တွင် နံ သွင်းရပါသည်။

ထွန်းညှိပူဇော်သူ၏ မွေးနံဂဏန်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဖန် **အင်းတော်ထိပ်တွင် ပု-ဒီ-အာ** ပါသည်။ ကျန်သည်များ အားလုံးတူပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်သည်ကတစ်ကြောင်း၊ မူကွဲ တွေ့ရှိထားသည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် တင်ပြရခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း...

အောင်ကျော်ဇော်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၇

ကိုယ်တွေ့ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ပေးရောင်၊ သောက်ဆေး

ကျွန်တော် ကျောင်းသားဘဝ သတ္တမ တန်းတွင် ပညာသင်ကြားနေချိန်က ဖြစ်ပါ သည်။ တစ်နေ့ ကျွန်တော် ရုတ်တရက် ဖျားပြီး နောက်တစ်ရက်တွင် ကိုယ်ခန္ဓာ တစ်ခုလုံး ဖောရောင်လာပါတော့သည်။

ပထမ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်အတွင်း ခပ်ပေါ့ ပေါ့နေမိသဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာသည် တဖြည်း ဖြည်း အရောင်မလျော့ဘဲ ရောဂါ ပိုဆိုးလာ ပါတော့သည်။ အသက်မရှူနိုင်၊ အစာမစား နိုင်ဘဲ အခြေအနေ အတော်ပင် ဆိုးရွားလာ ပါသည်။

ကိုယ်ဖောရောင်နေ၍လား မသိ။ ဆီးချုပ် ဝမ်းချုပ်ပင် ဖြစ်လာသည်။ ဆေးမျိုးစုံ သောက်သော်လည်း ရောဂါ မသက်သာလှ ပါ။ တစ်ကိုယ်လုံး တင်းကျပ်ပြီး အသက်ရှူ မရတော့သည်အထိ ဖြစ်လာသည်။

ကံကောင်းသည်ဟု ပြောရမလား မသိ။ ကျွန်တော်မိဘ၏မိတ်ဆွေ ဗိုလ်မှူးကြီး ဦးကြီးတစ်ဦး အိမ်သို့ ရောက်လာပါသည်။ ထိုဦးကြီးက ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဖော ပျောက်သည့် ဆေးနည်းကို ပြောပြသွားပါသည်။

ထိုဆေးနည်းမှာ အဓိကက ဆူးလေကြီး ခေါ် ဆူးလေ ဖြစ်ပါသည်။ ဆူးလေကြီးဟု ခေါ်ခြင်းမှာ ဆူးလေငယ် နောက်တစ်မျိုး ရှိသေး ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ဝတ်ပြုသည့် ဆူးလေကြီးသည် မိုးဦးက ယာသင်း များ၍ ထိန်းထား၊ မြေသို့ ခြန်ထိန်းထား။

အရွက်မှာ မှန်ကန်စွာရှာရန်နှင့် ဆူးလေ ခြစ်ရိုးသားကြောင့် ဆူးလေဟု ထိန်း။ ဆူးလေပင်သည် အအေးပင် အပူကြိုက် ဖြစ်၏။ သူ၏ အအေးသည် အလွန်ပူသော အချိန်၌ အလားတူပေါက်သော မြက် စသည်

တို့ ခြောက်သွေ့ချိန်အခါတွင် ဆူးလေကြီး အပင်များသည် အလွန် စိမ်းလန်းစိုပြည် ၏။ ဤမျှအထိ အပူကို ကာကွယ်နိုင်သည် ဟု သိရပါ၏။

ဆေးဖော်နည်းမှာ...

ဆူးလေကြီးအပင်များကို အပြစ်ပါအောင် ပြုကြီးထပ် တူ၍ နတ်ယူပြီး ရောင်အောင် ဆေးရပါမည်။ ဆူးလေကြီးဖြစ် ပွားပါး အလေး ချိန်နှင့်အတူ ထန်ဖို(ထို)ထန်လျက်နှင့် ဆတူ ရော၍ ရေဖြင့် သုံးခွက်တစ်ခွက်တစ်ကျိုးပြီး သောက်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဤဆေးကို သောက်လိုက်သဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ကိုယ်အရောင်အဖောရောင်ဂါ သက်သာလာပါသည်။ ဆေးကို သုံးရက် ဆက်တိုက် သောက်လိုက်သောအခါ သိသိ သာသာကြီး ကိုယ်ရောင်အဖော လျော့ကျ သွားပြီး ခုနစ်ရက်ဆက်တိုက် သောက်သော အခါ စားကောင်း သောက်ကောင်း အခြေ အနေ ရောက်ရှိကာ ကျန်းမာရေး ကောင်း လာပါသည်။

ဆူးလေကြီး၏

အာရုံသာနှင့် အကျိုးသွား

ဆူးလေကြီးသည် ချို၏။ အေး၏။ ဝါပိက၌ ချို၏။ ဝါဖြိုးစေ၏။ ခြင်ဆီကို ပွားစေတတ်၏။ အားကို ဖြစ်စေတတ်၏။

အဖောရောင်ဂါကိုသာမက ကျောက်တည် ရောဂါ၊ အစာမကြေ ရင်ဖြည့်၊ မီးတွင်းဖျား ရောဂါတို့ကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေကြောင်း တစ်ပါးတည်း တင်ပြလိုပါသည်။

ကျောက်တည်ရောဂါ

ဆူးလေကြီးနှင့် ကျောက်ကွဲပင်ကို ရော၍ သောက်သော် ကျောက်အရည်ပျော်ကျ၍ ကျောက်တည်ရောဂါ ပျောက်ကင်းစေ သည်။

အစာမကြေ ရင်ဖြည့်

ဆူးလေကြီး(၄)ပဲသားနှင့် ချင်း ခြောက်(၁)ကျပ်သားကို သုံးပုံတစ်ပုံ ကျွန်အောင်ပြုတ်၍ နေ့စဉ် နံနက်စောစော သောက်ပေးပါ။

မီးတွင်းဖျား

ဆူးလေသီး(၁)ကျပ်သား၊ ရေ(၃၀) ကျပ်သားထည့်၍ သုံးပုံတစ်ပုံကြွင်း ပြုတ်ပြီး တစ်ခွက်စာ သောက်ပေးပါ။ ယင်းအတိုင်း ခုနစ်ရက် ဆက်သောက်ပေး ပါ။

ဆူးလေကြီးနှင့် ဆူးလေငယ်

ခွဲခြားရန်

ဆူးလေကြီး

အပင်ကြီး၏။ အရွက်သည် မန်ကျည်း ရွက်နှင့်တူ၏။ အရွက်သည် ဟင်းချိုအဖြစ် ချက်စားနိုင်၏။ လယ်တောင်သူများ ချက် ပြုတ်စားကြ၏။

ဆူးလေငယ်

အပင်သေးငယ်၏။ အရွက်သည် ကုလားပဲရွက်နှင့်တူ၏။ အရွက်သည် ခါးသက်သက်ရှိ၏။

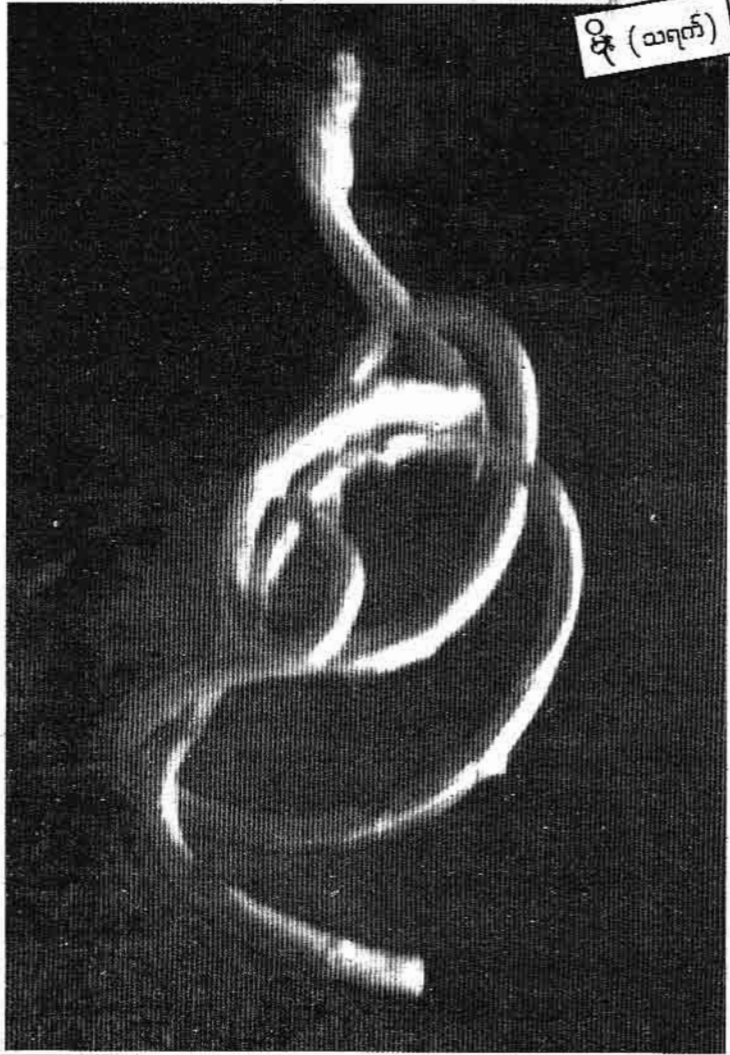
ဦးလှရွှေ(ပညာရေး)

ထူးထူးခြားခြား

ဂန္ထီရ နွယ်ဝင်များ

မိုး (သရက်)

◆ ဂန္ထီရကောင်းကဲ့သို့ လှပစွာ ရုပ်ဆွဲနိုင်ပတ်သော နွယ်ဝင်

'ရိုပါတယ် ညီလေးရာ အစ်ကို တယ်သူ့ကိုမှ မပေးရသေးပါဘူး။ ဒါနဲ့ ဟိုတစ်ခါ ငါ့ညီသူငယ်ချင်းတစ် ယောက်နဲ့ ဓာတ်ပုံလာရိုက်သွားသေး တယ် မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ် ကိုအောင်ကြိုင် အဲဒီ တုန်းက ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း ညီထူး ထယ်ရဲ့ ကင်မရာနဲ့ ရိုက်သွားတာ၊ ညီထူးထယ် မကွေးကို ခဏသွားရင်း ဟိုမှာ Memoryကတ် ပျောက်သွားလို့

ဓာတ်ပုံတွေ မရလိုက်ဘူး။ ဒါကြောင့် ခုတစ်ကြိမ် ပြန်လာပြီး ရိုက်တာ အစ်ကို ရေ

‘ဪ အေးပါကွာ၊ အေးပါ။ ကဲ ဒါဆို အစ်ကို နွယ်ဝင်လေး သွားယူ လိုက်ဦးမယ်။ ငါ့ညီ ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ ပြင်ထားပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကို’

ကျွန်တော်သည် ကိုအောင်ကြိုင် ယူလာပေးသော နွယ်ဝင်လေးများကို စားပွဲပေါ်တင်၍ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ရိုက်ယူလိုက်ပါသည်။ နွယ်ဝင်လေးများ မှာ သုံးခု ဖြစ်ပါသည်။

ပထမတစ်ခုမှာ မြွေတစ်ကောင်ကဲ့ သို့ လှပစွာ ရစ်ခွေလိမ့်ယုတ်နေပါ သည်။ ဒုတိယတစ်ခုမှာ သစ်ကိုင်း ပေါ်တွင် မြွေတစ်ကောင် ရစ်ပတ် ခေါင်းထောင်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်နေ ပါသည်။

တတိယတစ်ခုမှာ ကြိုးထုံးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။

နွယ်ဝင်လေးများ၏ လုံးပတ်မှာ ခဲတံ လုံးလောက်သာ ရှိကြပါသည်။ နွယ်ဝင် သုံးခုကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီးသောအခါ နွယ်ဝင်လေးများကို ကိုအောင်ကြိုင် မည်ကဲ့သို့ ရရှိခဲ့တာလဲ သိချင်တာ ကြောင့် ကိုအောင်ကြိုင်ကို မေးကြည့် မိပါသည်။

‘ဒါနဲ့ ကိုအောင်ကြိုင် ဒီနွယ်ဝင်လေး ကို ဘယ်တုန်းက ရခဲ့တာလဲ၊ ဘယ် မှာ တွေ့ခဲ့တာလဲ အစ်ကို’

‘နွယ်ဝင်လေးတွေကို သူ့အဖေ ဖြစ်တဲ့ ကာလတုန်းက ဆင်သား ကရင်ကြီး စော မြတ်မောင် ဆင်ခေါင်း ကိုပြိုင်သန်ဆိုအတူ ရခိုင်ရိုးမအစပ်နားက ယွှာချောင်းဖျားက တစ်ခုရခဲ့တယ်။

နောက်တစ်ခုကို ရွှေတောင်ကြီးချောင်းနား က ရခဲ့တာ။ နောက် ကျန်တဲ့တစ်ခုကိုတော့

ကံပျို့နယ် ကုလားပုန်းတောင်က ရလာခဲ့ တာကွ’

‘ဪ ဟုတ်ကဲ့ ကိုအောင်ကြိုင်၊ ဒါနဲ့ အစ်ကိုက ဒီနွယ်ဝင်လေးတွေကို ဘာဖြစ်လို့ ဆောင်ထားတာလဲ၊ လာဘ် ဝင်အောင် ဆောင်ထားတာလား’

‘ဟုတ်တယ် ညီလေး နွယ်ဝင်လေး တွေကို ဆောင်ထားရင် ငွေဝင် လာဘ် ရွှင်တယ်လို့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် က ပြောဖူးတာနဲ့ ဆောင်ထားဖြစ်ခဲ့ တာ’

ဟု ကိုအောင်ကြိုင်က ပြောပါသည်။ ကျွန်တော့်အနေနှင့် ဂန္တီရနွယ်ဝင် လေးများကို သိဒ္ဓိ ဘယ်လိုတင်၍ ယင်းတို့ကို မည်ကဲ့သို့ ထားရှိရမည်ကို ဆက်လက်၍ ရေးသားတင်ပြချင်ပါ သည်။

ဂန္တီရနွယ်ဝင်လေးများကို ဦးစွာ ပထမ ရေသန့်သန့်ဖြင့် စင်ကြယ် အောင် ဆေးကြောပေးရပါမည်။

ပြီးလျှင် အဖွေးနံ့သာဖြင့် ဖျန်း ပက်ပေးရမည်။ လိုအပ်ပါလျှင် ရွှေ ရောင် (သို့မဟုတ်) ငွေရောင်ဆေးများ သုတ်လိမ်းခြယ်သနိုင်ပါသည်။

ယင်းနောက် ဂန္တီရနွယ်ဝင်လေးများ ကို စတီးလင်ဗန်း (သို့မဟုတ်) စတီး ပုဂံဖြင့် ထည့်၍ အမြင့်တစ်ခုခုပေါ်၌ တင်ထားရမည်။

ပြီးလျှင် ရတနာသုံးပါးကို ခိုခို ကန်တော့ရမည်။ ပြီးလျှင် ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ရမည်။ ပြီးလျှင် အောက်ပါအတိုင်း (၁၀၈)ခေါက် ရွတ် ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၍ သိဒ္ဓိတင်ရမည်။

လာဘီနု ပုတ္တမောထေရော၊
သီလီ ဣတိ ဝိဿုတော။
သောရတော ပစ္စယာဒိမိ၊
သဒါ သောတ္တိံ ကရောတုနော။

အင်္ဂါသော ပါဠိအသံထွက်

- ဗုတ္တ = မုတ်တ
- ဣတိ = အိတိ
- ဝိဿုတော = ဝိတ်သုတော
- ပစ္စယာဒိမိ = ပစ်စယာဒိန်မိ
- သောတ္တိံ = သွတ်ထိန်

အနက်

သီလီဣတိ၊ သီလီဣတိ

ဝိဿုတော၊ ထင်ပေါ်ကျော်စောသော မူသော။ ထေရော၊ မထေရ်မြတ်သည် လာဘီနံ၊ လာဘ်လာဘကို ရကြ

သော မထေရ်တို့တွင်။ ဥတ္တထူးချွန်စွာလှ တေဒဂရအောင် ထင်

ခေါင်သတ်မှတ် မြတ်လှပါသော သော၊ ထိုအရှင်သီလီမထေရ်မြတ်

သည်။ ပစ္စယာဒိမိ၊ ရလာသီလီ ပစ္စည်းလေးပါး စသည်၌၊ ရထေရောင့်ရဲခြင်းဖြင့် နှစ်သက်တော်

သော၊ ထိုမထေရ်မြတ်သည်။ သဒါ အခါခပ်သိမ်း။ နော၊ ကျွန်ုပ်တို့

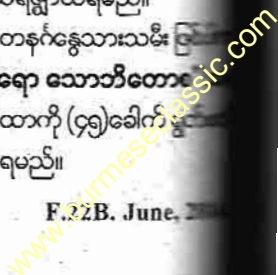
သောတ္တိံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို၊ ကရောသပြုပါစေသတည်း။

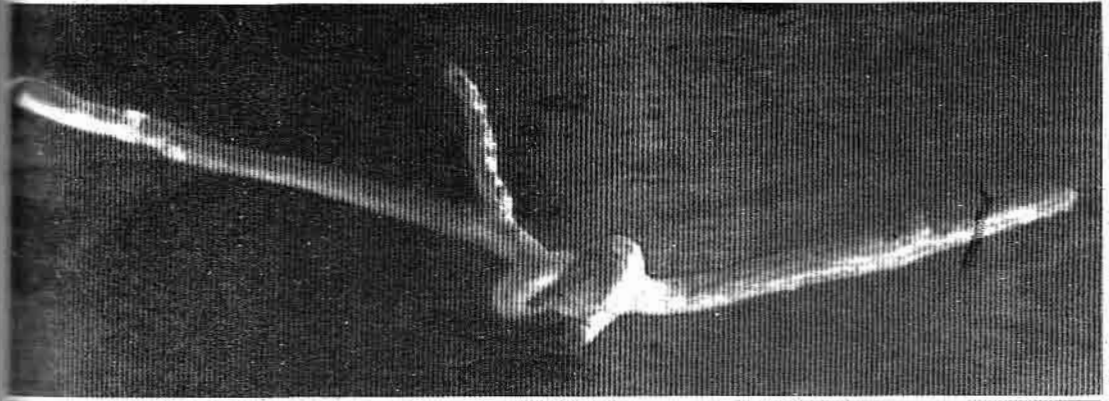
[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်နှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီတော်တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးအောင်ရွှေ၊ မြောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပါသည်။]

ပြီးလျှင် ကံပွင့်၊ ကံထူး၊ ကံမြတ်ရန် ကုသိုလ်ကံပွင့် ဆုတောင်းသော ကို မိမိတို့နေ့နံ့အလိုက် ရွေးချယ်ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရမည်။

ဥပမာ တနင်္ဂနွေသားသမီး ဦး

“မေကော်ရော သောဘိတေား၊
ချီသော ဂါထာကို (၄၅)ခေါက် ပြုစုဇော်ပေးရမည်။

သစ်ကိုင်းပင်တွင် မြွေတစ်ကောင် ရပ်ပတ်ဆိပ်ထားနေဟန်

ကံပွင့်၊ ကံထူး၊ ကံမြင့်၊ စသော
 အလှူကံပွင့်အုတ်တောင်းဂါထာများ

တနင်္ဂနွေနေ့များ
 မေကံရော သောတိတောစ
 ပိယဒဿီ သိဒ္ဓိဝိနော
 ရဝိဝါရေ အဘိဇာတာ
 တော နပယာပိ သာအံ
 နဝနာနေန ကမ္ပေန
 ပေါရာဏကံ ဝိနဿတု
 စတုန္ဒံ ဗုဒ္ဓ တောဇေန
 သဒါ သုခီ ဘဝန္တုမေ။

ဒေဝာ ပါဠိအာသံထွက်

မေကံရော = မေဝင်ကရော
 ပိယဒဿီ = ပိယဒတ်သီ
 နပယာပိ = နမတ်သာမိ
 ကမ္ပေန = ကမ်မေန
 ဝိနဿတု = ဝိနတ်သတု
 စတုန္ဒံ = စတုန်နံ
 ဗုဒ္ဓ = ဗုတ်ဝ
 ဘဝန္တုမေ = ဘဝန်တုမေ

သောတိ
 မေကံရောစ၊ မေကံရာ မြတ်စွာ
 သောတိသည် လည်းကောင်း။ သောဘိ
 သောစ၊ သောဘိတ မြတ်စွာဘုရား
 သည် လည်းကောင်း။ ပိယဒဿီစ၊
 ပိယဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည်

လည်းကောင်း။ သိဒ္ဓိဝိနောစ၊ သိဒ္ဓိ
 မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။
 ရဝိဝါရေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့၌။ အဘိ
 ဇာတာ၊ ဖွားမြင်တော်မူကြကုန်၏။
 တော၊ ထို တနင်္ဂနွေနေ့ဖွား ဘုရားရှင်တို့
 ကို။ သာဒရံ၊ ရိုသေလေးစားစွာ။
 နပယာပိ၊ ရိုဂိုးပါ၏။ အနေန
 နဝကမ္ပေန၊ ဤ အသစ်ဖြစ်သော
 ကောင်းမှုကံကြောင့်။ ပေါရာဏကံ၊
 ရှေး၌ ဖြစ်ခဲ့ ဆည်းပူးခဲ့သော မကောင်း
 မှုကံဟောင်းသည်။ ဝိနဿတု၊ အကျိုး
 မပေး တန်ခိုးပေး၍ ဆွေးမြည့်ပျက်စီး
 ပါစေသတည်း။ စတုန္ဒံ-ဗုဒ္ဓတေဇေန၊
 လေးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏
 တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ကြောင့်။
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဒါ၊ အခါခပ်
 သိမ်း။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။
 ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

တနင်္လာနေ့များ
 သရဏကံရော နောမာစ
 အတ္ထဒဿီစ ဝေယတု
 စန္ဒဝါရေ အဘိဇာတာ
 တော နပယာပိ သာအံ
 နဝနာနေန ကမ္ပေန
 ပေါရာဏကံ ဝိနဿတု
 စတုန္ဒံ ဗုဒ္ဓ တောဇေန
 သဒါ သုခီ ဘဝန္တုမေ။

ဒဂင်ဒေဝာ ပါဠိအာသံထွက်

သရဏကံရော = သရဏကရော
 အတ္ထဒဿီစ = အတ်ထဒတ်သီစ
 ဝေယတု = ဝေယတု
 စန္ဒ = စန်ဒ
 နပယာပိ = နမတ်သာမိ
 ကမ္ပေန = ကမ်မေန
 ဝိနဿတု = ဝိနတ်သတု
 စတုန္ဒံ = စတုန်နံ
 ဗုဒ္ဓ = ဗုတ်ဝ
 ဘဝန္တုမေ = ဘဝန်တုမေ

အနက်

သရဏကံရောစ၊ သရဏကံရာ
 မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။
 အနောမာစ၊ အနောမဒဿီ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထ
 ဒဿီစ၊ အတ္ထဒဿီ မြတ်စွာဘုရား
 သည် လည်းကောင်း။ ဝေယဘူစ၊
 ဝေယဘူမြတ်စွာဘုရားသည် လည်း
 ကောင်း။ စန္ဒဝါရေ၊ တနင်္လာနေ့၌။
 အဘိဇာတာ၊ ဖွားမြင်တော်မူကြကုန်
 ၏။ တော၊ ထို တနင်္ဂနွေနေ့ဖွား ဘုရားရှင်
 တို့ကို။ သာဒရံ၊ ရိုသေလေးစားစွာ။
 နပယာပိ၊ ရိုဂိုးပါ၏။ အနေန
 နဝကမ္ပေန၊ ဤ အသစ်ဖြစ်သော
 ကောင်းမှုကံကြောင့်။ ပေါရာဏကံ၊
 ရှေး၌ ဖြစ်ခဲ့ ဆည်းပူးခဲ့သော မကောင်း
 မှုကံဟောင်းသည်။ ဝိနဿတု၊ အကျိုး
 မပေး တန်ခိုးပေး၍ ဆွေးမြည့်ပျက်စီး
 ပါစေသတည်း။ စတုန္ဒံ-ဗုဒ္ဓတေဇေန၊
 လေးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏
 တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ကြောင့်။
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဒါ၊ အခါခပ်
 သိမ်း။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။
 ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

နတ္ထရာဇာဏ်ခြေဤမဂ္ဂဇာဏ် ၁၇၁

မူကံဟောင်းသည်။ **ဝိနဿတု၊** အကျိုးမပေး တန်ခိုးမေး၍ ဆွေးမြည့်ပျက်စီးပါစေသတည်း။ **စတုန္ဒ-ဗုဒ္ဓတေဇေန၊** လေးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးတေဇာ အာနုဘော်ကြောင့်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်အား။ **သဒါ၊** အခါခပ်သိမ်း။ **သုဒီ၊** ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ **ဘဝန္တု၊** ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

အင်္ဂါနေဟူား

ဒီပင်္ကရာ ပဒုမောစ
ဓမ္မဒဿိ ကကုသန္ဓော
ကောပဝါရေ အဘိဓာတာ
တေ နယဿာပိ သာဒရံ
နဝေနာနေန ကမ္ပေန
ပေါရာဏကံ ဝိနဿတု
စတုန္ဒံ ဗုဒ္ဓ တေဇေန
သဒါ သုဒီ ဘဝန္တုမေ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဒီပင်္ကရာ** = ဒီပင်ကရာ
- ဓမ္မဒဿိ** = ဓမ်မဒတ်သိ
- ကကုသန္ဓော** = ကကုသန်ဇော
- နယဿာပိ** = နယတ်သာပိ
- ကမ္ပေန** = ကမ်မေန
- ဝိနဿတု** = ဝိနတ်သတု

အနက်

ဒီပင်္ကရာစ၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။ **ပဒုမောစ၊** ပဒုမမြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။ **ဓမ္မဒဿိစ၊** ဓမ္မဒဿိ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။ **ကကုသန္ဓောစ၊** ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။ **ဘောပဝါရေ၊** အင်္ဂါနေ၌။ **အဘိဓာတာ၊** ဖွားမြင်တော်မူကြကုန်၏။ **တေ၊** ထိုအင်္ဂါနေဖွား ဘုရားရှင်တို့ကို။ **သာဒရံ၊** ရိုသေလေးစားစွာ။ **နယဿာပိ၊** ရိုသီးပါ၏။ **အနေန နဝကမ္ပေန၊** ဤ အသစ်

၁၅၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ဖြစ်သော ကောင်းမှုကံကြောင့်။ **ပေါရာဏကံ၊** ရှေး၌ ဖြစ်ခဲ့ ဆည်းပူးခဲ့သော မကောင်းမှုကံဟောင်းသည်။ **ဝိနဿတု၊** အကျိုးမပေး တန်ခိုးမေး၍ ဆွေးမြည့် ပျက်စီးပါစေသတည်း။ **စတုန္ဒ-ဗုဒ္ဓတေဇေန၊** လေးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးတေဇာ အာနုဘော်ကြောင့်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်အား။ **သဒါ၊** အခါခပ်သိမ်း။ **သုဒီ၊** ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ **ဘဝန္တု၊** ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

ဗုဒ္ဓဟူားနေဟူား

ကောဏ္ဍညော နာရဒေါ သတ္တာ
သိဒ္ဓတ္ထ ကောဏဂမနာ
ဗုဒ္ဓဝါရေ အဘိဓာတာ
တေ နယဿာပိ သာဒရံ
နဝေနာနေန ကမ္ပေန
ပေါရာဏကံ ဝိနဿတု
စတုန္ဒံ ဗုဒ္ဓ တေဇေန
သဒါ သုဒီ ဘဝန္တုမေ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ကောဏ္ဍညော** = ကွန်ဒင်ညော
- သတ္တာ** = သတ်တာ
- သိဒ္ဓတ္ထ** = သိတ်ဝတ်ထ

အနက်

ကောဏ္ဍညောစ၊ ကောဏ္ဍည မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။ **နာရဒေါသတ္တာစ၊** နာရဒ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။ **သိဒ္ဓတ္ထ ကောဏဂမနာ၊** သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၊ ကောဏဂုံမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း။ **ဗုဒ္ဓဝါရေ၊** ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌။ **အဘိဓာတာ၊** ဖွားမြင်တော်မူကြကုန်၏။ **တေ၊** ထိုဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖွား ဘုရားလေးဆူတို့ကို။ **သာဒရံ၊** ရိုသေလေးစားစွာ။ **နယဿာပိ၊** ရိုသီးပါ၏။ **အနေန နဝကမ္ပေန၊** ဤအသစ်ဖြစ်သော

ကောင်းမှုကံကြောင့်။ **ပေါရာဏကံ၊** ရှေး၌ ဖြစ်ခဲ့ ဆည်းပူးခဲ့သော မကောင်းမှုကံဟောင်းသည်။ **ဝိနဿတု၊** အကျိုးမပေး တန်ခိုးမေး၍ ဆွေးမြည့်ပျက်စီးပါစေသတည်း။ **စတုန္ဒ-ဗုဒ္ဓတေဇေန၊** လေးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးတေဇာ အာနုဘော်ကြောင့်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်အား။ **သဒါ၊** အခါခပ်သိမ်း။ **သုဒီ၊** ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ **ဘဝန္တု၊** ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

ကြာသပတေးနေဟူား

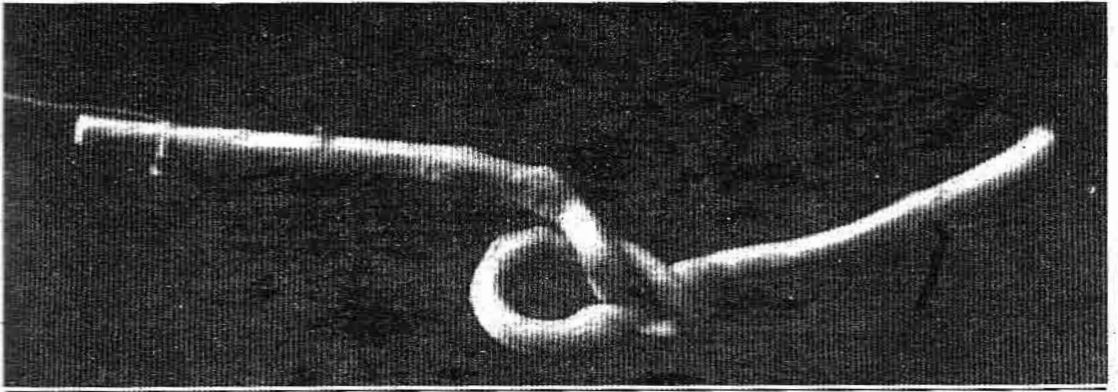
မင်္ဂလာ ပဒုမတ္တရာ
တိဿော နာထောစ ကဿပေါ
ဂုရဝါရေ အဘိဓာတာ
တေ နယဿာပိ သာဒရံ
နဝေနာနေန ကမ္ပေန
ပေါရာဏကံ ဝိနဿတု
စတုန္ဒံ ဗုဒ္ဓ တေဇေန
သဒါ သုဒီ ဘဝန္တုမေ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- မင်္ဂလာ** = မင်ဂလာ
- ပဒုမတ္တရာ** = ပဒုမတ်တရာ
- တိဿော** = တိတ်တော
- ကဿပေါ** = ကတ်သပေါ
- နယဿာပိ** = နယတ်သာပိ

အနက်

မင်္ဂလာစ၊ မင်္ဂလမြတ်စွာသည်လည်းကောင်း။ **ပဒုမတ္တရာစ၊** ပဒုမတ္တရာ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း။ **တိဿောနာထောစ၊** တိဿောမြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။ **ကဿပေါစ၊** ကဿပ မြတ်စွာသည်လည်းကောင်း။ **ဂုရဝါရေ၊** ဂုရုနေ့၌။ **အဘိဓာတာ၊** ဖွားမြင်တော်မူကြကုန်၏။ **တေ၊** ထိုကြာသပတေးနေ့ဖွား ဘုရားလေးဆူတို့ကို။ **သာဒရံ၊** ရိုသေလေးစားစွာ။ **နယဿာပိ၊** ရိုသီးပါ၏။ **အနေန နဝကမ္ပေန၊** ဤအသစ်ဖြစ်သော

ကြိုးဆုံတစ်ခုကို ဖြစ်ထပ်နေသောနွယ်ထင်

နမသာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ အနေန နဝကမ္ပေန၊ ဤအသစ်ဖြစ်သော ကောင်းမှုကံကြောင့်။ ပေါရာဏကံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ခဲ့ ဆည်းပူးခဲ့သော မကောင်း မှုကံဟောင်းသည်။ ဝိနဿတု၊ အကျိုး မပေး တန်ခိုးမေး၍ ဆွေးမြည့်ပျက်စီးပါ စေသတည်း။ စတုန္ဒ-ပုဒ္ဒတေဇေန၊ လေးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနဘော်ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဒါ၊ အခါခပ် သိမ်း။ သုဒီ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

သောကြာနေ့များ

သုပနော သုမော ပုဒ္ဓေါ
ဖုဿဝိနောစ ဂေါတမော
သုက္ကပါရေ အဘိဇာတာ
တေ နမဿာမိ သာဒရံ
နဝေနာနေန ကမ္ပေန
ပေါရာဏကံ ဝိနဿတု
စတုန္ဒ ဗုဒ္ဓ တေဇေန
သဒါ သုဒီ ဘဝန္တုမေ

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ပုဒ္ဓေါ = ဗုတ်တေ
- ဖုဿ = ဖုတ်သ
- သုက္က = သုတ်က
- နမဿာမိ = နမတ်သာမိ

အနက်

သုမနောစ၊ သုမနမြတ်စွာဘုရား

သည်လည်းကောင်း။ သုမေတာပုဒ္ဓေါ၊ သုမေမြတ်စွာဘုရားသည် လည်း ကောင်း။ ဖုဿဝိနောစ၊ ဖုဿမြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်းကောင်း။ ဂေါတမော စ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် လည်း ကောင်း။ သုက္ကပါရေ၊ သောကြာနေ့၌။ အဘိဇာတာ၊ ဖွားမြင်တော်မူကြကုန် ၏။ တေ၊ ထို သောကြာနေ့ဖွား ဘုရား ရှင်တို့ကို။ သာဒရံ၊ ရှိသေလေးစားစွာ။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ အနေန နဝကမ္ပေန၊ ဤအသစ်ဖြစ်သော ကောင်းမှုကံကြောင့်။ ပေါရာဏကံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ခဲ့ ဆည်းပူးခဲ့သော မကောင်း မှုကံဟောင်းသည်။ ဝိနဿတု၊ အကျိုး မပေး တန်ခိုးမေး၍ ဆွေးမြည့်ပျက်စီးပါ စေသတည်း။ စတုန္ဒ-ပုဒ္ဓတေဇေန၊ လေးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနဘော်ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဒါ၊ အခါခပ် သိမ်း။ သုဒီ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

စနေနေ့များ

တဏှကံရာ ဧရတောစ
သုဇာတောစ ဝိပဿီကာ
သောရီဝါရေ အဘိဇာတာ
တေ နမဿာမိ သာဒရံ
နဝေနာနေန ကမ္ပေန
ပေါရာဏကံ ဝိနဿတု

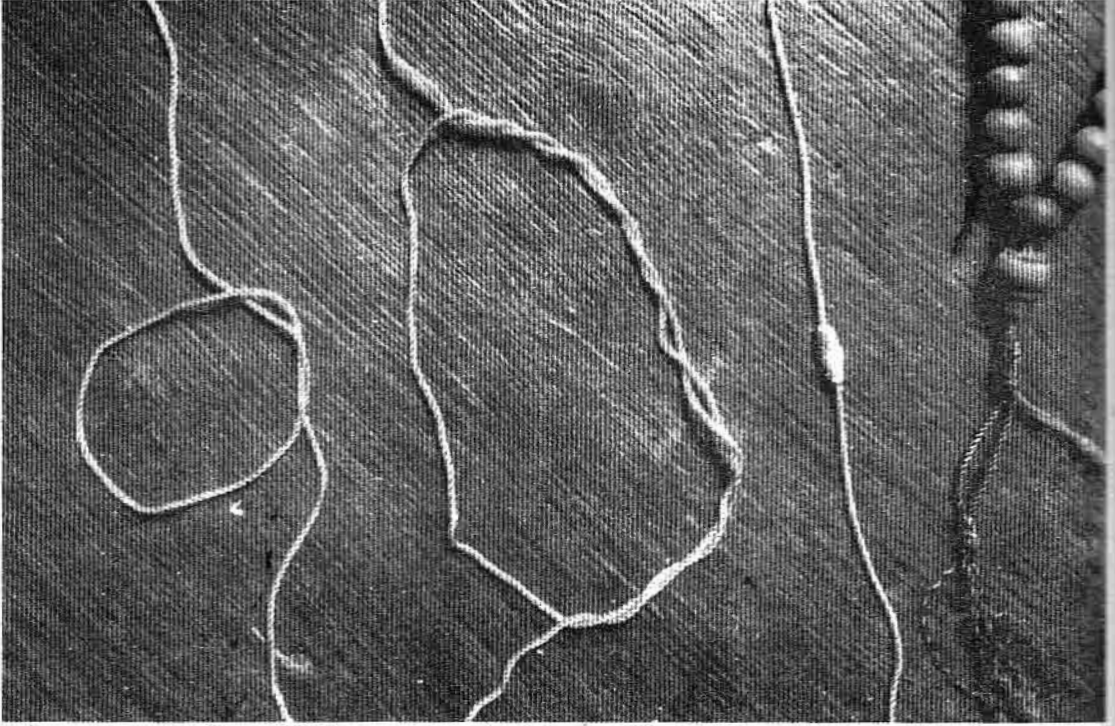
စတုန္ဒ ဗုဒ္ဓ တေဇေန
သဒါ သုဒီ ဘဝန္တုမေ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- တဏှကံရာ = တံနင်ကရာ
- ဝိပဿီကာ = ဝိပတ်သီကာ
- နမဿာမိ = နမတ်သာမိ

အနက်

တဏှကံရာစ၊ တဏှကံရာ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။ ဧရတောစ၊ ဧရတမြတ်စွာဘုရား သည် လည်းကောင်း။ သုဇာတောစ၊ သုဇာတမြတ်စွာဘုရားသည် လည်း ကောင်း။ ဝိပဿီကာစ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။ သောရီဝါရေ၊ စနေနေ့၌။ အဘိ ဇာတာ၊ ဖွားမြင်တော်မူကြကုန်၏။ တေ၊ ထို စနေနေ့ဖွား ဘုရားလေးဆူ တို့ကို။ သာဒရံ၊ ရှိသေလေးစားစွာ။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ အနေန နဝကမ္ပေန၊ ဤအသစ်ဖြစ်သော ကောင်းမှုကံကြောင့်။ ပေါရာဏကံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ခဲ့ ဆည်းပူးခဲ့သော မကောင်း မှုကံဟောင်းသည်။ ဝိနဿတု၊ အကျိုး မပေး တန်ခိုးမေး၍ ဆွေးမြည့်ပျက်စီးပါ စေသတည်း။ စတုန္ဒ-ပုဒ္ဓတေဇေန၊ လေးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနဘော်ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဒါ၊ အခါခပ်

◆ လက်ဖွဲ့ကြိုးထုံးကုတ်ထင်ထင်

ပေပုတီးလုံးကလေးများကို သီကုံးရန် ရောင်စုံကြိုးစများ ရှာဖွေရာ အံမေ ဒေါ်သုမင်္ဂလ ချီးမြှင့်ပေးသော သရဏဂုံကြိုးစမှာ အနည်းငယ်သာ ကျန်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ကြိုးစများ လုံလောက်ခြင်း မရှိပါ။

သို့အတွက် နံရံတွင် ချိတ်ဆွဲထားသည့် အထုပ်အပိုးများကို မွှေနှောက် ရှာဖွေရာ လက်ဖွဲ့ကြိုးထုံးအချို့ကို ရရှိသည်။ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ပရိတ်ကြိုးများကို လက်ဖွဲ့ထုံးချည်ကာ အန္တရာယ်ကင်းအဆောင်အဖြစ် ဝေငွေနိုင်ရန် လှူဒါန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မဟာလယ်တီမှ ဦးသီလာစာရနှင့် တွေ့ဆုံစဉ် ဦးပဉ္စင်းက ဤသို့မိန့်၏။

‘ဒကာကြီး လက်ဖွဲ့ကြိုးထုံးနည်း ပြပေးပါဦး’

‘တပည့်တော် လက်ဖွဲ့ကြိုးထုံးနည်း မသိပါဘူး။ ပုတီးကုံးက ဖွတ်မြီးကြိုး

၁၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လက်ဖွဲ့ကြိုးထုံးနည်း

သုတေသီတစ်ဦး

ထုံးနည်းပဲ သိပါတယ်ဘုရား’

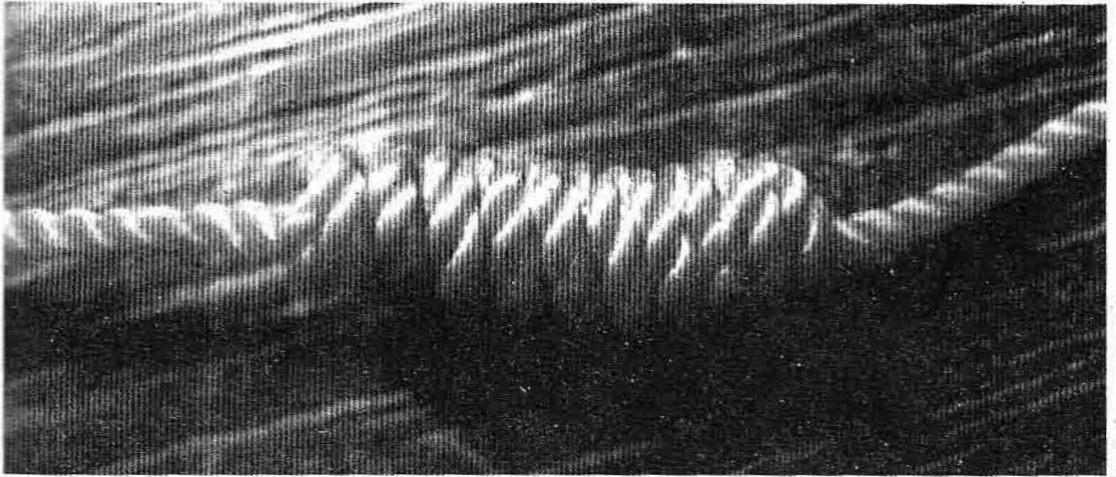
‘အတူတူပဲလေ’
သို့ဖြင့် ဖွတ်မြီးကြိုးထုံးနည်းကို ရှင်းပြပေးခဲ့သည်။

ဦးပဉ္စင်းက အတူတူပဲဟု ဆိုသော်လည်း ဖွတ်မြီးကြိုးထုံးမှာ တစ်ဖက်တည်းတွင် ကြိုးစနှစ်စ ပြိုင်ထွက်ကာ လက်ဖွဲ့ကြိုးထုံးမှာ တစ်ဖက်တွင် တစ်စစီ တစ်ဖက်တစ်ချက် ပြိုင်ထွက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် လက်ဖွဲ့ကြိုးထုံးကလေးကို စူးစိုက်ကြည့်သောအခါ တောင်ငူ

ခရိုင်၊ ထန်းတပင်မြို့နယ်၊ ကြိမ်တောမြောင်ရွာမှ ရုပ်ကလာပ် မပုပ်မပျက်သော ဆရာတော်အား သွားရောက် လေ့လာပူဇော်ရာတွင် ဒါယိကာမတစ်ဦး ပြောပြသည်ကို ပြန်လည် အမှတ်ရမိသည်။

‘ကွန်ပတိုလယ်လယ် ကဘေးဘာဝကတည်းက ဘုန်းကြီးကျောင်းကို လာရင် မှန်ပဲခိုခွင့်တွေ ဝေပေးပြီး ဝိပဿနာတရား မှတ်ခိုင်းတယ်။ ပြီးရင် ကြိုးတစ်စကို ဟိုကလျှို ဒီကလျှိုနဲ့ ဆွဲဆန့်လိုက်တော့ လက်ဖွဲ့ကြိုးထုံးကလေး ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီ လက်ဖွဲ့

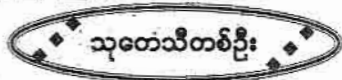

◆ အကြီးချဲ့ မြင်ရသော လက်ဖွဲ့ကြီးထုံး

ကလေးကို အဆောင်အဖြစ် လှူပါတယ်။
မြို့ရန် ကာကွယ်ပေးသတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင်း(ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်များ စီတန်းသွား
လာခြင်း)ရှေ့မှာ လက်ဖွဲ့ကို ချထားရင် ရှောင်
ကွင်းပြီး သွားကြတယ်
သို့ဖြစ်လေရာ လက်ဖွဲ့ကြီးထုံး
ကလေးကို ဖြေကာ နောက်ကြောင်း
ပြန်ခြင်းဖြင့် ကြီးထုံးနည်းအစကို
ကောက်မိလေသည်။

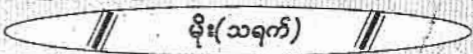
နမူနာပုံစံဖြင့် ရှင်းပြပါမည်။
ကြီးစကို ကွင်းဖြစ်အောင် တစ်ပတ်
လှူပါ။(ဓာတ်ပုံတွင် လက်ဝဲဘက်အစွန်း)
နောက်ထပ် ခြောက်ပတ်၊ ခုနစ်ပတ်
ခန့်ထပ်လှူပါ။(ဓာတ်ပုံတွင် ဝဲမှ ဒုတိယပုံ)
ကြီးစနစ်ခုကို တစ်ဖက်စီကိုင်ကာ
အသာအယာ ဆွဲဆန့်ပါ။(ဝဲမှ တတိယပုံ)
လက်ဖွဲ့ကြီးထုံးကလေး ရရှိပါမည်။
ကြီးထုံးတစ်ပတ်တွင် ကြီးစတစ်စစ်

ရှိပါမည်။ ဓာတ်ပုံအစွန်းရှိ ပုတီး၊ ဖွတ်ပြီး
ကြီးထုံးနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါ။
လက်ဖွဲ့ကြီးထုံး အနီးကပ် အကြီးချဲ့
ပုံစံကိုလည်း ထပ်မံ တင်ပြပေးလိုက်ပါ
သည်။ ဦးပဉ္စင်းသီလာစာရကဲ့သို့
လက်ဖွဲ့ကြီးထုံးနည်း အလိုရှိသူတို့ ဆန္ဒ
ပြည့်ဝကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၁၇၃)မှ အဆက်

သိမ်း။ သူ့ခါး ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တ။ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။
[ဤဂါထာတော်များ၏ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီးညီသန်းအောင်ရွှေ(မွေ့စရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)
ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)] မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]
အထက်ပါအတိုင်း အဆင့်ဆင့် ပြုလုပ်ပြီးပါက ဗြဟ္မာမင်း သိကြားမင်း၊
ယမမင်းနှင့် နတ်ဒေဝတာများအားလုံး၊ အထက်ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်များ၊ မယ်တော်များ၊
သူတောင်စင်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ အာကာသစိုး နတ်မင်းများ၊ မြို့စောင့်
နတ်၊ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ နဂါးသိုက်၊ ဘုရားသိုက် အစရှိသော
သိုက်အသီးသီးရှိ သိုက်နန်းရှင်များနှင့် (၃၁)ဘုံသား အားလုံးတို့အား မေတ္တာပို့
အမှုအတန်း ပေးဝေရပါမည်။
ထိုသို့ မေတ္တာပို့ အမှုအတန်း ပေးဝေပြီးပါက ဂမ္ဘီရနွယ်ဝင်လေးများကို မိမိတို့
နေအိမ်ညောင်ခန်းတွင် လည်းကောင်း၊ အလုပ်စားပွဲအနီး၌ လည်းကောင်း၊ ဆိုင်ခန်း
ဈေးဆိုင်အစရှိသော မိမိတို့နှင့် သင့်တော်မည့် နေရာများ၏ အမြင့်တွင်လည်းကောင်း
လှပစွာ ချိတ်ဆွဲထားခြင်းဖြင့် ငွေလည်းဝင်၊ လာဘ်လည်းရှင်၍ လိုအင်ဆန္ဒများ
ပြည့်ဝနိုင်ကြလိမ့်မည် ဖြစ်ပါကြောင်း စေတနာထား၍ ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပေ
သည်။

စာမူ
ပို့လို့
က...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း၊
မုန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
မုန်း-၀၀ ၂၄၂၂

ဘေးကင်းရန်ကဏ္ဍ ပု-ဒိ-အာ

စာရေးသူ၏မြို့မှ ကျေးဇူးတော်ရှင် မင်းကျောင်းဆရာတော် ကုသလမဟာ ထေရ်အရှင်သုမြတ်သည် ဘဝစဉ် ခုနစ်၊ အောက်တိုဘာလ၌ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူပါသည်။

မထေရ်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်၊ ဂုဏ်တော်၊ တန်ခိုးတော် အဖုံဖုံကို ထိုစဉ်က မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်အသီးသီး၌ ပညာရှိကြီးများ ထုတ်လွှတ်ဖော်ကျူးမှု ပြုကြသည်မှာ ပြီးပြည့်စုံဖွယ် ဖြစ်နေ ချေပြီ။

သို့သော် မထေရ်မြတ်၏ တပည့်ရင်း ဖြစ်သည့် လက်ရှိမင်းကျောင်းတော်၌ သီတင်း သုံးတော်မူလျက်ရှိသည့် ဆရာတော် ဦးနာယကမှ သူ ဦးပဉ္စင်း ဘဝ၌ မထေရ်မြတ်ကြီးမှ ဂါထာတစ် ပုဒ်ကို တယုတယ ချီးမြှင့်ဖူးသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ယင်းဂါထာတော်မှာ အခြားမဟုတ် **ဘေးကင်းရန်ကဏ္ဍ ပု-ဒိ-အာ** ဂါထာ တော်မြတ်ကြီးပင်ဖြစ်သည်။

ဂါထာတော်၏ အဓိပ္ပာယ်
ပု = ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်တော်
ဒိ = ဒိဗ္ဗိက္ခယဉာဏ်တော်
အာ = အာသဝက္ခယဉာဏ်တော်
အာနက်

ပု-ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်တော်
ရှေးဘဝများစွာက နေခဲ့ဖူးသော ခန္ဓာတို့ကို အမှတ်ရနိုင်သောဉာဏ်။
သရဇ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒိ-ဒိဗ္ဗိက္ခယဉာဏ်တော်
နတ်တို့၏ မျက်စိကဲ့သို့ အရပ်ဝေးစွာ မှ သေးငယ်သောဆရာ တံတိုင်းခြား ရာ တောင်ခြားရာ အခြားအကာ အကွယ်ခြားရာ နေရာတို့မှ အရာဝတ္ထု များကို လည်းကောင်း၊ ဤဘဝ ငရဲသို့ သွားသူ နတ်ပြည်သို့သွားသူ စသည် များကို လည်းကောင်း မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်တော်။

အာ-အာသဝက္ခယဉာဏ်တော်
အာသာဝေါတရားတို့ကို ကုန်ခန်း စေသော အရတ္တမဂ်ဉာဏ်တို့ဖြစ်၏။ ဤဉာဏ်သုံးပါးကို ဝိဇ္ဇာသုံးပါးဟု ခေါ်၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ မွောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

ရွတ်ဆိုရန်အချိန်
မိမိနေထိုင်ရာဒေသမှ ရပ်ဝေးရပ်နီး သို့ ခရီးထွက်မည့်အခါတိုင်း မမေ့ မလျော့ ပြုလုပ်သင့်သည်။
ရွတ်ဆိုပုံ

“ဥ...ပုဒိအာ”
၁။ မိမိထွက်ခွာမည့် အရပ်ဒေသသို့ မျက်နှာမူပါ။

၂။ နဖူးအလယ်တည့်တည့်ကို ညာ ဘက်လက်ခလယ်ဖြင့် “ဥ... ပုဒိအာ”ဟု ဆို၍ “ပု”ဟူသော အက္ခရာ ရေးမှတ်ပါ။

၃။ အလားတူပင် လက်ယာဘက်ပါး ကိုလည်း “ဒိ”ဟူသော အက္ခရာ ရေးမှတ်ပါ။

၄။ လက်ဝဲဘက်ပါးကိုလည်း ချန် မထားရစ်ဘဲ “အာ”ဟူသော အက္ခရာ ရေးမှတ်ရန် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ပြုကာ ရန်ဟူသမျှ မြူမျှ မသန်း ဘဲ ကြံသမျှ စည်သမျှ အဝဝတို့ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်းကို နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် စေတနာ ရှေ့ထား၍ ရေးသားဖော်ပြပေးလိုက်ရ ပါသည်။

စာကြွင်း ။ ။ ဤဂါထာတော်မြတ်ကြီး ကိုမူ ဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိ ရေးသားပြုစဉ် ကျန်သွားသည့် အစွမ်း ထက်မြက်သည့် ဂါထာတော်ကြီးဖြစ် သည့်နှင့်အညီ ဖြည့်စွက်၍ ရေးသား ပေးပါရန် စာရေးသူအား မေတ္တာရပ်ခံ ပါသည်။

သင်ဆရာ မြင်ဆရာ ကြားဆရာတို့ အား အစဉ် ရိုသေလေးစားလျက်...

မောင်သာဆင့် (ရေနံချောင်း)

သူရဿတီဒေဝီ

နှင့် ဂါထာများ

ဇော်ညွန့်

သူရဿတီဒေဝီနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လွှတ်မြစ်ဝရှိ ကော့မွန်လေ့ိုင် ခေါ် ခေါင်းဆေးကျွန်း ဆရာတော်ကြီးက ပိဋကတ်သုံးပုံကို သူရဿတီဒေဝီ စောင့် သံဃာများသာ စောင့်ရှောက် ဆီ" ဟူ၍ ခေါင်းဆေးကျွန်းပေါ် သူရဿတီဒေဝီရုပ်တု အနီးတွင် တွေ့မြင်ရဖူးသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဆရာသခင် ဖြစ်တော်မူ သော အရှင်ပညာဒီပ(ပေါင်မြို့၊ သုရားကြီးကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦး)က...

သူရဿတီဒေဝီပုံကို ဖာယံပေါ် တင်ပြီး ထွဲထိုင်ပြီး ပိဋကတ်တော် ကိုမိမိထားပုံ ကျွန်ုပ်ပုံပုံထိုင်ပြီး ပိဋကတ်တော် ကိုထား ပုံတွေ ထုလုပ်ကိုးကွယ်ကြပေမယ့် ပိဋကတ် စောင့်နတ်ဒေဝီတော့ ယူတတ်ဘူး။ လောကီ ကျမ်းအလိုအား ယူတာကို အနီးကပ် နတ်ဒေဝီ ထို ဆိုကြပါတယ်။

ဟု မိန့်မြွက်တော်မူခဲ့သည်။

ထီးချိုင့်ဆရာတော် အရှင်ဒေဝီနန္ဒ (လလောင်အမည် ရွှေထီးကုန္ဒရာ) စာရေးသားရာတွင် ကျမ်းဦးပဏာ သီအနေဖြင့် ဤသို့ ရေးဖွဲ့တော်မူလေ ခဲ့သည်။

နိန္ဒာ ဒနုပျော့စ ဂတ္တသတ္တ ဝ၊ သန္နရီ၊
သရဏံ ပါဏိနံ ဝါဏီ၊ ယံ ပိ နယတံ မနံ၊
ဟောအတုလ၊ ဂုဏာဝိသိဋ္ဌိ၊ ဝိုးလုံး
ဦးစွာ ကုသသရိယ၊ စသည်တွက်ကျုံး
ဗျာနန်းတောက်ပ၊ မုန့်နု၏၊ ဂန္ဒပုံသင်း၊
ဗြာဟ္မာတွင်းမှ၊ သန္နန္တင်းသာယာ၊ သိသာ
စာပျော်၊ သံဇေါ်ကင်းလျက်၊ လုံးနက်
ဇာတ် ရှစ်အင်္ဂါပေါ်၊ အသံတော်ဖြင့်၊
ဗောဓိမြွက်ဟ၊ ပြစ်ကင်းပ၍၊ များ
ဗညာတ္တာ၊ ဝေနေယျာတို့၊ ကိုးကွယ်
အစစ်၊ ကေနဖြစ်သည်၊ တက်သစ်နေ
သစ် ဂုဏ်အင်ထွန်းပ၊ မြွက်ဓမ္မဟု

သူရဿတီ၊ မြတ်ဒေဝီသည်၊ ဒိုမိုကျွန် ဝယ်၊ ဘေးမျိုးပယ်၍၊ ရန်စွယ်ချောဖျက်၊ ဉာဏ်ကျယ်နက်အောင်၊ နှစ်သက် စောင့်ရှောက်တော်မူပါစေသတည်း။

ဤဂါထာသည် "သုမောစာ လင်္ကာရ" ကျမ်း၏ ပမာဏဂါထာ ဖြစ်သည်။ ဤဂါထာ၌ ပါဝင်သော

"ဝါဏီ" ဟူသော ပုဒ်သည် "စကား" ဟူသော အနက်နှင့် "သူရဿတီ နတ်သမီး" ဟူသော အနက်များကို ဟော၏။

"ဝါဏ" သဒ္ဒါသည် "စကား" ကို ဟောသည့် "ဝါဏီ" ပုဒ်တွင် ပါဝင်၍ "ပစ်အပ်သောမြား" ဟု အနက်ရ၏။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ ၁၃၇

မြားသည် ဇူးဝင်တတ်သကဲ့သို့ အသံ
သည်လည်း နား၌ ဇူးဝင်တတ်၏။ ထို
ကြောင့် "ဝအထီ" ကို အသံဟု ဆို၏။
သူရဿတီနတ်သမီးကိုလည်း ထို
အသံ၌ အစိုးရသောကြောင့် ဝါထီဟု
ခေါ်ဆိုရသည်။

သင်ကြားအပ်သော ပညာကို အသံ
ဖြင့် ကျက်ရ၊ အံရ၊ သရဇ္ဈာယ်ရ၊
တက်ဆိုပို့ချရသောကြောင့် အသံကို
အစိုးရသော သူရဿတီနတ်သမီး
သည် ပညာကိုလည်း အစိုးရသည်ဟု
လောကီကျမ်းများက ဆိုလေသည်။
သုဗောဓာလင်္ကာရကျမ်းသည် လောကီ
ကျမ်းဖြစ်ခြင်းကြောင့် သူရဿတီနတ်
သမီးနှင့် ပညာတည်းဟူသော တရား
တော်ကို ဥပမာလင်္ကာမြောက်အောင်
ပမာဏမ ပြုခဲ့သည်။

ဤဥပမေယျတွင် တရားတော်သည်
ဘုရားရှင်၏ ခံတွင်းတော်မှဖြစ်သည်။
သူရဿတီနတ်သမီးသည် ကြာတိုက်
၌ သန္တေဓိ၍ဖြစ်သည်။

တရားတော်သည် အပြစ်မရှိ ဖြူစင်
သန့်ရှင်းသည်။ သူရဿတီနတ်သမီး
သည်လည်း အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီး
ငယ် ဖြူစင်သည်။

တရားတော်သည် အလိုရှိတိုင်းသော
အကျိုးကို ပြီးစေသည်။ သူရဿတီ
နတ်သမီးသည်လည်း အလိုရှိတိုင်း
သော အကျိုးကို ပြီးစေသည်။

ဤသို့အားဖြင့် လောကီကျမ်း၌
ဆိုသော သူရဿတီနတ်သမီးနှင့်
ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူသော
တရားတော်ကို ဥပမာ ဥပမေယျပြုခဲ့
ပေသည်။ ဤဥပမေယျကိုယူ၍ မယ
ဒေဝလင်္ကာသစ်(၁)၌...

'သုံးပုံပုံကတ် ဝါထီပြတ်ဟု၊ သူရဿတီ
နတ်အိလည်း ယုတ္တိရှိစွာ ပြတ်ပစ္စု ပြန်လုံး
တိုက် ရွှေကြာသိုက်၌ ဖျော်ပိုက်စေပြီး'

ဟူ၍ ဖွဲ့ဆိုခဲ့သည်။
(ထီးချိုင့်အရှင်ဒေဝီစွယ် ရွှေပေါ်ကျွန်း
ဘုရားသမိုင်းသစ် စာမျက်နှာ ၃၊ ၄၊ ၅)

သူရဿတီဂါထာ

သူရဿတီ ဒေဝီစွယ် မဟာ၊ မဟာစ မေ
ဒေဝီ သူရဿတီ။

အနုကပ္ပံ ဝါဒီယ၊ ဉာဏပွို မေ ဒေဝီ၊ ဒေဝီ။
ဤ သူရဿတီ သီလိန္ဒာပတ် ဝိဇ္ဇာ
နတ်၊ လေးခြံတံခနား၊ ရင်ထယ်သား
သို့၊ သနားခိုက်ဖက် မိလင်လက်ခြင်း၊
ကိုင်းလျက်မကွာ ချိုင်းမပါလျှင်၊ ပညာ
အတတ် ထူးခြတ်လှစွာ၊ ဂါထာမန္တန်
မကျွန်မကြွင်း၊ ငယ်ဘာများ၊ ကျွန်ုပ်
ဘားကို သနားကြည့်၍ လှယ်ကုသက
မဝေသော်။

၂၊ ပိဋကတ္တယ သပ္ပတ္တံ သဗ္ဗိသဗ္ဗိ သုခါဟံ
ဇိဝုဇ္ဈ မေ နိသီဒိတ္တာ မာတရော သူရဿတီ။

သူရဿတီ - မြတ်ဒေဝီသည်။

မေ - လောကုတ် လောကီ နှစ်လီ
စကား ပြောကြားသော အကျွန်ုပ်၏။

ဇိဝုဇ္ဈ - အမြတ်ထားမှန် လျှာဖျားထံ၌
နိသီဒိတ္တာ - ပြောကြားသောအား
နေလာငြား၍ မံ - ကျမ်းဂန်အရာ

သိလိမ္မာ၌ ဆယ်ဖြာသိဒ္ဓိ တန်ခိုးရှိက
ပေါက်ရောက်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော
ကျွန်ုပ်ကို၊ ပိဋကတ္တယသပ္ပတ္တံ -
ပိဋကတ်သုံးပုံ အလုံးစုံကို ကြည့်ရှုရုံမျှ
အာဂုံရအောင်၊ ကတ္တာ - စောင်မ
ကြည့်ရှုကူညီပြု၍၊ သဗ္ဗသိဒ္ဓိသုခါ
ဟံ - သိဒ္ဓိဆယ်ဖြာ ပြည့်စုံလာ၍

နှစ်ဖြာသုခ ပြည့်ညီလှအောင် ဆောင်
ရွက်ပေးခြင်းကို၊ ဓာရေတု - လျှင်မြန်
မကြာ ဆောင်ရွက်ပေးတော်မူပါလော့။
(အရှင်ဝါယမာဘိဝံသ၏ ဂါထာမန္တန်
ကျမ်းမြတ်မဟာစာမျက်နှာ ၁၇၆-၁၉၃)

သူရဿတီဆုတောင်းမန္တန်

ဤ သူရဿတီ ဒေဝီသည် မိမိဟာ
ဖြူပြာသန့်သန့် ရွှေကြာနံ့သို့ ပြတ်အမျိုး

ကျမ်းဂန်ရှိသည်။ စုံမှီးပညာ စည်းစိမ်တို့
စောင်ပပါလော့၊ သိပ္ပံဝန် မကျန်ပြန်စွာ
ပြုပါလော့။

ဤသူရဿတီ ဒေဝီစွယ် နတ်သမီး သားပြီ
ကျွန်ုပ် ဖင့်အိပ်သည်။ ဤ မယ်စွား မိခင်
ကျွန်ုပ်ထိပ်တွင် တည်နေမှီသူ ရှင်ဖြူ နွဲ့
လာပါနဲ့။ ဟိုရှေးဘဝက မဟာတုတ
ပုဗ္ဗေယံတော် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော သူရဿတီ
နတ်ဒေဝီ ကပ်လျက်ပေလွှာ တည်ပြုနေ
သည် အောင်ဆုကို အကျွန်းအား ပေး
သော်။

ဤမန္တန်ကို နံနက်(၉)ခေါက် ည(၉)
ခေါက်စီ နေ့စဉ် ရွတ်ပွားပေးလျှင်
အကြံအစည် အပြောအဆိုများ
အောင်မြင်၍ ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့
ချင်ခင်၏ဟု ဂါထာမန္တန် ကျမ်းမြတ်
မဟာ စာမျက်နှာ(၃၀၁)၌ ဖော်ပြထား
၏။

စံရာဌာန

သူရဿတီဒေဝီစံရာ ဌာနနှင့် ပတ်
သက်၍ ကျွန်ုပ်၏ တိုင်းရင်းဆေး
လက်ဦးဆရာ ဦးကျော်ဝင်း နည်းပြ
(ငြိမ်း) မန္တလေးတိုင်းရင်းဆေးသိပ္ပံ
က ဤသို့ ရှင်းပြခဲ့သည်။

သူရဿတီဒေဝီသည် မြင်းခိုက်တောင်စံ
တောင်ဘက်ပျက်နာတွင်ရှိသော အိုင်ကြီး
ဝါးအိုင်အနက် ကုဏ္ဍလာအိုင်အနီး နန်း
ရွှေလိုက်ကုကို အစိုးရသော သောတာပန်
နတ်ဒေဝီဖြစ်သည်။ ဤရွှေလိုက်ကုသို့ ဘုရား
ပစ္စေကတု၌ ရဟန္တာများနှင့် လောကီသိ
ပေါက် ပိဋကတ်တို့ တပယ်ပျားသော ရောက်
နိုင်၍ သူရဿတီနတ်သမီးကို တွေ့မြင်
ကြသည်။

ရုသာပညာပျိုလ်များသည် သူရဿတီ
နတ်သမီးကို မတွေ့မြင်နိုင်ကြပေ။ အထူး
ကြောင့်ဆိုသော် ရူပတဏှာ၊ သဒ္ဓါတဏှာ
စသည်တို့ကို သာမာတပွယ်အားပ ရှိနေကြ

သဖြင့် ထိုလို နတ်သမီးကို တွေ့မြင်ရလျှင်
ပိတ်တို၏ စိတ်ကို ထိန်းသိမ်းခြင်းမှာ မပွမ်း
နိုင်ကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အနိယာဇ္ဇမ္ဗဝင်
သောတာပန် နတ်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သောကြောင့်
သူရဿတီနတ်သမီးသည် လူသားများကို
ဝင်ရောက်ပူဇော်ခြင်း မပြုကြပေ။

မေတ္တာပို့မန္တန်

ဆရာက မေတ္တာပို့မန္တန်ကိုလည်း
အောက်ပါအတိုင်း ဆက်လက် သင်ပြ
ပေးသည်။ ကုသိုလ်အမှုများ ပြုပြီး
နောက် မေတ္တာပို့သရာတွင် သူရဿတီ
နတ်သမီးအား မေတ္တာပို့ရန်ဖြစ်သည်။

‘ဪ၊ နဟေဗ္ဗဿ ဪ၊ နဟေ
ဗ္ဗဿ ဪ၊ နဟေဗ္ဗဿ...’

ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထား၍ ကျွန်ုပ်အား
ကိုးကွယ် လွန်တင့်တယ်သည့် အံ့ဖွယ်
ထင်ရှား မြတ်တုရား၏ ကိုယ်စားတော်မှာ
ခိုင်းပါ၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ကောင်းသည့်အယူ
ကြည်ဖြူလှလန်း ဆရာမြတ်၏ တပည့်ရင်း
လျှင် တွင်ပြန်ပုံလျှင် ရန်ကြင်သည် မထွက်
ထိပ်ပန်း ရွှင်လန်းညွတ်စ ဗုဒ္ဓဿာသနာ၌
ကြံလာခဲ့သည့် ရှေးသည့်ဘဝ၊ သန့်ရှင်းစေ
မေတ္တာကံသာ သံသရာက မဟာမိတ်
ဖြစ်ခဲ့၍ ကျေးဇူးကြီးလှ သူရဿတီ အသည်
ဒေါ်နာမတွင်ပြီ။ ဖယ်တော်ကြီးကို ကြည့်လို
ကိုးစား သတ္တိပျား၍ ဘေးများအပေါင်း ကင်စင်
ကြောင်းဖြင့် သားကောင်းမေတ္တာ ပို့ပါ
သည်။

သဗ္ဗသူရဿတီ ဒေဝီဟာ အဝေရာ
ဟောန္တ၊ အပုပစ္စာဟောန္တ၊ အနိယာ
ဟောန္တ၊ သုခိအတ္တာနံ ဖိဂဟရန္တ၊ ဒုက္ခ
မူန္တ၊ ယထာလဒ္ဓသမ္ပတ္တိတော၊ ဟဝိ
ဂစ္ဆန္တ၊ ကပ္ပသကာ။

အသိဉာဏ် ပွင့်ပန်းစေသည့်ဂါထာ

အနိန္ဒာ ဒနတ္တော၊ ဂစ္ဆသမ္ပဝ သုန္ဒရီ၊
သရဏံ ပါထိနံ ဝါထီ၊ ယံ ပိနယတံ မနံ။

၂။ သူရဿတီစ မေ ဟတာ၊ အနုကပ္ပံ ဥပါဒါယ၊
ဉာဏံ ဒေတု သူရဿတီ ဝိဇ္ဇာရူပေ ဝိနေဒရ၊
တိဋ္ဌတု ယံ ဝိဂါရေ ဩက္ကမတုသူရဿတီ၊
(ဂါထာမန္တန်ကျမ်းမြတ်မဟာ၊ ၈-၁၇၀)

အနက်

၁။ **မုနိန္ဒ ဒန ဓမ္မော ဂစ္ဆသမ္ပဝ**
သုန္ဒရီ-မြတ်စွာဘုရား၏ ခံတွင်း
တော်တည်းဟူသော ကြာတိုက်၌
ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကောင်းမြတ်ထ
သော၊ **ပါထိနံ**-သတ္တဝါတို့၏၊
သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊
ဝါထီ-သူရဿတီနတ်သမီးတည်း
ဟူသော တရားတော်သည်၊ **မယံ**-
အကျွန်ုပ်၏၊ **မနံ**-စိတ်ကို **ပိနယတံ**
ပိနယတု-နှစ်သက်ပြည့်ဖြိုး တိုးပွား
တော်မူပါစေသတည်း။

၂။ **မေ**-အကျွန်ုပ်၏၊ **မဟတာ**-
ဖယ်တော်ဖြစ်သော **သူရဿတီစ**-
သူရဿတီ နတ်သမီးသည်လည်း၊
အနုကပ္ပံ-အကျွန်ုပ်အား အစဉ်
သနားခြင်းကို၊ **ဥပါဒါယ**-
အကြောင်းပြု၍၊ **ဉာဏံ**-ဉာဏ်ကို၊
ဒေတု-ပေးပါစေသတည်း။၊ **ဝိဇ္ဇာ**
ရူပေ-ဝိဇ္ဇာသဘောရှိသော၊ **ဝိနေ**
ဒရ-အထူးထူးသော အကျိုးကို
ဆောင်တတ်သော၊ **သူရဿတီ**-
သူရဿတီ နတ်မယ်တော်သည်၊
မယံ-အကျွန်ုပ်၏၊ **ပိဂုဂ္ဂေ**-လှာ

ဖျား၌၊ **တိဋ္ဌတု**-တည်ပါစေ
သတည်း။၊ **ဩက္ကမတု**-သက်ဝင်ပါ
စေသတည်း။

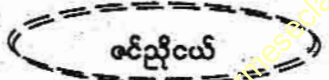
[**ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို**
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မွေစာရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်တူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကျောဝိဒ(နိကာယဝိပုလ)]မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

သူရဿတီဒေဝီပုံတော်

နန္ဒမူလိဏ်ဂူတွင် စံမြန်းတော်မူ
သည့် သူရဿတီဒေဝီပုံတော်ကို
မုံရွာမြို့ရှိ မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံမှ ရရှိခဲ့
သည်။

အမှိုခိုသော ထိုင်ခုံ(ကုလားထိုင်)တွင်
ထိုင်ကာ မကိုဋ်သင်းကျစ်၊ လည်ဆွဲ၊
လက်စည်း၊ လက်ကြပ်များ ဆင်မြန်း
ထားသည်။ လက်ဝဲလက်ဖြင့် ကွမ်း
တောင်(ဆွမ်းအုပ်)ကို ပိုက်၍ လက်ယာ
လက်က ခရုသင်းကို ကိုင်ထားသည်။
ခြေရင်းလက်ဝဲဘက်၌ ဇီးကွက်တစ်
ကောင် ရှိလေသည်။

ကွမ်းတောင်မှာ တင့်တယ်ပြည့်စုံ
ခြင်း၊ **ခရုသင်း**မှာ သန့်စင်ခြင်းတို့ကို
နိမိတ်ဆောင်၍ **ဇီးကွက်**ကား စူးနှစ်
သော အော်သံ(အသံ)ရှိလေရာ **ဝါဏ**
သဒ္ဒါမှ **ပစ်အပ်သောမြား** အနက်၏၊
စူးစင်ခြင်းသဘော ဂုဏ်တူဆောင်
ဥပမေယျ ပြုထားကြောင်း သိမှတ်ရပေ
သည်။ (သူရဿတီဒေဝီအကြောင်း
မေးမြန်းကြသည့် အနယ်နယ် အရပ်
ရပ်မှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ပရိသတ်များအတွက် ရည်ညွှန်း
ရေးသားပါသည်။)

ကင်း(၃)ကင်း (၁)ကင်းပြီး သို့မဟုတ်

ကင်းအမျိုးမျိုးတို့၏ အဆိပ်ဖြန့်နည်းများ

ပြီးခဲ့သည့်လမှာ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား အင်းဆက်မျိုးရင်းဝင်များ၊ ပျားတူအဆိပ်ဖြန့်နည်းကို တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်၍ ယခု တွားသွားသတ္တဝါ အနွယ်ဝင် ကင်းအမျိုးမျိုးတို့၏ နေထိုင်ကျက်စားသွားလာပုံ သဘာဝများနှင့် ယင်းတို့၏ အထိုးအကိုက်ခံခဲ့ရလျှင် လျင်မြန်စွာ အဆိပ်ကို ပြေစေနိုင်သည့် အဆိပ်ဖြေပုံဖြေနည်း နည်းလမ်းကောင်းများကို ဆက်လက် တင်ပြသွားပါမည်။

ဤနေရာတွင် မြန်မာ့ရိုးရာ တိုင်းရင်းဆေးပညာဖြင့် အဆိပ်တို့ကို ခွဲခြားပြရလျှင်...

၁။ ထာဝရအဆိပ်နှင့်

၂။ ဇော်မအဆိပ်

ဟူ၍ (၂)မျိုး ခွဲခြားနိုင်ပါသည်။

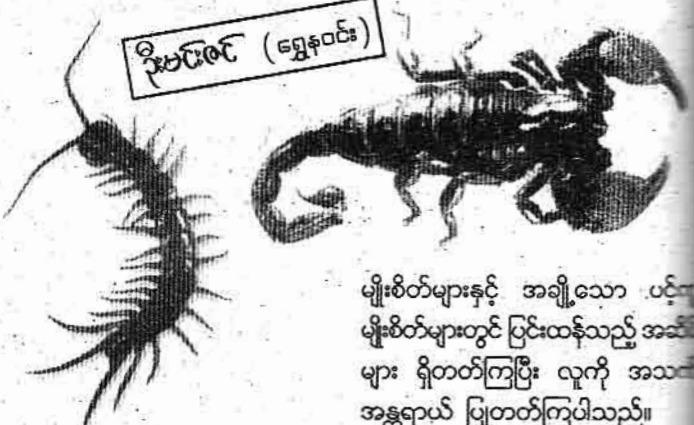
၁။ ထာဝရအဆိပ်ဟူသည်

ရုက္ခအပင်နှင့် တွင်းထွက်ဓာတ်ပစ္စည်းစသည်တို့၏ အဆိပ်အာနိသင် ဖြစ်စေသော ဂုဏ်သတ္တိများ ပါဝင်နေခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။

ဥပမာ ။ ။ ခြားဆိပ်ပင်၏အဆိပ်၊ ဟုန်းပင်၏အဆိပ်၊ ကျားမနိုင်ပင်၏အဆိပ်၊ ခပေါင်းကြော့ပင်၏အဆိပ်၊ စိန်အဆိပ်၊ ပြဒါးအဆိပ် စသည်တို့ကို ထာဝရအဆိပ်ဟု သတ်မှတ်ကြပါသည်။

၂။ ဇော်မအဆိပ် ဆိုသည်မှာ ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲသတ္တဝါများ၏ အဆိပ်ရှိသော ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းတို့နှင့် ထိမိစားမိ တို့မိ ကိုက်ခိခြင်းတို့ကြောင့် လူနှင့် အခြားသော တိရစ္ဆာန်တို့တွင် အဆိပ်တက်စေသည့် သက်ရှိတို့၏ အဆိပ်အမျိုးမျိုးကို ခေါ်ဆိုပါသည်။

ယခု ဤဆောင်းပါးတွင် ဇော်မ

အဆိပ်အမျိုးမျိုးဟု ဆိုအပ်သော သတ္တဝါများ၏ အဆိပ်ကို ဖြေသည့်နည်းနှင့် ဇော်မအဆိပ်တို့၏ သဘော၊ သဘာဝတို့ကို အဓိကထား၍ စာဖတ်သူများ အကျိုးများစေရန်၊ ကြောင်းကျိုးစုံလင်စွာ တတ်နိုင်သမျှ စေတနာထား၍ ရေးသားတင်ပြပေးပါမည်။

ထိုဇော်မ အဆိပ်တို့တွင်လည်း ဇီဝမျိုးစိတ် မျိုးကွဲသတ္တဝါများပေါ် မူတည်၍ ယင်းတို့၏ အဆိပ်များ၏ သဘော၊ သတ္တိ၊ သဘာဝတို့မှာလည်း ကွဲပြားခြားနားမှုများ ရှိနေကြပါသည်။

ယင်းဇော်မ အဆိပ်အမျိုးမျိုးတို့၏ အကြောင်းရင်းဖော်ပြတို့ကို ဥပမာပုံပြ၍ ရေးသားတင်ပြပေးပါမည်။

ဥပမာ(၁)

ကင်းခြေများ၊ ကင်းမြီးကောက်၊ ကင်းမလက်မည်း၊ ကင်းဖြူလေး စသည့် တွားသွားကင်းအနွယ်ဝင်

မျိုးစိတ်များနှင့် အချို့သော ပင့်ကူမျိုးစိတ်များတွင် ပြင်းထန်သည့် အဆိပ်များ ရှိတတ်ကြပြီး လူကို အသက်အန္တရာယ် ပြုတတ်ကြပါသည်။

ထိုမှတစ်ပါး လူ့အများနှင့် လုပ်ငန်းခွင်တို့တွင် ဆက်စပ်ပတ်သက်မှုများ ရှိနေတတ်သည့် အခြား ဇီဝမျိုးစိတ်ကွဲသတ္တဝါများလည်း ရှိကြပါသေးသည်။ ယင်းတို့မှာ တောက်တဲ့အဆိပ်၊ ဝက်တူကောင်၊ ပင်လယ်ရေတန်း (ဂျယ်လီဖစ်)ခေါ် ရေခူအမျိုးအစားများ ဧါင်း သည်းခြေအဆိပ်၊ ငါးပုတင် သည်းခြေအဆိပ်၊ ငါးခူ၊ ငါးကုန်း၊ ငါးစင်ရိုင်းတို့၏ ဆူးတောင်အဆိပ် စသည်တို့သည်လည်း ဇော်မအုပ်စု၏ အဆိပ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုအဆိပ်များ၏ အကြောင်းအများပြည်သူတို့ ဗဟုသုတအဖြစ် သိရှိထားပြီး လက်လှမ်းတစ်ဝှမ်းတွင် ရှိသော ဆေးပင်၊ ဆေးပစ္စည်းများ ထိုအဆိပ်များကို ဖြေနိုင်သည့် နည်းလမ်းကောင်းများကို တတ်မြောက်စေပါမည်။

www.burmeseclassic.com

(က) ကင်းမျိုးစိတ်များထဲတွင် မြန်မာ နိုင်ငံတွင် ကင်းခြေများအဆိပ် သည် အပြင်းဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ ပြီးလျှင် ကင်းမြီးကောက်၊ ကင်းမလက်မည်းသည် ဒုတိယ အဆိပ်ပြင်းပါသည်။

သို့သော် အာဖရိကနှင့် အမေရိက တောကြီးများတွင် ရှိကြသော ကင်းမြီး ကောက်မျိုးစိတ်များသည် လူကို သေစေနိုင်သည်အထိ အဆိပ် လွန်စွာ ပြင်းထန်ကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကင်းဖြူလေးကတော့ အိမ်တံခါး ကြား၊ အဝတ်သေတ္တာ၊ ထုတ်ပုံအကြား စသည်တို့တွင် နေထိုင်လေ့ရှိပြီး ထိုးမိ ကိုက်မိလျှင် နာကျင်ရုံသာ အဆိပ်ရှိပါ သည်။ ယင်းကို "အိမ်ကင်း" ဟုလည်း ခေါ်ကြပါသည်။

ရပ်ရွာထဲတွင် ပြောစမှတ် ပြုကြ သော "မိဖုရား ဟိုဒင်း ကင်းကိုက် သလို" ဆိုသည့် ကင်းမှာ ထိုကင်းဖြူ လေးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကင်းဖြူလေး များသည် အများအားဖြင့် အဝတ် သေတ္တာ၊ အဝတ်စိရို၊ အင်္ကျီခေါက်၊ ထုတ်ခေါက်တို့အကြားတွင် ဝင်ရောက် နေတတ်သည့် အလေ့ရှိကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကင်းဖြူလေးသည် မိဖုရားကို ဒုက္ခပေးနိုင်သည့် အခွင့် အရေးရခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဒါကြောင့် "မိဖုရားကြီး အော်သံကိုသာ ဘုရင် ကကြားသည်။ ကင်းဖြူထိုးတာ ရှင်ဘုရင် မသိ" ဆိုသည့် ဆိုရိုးစကား တစ်ရပ်ပင် နန်းတော်ထဲ၌ တစ်ခေတ် တစ်ခါက ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ကင်းခြေများ၊ ကင်းမြီးကောက်၊ ကင်းမလက်မည်း စသည်တို့သည် တောထဲ ခြံထဲတွင်ရှိသော အမှိုက်ပုံနှင့် သစ်မြစ် သစ်ခေါင်းတို့တွင် အသိုက်ပြု ၍ ပွားများနေထိုင်တတ်ကြပါသည်။

အထူးသဖြင့် ယင်းတို့သည် အမှိုက် ပုံ၊ သစ်ရွက်ခြောက်ပုံ၊ မြေဆွေးနေရာ တို့ကို သွားလာမိခဲ့လျှင် အထူး သတိ ပြု၍ သွားလာရန် လိုအပ်ပါသည်။

ယင်း ကင်းတို့သည် ပူပြင်းသည့် နွေရာသီဆိုလျှင် မူလခိုအောင်းရာ မြေဆွေးအမှိုက်ပုံတို့တွင် ပူပြင်းမှု လွန်ကဲလာကြသဖြင့် အချိန်အခါမရွေး ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အေး၍ အရိပ်ရသော အိမ်ထဲ ကွပ်ပျစ်အောက်ကြမ်းခင်း၊ အင်္ဂတေ ပပ်ကြားအက်များကြားတွင် ဝင်ရောက်၍ ခိုအောင်းတတ်သည့် အလေ့ရှိပါသည်။

နွေရာသီတွင် မိမိတို့ နေထိုင်ရာ အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်ကို သန့်ရှင်းအောင် ထားလျှင် ကင်းတို့၏ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ရာ ရောက်ပါသည်။

ထိုကင်း(၃)မျိုးသည် အဆိပ်ပြင်း ကြသော်လည်း လူသားတို့တွင် အား သာသည့် အချက်တစ်ခု ရှိပါသည်။ ထိုအားသာချက်မှာ...

မည်သူမဆို လူတစ်ဦးမှာ [ကင်းခြေ များ၊ ကင်းမြီးကောက်၊ ကင်းဖြူလေး] ကင်း(၃)ကင်းတွင် (၁)ကင်း၏ အဆိပ် သည် သူ့အလိုလို ပြီးနေတတ်သည့် ဗီဇသဘာဝ သတ္တိထူး ရှိကြပါသည်။ အဲဒါ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မိမိတွင် မည်သည့် "ကင်းမြီး" နေ သည်ကို သုတေသန ပြုလုပ်ကြည့်ရန်

လိုအပ်သလိုပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း မတော်၍ "မပြီး" သည့် ကင်း(၃)မျိုး နှင့် တိုးမိခဲ့သော် အီစလန်လေသည်ကို တော့ ဆိုက်နိုင်ပေသည်။ ဝေသင် ကြည့်ရန် လက်တွန်းနိုင်ပေသည်။

အချို့လူများတွင် ကင်းခြေများ ကိုက်မိခဲ့လျှင် အမိအဖတို့ ချီးမြှင့် အောင် ခံစားရသော်လည်း အချို့လူ များတွင်ကိုက်သော အစွယ်ရာမှ သွေး စို့၍ အနည်းငယ် စပ်ဖျဉ်းဖွင့် ဖြစ်ရ လောက်သာ ခံစားရပါသည်။ ထိုသူ သည် "ကင်းခြေများပြီး" နေသူ ဖြစ် ပါသည်။

စာရေးသူ ငယ်စဉ်(၁၂)နှစ်သား အရွယ်က ပုရစ်တွင်းနိုက်ရင်း ကင်းမြီး ကောက် အထိုးခံရဖူးပါသည်။ လက် ခလယ်ထိပ်ကို အထိုးခံရပြီး ညာဘက် လက်တစ်ချောင်းလုံး ထုံကျဉ်၍ ဘာမှ ထိတွေ့မှု မသိတော့သည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ ရပါသည်။ လွန်စွာ အခံရခက်ပါသည်။ အဲဒီနောက်ပိုင်း အသက်(၃၀) အရွယ်တွင် တစ်ဖန် ညဘက် လမ်း သွားရင်း ညာခြေမျက်စိတွင် တစ်ခုခု နှင့် စောင့်ထိုးလိုက်သလိုမျိုး ဒုတ်ခနဲ အသံမြည်သွား၍ ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့် ကင်းမြီးကောက်ကြီး တစ်ကောင် အားရပါးရ ခြေမျက်စိကို ထိုးလိုက် သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

သို့သော် ထိုးလိုက်သည့် အချိန်မှာ သာ "ဒုတ်ခနဲ" မြည်သွားသော်လည်း

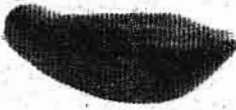
မည်သို့မျှ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း ဝေဒနာ မရှိသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။

ငယ်စဉ်က ကင်းမြီးကောက် အထိုး ခံခဲ့ရသည့် အဆိပ်ဓာတ်က ခန္ဓာကိုယ် မှ တုံ့ပြန်မှုဓာတ် ဖြစ်လာပြီး “မြီး” နေ၍ ယခု ကင်းမြီးကောက်ကိုက်သည့် ကင်းဆိပ်ဒဏ်ကို ခံနိုင်နေသည်ဟု မှတ်ယူရပါသည်။

ဤဖြစ်စဉ်နှင့် အလားတူသည့် ကင်းမြီးကောက်အဆိပ်ကို “မြီး” စေသည့် နည်းတစ်မျိုးမှာ အာဖရိက လူမည်းများ နှင့် အမေရိကန်တောတွင်း လူမျိုးစုများ သည် ငယ်စဉ်အချိန်တွင် ယင်းတို့၏ ကလေးငယ်များကို လူမျိုးစုဆေးဆရာကြီးမှ ယင်းတို့ဒေသရှိ အဆိပ်အပြင်းဆုံး ကင်းမြီးကောက်တစ်ကောင်ကို ရွေးချယ်၍ ဖမ်းယူပြီး (၁၄, ၁၅) နှစ်အရွယ် ကလေးများကို ထိုကင်းမြီးကောက်၏ အဆိပ်ဆူးဖြင့် ထိမိရုံ ကလေး လက်ဆကောင်းကောင်းဖြင့် ချိန်ဆ၍ (ကျောက်ဆေးခြစ်သလိုမျိုး) ကင်းမြီးကောက် အဆိပ်ဆူးဖြင့် ခြစ်ပေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ အဆိပ်ဆူး အခြစ်ခံရသော ကလေးသည် (၃, ၄) ရက် နာကျင်မှု ဝေဒနာ ခံစားရပြီး ထိုနာကျင်မှုဒဏ်ကို ရိုးရာနည်းများဖြင့် သက်သာအောင် ပြုစုပေးကြပါသည်။ ထို(၃, ၄) ရက် ကျော်လွန်သွားလျှင် လုံးဝ အခြေအနေ ကောင်းသွားပြီဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ကင်းမြီးကောက်အဆိပ်သည် သဘာဝအတိုင်း ကင်းမြီးကောက် အရိုင်းကောင်မှ သဘောရှိ အဆိပ်ဆူးဖြင့် လူကို ထိုးလိုက်မိလျှင် ကင်းမြီးတွင် ရှိသော အဆိပ်ဆူးမှတစ်ဆင့် အဆိပ်များ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ အပြည့်အဝ ဝင်သွားလျှင် ချက်ချင်း လူကို သေစေနိုင်သည်အထိ ပြင်းထန်ပါသည်။

ဒါကို ဆေးဆရာလုပ်သူမှ ချိန်ဆ၍ “ဗက်စင်း” (Vaccine) ကဲ့သို့ ကင်းမြီးကောက်၏အဆိပ်ကို လူ့ခန္ဓာကိုယ်က တုံ့ပြန်ပြီး ခံနိုင်ရည်အား ရှိစေရန် အထက်ပါ ဗက်စင်း (Vaccine) ကာကွယ်ဆေး သဘောမျိုးနည်းဖြင့် အာဖရိက ရိုးရာနည်းကိုသုံးပြီး ကင်းမြီးကောက်အဆိပ်ကို “မြီး” အောင်သူတို့၏ အရွယ်ရောက်ပြီး ကလေးများကို ပြုလုပ်ပေးထားကြပါသည်။

ထိုကလေးသည် တစ်သက်တာ ပတ်လုံး ကင်းမြီးကောက်၏ အဆိပ်ဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည်အားရှိ၍ အဆိပ်မြီးသွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကင်းမျိုးစိတ်များထဲမှ သဘာဝဗီအေရ နှစ်ချို့ သက်တမ်းရှည်ပြီး ကြီးထွားလာကြသည့် ကင်းမျိုးမှာ ကင်းခြေများ ကင်းမျိုးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယင်း ကင်းခြေများကြီးများသည် တောတောင်များထဲတွင် သဘာဝ အလျောက် နှစ်သက်တမ်း (၃၀, ၄၀) ခန့် နေထိုင် အသက်ရှင်ကြပြီး လူကြီးပေါင်လုံးခန့် ကိုယ်ထည် တုတ်ခိုင်ကြီးမားပြီး (၄, ၅, ၁၀) ပေခန့် ရှည်လျားသော ကင်းခြေများကြီးများကို တွေ့ကြုံဖူးသည့် တောမဆိုးကြီးများ ယခု သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေကြပါသေးသည်။

ထိုကင်းခြေများ မျိုးနွယ်များသည် မြွေကဲ့သို့ အရေခွံလိပြီး အသက်ဆက်၍ ရှင်နေနိုင်ကြသည့် ဗီသေတ္တိထူးများ

ရှိကြပါသည်။
ဤသို့ ကင်းခြေများ၊ ကင်းမြီးကောက်၊ ကင်းမလက်မည်း စသည့် ကင်းအမျိုးမျိုးတို့၏ သဘော သဘာဝနှင့် နေထိုင်ကျက်စား သွားလာပုံတို့ကို စာဖတ်သူ ပရိသတ်များ သိထားပြီးလျှင် ကင်းအမျိုးမျိုးတို့၏ အန္တရာယ်၊ ကင်းရှင်းအောင် ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပြီး အကယ်၍ မတော်တဆ တွေ့ကြုံ၍ ကင်းထိုးကင်းကိုက်မိ၍ အဆိပ်တက်ခဲ့သော်...

မြန်မာ့ဂိုးရာ

ကင်းဆိပ်ဖြေနည်းများမှာ

(က) ကင်းကိုက်၊ ကင်းထိုး ပင့်ကူကိုက် စသည့် ဒဏ်ရာကို ဆီ၊ ထောပတ် စသည်တို့ မထိမိ၊ မလိမ်းမိစေရန် ရှေးဦးစွာ အထူး သတိပေးလိုပါသည်။

ကင်းဆိပ်၊ ပင့်ကူဆိပ်တို့သည် ဆီ၊ ထောပတ် စသည်တို့နှင့် ထိမိ၊ လိမ်းမိခဲ့လျှင် ပို၍ အဆိပ်ပျံ့မြှောက်ပြီး တစ်ခဏချင်းပင် ဒဏ်ရာမှ ရောင်ကိုင်းကွဲအင်္ဂါ လာသည်ဖြစ်၍ အထူး သတိပြုကြပါသည်။

(ခ) ကင်းဆိပ်ထဲတွင် အပြင်းထန်ဆုံး ကင်းခြေများ ကိုက်ခွဲ၍ အဆိပ်တက်ခဲ့သော် ကင်းဆိပ်သည် အပူဓာတ်ပြင်း၍ ကင်းကိုက်သော ဒဏ်ရာကို လက်ဖြင့် စမ်းကြည့်လျှင် မူရှိန်နေသည်ကို တွေ့ရပါမည်။

ပြီးလျှင် ကိုက်သည့်နေရာသည် ထုံ၍လာပြီး နာကျင် ကိုက်ခဲ၍ မီးတောက်ထိုးထားသလို ပူနေတတ်သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ကင်းခြေများ ကိုက်လျှင် ဒဏ်ရာနေရာသည် ကင်းခြေများ အားကောင်း

အကြီးအသေးကို ကိုက်ခဲ့သည်
အစွယ်ရာ(၂)ပေါက်၏ အကွာအဝေး
ကိုကြည့်ပြီး မှန်းဆနိုင်ပါသည်။

ကင်းမြီးကောက် ထိုးလျှင်တော့
အစွယ်ရာ(၁)ပေါက်သာ တွေ့ရမည်
ဖြစ်သည်။

ကင်းခြေများ၏ အဆိပ်ကို တန်ပြန်
၍ ကုသသည်နည်းမှာ ကင်းခြေများ
အသေကောင်ကိုရလျှင် အခြောက်
ဆန်းထားပြီး အမှုန်ပြု၍ ဖန်ပုလင်းထဲ
ထွင် ထည့်၍ လေလုံစွာ သိမ်းထားပါ။

ကင်းခြေများ ကိုက်မိခဲ့လျှင် ယင်း
ကင်းခြောက်မှုန်ကို ရှူပေးပါက ကိုက်
သော ဒဏ်ရာမှ သွေးများစိမ့်၍ ထွက်
လာလိမ့်မည်။ ရသမျှ ညှစ်ထုတ်ပေး
ပါ။

ပြီးလျှင် ရေကန်စွန်းရွက် သတ္တုရည်
ရေထဲတွင် ပေါက်နေသည့် ကန်စွန်း
ရွက်ကိုယူပါ။]ဖြင့် ဒဏ်ရာကို သေချာ
စွာ ဆေးကြောပြီး ယင်း ရေကန်စွန်း
ရွက် ကြိတ်ဖတ်ဖြင့် ဒဏ်ရာကို အံ့ထား
ပေးလျှင် တစ်ခဏချင်း ပျောက်ကင်း
နိုင်ပါသည်။

နုတ်ချက်။ ။ မြွေ၊ ကင်း စသည်တို့
ကိုက်သောအခါ ကိုက်

သော ဒဏ်ရာနေရာမှ သွေးများ
ညီစိမ့်ထွက်လာရန် အလွန် အရေး
ကြီးပါသည်။[အဆိပ်သည် အထက်
သို့ သိပ်မထက်ဘဲ အောက်ဘက်သို့
သက်ဆင်းလာသည့်သဘော ဖြစ်ပါ
သည်။]

အကယ်၍ သွေးမဆင်းဘဲ အစွယ်
ရာလောက်သာ မြင်တွေ့နေရပါလျှင်
အဆိပ်သည် အထက်သို့ တက်နေ
သည့် သဘောဖြစ်ပြီး ကုသရ အလွန်
ခက်ပါသည်။

(၁) ရှောင်ချိုး (သို့မဟုတ်) တေဇော
ဒကချိုးတို့ကို သံပရာရည်ဖြင့်

စိမ်ထားသည့် ဆေးရည်ဖြင့်
ကိုက်သောဒဏ်ရာ အထက်မှ
ဖြူဆူးကို “စုတ်” လုပ်၍ အထက်
မှ အောက်သို့ စုတ်ဆေး ပေါက်
ပေးပြီး ကွမ်းရွက် (၁, ၂)ရွက်ကို
မီးကင်၍ သံပရာစိမ်ဆေးရည်ကို
ကွမ်းရွက် အချောဖတ်တွင် သုတ်
လိမ်းကာ ဒဏ်ရာတစ်စိုက်ကို
ကွမ်းရွက်အုပ်၍ ကပ်ထားပေးပါ။

ကွမ်းရွက် မကြာမီ ခြောက်သွေ့
သွားမည်။ ကွမ်းရွက်ခြောက်လျှင်
တစ်ဖန် အသစ်ပြန်ကပ်ထားပေးပါ။
မကြာမီ အဆိပ်ပြေလာမည်။

(ဃ) ကင်းဆိပ်အားလုံးကို နိုင်သည့်
ဆေးများမှာ...

၁။ ဥပသကာမြစ်ကို သွေး၍ လိမ်းပေး
ပြီး ဝမ်းတွင်းသို့လည်း (၃, ၄)ကြိမ်
ခန့် ဟင်းစားဖွန်း(၁)ဖွန်းခန့် သွေး
၍ တိုက်ပါ။

၂။ ကင်းဂမုန်းကို ထိုထောင်း၍ ကိုက်
သည့် ဒဏ်ရာတွင် အံ့ထားပေးပါ။
သတ္တုရည်ကိုလည်း ဒဏ်ရာ
အထက်မှ လိမ်းပေးပါ။

၃။ မဟာကာကြိဆစ်ရွက် ကိုလည်း
ထုထောင်း၍ ဒဏ်ရာတွင် အံ့ပေး
ထားပါ။ ယင်းအရွက် (၃, ၄)ရွက်
ကို (၂, ၃)ကြိမ်ခန့် ဝါးစားပေးပါ။

၄။ ကသစ်မြစ်၊ ကစောမြစ်၊
ကြောင်ပန်းမြစ် ရရာတစ်ခုခုကို
သွေးလိမ်းပေးပါက ကင်းဆိပ်ဟူ
သမျှ နိုင်ပါသည်။

၅။ ကိုက်သည့် အစွယ်ရာပေါ်တွင်
မန်ကျည်းစေ့ကို အဖြူသားပေါ်
အောင်သွေးပြီး ယင်းအဖြူသားနှင့်
ကပ်ထားပါ။ (အထက်တွင် ဖော်ပြ
ပြီးသား ဖြစ်ပါသည်။)

၆။ ပင့်ကူဂမုန်းဥကိုလည်း သွေး၍
လိမ်းပေးနိုင်သည်။

၇။ ကင်းခြေများ ကိုက်သည့်ဒဏ်ရာ
ပေါ်သို့ ဖားပြုတ်တစ်ကောင်ကို
ဖမ်းယူပြီး ယင်းဒဏ်ရာပေါ်သို့
တင်ပေးထားလျှင် နာရိဝက်
အတွင်း ကင်းဆိပ်များ ဒဏ်ရာမှ
သွေးနှင့်အတူ စိမ့်ထွက်လာပြီး
သက်သာလာမည်။

ဖားပြုတ်သည် ကင်းခြေများကို
နိုင်သည့်သတ္တိ ရှိပါသည်။

၈။ ကင်းခြေများ အကိုက်ခံရလျှင်
ကိုက်သည့်ဒဏ်ရာတွင် သင်္ဘော
သီးအစေးနှင့် လူနို့ရည် ဆတူ
ရောစပ်၍ သုတ်လိမ်းပေးပါက
မိနစ်ပိုင်းအတွင်း အဆိပ်ပြေသွား
မည်။

ကိုက်လျှင်ကိုက်ခြင်း လိမ်းပေးပါက
မည်သည့်ဝေဒနာမှ မခံစားရဘဲ သက်
သာသွားမည် ဖြစ်သည်။

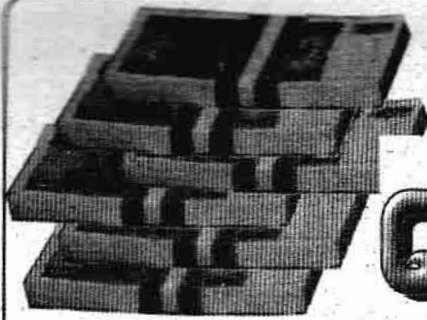
အကယ်၍ လူနို့ရည် အလွယ်တကူ
မရလျှင်လည်း သင်္ဘောသီး အစိမ်းကို
ထိပ်ဘက်အညှာပိုင်းမှ ဖြတ်ပြီး ယင်း
သင်္ဘောသီး ထိပ်ဖြတ်စနှင့် ကင်းခြေ
များ၊ ကင်းမြီးကောက် ကိုက်သည့်
ဒဏ်ရာကို ကပ်ပေးပါက အဆိပ်ပြေစေ
ပါသည်။

၉။ ကင်းဖြူလေး ကိုက်မိလျှင် ထုံးတို့
ပေးခြင်း၊ မန်ကျည်းစေ့ ကပ်ပေး
ခြင်းနှင့်ပင် ကိစ္စပြီးပါသည်။ သိပ်
ပြဿနာ မရှိလှပါ။

ရှေ့လတွင် ပင့်ကူအဆိပ်ဖြေ
နည်းနှင့် အခြားဖန်ဆိပ် အုပ်စု
ဝင် ဇီဝမျိုးစိတ်များ၏ အဆိပ်ဖြေ
နည်းများအကြောင်းကို ဆက်လက်
တင်ပြပေးပါမည်။

သတ္တဝါတွေ အဆိပ်ဘေးမှ ကင်းဝေး
ကြပါစေ။

၂။ ဦးမင်းဇင်(ရွှေစဝင်း)

၂၀၁၄ ခုနှစ်
ဧပြီလအတွက်

မွေ့ကြေး လက်လှမ်းမီ

ဧပြီလ အတာသကြန်ကာလတွင် အေးချမ်းပျော်ရွှင်စွာ လျှင်တန်းနိုင်စေရန် ငွေကြေးလက်လှမ်းမီအစား အနှောင့်အယှက် အဟန့်အတား ကင်းရှင်းစွာ ဝင်ရောက်စေရေးအတွက် မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

* * *

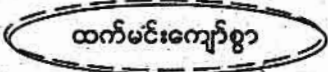
ရွှင်လန်းစေဖို့

မွေးနှစ်	ခုရေ	အရပ်မျက်နှာ	ကူညီမည့်ပဋိပတ်	လျှင်တန်းနေ့
ကြက်	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
နွား၊ ကျား	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ယုန်	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
နဂါး၊ ခြေ	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
မြင်း	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ဆိတ်၊ ပျောက်	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ကြက်	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
မွှေး၊ ဝက်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့

ဥပမာ။ ။ ခွေးပုံရိပ်နှစ်တွင် မွေးဖွားသူသည် နိမိတ် ပညတ် ကောင်းမွန်သည့် အောင်သပြေ၊ ကံ့ကော်၊ ဩဇာ၊ စံပယ် တစ်မျိုးမျိုး၏ ပန်းပွင့် သို့မဟုတ် အညွန့်အခက်(၄)ခုကို လူအများ ကိုးကွယ်ပူဇော်သည့် ဘုရားစေတီ တစ်ဆူသို့ ကြာသပတေးနေ့တွင် သွားရောက်ကာ အရှေ့တောင်ထောင့် အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူလျက် ငွေကြေးလက်လှမ်းမီရွှင်လန်းစေဆာ

စေကြောင်း ဆုတောင်းရန်ဖြစ်သည်။ စက္ကူ၊ ပလတ်စတစ်တို့ဖြင့် ဖန်တီး ပြုလုပ်သော ပန်းအတူကို မသုံးပါနှင့်။ တနင်္ဂနွေသားသမီးတစ်ဦးကို အဖော်ခေါ်သွားခြင်းဖြင့် ပိုမို ထူးခြားနိုင်ပါသည်။

လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြပါစေ

၁၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄-ခုနှစ်
ဧပြီလသည်...
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏
(၂၀)နှစ်ပြည့်
အမှတ်တရ
အထူးထုတ်လ
ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြစ်ပါ၍...
မည်သူမဆို
ပါဝင်
ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း-၀၀ ၂၄၂၂၀၄။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ အောင်စည် တိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာ ဦးကျော်လှိုင်

(တဆ-၀၇၇)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

ဖျဉ်းရောဂါအကြောင်း

တစ်စေ့တစ်စောင်း

မြောက် မောင်ညွန့်

ဖျဉ်းရောဂါဟာ လူတိုင်း မဖြစ်တတ်ပေမယ့် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု အာဟာရဆိုတဲ့ ဆမုဋ္ဌာန် (၄)ပါးအနက် ကံသမုဋ္ဌာန်နဲ့ အာဟာရသမုဋ္ဌာန် (၂)ပါး လွန်ယုတ်၊ လွဲမှား နေထိုင်စားသောက်မှုများရင် တလေး၊ လူကြီး ဖြစ်တတ်တဲ့ရောဂါ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီဖျဉ်းရောဂါအကြောင်း တွေကို ဆွေးနွေးဖို့ တောင်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်မှာရှိတဲ့ ဆရာဦးကျော်လှိုင်ဦးနဲ့ တွေ့ဆုံခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးကျော်လှိုင်ဦးဟာ ဆင်ဖြူကျွန်း ကျော်လှိုင်ဦး ကလောင်အမည်နဲ့ ဘာသာရေးဆောင်းပါးတွေ တိုင်းရင်းဆေးဆောင်းပါးတွေကို ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းများမှာ ရေးသားလျက်ရှိပြီး ဆင်ရှားသော ဆရာတော်ကြီးများရဲ့ ဆတ္တုပ္ပတ္တိလုံးချင်းစာအုပ်တွေ တည်းဖြတ်ထုတ်ဝေနေတဲ့ စာရေးဆရာ တစ်ဦးလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆေးကုသက် နှစ်(၄၀)ခန့်ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးကျော်လှိုင်ဦးနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည်ဆင်ဖြူလိုက်ပါတယ်။

❑ ဒီတစ်ဖက် ဆရာနဲ့ ဆွေးနွေးမှာ တတော့ ဖျဉ်းရောဂါအကြောင်း ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖျဉ်းရောဂါ အဘယ်မျိုး ရှိပါသလဲ ဆရာ။

○ ဖျဉ်းရောဂါ(၄)မျိုးရှိပါတယ်။ အဲဒါ

ဆရာဦးကျော်လှိုင်ဦး(တဆ-၀၇၇)

တွေကတော့ သွေးဖျဉ်း၊ ရေဖျဉ်း၊ လေဖျဉ်း၊ သလိပ်ဖျဉ်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီကတစ်ဆင့် ထပ်မံခွဲခြားရင် (၁၅)မျိုးရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဖြစ်အများဆုံးဟာ ရေဖျဉ်းရောဂါပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

❑ 'ဖျဉ်းရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းများကို ဆက်ပြီး ဖြောင့်ပေးပါဦး'

○ 'ဖျဉ်းရောဂါဖြစ်ရခြင်းနဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ ဆီး၊ လေဓာတ် အချုပ်များခြင်းကြောင့် ဖြစ်တာပါ။ ဆီးချုပ်ခြင်းကြောင့် ဆီးသွားရမယ့် အရည်ဓာတ်များ အောက်ကိုမကျဘဲ ဗိုက်တွင်းမှာ စုပြီး အရည်တွေ

များလာပြီး ရေဖျဉ်းဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ရှေးဆေးကျမ်းများက ရေဖျဉ်းရောဂါ ဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းကို တြိဒေါသနဲ့ ဝမ်းမီးဖောက်ပြန် ဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရတယ်လို့ ဖော်ပြထားပါတယ်။

❑ 'ရေဖျဉ်းဟာ အများဆုံးဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လေဖျဉ်းနဲ့ သွေးဖျဉ်း ဖြစ်တတ်လာတဲ့ကိစ္စလဲ သိပါစေ'

○ 'လေဖျဉ်းဟာ အထူးသဖြင့် လေချုပ်ပြီး ဗိုက်တွင်းမှာ လေပြင်လေလုံး ဖြစ်လာပြီး တဖြည်းဖြည်း အလုံးကျွတ်ပြီး ဗိုက်ပူလာတာကို လေဖျဉ်းလို့

နက္ခတ္တရောဂါခြေညှိဖျားရင်း ၁၈၅

ခေါ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

သွေးဖျဉ်းကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရတာပါ။ အထူး သဖြင့် လေချုပ်၍ သွေးပါချုပ်ပြီး လေလုံးအစိုင်အခဲ ဖြစ်လာကာ တဖြည်းဖြည်း အလုံးကြီးပြီး ဗိုက်ပူလာ တာကို သွေးဖျဉ်းလို့ ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။ သွေးဖျဉ်းဟာ အမျိုးသမီးများမှာ သာ မွေတာသွေးအကြောင်းပြုပြီး ဖြစ် လာတာ ဖြစ်ပါတယ်။

□ *ကျွန်းကျားဟာ လူကြီးများသာမ က ကလေးများလဲ ခြစ်တာ တွေ့ရ ပါတယ် ရှင်းပြောမိဦး ထရာ*

○ လူသားများရဲ့ နေထိုင်မှု၊ သွားလာ စားသောက်မှု မဆင်ခြင်မှုတို့ ကြောင့် အသည်း၊ ကျောက်ကပ် တွေမှာ ရောဂါ ရလာရာမှ ကာလ တာရှည်လာတဲ့အခါ ရေဖျဉ်းရောဂါ အဖြစ် ထပ်ဆင့် ဖြစ်ပွားလာတဲ့ ရောဂါဖြစ်ပါတယ်။

အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် ကျောက်ကပ်ရောင်ခြင်းမှ ရေဖျဉ်း သဏ္ဍာန်ဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီရောဂါဟာ လူကြီးများထက် ကလေးများတွင် အဖြစ်များတတ်ပါ တယ်။

လူကြီးများကတော့ အသားဝါ ရောဂါနဲ့ ဝမ်းကိုက်ရောဂါတွေ ဖြစ်စဉ် အခါက ဆေးဝါးမှန်မှန်မစား၊ ဆရာနဲ့ ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် ကုသမှု မခံယူခဲ့ခြင်း ကြောင့် နာတာရှည်ရောဂါများအဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းလာခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အရက်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ သောက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း အသည်းကြပ်လာရာမှ ရေဖျဉ်းရောဂါအဖြစ် ပြောင်းလဲ ဖြစ် သွားရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အသည်းက အဆိပ်ဖြေပေးခြင်း၊ သွေးထုတ်လုပ်ခြင်းနဲ့ သွေးခဲစေခြင်း၊ အစာခြေပေးရန် သည်းခြေရည်များ သမင် နုဏ္ဍရောင်ခြည်ပစ္စည်း

ထုတ်ပေးခြင်းဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှ လုပ်ငန်းအများဆုံး လုပ်ရတဲ့ အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအဖြစ် တာဝန်ယူ လျက် ရှိပါတယ်။

အသည်းကြပ်ပြီး ရေဖျဉ်းဖြစ်လာတဲ့ အခါ အသည်းဟာ မိမိရဲ့ပုံမှန်လုပ်ငန်း များကို လုပ်ဆောင်ရန် အားနည်းလာ တဲ့အတွက် ရေဖျဉ်းရောဂါ၌ သွေးအား နည်းခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း ဖြစ်တတ်တဲ့အပြင် ဆီးချုပ်ခြင်းနဲ့ ဝမ်း ချုပ်ခြင်းတို့လဲ ယှဉ်တွဲ ဖြစ်ပေါ်လာ တတ်ပါတယ်။

□ *ကျွန်းကျားဟာ လူကြီးများကိုလဲ ဆက်ပြီး ပြောပြောမိဦး*

○ ရေဖျဉ်းရောဂါ လက္ခဏာတွေ ကတော့...

- (၁) ဆီးဖြူခြင်း၊ နည်းခြင်း၊
- (၂) လေချုပ်ခြင်း၊
- (၃) ဓာတ်ချုပ်ခြင်း၊
- (၄) အစားအနည်းငယ်ပျက်ခြင်း၊
- (၅) အိပ်ပျော်ခြင်း၊
- (၆) ရင်လေးခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း၊
- (၇) ချွေးထွက်ခြင်း၊
- (၈) ရေသောက်နည်းခြင်း

စတဲ့ လက္ခဏာတွေဟာ ရေဖျဉ်း ရောဂါရဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ အထက်ပါ လက္ခဏာများဟာ အကြောင်း သိတတောဖောနဲ့ ပထဝီ၊ အာပေါလွန် လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

□ *ကျွန်းကျားဟာ ကုသမှုကိုလဲ ဆက် ပြီး ပြောပြောမိဦး*

○ ရေဖျဉ်းရောဂါ ပျောက်ကင်းစေဖို့ အတွက်...

- (၁) ဆီးများများသွားရန်၊
- (၂) လေများများသက်ရန်၊
- (၃) ဝမ်းများများသွားရန်၊
- (၄) ချွေးထွက်ရန်

စတဲ့ အချက်များကို ချိန်ဆပြီး ဆေး တိုက်ကျွေးရင် သက်သာပျောက်ကင်း

နိုင်ပါတယ်။

ဆီးများများသွားဖို့အတွက် ဆေး အမှတ်(၂၁) ဆီးဆေးဖြူကို တိုက်နိုင်ပါ တယ်။ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ သက်ဖို့အတွက် သက်ရင်းကြီးမြစ်၊ ဘင်္ဂလီဆားခါး ထန်းလျက်တို့ကို ချက်ပြီး တိုက်ရင် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ သက်စေပါတယ်။ ဒါမှ မဟုတ် ဆေးအမှတ်(၂၆) အပုပ်ချဆေး နဲ့ ဆေးအမှတ်(၃၃) လေပုပ်ထုတ်ဆေး တို့ ဆတူရောစပ်ပြီး တိုက်ကျွေးနိုင်ပါ တယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ မီးယပ်လေနိုင်ဆေးကို တစ်နေ့(၂)ကြိမ် တိုက်သင့်က တိုက် ပေးရပါမယ်။ လိမ်းဆေးအနေနဲ့ ယူကာလစ်ဆီ၊ အရက်ပျံ့၊ သံပရာရည် နှမ်းဆီတို့ကို ဆတူ ရောစပ်ပြီး ဖန် ပုလင်းထဲထည့် သမအောင် ထည့် ခေါက်ပြီး ဖောတဲ့နေရာကို လိမ်းပေးရ ပါမယ်။ ချွေးထွက်စေရန် ချွေးထုတ်ပေး ခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးရပါမယ်။

ဓာတ်စာအနေနဲ့ ဆိတ်သား၊ ကြက် သားကို စဉ်းကောပြုလုပ်ပြီး ငရုတ်သီး စပ်စပ်၊ မဆလာနိုင်နိုင်နဲ့ ကြော်ကျွေး ရပါမယ်။ ငါးဟင်းချက်ရင် ငရုတ်သီး စပ်စပ် ထည့်ချက်ပါ။ ရှောက်သီးသုပ် ရင် ပုစွန်ခြောက်များများ ငရုတ်သီး စပ်စပ်နဲ့ သုပ်ကျွေးရပါမယ်။ မြင်းခွာ ရွက်ကို ငရုတ်သီးစပ်စပ်နဲ့ သုပ်ကျွေးရ ပါမယ်။ အနံ့သလွန်ရွက်ဟင်းခါးကို ငရုတ်ကောင်းနဲ့ ချက်တိုက်ရပါမယ်။ ကြာဟင်းရွက်ကြော်ချက် ချက်စားရပါ မယ်။

အဲဒီလို ဆေးနဲ့ ဓာတ်စာပေးရင် ဆီးများများသွားကာ ဝမ်းမှန် လေသက်၊ ချွေးထွက်ခြင်းကြောင့် အကျဉ်းမိနေသော ရေဖျဉ်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းစေမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်က ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီးဇာတိ အသက်လေးဆယ်ကျော်အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ “အေးချိုချို” ဆိုတဲ့ နာမည်ကို မြန်မာအက္ခရာစာလုံးတွေနဲ့ လက်မှတ်ရေးထိုးထားတာပါ။

‘လင်ကလဲ အားမကုန်ရ စီးပွားရေးလဲ ကိုယ်ပဲ သားသမီးတာဝန်လဲ ကိုယ်ပဲ လူရေး စိတ်ပါ ပင်ပန်းခံရတယ်။ ငွေဝင်ကောင်းပေယံလဲ ငွေထွက်များပြီး ငွေ ပမပြုနိုင်ဘူး။ ငွေပူဖိုတဲ အလုပ်တွေ တာဝန်တွေ စိတ်ညစ်ရာတွေပဲ ဖြစ်နေတယ်’

ထိုအမျိုးသမီးက ညည်းညူခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုးမြဲလက်မှတ်ရဲ့အပေါ်မှာ လုံးတင်ကြီးကြီးက တာဝန်ပိ အလုပ်ပိ ဖြစ်စေတယ်။

လက်မှတ်အောက်မှာ မျဉ်းတစ်ကြောင်း ထိုးဆင်းတာက (|) ငွေထွက်များခြင်း၊ ငွေမမြဲခြင်းကို ဖြစ်စေတယ်။

သူ့ရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၃၂ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၊ တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်တယ်။ မူလ မဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်ချရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပါမယ်။

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာကြီး ဦးဘော်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

မှတ် ရွေးထိုးသင့်တယ်။

	အစိပတိ		၆			၁
						၀
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ		၄	၀	၅
						၄
မရဏ	ဘင်	ပုတိ		၅	၂	၃
						၃

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်) (နာမက္ခရာတိုင်)

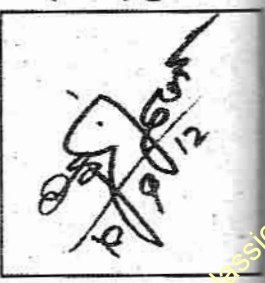
တနင်္ဂနွေ အထွန်းဖွားဖြစ်သူကို တနင်္ဂနွေ+တနင်္လာ မွေးနိပေါ် အညွန့်အုပ် နာမည်ပေးနည်းမှန်ပေမယ့် မူလမဟာဘုတ်မှာ အထွန်း + ဘင် = အောင်မြင်+ပျက်ပြား ဖြစ်လို့ နာမည်ညံ့တယ်။

နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှားတယ်။ ဒီနာမည်မျိုးမှာ နောက်ဆုံးစာလုံးနှစ်လုံးက “ချိုချို” ဆိုတဲ့ တနင်္လာနံ (ဘင် အပျက်)ဆိုတော့ ငွေမမြဲခြင်း၊ စိတ်ညစ်စရာများခြင်း ဖြစ်တာ မဆန်းဘူး။ ခေါင်းကိုက်ရောဂါနဲ့ ကျောက်ကပ်ရောဂါလဲ ဒုက္ခပေးမယ်။

အထွန်းဌာနက အက္ခရာစာလုံးဖြစ်တဲ့ “အေး” တစ်လုံးတည်းကို လက်

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသာဘူး။ ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည့်တည့်လှလှ ဆွဲရမယ်။ လက်မှတ်ရဲ့အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၆)ရပါတဲ့ ပန်းပွင့်သင်္ကေတ ထည့်သင့်တယ်။ ဒါမှ ငွေဝင်ခိုင်မြဲ၊ စိတ်ချမ်းသာပို ဖြစ်လာမယ်။

၂။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ လုံးမြဲ လက်မှတ်

ပိုင်ရှင်က တောင်ကြီးဖာတီ အသက် ငါးဆယ်ကျော် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

“စန်းမောင်” ဆိုတဲ့ နာမည်နှစ်လုံး တွဲကို မြန်မာအက္ခရာစာလုံးနဲ့ လက်မှတ်ထိုးထားခြင်းဖြစ်တယ်။

‘ယယ်ယံကုန်းက အချစ်ရေးကျော စန်းပွင့် တယ်၊ ချစ်ယုပုနဲ့တယ်၊ အသက်ကြီးတော့ အိမ်ထောင်ရေးမှာလဲ စန်းပွင့်ပြန်တယ်၊ အိမ်ထောင်ထိန်းယုပုနဲ့တယ်၊ ပျံ့ကွာ တည်ငြိမ်တဲ့ ဘဝတစ်ခုကို လိုချင်မိတယ်’ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင် အမျိုးသားရဲ့ နေ့စဉ်စကားဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာလို မွေးသက္ကရာဇ် ၁၃၂၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသားဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်ချ ကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရတယ်။

	အိမ်ပတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

၁
၂
၆
၇
၉

၃
၆
၉

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်) (နာမက္ခရာတိုင်)

ဗုဒ္ဓဟူး(ဘင်) အပျက်ဌာနဖွားကို အင်္ဂါ+ ကြာသပတေးနံ့ညှပ် နာမည် အနည်းနဲ့ နာမည်ပေးထားတာ မမှားပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အထွန်း+ ပုတိ နာမည် = ကုဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ နာမည် နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှာဖြစ်လို့ နာမည်ညှပ် ထိတယ်။

ပုတိဌာနမှာရှိတဲ့ ကြာသပတေးက နာမည်နောက်ဆုံးစာလုံးမှာ ဖြစ်လို့ မြန်မာတွေနဲ့ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး နာမည် မှတ်စရာတွေ ကြုံတတ်တဲ့သူကို

လက်မှတ်ကလဲ အောက်ခြေမှာ မျဉ်းပြိုင် အရှည်တစ်ခု၊ အတိုတစ်ခု (၂\1)ဘယ်ဘက်ကိုလဲ ခပ်စောင်းစောင်း ဖြစ်နေတော့ လက်မှတ် သင်္ကေတလဲ ညံ့နေတယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ လက်မှတ်ရွေးထိုးရင် အထွန်းဌာနက “စန်း” ကိုသာ ရွေးချယ်ရပါမယ်။

(မြန်မာလို)

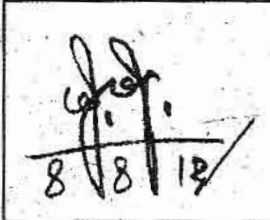

(အင်္ဂလိပ်လို)

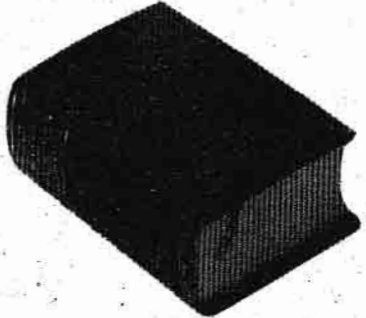
လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရဘူး။ လက်မှတ်အောက်ခြေကို ပစ်တိုင်းထောင်ပုံ၊ တြိဂံပုံနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင် တည့်တည့်ကြီးကြီး ဆွဲသင့်

တယ်။ အောက်ခြေပြားနေတာ ပိုကောင်းတယ်။ ဒါမှ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် နိမိတ်ဖြစ်ပါတယ်။

၃။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တာကတော့

အသက်သုံးဆယ်ဝန်းကျင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးရဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံစံ ဖြစ်ပါတယ်။

တောင်ငူဒေသဖာတီဖြစ်ပြီး “မိုးမိုးမိုး” ဆိုတဲ့ နာမည်ကို “မိုးမိုး” နှစ်လုံး တွဲ လက်မှတ်ထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ‘တယ်ကိစ္စဖြစ်ဖြစ် အယဉ်းအပြင်တွေ များတယ်၊ အတာအဆီးတွေ များတယ်၊ အထူးသဖြင့် အချစ်ရေး နှစ်လက်ထပ်ရေး ကိစ္စတွေ ကံမကောင်းဘူး။ အိမ်ထောင်ရှိတဲ့ လူအိမ်ထွာ မိန်းမရွပ်တတ်တဲ့ အမျိုးသားတွေနဲ့ပဲ ကြုံနေရတယ်’

သူမရဲ့ ပြောစကားကို ကြားရတာ အထူးအဆန်း မဖြစ်ပါဘူး။ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်က ဘယ်ဘက်ကို စောင်းနေတယ်။ အပေါ်ဘက်မှာ လဲအပြိုင်သင်္ကေတ၊ အောက်ဘက်မှာလဲ အပြိုင်သင်္ကေတရှိတယ်။

ပြီးတော့ “မိုး+မ” ဒွီအက္ခရာဖြစ်တဲ့ “မ” အက္ခရာစာလုံး “မိုးမိုး” နှစ်လုံးတွဲကို သံပြတ်အက္ခရာနဲ့ နာမည်အပေး မှားခြင်းဆိုတာတွေက အသားဖြူတဲ့ သူမအတွက် အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ကံမကောင်းဖြစ်မယ့် နိမိတ်ပါပဲ။

၁၃၄၄ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ၊ ကြာသပတေးနေ့ဆိုတဲ့ သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်ကို မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရမယ်။

နက္ခတ္တဓာတ်မြဲညီမဂ္ဂဇင်း ၁၈၉

	အစိပတိ				
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၂	* ၅	၁
မရဏ	ဘင်	ပုတိ	၆	၃	၄

ကြာသပတေး သိုက်ဖွားဖြစ်သူကို ကြာသပတေး+ တနင်္လာ = သိုက်+ အထွန်း = ကုဋ + ကုဋ နာမည်ပေး ကောင်းပါတယ်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်လဲ မှန်တယ်။ ဒါပေမယ့် အသားဖြူသူကို "မ" အက္ခရာနဲ့ နာမည် စတင် မပေးသင့်ဘူး။ ကြာသပတေး(သောမ)အက္ခရာ

ကို သံရှည်နဲ့ နာမည်ပေးရမယ့်အစား သံတိုသံပြတ်နဲ့ နာမည် မပေးသင့်ဘူး။ ဒီနာမည်မျိုးမှာ အထွန်းဌာနရှိ တနင်္လာနံ "ခိုင်" ဆိုတဲ့ စာလုံးကို လက်မှတ် ရွေးထိုးသင့်ပါတယ်။ * * *

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားပါ။ ငွေအိတ်သင်္ကေတ ကြီးကြီးလှလှ ဆွဲပါ။ လက်မှတ်ရဲ့ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၅)ခုပါတဲ့ ပန်းပွင့်ပုံထည့်ပေး အချစ်ရေး၊ စေ့စပ်လက်ထပ်ခေက်စွာတွေ ကံကောင်းလာပါလိမ့်မယ်။

ဤမျှနှင့်သာ ကျေနပ်နိုင်ကြပါစေ
အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ
ကြီးပွားအောင်...
ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာမေဇဒ်ပညာသုတေသီ

အစာအိမ်လေနာ ဖြစ်နေသူတစ်ဦးကို အကြောင်းပြု၍ ငယ်ဆရာဖြစ်သော အငြိမ်းစား ကျောင်းဆရာ ဦးမောင်မောင်ကြီး ဆေးနည်းပေးနေသည်ကို ကြိုခဲ့ရပါသည်။
အစာအိမ်လေနာ ရောဂါရှင်များ အကျိုးအတွက် ရေးသားတင်ပြရန် တောင်းသောအခါ စာရေးသူအား ဆရာ ဦးမောင်မောင်ကြီးက ခွင့်ပြုခဲ့ပါသည်။
ဆေးနည်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။
၁။ ကပ်ပွန်းရွက်ကြမ်း (အိုးနုပါ) (၁)ပိဿာကို ခြေ၍ ရေ (၃)ပိဿာ ထည့်ထားသော မြေအိုးထဲထည့်ကာ သုံးခွက်တစ်ခွက်တင်အောင် ကျိတ်။
၂။ ကျိတ် ရလာသော အရည်ကို ပိတ်စိမ်းပါးနှင့် စစ်၍ ပြင်ထဲအိုးထဲ ထည့်ပါ။
၃။ ထန်းလျက် (အညို မုန့်လုပ်ထန်းလျက် သန့်သန့်) (၆၀)ကျပ်ထားကို ခြေ၍ ထိုပြင်ထဲအိုးထဲ ထည့်ပါ။
၄။ စပုန်ပျိုပါးပါး တစ်ပါး (၅)ပတ်သာစီ ထပ်ထည့်ပါ။
၅။ ရှောက်သီးစာစလုံး အခွံနွာ၍ ညှစ်ထည့်ပါ။

အစာအိမ်လေနာ

ပျောက်လိုလျှင်

၆။ သံရာသီး (၄)လုံး အခွံနွာ၍ ညှစ်ထည့်ပါ။
၇။ ဖိခြင်း ငှက်ပျောသီး ပျော်ပျော်တစ်လုံးကို ခြေ၍ ထည့်ပါ။
အားလုံးပြီးလျှင် ထိုပြင်ထဲအိုးကို ပိတ်သန့်သန့်ဖြင့် အုပ်ပြီး ကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်ပိတ်ပါ။ ယင်းအပေါ်မှ အိုးစလောင်းဖုံး ထပ်၍ အုပ်ပါ။
ရွှေလျားဖိတ်စဉ်ခြင်း မရှိအောင် ပြုလုပ်ပြီးနောက် ထိုအိုးကို စပါးလှောင်သောသော စပါးစေ့ထောင်ထဲတွင် (၁၄-ရက်) နှစ်ပတ်ကြာ မြှုပ်နှံထားရမည်။
(၁၄)ရက်စေ့လျှင် ပြန်ဖော်ယူပြီး အရည်များကို ပိတ်စိမ်းပါးနှင့်စစ်ကာ ငှက်ပျောဖူးပုလင်းထဲသို့ ပြောင်းထည့်ရပါမည်။ (မှတ်ချက် ။ ။ (၄) ပုလင်းမျှ ရနိုင်ပါသည်။) ထိုပုလင်းများကို အဖုံးလုံးရန်

အတွက် ချိပ်ပိတ်ပေးရပါမည်။ ပုလင်းပြည့်အောင် မထည့်ရ။ သတိထားမိနေောက်ဆုံးအဆင့်ကား ချိပ်ပိတ်ပြီးသော ပုလင်းများအား မြေတွင် (တစ်ပေ)အနက်မျှထူး၍ (၃)လကြာ မြှုပ်နှံထားရပါမည်။ (၃)လပြည့်လျှင် ဖော်ယူပါ။
သောက်သုံးနည်း
လက်ဖက်ရည် အကြမ်းပန်းကန် တစ်လုံးတွင် ပျားရည်စစ်စစ် ထည့်ပါ။ ငှက်ပျောဖူးပုလင်းထဲမှ ပြုလုပ်ထားသော အရည်ကို အကြမ်းပန်းကန်ထဲ ထည့်ထားသော ပျားရည်စစ်စစ်ထက် နှစ်ထည့်၍ ဖွဲ့နောက်ပြီး သောက်ပါ။
နှံနက်တစ်ကြိမ် ညတစ်ကြိမ် မှန်မှန် သောက်ကာ အနှစ်နှစ် အလလစွဲကပ်နေသော အစာအိမ်လေနာ ရောဂါဆိုး ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။
ဆေးနည်းပေးသော ဆရာ ဦးမောင်မောင်ကြီးအား ကျေးဇူး အတုတင်ရှိပါသည်။
မင်းဆက်ဟိန်း

ဘုရားတင်သည့် ပန်း

ကြာရှည်လန်းစေပြီး အနံ့ဆိုးဆိုး ကင်းစင်နည်း

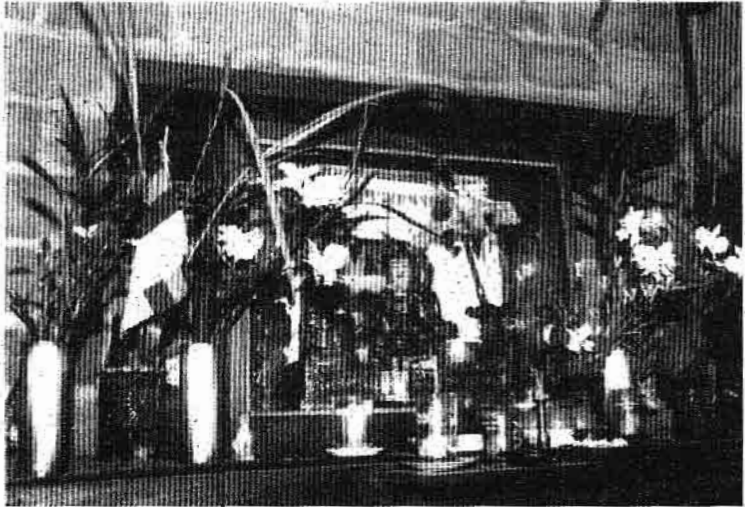
စာရေးသူ အပါအဝင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အပေါင်းတို့ဟာ မိမိတို့ရဲ့ အိမ်၊ ရုံး၊ ဆိုင် တွဲ နေရာများရှိ ဘုရားစင်ပေါ်မှာ ကောင်းမွန်ရာရာ တင့်တယ်သော ပန်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ဈေးကြီးကြီးပေး ဝယ်ယူ နှဲ့ ဘုရားပန်းအိုးမှာ ထိုးပြီး ဘုရားတင် ကပ်လှူလေ့ ရှိကြပါတယ်။

အများအားဖြင့် ဘုရားပန်းအိုး ဆေး ကြောပြီး ရေဖြည့်၊ အထဲမှာ ဘုရားကပ် ဘုရားပန်းကို ပန်းအိုးအတွင်း ထိုး ထည့်ပြီး ဘုရားမှာ ကပ်လှူ ဒါလောက် ပဲ။

ခက်တာက ဈေးကြီးကြီး ဘယ် ဆောက်ပဲ ပေးရတဲ့ ပန်းပဲဖြစ်စေ ဘုရား ပန်းအိုးထိုးပြီးလို့ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ကြာ တင်ခါ၊ ဒါမှမဟုတ် တစ်ရက်ခြား တစ်ခါ ပဲ ဝှံ့မှန် ရေလဲဖြစ်တယ် ထားဦးတော့ ပန်းတွေရဲ့ အခြေများ ပုပ်ရိသွားပြီး ပန်းအိုးထဲရှိ ရေနဲ့ ပန်းအိုးတို့မှာ အနံ့ဆိုး ဆိုး သစ်ပုပ်နံ့က ထွက်မြဲပါပဲ။

ကိစ္စမြားမြောင် လူတို့ဘောင် ဆိုတဲ့ အတိုင်း မအားလပ်တဲ့ကြားက အချိန် ကလေးပေးပြီး ဘုရားစင်ရှေ့အရောက် ဆုလမ်းလဲခြင်း၊ အမွှေးလေးထွန်းခြင်း၊ ဆီလေးထွန်းခြင်း ပြီးတာနဲ့ ဘုရားရိုခိုး နှဲ့ ထည့်အပြု ဒီပန်းအိုးအတွင်းက သစ်ပုပ် နှဲ့ ဆိုးဆိုးက ဆီးကြိုနေလို့ ပန်းအိုးပါ ဆေးကြောရန် ဟန်ပြင်ပြီး နာရီကြည့်မိ တော့ အချိန်က မရလို့ စိတ်အနှောင့် အယှက် ဖြစ်ခဲ့ရတာမျိုးလဲ စာရှုသူတို့ ကြားလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

အကြောင့် ဘုရားတင်တဲ့ပန်း ကြာ

ရှည်လန်းပြီး အနံ့ဆိုးဆိုး သစ်ပုပ်နံ့ သက်သာကင်းစင်အောင် ဘယ်လို လုပ်ရပါမလဲဆိုတာ အမြဲတွေးနေမိပြီး စဉ်းစားလို့ရတဲ့အတိုင်း ပန်းသုံး လေးမျိုး ကို စမ်းသပ်မိတော့ တော်တော်လေး အဆင်ပြေတာ တွေ့ရတယ်။

ဒီတော့ လွယ်ကူသော ဘုရားပန်းအိုး ထိုးနည်းလေးကို စာရှုသူများအတွက် အကျိုးရှိနိုင်မည်ဟု ယူဆမိခြင်းကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် မျှဝေရေးသားတင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ပန်း ကြာရှည်လန်းပြီး အနံ့ဆိုး ကင်းစင်ပြီး ခြင်္သေ့ခြင်းမှ ကင်းဝေးစေ သော ဘုရားပန်းအိုး ထိုးနည်းမှာ...

၁။ ပန်းအိုးထဲသို့ ရေအေး ထည့်ရန် ပြစ်၊ ဆောင်း သဲသန့်သန့်ကို ရရှိသော ခွက်တစ်ခုခုအတွင်း ထည့်ပြီး ယင်းသို့များကို လက်ဖြင့်ယူကာ ဘုရားပန်းအိုးထဲသို့ ထည့်ပါ။ ပန်းအိုးအတွင်း သဲပြည့်သွားလျှင် တက်လာသော ရေကို ငှဲ့ပစ်လိုက်ပါ။

၂။ ပြီးလျှင် ဘုရားတင်လှူရန် ပန်းကို ရေစင် အောင်ဆေးကာ ယင်းပန်းအိုးထဲရှိ သဲထဲသို့ ထိုးခိုက်ကပ်လှူထားလိုက်ပါ။ ဧကန်တကယ် ရေလဲရန် မလိုတော့ဘဲ ပန်းအိုးအတွင်း ခြင်္သေ့ ဥပျာလဲ ယူရ။ အနံ့ဆိုး မထွက်နဲ့ ပန်းများမှာ အခါတိုင်း ရေထည့်ပြီး ကပ်လှူထားတာထက် ကြာရှည်စွာ လန်းဆန်းနေတာကို တွေ့ရပါ မယ်။

၃။ ယင်း ပန်းအိုးထဲရှိ သဲသည် တစ်ခါသုံး မဟုတ်ပါ။ အထက်ပါနည်းအတိုင်း ရေဆေး ပြီး အပြုတမ်း ပြန်လည် အသုံးပြု၍ ရရှိပါ ကြောင်း။

စာရှုသူအပေါင်း လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝ နိုင်ပါစေ။

ဟောရောင်ခြင်း အတွက်

လိမ်းဆေးနည်း တစ်နည်း

စာရေးသူရဲ့ဘကြီး ဦးချစ်မောင်တစ်ယောက် စီးပွားရေးအလုပ်များတွင်သာ နစ်မြုပ်နေခဲ့သည်မှာ အသက်(၅၀) တင်းတင်းပြည့်ခဲ့ပါပြီ။

ဒီလိုနဲ့ စီးပွားရေး အလုပ်များကြား နေရင်းမှ တစ်နေ့တွင် စာရေးသူ၏ဘကြီး ဦးချစ်မောင်ဟာ လူကြီးရောဂါပဲ ပြောရမလား မသိဘူး။ **တစ်ကိုယ်လုံး ဖောရောင်ပြီး အဆစ်အမြစ် ကိုက်တဲ့ရောဂါ ဖိစီးခဲ့ပါတယ်။**

သို့နှင့် သူရဲ့ရောဂါကို ငွေကုန်ကြေးကျခံပြီး ဆရာစုံ ဆေးစုံနဲ့ ကုသခဲ့ပါတယ်။ အချိန်သာကုန်၊ ငွေသာ ကုန်ပြီး ရောဂါမသက်သာခဲ့တဲ့ ဘကြီးဟာ စိတ်ဓာတ်ကျလာပြီး စာရေးသူကို အားကိုးတကြီးနဲ့ ဆင့်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။ စာရေးသူ ရောက်သွားချိန်တွင်တော့ ဝမ်းသာအားရဖြင့်...

‘လာ ငါ့တူ၊ ဘကြီး မင်းကို မျှော်နေတာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဘကြီး၊ ကျွန်တော်လဲ ဘကြီးဆီက စာရရချင်း လာခဲ့တာပါ။ ဒါနဲ့ ဘကြီးရောဂါ သက်သာရဲ့လား’

‘ဆရာလဲ စုံပြီ၊ ဆေးလဲ စုံပြီ။ ဒါပေမယ့် မသက်သာပါဘူး ငါ့တူရာ။ သက်သာမယ်လဲ မထင်တော့ပါဘူးကွာ။ **သုံးခါဖော သုံးခါရောင်ရင် လာလမ်း ပြန်ကြရတယ်တဲ့ကွ’**

‘ဒီလိုတော့လဲ မဟုတ်နိုင်သေးပါဘူး။ ဘကြီးရာ။ အနာနဲ့ဆေး မတည့်သေးလို့ နေမှာပါ။ တဖြည်းဖြည်းတော့ သက်သာသွားမှာပါ’

‘ထားပါတော့ကွာ။ ဒါနဲ့ မင်းကို ခေါ်ခိုင်းရတာက ငါ ဘုန်းကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်းကို သွားပြီး ဝတ္ထုငွေတစ်ရင်း သိလယူချင်လို့ မင်းကို လိုက်ပို့ခိုင်းမလို့ကွ။ မင်း လိုက်ပို့နိုင်ပါ့မလား’

‘လိုက်ပို့နိုင်ပါတယ် ဘကြီးရယ်။ ကျွန်တော်လဲ အားနေတာပဲ၊ ဘယ်တော့ သွားချင်လဲ ပြော’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ငါ့တူရယ်။ ခဏနေ သွားကြတာပေါ့’

ဒီလိုနဲ့ စာရေးသူတို့ တူဝန်းနစ်ယောက် **တောင်ငူ မြို့ထောင့်ကျောင်း**ကို သွားခဲ့ပါတယ်။ ဝတ္ထုငွေတစ်၊ ရေစက်ချပြီး ဘုန်းတော်ကြီးနဲ့ စကားလက်ဆုံကျရာက ဘကြီးရဲ့ ရောဂါအကြောင်း ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

‘တပည့်တော် ရောက်ကတော့ သေလမ်းနိတ်ပဲ ထပ်ပါတယ်တရား။ ဆရာလဲ စုံ၊ ဆေးလဲ စုံပါပြီ။ အခုထက်ထိ မသက်သာသေးပါဘူးဘုရား’

‘ဘယ်ဟုတ်မလဲ ဒကာကြီး။ ဒီလို သုံးခါဖော၊ သုံးခါရောင်လိုသာ သေရမယ်ဆိုရင် ဘုန်းကြီးတို့ကျောင်းမှာ ရဟန်းသံဃာရိုမယ်တောင် မထင်ဘူး။

ဘုန်းကြီးတို့ကျောင်းမှာ ကျောင်းထိုင်စဉ်ဆက် သုံးလာတဲ့ လိမ်းဆေးရှိတယ်။ အစွမ်းအတော်ထက်တယ်။ ဘုန်းကြီးဆေးနည်းပေးလိုက်မယ်။ ကဲ...ဟိုဒကာလေး လိုက်မှတ်ပေးလိုက်ပါကွာ’

‘တင့်ပါဘုရား’
စာရေးသူလဲ ဘုန်းတော်ကြီး မိန့်တဲ့ အတိုင်း စာရွက်နဲ့ ဘောလိပ်ပင်ထုတ်ပြီး လိုက်မှတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဆေးနည်းမှာ...

- ❖ တောရှောက်မြစ်
 - ❖ သက်ရင်းကြီးမြစ်
 - ❖ ပဲစင်းပုံပြစ်
 - ❖ နတ်ခေါက်
 - ❖ ကြောင်လျှာခေါက်
 - ❖ လက်ပံခေါက်
- တို့ကို ဆတူယူ၍ နှပ်နှပ်စဉ်းပြီး **ဖိ**

တောက် အရက်နှင့် နှစ်ညခန့် နှိပ်၍ လိမ်းရမည်။

စာရေးသူလည်း ဘုန်းတော်ကြီးမိန့်သည့်အတိုင်း ဆေးလိမ်းခါနီး ဧဝံအောင် ဆေး၍ တစ်နေ့ သုံးကြိမ်လိမ်းဆေးခဲ့ရာ တစ်နေ့တခြား ဖောရောင်ခြင်းများ လျော့၍ ကိုက်ခဲခြင်းများလည်း သက်သာလာပြီး (၇)ရက်ခန့်အကြာ သက်သာသွားခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ဘကြီးမှာ ဝမ်းသာလွန်းစွာ စာရေးသူကို ပြောခဲ့တဲ့ စကားလေးတစ်ခွန်းကို မကြာခဏ ကြားယောင်နေခဲ့ပါသည်။

‘ငါ့တူကြီးရာ၊ ဘကြီးဖြင့် ဒီရောဂါနဲ့ ဆေးမှတ်နေတာ ဒါ ဘုရား တရား သံဃာ့သတ်ရမိတဲ့ အကျိုးကွ။ ဘကြီးတော့ ဘယ်လောက်အလုပ်များများ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို သုံးရက်တစ်ခါ သွားဖြစ်အောင် သွားတော့မိကွ။ မင်းကိုလဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွာ။ ဒါ ဘုရားပေးတဲ့ ဆေးကွ။ ဘုရားပေးတဲ့ဆေး ပျော်ရွှင်အေးချမ်းနေတဲ့ ဘကြီးမှတ်မှုကို ကြည့်ပြီး ရင်ထဲတွင် ဖော်မပြနိုင်အောင် ပီတိများစွာနဲ့ နားထဲတွင် ကြားယောင်မိတာကတော့...’

“ဘုရား ပေးတဲ့ ဆေး၊
ဘုရား ပေးတဲ့ ဆေး”

ချမ်းသာသုဝ ရနိုင်ကြပါစေ။
ဝင်းကျော်(မှဒုတူးသား)

ပုဂ္ဂိုလ်တူမကို

ဖူးတွေ့ခဲ့ရသော်လည်း

နန္ဒကျော် (လ/သ)

ဘက်သို့ မျက်နှာမူပြီး တင်ပျဉ်ခွေတိုင်
 နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို မြင်ရသည်။
 ကျွန်တော် မည်သို့မျှ ပြောဆိုခြင်း
 မပြုဘဲ အသာကလေးလှည့်ပြီး ပြန်
 လာကာ ဘုရားပေါ်မှဆင်းပြီး လမ်း
 လျှောက်ခြင်းကို ပြုလုပ်ပါ
 သည်။ စိတ်ကတော့
 ထင်ယောင်ထင်မှား
 ဖြစ်နေမိသည်။
 လမ်းလျှောက်ပြန်ပြီး ရွာဦးမှ
 ဦးထွန်းငြိမ်းအိမ်ဝင်ကာ
 အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်း

ကြည့်ရာ...

'ကိုကျော်တို့လင်သာမရောက်ခင် တစ်ပတ်
 ခန့်လောက်ကလို့ ထင်တာပဲ။ ဇရပ်ပေါ်မှာ
 တည်ဆိုနေတာ တွေ့ရတယ်။ တို့ကလဲ
 ဘယ်နေရာ ဘယ်အသလို့လဲ ပပေလိပ်ဟဲ့။
 အားလဲ မအားဘူးလေဗျာ'

'ဦးပွင်းလား၊ ကိုရင်လား၊ ဖိုးသူ
 တော်လား လူဆိုးလူကောင်း သိအောင်
 လို့တော့ လူကြီးတွေက မေးဖို့တော့
 ကောင်းတာပေါ့ဗျာ နော်'

'လူတွေမှာလဲ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ ကိုယ်
 ဆိုတော့ အရေးမလုပ်ကြတော့ဘူး
 လေ။ ထူးခြားမှုလဲ မရှိဘူး မဟုတ်လား'
 'ဒါနဲ့ အစားအသောက်ကိစ္စတော့
 မြင်မိမှာပေါ့'

'အေး... ဒါကတော့ ထူးဆန်းတယ်ဟဲ့
 တာလို့လဲဆိုတော့ ပုဂ္ဂိုလ်တူမကို သွယ်
 ထွက်တာ တစ်နေ့ကို ငါ့အိမ် ယွမ်းရိပ်တာ

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ကျွန်တော် ပို့ဆောင်
 အတာဝန်နှင့် ရခိုင်ပြည် သံတွဲမြို့သို့
 ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရပါသည်။

သံတွဲမြို့နယ် ငပလိကမ်းခြေ
 ထင်သာရွာတွင် အိမ်ခြေ (၆၀၀)ကျော်
 နှီး ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး ပြည့်စုံ
 သည့်အပြင် ရွာဈေးပါ ရှိသောကြောင့်
 သားစု အိမ်ငှားရမ်းနေခဲ့ပါသည်။

ထိုရွာ၏ ရွာဦးထိပ်တွင် တောင်ပေါ်
 အထက်တစ်ဆူရှိသောကြောင့် ရွာသူ
 များများ ဘာသာရေးကို အလေး
 အကြောင်း ထင်ရှားနေပါသည်။

ကျွန်တော်မှာ သွေးတိုးရောဂါရှိ
 သောကြောင့် ကျန်းမာရေးမှူး

အကြံပေးသည့်အတိုင်း ဆေးသောက်
 နေ့စဉ် လမ်းလျှောက်စေပါသည်။

လမ်းလျှောက်မထွက်မီ နံနက်ငါး
 နာရီခွဲ ရွာဦးဘုရားမှာ သစ်သီးဆွမ်း
 ကပ်လှူ ဘုရားရှိခိုးပြီးမှ တောင်ပေါ်မှ
 ဆင်းလမ်းလျှောက်ထွက်ပါသည်။

ကျွန်တော်ဘုရားပေါ်တွင် ဘုရား
 ရှိခိုး သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင်
 ဘုရားပေါ်ရှိဇရပ်မှ အသံတစ်ခုကြားရ၍
 ကျွန်တော် ထင်ယောင်ထင်မှား သံသယ
 စိတ်နှင့် ဇရပ်နားသို့ သွားပြီး ပြတင်း
 ပေါက်မှ ချောင်းကြည့်လိုက်ရာ ဘုရား

တွေ့ရတယ်။ အိမ်ထက်ပိုကူး။ ကျွန်တော် အိမ်ကတော့ ဆွမ်းကို မလောင်းဘူးသေးဘူး။ နောက်ပြီး ဒီနေ့ တောပိုင်းဆို နောက် တစ်နေ့ ပြောက်ပိုင်း အိမ်ထဲလဲ မဟုတ်ဘူး။ အကျောင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေတယ်။ ရွာလယ်ပိုင်း မှာလဲ တွေ့ရင်တွေ့ရတာပဲ။ ကြိုတင်စောင့် လို့မရဘူး။ အဲဒါ ထူးဆန်းတာပဲလို့ လေ့လာ ပါတယ်ဗျာ’

ဆွမ်းရပ်တာ ပုံသေမဟုတ်လေတော့ ဆွမ်း ရရင်မှ ရမယ်။ ရတဲ့တိုင်အောင် လုံလောက် မယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်မိဘူး’

‘ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်လို့ ကိုထွန်းငြိမ်း ထင်သလဲဟင်’

‘ငါတို့မှာလဲ အလုပ်အားတယ်လို့ မရှိတော့ တောင်ပေါ်ကိုတောင် မရောက်ဖြစ်ပါဘူးဗျာ။ နေပုံထိုင်ပုံ သွားလာပုံကတော့ ဣန္ဒြေရှိတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ အမှတ်တမဲ့ နေကြတာ လေ’

ကျွန်တော် ဦးထွန်းငြိမ်းအိမ်က ပြန်လာပြီး အိမ်ရောက်သည်နှင့် ဇနီးကို အကျိုးအကြောင်း ပြောကာ ပိုက်ဆံ ယူ၊ ငှက်ပျောသီးလှလှ တစ်ဖီးဝယ်ပြီး ကျွန်တော် ဘုရားပေါ်သို့ တက်ခဲ့သည်။

ရောင်ပေါ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆွမ်းခံ ထွက်ရန် သင်္ကန်းရုံပြီး ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော် ငှက်ပျောသီးကို ကပ်လှူ တော့ လက်ခံပြီး နှစ်လုံးကို ယူပြီး သပိတ်မှာထည့်ပြီး ကျန်သော ငှက်ပျော သီးကို ကျွန်တော်အား ပြန်စွန့်သည်။

‘နှစ်လုံးဆို လုံလောက်ပါပြီ ဒကာ ကြီး ကျန်တာကို ပြန်စွန့်ပါတယ်’

ကျွန်တော် အံ့ဩသွားပါသည်။ ဘာ ကြောင့် ငှက်ပျောသီးနှစ်လုံးကို ယူပြီး ကျန်သည့် ငှက်ပျောသီးကို ဘာကြောင့် စွန့်သနည်း။ နောက်တစ်နေ့ စားလို့ မရဘူးလားဟု ကျွန်တော် သံသယဖြစ် နေသည်ကို သိသည့်အလား...

‘ဘာမှ သံသယမဖြစ်ပါနဲ့ ဒကာကြီး လျှာတာ ကို လက်ခံပြီပဲ။ လုံလောက် ပျာအောင် ရရင် တော်ပြီပဲ။ တစ်နေ့တာ စားသောက် လို့ ရတာကို တစ်နေ့တာအတွက်ပဲ လက်ခံ ရတယ်။ နောက်တစ်နေ့အတွက် ထားရင် အပြစ်ဖြစ်တယ်’

ကျွန်တော် ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ သိလိုသည်ကိုသာ မေးမိသည်။

‘အရှင်ဟာ ဦးပဉ္စင်းလား။ ကိုရင် လား ဘုရား’

ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုံးလိုက်ပြီး... ‘အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပဲ ဒကာကြီး။ ဘာ ဖြစ်လို့လဲ ဦးပဉ္စင်းကိုရင် မဟုတ်ရင် အလှူ အထမပြောက်လို့ ထင်လို့လား။ ဝေသန္တရာ သားသမီးကို လျှာတာ ပုဏ္ဏားကိုပဲ လျှာတာ မဟုတ်လား’

ကျွန်တော် နောက်ထပ်မေးရန် မရှိ တော့ပါဆို၍ ရှိခိုးပြီး ဘုရားပေါ်မှ ဆင်းခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော် အိမ်ရောက်ပြီး ကုလား ထိုင်မှာ ထိုင်ကာ စဉ်းစားမိသည်မှာ လုံးသာ-သံတွဲ ခရီးသည် ဆွဲနေသော ကားပိုင်ရှင် မောင်ထွန်း ပြောသည်ကို ကြားယောင်မိသည်။

‘အစ်ကို ကျွန်တော် လင်းသာရွာဦး တောင်ခြေမှာ တာယာပေါက်လိုတာဟာ လဲနေတုန်းမှာ တောင်ပေါ်မှာ သပိတ်ကွယ်ပြီး ဆင်းလာကာ သံတွဲကာလမ်းအတိုင်း သွား တာ ပြင်လိုက်တယ်။ လင်းမှာ ငယ်ရွာကို သွားစာပယ်လို့ ထင်တာပဲ။

ကျွန်တော်လဲ တာယာလဲပြီးသော အာရုံ ရောက်နေလို့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို သတိမထားမိတော့ ပါဘူး။ ကျွန်တော် တာယာလဲပြီးလို့ သံတွဲ ဘက် ထွက်လာတော့ လင်းမှာလဲ ဒီပုဂ္ဂိုလ် ကို မတွေ့ဘူး။

ငယ်ရွာမှာ ဆွမ်းခံဝင်နေတယ်။ ကျွန်တော် ထင်မိတယ်။ သံတွဲမြို့ကိုရောက်တော့ ဟော ဗျာ... သံတွဲမြို့မှာ ဆွမ်းခံနေတာ ပြစ်ရတော့

အံ့ဩစရာပဲ အစ်ကိုရ’ ကျွန်တော်က မယုံသည်နှင့်...

‘ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား မောင်ထွန်းက တခြားဘုန်းကြီးတစ်ပါးပါးနဲ့ တူတာ ဖြစ်မှာပေါ့။ မင်း အထင်မှားတာ ဖြစ် မှာပါ။ ခြောက်ခိုင်းခရီးကို မင်းကားထက် ခြေကျင်သွားတဲ့သူက အရင်ရောက် မတဲ့လား စဉ်းစဉ်းစားစားလဲ ပြောမိ ကွာ’

သူက အတိအကျ ပြောပြန်သည်။

‘ဟုတ်ပါပြီလား အစ်ကိုရ သင်္ကန်း က တခြား ဘုန်းကြီးတွေလို မဟုတ် ဘူး။ ဗြူဖပ်ဗြူရော် ဖိနပ်ကလဲမပါ။ သပိတ်မှာလဲ အဖုံးအပေါ်က အနားကွတ် မရှိဘူး။ ရှပ်ရည်ရှပါကလဲ ပိန်ပိန်ပါးပါး ကျွန်တော် သေချာ မှတ်မိပါတယ် မမှားပါဘူး’

ဒီလောက် တိတိကျကျ ပြောမှတော့ တောင်ပေါ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်ကို စိတ်ဝင်စားမိခဲ့ သည်။ ကားသမား မောင်ထွန်း ပြောပြီး သည့်နောက်တစ်နေ့ ကျွန်တော် တောင်ပေါ်သို့ မရောက်ဖြစ်ခဲ့။ အိမ်မှာပင် ဘုရားရှိခိုးပြီး ကျွန်တော်လမ်း လျှောက်ရင်း ငပလီမှတစ်ဆင့် သံတွဲမြို့ သို့ တောင်ပေါ်ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် သင်္ကန်း ဝယ်ရန် ထွက်ခဲ့သည်။

ညနေဘက် ဝမ်းသွားသည်မှာ ကော်ဖီရောင်ဖြစ်နေ၍ ဆေးမှူးကို ပြောပြရာ ဆေးရုံစာက်ရန် ညွှန်ကြား၍ ဆေးရုံမှာ သုံးရက်နေရသောကြောင့် တောင်ပေါ်သို့ မရောက်ဖြစ်ခဲ့။

ဆေးရုံမှ ဆင်းပြီးနောက် သင်္ကန်း လှူရန်၊ ဆွမ်းပါလှူရန် ဇနီး၏ ဆန္ဒ ကြောင့် သူ့ဆွမ်းချက်နေစဉ် ကျွန်တော် ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်ရင်း ပုတီးစိပ်နေ စဉ်...

‘ဟေ့ ဖိုးကျော် ဘာတွေကွဲစားနေ တာလဲကွ တံခါးဖွင့်ပါဦး’

အသံလာရာသို့ ကြည့်လိုက်ရာ သံတွဲမြို့မှ သူငယ်ချင်း ဓာတ်ပုံဆရာ မောင်မောင် အိမ်ရှေ့တံခါးဝမှာ ရပ်၍ အော်သည်ကို မြင်ရသည်။ ကင်မရာ တစ်လုံးကိုလည်း လွယ်ထားသည်ကို မြင်ရသည်။

‘ဟေ့ကောင် မောင်မောင် ထူးထူး ဆန်းဆန်း စောစောစီးစီး လင်းသာကို ဘာလာလုပ်တာလဲ။ ဧည့်သည်တွေ ချိန်းထားလို့လား’

ကျွန်တော်ပြောရင်း အိမ်ရှေ့တံခါး တို့ ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

‘စောဆို မင်းနဲ့ တွေ့မှ တွေ့ပမလား ထို့ စိတ်တထောင့်ထောင့်နဲ့ လာခဲ့ရ တာ’

‘ကြိုတင် သတင်းပို့ရင် စောင့်နေမှာ သေ့ကွ။ ဒီနေ့တောင် လမ်းလျှောက် မထွက်လို့ တွေ့ရတာ မထွက်တာ စာလဲ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ပါးကို သင်္ကန်း ထူသွားမလို့ မင်းအစ်မ ဆွမ်းပါ ထူချင်တယ်ပြောတာနဲ့ ဆွမ်းတော့ ချက်ပြီးပြီ။ ဆွမ်းပွဲပြင်နေတယ် ထင်ပါ ခဲ့။ နာရီလဲ ရှစ်နာရီထိုးပြီးပြီ။ မင်းလာ ထိုက်စွဲလဲ ပြောပါဦး။ ရေခန်းသောက် အပြည့်တော့ မရှိတော့ဘူး’

ဓာတ်ပုံဆရာမောင်မောင်သည် အိမ် ခေါ်တက် ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်လိုက်ပြီး ကျွန်တော် မေးသည်ကို...

‘ငါလဲ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို တွေ့ရ အောင် မင်းကိုခေါ်သွားမလို့ စောစော လာခဲ့တာ။ ခုတော့ အတော်ပဲ မင်းတို့ သင်္ကန်းလှူသွားရင် ငါပါ လိုက်ခဲ့မယ်’

‘မင်းက ဘာကြောင့် တွေ့ချင်တာ သေး’

‘ဒီလိုကွ ဒီပုဂ္ဂိုလ်က ဆန်းကို ဆန်း ထယ် သိလား။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့

ငါတို့ရပ်ကွက် ဆွမ်းလာရပ်တာ နေ့စဉ် မဟုတ်ဘူးကွ။ မေ့မှလျော့မှ တစ်ခါ တွေ့ရတာ သင်္ကန်းက အရောင်အဆင်း မရှိပေမယ့် သပ်သပ်ရပ်ရပ် သင်္ကန်းရုံ ထားပြီး ကူနေကြီးစွာနဲ့ လေးတောင် ခန့်သာ ကြည့်တယ်ထင်ပါရဲ့ကွ။ အိမ် ရှေ့မှာ ကြာကြာရပ်တာ မတွေ့ရဘူး ကွ။

နောက်ပြီး ငါးအိမ်ပဲ ရပ်တာ တွေ့ ရတယ်။ ရတာ မရတာတော့ မသိဘူး။ ငါးအိမ်မရောက်ခင် နှစ်အိမ်လောက်က တစ်အိမ်က ဘာသာခြား။ အရေ အတွက် ငါးအိမ်ရှိပေမယ့် ဗုဒ္ဓဘာသာ လေးအိမ် ရှိတယ်။

ငါးအိမ်ပြီးတာနဲ့ ပြန်ရော၊ သူ ဘယ် ကလာလို့ ဘယ်သွားတယ်လို့ သိ အောင်လို့ စိတ်ကူးပေမယ့် မေ့မေ့သွား တယ်ကွ။

ဒါနဲ့ ထူးဆန်းတာပဲလို့ သတိရတာ နဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်တယ်။ ဓာတ်ပုံ ကူးတော့ ဘာမှ မပေါ်ဘူး။ အဖြူပဲ တွေ့ရတယ်။ ဒါနဲ့ မကျေနပ်လို့ နောက် တစ်ခါတွေ့တော့ နှစ်ခါရိုက်လိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဓာတ်ပုံ မပေါ်ဘူးကွ။

ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ထူးဆန်းတယ် စိတ်မှာ စွဲပြီး စုံစမ်းတော့ မင်းတို့ လင်းသာ တောင်ပေါ်က စေတီရေပုံမှာလို့ သတင်းရတာနဲ့ မင်းကို သတိရလို့ အစောကြီး လာခဲ့တာပေါ့ကွ’

သူ ရည်လျားစွာ ရှင်းပြပြီး ကင်မရာ ကို သေသေချာချာ စစ်ဆေးနေသည်။

‘အေးကွာ ထူးတော့ ထူးတယ်ကွ။ ဒါကြောင့် သင်္ကန်းလှူချင်တဲ့ ဆန္ဒ ရှိတာကြောင့် သင်္ကန်းတစ်စုံ ဝယ်ထားတာ ဆေးရုံ မဝင်ခင် တစ်ခါတွေ့စဉ်ကပေါ့’

‘ဘောနေသပ္ပယ မှုတပါသလားလို့ မေးတော့’

‘မျှတပါတယ် ရောင့်ရဲခြင်းဟာ စိတ် ကို ချမ်းသာစေပါတယ်တဲ့ စကားရှည် ရှည်ဝေဝေ မပြောဘူး။ မေးမှ ပြော တယ်’

‘အစ်ကိုရေ ဆွမ်းခူးပြီးပြီ သွားကြရ အောင်’

စီးဖိုချောင်မှ အသံပေးတာ ကြောင့်...

‘ရှစ်နာရီလဲကျော်ပြီ ဒီပုဂ္ဂိုလ် ဆွမ်းခဲ မထွက်ခင်သွားကြအောင်၊ သူငယ်ချင်း ကော လိုက်မယ်မဟုတ်လား’

ကျွန်တော် ဘုရားကျောင်းဆောင်မှ သင်္ကန်းကို ယူပြီး မောင်မောင်ကို ပေး လိုက်သည်။

‘ဘယ်နှယ်ပြောတာလဲကွာ ဒီပုဂ္ဂိုလ် နဲ့ တွေ့ချင်လို့ မင်းဆီကို လာပါတယ် ဆိုနေမှ ငါ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို တောင်းပန်ပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ချင်လို့ လိုက်မှာပေါ့’

ရှစ်နာရီခွဲသည်နှင့် ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်သား ရွာဦးစေတီသို့သွား ကြသည်။ ဘုရားပေါ် ရောက်သည်နှင့် ဘုရားဝတ်ပြုပြီး ဧရပ်သို့ သွားကြပါ သည်။ ဧရပ်ပေါ်ရောက်သည်နှင့် ထူးဆန်းသည်က ပုဂ္ဂိုလ်နေခဲ့သော နေရာတွင် အနားများ ပျက်စီးနေသော ဖျာတစ်ချပ်ပေါ်တွင် ခေါင်းအုံး ပြုလုပ်ခဲ့ ဟန်တူသော ငါးစီးဝါခြမ်းတစ်ခုကိုသာ တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်သား

ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်

အုန်းသီးများ

ရခိုင်ပြည်နယ်၏ မာန်အောင်မြို့နယ်သည် အုန်းသီး၊ အုန်းပင် အလွန်ပေါများသော မာန်အောင်ကျွန်း၊ ရဲကျွန်း၊ တိုက်ကျွန်းနှင့် လက်ထုတ်ကျွန်း(ဗိကံမီးပြတိုက်တည်ရှိရာ) တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် ကျွန်းစုမြို့နယ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

သို့သော် မိုးရာသီတွင် မေမဝတီ မာန်အောင်ကျွန်း၌ အုန်းသီး ဈေးမကောင်းပါ။ ယခု မိုးတွင်းကာလတွင် အုန်းသီးတစ်လုံးကို ၄၄ (၅၀)ကျပ် တောင်မရပါ။ အုန်းသီးများသည် အိမ်တိုင်း၊ ရွာတိုင်းတွင် တောင်ကဲ့သို့ ပုံနေပါသည်။ အုန်းသီးအများစုလည်း အပင်များပေါက်လျက် ရှိနေပါသည်။

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူနေအိမ်သို့ မာန်အောင်မြို့နယ်၊ ပုန်းဆိုးကြီးရွာမှ ကိုချစ်မောင်နှင့် ခအုန်းမော်ရွာမှ ကိုကျော်သိန်းတို့နှစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီး လူမှုရေး၊ ဘာသာရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ နိုင်ငံရေးတို့ကို ဝေဖန်ဆွေးနွေး ပြောကြားရင်းနှင့် စီးပွားရေးအကြောင်းတွင် အုန်းသီး ဈေးမရ၍ စားဝတ်နေရေး အဆင်မပြေသည့် ဘက် ရောက်သွားသည်။

ဤတွင် ကိုချစ်မောင်က စာရေးသူကို...

'ဆရာက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးနေတယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တွေ့ ထွက်ပြေးတဲ့ အုန်းသီးအကြောင်း ပြောပြမယ်'

စာရေးသူ နားကြားလွဲသွားသလား မသိ၍...

'ဟင် ဘယ်လို... ဘယ်လို ထွက်ပြေးတဲ့အုန်းသီး၊ ဟုတ်ရဲ့လား ချစ်မောင်ရာ'

'ဟုတ်ပါတယ်

ဆရာ၊ ကျွန်တော် ပြောပြပါမယ်'

ဆိုပြီး အောက်ပါအတိုင်း ပြောကြားလေသည်။

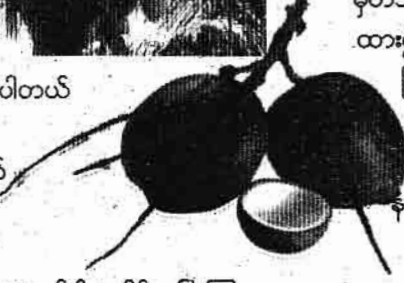
ထွက်ပြေးတဲ့အုန်းသီး

တစ်နေ့သ၌ ည (၁၀)နာရီခန့်တွင် ကိုချစ်မောင်တို့ အိမ်ခေါင်းရင်းမှ တက်ခေါက်သံ ကြားရသည်။ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်ခန့် အနည်းငယ်ခွာလျက် တက်ခေါက်နေ၍ ဆင်းကြည့်ရာ တက်ခေါက်သံသည် အုန်းသီးပုံထဲမှ ဖြစ်နေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ သိလိုက်ရပါသည်။

နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ကိုချစ်မောင်က အုန်းသီးပုံကြီးကို နှစ်ပုံခွဲ၍ ပုံထားလိုက်သည်။ ထိုည၌လည်း အုန်းသီးပုံမှ တက်ခေါက်သံ ကြားရပြန်သည်။ သို့သော် မည်သည့်အပုံမှ တက်ခေါက်သည်ကို မသိလိုက်၍ နောက်တစ်နေ့တွင် (၂)ပုံထဲမှ (၄)ပုံထပ်ခွဲရာ စတုတ္ထအပုံမှ အုန်းသီးတစ်လုံး တစ်လံကျော် ကျော် နှစ်လံနီးပါးခန့် ထွက်ပြေးသွား

မောလိန်တန် (မာန်အောင်)

သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုအုန်းသီးကို လိုက်ဖမ်းပြီး ထုံးဖြင့် မှတ်သားကာ အောက်ဘက်၌ ထား၍ (၄)ပုံကို (၁)ပုံတည်း ဖြစ်အောင် ပြန်ပုံလိုက်ပါသည်။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစော ညီအစ်ကိုမသိတသိအချိန်တွင် ကိုချစ်မောင်၏

အိမ်ခေါင်းရင်းမှ...

'အမိရေ(အမယ်လေးဗျ)' ဟု အော်ပြီး ဝို၍ ပြေးလာသော (၇)နှစ်(၈)နှစ်အရွယ် ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်ကို...

'ဘာဖြစ်လို့လဲ မောင်ဖြူ' ဟု မေးကြည့်ရာ...

'သား အုန်းသီးပုံဘေးက ဖြတ်အသွား တက်ခေါက်သံကျယ်ကျယ် တစ်ချက်ကြားလို့ လှည့်ကြည့်တာ အုန်းသီးပုံထဲက အုန်းသီးတစ်လုံး ပြေးထွက်လာပြီး သားထမ်းမိုက်ကို ဝင်ဆောင့်လို့ ကြောက်ကြောက်နဲ့ အော်မိတာပါ'

ဟု ပြောပါသည်။

ထိုအုန်းသီးကို ယူကြည့်ရာ ထုံးဖြင့် မှတ်သားထားသည့် အုန်းသီးဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ ရွာမှ လူကြီးတွေက...

'ဒါ အုန်းအမြဲတေ(ရခိုင်)မခေါ် အမေ

တေး၊မဒီဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။) ဖြစ်
ယ်'

ဟု ဆိုပြီး အုန်းသီးကို ဝါဂွမ်းနှင့်
ထက်ပြီး မီးရှို့ကြည့်ရာ မီးလောင်သည်
ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအုန်းသီးခွဲပြီး
အုန်းမှုတ်ခွံ(ရခိုင်အခေါ် ခတိုခွံ) မာလာ
ခွဲကို ပေဒင်ဆရာတစ်ယောက် ယူသွား
ကြောင်း ပြောပါသည်။

ခအုန်းမော်ရွာမှ ကိုကျော်သိန်း
တ...

'အုန်းသီးပုံထဲက ဂလုတ်၊ ဂလုတ်သံတွေ
တက်ခေါက်သံတွေက ရှိနေပါပြီ။ ညည
တက်ခေါက်သံတွေ ညံ့နေတာပဲ။ အုန်းသီး
ရုပ်လို့ ခြောက်ရင်(ရခိုင်အခေါ်)ဒားရည်ချောင်
အုန်းသီးတွေလဲ တက်ခေါက်တာပဲ'

ဟု ပြောပါသည်။ များသောအား
ဖြင့် လူခြေတိတ်ဆိတ်သော ညများ၌
သာ အုန်းသီးပုံမှ တက်ခေါက်သံတွေ
ကြားရတတ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်
အုန်းသီးများကို စာရေးသူ လက်လှမ်းမီ
သမျှ စာဖတ်သူများ အုန်းသီးဗဟုသုတ
အလို့ငှာ တင်ပြလိုပါသည်။

အုန်းသီးနှင့် ကန်တော့ပွဲများ

အုန်းသီးနှင့် အုန်းညွန့်များသည်
အောင်ဓာတ်ဆောင်သည်ဟု ယုံကြည်
မှုကြောင့် မြန်မာ့အထွေထွေ ဆောင်
ရွက်ရာတွင် ကန်တော့ပွဲ လှူဒါန်းခြင်း၊
ဘုရားပန်းကပ်ခြင်းတို့မှအစ ပါဝင်မြဲ
ဖြစ်သည်။

အုန်းသီးသည် ကန်တော့ပွဲတိုင်း
တွင် ပါရသည်။ အုန်းသီးပါသည်
ကန်တော့ပွဲများကို ဘာသာရေး အလှူ
ဒါနတရားပွဲများ၊ မင်္ဂလာဆောင်အခမ်း
အနားများမှအစ အသုဘချ ဈာပန
အခမ်းအနားများအဆုံး တွေ့ရတတ်
ပါသည်။

ကန်တော့ပွဲထိုးသည်။ ကန်တော့ပွဲ
ထိုး၍ ပူဇော်သည်။ လှူဒါန်းသည်များ
မှာ မိမိထက် တစ်မိနစ်၊ တစ်နာရီ၊
တစ်ရက်၊ တစ်လ၊ တစ်နှစ်ကြီးသော
ပုဂ္ဂိုလ်များအား လည်းကောင်း၊ ဆရာ
သမားများအား လည်းကောင်း ပူဇော်
ခြင်း၊ ကန်တော့ခြင်း၊ လှူဒါန်းခြင်း
သာ ဖြစ်သည်။

ဒါနတစ်ခု ပြုလုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။
ထိုကန်တော့ပွဲဖြင့် ကန်တော့ခြင်း၊
လှူဒါန်းခြင်း၊ ပူဇော်ခြင်းသည် သက္က
ဂါရဝနိဝါတ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ရှိသေ
ခြင်း၊ အလေးဂရုပြုခြင်း၊ နိဗ္ဗံချရိုက်
ခြင်း၊ အလေးအမြတ်ပြုခြင်း စသော
အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုးကို ဆောင်ပါသည်။

**ထူးထူးခြားခြား ဆန်းဆန်းပြားပြား
အုန်းသီးများ**

အုန်းပင်ပေါ်မှ အုန်းသီးအပင်ပေါက်ခြင်း
ရခိုင်ပြည်နယ် မေဃဝတီမာန်
အောင်ကျွန်းတွင် မိုးရာသီ၌ အုန်းပင်
များပေါ်မှ အပင်ပေါက်များကို နေရာ
တိုင်းလိုလို တွေ့ရှိရသဖြင့် အုန်းပင်

ပေါ်မှ အုန်းသီး အပင်ပေါက်ခြင်းသည်
ထူးဆန်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပါ။ ဖြစ်လေ့
ဖြစ်ထမရှိသော နေရာများတွင်
ထူးဆန်းသည်ဟု ဆိုကြပါမည်။
အုန်းသီးတစ်လုံးမှ ပေါက်လာသော
ထူးခြားအုန်း(၅)ပင်

၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ အမှတ်
(၂၃၅)၊ စာမျက်နှာ (၅၄) . နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် "ဘားအံမြို့
နယ်၊ ဘားကပ်ကျေးရွာအုပ်စု၊
တောကြီးကုန်းကျေးရွာနေ ဧဝိကာ
လီမာအိမ်၌ အုန်းသီးတစ်လုံးမှ
အုန်းပင်(၅)ပင် ထွက်နေသည်" ဟု
ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများဖြင့် ဖော်ပြခဲ့သည်
ကို ထူးခြားစွာ သိရှိရပါသည်။

နှစ်မြွှာအုန်းသီး

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ အမှတ်(၂၅၁)
စာမျက်နှာ(၁၀၅) နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆရာ ကျောင်းတော်ရာ
မောင်လှ၏ "ထူးခြားအုန်းသီး
နှင့်....." ဆောင်းပါး၌ ဗန်းမောက်
မြို့၊ မြန်နွာရပ်ကွက်၊ အမှတ်(၁၂)နေ
အဘွား ဧဝိအုန်းလှိုင်သည် ဆီသတ်
ရန် အုန်းသီးတစ်လုံးခွဲရာ အုန်းသီး
သည် အပြင်မှာ သာမန် အုန်းသီးတစ်
လုံးကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း အထဲမှာ
သူ့အလုံးအဆန် အရည်သီးသန့်နှင့်
အလုံးဆန် နှစ်ဆန် ဖြစ်နေသည်ကို
တွေ့ရသည်။

ထိုအဆန်နှစ်ခုကို ပြန်ဆက်လိုက်
လျှင် ရင်ချင်းဆက်အမြွှာပုံစံမျိုး ဖြစ်နေ
တော့၏။ အုန်းသီးတို့သဘာဝ အထဲ
တွင် အလုံးဆန် တစ်ဆန်သာ ရှိသော်
လည်း သာမန်ထက် ထူးပြီး နှစ်ဆန်
ဖြစ်နေသည်ကို "အဘွားဧဝိအုန်းလှိုင်
နှင့် နှစ်မြွှာအုန်းသီး" ဟု ဓာတ်ပုံများ
နှင့်တကွ ဖော်ပြခဲ့သည်ကို ထူးဆန်းစွာ

သိရှိရပါသည်။

အုန်းသီးအမြဲတေများ

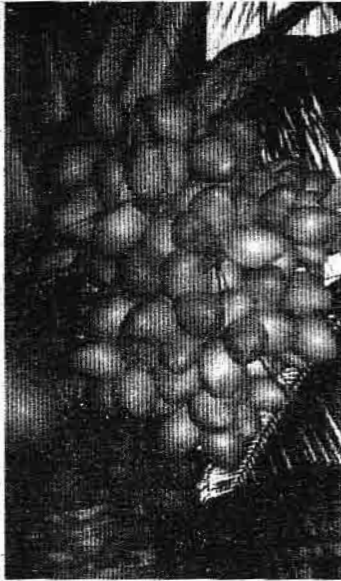
ချိုးဥအမြဲတေ၊ ဝါးအမြဲတေ၊ အုန်းအမြဲတေ စသည်ဖြင့် အမြဲတေ အမျိုးမျိုး ရှိကြပါသည်။ အမြဲတေ မှန်သမျှတွင် သူ့နည်းသူ့ဟန် သူ့ အတိုင်းအတာနှင့် ထူးဆန်းသော အစွမ်းသတ္တိများ ရှိနေကြသည်။ တကယ်စစ်မှန်သော အမြဲတေဖြစ်ရန် သာ လိုသည်။

အချို့အမြဲတေက ဓနလာဘသိဒ္ဓိ ဘက်၌ အကျိုးပြု၏။ အချို့က ပီယ ဘက်၌ လည်းကောင်း၊ အချို့က ကာယဘက်၌ လည်းကောင်း အကျိုး ပြုကြောင်း သိရပါသည်။ အမြဲတေ မှန်သမျှ အခြားအစွမ်းထက် ကာယ သိဒ္ဓိဘက်မှာ ပို၍ အစွမ်းထက် ပြီးမြောက်ကြောင်း ကြားဖူးပါသည်။

စာရေးသူ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ နှစ်စန်မြို့တွင် အမှုထမ်းစဉ်က ချိုးဥ အမြဲတေနှစ်လုံးကို တွေ့ခဲ့ဖူးပါသည်။ သံကဲ့သို့ မာပြီး လေးပါသည်။ ထိုဥနှစ် လုံးကို ထိပ်ချင်းဆိုင်ထားလျှင် လည် နေပါသည်။ ကြက်လည်ပင်းတွင် တွဲ၍ သေနတ်နှင့် ပစ်ကြည့်ရာ ကျည်မထွက် ပါ။ အခြားတစ်ဖက်ကို လှည့်၍ ပစ် ကြည့်ရာ ဒိုင်းခနဲ ကျည်ထွက်သွားပါ သည်။

ထိုဥနှစ်လုံးကိုပင် တိုင်ထိပ်ပေါ် တင်ပြီး ပစ်လိုက်ရာ ဒိုင်းခနဲ ကျည် ထွက်သွားပြီး တိုင်ကို ထိမှန်ကာ ချိုးဥ တစ်လုံး မည်သည့်နေရာသို့ လွင့်စဉ် ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို မသိလိုက် ကြပါ။

‘အုန်းသီးအပြင်ခွံ(epicarp)က အနက် ရောင် လှုပ်ကြည့်တော့ တကောက်ကောက်နဲ့ ပြည်နေတယ်။ ခွဲကြည့်တော့ အလယ်ခွံ

အုန်းဆန်(mesocarp)လဲ အနက်ရောင် အုန်းပုတ်ခွံ(ရောင်အခေါ် ဟလာခွံ(ယိုးဟုတ်) ဆက်ခွံ(endocarp)ကလဲ အနက်ရောင် အုန်းသား(endosperm)လဲ အနက်ရောင် အတွင်းသန္ဓေလုံးက ကျောက်ခိုက်သို့ အနက်ရောင်ဖြစ်ပြီး ဟကျောနေတယ်’

ဟု အုန်းအမြဲတေနှင့် ပတ်သက်၍ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ အမှတ်(၂၈၃)၊ စာမျက်နှာ(၂၅၁) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆရာ ဝရာမြေကျော်ဝေက “အုန်းဝေကမှတ် နှင့် အဆောင်ကောင်းတစ်ခု” ဆိုသော ဆောင်းပါးတွင် ဖော်ပြခဲ့ပါ သည်။

အုန်းသီးအမြဲတေများနှင့် ပတ်သက် ၍ အုန်းသီးကို လှုပ်ကြည့်လျှင် ဂလုတ် ဂလုတ်ဟုမြည်၍ အုန်းသီးထဲ၌ ဆီး(ဖီး) စေ့ခန့် မည်းနက်သော ပစ္စည်းတစ်ခု ဖြစ်သည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အုန်းသီး ထဲမှ အုန်းသီးလေး တစ်လုံးသည် ကွမ်းသီးလုံးခန့်ရှိပြီး ကြွက်ပြီးပင် ပါရှိ သည်။

ထိုအုန်းသီးလေးကို အမွှေးနံ့သာ များ ပက်ဖျန်းထားရှိသဖြင့် စီးပွား

လာဘ်လာဘ တက်သည်ဟူ၍ လည်းကောင်း ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလ၊ အမှတ်(၂၈၅)၊ စာမျက်နှာ (၆၀) နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆရာ မောင် မောင်ထွန်း(မုံရွာ)၏ “အုန်းသီးထဲမှ ရရှိသည့် အုန်းသီးအမြဲတေ” ဆောင်းပါးတွင် ဖော်ပြခဲ့သည်ကို တွေ့ ရှိရပါသည်။

အုန်းသီးအမြဲတေများ၏ ထူးခြား ချက်မှာ ပြင်ပအုန်းသီးက မျက်စိ(၃) ပေါက်ဖြစ်ပြီး အတွင်းမှ အုန်းသီးငယ် က မျက်စိ(၁)ပေါက်သာရှိခြင်း၊ ပြင်ပ အုန်းသီးက မျက်စိ(၁)ပေါက်သာရှိပြီး အတွင်းမှ အုန်းသီးငယ်က မျက်စိ(၃) ပေါက်ရှိနေခြင်းဟု အချို့ဂန္ထီရသုတေသီ တို့က ဆိုပါသည်။

‘အပြင်အုန်းသီး မျက်စိ(၁)ပေါက် အတွင်း အုန်းသီးငယ်မှာ မျက်စိ(၁)ပေါက်ဆိုင် အစွမ်းအထက်ဆုံးပဲ။ အပြင်အုန်းသီးက မျက်စိ(၃)ပေါက် အတွင်းအုန်းသီးငယ်ကမူ မျက်စိ(၃)ပေါက်ဆိုင် အစွမ်း အလျော့ဆုံး လို့ သတ်မှတ်ရတယ်’

ဟူ၍ ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆရာ မောင်ထူး ရေးသားခဲ့ပါသည်။

အုန်းပုတ်ခွံရှိ မျက်စိပေါက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် ဆရာမန္တလာဦး၏ “ထူးခြားသော ဂမုန်းအမျိုးမျိုး” ဆောင်းပါးကို ကိုးကားလျက် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ချစ်သူများအတွက် ဆက်လက်တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဧကမူတ်

အုန်းသီးလုံးရေ တစ်ထောင်ခန့်နှင့် စုပုံထားလျှင် အပေါ်ဆုံးရှိ အုန်းသီး များကို သတိထား၍ မှတ်သားပါ။

ထိုအပေါ်ဆုံးရှိ အုန်းသီးများကို ဆေး (သို့မဟုတ်) ထုံးဖြင့် မှတ်၍ အုန်းသီးပုံကြီး ခဲ အောက်သို့ ရွှေ့ထားလိုက်ပါ။

နံနက်မိုးလင်းလျှင် ဆေးဖြင့် မှတ်သား ထားသော တစ်လုံးတည်းသော အုန်းသီး သည် သူ့အလိုအလျောက် အပေါ်ထိပ်သို့ ရောက်ရှိနေလိမ့်မည်။ ထိုအုန်းသီးကိုပင် သေချာစွာ မှတ်သားပြီး အုန်းသီးပုံကြီး အောက်သို့ ရွှေ့ကြည့်ပါ။ နောက်တစ်နေ့ တွင် ထိုအုန်းသီးသည် အုန်းသီးပုံ ထိပ်သို့ပင် ပြန်ရောက်ရှိနေကြောင်း တွေ့ရ လျှင် "ကေမှတ်" ဖြစ်နေပြီဟု မှတ်ပါ။

အုန်းခွံ အနက်ဆိုလျှင် ပိုစွမ်းသည်။
မျက်စိပေါက် တစ်ပေါက်တည်းရှိသော အုန်းဖြစ်၍ ကေမှတ်အုန်းဟု ခေါ်သည်။ ကာယသိဒ္ဓိနှင့် လာဘ်ပွင့်အဆောင်များ စီရင်ရာတွင် ပြုလုပ်လေ့ ရှိသည်။ ရှားပါး သဖြင့် တွေ့ရခဲသည်။

ဥမူတ်အုန်း

မျက်စိပေါက် နှစ်ပေါက်ရှိသော အုန်းသီးဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် နှစ်ကိုယ် တူ အချစ်ခိုင်မြဲစေရန်၊ ချစ်ခင်လာစေရန်၊ အများနှင့် သဟဇာတကျစေရန်အတွက် ပီယသိဒ္ဓိများကို စီရင်ရာတွင် အသုံးပြု သည်။ အုန်းမှတ်ခွံ အပြား၌ စမအကွရာ များ ရေးသွင်းပြီး လည်ဆွဲပြား၊ လက်စွပ် တို့ကို ပြုလုပ်ဝတ်ဆင်ကြသည်။

ကြမူတ်အုန်း

အုန်းသီးအများစုတွင် မျက်စိပေါက် (၃)ပေါက် ပါကြသော်လည်း ပီပြင်ထင်ရှား သော အကန့် (၃)ကန့်ကိုပေါ်လွင်စွာတွေ့ မြင်ရသည်။ အုန်းခွံ (အုန်းမှတ်ခွံ)သည် အဖြူရောင်ဖြစ်သည်။ အုန်းသီးအထောင် အသောင်းတွင် တစ်လုံးတွေ့ရန် မလွယ် ကူပေ။ ရှားပါးပါသည်။ ဆေးဝါးဖော်စပ်

ရာ၌ အမှုန်ကြိတ်သုံးစွဲလျှင် ထက်မြက် သော သတ္တိရှိကြောင်းသိရသည်။

စတူမူတ်အုန်း

ရင်ချင်းဆက်အမြွှာအုန်းဟု ယူဆရ ပါမည်။ မျက်စိပေါက် (၄)ပေါက် ရှိ၏။ ထူးခြား၍ ရှားပါးပါသည်။

လာဘ်ပွင့်အစီအရင်အားဖြင့် အင်းရေး ခြင်း၊ ပုတီးလုပ်ခြင်း၊ ရှင်သီဝလိပုံတော် ထုလုပ်ခြင်းတို့ကို စီရင်လေ့ရှိသည်။ ရှေး ခေါ်အဖြစ်လည်း အသုံးပြုကြသည်။

မျက်စိပေါက် လုံးဝမပါသော အုန်းသီး နှင့် မျက်စိပေါက် (၅)ပေါက် ပါရှိသော အုန်းသီးများကိုမူ တွေ့ရှိသည်ဟု ပြောဆို သ် မကြားမိပါ။ ရှိခဲ့လျှင်လည်း သာမန် အုန်းသီးနှင့် မတူသဖြင့် ထူးဆန်းသည်ဟု ဆိုရပါမည်။

မောင်သိန်းတန်(မာန်အောင်)

စာမျက်နှာ (၁၉၅)မှ အဆက်

ဆစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့် ဆိုက်ကြပြီး ရေပေါ်မှဆင်းကာ ဘုရား ဆတ်လည် ရှာဖွေသော်လည်း အရိပ် အယောင်မှ မမြင်ရပါ။

ဆွမ်းခံ စောစောထွက်သွားသည် ဆင်၌ ဆယ်နာရီထိုသည်ထိ စောင့်ခဲ့ ကြပါသည်။ ထူးခြားမှု မရှိသောကြောင့် ဆယ်နာရီခွဲ ဘုရားပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့ကြ ပါသည်။ မည်သည့်စကားကိုမျှ မပြောကြ ပါ။ သိပ်စိတ်ကူးနှင့်ကိုယ် စဉ်းစားနေကြပါ သည်။

ရွာဝင်နားမှ ဦးထွန်းဦးမိတ် ဝင်ပေး တာ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို မမြင်ရတာ သုံးရက် ဆက်ရှိပြီးဟု သိရသည်။ ဦးထွန်းဦးမိတ် ဆီမှာ ထိုင်နေစဉ်...

'အစ်ကိုယ် ကျွန်မ ရှာသတိထား၊ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးရက်ခန့်က ဘုန်းကြီးလိုဆရာတော် ဟိုထိုကစီပဲ ဘုရားပေါ်က အရေပူနုကို ထပ်စိစုပေးပြီး ကောင်းကင်ခေါက် ကြည့်တာကို အိမ်ကမှာ ကျွန်မ ထင်ထင်ရှားရှား ပြင်လိုက်ရတယ်'

ကျွန်တော် ခေါ်ဆိုကြည့်တာ စောစော က မပြောကောင်းလာမှာ ဒေါသမျက်လုံး နှင့် ကြည့်နေသည်ကို ဇာတ်မှဆရာ မောင်မောင် မြင်သွားဟန်တူသည်။

'ဘယ်လိုမှ သဘောထားမိနဲ့ကွာ ဘာတာကို မှီသလဲ ကုသိလ်ခရစ်က ဒီ လောကီပဲ တာကို တွေ့ဆုံခွင့်ပါတာကိုး ကျွန်မ လိုက်ဆန့် ရှေးယဉ် လူနဲ့ညှိပုံ ကံပဲတာကိုး ကံအိမ်ပြန်ရအောင် ဘုန်းကြီးတပ်ပါပဲကို လှူလိုက်လဲ ကုသိလ်ခရစ်က'

ဦးထွန်းဦးမိတ်မှ ပြန်လာခဲ့ကြပါတော့ သည်။

နန္ဒကျော်(လ/သ)

[နိုးဆော်ပါသည်။ ဤဆောင်းပါး ကို ဝေဖန်ခြင်းမှာ ကျွန်တော်တို့မြန်မာ နိုင်ငံအနှံ့မှာ တောတောင်များ ထူထပ် သော နေရာဖြစ်၍ ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်ခြစ်များ ရှိနိုင်ပါသောကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးသည် အထွင်အမျိုးမျိုးနှင့် လှည့်လည်သွားလာနေကြပါ၍ ကာယကံ ဝီတိကံ မမှောက်များနှင့် မမြင်မှားမိကြ ပါရန် အသိဝေဖန်းဆော်ချခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။]

စာရွှေ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့...

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသား ဆွေးနွေးကြပါပြီး ဤသို့ ရေးသားပေးလိုခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြန့်ချိပေးပါမည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ဝါဝင်ကုသိုလ်တော် ယူကြပါရန်မေတ္တာ နှစ် ဖန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပွဲစင်း

လေးဖက်နာ

သက်သာပျောက်ကင်းတဲ့ လိမ်းဆေး

ကျွန်မတို့ရွာရဲ့ အရှေ့
စူးစူး မြစ်ကမ်းနဖူးက

ရွာသစ်ကလေးဆိုတဲ့ ကူးတို့ဆိပ်
ရွာကလေးကို ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

အကြောင်းကတော့ လေးဖက်နာ
သက်သာပျောက်ကင်းတဲ့ လိမ်းဆေး
အကြောင်းကို ကျွန်မတို့ နက္ခတ္တရောင်
ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေး
ထုတ်ဖို့ ကုန်ကြမ်းယူရင်း ဆိုကြပါစို့နော်။

ကိုကြီးကျော်သန်း ရွာလာတုန်းက...
'လက်တွေ့ကျကျ သိရမှ မေးမယ်ဆို
ရင် ရွာလာခဲ့'

ရယ်လို့ အမှာစကား ရှိထားတာ
ကြောင့်ပေါ့ရှင်။

သူတို့အိမ်ဝင်းထဲ ရောက်တော့
အသက်(၆၀)ကျော် အဖို့ကြီး(၂)ယောက်
(ဒေါ်ဒေါ် ဒေါ်ခင်လေး၊ ဒေါ်ခင်ထွေး)တို့
နဲ့တွေ့ရပါတယ်။ မောင်းထောင်၊ ဆန်ပြာ
နေရာက ဆန်ကော၊ ဆန်ခါတွေ သိမ်းပြီး
ညှော်ခန်းကို ခေါ်သွားကြပါတယ်။

မြန်မာစေလေ့စဉ်လာ ပျူပျူငှာငှာနဲ့
လက်ဖက်၊ ဆေး၊ ကွမ်း၊ ရေခဲခွေးကြမ်း၊
မုန့်၊ ပဲ၊ ကြံသကာ စုံလင်စွာ ညှော်ခံကြ
ပါတယ်။

မြစ်ကမ်းဆိပ်က ရေချိုးပြန်လာကြတဲ့
အတူနေ တူမ(ကိုကျော်သန်း+မသိန်းမေ
တို့)ဇနီးမောင်နှံလဲ ရောက်လာကြလို့
ညှော်ခန်းမှာ စိုစိုပြည်ပြည်ပဲပေါ့ရှင်။

တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး နှုတ်ခွန်းဆက် စကား
များ ပြောကြပြီးတဲ့နောက် လာရင်းကိစ္စ
ကို သိနေတဲ့ ကိုကြီးကျော်သန်းက...

'ကဲ ငါ့ညီမ ရှင်ပပ ညည်းက ဆေးဝါး
တစ်ခု ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးတဲ့အခါမှာ
လက်တွေ့ကျမှ ရေးချင်တာဆိုတော့
ညည်းရှေ့မှာ ထိုင်နေတဲ့ ဒေါ်ကြီး(ဒေါ်ခင်
လေး)ကိုယ်တိုင် ဖြစ်တာအော့။ ကာယကံ
ရှင်ကို စုံစုံလင်လင် မေးပေတော့...'

'အေးပေါ့ဟယ် ငါ့တူမကို ဒေါ်ကြီး
ပြောတတ်သလောက် ပြောရတာပဲနော့။
ဒီလို အေးရဲ့ စဖြစ်တာက **ခူးဆစ်ကအော့။
နောက်တော့ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်၊
ပခုံးဆစ်တွေပါ** ရောက်သွားတာနော့။
**ကိုက်တယ်၊ နာတယ်၊ ရောင်တယ်
အော့။ နောက်ဆုံးတော့ ဘယ်မှ မသွား
နိုင်တော့ဘဲ အိပ်ရာထဲ** လဲတော့တာ
ပါပဲအော့နော့။

ဒါနဲ့ ဟိုဟာလိမ်း၊ ဒီဟာလိမ်း ပြော
မဆုံးပေါင် တောသုံးထောင်ပါပဲ အေ
နော့။ အဲဒါ(၆)လလောက် ကြာသွား
တယ် ထင်တာပဲအော့။

မောင်ကျော်သန်း ဘယ်က ယူလာ
တယ်မသိဘူး။ သူ ဖော်ပေးတာ လိမ်း
တာအော့ တစ်နေ့(၃)ကြိမ်မကဘူး။ အဲဒါ
ရက်(၂၀)ကျော်ကျော် (၁)လနီးနီး နေမှာ
ပေါ့အေ နော့။ ဒါနဲ့ ပျောက်သွားတာအော့။
ခုတော့ လှုပ်နိုင် ရှားနိုင် ရေခဲခွေနိုင်
တယ်အော့။ ညည်းမြင်တဲ့အတိုင်း မောင်း
ထောင်းနိုင်တယ်။ ဆန်ပြာနိုင်တယ်။
အေးပေါ့ဟယ်။ ဆေးနည်းကိုတော့
မောင်ကျော်သန်းဆီ မေးသွားပါနော့။

ကောင်းတယ်ဟဲ့ ငါ့တူမရဲ့
'ကဲ ကိုကြီးကျော်သန်း ကျွန်မ ရိုးနိုး
ပြောရရင် အုတ်တိုင်းဆိုရင် ကြိုက်သွားပြီ
ကိုကြီးကျော်သန်းကသာ ဆေးနည်းပေး
ပေတော့နော်'

'ပေးရမှာပေါ့ ပေးချင်လို့ ခေါ်ခဲ့တာ
ကွယ့် ငါ့ညီမရဲ့။ ကဲ...ကဲ ဘုတ်အုတ်
ထုတ်လိုက်ဦး။ ဘောလံပင်ပါလား
အေး...အေး လိုက်ရေး...လိုက်ရေး'

လေးဖက်နာပျောက်တဲ့ လိမ်းဆေး

၁။ ပင့်ကူအုပ်ဆောင်း (ခေါ်) ပင့်ကူဦးထုပ်
(ခေါ်) ပင့်ကူထိပ်က အရွက်လက်(၁)ဆုပ်
သတ္တုရည်

၂။ သုံးထပ်ပိုင် (ခေါ်) ယုံသုံးဆုပ်ပိုင် (ခေါ်)
ဝတ္ထုပိုင် (ခေါ်) ဆေးပိုင် (ခေါ်) ပိုင်
နက်အရွက် လက်(၁)ဆုပ် သတ္တုရည်

၃။ တတိယိုလ်သီး(၁)လုံးအဖျန်း

၄။ ဟက်အဖျန်း(၁)ကျပ်သား

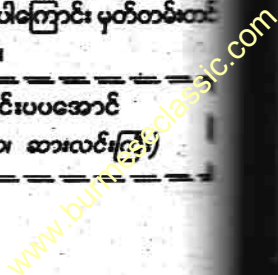
၅။ မှန်ညင်ဆီ(၁၀)ကျပ်သား

ဆေး(၅)မျိုး ဒန်အိုးထဲထည့်၊ မီးကူး
နဲ့ ဖြည်းဖြည်းကျပြီး နွေးနွေးလိမ်း ကိုရင်
ကြီး(ခေါ်)ကိုယ်ရံကြီးရွက် မီးကင် ကပ်
ထား၊ စည်းထားပါ။ လေးဖက်နာ သက်
သာပျောက်ကင်းတဲ့ လိမ်းဆေး ဖော်တာ
ပေး ပျောက်ရေး မခက်ပါ။

ကျေးဇူးစကား

ဒေါ်ဒေါ်(ဒေါ်ခင်လေး) ဒေါ်ခင်ထွေး
တို့နှင့်တကွ (ဦးကျော်သန်း+ဒေါ်သိန်း
မေ)မိသားစုအားလုံးကို ကျေးဇူး
အထူး တင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်
အပ်ပါသည်။

ဝင်းပပအောင်
(တုံရွာ၊ ဘားလင်းကြီး)

လက္ခဏာ ပဟေဠိ

အဖြေညှိကြစို့

အရာကြီးကြီးကောင်မြိုင် (ဥပဒေတွဲ) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ညာ

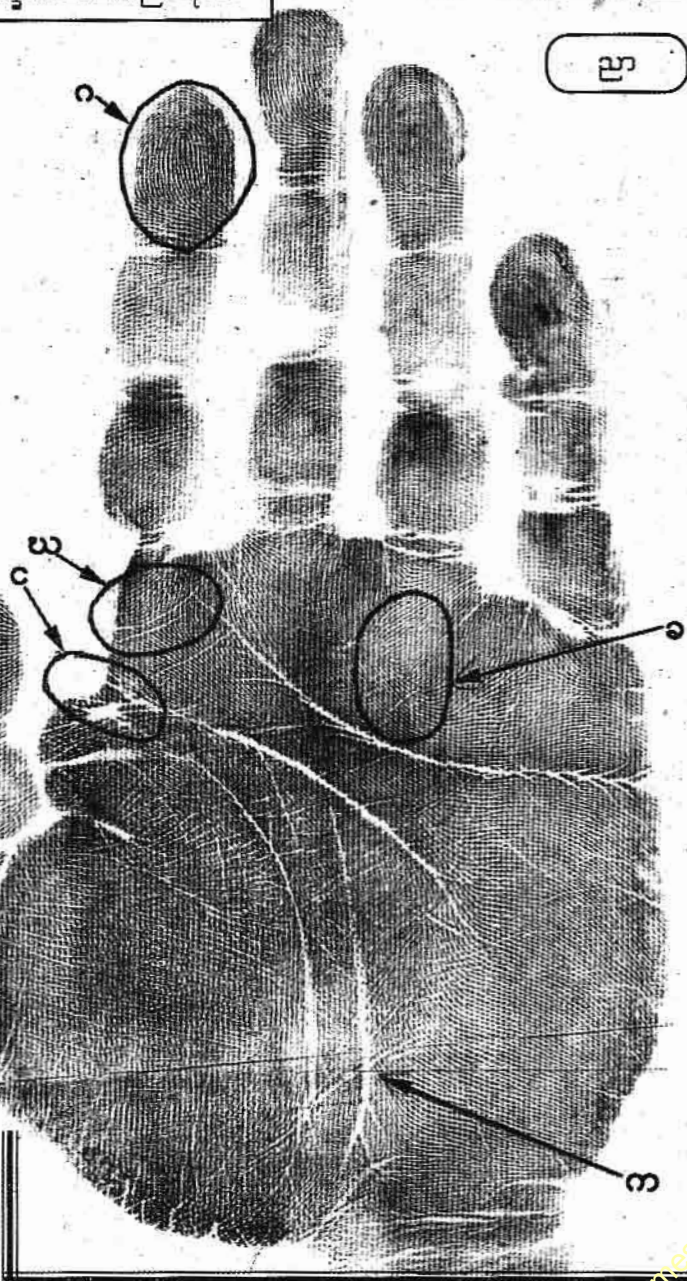
ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ညာလက်ဖဝါးပုံစံ ပိုင်ရှင်မှာ ဆေးကုသမှုခံယူရန်အတွက် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ လက္ခဏာညာရှုထောင့်မှ သေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီး အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

1။ ဘယ်မှာနေနေ ဘာလုပ်လုပ် အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားနိုင်ခြင်း ရှိ/မရှိ စစ်တူ ရှယ်ယာလုပ်ခြင်းနှင့် တစ်ဦးတည်း ကိုယ်ပိုင်လုပ်ခြင်းတို့တွင် မည်သည်က ပိုပြီး အကျိုးပေး အောင်မြင်နိုင်မည်နည်း။

2။ ဘဝမှာ သူတစ်ပါး အကူအညီအထောက်အပံ့ကောင်း ရရှိမှုအောင်မြင်တိုးတက်နိုင်သူ ဖြစ်ပါသလား။

3။ အလုပ်အကိုင်တစ်မျိုးတည်းကို စွဲမြဲစွာ ဆက်လက်လုပ်လား။ အလုပ်အကိုင်အမျိုးမျိုးကို တွဲလုပ်နေသူလား။

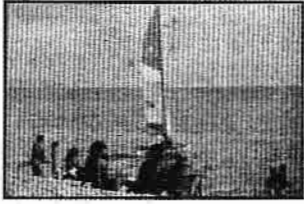
4။ မိမိနှင့်အုပ်ချုပ်မှုစွမ်းရည် ကောင်း/မကောင်း မိမိတို့၏ အဖြေကို အကြောင်းပြုနိုင်မှုနှင့်တကွ သီးခြားစာရွက်လွတ်မှာ အထိတ်ကြောက်စိတ်မရှိဘဲ ပဟေဠိအဖြေနှင့် ညှိနှိုင်းဆိုင်ဆိုင်ကြည့်စို့ အကြံပေးအပ်ပါမည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို အောက်မှာ (၂၀၆) တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

www.burmeseclassic.com

ပင်လယ်

သမုဒ္ဒရာထက်ငယ်သော ရေများ စုဝေးရာနေရာ ဖြစ်သည်။ စီးဆင်းနေသောရေ(အထူးသဖြင့် သမုဒ္ဒရာအတွင်း လှည့်ပတ်နေသောရေ)သည် လေ၊ အငွေ့များကဲ့သို့ ပုံသဏ္ဍာန်မဲ့ ပစ္စည်းများနှင့် မြေကြီး၊ အစိုင်အခဲကဲ့သို့ ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော ပစ္စည်းများ နှစ်ရပ်အကြား ဆက်သွယ်ပေးသော ကြားခံနယ်ဖြစ်သည်။

မွေးဖွားခြင်းအတိနှင့် ထေဆုံးခြင်းမဟုတ်ကြား ဆက်သွယ်နေသည့် တစ်ခြမ်းနှင့် အလားသဏ္ဍာန် တူညီသည်။

ထို့ကြောင့် သမုဒ္ဒရာသည် မွေးဖွားခြင်း၊ တည်ရှိခြင်းကို သာမက ထေဆုံးခြင်း၊ အဆုံးသတ် ပျောက်ကွယ်ခြင်းကိုလည်း ညွှန်းသည့်သင်္ကေတ ဖြစ်ကာ ပင်လယ်မှာ ချုပ်ငြိမ်းပျောက်ပျက်ခြင်း၊ မူလနေရာသို့ ပြန်ရောက်ခြင်းကို အဓိပ္ပာယ်ဖော်သည်။

ပင်လယ်ဆီသို့ ပြန်သွားသည်။ မိခင်ထံသို့ ပြန်သွားသည် စသည်တို့သည် “သေသွားသည်၊ ကွယ်လွန်သည်” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော ဝေါဟာရ သင်္ကေတဖြစ်သည်။

အရှေ့တိုင်း တရုတ်ခလေ့တွင်ကား ပင်လယ်(Sea)နှင့် သမုဒ္ဒရာ(Ocean)ကို ခွဲခြား၍မဆို ဟိုင်ယန်(Hai Yang)ဟုသာ ခြုံငုံခေါ်ဝေါ်ကြကာ အထူးပြုရန်လိုအပ်ပါက “ကြီးသော” ဟူသော နာမဝိသေသန “တာ” Da ဖြင့် ဖော်ပြသည်။ “တာယန်” Da Yang ပင်လယ်

၂၀၂ နက္ခတ္တဗေဒခြေညီမဂ္ဂဇင်း

သင်္ကေတဗျား၏

သာသာစကား (၃၅)

ပျာဇွန်

ကြီးဟု တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သည်။

တရုတ်တို့အိ ပထဝီအနေအထားနှင့် ရှေးခေတ် ကူးလူးဆက်ဆံမှုများအရ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ ရေလမ်းခရီးကို အဓိက အားပြုခဲ့ကြသဖြင့် အရပ်လေးမျက်နှာကို “စိရ်ဟိုင်” Si Hai ပင်လယ်လေးရပ်ဟု သုံးနှုန်းကြသည်။

ပင်လယ်ကို ကျယ်ပြန့်ခြင်း၊ အဆုံးအစမရှိသော အနန္တကိန်း(∞)infinty အဖြစ် သင်္ကေတပြုကြသည်။ ကြီးကျယ်ခြင်း၊ များပြားခြင်းကိုလည်း ရည်ညွှန်းသည်။

“ရင်းဟိုင်” Rén Hai = လူပင်လယ်၊ လူတောဟု ဆိုလို၍ “ဟောဟိုင်” Hào Hai = မီးပင်လယ်၊ ဒုက္ခအခက်အခဲများပြားပြည့်နက်နေခြင်းဟု ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟိုင်းခို” Hài Kù = ပင်လယ် + ပါးစပ်သည် “ပင်လယ်ဝ”ကို ညွှန်းဆိုသကဲ့သို့ “တောင်လိုမောက်အောင် ကြီးကျယ်စွာ ကြွားဝါ၍ ပြောသော စကား” ဟုလည်း အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သည်။

ထို့အပြင် ပင်လယ်သည် ငြိမ်သက်ခြင်း၊ ခိုင်ခံ့မှုဟူသော အဓိပ္ပာယ်အဖြစ်လည်း သုံးနှုန်းတတ်ကြသည်။

စည်းတံဆိပ်

အထိမ်းအမှတ်၊ အမှတ်အသား ဖြစ်ရန်၊ ခတ်နိုင်သော “စည်း” (Seal) တံဆိပ်ဖြစ်သည်။ ဤသင်္ကေတသည် ပိုင်ဆိုင်သူရှိကြောင်း ညွှန်ပြသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။

စည်းတံဆိပ် ခတ်နိုင်ရာတွင် အသံပြုလေ့ရှိသော ချိပ်၊ ပျားဖယောင်း စသည်တို့သည်ကား အပျိုစင်ပေးသန်စင်ခြင်းကို ရည်ညွှန်းသကဲ့သို့ အောင့်အည်းမျှိုသိပ်ထားရသော ဆရာရှင်တွင်းဝေဒနာနှင့် သဘောထား ကျဉ်းမြောင်း သေးသိမ်ခြင်းကိုလည်း အဓိပ္ပာယ်ဆောင်ပေသည်။

ပြုပြင်ဖန်တီးထားခြင်း မရှိသည့် မူလပကတိ အရိုင်းတုံးအခြေအနေ ညွှန်ပြရာ၌လည်း အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။

အရိပ်

အလင်းရောင် ထိတွေ့ဖြတ်သန်းရာတွင် ဖြစ်ပေါ်လာသော အရိပ်ဖြစ်သည်။ အလင်းရောင် ဖြစ်ပေါ်လာစေရန် အဓိက အလင်းပေးသည့် အနေအထားနေရာခြေညီသည် သတ္တဝါ၏ စိတ်ဝိညာဉ် ကိုယ်စားပြုနယ်လည်း ဖြစ်သည် ဆို၏။

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့် အရိပ်သည် ယင်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် သဘောများဆောင် သည်။ ကိုယ်ခန္ဓာရှိ မကောင်းမှု အကုသိုလ်နှင့် ပယောဂ အနှောင့် အယှက်များ ကျက်စားရာ နယ်ပယ် ဖြစ်လေသည်။

အရိပ်သည် မကောင်းမှု ဒုစရိုက်များ ကို ကိုယ်စားပြုလေ့ရှိသော သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။

အရိပ်နှင့်ဆင်တူသော တည်ငြိမ် သည့် ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှ ပုံရိပ်နှင့် ကြေးမုံမှန်များ၌ ထင်ဟပ်သော ပုံရိပ် များကား သဘာဝ အရိုးခံ အခြေအနေ ကို ညွှန်ပြသည်။

တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ကိုယ်ရေး အချက်အလက်များ ဟန်ဆောင်ခြင်း၊ ဘန်ဆာဆင်ခြင်း ကင်းမဲ့သော သဘာဝ ဓလေ့စရိုက်များနှင့် တစ်စုံ တစ်ရာ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ် အောင်မြင် သော အခြေအနေ မရောက်မီ ရှေး သမိုင်းဦးဖြစ်စဉ် (ပြန်မာမှုတွင် မင်း၊ ဆုရင်များတို့၏ အိမ်နိမ့်စံ ဘဝနှင့် သဘောချင်း တူညီသည်။)တို့ကို ကြေးမုံရိပ်၊ ရေပြင်ပုံရိပ်ဖြင့် သင်္ကေတ ပြု ဖော်ပြတတ်ကြသည်။

အင်္ဂလိပ်စာပေတွင်ကား အရိပ် (Shadow)ကို နောက်ပါးမှ ထက်ကြပ် မကွာရှိနေခြင်း အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် တင်စား ဆုံးနှုန်းသည်။ Keep a secret watch; Follow all the movement of. လျှို့ဝှက် ဆောင်ကြည့်သည်။ ထက်ကြပ်မကွာ ချိတ်လဲကြည့်ရှုသည်ဟု အဓိပ္ပာယ် ဖြစ်သည်။

တရုတ်ဓလေ့တွင်မူ အရိပ်ကို "အရိပ်အယောင်၊ အစအန"ဟု တင်စားသုံးနှုန်းသည့်အပြင် ခေတ်ပေါ် အသုံးအဆောင်များ ဖြစ်ကြသော အိပ်ပျော် ရုပ်ရှင်တို့ကိုလည်း "အရိပ်"

စာလုံးဖြင့် တွဲဖက်သုံးစွဲကြသည်။ တရုတ် "ထိုက်ကျီ" ရုပ်ပုံနှင့် ယင်းယန်းအယူအဆများအရ အရိပ် သည် "ယင်း"၏ သင်္ကေတလည်း ဖြစ်လေသည်။

ကောက်လှိုင်းစည်း

စည်းနှောင်ခြင်း၊ အစည်းဟူသော သဘောကို ဆောင်သည်။ ဂျုံ၊ ဘာလီ၊ စပါး စသည်တို့၏ အပင်အနံ့တို့ကို စုစည်း ချည်နှောင်ထားပုံဖြင့် ဖော်ပြ ထားကြသည်။

ရှေးဟောင်း အီဂျစ်အရုပ်စာ သင်္ကေတတစ်ခုဖြစ်၍ အနားသတ် ပေါင်ရှိခြင်း၊ တိကျသော စည်းကမ်း ပြဋ္ဌာန်းချက်ရှိခြင်း အဓိပ္ပာယ်ဖော် သည်။

တရုတ်တို့က Shù "ရှု"ဟု ခေါ်ဝေါ် ၍ စည်းနှောင်ခြင်း တိုက်ရိုက်အနက် အပြင် "ထိန်းချုပ်ခြင်း၊ ချုပ်တည်း ခြင်း"ဟူသော စိတ်ခံစားချက် ဝေါဟာရအဖြစ်လည်း သုံးနှုန်းကြ သည်။ ဆင်ခြင်တုံတရား၏ သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။

သားရေ

တိရစ္ဆာန်တို့၏ အရေပြားဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ဝက်ဝံရေ၊ မိကျောင်းရေ တို့ကို သင်္ကေတပြုလေ့ ရှိကြသည်။ သားရေသည် မွေးဖွားခြင်းနှင့် တစ်ဖန် ပြန်လည်မွေးဖွားခြင်း အနက်ဆောင် သည်။

အီဂျစ်တို့၏ ထုံးစံဓလေ့တွင် သားရေ (ကြီး)ကို အထုံးသုံးခု ထုံးနှောင်ထား ပါက "မွေးဖွားသန်စင်သည်"ဟု အဓိပ္ပာယ် ဖော်ဆောင်သည်။ ယင်း အပြင် အခြေအနေ၊ အကြောင်းကိစ္စ တစ်ရပ်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၊ သုယံဆောင် လာခြင်း၊ ပုံဖော်ဖြစ်တည်ခြင်းနှင့် ကလေးသူငယ် စသည်တို့ကိုလည်း ရည်ညွှန်းလေ့ရှိသည်။

ကလေးသူငယ်မှာ မွေးဖွားခြင်းကို ကိုယ်စားပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ သက်ရှိ လူသားအနေဖြင့် ရုပ်၊ နာမ်နှင့် ရှင်သန် မှု အသက်ဓာတ်တို့ကို ဖော်ဆောင် ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဤတွင် the body, the soul and the spirit ဟူ၍ ဖော်ပြထား၏။ soul= non material part of human being. ရုပ်ဝတ္ထုမဟုတ်သော လူ့အစိတ် အပိုင်းဟု ဖွင့်ဆိုသဖြင့် နာမ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။

spirit = supernatural being ရုပ်ပိုင်း ဆိုင်ရာ နိယာမလွန် ဘဝနေထိုင်မှု ဟု ဖွင့်ဆိုသဖြင့် "ရှင်သန်မှုအသက် ဓာတ်"ဟူ၍ ဆီလျော်အောင် ပြန်ဆို ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးဟောင်းကိုလံဘီယမ်၊ မက္ကစီကို ဒေသများတွင် လူသားယစ်ကောင်ကို ယစ်ပူဇော်သောအခါ ကိုယ်ခန္ဓာတွင် သားရေအကျီ သို့မဟုတ် သားရေ ခြုံထည်ကို လွှမ်းခြုံပတ်ဆင်စေရ သည်။ အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည် မွေးဖွားခြင်း နိမိတ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ်

သည်။

ရာမ ဒီပီတပ်များ၏ ရှေ့ပြေး အထူးတပ်ဖွဲ့ဝင်တို့သည်လည်း သား ရေ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ခဲ့ကြ သည်။ တစ်ဖန် မွေးဖွားခြင်း အဓိပ္ပာယ် ဆောင်၍ အသက်ကို ပဓာနမထားဘဲ ရွပ်ရွပ်ခွံခွံတိုက်ခိုက်ကြစေရန်ဖြစ်သည်။

ဦးခေါင်းခွံ

ဦးခေါင်းခွံနှင့် ပတ်သက်၍ ကျယ်ပြန့် စွာ ဖွင့်ဆိုအသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ (၁၆) ရာစုခေတ် ဂျာမန်လူ့အဖွဲ့အစည်းက သေဆုံးသွားသူ၏ ဝိညာဉ်ကို ငရဲပြည်မှ လွတ်မြောက်ခွင့်ရစေရန် ကယ်ဆယ် စွမ်းဆောင်ပေးနိုင်သည့် နတ်ဘုရား၏ ကိုယ်ပိုင်သင်္ကေတ ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။

ဦးခေါင်းခွံသည် ခရုခွံကဲ့သို့ပင် အသက်ရှင်နေထိုင်သွားသူ တစ်ဦးတစ် ယောက်၏ ကြွင်းကျန်ရစ်သော ကိုယ် စား။ အထောက်အထားပစ္စည်း ဖြစ် သည်။

ယင်းတွင် နေထိုင်ရှင်သန်မှု ဘဝနှင့် အတွေးအခေါ်များ ဆက်နွယ်ကိန်း အောင်းနေသည်ဆိုကြသည်။ အင်္ဂိုရတ် ဆိုင်ရာ စာအုပ်စာပေများတွင်လည်း ဦးခေါင်းခွံကို ဖွင့်ဆိုချက် အမျိုးမျိုးဖြင့် သုံးစွဲခဲ့ကြသည်။

ဦးခေါင်းခွံနှင့် ပတ်သက်၍ နက်နဲ သော ဂန္ထီရအယူအဆများစွာသည် လူသားစားလေ့ ထွန်းကားခဲ့သော ရှေးဦး အရိုင်းအစိုင်းဘဝနှင့် နိမိတ်

အယူအစွဲ သည်းထန်လွန်ကဲသော ရိုးရာ ဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာများမှ အခြေခံခဲ့ကြသည်။

မည်သို့ပင် ဖွင့်ဆိုချက် များပြား ကျယ်ပြန့်စေကာမူ လက်ရှိ ယနေ့ခေတ် အခြေအနေတွင် ဦးခေါင်းခွံနှင့် အရိုး ကြက်ခြေခတ်ပြု(Skull and crossboms) သည် အန္တရာယ်ရှိသည်ဟု သတိပေး ထားသော ရိုးစင်းလှသည့် သင်္ကေတ အဖြစ် လူတိုင်း နားလည်သိရှိကြ၏။

ပက်ကျီ

မြွေကဲ့သို့ ခန္ဓာကိုယ်ကို တွန့်ရှုံ့ကာ ငြိမ်သက်နေသည်ဟု ထင်ရလောက် အောင် နှေးကွေးစွာ သွားလာလေ့ရှိ ခြင်းကြောင့် အမှောင်ထုမှ အလင်းရှိ ရာသို့ တွားသွားခြင်း၊ မလျှော့သော လုံ့လကြောင့် အောင်မြင်မှု ရရှိခြင်း၏ သင်္ကေတဟု ဖွင့်ဆိုကြသည်။

အဖိုမျိုးစေ့၊ ဘဝနေမှု အသက် စာတ်၏ မူလအစ ဟူ၍လည်း သညာ ပြုကြသည်။

အရှေ့တိုင်း တရုတ်ဓလေ့တွင်ကား မလူးသာ မလွန့်သာ ကျပ်တည်းကျဉ်း မြောင်းလှခြင်းကို “ပက်ကျီအိမ်ခန်း” “ဝေါဖုန်း” Wó Fángဟု တင်စား သုံးနှုန်းကြလေသည်။

မီးခွံ

ရွံ့နှံ့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် သဘော ဆောင်သည်။ ရွံ့နှံ့သည် မြေနှင့် မြေ ၏ ပေါင်းစည်းမှု ဖြစ်စဉ်အကျိုးဖြစ် မီးခိုးမှာ မီးနှင့်လေတို့၏ ဆက်စပ် ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ရလေသည်။

ရိုးရာထုံးစံလေ့ဆိုင်ရာ ဒေဝတ ပုံပြင်များစွာတွင် မီးခိုးသည် လူသား တိရစ္ဆာန်နှင့် သစ်ပင်လောကတို့ထက် ဖိစီးနှိပ်စက်လျက်ရှိသော ကြမ္မာ၏ ပြိုဟ်ဆိုး အစီးအနင်းမှ ကယ်ထုတ် ဖယ်ရှားပေး၍ ကောင်းကျိုးပြုနိုင်သော တန်ခိုးစွမ်းအင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဟု ဖော်ပြတတ်ကြသည်။

မကောင်းဆိုးဝါး ပါပစ္စမ်းအင်အား ဖယ်ရှားနိုင်သည့် ပဉ္စလက်စွမ်းအင် ပိုင်ဆိုင်သည်ဆို၏။

သင်္ကေတများ၏ ဘာသာရေး တွင်မူ မီးခိုးသည် အင်အားကြီး သော ဆန့်ကျင်ဘက် အင်အားတန်ဖိုး ၏ တောင်ကြားလမ်း ဖြစ်သည် ဖွင့်ဆိုသည်။

ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုဆိုင်ရာ အဆင့် အဆင့်ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးအကြား မှ ဆုံမှတ်ဖြစ်သည်။ ယင်းဆုံမှတ် နေရာ မီးမှ တစ်ဆင့် ဖြတ်သန်းသွားရသော လမ်းကြောင်းဖြင့် လမ်းညွှန်ကယ်ဆောင် ပေးနိုင်သည်။

မီးခိုးသည် ဒုက္ခအပေါင်း ကယ်တင်ပေးသည်ဆို၏။ အနောက် တိုင်းအင်္ဂိုရတ်ပညာရှင် ဂေဘာ(George) က မီးခိုးသည် ခန္ဓာကိုယ်မှ ဝိညာဉ် စွန့်ခွာသွားခြင်း၏သင်္ကေတ ဖြစ် သည်ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။

အရှေ့တိုင်း တရုတ်ဓလေ့ထုံးတမ်း မီးခိုးသည် မြေဓာတ်၏ ရေခဲသို့ နိမိတ် ဖြစ်သည်ဆို၏။ သစ်သားနှင့်မီးဓာတ် ပေါင်းစည်းရာမှ မီး ဖွတ်ပေါ်ခြင်းဖြစ်ရာ မီးဓာတ်

www.burmeseclassic.com

မြေဓာတ်ကို မွေးဖွားဖန်တီးခြင်း ဖြစ်စဉ် အရ မီးခိုးသည် မြေ၏ ရှေ့ပြေးနိမိတ် ဖြစ်ရသည်။

တရုတ် ထုံးတမ်းစဉ်လာတွင်လည်း မီးခိုးသည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဆက်သွယ်ပေးသည်ဟု ယူဆကြ သည်။

ကွယ်လွန်လေပြီသော မိဘ ဘိုးဘွား သံယောဇဉ်ရှိသူတို့အား အမှတ်ရ ကျွေးမွေးပူဇော်ရာ၌ ချက် ပြုတ်ထားသော စားဖွယ်များမှ အငွေ့ များ၊ အမွှေးတိုင်မီးခိုးများ၊ ရွှေငွေစက္ကူ များ၊ မီးရှို့ရာမှ ပေါ်ထွက်သော မီးခိုးငွေ့ များအားလုံး ကောင်းကင်မှသို့ တလူလူ တက်သွားကာ ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အသိပေး အကြောင်းကြားကြသည်။

မြေပြင်လောကတွင် ကျန်ရစ်သော မိသားစုနှင့် တမလွန်ရောက် အိမ် သားစုဝင်တို့ အကြားတွင် မီးခိုးက ထိရောက်စွာ ဆက်သွယ်ပေးသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

တရုတ်စာပေတွင် မီးခိုးကို “ယန်း” (Yán)ဟု ခေါ်ဝေါ်၍ ဆေးလိပ်၊ ဆေးရွက်ကြီးကိုလည်း “ယန်း”ဟုပင် အသံထွက်တူ၊ ရေးထုံးတူ သုံးနှုန်း သည်။

“ယန်းဟွား”(Yán huā) = မီးခိုးပန်း ဟု တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပာယ်ရသော်လည်း အနက်ညွှန်းမှာ လိင်ဖျော်ဖြေရေးမယ် (ဖိမ်မယ်)ကို ဆိုလိုသည်။

မီးခိုးကန့်လန့်ကာ “ယန်းမု” (Yán Mù)ဟု ဆိုပါက လေလုံးထွားစွာ ညှာဝါးဖြိုးဖြန်းခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရပေ သည်။

အပိုင်းပုံသဏ္ဍာန်

2Dခေါ် လက်ကောက်ပုံသဏ္ဍာန် အပိုင်းပြား၊ 3Dခေါ် ဘောလုံးပုံစံကလုံး

(အပိုင်းလုံး) နှစ်ခုစလုံး ပါဝင်ပါသည်။ လုံးဝန်းခြင်း၊ ဝန်းဝိုင်းခြင်း သဘော ကိုဆောင်သော သင်္ကေတဖြစ်သည်။ ကွင်းဝိုင်း(စက်ဝိုင်း)သည် လည်း ကောင်း၊ ဘောလုံး(စက်လုံး)သည် လည်းကောင်း အဆုံးအစ ရှာ၍မရ၊ ဆက်ကာ ဆက်ကာ လည်ပတ်နေရ သဖြင့်...

unchangeable = မပြောင်းမလဲ တည်ရှိခြင်း (နိစ္စ)သဘောဆောင် သည်။ ထိန်းညှိပုံဖော်၍မရ unregulated ဖြစ်သည်။

ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ထောင့် ဖြတ်မျဉ်းများဖြင့် ဖွဲ့စည်းသော စတုဂံ မှာကား Changeable = ပြောင်းလဲခြင်း (အနိစ္စ) သဘောဆောင်သည်။ ထိန်း ညှိပုံဖော်၍ရသော regulated စည်း ပေါင် ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် လေးထောင့်ပုံသဏ္ဍာန် စတုဂံ သို့မဟုတ် စတုရန်းပုံသည် “ရုပ်ခြပ်နှင့် အသက်ဝိညာဉ်၏ ကြားခံနယ်”ဖြစ်သည်ဟု ဖွင့်ဆို သည်။

ဘဝနေမှု ကာလတာဝန်အတွင်း မွေးဖွားခြင်း၊ ကြီးမားခြင်း၊ အိုမင်းခြင်း၊ သေဆုံးခြင်း စသည် အစဉ်အမြဲ ပြောင်းလဲတတ်သော ရုပ်ခြပ်နှင့် ခံစား သိမြင်တတ်သော အသက်ဝိညာဉ် သည် မလွဲမသွေပင် တစ်ခုသော အချိန်၌ အဆုံးသတ် ပြောင်းလဲရမည် ဖြစ်သည်။

ဘဝနေမှုသည် မွေးဖွားချိန်မှစ၍ ကွယ်လွန်ချိန်အထိ ပုံသေစည်းဘောင် အတွင်း တည်ရှိသဖြင့် လေးထောင့် ပေါင်ခတ်ထားသော စတုဂံပုံနှင့် သင်္ကေတပြုခြင်း ဖြစ်သည်။

အပိုင်းပုံသဏ္ဍာန်ကား ယင်းလေး ထောင့်ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကြသည်။ ရှေးအီဂျစ် အရုပ်စာဗေဒမှ အစပြုကာ နှောင်းပိုင်း လူမှုအဖွဲ့အစည်းများစွာက ဤကဲ့သို့ ယူဆ ဖွင့်ဆိုခဲ့ကြသကဲ့သို့ပင် အရှေ့ တိုင်းတွင်လည်း စက်ဝိုင်းပုံကို မဆုံး နိုင်သော “ဘဝသံသရာ”အဖြစ် လည်းကောင်း၊ နတ်ဒေဝတာ တန်ခိုး ရှင်များနှင့် ဆက်နွယ်သည့် သင်္ကေတ အဖြစ် လည်းကောင်း သုံးနှုန်းဖွဲ့ဆိုကြ လေသည်။

တရုတ်လေ့တွင်လည်း အပိုင်း (စက်ဝိုင်း၊ စက်လုံး)ပုံစံကို စဉ်ဆက် မပြတ် တည်ရှိခြင်း၊ အပြန်အလှန် ကူညီဖေးမခြင်း၊ နတ်ဒေဝတာ တမလွန်လောကနှင့် ဆက်သွယ်ပေး ခြင်းသင်္ကေတအဖြစ် သုံးနှုန်းကာ လေးထောင့်ပုံစံကို အဆက်အသွယ် ပြတ်တောက်ခြင်း၊ ဘဝအခြေအနေ ခြားနားခြင်း၊ သီးခြားဖြစ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း သင်္ကေတဟု ယူဆကြ သည်။

ဤတွင် အပိုင်းပုံနှင့် လေးထောင့် ပုံစံတို့သည် ဆန့်ကျင်ဘက် သဘော ဆောင်နေသော်လည်း “ဖြောင့်မတ် ခြင်း”ဟူသည်က သီးခြားသဖွယ် ပါဝင်နေသည်။

အနိစ္စသဘောကို ဆောင်သော ဘဝနေမှုတွင် အဆုံးသတ်ဖြစ်သော မရဏနယ်၏ အရှင်သေမင်းသည့် အသက်ကြီးငယ်၊ ဆင်းရဲချမ်းသာ၊ လူစိမ်းလူကျက်၊ မျိုးယုတ်မျိုးပြတ်မရွေး

မှန်ကန်ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်ကြံသည် သာဖြစ်၍ လေးထောင့်ပုံစံတွင် “ဖြောင့် မတ်ခြင်း” သဘောလည်း ပါဝင်ရသည် ဆိုလေသည်။

လက်တွေ့ဖြစ်စဉ်အရ မိဘဘိုးဘွား အိမ်သားတစ်ဦး ကွယ်လွန်ပါက ရုပ်ကလာပ်ရှေ့တွင် ပူဇော်ဖွယ်များ ပြင်ဆင်ပူဇော်ကာ ငွေစက္ကူ မီးရှို့၍ ကောင်းမှုတိုင်တည်ရသည်။ ထို့နောက် နှုတ်ဆက်ယမကာကို မီးရှို့ထားသော ပြာပုံအနီး ကန့်လန့်ဖြတ် သုံးကြိမ် အစက်ချ(လောင်းချ) စွန့်လှူပေးရ သည်။

ဘဝအခြေအနေချင်း မြားချွားပြီဟု စည်းသားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရုပ် ကလာပ်မြေကျ၍ (၄၉)ရက်၊ (၇)ရက်၊ (၁)လ စသဖြင့် ရက်လည်အထိမ်း အမှတ် ပူဇော်ကန်တော့ပြီးသောအခါ ထိုမှ နောက်ပိုင်းကာလ သူ၏ ကျေးဇူး ဂုဏ်ကို အောက်မေ့ပူဇော်သောအား ဖြင့် စားသောက်ဖွယ်များ ပြင်ဆင် ကန်တော့ရာ အကြိမ်တိုင်း ငွေစက္ကူ ပြာပုံကို ဝိုင်းသောပုံစံ သုံးကြိမ်တိုင် အောင် ယမကာ ဖြန့်လောင်းပေးရလေ သည်။

မြေကျ(မြေမြှုပ်ပြီး)သွားသည့် ရုပ် အလောင်းအား ပူဇော်ခြင်းမဟုတ်၊ သူ့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပူဇော်ခြင်းဖြစ် သောကြောင့် “ကျီင့်ကျီ” (Jing Jiu) အရိုအသေပြု ယမကာကို အပိုင်းပုံစံ လောင်းလှူရခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ပါး သောနယ်မြေ (တမလွန်လောက)နှင့် ဆက်သွယ်ပေးခြင်း နိမိတ်ဆောင်လေ သည်။

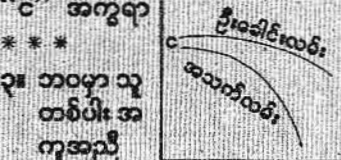
စာမျက်နှာ (၂၀၁)မှ အဆက်

လက္ခဏာပေးစေ၍ အမြေများ
၁။ ဘယ်မှာနေနေ သာလုပ်လုပ် အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားနိုင်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက် ဖဝါးအမျိုးအစားက လက်ဖဝါးရှည်- လက်ချောင်းတို တေဇောအမျိုးအစား ဖြစ်သည့်အပြင် လက်သွယ်အောက် တနက်နေပြီဟုခံမှာ သေသွယ် နက်ရှိုင်း အားကောင်းသော အောင်မြင်ရေး လမ်းကြောင်း ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

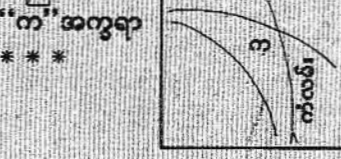

၂။ စစ်တူမယ်ယာ လုပ်ခြင်းနှင့် တစ်ဦးတည်း ကိုယ်ပိုင်လုပ်ခြင်း တို့အတူ တစ်ဦးတည်း ကိုယ်ပိုင်လုပ်ခြင်းက ပိုပြီး အကျိုးပေး အောင်မြင်နိုင်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဦးခေါင်း လမ်းကြောင်းအဖျားနှင့် အသက် လမ်းကြောင်းအဖျား အနည်းငယ် ဟနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

၃။ ဘဝမှာ သူ တစ်ပါး အ ကူအညီ အထောက်အပံ့ကောင်း ရရှိမှ သာ အောင်မြင်တိုးတက်နိုင်သူ မဟုတ်ပါ။ ကိုယ့်အားကိုယ်ချွန် ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး ကြိုးစား လုပ်ကိုင် အောင်မြင်တိုးတက် နိုင်သူ ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကံလမ်း ထီးရိုး လက်ဖဝါး အလယ်တည့်တည့် မှာ ထောင်တက်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ် သည်။

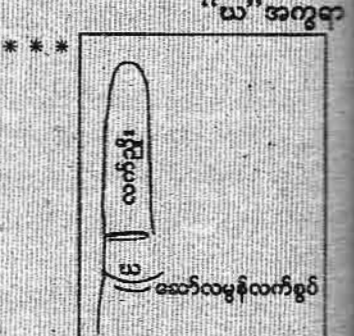

၄။ အလုပ်အကိုင် တစ်မျိုးတည်းကို စွဲမြဲစွာ လုပ်ကိုင်နိုင်သူ မဟုတ် ပါ။ အလုပ်အကိုင် အမျိုးမျိုးကို တွဲလုပ်နေသူ ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက် ဖဝါးပြင် ကျယ်ပြန့်ကြီးမားပြီး လက် ဖဝါးစောင်းမှာ အပြင်သက် ကားထွက် နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ တေဇော+ ဝါလော ပေါင်းစပ်လက်အမျိုးအစား ဖြစ်သည့်အပြင် လက်ချောင်းထိပ်ဖျား များတွင်လည်း ကြိုးမွေအမျိုးအစား များ ရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

၅။ စိမ့်ခန့်ခွဲ အုပ်ချုပ်မှုမွမ်းမံသည့် ကောင်းသူ ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ဦး အောက် ကြာသပတေးပြီဟုခံတွင် ဆော်လမွန်လက်စွပ်သကေတ ထင် ရှားရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

မှတ်ချက် ။ ။ အထက်ပါ လက္ခဏာရှင်မှာ ကုမ္ပဏီ၊ ဓာတ်ဆီ၊ ဒီဇယ်၊ မော်တော်ကား၊ စက်ပစ္စည်း စသည်တို့ အရောင်းအဝယ် လုပ်ကိုင်နေသော လုပ်ငန်းရှင်ကြီး ဖြစ်သည်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်ဝတ်ပါ

[လမ်းကောင်းစွာ မလျှောက်နိုင်ဘဲ
တစ်ကိုယ်လုံး ညောင်ညှောက်ခံပြီး
ညအိပ်လျှင် ခြေထောက်များ
အကြောဆွဲသလို လန့်လန့်နေသော်]

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ (၃၈)လမ်း၊
(၈၂x၈၃)လမ်းကြား ဆေးခန်းဖွင့်
လျက်ရှိရာ ဆေးခန်းသို့ ကျွန်တော်နဲ့
အလွန်ရင်းနှီးသော ရေဦးမြို့မှ
ကျွန်တော်ရဲ့မိတ်ဆွေ ဦးလှမြင့်နဲ့အတူ
အမျိုးသားတစ်ဦး ပါလာရာ...

'ဆရာ... သူကတော့ ကျွန်တော်ရဲ့
မိတ်ဆွေပါ။ လမ်းသွားရင်လဲ တုန်တုန်ချဉ်
ချဉ်နဲ့ အမြဲတမ်းလိုလို ဖြစ်နေလို့ ဆရာထံ
လာရောက် ပြသခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

လို့ ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်မှ အဲဒီ
ဝေဒနာရှင်အား သေချာကျနစွာ စမ်း
သပ်ပြီး သူရဲ့ဖြစ်စဉ်များကို ကျွန်တော်
က မေးပါတယ်။ ဝေဒနာရှင်မှ...

'ဆရာ ကျွန်တော် လမ်းကောင်း
ကောင်း လျှောက်လို့ မရဘူး။ ညအိပ်
ရင်လဲ ခြေထောက်တွေက အကြောဆွဲ
သလို လန့်လန့်နေတယ်။ ပြီးတော့
တစ်ကိုယ်လုံး ညောင်းကိုက်နေတာပဲ'

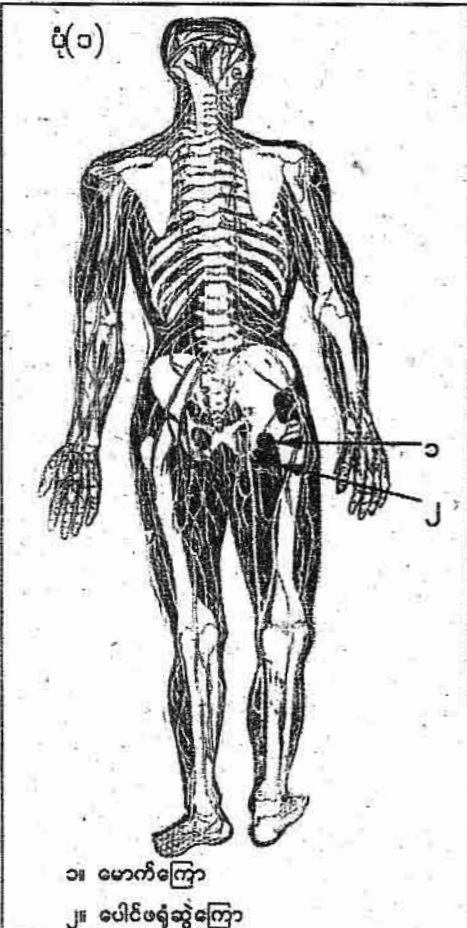
လို့ ပြောတော့ ကျွန်တော်မှ အဲဒီ
ဝေဒနာရှင်အား အကြောများ ပြုပြင်
ပေးပြီး ကျွန်တော်ရဲ့မိတ်ဆွေ ဦးလှ
မြင့်မှ...

'ဆရာ အဲဒီရောဂါ ဘာရောဂါလဲ'
လို့ မေးတော့...

'သွက်ချာပါဒရောဂါ စ.ဖြစ်နေတာ
ပဲ'

လို့ ပြောပြီး...

'ကိုလှမြင့် ဒီဝေဒနာရှင်ဟာ (၁)
ရက်တည်း အကြောပြုပြင်လို့ မရဘူး။
ခင်များကလဲ အကြောပညာ ဝါသနာပါ
တော့ ကျွန်တော်နိပ်တဲ့ နိပ်ကွက်တွေကို

သေချာကျနစွာ မှတ်သားပြီး ဝေဒနာ
ရှင်ကို ကုသပေးပါ'
လို့ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်ပါ
တယ်။ ကိုလှမြင့်မှ...

မြန်စွာပျောက်ကင်းမှု

ဆရာဦးလှမြင့်
(အကြောပညာရှင်)
တံတားဦး၊ ဓာင်းဝ

'ဆရာ ဒီလိုရောဂါဖြစ်
တာ ဘာကြောင့်လဲ'

လို့ မေးတော့...

'မအောင့်အည်း သင့်သော
အရာကို အောင့်အည်းလို့
ဖြစ်တာပဲ'

လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။
အဲဒီမှာ ကိုလှမြင့်က...

'ဆရာ နက္ခတ္တရောင်
ခြည်မဂ္ဂဇင်းက မအောင့်
အပ်တဲ့ အရာ (၁၃)မျိုးရဲ့
ဖြစ်တတ်တဲ့ အကြောင်းကို
ရေးတာ ကျွန်တော် ဖတ်ရ
ပါတယ်။ ကုထုံးတော့မပါ
ဘူး။ ဆရာ ကုထုံးလေးလဲ
ထည့်ပြီး ပြောပါဦး'

လို့ ပြောပြလို့ ကိုလှမြင့်
သိချင်ရင်တော့ ကျွန်တော်
ပြောပြမယ်။

၁။ အစာ စားလို့ခြင်း။ ။

အစာစားလို့ခြင်းကို အောင့်အည်းမှု
ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ဝေဒနာအား ပျောက်
ကင်းအောင် ကုသနည်းမှာ မရ
အေး ချိုးခြင်း၊ အေးသောအရည်

အဖတ်တို့ကို သောက်ခြင်း၊ စားခြင်းတို့နှင့် ကုသရမယ်။

၂။ ရေသောက်လိုခြင်း။ ။ ရေသောက်လိုခြင်းကို အောင့်အည်းမှုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ရောဂါကို ကြေလွယ်တဲ့အစာ၊ သိပ်မို့ပြေပြစ်ပြီး ပူနွေးသောအစာ၊ မများသော အစာကို ကျွေးရမယ်။

၃။ အိပ်စက်လိုခြင်း။ ။ အိပ်စက်လိုခြင်းကို အောင့်အည်းမှုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ဝေဒနာကို အနှိပ်၊ အနင်းခံခြင်း၊ သာယာစွာ ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ ကောင်းစွာအိပ်စက်ခြင်းတို့နှင့် ကုရမယ်။

၄။ ကျင်ကြီးစွန့်လိုခြင်း။ ။ ကျင်ကြီးစွန့်လိုခြင်း အောင့်အည်းမှုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ဝေဒနာကို ဆီနဲ့ လိမ်းခြင်းနှင့် ကုသရမယ်။

၅။ ကျင်ငယ်စွန့်လိုခြင်း။ ။ ကျင်ငယ်စွန့်လိုခြင်း အောင့်အည်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့ဝေဒနာကို ဆီးချူးပြီး ကုသရမယ်။(တစ်နည်း) ထမင်းမစားမီ အစာကြေလောက်တဲ့ အချိန်မှာ ထောပတ်ကို စားသုံးခြင်းဖြင့် ကုရမယ်။

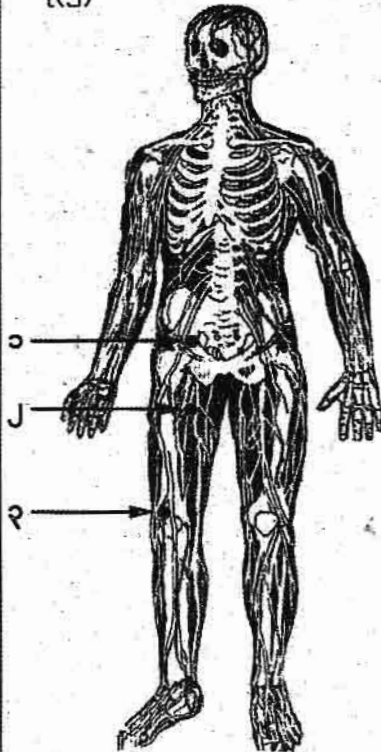
၆။ ချေဆတ်လိုခြင်း။ ။ ချေဆတ်မှုအောင့်အည်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်တဲ့ဝေဒနာကို ထက်တဲ့အခိုးကို ရှူခြင်း၊ မျက်စဉ်းကို ခတ်ခြင်း၊ ချေဆတ်အောင် ပြုလုပ်ရမယ်။

၇။ ချောင်းဆိုးလိုခြင်း။ ။ ချောင်းဆိုးလိုသည်ကို အောင့်အည်းမှုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ဝေဒနာကို ဆေးကုနည်းဖြင့် ကုရမယ်။

၈။ မောပန်းလိုခြင်း။ ။ မောပန်းနေသည်ကို အောင့်အည်းမှုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ဝေဒနာကို အမောဖြေခြင်း၊

၂၀၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၆(၂)

- ၁။ ပေါင်တွင်းသွေးအိမ်ကြော
- ၂။ ပေါင်တွင်းအာရုံကြော
- ၃။ ခုံညှင်းကြော

လေနှိမ်ဆေးအစာတို့နှင့် ကုရမယ်။

၉။ သမ်းဝေလိုခြင်း။ ။ သမ်းဝေနေသည်ကို အောင့်အည်းမှုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ဝေဒနာကို လေကို နှိမ်စေတတ်တဲ့ဆေးနှင့် ကုသရမယ်။

၁၀။ မျက်ရည်ထွက်လိုခြင်း။ ။ မျက်ရည်ထွက်ခြင်း၊ အောင့်အည်းမှုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ဝေဒနာကို ကောင်းစွာအိပ်ခြင်း၊ သာယာသောစကားကို နားထောင်ခြင်းတို့နှင့် ကုရမယ်။

၁၁။ အော့အန်လိုခြင်း။ ။ အော့အန်ကို ချုပ်တည်းမှုကြောင့် ဖြစ်သော

ဝေဒနာကို ဆားရည်ဖြင့် ပလုတ်ကျင်းခြင်း၊ ခြောက်သွေ့သောအစာကိုစားခြင်း၊ ဝမ်းနုတ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားခြင်းဖြင့် ကုသရမယ်။

၁၂။ သုက်ထွက်လိုခြင်း။ ။ သုက်ထွက်လိုခြင်းကို အောင့်အည်းမှုကြောင့်ဝေဒနာကို ကြက်သားနှင့် သလေးထမင်းကိုစားခြင်း၊ ကြံရည်သောက်ခြင်း၊ ဆီးဆေးသောက်ခြင်းတို့နှင့် ကုသရမယ်။

၁၃။ လေစုန်လိုခြင်း။ ။ လေစုန်လိုသည်ကို အောင့်အည်းမှုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ဝေဒနာကို ကြပ်ထုပ်ထိုးခြင်း၊ ဆီနဲ့လိမ်းခြင်းဖြင့် ကုသရမယ်လို့ ကျွန်တော် ပြောပြပါတယ်။ အဟုန်ကုထုံးတွေရဲ့ (၁၃)ချက်လဲ ပြောပြီးပြီ။ ခင်ဗျားရဲ့ဝေဒနာရှင်အကြောပြင်နိုင်ကွက်တွေလဲ သေချာမှတ်သွား။ အဓိကအကျဆုံးကတော့...

- ၀။ ပေါင်ဖုရုံသွေ့
- ၂။ ဟောက်ကြော
- ၃။ ခုံညှင်းကြော
- ၄။ ပေါင်တွင်းသွေးအိမ်ကြော
- ၅။ ပေါင်တွင်းအာရုံကြောများ

ကို ခင်ဗျားဉာဏ်ရှိသလို ပြုပြင်ပေးပါလို့ ကျွန်တော်မှ ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ပါတယ်။

ဦးလှမြင့်မှ ယင်းဝေဒနာရှင် ပျောက်ကင်းသက်သာသဖြင့် ဝေဒနာရှင်များ ဝါသနာရှင်များ အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် ရုပ်ပုံကားချပ်နှင့်တကွ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆရာဦးလှမြင့်
(အကြောပညာရှင်)
တံတားဦး၊ အင်းဝ

သင့်မြတ်သော

အိမ်ထောင်ပတ်

တွက်နည်းနှင့်အဟော

လောကီသန့် (သဒ္ဓုတ်မြေ)
ဝက်လက်

“အိမ်ထောင်မှု-ဘုရားတည်-
ဆားမင်ရည်စုတ်ထိုး ဤသုံးမျိုး
နတ်မပိုင်လျှင် နောင်ပြင်ရန် ခက်တဲ့
အမျိုး”ဟု ရှေးပညာရှင်တစ်ဦးက
သင်္ကာနှင့် သတိပေးခဲ့၏။

ပြုမိလျှင် ပြင်၍မရသောကိစ္စများ
ဖြစ်သဖြင့်လည်း ရှေးလူကြီးသူမတို့
သည် မပြုခင်က အတန်တန် တွက်
နတ်ဝေဖန်၍ လေ့လာသုံးသပ်ပြီးမှ
ပြင်ရန်ခက်သောအမှုတို့ကို ပြုလုပ်လေ့
ကြသည်။

လောကီလူ့ဘောင်၌ အိမ်ရာ
ဆောင်နိုင်ခြင်းအမှုသည်လည်း ပြုမိ၍
အလျှင် ပြင်၍မရသော အမှားတစ်ခု
ဖြစ်သဖြင့်လည်း ရှေးခေတ်က လူကြီး
သူမ သားရှင်သမီးရှင်တို့သည် မိမိ
တို့၏ သားသမီးတို့ကို အိမ်ထောင်ချ
အားတော့မည်ဆိုလျှင် နေ့နံဇာတာ
ခြင်း တိုက်ဆိုင်၍ တတ်သိနားလည်
သူတို့အထံတွင် သင့်မသင့်မေးမြန်းလေ့
ကြ၏။ သင့်တော်မှ အိမ်ထောင်ချ
အားလေ့ရှိကြ၏။

ယခုခေတ်ကာလမှာတော့ ရာထူး
ထိသိန်နှင့် ငွေမျက်နှာကိုသာ ကြည့်
ခြင်းသာလည်းကောင်း၊ ချစ်ခင်
မိသက်ခြင်း တစ်ခုတည်းကိုသာ
အခြေတည်၍ သော်လည်းကောင်း
အိမ်ထောင်ပြုလေ့ ပြုပေးလေ့ရှိကြ၏။

သို့ကြောင့်လည်း သာယာပျော်ရွှင်
မှုတို့ ရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး အကြောင်း
အရာ ပေါင်းဖက်ကြရသည့် အိမ်ထောင်
မှုများ အလွန်နည်းသလို စလယ်ဝင်
အိမ်ထောင်ခင် ကွဲကြရနှင့် မကွဲသော်
လည်း နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တကျက်ကျက်
ရန်တက်ပြိုင်နေကြရသော
အိမ်ထောင်ရှင်တွေလည်း ဒုန့်ဒေးပင်
နေကြ၏။

သို့သော် စိတ်မချမ်းသာစရာ အရေး
များ...
အထက်ပါလင်္ကာထဲမှ တွက်နည်း

တွေကြောင့် ရှေးပညာရှိတို့မှ မှတ်သား
ထားခဲ့သော လောကီပညာရှင်တို့ကို
မိမိတို့ တတ်ကျွမ်းမှုမရှိ၍ နားမလည်
သော်လည်း အဆင်မပြေမှု၊ မှားယွင်းမှု
မရှိရ မတွေ့လေအောင် လိုက်နာသင့်
သည်တို့ကို မှတ်သားနာယူ လိုက်နာ
သင့်ကြပေ၏။

ယခု ကျွန်ုပ်ရေးသား တင်ပြမည်ဖြစ်
သော အိမ်ထောင်ဖက်ရွေးရာ၌ အကျိုး
အပြစ်တွက်နည်းသည် ခက်ခဲစွာ တွက်
ယူရသည့်နည်း မဟုတ်ပါ။ သင်္ချာ
အနည်းငယ်တတ်ရှိနှင့် တွက်သိနိုင်
သောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

အောက်ပါ တွက်နည်းဟောနည်း
တေးထပ်လင်္ကာကို ဖတ်ကြည့်ပါ...

နံနစ်ဆူ ပုန်တူတကွ ဉာဏ်ယူဆရာပါ
ကံပူလဟောစရာဝယ် သဘောမှာပိုက်လိမ့်
မြှောက်လိုက်ပုံ ဗျည်းပစ္စာဝယ် လျှင်ပကြာ
စားသတ္တကိန်း...

ကြွင်းကျန်ပတ်ဖွယ် ပွဲတတ်တယ်ပယ်မိ
ရှိအပြင် ဒွိဉ်ကိန်း နှစ်သိန်းလောက်ကြွယ်
ရာ ဣလိယာပုံပွင့် ဂုဏ်ဟန်သေး ဆင်ရဲ
လိမ့်သာ...

လေးစတုထပ်ရှားစွာ ကြွယ်ဖီဝါဆင်ပြင်ပါ
ပုဒ်က သူငွေနှစ် ပြီးလိမ့်နှစ်တန် တစ်ပုံ
ယူညကုန်လျှင် လုံပေပေန် အိဆိုးနိုင်မှု
လေး...

အထက်ပါလင်္ကာထဲမှ တွက်နည်း

တွက်လိုသူ သတိသားနှင့် သတို့
သမီးတို့၏ မွေးနံနစ်ခုကို ပေါင်းပါ။
ထိုပေါင်းပြီးကို (၅)နှင့် မြှောက်ပြီး
(၇)နှင့်စားပါ။ အကြွင်းအတိုင်း
အောက်ပါအဟောတို့၌ သင့်၏
မသင့်၏ကို ဖတ်ရှုကြည့်ပါ။

အဟော

- ၁။ တစ်ခုကြွင်းလျှင် ထိုမောင်နှံတို့
တွင် စီးပွားဥစ္စာ ဖြစ်ထွန်း ကံမရှိ၊
ဉာဏ်ရှိတိုင်း ဗွဲတတ်၏။ အိမ်ထောင်
ရေး တကျက်ကျက်ဖြစ်နေမည်။
- ၂။ နှစ်ခုကြွင်းလျှင် ပင်ပန်းစွာ အား
မထုတ်ရဘဲ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝ
ချမ်းသာမည်။ အမွေအနှစ်တို့
ရတတ်၏။ အိမ်ထောင်ရေး သာယာ
မည်။
- ၃။ သုံးခုကြွင်းလျှင် သူတစ်ပါးနောက်
လိုက် အခိုင်းအစေ ဖြစ်တတ်၏။
မည်သည့်အလုပ်ဖြစ်စေ နောက်ပိုင်း
မသိမ်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးနေတတ်၏။
- ၄။ လေးခုကြွင်းလျှင် ဩဇာတိက္ကမ

ကျေးဇူးအထူး

မေတ္တာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မှ လူ့စိတ်ထူး

ကလေး ချက်မကြွေသော်

ရေးမယ်... ရေးဦးမယ်နဲ့ အားတင်းလာတာ နှစ်ပေါင်း တော်တော်ကြာလာပါပြီကော။ အစိုးရဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ဖြစ်နေတော့ စိတ်ပဲ ကူးနိုင်တယ်။ တာဝန်များစွာထဲမှာ နှစ်နေတာလေ။ ဆေးပင်စင်လေးရမှာပဲ အကောင်အထည် ဖော်ရတော့မယ်။

ပြောရရင် သားကြီးမွေးတုန်းကပေါ့လို့ ဆိုပြီး အစချီရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ညော်... မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ် မေထူးရဲ့ မေမေကိုပါ။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ဘယ်လောက်ကြိုက်သလဲဆိုရင် တစ်အုပ် ကို(၂၅)ကျပ်နှုန်းကတည်းက တစ်လ တစ်အုပ် ဝယ်ရလာလိုက်တာ ဝိရိကြီးနဲ့ (၃)လုံး။

မေမေရဲ့ အတွင်းပစ္စည်းရတနာတွေထဲမှာ အဲဒါလဲ တစ်ခုအပါအဝင်ပါ။ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် တစ်ယောက်ယောက်က ဘာဖြစ်လို့လို့ဆိုရင် သူ့ဝိရိကြီးနဲ့ တစ်အုပ်ချင်းကို တစ်ရွက်ချင်းရှာရော။ ဒီလိုနဲ့ လူပေါင်းများစွာကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မေတ္တာညှိ ကုပေးနေတာ ဖေဖေကဆိုရင် မေမေကို “နက္ခတ္တသန်းသန်း” တဲ့လေ။ မေမေရဲ့ အိမ်နာမည်က ဒေါ်သန်းသန်းကိုး။

သားကြီးကို သကြန်ထဲက ဒုတိယအကြိတ်နေမှာ မွေးခဲ့တာပါ။ မေမေတို့ဆိုမှာ သွားမွေးတာလေ။ ဖြစ်ချင်တော့

ကလေးက “ချက်” မကြွေတော့ ရော... (၂၂)ရက်အထိ မကြွေဘဲ နီရဲရဲလေး ဖြစ်နေတာ။ ရေလဲ မချိုးပေးရဘူး။ ရေဖတ်ပဲ တိုက်ရတော့ ကလေးလေးမှာ အပူကန်တာ မပြောပါနဲ့။

အဲဒီအချိန်မှာ မေမေအစွမ်းပြတော့တာပေါ့။ သမီးအပျိုကြီး(၂)ယောက်ကို ပါ ချောဆွဲပြီး သူ့ဝိရိ(၃)လုံးကို အပြိုင်အဆိုင် ရှာကြတော့တာပဲ။ မေမေက “တွေ့ပြီဟေ့... တွေ့ပြီ” ဆိုတဲ့ အော်သံကြားလိုက်ရပါတယ်။

“ကလေး ချက်မကြွေသော်” ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်လေးနဲ့ပါ။ ရေးတဲ့သူတွေ၊ စာအုပ်အမှတ်စဉ်တွေ မေ့ကုန်ပါပြီ။ နှစ်ပေါင်းကလဲ ကြာလာတော့လေ။ မေမေက အဲဒီထဲကပါတဲ့ ဆေးညွှန်းအတိုင်း သူ့သားသမီးတွေကို တာဝန်ခွဲပါတော့တယ်။

သားနှစ်ယောက်က ခြင်းတစ်လုံးယူပြီး လယ်ကွင်းထဲသွား။ သမီးနှစ်ယောက်လဲ ခြင်းအသေးတစ်လုံးယူပြီး ငါးစိမ်းတန်းသွားတဲ့။

မေထူးက မီးနေသည်ဆိုတော့ သူတို့ ဘာလုပ်ကြမလဲပေါ့။ ပြီးတော့ “ကလေးအမေပေါက်စ... ဒီနေ့ မနက်စာ ဘာမှမစားထားနဲ့။ ဆာလဲ ခဏအောင့်ထား” တဲ့။

ရေးပြန်၊ ကွင်းပြန် တွေ့ဆိုပြီး ငါ့ချောင်မှာ ဆေးကျိုပွဲကြီး ခြိမ်းခြိမ်းသံ ကျင်းပနေတော့တာပေါ့။ မေထူးထဲ ဆာလှပြီ၊ တက္ကတိုနဲ့ပေါ့။ မနက်(၁၀)နာရီဝန်းကျင်လောက်ရောက်တော့ အတူတူထောင်းထောင်းနဲ့ ဟင်းပန်းကန်ကြီး တစ်လုံးနဲ့ အပြည့်ယူချလာပြီး “သမီးအဝသောက်” တဲ့။ “ဗိုက်ကားသွားအောင် သောက်” တဲ့လေ။

မေထူးလဲ ဆာနေပြီ မဟုတ်လား အားရပါးရသောက်ချတာ ကောင်းကောင်း။ ငါးခေါင်းဟင်းချိုမှာ အရွက်စိမ်းလေးတွေ အုပ်ထားတာ မွေးချိုတာ။ အဝကြိတ်ပြီးမှ မေမေကို နေ့တွေ့တယ်။ ဘာဆေးလဲ၊ ဘာတွေနဲ့ လုပ်ထားတာလဲလို့။

ငါးခေါင်းက “ငါကြွင်းခေါင်း” ထဲ အရွက်စိမ်းစိမ်းလေးတွေက လယ်ကွင်းထဲမှာပေါက်တဲ့ “ကြိတ်မရွက်” တဲ့လေ။ အဲဒီနှစ်မျိုးက ကလေးရဲ့အမေကို အဝတိုက်၊ ပြီးမှ ကလေးကို နို့တိုက်။ ခဏခဏ နို့တိုက်

www.burmeseclassic.com

ရမယ်တဲ့။ သားကလဲ နို့ဆွဲသလား မေးနဲ့ မျက်လုံးလေးကို ပြုံးလို့...

ငါ့ကြမ်းခေါင်း (၃၀)သားလောက်ကို ခုတ်ထစ် ရေဆေးသန့်စင်ပြီး နှုတ်၊ ဆား နယ်ပါ ထယ် ပြီးတော့ အိုးကြီးကြီးနဲ့ ပြုတ်ပေါ့လေ။ ငါ့နို့ပြိုဆီရင် ရေစိမ်းဆေးထားတဲ့ ကြိတ် မှန်ရွက်တွေ အုပ်လိုက်ရုံပဲ မေမေက ငွှားလားအောင် ကြက်သွန်ဖြူလေး စားပြာရိုက် ထည့်ထားတယ်တဲ့။

မနက်စာ ထမင်းစားလဲ အဲဒီဟင်း နို့နဲ့ ငါးကြော်နဲ့ပဲ စားရတယ်။ နေ့လယ် (၂)နာရီလောက်မှာ မေထူး ရေမိုးချိုးနေတဲ့ ကလေးအဖေလက်သစ်က လေးကို ချီးမြှင့် ရသမျှ သီချင်းတွေကို အများပြည်သူ နားမခံနိုင်အောင်ဆိုပြီး ဆီပ်ပါတော့တယ်။

မေမေတို့အိမ်က အောက်ထပ်မှာ ဆင်တလင်းခင်းထားတော့ လမ်း

လျှောက်ပြီး ကလေးချီထားတဲ့ အဖေ လက်သစ်ဆီက “ဂလောက်... ဂလောက်” ဆိုတဲ့ အသံကြားရတော့ ဘာပြုတ်ကျလဲဆိုပြီး ရှာကြတော့ မြေးဦးလေးဆိုတော့ ရူးကြတာပေါ့လေ။

ဟော... တွေ့ပြီ၊ ချက်ကြွေချောက်လေ။ ကလေးလေးကို ပတ်ထားတဲ့ အနီးလေးကို ဝိုင်းဖြေကြတာ ချက်ကလေးက နီတီတီလဲမရှိဘဲ ပကတိ ချက်လေးအဖြစ်နဲ့ သားလေးလှပလို့ နေပါတော့တယ်။

ဝမ်းသာလိုက်တာ ပြောမပြတ်တဲ အောင်ပါ။ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးတစ်ခု ပစ်ချလိုက်သလို ပေါ့ပါးသွားတဲ့ အရသာဟာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ရဲ့ ဂုဏ်ထူးတစ်ခုပါပဲ။

မေထူးရဲ့ဘဝမှာ ဘယ်တော့မှ မမေ့

နိုင်တဲ့ ကိုယ်တွေ့။ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကြောင့် ဆေးရုံတက် ခွဲစိတ် ဖြတ်တောက်ရတော့မယ့် ဘေးက ပျော်ရွှင်စွာနဲ့ ကင်းလွတ်သွားလို့ ကျေးဇူးတင်ပါသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည် လို့ သူများတွေ ရေးသလို အားမရ တော့တဲ့အတွက်ကြောင့် ဒီလိုလေးပဲ ဂုဏ်ပြုချင်ပါတယ်။

“ကျေးဇူးအထူး နက္ခတ္တရဲ့ ဂုဏ်ထူး” လို့ မေထူးက ပညာရှင်များကို အခါခါ ဂါရဝပြုနေပါတယ်။ ထာဝရ ကျေးဇူးပါ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ရယ်...။ (၆-၄-၂၀၁၁)နေ့မှာ ကွယ်လွန်သွားသော မေမေဒေါ်ခင်သန်းမြင့်အား ဤစာစုဖြင့် ကန်တော့ပါသည်။

မေထူး

စာမျက်နှာ (၂၀၉)မှ အဆက်

ကြီးမားသော ခေါင်းဆောင်ကောင်း ဖြစ်၍ နံမည်ဂုဏ်သတင်း ကျော်စောမည်။ အလုပ်အကိုင်ကောင်း နှင့် ချမ်းသာသူ ပြည့်စုံမည်။

ငါးကြွင်းလျှင် ရွှေငွေရတနာ ပြည့်စုံမည်။ အလှူငွေရက် လက်နှင့် မကွာပြုရ၍ အရောင်းအဝယ် အထုပ်တို့တွင် အကျိုးပေးမည်။

ခြောက်ကြွင်းလျှင် အမွေ ရှေးဥစ္စာပစ္စည်းတို့ ရတတ်၏။ ထိပေါက် သောက် ရှိမည်။ အများ၏ ယုံကြည် ဖော်စားမှုကို ခံရမည်။

သုည ၀) ကြွင်းလျှင် ဒုက္ခပင်လယ် ဆင့် နစ်မွန်းနေရတတ်၏။ ဆင်မယားကွဲတတ်၏။ အထက် များပြီး အုပ်ထိန်းသူများနှင့် အဆင် မပြေ ဖြစ်တတ်သည်။

အထက်ပါ တွက်နည်းအတိုင်း ဥပမာ နမူနာအဖြစ် တွက်ပြပါမည်။
ဥပမာ။ ။ ၁ နွေသားနှင့် ၅ တေးသမီး ၃ ဂါသားနှင့် ၄ ဟူးသမီးတို့ကို ဥပမာပြု၍ တွက်ပြရလျှင်...

သုက္ခတ္တ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့် ကြုံ၍ တောင်းကျိုးသူခ ရရှိကြပါစေ။

ကောင်းခန့် (သဒ္ဓတမြေ) ဝက်လက်

(၁) ၁ + ၅ = ၆	(၂) ၃ + ၄ = ၇
$\begin{array}{r} \times ၅ \\ ၅ = ၃၀ - ၄ \text{ လမ်းမလို} \\ \underline{၂၀} \\ ၂ \text{ အကြွင်း} \end{array}$	$\begin{array}{r} \times ၅ \\ ၅ = ၃၅ - ၅ \text{ လမ်းမလို} \\ \underline{၃၀} \\ ၀ \text{ အကြွင်း} \end{array}$
(၁) ၁ နွေသားနှင့် ၅ တေးသမီးတို့ တွက်ကြည့်ရာ ၂-ကြွင်းဖြစ်သည့် အတွက် ချမ်းသာမည်။	(၂) ၃ ဂါသားနှင့် ၄ ဟူးသမီးတို့ တွက်ကြည့်ရာ ၀-သုညကြွင်း၍ ဆင်းရဲမည်ဟု တွေ့ရပါသည်။

ယခင်လူမှု အဆက်

ဆရာကိုယ်တိုင်ပြ လက်တွေ့လုပ်ရပ်။ ကျမ်းကိုဖတ်၊ ဟပ်ကြည့်လိုက်တော့မှမြင်၊ မြင်ပြီးမှသိ၊ ကျမ်းနဲ့ညှိညှိပြီး ဖို့ခွင်ဝင်။ အဲဒါတွေကို အကွရာတင်။

ကြားဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ သင်ဆရာ အပေါင်းတို့ကဖြင့် မောင်ဖိုးဟန်ရဲ့ ဆရာသခင်။

ဆိုရစေတော့ “အန္တော ဒန်နာ လမ်းနှစ်ဖြာ” ရွှေ- ဖြစ်ကိုဖြစ်တာ။ ဆရာပုဏ်ဆိုတာ ဉာဏ်ရှိခဲ့တာ။ ရသေ့တစ်ပါး။ အသရေ မချို့တဲ့ သရေခေတ္တရာ ပြည့်မြီက။ ကွယ်လွန်ခဲ့ ကြာတာပေါ့။ (၂၅)နှစ်ကျော်ပြီ။

ဆရာပုဏ် ကွယ်လွန်ပြီးလို့ တစ်နှစ်ကျော်ကျော်အကြာ အကြောင်းအား လျော်စွာ တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုကြောင့် သူ့မြှုပ်ထားတဲ့ မြေပုံကိုတူးလို့ ခေါင်းကိုဖော်။ မြေပြင်ပေါ်ကို ခေါင်း၊ မတင်ခေါင်းက မလေး။ ပေါ့ပေါ့လေး... ပေါ့ပေါ့လေး။

ဓားမလေးနဲ့ ခေါင်းဖုံးကိုကော်။ ကော်...ကော်ပြီး ခေါင်းကိုဖွင့်။

မြင်သင့်တဲ့ ဆရာပုဏ်။ အရိုးလဲမကျ၊ အရေလဲမတင်၊ ခေါင်းထဲတွင် မရှိ။ ယုတ်စွအဆုံး ရသေ့ဆရာပုဏ် ခေါင်းမှာပေါင်းတဲ့ ခေါင်းပေါင်းစလေး တောင်မရှိ။ ဘာမှမရှိ။

သိကြပြီနော်။ ဟာလာဟင်းလင်း။ ခေါင်းအတွင်းမြင်ရ။ ပျောက်ချက်က အထင်အရှား။ လက်ဖျားခါလောက်တဲ့ အဖြစ်။ နှစ်မချို့သေးတဲ့ အချိန်အခါ ကန်တော်ဦး သုသာန်မှာ။

‘က ဆရာပုဏ် ဘယ်ဆီရောက်၊ ပျောက်’

၂၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရွှေတောင် သစ်မောင်ဖြာ

ရှင်ကောဝိဒရဲ့

အန်နာ သုတ ရှုမတ

၂

မေးပါရစေ တစ်ခွန်းလောက်။ အကြောင်းဆိုင်တုန်း ရေးလိုက်ပါဦးမယ်။

“အန္တော ဒန်နာ လမ်းနှစ်ဖြာ” မောင်ဖိုးဟန် ချန်ထားခဲ့တာလေးတွေ ရှိတယ်။ ကျန်ခဲ့တာလေးတွေရှိတယ်။ တောင်းပန်ပါတယ်။

ဖိုးဟန် ချန်ခဲ့လို့ ကျန်ခဲ့တာက သိကြလိမ့်မယ်ထင်လို့ပါ။

“အန္တော”က မီးတင်လို့ ထိုးနေစဉ် ကာလမှာ လာဘ်တိတ်ပါတယ်။ လာဘ်ပိတ်ပါတယ်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များ ကိုယ်တိုင် ဓာတ်မကစား ကြပါနဲ့လို့ မေတ္တာတရားရှေ့ထား စေတနာစကားလေး ဆိုရပါစေ။

အဲဒီအထဲမှာ အဂ္ဂိရတ်ထိုးလို့

ရိက္ခာထောက်လမ်း အားပြုကြသူတွေ အဖို့တော့ မောင်ဖိုးဟန် မရည်ညွှန်းဘူး။ ဆရာတို့ “ရွှေသို့ ချီတက်” လက်ခုပ်တီးလို့ အားပေးပါရစေ။

ကြေးနဲ့ခဲကိုသာ “ဝက်” ရေးချက်။ ဝက်ချက်နေတဲ့ အချိန်လေး လာဘ်ကပိတ်တာ။ ပြဒါးနဲ့တွဲပြီး လိုက်လို့ကတော့ ဖြစ်တယ်။ “အန္တော”။ မပြောမရှိနဲ့။ မောင်ဖိုး တာဝန်ခံပါတယ်။

လက်ကျလက်နဲ့ မကောင်းနည်းနည်းဖြစ်မယ်။ အဖြစ်နည်းနည်းနည်းနည်းဖြစ်မယ်။ အဖြစ်နည်းနည်းနည်းနည်းဖြစ်မယ်။

လက်ဆကောင်းရင် အများကြီးဖြစ်
မယ်။ တွက်ခြေကိုက်တယ်။

ကြေးနဲ့ခဲကို ဝက်ဖြစ်အောင် ချက်
နေတဲ့အချိန် အင်္ဂိုရတ်သမားမှာ အလို
လို ဒေါသကြီးလာတတ်တယ်။
အပေါက်မရှိ အပေါက်ရှာ။ အပြစ်တွေ
ရှုရှုပြီး အိမ်သူအိမ်သားတွေကို ရန်ရှာ
တတ်တယ်။

အင်္ဂိုရတ်သမား ရတနာ(၃)ပါး
ဦးထိပ်ထား။ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ ပရိတ်တော်
တွေကို ရွတ်ဖတ်။ ဂါထာမြတ်တွေကို
သရဏ္ဍာယ်။ မကောင်းမှုတွေဖယ်။
ကောင်းမှုတွေဆွယ်။ ကိုယ့်၊ နှုတ်၊ နှလုံး
(၃)ပါးကို ဆင်ခြင်။ စိတ်ကောင်းမွေး
လို့ ဖြူစင်နေတယ်ဆိုရင်...

သူ့အိမ်က အိမ်သားတွေ စိတ်ဝမ်း
ကွဲပြား စကားများ။ ရန်များတောင်
ဖြစ်တတ်ရဲ့။

အဲသလို မဟုတ်ရင် အရှေ့(၇)အိမ်၊
အနောက်(၇)အိမ်၊ မျက်နှာချင်းဆိုင်
(၇)အိမ် တစ်အိမ်နဲ့တစ်အိမ် စကား
များကြ ရန်ဖြစ်ကြလိမ့်မယ်။

ဒါမှမဟုတ် မီးလန့်မယ်။ လန့်ရုံ
လေးပဲ။ မလောင်ဘူး။ ထူးတယ်။
နောက်တစ်မျိုးက ရွာရိုးကိုးပေါက်
လမ်းထဲမှာ အရက်မူးသမား လမ်း
သလားလို့ အော်ဟစ်ရမ်းကား ဆဲသံ
ဆိုသံများ ကြားရမယ်။

ယုတ်စွအဆုံး ခွေး(၂)ကောင်တော့
ကိုက်ကြမယ်။ အကြီးအကျယ်။

အဲဒါ နိမိတ်တွေပဲ။ နိမိတ်တွေသာ
ပြရင် လက်ခမောင်းခတ်ပေတော့
“အန္တောလမ်းစဉ်” အောင်မြင်ပြီ၊ ဖြစ်ပြီ၊
ရှေ့ကိုသာဆက်။ ထွက်လာလိမ့်မယ်
လို့ချင်တာ။

အန္တောက ကိတ်ကျွဲ မောင်ဖိုးဟန်
(၃)ကြိမ် ကစားခဲ့တယ်။ ညဉ့်အချိန်
အထိ ဘဝတစ်သက်တာမှာ...

၁။ ပထမအကြိမ်က ဆရာပုဏ် လက်
ထပ်သင်ပေးတဲ့အချိန်။ ရလာတဲ့
ဓာတ်သား မောင်ဖိုးဟန် ယူမထား
လိုက်ပါဘူး။ ဆရာပုဏ်ကပေးပါ
တယ်။

ပထမဆုံးဖြစ်တဲ့ ဓာတ်သား သိမ်း
ထားတဲ့။ ဒါပေမယ့် မောင်ဖိုးဟန်က
အတင်း ငြင်းပယ်။ ဆရာပုဏ်ကို
ထိုက်ထိုက်တန်တန်လဲ ကန်တော့
လိုက်ပါတယ်။ ကျေးဇူးအထူး။

၂။ ဒုတိယအကြိမ်ကတော့ အင်္ဂိုရတ်
သမားကို လူများတကာ အထင်
သေးကြတယ်။ မောင်ဖိုးဟန်က
ဒကာမကြီး ဒေါ်မြရွှေကို လက်
ကောက်တစ်ရံ ရိုက်ပေးလိုက်
တယ်။ ဒေါ်မြရွှေလက်မှာ ယခု
ထက်တိုင်ဝတ်ဆဲ။ နှစ်ပေါင်း(၃၀)
ကျော်ပြီပဲ။ နှစ်(၄၀)ကိုပဲ။

၃။ တတိယအကြိမ် ကချင်ပြည်နယ်
ပူတာအိုခရိုင် နောင်မွန်းမြို့ကို
အပြန် မောင်ဖိုးဟန် ခရီးစရိတ်
ရှာခဲ့တယ်။ များများ မထင်လိုက်
ကြပါနဲ့။ တစ်မတ်သားသာသာ။
ဖိုးဟန်ဘဝ တစ်သက်တာ (၃)ကြိမ်
(၃)ခါ။ နောင်များမှာတော့ အခုအချိန်
အထိ စိတ်တောင်မကူး။ ကုန်းကောက်
စရာ မရှိအောင် ဆင်းရဲခဲ့တာတောင်
မလုပ်ခဲ့ပါဘူး။

လျှို့ဝှက်နက်နဲ ခက်ခဲတဲ့ ပညာရပ်။
အင်္ဂိုရတ် ထူးခြားတဲ့အတတ် တတ်
မြောက်ပြီပဲ။ ဘာလုပ်စရာ ရှိသလဲ။

အထက်တန်းပြဆရာ ဝင်ငွေကလေး
နဲ့ အိမ်စရိတ်က မဝရေစာ။ ဝဋ်ဆိုတာ
အမြဲ ငရဲကတော့ အပ။

မဖြစ်ခင်ကပဲ ဖြစ်ချင်တာ။ ဖြစ်ပြီဆို
တော့ စိတ်လက်မပါ။ ဖြစ်ကို မဖြစ်
ချင်တော့တာ။ မလုပ်တော့တာ။
ဘာသာလဝါ။

အချိန်ကုန်တယ်။ လူပင်ပန်းတယ်။
မီးပူတယ်။ အရင်းအနှီးကြီးတယ်။ မီး
သွေးဖိုး၊ လုံဖိုး၊ ဓာတ်ဖိုး၊ နေ့တိုင်း
လုပ်အားခ စရိတ်စက တွက်ချလိုက်
တော့ နည်းရင်ကွဲပြီ။ ပြဒါးများမှ
များများ ဖြစ်မယ်။ ပြဒါးများများတည်။

ပြဒါး တစ်ကျပ်သားလောက်သာ
ရင်းနှီးပြီး ထိုးလို့ကတော့ လုပ်ရင်း
နှစ်သွားမယ်။

မောင်ဖိုးဟန် ရင်ကွဲမတတ် ခံစား
ရတဲ့ အချက်တစ်ချက် ရှိတယ်။
အင်္ဂိုရတ်ရွှေ။ မီးအတတ်နဲ့ ပြဒါးက
ဖြစ်လာတဲ့ ရွှေ။ ဓာတ်သား။ အောက်
သိဒ္ဓိ(၃)ပါးတော့ပြီးတယ်။ (၃)ပါးစလုံး
မပြီးရင်တောင် (၁)ပါးကတော့ အသေ
အချာ။ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ။ ပီယ၊
ကာယ၊ ဓန ကဲ...

ဒါပေမယ့် သိဒ္ဓိဆိုတာ ရွှေဆိုငင်က
တော့ သိမှမသိဘဲ။

အောက်သိဒ္ဓိ တစ်ပါးပါးပြီးတဲ့
အင်္ဂိုရတ်ရွှေကြီး။ ရွှေဈေးနဲ့တော့ဖြင့်
တကယ့်ကို မရောင်းနိုင်။ သိဒ္ဓိနဲ့ မမျှတဲ့
ငွေကြေး။ အဆမတန်ဈေး ဖိုးဟန်တို့
ကတော့ ဝေးသေး။ အေးဆေး။

ဪ အဖြစ်နည်းတဲ့ ရိက္ခာထောက်
လမ်းကလေး။ တစ်ဖြာ။

မောင်ဖိုးဟန် ရွှေနတ်တောင်ကနေ
ရွှေတောင်အိမ်ကို ပြန်အောက် ကိုရင်

ကြီး လမ်းညွှန် ပြောပြလိုက်သမျှတွေကို ပြန်တွေးတယ်။ တွေးတွေးပြီး မှတ်စု စာအုပ်ကလေးထဲမှာ ရေးတယ်။ တိတိ ကျကျ အာစရိယဝါဒ။

တစ်လမခိုင်။ ရက်သတ္တပတ်သာ သာ ကြာကြာဆိုင်းလို့ နောက်တစ်ပတ် စနေနေ့မှာ မောင်ဖိုးဟန် ဖိုခွင်ဝင် တယ်။ လေးထပ်ဖားဖိုလေး လှုပ်ရှား ပြီ။

မနက်(၇)နာရီမှာ ဖိုခွင်ကိုပြင်ပြီ။ နှာပေါက်နဲ့ ဇောက်လုံနံပါတ်(၃) ခါး တိုက်အနေအထား။ ဇောက်လုံထဲမှာ က ကြေးနီ(၁)ကျပ်သား။

ကြေးနီက ကြေးနီလက်ရိုက် ထမင်း အိုးကလေးရဲ့ဘေးသား။ ရွှေတောင်မြို့ တည်ကုန်း တာလမ်းကြီးမှာနေတဲ့ အစ်မဒေါ်သိန်းရှင် ဝယ်ပေးတာ။ အလေးချိန်က (၈၀)သား။ ပေးဝယ် လိုက်တာက (၈၀၀)ကျပ်။ အပြတ်တန် တယ်။ လက်ရိုက်အိုးကလေး။ ခုခေတ် မှာတော့ ရှာမှရှား။

အဲဒီ ကြေးနီအိုးကို ဖြတ်ယူလိုက်တဲ့ ဘေးသား (၁)ကျပ်သား။

ဇောက်လုံကို ဖိုခွင်ထဲမှာ မတည်ခင် ဖိုခွင်အောက်ခြေမှာ မီးသွေး တစ်ထပ်ခံ တယ်။ မီးခွဲပြီး အရှိန်ရရင် ပိုပြီးတော့ မီးနှာအောင်လို့။

ဖိုခွင်အောက်ခြေက မီးသွေးတွေ အပေါ်မှာ ဇောက်လုံကိုတင်။ နှာပေါက် နဲ့ ခါးတိုက်ကျအောင် ညှိ။ ဇောက်လုံ ကို လုံငှားဖုံး ဖုံး။ ဘေးပတ်လည်မှာ မီးသွေးခဲတွေဖြည့်။ ပတ်ပတ်လည် ဝိုင်းရံ။

အဲဒီအပေါ်က မီးခဲ(၃)ခဲကို တြိဂံပုံ တင်။ ဖိုကြိုးကိုဆွဲ။ လေပြည့်လေညင်း ဖြည်းဖြည်းသွင်း။ မီးသွေးတစ်ခဲချင်း တစ်ခဲချင်း ထပ်ထပ်တင်။

လုံငှားဖုံးပေါ်မှာ မီးသွေးခဲကြီးကြီး

တစ်ခဲကိုဖို။ ပတ်လည်ညှိပြီး မီးသွေး ထည့်။ တဖြည်းဖြည်း မီးရှိန်မြှင့်။ လုံရဲ လာတာနဲ့ ဖိုကြိုးကိုလွှတ်။ လေကိုဖြတ် လိုက်လှည့်။ လုံကို မီးထဲမှာ နှပ်ထား။ လုံလန့်ပြီး ကွဲသွားစေဖို့။ ဓာတ်မီးနေ စေဖို့။ တစ်ခဲစာအကြာ...

လုံနှုတ်ခမ်းလေး ညှိတာနဲ့ မီးမပြတ် ဆက်တိုက်ဆွဲ။ ဥဏှကနေ ပါစက၊ ပါစက၊ ကနေ ဒါဟ၊ မီးပြင်။ ကောလီ မီးစုံ။

မီးပြင်ပြီး မီးကြီးပါမှ ကြေးနီပျော် မယ်။ ပျော်နှုန်းမြင့်တဲ့ ဓာတ်သား သွားမစမ်းလေနဲ့။ တင်းထားပါမှ အတော်ကျ။

မီး(၅)အုပ်အကျမှာ လုံငှားဖုံးကို ဖွင့်ကြည့်တော့ ကြေးနီ မပျော်သေး။ ကြေးနီ အရည်လည်အောင် (၁)နာရီ ကျော်ကျော်ထိုးရ။

မီးသွေးမှုန့် မကူဘူး။ ကူလိုက်လို့ မြန်မြန်ပျော်သွားရင် အရည်တော့ ပျော်မယ်။ ပျော်ဟန့်က မမှန်ဘူး။ မီးသွေးမှုန့်မကူ သဘာဝ မီးအပူနဲ့ပဲ ထိုးတယ်။ မီးသွေးအုပ်တွေ ကျတာလဲ များသွားပြီ။ မီး (၁)အုပ် (၁)အုပ် ကျတိုင်း ဖွင့်ဖွင့်ကြည့်တယ်။

မီးသွေး(၁၀)အုပ် ကျော်ကျော်မှာ လုံငှားဖုံးလဲ ဖွင့်လိုက်ရော ကြေးနီ ပျော်ခါနီးနေပြီ။ ထိပ်တော့ မလင်း သေး။ အပေါ်ယံ အလွှာကလေးက တော့ တုန်နေပြီ။

မီးကလဲ အဝါရောင် နောက်တောက် တောက်။ မီးတောက်ကလဲ ဖြိုးဖြိုး

ဖြောက်ဖြောက်။ ကြေးနီပျော်ချိန် တစ် လေပြီ။ နောက်မီး(၁)အုပ်မှာ လေသွင်း ပြီး တင်းတင်ကြီး ဖိုကြိုးကိုဆွဲလိုက် တော့ မီးရောင်က ပန်းနုရောင်အသွေး ဖြည်းဖြည်းလေး ပြောင်းသွားတယ်။ ကြေးနီပျော်ပြီ။ ဓာတ်ပျော်ပြီ။

ဖိုခွင်ဘေးမှာ ချထားတာက ကြေ ထမင်းစား ပန်းကန်ပြားတစ်ချင်း ဘော်ပေါက်ပေါက်ပွင့် (၁)ကျပ်သားက ပန်းကန်ပြားထဲမှာရှိနေ။ (အကယ်၍ ဘော်ပေါက်ပေါက်ပွင့် မရပါက ဘော်ကို အပြားခတ် ရွှေကြေးတစ်ခွေ သားစီလောက် ကတ်ကြေးစာချ)။

ဓာတ်ပျော်ပြီဆိုတာသိတော့ ဖိုးဟန် က ဖိုကြိုးဆွဲတာ လျော့လိုက်တယ်။ လေရှိန်လဲ လျော့သွားတယ်။ မီးထဲ ပျော့သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် မီးကတော့ မီးမှန်။

မီးမှန်ဆွဲရင်း ဖိုကြိုးကို တင်းထား တယ်။ ဘယ်လက်က ဖိုကြိုးလွှတ်။ ညာလက်က ညှပ်ကိုကိုင်။ လုံငှားဖုံး ပေါ်က မီးခဲတွေကို ညှပ်နဲ့ဆွဲ။ ဖိုခွင် အတွင်း နှုတ်ခမ်းကိုကပ်။ လုံငှားဖုံးကို ဖွင့်။ ဖိုခွင်နှုတ်ခမ်းပေါ်ကို တင်။

ကြေးနီဆိုတာ ပျော်နေလိုက်တာ။ ကြည်လို့ သောက်ရှူးကြယ်လိုဝင်။ အရောင်အလင်းကလဲ လုံမှာတက်။ အလှူထွက်။

မောင်ဖိုးဟန် ချက်ချင်းပဲ ညှပ်တိုနဲ့ ဘော်ပေါက်ပေါက်ပွင့် တစ်စကို ညှပ် ပြီးယူ။ မီးခဲနေတဲ့ လုံနှုတ်ခမ်းထိပ် အဝမှာ ခဏထား။ အပူပေး။ ဖိုချက်ကို မှန်မှန်ဆွဲရာက ရပ်ထားတော့ ဖိုခွင်အပူ ကသေး။ နည်းနည်းလေး။

ထိပ်လင်းပြီး ကြည်နေတဲ့ ကြေး ပျော်ရည်နဲ့ ဘော်စလေးကို ထိပြီး ညှပ်နဲ့ ညှပ်ထားတာကို ဖြည်းဖြည်း လေး ဟပေးလိုက်တယ်။ ဖိုဘုံတော့

www.burmeseclassic.com

မနားတမ်းဆက်ဆွဲ။ ဖိုဆွဲမပျက်။ လေ
ကို အလျော့အတင်းနဲ့ ကစား။ ရပ်တန့်
ရင်ရပ်။

ကြေးပျော်ရည်ကို ဘော်သားထိတတ်
နဲ့ ကြေးက ဘော်ကိုစားတယ်။ ဘော်
က ကြေးပျော်ရည်ထဲကို ပျော်၊ ပျော်ပြီး
ဝင်သွားတယ်။ လုံတွင်းက ကြေးပျော်
ရည် ဘော်မြင်ကွင်းက ကျဉ်း ကျဉ်း
သွားတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ငုပ်လျှိုး
ပျောက်ကွယ်။

ဖိုကိုဆွဲတယ်။ ဘော်နောက်တစ်စ
ထပ်ထည့်ပြန်တယ်။ အဲဒီ ဘော်စလေး
ပျော်သွားတယ်။ ဖိုကို ဆက်ဆွဲတယ်။
ဘော်နောက်တစ်စ ထည့်ပြန်တယ်။
လုံကို လှည့်လိုက်။ ဘော်ထည့်လိုက်။
ဆက်တိုက်။

ဘော်ပေါက်ပေါက်ပွင့် (၁)မတ်သား
လောက်ထည့်ပြီးတာနဲ့ လုံငှားဖုံးကို
ဖုံး။ လက်သွက်သွက်နဲ့ ဖိုချက်ကျကျ။
ဒါဟာ မီးအရောက် မီးပြင်း။ တင်းတင်း
ကြီး ထိုးပြီးတာနဲ့ ဖိုဆွဲချက်ကိုချ။ ဥဏှာ။
ဥဏှာကနေ ဖြည်းဖြည်း လေသွင်း
ပါစက။

တင်းလိုက်။ လျော့လိုက်။ ချော့လိုက်
ခြောက်လိုက် ဓာတ်(၂)ပါး တစ်သား
တည်းဖြစ်စေ။

မီး(၃)အုပ် ပြင်းပြင်းကြီးအကျ လုံကို
ကြည့်လိုက်ရ မကွဲမအက် အခြေအနေ
မပျက်။ ပကတိ မူလလုံအနေ။ လုံ
ကတော့ တစ်လုံလုံးရဲ့ မီးခဲ။

ရဲနေတဲ့ မီးခဲတွေကိုဖယ်။ လုံငှားဖုံး
တို့ဖွင့် ဘယ်လက်နဲ့ ဖိုကြိုးကိုဆွဲ
နည်းနည်း နည်းနည်း လေကိုသွင်း။
ကြေးပျော်နေတာကို ထောက်ပံ့ပေး
ဆက်တိုက် ပျော်စေ ပျော်ပါစေ။

ပျော်နေတဲ့ ကြေးနီထဲကို ဘော်
ပေါက်ပေါက်ပွင့် တစ်ပွင့်သွင်း ပျော်စေ
စားစေ ဓာတ်(၂)ပါးနှစ်ထွေရော။

ဘော်ပေါက်ပေါက်ပွင့် တစ်ပွင့်ချင်း
ထပ်ထပ်ပြီးထည့် တစ်မတ်သား။ ဘော်
ထည့်တာရပ်ထား။ မီးဆက်ကစား။
လုံကို လှည့်လှည့်ပြီး ထိုးသွား။

လက်ကျန် ဘော်(၅)မူးသားကိုလဲ
အဲဒီလိုပဲ ဆက်ဆက်ပြီး ကြေးနီထဲ
ကိုသွင်း။

ကြေးနီထဲကို ဘော်(၁)ကျပ်သား
ချင်းနှင်းဝင်ရောက်သွားတာနဲ့ ကောလီ
မီးစုံကစား။ ဓာတ်(၂)ပါး ကောလီ
ကြောအောင်လုပ်။ ကောလီ ကြောပါစေ။
လုံကိုကြည့် လုံခိုင်ရင် ဆက်ထိုး။

ဓာတ်ထိုးချိန် (၃)နာရီကျော်ပြီ။
မီးချိန်မညီတဲ့ ဓာတ်(၂)ပါးလဲ တစ်သား
တည်းဖြစ်ပြီ။ ဖိုကြိုးကိုလွတ် လေကို
ရပ်။ ဖိုခွင်ကိုကြည့်...

မီးရဲနေတဲ့ ဖိုခွင် လုံငှားဖုံးကိုဖွင့်
ဖိုခွင်နှုတ်ခမ်းပေါ်ကိုတင်၊ လုံနှုတ်ခမ်း
ညှိရောင်သန်းတဲ့ အချိန် လုံနှုတ်ခမ်း
ထိပ်ကချော် အပျော်ရပ်တဲ့အချိန်၊ ခဲ
သွားတဲ့ အချိန်...

လုံဖုံးအဟောင်းကို ပြန်မသုံး။ လုံဖုံး
အသစ်နဲ့ဖုံး။ လုံးဝကို ပစ်ထားလိုက်။
ဖိုခွင်ထဲမှာ သူ့ဟာ သူ့နေ။ အလိုချမ်း
စေ။

တနင်္ဂနွေနေ့ မနက်(၇)နာရီ
လောက်မှာတော့ ဖိုးဟန် ဖိုခွင်ဝင်ပြီး
မနေ့က အလိုချမ်းထားတဲ့ လုံကိုထုတ်၊
သဲခွက်ထဲကိုထည့်၊ ဖိုတိုက်ကို ရှင်း
လင်း၊ ဖိုနာပေါက်အောက် လက်နှစ်လုံး
လောက်အကွာ မီးသွေးအပြည့်ထည့်။

အဲဒီမီးသွေးပေါ်က လုံဖောက်နံပါတ်
(၂) အကြီးတစ်လုံးကို တင်။

လုံထဲကို နာသန့် (၁)ကျပ်သား
ထည့်၊ လုံငှားဖုံးကိုဖုံး၊ လုံဘေးပတ်
လည် မီးသွေးကျပ်၊ မီးတင်ပြီး ထိုး
လိုက်တယ်။

မီး(၁)အုပ်မှာ နာက အရည်ပျော်ပြီ။
မီးခဲတွေဖယ် လုံငှားဖုံးကိုဖွင့် လုံကို
သဲခွက်ထဲဆွဲချ။

ကုန္တာစရိယလုံ လုံပက်နံပါတ်(၄)
ထဲကို ပြဒါး(၁)ကျပ်သားထည့်၊ လုံ
နှုတ်ခမ်းကို ညှပ်တိုလေးနဲ့ ညှပ် ဖိုခွင်
မီးပေါ်မှာတင် ပူတံ ပူတံပေး။

ပြဒါးကို ပူတံပေးရင်း နာအေးချိန်ကို
စောင့်၊ တစ်အောင်လောက် အကြာမှာ
တော့ နာမျက်နှာပြင် တင်းပြီး အရောင်
မှိုင်းသွားတာနဲ့ လုံနှုတ်ခမ်းကို ညှပ်နဲ့
ညှပ်ပြီးကိုင်း၊ လှုပ်ကြည့်၊ လုံကို စောင့်
ပြီး လှုပ်ကြည့်။

နာအလိပ်လိုက် ခေါက်ရိုးကျိုးကျ
လာတာနဲ့ သဲခွက်ထဲမှာ လုံကို ပြန်
တည်။ ပြဒါးကို ပူတံပေးပြီး စွပ်ခနဲ
လောင်းထည့်လိုက်တယ်။ နာထဲကို
ပြဒါးတန်းဝင်သွားတာပဲ။ နာနဲ့ ပြဒါး
တွဲသွားပြီ။ နာတွဲပြဒါး။

နာပြဒါးတွဲကို အအေးခံ၊ လုံအေး
တာနဲ့ မီးပေါ်ပြန်တင်၊ အရည်ပျော်
အောင် မစောင့်နဲ့၊ နာပြဒါးတွဲ ထိပ်လင်း
တဲ့အထိ မစောင့်နဲ့။ ပြဒါးတွေ ထွက်
ကုန်မယ်။

လုံထဲက နာပြဒါး မျက်တောင်များ
ခတ်ရင်တောင် ပြဒါးထွက်သွားတာ
တော့ အသေအချာပဲ။

နာပြဒါးတွဲ ထိပ်တင်းတာနဲ့ သဲ
ခွက်ထဲကို ဆွဲချ။ သဲခွက်ထဲက နာပြဒါး
အရည်ပျော်၊ နာပြဒါးက ဖိုခွင်အပူနဲ့
လုံအပူဟိတ်ကြောင့် သဲခွက်ထဲမှာ
အရည်ပျော်သွားတာ။ လုံပူရှိန်နဲ့
အရည်လည် ထိပ်လင်းပြီ။ ငုံ့ကြည့်
တော့ အရိပ်ပေါ်။

အပလေအေးလေးက နာပြဒါး အရည်ပျော်နှုန်းကို ချုပ်ထားတယ်။ ပိုပြီး ပျော်စရာမရှိ။ ပျော်နှုန်းကျဖို့သာ ပဲရှိ။

အပျော်ရပ်တော့ ပြန်ခဲ၊ ခဲသွားတဲ့ နာပြဒါး မီးပေါ်ကို ပြန်တင်။ မပျော် တပျော် ပျော်တပျော် သဲခွက်ထဲကို ပြန်ချ။

ခဲရင် မီးဖိုပေါ်ပြန်တင် ပျော်ရိပ်မြင် ရင် ပြန်ချ။ ခဏခဏလုပ်ပေး။ အကြိမ် များလာတော့ နာပြဒါးခဲက မာလာ တယ်။ အမာသား နာပြဒါး။

စားပွဲပေါ်များ ပစ်ချလိုက်ရင် ချွင်ချွင် မြည်။ **ငွေဒဂါးသံပေါက်**

နာပြဒါး ငွေဒဂါးသံများ ပေါက်လာ ပြီဆိုရင်ဖြင့် ခံရည်လောင်းရမယ်။ ခံရည်ကလဲ ရေနွေးအဖြူကျိုက်ကျိုက် ဆူ။ တခြားခံရည်မဟုတ်။ ရေနွေးခံရည် နာပြဒါး မာမာသွားစေ။

နာပြဒါး အမာသား သွားနဲ့ ကိုက် ကြည့်လိုက်လို့ သွားရာလေးများ ထင် သွားရင် တော်၊ ခံရည်လောင်းတာရင်။

နောက်နေ့မှာတော့ ဖိုခွင်ကိုရှင်း၊ ဇောက်လုံနံပါတ်(၄)အတွင်း နာပြဒါး အမာသားကိုထည့်။ သူ့အပေါ်က ကြေးနီဘော်စပ်သားကိုတင်။ နာပြဒါး အမာသားထဲက ပြဒါးမထွက်အောင်လို့ ထောင်းထားတဲ့ အန္တောချော်အမှုန့်တွေ ကို သိပ်သိပ်ပြီးထည့်။ လုံငှားဖုံးကိုဖုံး။

နာပေါက်အောက် နှုတ်ခမ်းထိပ်နဲ့ လုံငှားဖုံးကို တညီတည်းထား။ လုံ ဘေးပတ်လည်မှာ မီးသွေးညှပ်၊ လုံငှား ဖုံးပေါ်မှာ (၂)လက်မသာသာ မီးသွေး ခဲကိုတင်၊ ဖိထား။ သူ့ဘေးပတ်လည် မီးခဲ (၃)ခဲကပ်။ အပေါ်က မီးသွေး တစ်ထပ်တင်ထား မီးလျှံကစား။

ဖိုခွင်ထဲက တက်လာတဲ့ မီးရောင်ကို ကြည့် လုံပူပြီဆိုရင်တော့ မီးရောင်က အဝါနုရောင်ပြေး။ မီးတောက်အဆုံးမှာ

မီးခိုးလိုက်။ ရိုက်နေ၊ ဖိုခွင်တာ ရပ်လိုက် ရင် မီးခိုးတွေထွက်။

ဒါဆိုရင် လုံဘေးပတ်လည်က မီးသွေးတွေ မီးခဲဖြစ်နေပြီ။ လုံပေါ်က မီးသွေးတချို့ကတော့ မီးခဲဖြစ်ဖို့ အား ယူနေတုန်း။ မီးသွေးအားလုံးတော့ မီးခဲ မဖြစ်သေး။

မီးသွေးတွေအားလုံး မီးခဲဖြစ်သွား ရင် မီးရောင် ပြောင်းသွားမယ်။ မီးခဲက အပူ လုံဆီကို ကူးပြီ။ လုံပူတာနဲ့ မီး ရောင် နောက်စပြုမယ်။ နောက် တောက်တောက် ဖြစ်လာပြီ။

လုံအပူက အန္တောချော်အမှုန့်တွေ ဆီကို အပူကူးပြီ။ ချော်မှုန့်တွေက အပူကို လက်ခံလိုက်တာနဲ့ မကြာဘူး (၃)မိနစ်အတွင်း လုံအတွင်းနှုတ်ခမ်း ဘေးက ချော်ပျော်ပြီ။ လုံငှားဖုံးလေး ဖွင့်ကြည့် တွေ့လိမ့်မယ်။

လုံငှားဖုံးကို ပြန်ဖုံး။ ဖိုကြိုးဆက်ဆွဲ၊ လေဆက်သွင်း။ (၂)မိနစ်အတွင်း လုံ အလယ်က ချော်ပျော်ပြီ။

လုံထဲက ချော်အပေါ်ပိုင်းပျော်ပြီ ဆိုတာနဲ့ ဖိုကြိုးကို လွှတ်၊ လေဖြတ်။ လုံငှားဖုံးပေါ်က မီးခဲကိုဖယ်၊ သူ့ဘေး က မီးခဲတွေကိုဖြုတ်၊ လုံငှားဖုံးကိုဖွင့် ဖိုခွင် နှုတ်ခမ်းပေါ်ကိုတင်။

ချော်အပေါ်ပိုင်းပျော်တဲ့အပူနဲ့ လုံ အပူ (၂)ခုပေါင်းပြီး လုံခဲ အောက်ပိုင်း ကို အပူဆင်းသွားမယ်။ ဖိုဆက်ဆွဲရင်

အဲဒီအပူက နာတွဲထားတဲ့ ပြဒါးကို ဒုက္ခပေးမယ်။

ဖိုရပ်ထားမှ ဓာတ်ငြိမ်မယ်။ ဖိုခွင် အပူကလဲ အောက်ကို ဆင်းမယ်။ ချော်ကြည်ရာ ကနေ နောက်သွားမယ်။ ချော်မျက်နာပြင်မှာ အခွက်ရာ ကလေးပေးတာနဲ့ ဓာတ်(၄) ပါးဆီကို အပူစူးသွားပြီ။

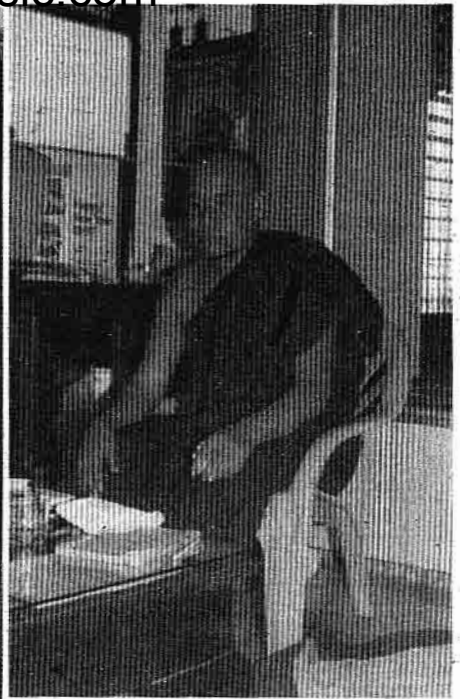
လုံထဲက ချော်အောက်မှာ ရှိနေတဲ့ ဒန်နဲ့ ဘော်တွဲဓာတ်သား အရည် မပျော်ခင် နာပြဒါးအမာသားက အရင် အရည်ပျော်ပြီ။ မီးရောင်ကလဲ ပြောင်း သွားပြီ။

ဖိုခွင်ထဲက မီးရောင်က အဝါပျော့ ရွေ့ရောင်။ ဖိုခွင်ပေါ်တက်လာတဲ့ မီး တောက်ရဲ့ အဖျားမှာတော့ ပန်းရောင် ပျော့ပျော့လေး ကွပ်လို့။ မီးတောက်က ပြတ်ပြတ်ပြီး တက်တယ်။ တဖျပ်ဖျပ်နဲ့ အသံမြည်တယ်။ ဖလပ် ဖလပ် နားထောင်လို့ကောင်း။

ဒီလို ဓာတ်ပျော်မီးကို မြင်ပြီဆိုရင် ဖိုကို ဆက်မဆွဲနဲ့ ချက်ချင်းရင်၊ ဖိုခွင်ထဲက မီးနဲ့ နှပ်ဖို့ပြင်။ နှပ်ထား ခဏနေ မီးခဲတွေကိုဖယ်။ လုံငှားဖုံး ကိုဖွင့်၊ ကြည့်။ ချော်က သွက်သွက်ခဲ အောင် ပျော်နေ။

ဓာတ်လှုပ်ရှားမှု ရှိမရှိကို ကြည့်၊ ချော်ငြိမ်ရင် ဓာတ်ငြိမ်မယ်။ ဓာတ်ငြိမ် ရင် ချော်ငြိမ်တယ်။ ဓာတ်မငြိမ်ရင် ချော်မငြိမ်ဘူး။ နည်းနည်းလေး ကြောင် လိမ်ခိုးတော့ တက်လာမယ်။ ကြောင် လိမ်ခိုးလေး၊ ကြောက်စရာ။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

◆ နယ်လှည့်ဓမ္မကထိက
အရှင်ဘဒ္ဒန္တဝိမလ

◆ တစ်မူထူးခြားစွာ မျက်နှာ
အောက်ဆူနေသည့်
သိုက်ဘုရား(သစ်ယာထင်တု)

သွားခဲ့ရာ ရှမ်းသိုက်နန်းများလည်း
အများအပြား တည်ရှိခဲ့သည် ဆိုလေ
သည်။

ယင်သိုက်နန်းများရှိ ရုပ်ပွားတော်
များမှာ မျက်နှာတော် အောက်ဆူ၍
ထို့အောက်သို့ ကြည့်ရှုတော်မူသည့်ဟန်
ထုလုပ်ထားကြသည်။

အခြားသော ရုပ်ပွားတော်များနှင့်
မတူ တစ်မူထူးခြားသော သစ်သား
ပန်းပု ရှမ်းသိုက်ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ
ကို ကျိုက်ရှမ်းလန်စေတီ မြောက်
ဘက်မုခ်ရှိ နယ်လှည့်သာသနာပြု
တရားဟော ဓမ္မကထိက အရှင်ဝိမလ
သီတင်းသုံးနေထိုင်သော ရွှေတောင်
ကျောင်းတိုက်တွင် ဖူးတွေ့ရလေ
သည်။

ကျိုက်ရှမ်းလန်မှ

ရှမ်းသိုက်ဘုရား

မော်လမြိုင်မြို့နယ်၊ သံလင်း
အောင်ခေါ် နာဂဝံသတောင်ရိုးပေါ်မှ
ခံတော်ရှင် အံတော်ဓာတ်စေတီ
ဦးအား ကျိုက်သန်လန်ခေါ်
ကျိုက်ရှမ်းလန်ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြ
သည်။

ရှေးယခင်အခါက မြန်မာနှင့် ရှမ်း
(သီးယား-တိုင်း)တို့ ဘုရားနှစ်ဆူ

ယှဉ်ပြိုင်တည်ကြရာ ရှမ်းများတည်
သော ဘုရားစေတီမှာ နောက်ကျမှ
ပြီးသဖြင့် တပ်လန် ဆုတ်ခွာခြင်းကို
အကြောင်းပြု၍ ယင်းတို့ တည်သော
စေတီအား ကျိုက်ရှမ်းလန်စေတီဟု
ခေါ်တွင်ခဲ့ကြသည်။

ယင်းကုန်းတော်သည် တစ်ချိန်က
ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့ စတည့်ချ နေထိုင်

ဝုခန်းယဲန်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၁၇

သျှစ်သောင်းပုထိုးတော်ကြီးမှ

ရွေးခေတ် ရခိုင်မိုးရာ ဝတ်ဆင်ထုံးစံနှင့် အခြားဒီဇိုင်းလက်ရာများ(၃)

ယခင်ပုဂ္ဂိုလ် အဆက်

* * * (၇)

ပန်းကလပ်ကိုင်ထားသည်

အမျိုးသမီး

သျှစ်သောင်း ပုထိုးတော်ကြီး၏ စတုတ္ထလိုဏ်ပတ် အင်္ဂါတောင့် အရှေ့ဘက်ခြမ်း ကျောက်နံရံအဆင့်သုံးဆင့် အပေါ်ဆုံးအဆင့်မှ မိန်းမရုပ်လက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

နံပါတ်(၅)အရပ်နှင့် နံပါတ်(၆)အပေါ်မှ အရပ်လည်း ဖြစ်ပါ၏။ မိန်းမကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ သုံးရုပ်အနက် လက်ယာဘက်အဆုံးမှ ရုပ်ကြွကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော မြောက်ဦးခေတ်လယ် ရခိုင်အမျိုးသမီး ဝတ်ဆင်ထုံးစံ မှ ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမျိုးသမီးရုပ် အမြင့် (၄၇)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်(၃၉)စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၆)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ မိန်းမရုပ်ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ဆံထုံးအဆင့် သုံးဆင့်တွေ့ရှိရပြီး ဆံစင်းကို ခေါက်၍ အဖျားကို ဘေးတွင် ချထားသဖြင့် ဆံထုံးပုံစံ အနေအထားမှာ မိတ်ခေါက်ဆံထုံးပုံစံ အနေအထားမျိုး တွေ့ရှိရပါသည်။

နားနှစ်ဖက်တွင်လည်း နားတောင်းလုံးကြီးများ ဝတ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ တဘက်(ပုဆိုးပိုင်း) အလယ်ကို ပန်းနှစ်ဖက်တွင် တင်ပြီး တဘက်စ အဖျားနှစ်ဖက်ကို လက်ဝဲ၊

ပုံ-၇

ယခင်ပုဂ္ဂိုလ် (ရှေးဟောင်းယုတေသန)

လက်ယာ ဖြန့်ချထားပါသည်။ ဘယ်ဘက်လက်ဖြင့် တဘက်စကိုလည်း ကိုင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ညာဘက်လက်ကို ဘေးသို့ထုတ်၍ တံတောင်ဆစ်မှကွေးကာ လက်ဖျားဖြောက်၍ ပန်းကလပ်ကလေးတစ်ခု ကိုင်ဆောင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

လက်နှစ်ဖက်စလုံး လက်ကောက်ဝတ်တွင် လက်ကောက်ကွင်းကြီး တစ်ဖက်တစ်ကွင်း ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ ရင်သားတွင်လည်း ရင်ဖုံးအရာ ဖော်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အင်္ကျီကို တင်ပါးဖုံးအောင် ညာဘက်ဘေးတပ်ရင်ဖုံးအင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ခါးကြိုးစ

တစ်စကိုလည်း အညာဘက် အောက်နားတွင် ချထားပါသည်။ ထာဘီကို ခြေချင်းထိ ထိ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ ထာဘီ အဆင်တန်ဆာကို လေးထောင့်ကွက်ကလေးများ ဖော်ကာ ထိုအတွက် ကလေးများ ပေါ်တွင် ပန်းပွင့်နှင့် လေးထောင့်ခွေကလေးများဖြင့် ထပ်ဆာဆင်ထားသည်ကိုတွေ့

ရှိ ရပါသည်။
ဤပုံ(၇) ဒီဇိုင်းလက်ရာကို မူရင်းထက် အနည်းငယ် ပြင်ဆင်ပြီး ၂၀၁၃ ခုနှစ်ဆန်းပိုင်းတွင် မြောက်ဦးနန်းမကျန်းရှင်မရုပ်တုကို ထုဆစ်ကြပါသည်။ ဤအမျိုးသမီးဝတ်ဆင်မှုမှာ မိုးသထိုက်နှင့် ဆန်းပြားသည်ဟု ထင်မြင်နိုင်ပါသည်။

* * * (၈)

ယပ်တောင်ကိုင်မိန်းမ

ဤဒီဇိုင်းလက်ရာသည်လည်း (၇)ဒီဇိုင်းလက်ရာ မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ လက်ယာဘက်မှ ယပ်တောင်ကိုင်မိန်းမ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင်ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ
အမြင့် (၆၉)စင်တီမီတာခန့်၊
အကျယ်(၃၉)စင်တီ မီတာခန့်
နှင့် ရုပ်ကြွအထူ(၁၀) စင်တီ
မီတာခန့် ရှိသည်ကို တွေ့ရှိ
ရပါသည်။

ဤပုံ(၈) မိန်းမရုပ် ဒီဇိုင်း
လက်ရာ၏ ဆံထုံးထုံးဖွဲ့ပုံမှာ
လလယ်ယုံ ဆံထုံး ထုံးဖွဲ့ပုံ
ပုံစံမျိုး တွေ့ရှိရပါသည်။ ဆံထုံး
အောက်ဆင့်တွင်ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်
ပန်ဆင်ထားပြီး ပန်းပွင့်ကို
ကြိုးဖြင့် ဆံထုံးပေါ် ပတ်ချိုင်
ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်း
ဝန်းကြီးများ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။
ညာဘက် လက်ကို တံတောင်ဆစ်မှ
ထုပ်၍ ရင်တွင်ကပ်ကာ ယပ်တောင်
နီကို ကိုင်ထားပါသည်။

ယပ်တောင်ရိုးကို ဘယ်ဘက်ပန်း
ပေါ် တင်ထားပြီး ယပ်တောင်ကို ဖြန့်
ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ယပ်တောင်ကို ပန်းဖူး၊ ပွင့်ဖတ်၊
ရွေးလုံးကလေးများဖြင့် ပြန့်ကားစွာ
ဆန်ဆာဆင် ဖွဲ့စည်းထားသည်ကို
တွေ့ရှိရပါသည်။

တဘက်(ပုဆိုးပိုင်း)ကို ညာဘက်
ထက်မောင်းရင်းပေါ်တွင် ပတ်၍ တစ်စ
ချထားပြီး နောက်တစ်စကို ကျောဘက်
မှတ်ကာ ဘယ်ဘက်လက်ဖြင့် ကိုင်၍
ဖြန့်ချထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

တဘက်ကို အစင်းကြောင်းများ၊
ထိုင်တွန်းများဖြင့် ဖန်တီးအလှဆင်
ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ လက်
နှစ်ဖက်စလုံး၏ လက်ကောက်ဝတ်တွင်
ထက်ကောက်ကြီး တစ်ဖက် တစ်ကွင်းစီ
ဆစ်ဆင်ထားပါသည်။

ပုံ(၈)ဒီဇိုင်း၏ အင်္ကျီဝတ်ဆင်ထား

သည့် အနေအထားမှာ ရင်ခွဲ၊ ရင်ဖုံး
ညာတင်အင်္ကျီ တင်ပါးဖုံးထားသည့်
အထိ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ အင်္ကျီ
အောက်နားမှာ တင်ပါးဖုံးသည်သာ
မက ဒူးခေါင်းထိ ရောက်သည်ကို
တွေ့ရှိရပါသည်။

အင်္ကျီပေါ်ရှိ အဆင်တန်ဆာများမှာ
ချောမွတ်နေသည့် အနေအထား
တွေ့ရှိရပြီး အနားစများတွင်သာ
ဖောင်းတန်း၊ ရွေးလုံးများဖြင့် တန်ဆာ
ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အင်္ကျီစအောက်ရှေ့ တည့်တည့်
တွင် ခါးကြိုးစနစ်စ ဖြန့်ချထားသည်
ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ခါးကြိုးစ အောက်ခြေအဖျားကို
ပန်ဖွားသဏ္ဍာန် ဖော်ထားပြီး ဖောင်း၊
ရာဇမတ်ကွက်များ၊ အစင်းကြောင်း
ကလေးများဖြင့် အလှ တန်ဆာဆင်
ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ထဘီကိုလည်း အနားသတ်ဖောင်း
ပြားများ၊ နှစ်ထပ်ရွေးလုံးလေးများနှင့်
လေးထောင့်ကွက်များ တွေ့ရှိရပါ
သည်။

လေးထောင့်ကွက်များထဲတွင် နှစ်
ထပ်ရွှေတစ်ဆုပ်ပွင့်များဖြင့် အလှဆင်
ထားပါသည်။ ပုံ(၈)ဒီဇိုင်းလက်ရာ
ယပ်တောင်ကိုင် မိန်းမရုပ် ဝတ်ဆင်
ထုံးဖွဲ့မှုမှာ ယဉ်သလိုလိုနှင့် ဆန်းပြား
သည့် လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

* * *ပုံ(၉)

ကြာယူကိုင် မိန်းမဒီဇိုင်းလက်ရာ

ဤပုံ(၉) ဒီဇိုင်းလက်ရာသည်
ပုံ(၈)ဒီဇိုင်းလက်ရာ မူရင်း ကျောက်
ဆစ်ရုပ်ကြွ လက်ဝဲဘက်မှ မိန်းမရုပ်ကို
ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာ
ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့်
(၇၆)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်(၃၈)စင်
တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၁၅)စင်
တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ ဤအမျိုးသမီး
၏ ဆံထုံးပုံစံ အနေအထားမှာ သုံးပတ်
ခွေဆံထုံးပုံစံ အနေအထားမျိုး တွေ့ရှိ
ရပါသည်။

ဆံထုံးအဆင့် သုံးဆင့်၏ အောက်
ဆင့်တွင် နှစ်ထပ်ပွင့်ဖတ်လေးဖတ်၊

ဝတ်ဆံတစ်ခုဖြင့် ပန်ဆင်ထားသည့် ပန်းပွင့်ကြီးတစ်ပွင့်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ပန်းပွင့်ကြီးကို ကြိုးဖြင့် ဆံထုံးကို ပတ်၍ ပန်ဆင်ထားပါသည်။ နားနှစ်ဖက်ကား၍ ရှည်ပြီး ပန်းပွင့်နားတောင်းကြီးများ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

နားတောင်းပန်းပွင့်ကြီး တစ်ပွင့်ကို နှစ်ထပ်ပွင့်ဖတ် ခြောက်ဖတ်နှင့် အလယ် နှစ်ထပ်ဝတ်ဆံတစ်ခုစီဖြင့် ဖန်တီးထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

တဘက်(ပုဆိုးပိုင်း)ကို ပန်းပေါ်တင်၍ တဘက်စနစ်ဘက်ကို အောက်သို့ ဖြန့်ချထားပါသည်။ တဘက်ကို ကန့်လန့်ဖြတ် အစင်းကြောင်းနှင့် ရပ်စောက်အစင်းကြောင်းများဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။

ဘယ်ဘက်လက်တွင် ကြာဖူးတစ်ဖူးကို ပန်းပေါ်တင်၍ ကိုင်ဆောင်ထားသည်။ လက်နှစ်ချောင်း၏ လက်ကောက်ဝတ်တွင် လက်ကောက်ကြီးတစ်ဖက်တစ်ကွင်း ဝတ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အင်္ကျီကိုလည်း ရင်ခွဲ၊ ရင်ဖုံးညှာတင်၊ ညှာတပ် ဝတ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အင်္ကျီကို တင်ပါး

ဖုံးသည်အထိ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

အင်္ကျီအနားရစ်များကို ဖောင်းဆင့်နှစ်ဆင့်ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပါ၏။ အင်္ကျီညာဘက်အောက်တွင် ခါးကြိုးစတစ်စ ချထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ခါးပတ်ကြိုးစကို ရပ်စောက် အစင်းကြောင်းဖြင့်သာ အလှဆင်ထားပါသည်။

ထဘီ(လုံချည်)ကို ခြေမျက်စိဖုံးအောင် ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ ထဘီအနားရစ်ကလေးများလည်း ဖော်ထားပါ၏။ အနားရစ် အထက်တွင် နှစ်ထပ်ပွင့်ဖတ်ကလေးများဖြင့် ထိပ်တိုက်အစီအရီ တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။

ထဘီအလယ်တွင်လည်း လေးထောင့်ကွက်ကလေးများ ဖော်၍ လေးထောင့်ကွက်ထဲတွင် ပွင့်ဖတ်ငါးဖတ်၊ ဝတ်ဆံတစ်ခု ပါသော ပန်းပွင့်များနှင့် ရပ်စောက်အစင်းကြောင်း၊ ကန့်လန့်ဖြတ် အစင်းကြောင်းကလေးများဖြင့်သာ အကွက်စိပ်စိပ် တန်ဆာဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ထဘီ တချို့နေရာတွင် မူလကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ၍ စဉ်အပြာရောင်များ ကပ်ကျန်နေသေးသည်ကိုလည်း

တွေ့ရှိရပါသည်။
ပုံ(၉)မိန်းမရုပ် ဒီဇိုင်းလက်ရာလည်း ယဉ်၍ ခွဲညားမှု ရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုံ(၇, ၈, ၉)ဒီဇိုင်းလက်ရာများ၏ မူရင်းကျောက်ဆစ်လက်ရာများကို နံရံ၌ တစ်တန်းတန်း တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

* * * (၁၀)

ပုံ(၁၀)ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ပုံ(၉)ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်အောက်တွင် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

အလယ်ဆင့်မဟာဝိန္နု လက်ထဲမှာ ကပ်လျက်အရှုပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ပုံ(၁၀)ဒီဇိုင်းလက်ရာ မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင်(၄၀)စင်တီမီတာအကျယ်(၂၇) စင်တီမီတာခန့် ရုပ်ကြွအထူ (၇)စင်တီမီတာခန့် ပါသည်။ မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွစဉ်အဖြူရောင် အနည်းငယ် တွေ့နိုင်သေးသည်။

ပုံ(၁၀)ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ ဆံထုံးမှာ ဦးစွန်းဆံထုံးပုံစံ ထုံးထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဆံထုံးအဆင့်မှာနည်းသာ ပါရှိ၏။

နားနှစ်ဖက်တွင် ပန်းနားတောင်းကြီးတစ်ဖက် တစ်ကွင်း ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ ညာဘက်လက်တွင် ကလပ်ကလေးတစ်ခု ကိုင်ဆောင်ထားပါ၏။

တဘက်ကို ညာဘက်ပုံစံတင်၍ ဘယ်ဘက်ချိုင်းအောက်တွင်စည်းကာ တဘက်စတစ်ခု ထုတ်ထားပါသည်။ တဘက်ကို အစင်းကြောင်းကလေးများဖြင့် အလှဆင်ထားပါ၏။

အင်္ကျီကို တင်ပါးကျော်ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ အင်္ကျီ

www.burmeseclassic.com

ဖောင်းပြားတစ်ခု ခံထားပြီး အင်္ကျီ အလယ်သားကို အစင်းကြောင်းကလေး များဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။

ထာဘီ(လုံချည်)မှာ အဆင်တန်ဆာ မရှိဘဲ အချောသာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုံ(၁၀)ဒီဇိုင်းလက်ရာသည် ရိုးရိုးလေး ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့ထားသည့် လက်ရာ တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

* * * ပုံ(၁၀)

ပုံ(၁၁)ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ပုံ(၁၀)၏ မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ လက်ဝဲဘက်တွင် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ ပုံ(၁၁)မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့် (၄၆)စင်တီ မီတာခန့်၊ အကျယ် (၂၉)စင်တီမီတာ ခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၅)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ(၁၀, ၁၁)အရုပ်တို့သည် ကျောက် နံရံအဆင့်သုံးဆင့်မှ အလယ်ဆင့်မှ အရုပ်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအရုပ် တွင်လည်း စဉ်အဖြူရောင် အနည်းငယ် ကပ်ကျန်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသေး သည်။

ပုံ(၁၁) ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ ဆံထုံး ထုံးနည်း ဖွဲ့စည်းပုံမှာ “က” ယင်ဆုံထုံး ဖွဲ့စည်းပုံထုံးနည်းနှင့် တူသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းလုံးများ ဝတ်ဆင်ထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

တဘက်ကို ပခုံးတွင်တင်၍ ဇက်ဝဲ၊ လက်ယာ ဖြန့်ချထားပါသည်။ တဘက် ကို လက်ရှိအခြေအနေ၌ အချောသာ တွေ့ရှိရပါသည်။

လက်နှစ်ဖက်တွင် လက်ကောက် ကွင်းကြီး တစ်ဖက်တစ်ကွင်းကို ဝတ် ဆင်ထားပါသည်။ နို့နှစ်ဖက်ကို ဖုံးထား သည့် ရင်စည်းကိုလည်း တွေ့ရှိရပါ သည်။

အင်္ကျီကို တင်ပါးဖုံးသည်သာမက ခူးသို့ဖုံးအောင်ထိ ဝတ်ဆင်ထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အင်္ကျီမှာ ညာဖုံး ရင်ကွဲအင်္ကျီပုံစံမျိုး တွေ့ရှိရ ပါသည်။

အင်္ကျီအနားကို အစင်းကြောင်း ကလေးများ၊ ဖောင်းပြားဖြင့် အနား သတ်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ထာဘီ(လုံချည်)ကိုလည်း ခြေမျက်စိ ဖုံးအောင်ထိ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

ထာဘီတွင် အဆင်တန်ဆာများ မတွေ့ရှိရဘဲ အောက်အနားရစ် တစ်ခု သာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ဤပုံ(၁၁)ဒီဇိုင်း လက်ရာ ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုသည် ရိုးရိုးနှင့် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ဝတ်ဆင်ထား သည့် လက်ရာမျိုးပင် ဖြစ်ပါသည်။

* * * ပုံ(၁၂)

စည်းလျက်၍ ကခုန်နေဟန်ရုပ်

ပုံ(၁၂)မူရင်း ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ပုံ(၁၁)မူရင်း ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ လက်ဝဲ

ဘက်တွင် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ နံရံမှ အဆင့်သုံးဆင့်တွင် အောက်ဆုံးဆင့်မှ အရုပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံ(၁၂) မူရင်း ကျောက်ဆစ်လက်ရာ အမြင့် (၄၅)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၁၆)စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၆)စင်တီမီတာခန့် ရှိသည်ကို တွေ့ရှိ ရပါသည်။ ဤ ပုံ(၁၂) ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ ဆံထုံးဖွဲ့စည်းပုံမှာ နှစ်ဆင့် တွေ့ရှိရပြီး အပေါ်ဆင့်တွင် လက်ယာဘက်၌ အဖျားစ ပေါ်ထားပြီး အောက်ဆင့်တွင် လည်း ဆံဖျားစတစ်စ ဖော်ထားသည် ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းဝန်း ကြီးများ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ထက်၊ အောက် ညှပ်၍ စည်းလိုက်နေဟန် အနေအထား တွေ့ ရှိရပါသည်။

ခါးတွင် ခါးပတ်သုံးဆင့် မတ်ထားပြီး ကုန်ကြွကာကို ခါးပတ်ပေါ်မှ ခပ်စောင်း စောင်းအပြားလိုက် ညာဘက်ပေါင်ပေါ် တွင် ချထားပါသည်။ ကုန်ကြွကာပြားကို ခပ်စောင်းစောင်း အစင်းကြောင်းနှင့် ထောင်လိုက် အစင်းကြောင်းကလေး များဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။

ဘယ်ဘက် ဒူးခေါင်းအထက်တွင် ပုဆိုးရစ်တစ်ရစ် ဖော်ထားပါသည်။ ပုဆိုးအောက်စကို ခြေမျက်စိအထက် တွင် အပြားလိုက် ဖော်ထားပါသည်။

ဤပုံ(၁၂) ဒီဇိုင်းလက်ရာ စည်းလိုက် ၍ ကခုန်နေဟန်အရုပ် ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့ ပုံမှာ ရိုးရှင်းလှသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ပန်းချီထူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

ဝါဒနာပိုဒ်

စီးပွားရေး။ ။ ဌာနဆိုင်ရာများနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်ရလိမ့်မည်။ နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီများနှင့်လည်း ဖက်စပ်လုပ်ကိုင်ရလိမ့်မည်။ စီးပွားရေး အခြေမြင့်မည်။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။

ဇာတိအရပ်များ။ ။ လုပ်ငန်းများ အချန်မီ မပြီးစီး၍ အပြစ်တင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သည်းခံစိတ်လျှော့ပြီး လုပ်ကိုင်ပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ မိသားစုအဆင်ပြေကောင်းမွန်မည်။ အိမ်ထောင်စု ၏ ကြီးပွားရေး၊ စီးပွားရေးများ အောင်မြင်မည်။ မရွေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်း ရောင်းချရ၍ ဝင်ငွေသိန်းချီ၍ ရဦးမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် သာယာမည်။ လက်ထပ်လိုသူများ မိုးအေးအေးထဲတွင် လက်ထပ်နိုင်သောကာလ ဖြစ်ပါသည်။

ပညာရေး။ ။ နိုင်ငံခြားပညာတော်သင် လျှောက်ထားပါက သွားခွင့် ကြုံလိမ့်မည်။ အဆင့်မြင့်ပညာများ တတ်ကျွမ်း၍ အလုပ်အကိုင်တွင်ပါ အဆင်ပြေလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဝမ်းရင်တွင် ရောဂါရတတ်သည်။ နားလည်တတ်ကျွမ်း သောသူများနှင့် ပြသကုသပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၂၉။

ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၇။

ထီထီရုန်းကုန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီထီရုန်းကုန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ သရက်သီးပျဉ် (၆) လုံးကို ရဟန်းတစ်ပါးကို ကပ်လှူပါ။

အနုပညာ

စီးပွားရေး။ ။ လုပ်ငန်းသစ်များ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်နိုင်သည်။ လက်ရှိ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ မျှော်မှန်းထားသည်ထက် အမြတ်ငွေ ပိုမိုများပြားမည်။

ဇာတိအရပ်များ။ ။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ကိစ္စများတွင် အောင်မြင်မည်။ နိုင်ငံခြားသားများနှင့် ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ သားသမီးများ၏ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး ကောင်းမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်လည်း ငွေဝင်ကောင်းမည်။

အချစ်ရေး။ ။ ကြားလူကို သတိထားပါ။ ကြားလူပြောတိုင်း မယုံပါနှင့်။ ချစ်သူတို့နှစ်ယောက်ကြားတွင် ခလောက်ဆန်မည့်သူ ပေါ်လာလိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာသင်ကြားနေစဉ် အချစ်ရေးကြောင့် ဒုက္ခရောက် ရတတ်သည်။ အချစ်ရေး အဆင်မပြေတာနှင့် ပညာရေးကို မထိခိုက်ပါ စေနှင့်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ရောဂါဆိုးကြီးများ မခံစားရသော်လည်း သွားကိုက် သွားနာ ဖြစ်တတ်သည်။ သွေးတိုးရောဂါ အခံရှိသူများ သွေးပြန်တိုး တတ်သည်။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၁၁၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၉။

ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထီထီရုန်းကုန်များ။ ။ ၂၊ ၈၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

၂၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၁)ရက်မှ (၃၀)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်လုပ်သားသမီးများအတွက်

ယောစာတမ်း

ခဏကျော်ခြည်

ထီထီရုန်းကုန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ကျီးကန်း၊ မိုး၊ ဇွေတိုကို အစာကျွေးပါ။ ကလေးများကို မှန်ကျွေးပါ။

အင်္ဂါ

စီးပွားရေး။ ။ စီးပွားရေးတွင် အပြိုင်အဆိုင်များ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ အားကြီးသူက အားနည်းသူကို ဝါးမျှီလာလိမ့်မည်။ စီးပွားရေးအင်အား ကောင်းသူတွေက ဝါးမျှီလိမ့်မည်။ မိမိက ကျောထောက်နောက်ခံ ရှာထားပါ။

ဇာတိအရပ်များ။ ။ မိမိလုပ်ငန်းများ သတ်မှတ်ချိန်ထက် စောပြီး၍ လူကြီးများ အားရကျေနပ်လိမ့်မည်။ နေရာ

ကောင်းနှင့် တာဝန်သစ်များ ပူးတွဲရလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ ခင်ပွန်း အိမ်ထောင်ဖက် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် အခက်အခဲရှိသည်။ မိမိက အားပေးပါ။

အချစ်ရေး။ ။ ကြားလူများ ရှုပ်ထား၊ ခြေထိုးထားသည်ကိစ္စများ အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မည်။ လက်ထပ်ဖို့ အဆင်မပြေသေးပါ။

ပညာရေး။ ။ ကြိုးစားသည်ထက် ပို၍ အောင်မြင်မည်။ ခေတ်မီပညာရေးများ သင်ယူခွင့်ကြုံလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဗိုက်နာခြင်း၊ လေအောင့်ခြင်း ဖြစ်တတ်၍ ဗိုက်အောင့်စာများ၊ ဝမ်းသွားစာများ၊ လေစာများကိုရှောင်ပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၉၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီထီရုန်းကုန်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၄၊ ၂၈။

ထီထီရုန်းကုန်များ။ ။ ၁၊ ၅၊ ၇၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ကံကောင်းသူ (၁၇) ညွှန်းကို နေအိမ်ရှိ တုရားတွင် ကပ်လှူပူဇော်၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ဗုဒ္ဓပုဒ်

စီးပွားရေး။ ။ ငွေရေးကြေးရေး အကျပ်အတည်း တွေ့မည်။ ပေးစရာရှိသူ ရမည့်ငွေများ နှောင့်နှေးနေမည်။ လကုန်ခါနီးတွင် ကူညီမည့်သူပေါ်၍ အားလုံး အဆင်ပြေသွားမည်။

ဇာတိအရပ်များ။ ။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ခရီးထွက်ရလိမ့်မည်။ နိုင်ငံခြားဆန် စီစဉ်ထားလျှင် ထွက်ရလိမ့်မည်။ အောင်မြင်သောခရီးဖြစ်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ ငွေကြေးသုံးစွဲမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အိမ်ထောင်ဖက်နှစ်ဦး

စကားပြောအဆင်မပြေဖြစ်မည်။ သားသမီး၏ နိုင်ငံခြားခရီး
အောင်မြင်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်ကာလဖြစ်မည်။
သို့သော် လက်ထပ်ဖို့ အဆင်မပြေသေးပါ။

ပညာရေး။ ။ အချစ်ရေးနှင့် ပညာရေးနှစ်ခုစလုံး ကံစာတာ
ထက်နေချိန်မှာ အချစ်ရေးကြောင့် ပညာရေးကို မထိခိုက်
ပါစေနှင့်။

ကျန်းမာရေး။ ။ သွေးတိုးရောဂါ အခံရှိသူများ၊ နှလုံးရောဂါ
အခံရှိသူများ ရောဂါပြန်ထတတ်သည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၆၊
၃၀။

ကျင်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၂၁၊ ၂၅၊
၂၇၊ ၂၉။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၂၊
၂၃။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၉၊ ၈ထန်းများများပါအောင် ရွေး
ချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ ငွေ့နေနံနက်(၁၀ နာရီ)မှ ၁၂ နာရီအတွင်း၊ အိမ်ရှိ
ဆရာဆွင် စံယယ်န်း (၂၇)ရွက်ကို ကပ်လျှပ်ပေးပါ။

ကျွေးပေး

ဗျာဓာတ်။ ။ ယှဉ်ပြိုင်ဘက်များနှင့် တွေ့ရမည်။ စီးပွားရေးအရ
သူ့ကို နိုင်နိုင်မည် နည်းလမ်းများကို စဉ်းစား။ ကျွမ်းကျင်သူကို
ဆရာတင်၊ စီးပွားရေးပျံ့ဟာကျင့်ပါ။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ခရီးထွက်ရလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းလည်း
ပြီးစီးအောင်မြင် ချီးကျူးလည်း ခံရမည်ခရီးဖြစ်သည်။

အိမ်တွင်ရေးရာ။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ပတ်သက်၍ ငွေအလုံးအရင်း
သင့်မည်။ အိမ်တွင် ငွေကြေး မိသားစု၏ ပညာရေး စီးပွားရေးများ
ဆောင်းမွန်၍ ပျော်ရွှင်စရာကောင်းသောကာလ ဖြစ်ပါသည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူ၏ အထင်လွဲခြင်းကို ခံရတတ်သည်။ လက်ထပ်ဖို့
မိသားစုများကြောင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်နေဦးမည်။

ပညာရေး။ ။ မပျော်လင့်ဘဲ ခေတ်မီခေတ်ပေါ် ပညာရပ်သင်တန်း
ထိခိုက် တက်ရလိမ့်မည်။ နည်းနည်းကြိုးစားလိုက်ရုံဖြင့် များများကြိုး
ဆောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ရောဂါဟောင်းများ ထတတ်သည်။ အစားအသောက်
အနေအထိုင် အအိပ်အနေ သတိထားပါ။ ကြိုတင်ကာကွယ်ပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

ကျင်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၁၁၊ ၁၆၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၉၊ ၈ထန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ သက်တော်ဝိတော်ကြီး ရဟန်းတစ်ပါးပါးအား အုန်းနို့
သစ် ကပ်လျှပ်၊ ကလေးများကို အုန်းနို့ထမ်းကျွေးပါ။

ဆေးကြော

ဗျာဓာတ်။ ။ စီးပွားရေးတွင် ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်ကိုင်ရမည်ကာလ

ဖြစ်သည်။ ပြိုင်ဘက်ရှိမှု တိုးတက်မည်ဟု သဘောထားပါ။
နိုင်ငံခြား ကုမ္ပဏီများနှင့် အဆက်အသွယ်ရမည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ မိမိအား ဒုက္ခရောက်အောင် နာမည်ပျက်
အောင်လုပ်မည့် အတွင်းရန်များ ရှိနေသည်။

အိမ်တွင်ရေးရာ။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်ကြောင့် စိတ်ချမ်းသာရ
ပါလိမ့်မည်။ သားသမီးများ၏ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး လူမှုရေး
တို့ ကောင်းပါသည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ချစ်သူတွေ့၍ ချစ်သူ
ရှိပြီးသူများ ချစ်သူသစ် ထပ်တွေ့ရကိန်းရှိနေသည်။

ပညာရေး။ ။ မသင်ကြားသွားသေးသော ပညာတစ်ရပ်ရပ်ကို
သင်ယူခွင့် ရလိမ့်မည်။ အောင်မြင်တတ်မြောက်မည်ဖြစ်သည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ကျန်းမာချမ်းသာ၍ ရန်အတိုက်အခံတို့ကို
အောင်မြင်ရန် နံနက်အိပ်ရာထတိုင်း “သဗ္ဗကိစ္စံ အရဟံ၊ နာယသိဒ္ဓိ”
ဂါထာကို (၉)ခေါက် ရွတ်ပွားပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၈၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျင်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၅၊ ၂၉။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၈ထန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ သွားရန် ဆောင်ရွက်ရန် တွေ့ဆုံရန် ပြောကြားရန်
ယှဉ်ပြိုင်ရန် ကိစ္စများရှိလျှင် “ဗုဒ္ဓေါက္ကံ ဂန္ဓတ္ထိ မြတ်စွာတရား လိုတရား” ဂါထာကို
အနည်းဆုံး တစ်ခေါက်ရွတ်ပါ။ အချိန်လျှင် (၉)ခေါက်ရွတ်ပါ။

စာရေး

ဗျာဓာတ်။ ။ စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး အလုပ်အကိုင်တို့ ကောင်းသော
ကာလဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးနှင့် ပတ်သက်၍ နိုင်ငံခြားခရီး သွားရကိန်း
ရှိသည်။ နိုင်ငံခြားသားများနှင့် ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ခွင့် ကြုံလိမ့်မည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ မိမိ၏ ရိုးသားကြီးစားမှုကြောင့် ရာထူးတိုးမည်။
သို့မဟုတ် နေရာကောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ရမည်။

အိမ်တွင်ရေးရာ။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ အသုံးအစွဲကြီးမှုကြောင့် စိတ်ညစ်
ရတတ်သည်။ ရန်မဖြစ်ပါနှင့်။ ပို၍ ဆိုးသွားမည်။ ခွင့်လွှတ်ရှင်းပြပေးပါ။

အချစ်ရေး။ ။ မျက်နှာများသည် ချစ်သူကြောင့် ရင်ပူနေရမည်။
သတ္တိတွေ မပြလိုက်ပါနှင့်။ ခွင့်လွှတ်သည်းခံလိုက်ပါ။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးဆိုင်ရာ သင်တန်း အသက်မွေးမှုနှင့် ပတ်သက်
သော သင်တန်းတို့သို့ တက်ခွင့်ကြုံလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဝမ်းရင်နှင့် ပတ်သက်သောရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။
ဝမ်းနူးစား လေအောင်စာများကို ရှောင်ပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၃၀။

ကျင်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၉။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၈ထန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ သက်တော်ကြီးများအား ဆေးဝါးလျှပ်နှံပါ။ စာအုပ်လျှပ်နှံ
ပါ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။
ဆရာ ရောင်ခြည်
နတ္ထရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၂၃

ဘာသာရပ်

ကြည့်ပါ။

◆ လက်ဖဝါး ဝိုင်းနေတယ်။

(က.က)

ဒါကတော့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ပေါ့ပေါ့ နေတတ်တဲ့ အကျင့်ကိုပြတယ်။

◆ လက်သန်းနဲ့ လက်သူကြွယ်ကြား မှာ ဓမ္မတစ်လုံး တွေ့ရတယ်။

(ခ.ခ)

ဒါကတော့ ဉာဏ်ရွှင်ပြီး ရယ်စရာ ပြောတတ်တဲ့ အကျင့်ပါ။ ဟာသဉာဏ် ပါ၊ ပါတယ်။

◆ အင်္ဂါဖိုကစတဲ့ ဉာဏ်လမ်း ပါ၊ မိ တယ်။(ဂ.ဂ)

ဒါကတော့ အစအနောက် သန်တဲ့ အကျင့်ပါ။

◆ လက်သန်း

တိုပါတယ်။(ဃ.ဃ)

ဒါကတော့

နိုက်နိုက်ချွတ်ချွတ်

ပြောတတ်တဲ့

ညာဉ်ပါ။

ဒါကြောင့်လဲ ခဏခဏ

ပြဿနာ ကြုံရတာတွေ

ကဲ ဒါဆိုရင်...

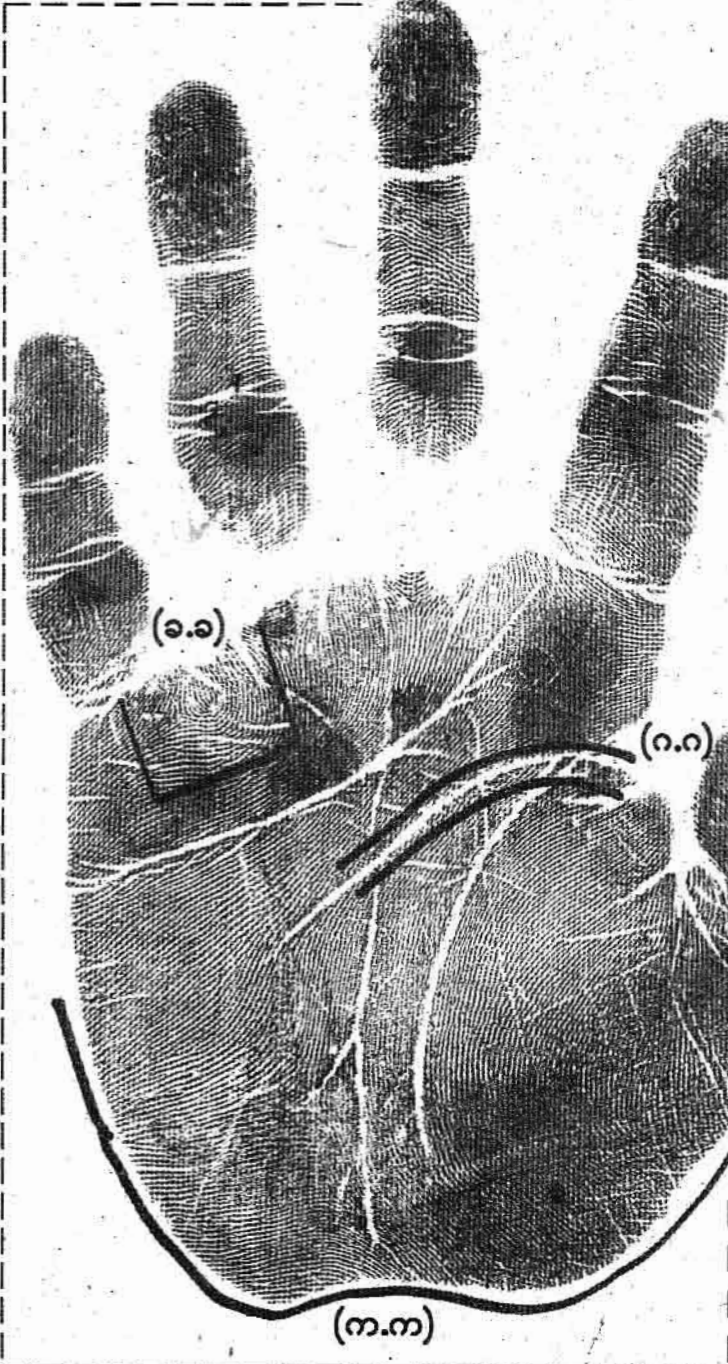
သူ ဘယ်လို

လူစားလဲဆိုတာ

သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

သိဒ္ဓိတနိဒ္ဒါး

မြေကိုလျှိုးလို့ မိုးကိုပျံ့

ရွှေတောင်
ပြာပေါက်စား

ကြာတော့ ကြာပြီ။ နှစ်ပေါင်း (၄၀) ကြာပြီ။ အံ့ဩဖွယ် အဖြစ်ဆန်းကို ဆန်း ကြားခဲ့ရတယ်။ ဒေသက ဆင်တည်မြို့၊ နေရာက လက်ဖက် ညိုဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ။ ဆရာညိုက ကျေးဇူးရှင် ဖခင်ကြီး ဆရာနေရတဲ့ ကင်ဆာရောဂါကို ဆရာတံကင်းချမ်းသာအောင် ကုသပေး ပေးသည့် ဆရာကို ရှာနေတဲ့အချိန်၊ ဆရာညိုကြီး။ ဆရာကြီး ဦးကံစိန်ဆိုတာက မြန်မာ

သမားတော်ကြီး။ ပေါင်းတည်မြို့ မှတ်တိုင်သွားတဲ့လမ်းမှာ ဆေးခန်းဖွင့် ထားတယ်။ ဆေးကုသမှု အလွန်တော် တယ်။ ရောဂါ တော်တော်များများ ပျောက်တယ်။ သက်သာရုံမက အမြစ်ပြတ်သွား ကြတယ်။ စေတနာလဲ အရမ်းကောင်း တယ်ဆိုတဲ့ ကောင်းသတင်းက မောင်း ကြေး နင်းခတ်စရာမလိုဘဲ ဆရာညိုဆီ မွေးယုံသင်းထုံခြင်းနဲ့အတူ ရောက်လာ တယ်။ ဆရာညို တစ်ချက်စဉ်းစားမိပြီ။

ပေါင်းတည်ဆိုတော့ မစိမ်းဘူး။ ပေါင်းတည်မှာ အလယ်တန်းပြဆရာ ဦးစိုးတင်ဆိုတာ ရှိတယ်။ သူ့မိဘ တွေက ဝါး၊ တိုင်၊ မျော၊ သက်ငယ် နဲ့ နှီး စတာတွေ ရောင်းတယ်။ ဦးစိုး တင်နဲ့ အလယ်တန်းကျောင်း တစ် ကျောင်းမှာ ဆုံခဲ့ကြဖူးတယ်။ ခင်လဲ ခင်တယ်။ အဲဒီတုန်းက ဆရာညိုက ဒေသခံ ကျောင်းဆရာ၊ ဦးစိုးတင်က ညွှန်ကြား ညွှန်ကြားဆရာ။ ဆရာညိုအိမ်က ဦးစိုးတင်နဲ့ ဦးအောင်ရွှေတို့ရဲ့ စားအိမ် သောက်အိမ်လို ရင်းနှီးကြတယ်။ ပြော မနာ ဆိုမနာ မိသားစုပမာ။ စိတ်ရေအလျဉ်မှာ အတွေးစဉ်ပျောက် ပြီး နောက်တစ်နေ့မှာတော့ ဆရာညို

www.burmeseclassic.com

ခရီး ထွက်ခဲ့တယ်။ ပေါင်းတည်ကို ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ဦးစိုးတင်ကို တာပွန်လမ်း သူ့အိမ်မှာ တွေ့ရတယ်။ မြင်မြင်ချင်းပဲ အိမ်ထဲက ပြေးထွက်လာ ပြီး...

‘ဆရာညို ကျွန်တော်ဆီကို ဘယ် တုန်းကမှ ခြေဦးတောင် မလှည့်တဲ့လူ အခုမှပဲ ပေါ်လာတော့တယ်။ အကြောင်းထူးရှိပြီ ထင်ရဲ့’

ဆရာညိုရဲ့ ဘယ်လက်မောင်းကို သူ့ညာလက်ဖဝါးနဲ့ ဆုပ်ကာဆုပ်ကာ အားရှိပါးရှိ မေးတယ်။ မျက်နှာတစ်ခု လုံး အပြုံးပန်းတွေ ဝေလို့...

‘အကြောင်းထူးဆို အဖေ နေမကောင်းလို့ ဆရာ လာရှာတာ။ ဆရာကြီး ဦးကံစိန်ဆိုတာ သိသလား ပျ’

‘သိပါဗျာ ရင်းရင်းနှီးနှီးကိုသိတာ။ ဆရာညိုသိတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်ကလဲ သြဋ္ဌာရိက သုခုမလေ ဆရာရဲ့’

‘ဟန်ကျလိုက်လေ။ ဘုရားသိကြား မ,တာပဲ။ ကဲ အဲဒီသွားကြစို့’

‘နေ... နေပါဦးဗျာ၊ အိမ်ထဲဝင်ပါဦး။ နားပါဦး’

‘မနားတော့ဘူးဗျာ။ ဆရာကြီးဆီ သွားမယ်’

ဆိုကာ ဆရာစိုးကို အတင်းဆွဲခေါ် ပြီး နှစ်ယောက်သား ထွက်လာကြ တယ်။

ဆရာကတော်ကတော့...

‘ဘယ်လိုကြီးလဲဟ’

လို့ တွေးမယ်ထင်တယ်။ ရေနှေး လေးတောင် မတိုက်လိုက်ရလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ပုံ ပေါ်တယ်။

ပြည်-ရန်ကုန် ကားလမ်းမကြီးပေါ် ရောက်တော့...

‘ခင်ဗျား အိမ်မှာလဲ ဘာမှ မစားဘူး။ အိမ်ထဲတောင် ဝင်မထိုင်ဘူး။ လက်ဖက် ရည်သောက်ကြမယ်’ တဲ့။

ဆရာညို မငြင်းနိုင်ဘူး။ ဦးစိုးတင် နောက်က ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားရတယ်။ ဆိုင်အတွင်းတစ် ထောင့်ကျကျစားပွဲမှာ ထိုင်ကြတယ်။ လက်ဖက်ရည်နှစ်ခွက်မှာတယ်။ နံပြား၊ စမူဆာနဲ့ အီကြာကွေးတွေ ရောက်လာ တယ်။

လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို ကောက် ကိုင်ပြီး သောက်တော့မယ့်အလုပ်...

‘ဆရာလေး’ တဲ့။ ခေါ်သံတစ်သံ ကြားလိုက်ရ တယ်။

မော့ကြည့်လိုက်တော့ အဘိုးကြီး တစ်ယောက် အသက် (၆၀)ကျော် (၇၀)လောက်တော့ ရှိပြီ။

လက်ဖက်ရည် ငုံ့သောက်နေတဲ့ ဦးစိုးတင် မော့ကြည့်ပြီး အံ့အားသင့် သွားတာပါ။ နှုတ်ကလဲ...

‘ဟာ ဦးလေးတင့် လာ လာ ထိုင်’ ဦးလေးတင့်က ခပ်ယိုယိုလေး ဝင်ထိုင်တယ်။ ကြည့်ရတာ ဦးစိုးတင် ကို ကျောင်းဆရာတစ်ယောက်အနေ နဲ့ လေးစားပုံပဲ။ တော်တော် ရင်းနှီးပုံ ပဲ။ ခင်မင်မှုအတိုင်းအတာ ကြီးပုံရ တယ်။

‘မြင်တာနဲ့ ဝင်လာတာ။ အားလုံး နေကောင်းကြတယ် မဟုတ်လား။

မတွေ့တာလဲကြာပြီ’ ဦးလေးတင့်က လေအေးလေး ပြောတယ်။

‘အားလုံး ကောင်းကြပါတယ်။ ဦးလေးလဲ ကောင်းတယ်မဟုတ်လား။ ဦးလေးတင့်က ခေါင်းညိတ်ကြ တယ်။

လက်ဖက်ရည်မှာထားတာ ရောက် လာတော့...

‘သောက်... သောက် ဦးလေးထင် သောက် မုန့်လဲစား’

ပြောပြောဆိုဆို အီကြာကွေး တစ်ချောင်း ဦးလေးတင့်လက်ထဲကို ထည့်ပေးတယ်။

သူတို့နှစ်ယောက် နေကောင်း ကျန်းမာ ငွေအသပြာ ချမ်းသာမှု အကြောင်းတွေ မေးကြ၊ ပြောကြ တယ်။ ဆရာညိုက နားထောင်သဘော လက်ဖက်ရည်နဲ့ မုန့်တွေ စားကြ သောက်ကြပြီး ခဏကြာတော့...

‘ဦးလေးပြန်မယ်။ ဗိုက်ကို ကာသွား တာပဲ။ ဝ,သွားပြီ’

ဦးစိုးတင်က ချက်ချင်းပဲ နှစ်ဆယ် တန်တစ်ရွက် ဦးလေးတင့်အိတ်ထဲ ထည့်လိုက်တယ်။ ဦးလေးတင့်က ဘာမှတော့ မပြောဘူး။ ငြင်းလဲ မငြင်း ဘူး။

ဒါပေမယ့် သူ့မျက်ဝန်းမှာ ကျေးဇူး တင်တဲ့ပုံရိပ်တွေ တဖျတ်ဖျတ် ပေါ်နေ တယ်။ ကျေးဇူးရှင်ကို ကျေးဇူးတင်တဲ့ မျက်လုံးက ဆရာညိုရင်ကို အောက် ထွင်း စူးဝင်သွားတယ်။ တစ်ကိုယ်ထဲ အေးမြသွားတာပဲ။

တရွေ့ရွေ့နဲ့ ထွက်သွားတဲ့ ဦးလေး တင့်ကိုကြည့်ပြီး ပြန်လှည့်လိုက်တော့ ဆရာစိုးက...

‘ခင်ဗျား သိချင်နေပြီ မဟုတ်လား။ ‘သိပါရစေ ဆရာရယ်’ ဆရာညိုက မျက်နှာလှည့်လေး လေပျောလေး သုံးလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

'ပြောရရင် အရှည်ကြီးများ
'တစ်ညအိပ် စောင့်ရမလား၊ နှစ်ည
အိပ်လား'

'ခင်ဗျား အပြောပဲ၊ အခုပဲပြန်ချင်နေ
ပြီ'
တတ်ဟဲနဲ့ ဆရာစိုးက ရယ်သွမ်း
သွေးတယ်။
'ကဲ ဆိုဗျာ'
လို့ ဆရာညိုက ပွဲတောင်းလိုက်
တော့...

'ဦးလေးတင့်ရဲ့ အဖြစ်က စိတ်ဝင်
စားစရာ အလွန်ကောင်းတယ်။ ခင်ဗျား
အမြင်ပဲ။ ရိုးရိုးအေးအေးကြီး အဲဒီ
လူကြီးမှာမှ တွေ့ကြုံရတဲ့ အဖြစ်ဆန်း။
ဒီဆန်းကြယ်တဲ့ ဖြစ်ရပ်ကြောင့် ဦးလေး
တင့် စိတ်ဝေဒနာ ခံစားခဲ့ရတယ်။
လလောက်ဆို မပြောဘူး။ နှစ်ချီတယ်။
အကြာကြီး'

ဆရာညို စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွား
တယ်။ မေးမိတာ မှားပြီလို့ တွေးမိ
တယ်။ ဒါပေမယ့် သိချင်တယ်။ ဆရာ
ဦးက ဆက်ပြောတယ်။

'ဇာတ်လမ်းအစမှာ ခင်ဗျားစိတ်ပင်
ဖန်းရမယ် ဆရာညို။ အေး ဇာတ်လမ်း
လယ်မှာတော့ လောကကြီးမှာ မဖြစ်
နိုင်ဘူးလို့ ထင်ရတဲ့ ကြည့်နူးချမ်းမြေ့
နွယ် ရသကို ခံစားရမယ်။

အဲဒီလို ပီတိတွေ ခနေတုန်း ပြုန်းခနဲ
ပြောင်းပြန်လည်ပြီး ပြောင်းလဲသွားတဲ့
အဖြစ်ဆိုဗျာ။ စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာ
ဖြစ်မယ်။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲရမယ်။
ဖြစ်ရပ်မှန်ရဲ့ တနဲ့နဲ့ စူးဝင်ချက်ကြောင့်
ခင်ထံမှာ နာကျင်ပြီး တလိုက်လိုက်နဲ့
စိတ်မောလူမော ဖြစ်သွားမယ်'

'ညွှန်းလှချည့်လား ဆရာရဲ့
လို့ ဆိုတော့...

'ကျွန်တော်တို့နဲ့ ဦးလေးတင့်နဲ့က
နီးနားပက်တွေဗျာ။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့
အကြောင်းခြင်းရာကို ဦးလေးတင့်
ပြောပြခဲ့တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်

တစ်ဆင့် ဖောက်သည်ချမယ်။ ကြား
ချင်တယ် မဟုတ်လား။ နားဆင်ဗျာ'
တဲ့။

* * *

ကိုတင့်က လူပျိုကြီး။ အိမ်ထောင်
မရှိဘူး။ တစ်ကိုယ်ရေ တစ်ကာယ
သမား။ အဖေက သူငယ်ငယ် လူမှန်း
သိစမှာ ကွယ်လွန်သွားတယ်။ ဘုန်း
ကြီးကျောင်းထွက်။ ဆယ်စောင်တဲ့
တစ်အုပ် ကုန်ခဲ့တယ်။

အမေတစ်ခု သားတစ်ခု။ ပုမူကလဲ
ဆယ်ကုဋေနဲ့ အလယ်ရိုးမရဲ့ အနောက်
ဘက်အစပ်က ရွာကလေးတစ်ရွာမှာ
နေတယ်။ မြို့နယ်အစွန်အဖျား ရွာသိမ်
ရွာငယ်လေးပါ။

တောသူတောင်သားတို့တာဝ လူပျို
ပေါက်အရွယ် မရောက်တရောက်မှာ
ကျားပန်း အလုပ်ကြမ်းမှန်သမျှ လုပ်နေရ
ပြီ။ လုပ်တတ်ကိုင်တတ်နေပြီ။ နွားမရှိ၊
လှည်းမရှိ။ ခြေဖဝါး လက်ဖဝါး လယ်
လုပ်လက်စား။ ဘဝပေး ကုသိုလ်က
သူ့ဘက်မှာ ကံမရှိဘူး။ ခေလိုက်တဲ့ကံ။
ဒါပေမယ့်...

အလုပ်ကို စိတ်ဝင်စားတယ်။ ရှိသေ
တယ်။ တာဝန်ကျေတယ်။ ဖင်မြဲတယ်။
အခစားသမား။ ပျိုးကြဲတယ်။ ပျိုးထမ်း
တယ်။ ပျိုးနုတ်တယ်။ သူရင်းတိုင်
အိမ်မှာ သူရင်းငှားဝင်တယ်။ စိုက်ချိန်
ပျိုးချိန်သာမက ကောက်မြေတလင်း

ပြတ်ပြီးတော့ ကျည်ဝင်တဲ့အထိ နေ
တယ်။ သူရင်းငှားခ နှစ်ဆရပြီပေါ့။

ဒါလဲ လွယ်တာမဟုတ်။ သူရင်းတိုင်
က သဘောကျပါမှ။ ကိုယ်ကလဲ အဲဒီ
အိမ်မှာ ဆက်နေချင်ဦးမှ နှစ်ဦးနှစ်ဝ
သဘော ကြိုက်ညီကြရတယ်။ အလုပ်
ကို လာဘ်မြင်ရတယ်။ ဖင်ပေါ့ရတယ်။
သူရင်းတိုင်ပြောစကား အကြားမထိုး
နိုင်အောင် လုပ်ငန်းအဝဝကို နိုင်နင်းရ
တယ်။

သူရင်းငှား ခေါင်းဆောင်နဲ့ နောက်
လိုက် အဲဒီမှာ ကွဲပြားသွားတာပဲ။
ခေါင်းဆောင်နဲ့ နောက်လိုက် စပါး
(၅)တင်း အနည်းလေးကွာတယ်။

မိုးသူရင်းငှားခ စပါး (၂၀) ဆောင်း
သူရင်းငှားခ စပါး (၂၀)။ နှစ်ရာသီ
အလုပ်ခွင်နှစ်ခုက စပါးလေးဆယ်ရပြီ။
ဒါပေမယ့် အမေက ကြမ်းကြမ်းတမ်း
တမ်း မလုပ်နိုင်တော့ဘူး။ ထိုင်စား။
ထသွားထလာတောင် အနိုင်နိုင်။ ယိမ်း
ယိုင်ပြီး လဲပြိုတော့မတတ်။

မစားဘဲ မနေနိုင်တော့ စပါးပေး
ယူရတယ်။ တစ်တင်းယူလိုက်၊
နှစ်တင်းယူလိုက်၊ တတိတိနဲ့ သူရင်း
တိုင်အိမ်ကလဲ ထွက်ရော ကိုတင့်
လက်ထဲမှာ တစ်ပဲတစ်ပြားတောင်
မကျန်ဘူး။

အဲသလောက် အလုပ်မှန်သမျှ
မနေမနား ကျားစီး ငါးစီး သည်းကြီး
အူခါး လုပ်ခဲ့ရတယ်။ ချမ်းသာမှုကင်း
ဆင်းရဲတွင်းကလဲ နက်ခဲ့တယ်။

ကိုတင့် သူရင်းတိုင်အိမ်ဝင်တာနဲ့
သူ့အိမ်အလုပ်ကို ပြန်လှည့်မကြည့်နိုင်
တော့ဘူး။ အိုကြီးအိုမ သူ့အမေ
ထမင်းဟင်း ချက်တာကအစ အိမ်
ဗာဟီရတွေအဆုံး အိုမင်းကျန်းကွ
လုပ်ရပြီး ကိုယ်ထူကိုယ်ထ၊ ကိုယ့်အား
ကိုယ်ကိုး။

ဒီတော့ သူရင်းတိုင်အိမ် ဝင်နေတဲ့
သူရင်းငှားကိုတင့် နောက်ဆံ့င်နေ ပြီ။

အိမ်ကို စိတ်မချဘူး။ အမေအတွက် ရတက်မအေးဘူး။ အိမ်ပြန်လို့ကလဲ မဖြစ်။ နောက်တော့ ရိုးမတက်ပြီး ဝါးခုတ်တော့တယ်။

ရိုးမတက်တယ်ဆိုတာ လွယ်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး။ လွယ်လွယ်မှတ်လို့။

ရိုးမတောထဲမှာ ကျားရှိတယ်။ ဆင်ရှိ တယ်။ မြွေရှိတယ်။ ဝက်ဝံရှိတယ်။ တောဝက်ရှိတယ်။

ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်တွေ တွေ့ရင် အသက်သေနိုင်တယ်။ ငှက်ဖျားကလဲ အချိန်မရွေး မိနိုင်တယ်။

ရိုးမတက်ရင် ရက်ကြာတယ်။ အသွားရက်၊ အပြန်ရက်၊ ဝါးခုတ်တဲ့ ရက်၊ ဝါးဖောင်ဖွဲ့တဲ့ရက်၊ မျှော့တဲ့ရက် အဲဒါတွေ ထည့်တွက်ရတယ်။

ရက် ကြာတာနဲ့အမျှ စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံဖို့ လိုတယ်။ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ ငါးပိ၊ ငါးခြောက် လုံလောက်အောင် ပါရတယ်။

ဘာတော့ ပါမလာဘူး။ ဘယ်ဟာ ကတော့ ကျန်နေတယ်ဆိုရင် ရိုးမထဲမှာ ဈေးဆိုင်ရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်သွား ဝယ်မလဲ။ မရှိရေးချမရှိ။ ငတ်သွားနိုင် တယ်။

ရိုးမက တောကြီးတယ်။ တောကြီး တော့ တောကြီးမာယာ၊ တောခြောက် တယ်။ တောမှောက်တယ်။ တောပိုင်၊ တောင်ပိုင်၊ ကွင်းပိုင်၊ နယ်ပိုင်တွေကို တင်နိုင်၊ မြှောက်နိုင်ပါ။

ကိုတင့်အဖို့တော့ ဒါတွေက ရိုးနေ ပြီ။ စားဦးစားဖျားတော့ တင်လိုက်၊ မြှောက်လိုက်တာပဲ။ ပ၊ လိုက်၊ သ၊ လိုက်တာပဲ။ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် သမား စဉ်ဖောက်ရင် ခံရမယ်။

ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ကျေးဇူး ကြောင့် မမေ့မလျော့ မထစ်မငေါ့ ညက်ညက်ကြေအောင် အာဂုံဆောင် ခဲ့တဲ့ ပရိတ်ကြီး (သ)သုတ်ကို ရွတ် တယ်။ မေတ္တာပို့တယ်။ အမျှအတန်း

ဝေတာ နေ့စဉ်အလုပ်။ မေ့လို့ မရွတ်မိတာ တစ်ရက်မှ မရှိ ဘူး။ နိစ္စဝူ အာစိဏ္ဍကံ။

ရိုးမထဲရောက်လို့ ဝါးတွေခုတ်ကြပြီ ဆိုရင် သူ့အတွက်၊ ကိုယ့်အတွက် ငန်းတာလေးတွေသတ်မှတ်ပြီး ခုတ်ကြ ရတယ်။ သူ့နေရာ ကိုယ်မရောက် သလို ကိုယ့်နေရာလဲ သူမလာဘူး။ ဒါ စည်းကမ်းပဲ။

တစ်နေ့တော့ ကံအလှည့်အပြောင်း က ကိုတင့်အတွက် ကောင်းဖို့ဖန်လာ တယ်။

အဲဒီနေ့က ကိုတင့်ခုတ်ကွက်မှာ ဝါး ကောင်းဝါးသန့်တွေ များတယ်။ ဝါး ချောတယ်။ ဖြောင့်တယ်။ အကွေး အကောက် အပိန်အညက်ဆိုတာ တစ်လုံးတောင် ရောယှက်ပါမလာဘူး။

သူ့ခုတ်ကွက်ထဲမှာ သုံးခွဆုံ ကညင် ပင်ကြီးဘေးမှာပေါက်နေတဲ့ ဝါးရုံက ဝါးတွေက ပိုပြီး အလုံးကြီးတယ်။ ဝါး တစ်ပြန်စာဆိုရင် အရင်းနဲ့ အဖျား ဝါးနှစ်လုံးစာ ထွက်မယ်။

ကိုတင့် အဲဒီဝါးရုံကြီးကို မျက်ကဲ ကျပြီ။ ခုတ်ပြီ။ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး။ မနားနိုင်ဘူး။ ခုတ်လိုက်၊ ရှောင်လိုက်၊ ဆွဲချလိုက်၊ ဝါးဖျားဖြတ်လိုက် လက် မလည်ဘူး။ ထောင့်ကိုစေ့လို့။ သယ် ဟယ်ပိုးဟယ် နေရာချဟယ်နဲ့ မမော နိုင်မပန်းနိုင် ဒေသိမ်းဒေယိုင် ကိုတင့်။

ဝါးဆယ်လုံးလောက် ခုတ်ပြီးတော့ ကျန်နေတဲ့ ဝါးတွေထဲမှာ ကြိတ်မပါ။

အမျက်အနာကင်းတဲ့ ဝါးတစ်လုံး သွားတွေ့တယ်။ စားမဝင်သာဘူး။ တူးရွင်းလေးနဲ့ ထိုးရတယ်။ အော့ ခြေ တစ်တောင်လောက်က ပြတ်ပြီး ဝါးပင်အဖျားက ကညင်ပင်ကြီးကို သွား ခိုင်းတယ်။

ကိုတင့် ဝါးပင်ကို မဆွဲတယ် ပင့်ဆွဲတယ်။ မရဘူး။ နိမ့်ဆွဲတယ် နဲ့ဆွဲတယ်။ ဘယ်လိုမှမရဘူး။ ဝါးပင် တွေ ကြားမှာ ညပ်နေတယ်။

ဝါးပင်အဖျားကို သပ်ချမှ ရတော့ မယ် ထင်ပါရဲ့လို့ တွေးတယ်။ ကတော့ ကယာ ခါးတောင်းမြှောင်အောင်ကျွန်ုပ် ပြီး စားမခါးထိုး ကညင်ပင်ကြီး ပေါင်တံထိုးပြီး ဖက်တက်မယ် ထင် တယ်။ ဘယ်ရလိမ့်မတုန်း။

ကညင်ပင်ကြီးရဲ့ ပင်စည်က ကိုတင့် လက်နှစ်ဖက်စာမက လက်လေးဖက် ဖက်စာမက ဖြစ်နေတယ်။ ပင်စည် တုတ်တယ်။ က ဘယ်နယ် ကြမတော့

အပေါင်းအဖော် ခုတ်ဖော်ခုတ်ဖော် တွေကို အူပြီး ခေါ်ပြန်ရင်လဲ အလုပ် ပျက်ကြမယ်။ မတရားဘူး။ ခက်တာပဲ။ ဝါးရုံမှာရှိတဲ့ ဝါးပင်တိုင်းက ကညင်ပင် ကြီးကို မှီပြီး ခိုင်းနေကြတယ်။

ကိုတင့် အတွေးတစ်ချက် ပေါက် သွားပြီး ဒီဝါးပင်တော့ တွေ့ကြတော့ တာပေါ့။ ကညင်ပင်ကြီးရဲ့ ခွဆုံထဲ ရောက်ရင် သူ့အဆင်ပြေပြီ။ ခိုင်းနေတဲ့ ဝါးပင်တွေကို ဟိုအပင်ဆွဲလိုက်၊ ဒီအပင် တက်လိုက်၊ ဒီအပင်ဆွဲလိုက်၊ ဟိုအပင် ကို တက်လိုက်နဲ့ ပုဆိုးတစ်ထည် အထူး အညီယူပြီး ကညင်ခွဆုံနားကို ကိုတင့် ရောက်သွားတယ်။

မောမောနဲ့ ခွဆုံမှာထိုင်ပြီး နားလုံး မဟဲ့လို့တွေးပြီး ကြည့်လိုက်ပါ။ တော့ ဟောဗျာ...

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ရွှေတောင် ကြည်မော့ဒ်အေး

www.burmeseclassic.com

သစ်မင်းကျွေးစွမ်း

အံ့ဩစွာ

မင်းကျွေးစွမ်း
(မြစ်သား)

သစ်မင်းသည် သစ်ကြမ်းကိုနိုင်
သည်ဟု ဖတ်ခဲ့မှတ်ခဲ့ရဖူးပါသည်။ သစ်
နှင့် ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်၊
ကျောင်း စသည့် အဆောက်အအုံတို့
တွင် မသန့်ရှင်းသောသစ်များ ပါဝင်ခဲ့ပါ
က ယင်းသစ်နှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်
အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ဖွယ်ရာများ ကြုံ
တွေ့တတ်ကြပေရာ ထိုအနှောင့်
အယှက်များအတွက် သစ်မင်းကို
အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် ချေဖျက်နိုင်
ကြောင်း သိရပါသည်။

သစ်မင်းသည် မသန့်ရှင်းသော
သစ်ကြမ်းကို နိုင်သည်ဆိုသော စကား
ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံ
ခဲ့ဖူးခြင်းမရှိသဖြင့် သစ်မင်း၏အစွမ်း
အပေါ် ကျွန်ုပ်အနေနှင့် အထင်မသေစုံ
သည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သစ်မင်း၏
အစွမ်းကို အခြားသောတစ်နည်း
တစ်လမ်းအရ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် မျက်မြင်
ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ရသောကြောင့် ဖြစ်ပေ
သည်။

တစ်ခုသောနေ့ရက်တွင် ကျွန်ုပ်
ဖွေးမြူထားသော နွားသားအမိ
အတွက် မြက်ရိတ်ထွက်ရပါသည်။
နွားစာမြက်ကို ရေမြောင်း၏ကမ်းစပ်
တွင် ပေါက်နေသော မြက်ပင်များအား
ရိတ်ယူရခြင်းဖြစ်ရာ နွားစာရိတ်ရင်း
တန်းလန်းတွင် ချောင်းအတွင်းရှိ ဆူး
ကိုင်းကို နင်းမိရာက ကျွန်ုပ်၏ခြေ
ဖနှောင့်မှာ ဆူးဝင်သွားပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ ခြေထောက်တွင် စူးဝင်နေ
သော ဆူးကိုင်းကို အသာအယာနှင့်
ခြေထောက်ကိုကြွကာ ဖြည်းဖြည်းချင်း
မြှတ်လိုက်ပြီး ကမ်းပါးပေါ်သို့ တက်ခဲ့ရ
သည်။

ကမ်းပါးပေါ်ရောက်၍ ဆူးစူးသော

ခြေထောက်ကိုကြည့်ရာ ဆူးဝင်သွား
သော ခြေဖနှောင့်နေရာသည် ချက်ချင်း
ပင် နီရဲပြီး ခဲခဲမာမာကြီး ဖြစ်နေသည်
ကို မြင်ရပါသည်။

အိမ်ရောက်သည်နှင့် ဇနီးသည်ကို
ပြကြည့်ရာ ဇနီးသည်က ခြေဖနှောင့်
အတွင်း ဆူးကျန်နေမည် စိုးရိမ်ပြီး
သူတတ်သလောက်၊ မှတ်သလောက်
နှင့် ပြုစုရာပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ယခင်ကလည်း ဆူးစူး
နေကျဖြစ်၍ ယခုဆူးစူးသည်ကို အထူး
အဆန်း လုပ်မဝနေတော့ဘဲ မေ့မေ့
ပျောက်ပျောက်ထားကာ လုပ်စရာရှိ
တာကို ဆက်လုပ်နေခဲ့ပါသည်။

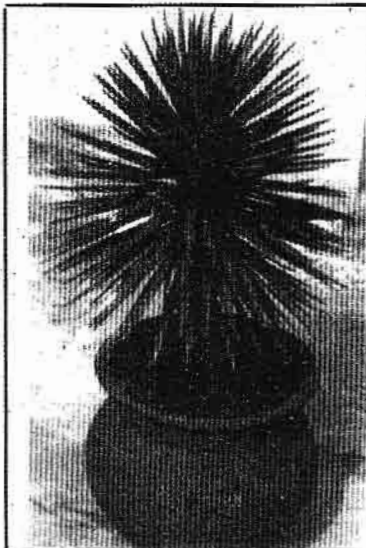
ဆူးစူးသောဒဏ်သည် နေ့ခင်းပိုင်း
တွင် ထူးခြားမှုမရှိသော်လည်း ညပိုင်း
ရောက်သည်နှင့် နာကျင်ကိုက်ခဲသည့်
ဒဏ်ကို စတင်ခံစားရပါတော့သည်။
ညဉ့်နက်လေ အခံရခက်လေဖြစ်ကာ

ဆူးစူးထားသော ခြေဖနှောင့်နေရာ
သည် တစ်စတစ်စနှင့် ရောင်ကိုင်းလာ
တော့သည်။

နံနက်မိုးလင်း အိပ်ရာအထတွင်
ဆူးစူးခံထားရသော ခြေဖနှောင့်အား
ကြည့်ရာ ခြေဖနှောင့်တစ်ခုလုံး ညှိမည်း
နေပြီ ဆူးစူး၍ ဝင်သွားသော အပေါက်
တည့်တည့်မှ ဆီးစေ့ခန့်နို့သော အရည်
အိတ်လုံးကြီး ထွက်နေသည်ကို အံ့ဩ
ဖွယ်ရာ မြင်လိုက်ရပါသည်။

ထိုအရည်အိတ်ကြီးအား အပ်နှင့်
ဖောက်လိုက်ရာ အရည်များထွက်ကျ
လာပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် တောသူ
တောင်သားတစ်ဦးဖြစ်၍ တောလုပ်
ငန်းများ လုပ်ကိုင်ရင်း မကြာခဏ
ဆူးစူးခံရဖူးပါသည်။

သို့သော် ယခုကဲ့သို့ ဆူးစူးသော
နေရာမှ အရည်ကြည်ဖုထွက်ခြင်းနှင့်
ဒဏ်ရာတစ်ပိုက်တွင် ညှိမည်းလာခြင်း
မျိုးကိုတော့ တစ်ခါမှမတွေ့ဖူး။ မဖြစ်
ဖူးသည်မှာ အသေအချာဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်ုပ်၏ဇနီးက ကျွန်ုပ်၏ဒဏ်ရာကို

ကြည့်၍ ကန္တာရဆူး စူးတာဟု မှတ်ချက်ပေးပါသည်။ ကန္တာရဆူးဆို၍ ကျွန်ုပ်မှာ အထိတ်တလန့် ဖြစ်မိပါသည်။

အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ် တပ်ထဲတွင် အမှုထမ်းစဉ်က ကျွန်ုပ်၏ ရဲဘော်ငယ် တစ်ယောက်မှာ ကန္တာရဆူး စူးသည်ကို အလေးမထားဘဲနေခဲ့ရာမှ နောက်ဆုံးတွင် ခြေတစ်ဖက်လုံး ဖြတ်ပစ်ရသည်ထိ ခံခဲ့ရသည်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် မြင်ခဲ့ရ၍ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ဇနီးက ကျွန်ုပ်၏ ဒဏ်ရာကို ရေခွေးပူပူနှင့် သန့်စင်ဆေးကြောပြီး ကျောက်ပျဉ်ထက်တွင် သူသွေးထားသောဆေးရည်ကို ယူလာ၍ အနာဝကို လုပ်ကာ ဆေးလူးပေးပါသည်။

ဆေးရည်မှာ မည်းမည်းပျစ်ပျစ်မို့

ဘာဆေးမှန်းမသိ၍ ဇနီးသည်အား မေးကြည့်ရာ သစ်မင်းကို သွေးယူလာပြီး လိမ်းပေးနေတာဟု ပြောပါသည်။ ထိုဆေးလိမ်းပြီးနောက်ပိုင်း ညအိပ်ရာဝင်ချိန်တွင် ခြေထောက်ဒဏ်ရာမှ ကိုက်ခဲ့ခြင်း၊ နာကျင်ခြင်းမရှိသည်ကို သတိပြုမိပါသည်။

နံနက်ပိုင်း အိပ်ရာထတွင် ခြေဖနောင့်တစ်ဝိုက် ရောင်ရမ်းနေခြင်းကို လုံးဝ မတွေ့ရတော့ဘဲ ဒဏ်ရာပတ်ပတ်လည်တွင် အစောပိုင်းဖြစ်စက ညိုမည်းနေသောအသားမှာ နဂိုမူလ အဖြူရောင်အသားအရေသို့ ပြောင်းနေသည်ကို မြင်ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ဆူးစူးသောနေရာကို (၃)ရက်မျှ သစ်မင်းကို သွေး၍ ရသောဆေးရည်ကို လိမ်းပေးရာ ဒဏ်ရာမှာ နာကျင်ခြင်းမရှိတော့ဘဲ

သက်သာ ပျောက်ကင်းခဲ့ပါသည်။ ဤသည်မှာ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တွေ့ခဲ့သော သစ်မင်း၏အစွမ်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆူးဆိုသည်မှာ သစ်ပင်မှဖြစ်ထွန်းလာသော အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသာဖြစ်ပေရာ သစ်မင်းသည် သစ်ပင်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ ဆက်နွယ်ဖြစ်ပေါ်လာသော မည်သည့်ဆူး၊ မည်သည့်ဆူးမျိုး မှန်သမျှကိုမဆို လုံးဝ ကင်းစင်အောင် ဖယ်ရှားပေးနိုင်သောကြောင့်သာ သစ်ပင်တကာတို့ထက် သာလွန်၍ “သစ်မင်း”ဟု ခေါ်ဆိုသည်မှာ အံ့ဩဖွယ်ရာ မဟုတ်ပါကြောင်း ကျွန်ုပ်ကောင်းကောင်းကြီး သဘောပေါက်လိုက်မိပါတော့သည်။

မင်းရဲထွန်းမြင့် (မြစ်သာ)

ဇာတ်မြေသို့ အလည်ရောက်ခိုက်ဆရာဒါယကာရင်းဖြစ်သော ဆရာတော်ထံသို့ အဖူးအမြော် ရောက်သွားခဲ့သည်။

ဆရာတော်၏ ပင်မကျောင်းဆောင်

အတွင်း၌ အသက်(၆၀)ခန့် ဒါယကာတစ်ဦး ရောက်နှင့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

‘ဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက်သလဲကွယ်’

‘မနေ့ကပါ ဘုရား’

‘အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေရဲ့လား’

‘တင်ပို့ အလုပ်ကတော့ အဆင်ပြေပါတယ်။ ခေါင်းက မူးနောက်နောက်နဲ့သွေးတိုးလို့ ပြောတာပဲ ဘုရား’

ထိုစဉ် ထိုင်နေသော ဘကြီးက...

‘သွေးတိုးဖြင့် ကြောက်ရွံ့မရှိပါဘူး။ ဘကြီးကိုယ်တိုင် အနှစ်(၂၀)ကျော်က ခံစားခဲ့ရတာ ဒန့်သလွန်အခေါက် လက်တစ်ဝါးလောက်ကို သုံးရေ တစ်ရေ ပြုတ်သောက်ရုံနဲ့ သုံးရက်အတွင်း သိသာသဉာဏ် တစ်နေ့တစ်ခေါက် သောက်ပေးရုံဖြင့် အပန်းပျက်ပါဘူးကွယ်’

ဒီတစ်ခေါက် ဇာတ်မြေ အလည်ခရီးတွင်မူ အာရောဂျလာဘ်ကြီးကိုပါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပိုင်ဆိုင်ရရှိခဲ့လေသည်။

စိုးသော်တာ

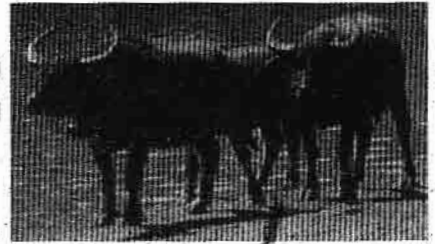
သွေးတိုးကျောက်

သက်သာပျောက်ကင်းသည့် ဒန့်သလွန်ခေါက်

ထွဲ၊ နွားများ

ငှက်ဖျားရောဂါနှင့် နွားစား အအေးမိရောဂါ ကုသနည်း

နတ်မောက် မျိုးရန်

(၂၆-၂-၂၀၁၁) စနေနေ့တွင် နတ်မောက်မြို့မြောက်ဘက် ရှစ်မိုင်ခန့် ဝေးကွာသော လေးအိမ်ကျေးရွာ နွားပွဲဈေးသို့ ရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

နွားဈေးမှာ ရောင်းလိုသူ၊ ဝယ်လိုသူ များနှင့် စည်ကားနေသော်လည်း ရောင်းလို၊ ဝယ်လိုမကောင်းဘူးဟု အသံစကားများ ထွက်နေပါသည်။

ဈေးအတွင်းသို့ နွားတစ်ကောင် ဝင်ရောက်ချရောင်းလျှင် (ခွာချမဟု ခေါ်သည်။) ရောင်းရသည်ဖြစ်စေ၊ မရောင်းရသည်ဖြစ်စေ ဝင်ကြေးငွေ သုံးထောင်ကျပ် ပေးရသည်ဟု ပြော ပါသည်။

အရောင်းအဝယ် ဖြစ်လျှင်လည်း နွားလက်မှတ်ထောက်ခံချက် ခုနစ် ထောင်ပေးရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုနေ့ နွားဈေးတွင် သားပေါက် နွားမကြီးများ မွေးမြူ၍ နွားအရောင်း အဝယ် လုပ်ကိုင်နေသော **ဦးဝင်းသီး နှင့် ဦးငွေထွန်း**ဆိုသော ညီအစ်ကို နှစ်ဦးနှင့် တွေ့ကြုံရပြီး နွားများတွင် ဖြစ်တတ်သော **'ငှက်ဖျားရောဂါ'** နှင့် **'အအေးမိနွားစားရောဂါ'** ကုသနည်း တို့ ပြောပြသဖြင့် စာစီပြု ရေးခြယ် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဦးဝင်းသီးမှ ပြောပြသည်မှာ...

'ဒီလိုရှိတယ် ကိုလှမြင့်ချ လူတွေ မှာသာ ငှက်ဖျားရောဂါ ဖြစ်တတ်တာ မဟုတ်ဘူး။ နွားတွေမှာလဲ ငှက်ဖျား ရောဂါ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ သူတို့မှာ လဲ သွေးနဲ့သားနဲ့ပဲ။ ငှက်ဖျားခြင်

ကြောင့် ဖြစ်တတ်သလို သောက်ရေ မသန့်၊ ရှူရှိုက်ရတဲ့လေ မသန့်ရင် ငှက်ဖျားဖြစ်တတ်တာပါ။

နွားတွေမှာ ရောဂါဖြစ်ရင် ထင်ထင် ရှားရှား သိရပါတယ်ဗျ။ **ထင်ရှားတဲ့**

ရောဂါ လက္ခဏာတွေကတော့များ

အဖျားဝင်ပြီး အပူရှိန် တိုးလာမယ်။

ဆီးအရောင် နီမယ်။ သိသိသာသာ

ဆီးနီတာ မြင်ရမယ်။ မျက်လုံးအရောင်

နဲ့ ပါးစပ် အဝါရောင် ဖြစ်နေမယ်။

ရောဂါ အလွန်ပြင်းရင် အစာ လုံးဝ

မစားတော့ဘူး။ ပါးစပ်ကနေ သွားရည်

တွေကျပြီး နှာခေါင်းပေါက် နှစ်ပေါက်

က အမြှုပ်တွေ တစ်စီကျမယ်။

အဲဒီလက္ခဏာတွေဟာ နွားတွေ၊

ကျွဲတွေ ငှက်ဖျားဖြစ်ရင် သိသာမြင်သာ

တဲ့ အချက်အလက်တွေပါ။

အဲဒီလို နွားမှာ ငှက်ဖျားရောဂါ

ထင်ရှားလာပြီဆိုရင် အမြန်ဆုံး ကုသ

ရပါမယ်။

ဆေးနည်းက မခက်ပါဘူး။ မသိရင်

တော့ ခက်တာပေါ့။ သိတော့ လွယ်

တာပေါ့ ဟဲ့ ဟဲ့ ဟဲ့ ဟဲ့။

ခင်ဗျားတို့၊ ကျုပ်တို့ ငါးပိချက်နဲ့

တို့မြှုပ်စား။ ဆိတ်သားဟင်းထဲမှာ

ထည့်ချက်တဲ့ **'ပင်စိမ်းရွက်'** သိတယ်

မဟုတ်လား။ အဲဒီပင်စိမ်းရွက်ကို လက်

တစ်ဆုပ်လောက်ခူး၊ ရေစင်အောင်

ဆေး။ ပြီးရင် ငရုတ်ကောင်းစေ့ အလုံး

လေးတွေ နှစ်ဆယ်စေ့နဲ့ ရောထောင်း

ပြီး ကျွေးပေးရမယ်။ ရောဂါအခြေ အနေအရ တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ် သင့်သလို တိုက်ပေးပေါ့။

နွားအကောင် အသက် အကြီး အငယ်လိုက်ပြီး လိုတိုး ပိုလျှော့ ပြုလုပ် တိုက်ပေးနိုင်ပါတယ်။ လိုတယ်၊ ပိုတယ် တော့ မရှိပါဘူး။ ဆေးမှားတယ်လို့လဲ မရှိပါဘူး။ **(ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး မရှိပါ ဟု ဆိုလိုဟန်ရှိပါသည်။ စာရေးသူ)**

တကယ်လို့ ပင်စိမ်းတွေက အရွက် ကျနေတဲ့ ရာသီမို့ ပင်စိမ်းရွက်မရှိရင် အပင်ကို နတ်ယူပြီး အမြစ်ကိုယူ၊ ပင်စိမ်းမြစ် တစ်ဆယ်သားလောက်ကို ရေစင်စင်ဆေး ထုထောင်းစဉ်းပြီး ရေသုံးဖလားနဲ့ ကျို၊ တစ်ဖလားစာ ကျန်ရင် အအေးခံပြီး တိုက်ပေးရပါ မယ်။

သုံးလေးရက် အလွန်ဆုံး တစ်ပတ်၊ ဆယ်ရက်လောက် ဂရုစိုက်တိုက်ကျွေး ကုသလိုက်ရင် သက်သာပျောက်ကင်း တာပါ။

'ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါပဲ ကိုဝင်းသီး' **ဦးငွေထွန်းမှ ပြောပြသည်မှာ...**

'နွားတွေ အအေးမိနွားစားဖြစ်ရ တဲ့အကြောင်းက ဒီလိုရှိတယ်

ကိုလှမြင့်ရ၊ အလွန်အအေးများတာ၊ အလွန်စိုစွတ်တာ၊ ဒါမှမဟုတ် ရုတ်တရက် အပူအအေးကြီးမား ပြောင်းလဲတာတွေကြောင့် ဖြစ်ရတာပါပဲ။ တင်းကုပ်အရိပ်မှာ နွေးထွေးလုံခြုံစွာ နေထိုင်ရာကနေ အပြင်မှာထုတ်ပြီး ခိုင်းစေရာမှာ အအေးမိသွားတာမျိုး ပေါ့ဗျာ။

အအေးမိနာစေးတာကို အမှတ်တမဲ့ သခင်က မသိဘဲ နွားမှာ ရောဂါ အနုအရင့်လိုက်ပြီး နှာခေါင်းချိုင့်မှာ ရှိတဲ့ အမြှေးအကာဟာ အနည်းနဲ့ အများ သိသာစွာ ရောင်ရမ်းနေတတ်ပါတယ်။

ထင်ရှားသိသာစေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေကတော့ ရောဂါဖြစ်စမှာ နွားရဲ့ နှာခေါင်းချိုင့်နဲ့ မျက်စိ အမြှေးအကာတွေဟာ ခြောက်သွေ့ပြီး နီလာတတ်ပါတယ်။ နွားဟာ မှိုငံတွေနေပြီး လှုပ်ချင်ရှားချင်စိတ်မရှိ ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

နှာခေါင်းပေါက်က နှာရည်ထွက်ပြီး အစမှာ နည်းနည်းထွက်ပြီး ကြာလာတဲ့အခါမှာ **အဝါနုရောင်၊ ကနီဝါရောင်ပျစ်ပျစ်တွေ များများထွက်လာ** ပါတယ်။

အမွှေးတွေ ထောင်ထနေပြီး အစာကို တို့ကနန်း ဆိတ်ကနန်းပဲ စားမယ်။ အစာစားမှု သိသာနည်းလာတယ်။ တဖြည်းဖြည်း ရောဂါပြင်းထန်လာရင် ချမ်းပြီး တုန်လှုပ်ခါလာမယ်။ ဝမ်းချုပ်ပြီး ချောင်းပါ ဆိုးလာပါမယ်။ မကုဘဲ ကြာရှည်ထားရင် ရောင်ရမ်းလာပြီး ပျက်စီးတဲ့အထိ ဆိုးရွားထိခိုက်တတ်ပါတယ်။

ကုသပြီဆိုရင် လေတိုက် အအေးမိ ရေထိခြင်း မရှိအောင် ခြောက်သွေ့ နွေးထွေးတဲ့နေရာမှာ ခွဲထားပါ။ အလုပ်

ခွင်ထုတ်ပြီး ခိုင်းခြင်းကို အနားပေး ထားရပါမယ်။ ဖွဲနု၊ ယာဂုပြုတ်၊ ပျော့ပျောင်းနူးညံ့တဲ့ အစာကို ကျွေးပေးရမယ်။ အဲဒီအစာနဲ့အတူ ပင်စိမ်းရွက်ကျခြောက်ကို ထည့်ကျွေးပေးရတယ်။

သောက်ရေထဲမှာ ပရဆေးဆိုင်က ဝယ်လို့ရတဲ့ **'ယမ်းစိမ်း' တစ်မတ် သားလောက်** ထည့်တိုက်ပေးရတယ်။

ထွက်လာတဲ့ နှာရည်က ပျစ်ပြီး ချောင်းလဲဆိုးနေရင် တာပင်တိုင်ဆီ၊ ပရုတ်မှုန့်ကို ရေနွေးနဲ့ ရောမွှေပြီး အငွေ့ကို ရှူစေရပါတယ်။

ဝမ်းချုပ်နေရင် ဆပ်ပြာနဲ့ ရေနွေးဖျော်ပြီး ဝမ်းချုပ်ပေးရပါတယ်။ အလွန်ချောင်းဆိုးနေရင် အသက်ရှူမြိန်နဲ့ လည်ချောင်းတွေ သိသိသာသာ ရောင်လာတတ်ပါတယ်။ အဲဒီလို ရောင်လာရင် ပင်စိမ်းရွက်ကို ခူးပြီး အဝတ်နဲ့ထုပ်၊ ရေနွေးငွေ့ခံပြီး ကြပ်ထုပ်ထိုးပေးရတယ်။

တိုက်ဖို့ဆေးကတော့ ခုနလိုပါပဲ။ **ပင်စိမ်းရွက် လက်တွင်း (၂)ဆုပ်နဲ့ ငရုတ်ကောင်းစေ့ကတော့ အစေ့နှစ်ဆယ်ပါပဲ။** ရောထောင်းပြီး တိုက်ပေးရပါတယ်။

ဂရုတစိုက် သုံးရက်လောက် အနားပေးဂရုစိုက် ကုလိုက်ရင် သက်သာပျောက်ကင်းသွားတာပါပဲ။ ဂရုစိုက် မကုသရင်လဲ ပျက်စီးတတ်တဲ့အပြင် အခြားတိရစ္ဆာန်များကိုပါ ကူးစက်ထိခိုက်တတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဂရုစိုက်ကုပါလို့ပဲ ပြောပါရစေ 'ကျေးဇူးပါပဲ ဦးငွေထွန်း'

တိုးတက် ကြီးပွားကြပါစေ။

နတ်မောက် မျိုးနော်

၂၀၁၄-ခုနှစ်
ရူပိုင်လသည်...
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏
(၂၀)နှစ်ပြည့်
အမှတ်တရ
အထူးထုတ်လ
ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြစ်ပါ၍...
မည်သူမဆို
ပါဝင်
ရေးသား
နိုင်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
ဇာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း

ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်

ရန်ကင်းမြို့

ဥရီး-၀၁ ၂၄၂၂၈၄

လူ့ခြောက်ကလေးတွေနဲ့အကြောင်း

တရုတ်စာစောင်

စလင်းမြို့

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၇)ရက်နေ့မှာ ကူတိုရွာရဲ့တောင်ဘက် အများပြိုင် ပြန်သုံးလုံးတွင် နေထိုင်သော ကိုပြေအေးတစ်ယောက် ကျွန်တော်ထံ ရောက်လာပါတယ်။

ပြန်သုံးလုံးဆိုတာ စလင်းမြို့ တောင်ဘက် (၂)မိုင်ခန့်အကွာမှာ နေပါတယ်။ မင်းဘူး-စလင်း၊ လမ်းမကြီးရဲ့ အရှေ့ဘက်နဲ့ အနောက်ဘက်မှာ အိမ်များ တည်ရှိပါတယ်။

အရှေ့ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် အရပ်များသို့ သွားလာနိုင်သော လမ်းဆုံလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အချို့က တာဝ(ခွ) ဘုရား ခေါ်ကြပြန်ပါတယ်။ ကိုပြေအေးရဲ့ စာတိုချက်ကြော့ မွေးရပ်မြေကတော့ ငွေတောင်ရွာ ဖြစ်ပါတယ်။ စလင်းမြို့ရဲ့ အရှေ့တောင်အရပ် (၇)မိုင်ခန့်အကွာမှာ ငွေတောင်ရွာ တည်ရှိပါတယ်။

ယခု သူ့ရဲ့မိသားစုဟာ ပြန်သုံးလုံးမှာ နေပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ကိုပြေအေးတို့ဟာ ညီအစ်ကိုလို ခင်မင်ကြသူ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းပိုင်းမှာ စကားပြောကြပါတယ်။ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းပိုင်းမှာ ကိုပြေအေးက ကမ္ဘီရဆန်သော လူ့ခြောက်ကလေးတွေရဲ့ အကြောင်း ဆက်ပြောပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ (၄၅)နှစ်ကျော်ကာလက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ရွာမှာ ဦးဘစ်နဲ့ ဒေါ်ကံဆီသို့ခေါ်တဲ့ ဇနီးမောင်နှံရှိခဲ့ပါတယ်။ သူတို့မှာ မောင်လူအေးနဲ့ မပိုင်းမိုသားသမီးနှစ်ယောက်ရှိပါတယ်။

မောင်လူအေးက အကြီးဆုံးသား

ဖြစ်ပြီး မပိုင်းမိုက သမီးအငယ်ပါ။ မောင်လူအေးက မပိုင်းမိုထက် (၃)နှစ် ကြီးပါတယ်။ ကျွန်တော် (ဦးပြေအေး)နဲ့မောင်လူအေးဟာ အိမ်နီးနားချင်း ကစားဖော်ကစားဖက် သူငယ်ချင်းတွေပါ။

မောင်လူအေး (၆)နှစ်အရွယ် ရောက်သည်အထိ ဦးဘစ်နဲ့ ဒေါ်ကံဆီတို့ လင်မယား ဆင်းရဲရှာကြပါတယ်။ သူတို့အိမ်ကို ဘယ်ဘက်က ကြည့်ကြည့် အိမ်ပေါ်မှာနေတဲ့ လူကို မြင်ရပါတယ်။

အိမ် အကာအရံများ မလုံခြုံပါဘူး။ နေစာ၊ ညစာ မနည်း ရှာကြ ရှန်းကန်နေရပါတယ်။ အဲဒီလို စားဝတ်နေရေး မပြည့်စုံတဲ့အထဲ ဒေါ်ကံဆီမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိလာပြန်ပါတယ်။

သန္ဓေသားကို ကိုးလလွယ်ပြီး ဆယ်လထဲမှာ အရပ်လက်သည်ခေါ်ပြီး ဖွားပါတယ်။ ဖွားမြင်လာတဲ့ကလေးဟာ သာမန်လူသားကလေးငယ် မဟုတ်ဘဲ လူ့ခြောက်ကလေး ဖြစ်နေပါတယ်။ လူ့ခြောက်ကလေးက ယောက်ျားကလေးပါ။

လူ့ခြောက်ကလေးမွေးပြီး မီးတွင်းထဲ နေ့လယ်ပိုင်းမှာ ဒေါ်ကံဆီတစ်

လူ့ခြောက်ကလေးများအကြောင်းကို ပြောပြသော ဦးပြေအေးနှင့် သမီးသားစု

ယောက် အသံထွက်ပြီး “အင်း ငါကလဲ သွေးနုသားနု ဘာမှလဲ မလုပ်နိုင်ဘူး။ မီးဖိုချောင်မှာလဲ ဆီ၊ ဆန်၊ ဆား၊ ငါးပိ၊ နနွင်းမှုန့် ဘာမှ မရှိဘူး။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ” ဟု ညည်းတွားမိတယ်။ စိတ်အားငယ်စွာနဲ့ မွေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားတယ်။

‘အမေ... အမေ အားမထပ်ပါနဲ့ သားရယ်နော်။ အပေတို့အဖေတို့ကို သား၊ မပုလဲကလေး တာပါ။ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ဆီ၊ ဆန်၊ ဆား၊ ငါးပိ နနွင်း လိုအပ်တာတွေ သားထားပြီးပါပြီ။ ယယ်ပတ်ချက်ပို မီးဖိုချောင်အလုံးအဆောင်တွေ အဆင်သင့်ပါ’ ဒေါ်ကံဆီရဲ့နားထဲမှာ ကလေးငယ်

နုဗျာရှောင်ခြင်းမူရင်း ၂၃၃

တစ်ယောက်က ပြောလိုက်သလို ကြားလိုက်ရလို့ အိပ်ရာမှ နိုးလာပါတယ်။ တကယ်လိုလို့ အိပ်မက်လိုလို ဇေဝေဝေ ဖြစ်နေတယ်။ အနီးမှာ အိပ်နေတဲ့ သမီးငယ်မပိုင်းမိုက်ကို “ပိုင်းမို...ပိုင်းမို ထစမ်း” လို့ နှိုးလိုက်တယ်။

သမီးငယ် မပိုင်းမို အိပ်ရာမှ နိုးလာလျှင်...

‘ပိုင်းမို...မီးဖိုချောင်ထဲ ဆီ၊ ဆန် ဆား၊ ငါးပိ၊ ကြက်သွန်တွေ ရှိသလား သွားကြည့်စမ်း’

အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့ မပိုင်းမို ထကြည့်တယ်။

‘အမေ ဆန်အို၊ ဆီပုလင်းတွေထဲမှာ ဆန်ဆီတွေ အပြည့်ရှိတယ်။ ဆား၊ ငါးပိ၊ ကြက်သွန်တွေလဲ အစုံရှိပါတယ်’ ဟု ပြန်ပြောတယ်။

ဒေါ်ကံရင် ဝမ်းသာမိတယ်။

ညအိပ်ချိန်ရောက်တော့ “မီးဖိုချောင်သုံး ဆီ၊ ဆန်၊ ဆား၊ ငါးပိ၊ ကြက်သွန်တွေတော့ လုံလောက်သွားပြီ။ မွေးဖွားစရိတ် လက်သည်ခ မရှိသေးဘူး” ဟု ဒေါ်ကံရင် အသံထွက်ညည်းတွားကာ အိပ်ပျော်သွားတယ်။

“အမေ... အမေ လက်သည်ခ အတွက် စိတ်မပူပါနဲ့၊ အမေအိပ်ရာဘေးမှာ သား ငွေတွေ ထားပြီးပါပြီ” လို့ နားထဲမှာ ကြားလိုက်ရလို့ ဒေါ်ကံရင် အိပ်ရာမှ နိုးလာတယ်။ မီးခွက်ထွန်းပြီး အိပ်ရာဘေးကို ကြည့်တယ်။ လက်သည်ခ ပေးရန်အတွက် ငွေများကို တွေ့ရတယ်။

ဒေါ်ကံရင် ဝမ်းအသာကြီး သာပြီး နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်သွားတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဦးဘစ်နဲ့ ဒေါ်ကံရင်တို့မှာ သားကြီးမောင်လူအေး၊ သမီးလက်မပိုင်းမိုနဲ့ သားငယ် မောင်လူချောက်ကလေးတို့ သားသမီးသုံးယောက် ရှိလာပါတယ်။

မိသားစုငါးယောက်ဖြစ်လာပြီပေါ့။ ဒေါ်ကံရင်တို့မှာ သားကြီးနဲ့ သမီးအလတ်ကို အဝတ်အစားဆင်ရင် သားငယ် မောင်လူချောက်ကလေးကို ပါ ဆင်ရပါတယ်။ အသက်အရွယ် အလိုက် အင်္ကျီ၊ ပုဆိုး၊ ဘောင်းဘီ၊ ဖိနပ်၊ ဦးထုပ်တို့ကို ချုပ်လုပ်ပြီး သူ့အနားမှာ ထားရပါတယ်။

“ဒီပစ္စည်းတွေဟာ သားလေးအတွက်လို့လဲ ပြောရပါတယ်” ဦးဘစ်နဲ့ ဒေါ်ကံရင်တို့မှာ တစ်နေ့တခြား ဒီရေအလား စီးပွားတက်လာပါတယ်။ အကာအရံ မလုံခြုံရတဲ့ အိမ်ကလေးကနေ လေးပင်အိမ်ကြီး ဖြစ်လာပါတယ်။ ရွှေမဂ္ဂားငွေမဂ္ဂားတဲ့ အခြေအနေကို ရောက်လာပါတယ်။

မောင်လူအေးဟာ သူ့ရဲ့မိဘတွေမရှိခိုက် လူချောက်ကလေးအား ကျွန်တော်(ကိုပြေအေး)ကို ပြပါတယ်။ ဖန်ပေါင်းချောင်ကလေးနဲ့ အုပ်ထားတာပါ။ အရွယ်အစားက တစ်ညှိုးသာသာလေးပါ။ ညိုမည်းမည်းအရောင်ကလေးရှိပြီး သေးသေးလေးပါ။

တစ်နေ့ ဒေါ်ကံရင် ရေနံချောင်းမြို့ကို သွားဖို့အကြောင်း ပေါ်လာပါတယ်။ ညအိပ်ခရီး သွားရမှာပါ။ ငွေတောင်ရွာက ဧရာဝတီမြစ်ကြီးရဲ့ အနောက်ဘက်ကမ်းမှာပါ။ ငွေတောင်ရွာနဲ့ ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းဟာ နှစ်မိုင်ခန့် ကွာဝေးပါတယ်။

ရေနံချောင်းမြို့က ဧရာဝတီမြစ်ကြီးရဲ့ အရှေ့ဘက်ကမ်းမှာ ရှိပါတယ်။ ဒေါ်ကံရင်သွားရမယ့်ခရီးက ငွေတောင်ရွာကနေ နွားလှည်းစီးပြီး ဧရာဝတီမြစ်ဆိပ် (သပြေရိုးရွာဆိပ်ကမ်း)ကို အရောက်သွားရမှာပါ။

သပြေရိုးရွာဆိပ်ကမ်းမှ ရေမော်တော်စီးပြီး ဧရာဝတီမြစ်ကြီးကို ဖြတ်

ကာ ရေနံချောင်းမြို့ကို သွားရန် ဖြစ်ပါတယ်။

ခရီးမထွက်ခင် ဒေါ်ကံရင် သမီးမပိုင်းမိုကို မှာခဲ့တာက...

‘သမီး ပိုင်းမို’
‘ရှင်’

‘အမေ ရေနံချောင်းမြို့ကို ခရီးသွားမလို့ ဒီကနေ့ည ရေနံချောင်းမြို့နေညအိပ်မယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာ ခင်မောင်ကလေး (လူချောက်ကလေး) ကို မကိုင်နဲ့နော့။ သမီးကြားလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေ... မောင်ကလေးကို မကိုင်ပါဘူး’

ဒေါ်ကံရင် ရေနံချောင်းမြို့ပေါ်ရောက်လို့ မွန်းလွဲပိုင်းအချိန်မှာမပိုင်မိစဉ်းစားမိသည်။

‘အင်း... ဝါးမောင်လူချောက်ကလေးနဲ့ တွဲဘက်ကလေးတွေ သွားတွေပေါက်ကြည့် ဝါးမောင်ကလေး သွားပေါက်ပေါက်ကြည့်ဦးမူ’

ဟု ဆိုကာ လူချောက်ကလေးပေါ်စပ်နေရာကို သူ့ရဲ့လက်ကလေးတွေနဲ့ ဖြသယောင် လုပ်ပါတော့တယ်။ ချက်ချင်းပဲ ရေနံချောင်းမြို့ပေါ်မှာ ရှိတဲ့ မိခင်ဒေါ်ကံရင် နားထဲကြားရတာကတော့...

‘အမေ... အမေ အိပ်ကြိုက် ကျွန်တော် ပါးစပ်ကို ထက်နဲ့ ဖြနေပါတယ်။ ကျွန်တော် ဒုက္ခ ရောက်ရပါလိမ့်မယ်။ အမေ အပြန်ပြန်လာခဲ့ပါ’

ဒေါ်ကံရင် စိတ်ပူလာကာ မနေနိုင်မထိုင် ဖြစ်လာတယ်။ “ငါ့သားလေးတော့ ဒုက္ခရောက်ချေရဲ့” ဟု ရေရွာက ညောင်လှ ရေမော်တော်ဆိပ်ရေမော်တော်စင်းလုံးငှားကာ သပြေရိုးရွာဆိပ်ကမ်းသို့ အရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ သပြေရိုးဆိပ်ကမ်း ရောက်ရင်ပဲ

ရေမော်တော် ငှားရမ်းခပေးပြီး ငွေ
တောင်ရွာသို့ ခြေကျင်သုတ်ခြေတင်ခဲ့
တယ်။ ည မီးခွက်ထွန်းချိန်မှာ ငွေ
တောင်ရွာကို ရောက်ပါတယ်။

ညအိပ်နေမယ့် ဒေါ်ကံရင် အိမ်ပြန်
ရောက်လာလို့ ဦးဘစ်၊ သားမောင်လူ
အေးနဲ့ သမီးမပိုင်မှီတို့ အံ့ဩ
ဖမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြပါတယ်။
ဦးဘစ်မှ...

'ဟယ်...ငါ့မိန်းမ ပြန်လာပြီ'
မောင်လူအေးမှ...

'ဟော...အမေ ရေနံချောင်းမြို့မှာ
ညမအိပ်ဘဲ ပြန်လာတယ်'
မပိုင်းမှီမှ...

'အဟယ်ဟယ် တို့အမေကံရင် ပြန်
လာပြီဟေ့'

အိမ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့မိသားစုက
ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ကြတယ်။ ဒေါ်ကံရင်
တစ်ယောက် မရယ်မပြုံးနိုင်ပါ။ ဘာ
ကြောင့်လဲဆို သားလူခြောက်ကလေး
အတွက် စိုးရိမ်နေခြင်းကြောင်း ဖြစ်ပါ
တယ်။

ဒေါ်ကံရင်ဟာ လူခြောက်ကလေး
ထားတဲ့ အိပ်ခန်းထဲကို ကမန်းကတန်း
ဝင်ပြီး ဖန်ပေါင်းချောင်ကလေးကို လှုပ်
ကြည့်တယ်။ လူခြောက်ကလေးရဲ့
ခြေလက်အင်္ဂါများ ပြည့်စုံစွာရှိတာကို
တွေ့မှ စိတ်ချမ်းသာသွားတယ်။

ပါးစပ်မှလဲ သားလေးရေ... မင်း
ပြောတာ အမေကြားလို့ ပြန်လာခဲ့တာ
ကွယ်။

ဒေါ်ကံရင် အိမ်ခန်းအပြင်ဘက်
ချွတ်လာပြီး...

'ဟဲ့...ပိုင်းမှီ ရေနံချောင်းမြို့သွား
မိန်းမောင်လေး(လူခြောက်ကလေး)
ကို မကိုင်ပါနဲ့လို့ နင့်ကို မမှာခဲ့ဘူးလား'
မှာခဲ့ပါတယ် အမေ'

'ဘာလို့ ကလေးကို ကိုင်ရတာလဲ'

'ကျွန်မ မ,မကိုင်ပါဘူး'

'နင် ငါ့ကို လိမ်ညာမယ်မကြာနဲ့။
ကလေးကို သွား ပေါက်,မပေါက်
ပါးစပ်နေရာကို လက်နဲ့ ဖြိုကြည့်တယ်
မဟုတ်လား။ ငါ့သားကလေးက
ချက်ချင်းပြောလို့ ရေနံချောင်းမြို့မှာ
ညမအိပ်ဘဲ ရေမော်တော် စင်းလုံးငှား
ပြီး ပြန်ခဲ့တာ။ ကလေးကို မကိုင်ဘူး
လား၊ ကိုင်သလား မှန်မှန်ပြောစမ်း'

'မောင်လေး သွားပေါက်ပြီလားလို့
ကျွန်မကိုင်ကြည့်မိပါတယ် အမေ'

'ဒီတစ်ခါတော့ ခွင့်လွှတ်လိုက်မယ်။
နောက်ကိုင်ရင် နာဖို့သာ ပြင်ထား'

ဒေါ်ကံရင်သည် လူခြောက်ကလေး
ကို နောက်မကိုင်ရန် မပိုင်းမှီအား
ကြမ်းမောင်းလိုက်ပါတယ်။ လူခြောက်
ကလေး မွေးပြီးကတည်းက ဦးဘစ်နဲ့
ဒေါ်ကံရင်တို့မှာ စီးပွားဥစ္စာများ တစ်နေ့
တခြား သိသိသာသာ တိုးတက်လာ
တယ်။ မျှော်မှန်းသမျှ ရည်ရွယ်သမျှ
တွေ ဖြစ်လာတာက များပါတယ်။

ဒါကြောင့် ငွေတောင်ရွာမှာ ဆင်းရဲ
တဲ့မိသားစုကနေ ချမ်းသာတဲ့မိသားစု
ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ မောင်လူအေးနဲ့
မပိုင်းမှီတို့ဟာ အပျိုလူပျိုများ ဖြစ်လာ
ကြတယ်။

မောင်လူခြောက်ကလေးလဲ (၁၆)
နှစ်၊ (၁၇)နှစ်ရှိလာတယ်။ မောင်လူ
အေးနဲ့မပိုင်းမှီဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆွတ်
ရန် ရေမွှေးပုလင်းကို ဝယ်ကြတော့
လူခြောက်ကလေးကလဲ သူ့ကို ရေမွှေး
ပုလင်းဝယ်ပေးပါရန် သူ့အမေ ဒေါ်ကံ
ရင်ကို အိပ်မက်ပေး ပူဆာပါတယ်။

ဒေါ်ကံရင်ဟာ လူခြောက်ကလေး
အတွက် သူ့အစ်ကိုအစ်မတွေရဲ့
ရေမွှေးပုလင်းတွေထက်ငယ်တဲ့ ရေမွှေး
ပုလင်းလေးကို ဝယ်ပေးတယ်။ ည
ရောက်တော့ အစ်ကိုအစ်မတို့ရဲ့

ရေမွှေးပုလင်းတွေနဲ့ အရွယ်တူ ရေမွှေး
ပုလင်းကို ဝယ်ပေးရန် ညကျတော့
အိပ်မက်ပေးတယ်။

ဒါကြောင့် ရေမွှေးပုလင်းကို တန်းတူ
ရွယ်တူဝယ်ပေးရတယ်။ လူခြောက်
ကလေးဟာ တန်းတူရွယ်တူ အခွင့်ရေး
တူတို ခံစားလိုသော သဘောဆန္ဒရှိပါ
တယ်။

လူခြောက်ကလေးဟာ ရေမွှေးကို
အကြိုက်ဆုံး သုံးလေ့ရှိပါတယ်။
ရေမွှေးပုလင်းအသစ်များ မကြာခဏ
ဝယ်ပေးရပါတယ်။ ညအခါ လူခြေ
တိတ်အချိန် ရွာထဲ လျှောက်လည်လေ့
ရှိပါတယ်။

သူတို့အိမ်မှ အရှေ့သို့ ထွက်လည်
ရင် အရှေ့အတိုင်း တောက်လျှောက်
ခွေးတွေ ဟောင်သွားပါတယ်။ သူတို့
အိမ်မှ အနောက်သို့ထွက်လာရင်
အနောက်အတိုင်း တောက်လျှောက်
ခွေးများ ဟောင်လေ့ရှိပါတယ်။

အိမ်လည်ရာမှ ပြန်လာရင်လဲ ခွေး
များ ဟောင်လေ့ရှိပါတယ်။ ညအချိန်
ရွာထဲက လူတွေ အိမ်လည်ရာမှ ပြန်
လာရာ လမ်းတွင် ရေမွှေးအနံ့များ ရှူ
ရှိုက်ရတတ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ရေမွှေးနံ့ရရင် ဒေါ်ကံရင်
သားမောင်လူခြောက်နဲ့ အနီးကပ်
ရှောင်လိုက်ရကြောင်း လူတိုင်း သိကြပါ
တယ်။ လူခြောက်ကလေးသွားတိုင်း
ရေမွှေးနံ့ဆွတ်သွားလေ့ရှိပါတယ်။

ညအခါ အိမ်လည်ရာမှ ပြန်ရောက်
တိုင်း ဖိနပ်သံ၊ ခြေသံ၊ အဝတ်အစား
လဲပြီး အဝတ်ဖုန်ခါသံများ အမြဲကြား
ရပါတယ်။ အဲဒီအသံကြောင့် အိမ်က
မိသားစု အိပ်ရာမှ နိုးကြလေ့ရှိပါတယ်။
တစ်နေ့မှာ ဦးဘစ်က...

'ကံရင်... နင့်သားလူခြောက်
ကလေးကို ည အိမ်လည်ရာက ပြန်ရင်

အသံတွေ ဆူဆူညီညီမလုပ်နဲ့လို့ ပြောလိုက်စမ်း။ တစ်ညလဲမဟုတ်၊ နှစ်ညလဲမဟုတ် အိပ်ရေးပျက်ပေါင်းက များပြီး ငါ(...)တယ်။

အဲသလို ဖခင်ဦးဘစ်က ငါ...ကိုင်ချတော့ ညအိပ်ချိန်မှာ ဒေါ်ကံရင်ကို အိပ်မက်ပေးတယ်။

'အမေ့ယောက်ျားကြီးကို ဒီလို မပြောပါစေနဲ့။ အဖေက ကျွန်တော့်ကို အထင်သေးတယ် ထင်တယ်။ ကျွန်တော့်အစွမ်းကို ပြရသေးတာပေါ့ ဒေါ်ကံရင်မှ အစွမ်းမပြပါနဲ့ သားရယ်လို့ ချောတယ်။

ဒေါ်ကံရင်ခမျာ ယောက်ျားကို တစ်မျိုးပြောရတာကတော့...

'ကိုတစ် သားလူခြောက်ကလေးကို မဆူမဆပ်နဲ့ သူ မ,လို့ ကျုပ်တို့ ဒီလို အခြေအနေနဲ့ ရောက်လာရတာမဟုတ်လား။ နောက်ပြောရင် သူ့အစွမ်းကို ပြမယ်တဲ့' ဦးဘစ်မှ...

'နင့်သား လူခြောက်က ဘာတွေများ စွမ်းနေလို့လဲ။ ပြလိုက်စမ်းချာကြီးကျယ်လို့'

ဦးဘစ်နဲ့ ဒေါ်ကံရင်တို့လင်မယား အချီအချပြောတဲ့နေ့ ညရောက်တော့ ဦးဘစ်ကောင်းစွာ မအိပ်ရတော့ပါ။ ဦးဘစ်ရဲ့နားထဲမှာ မြင်းခွာသံတွေ ကြားနေရတယ်။

လူတစ်ယောက် မြင်းစီးပြီး ဒုန်းစိုင်းကာ အိမ်ပတ်ချာလည် ပြေးနေတယ်လို့ သူထင်နေတယ်။ မြင်းနဲ့လူကိုလဲ မမြင်ရပါ။ မြင်းခွာသံများ နားထဲစူးဝင်ပြီး လုံးဝ အိပ်မရတော့။ မြင်းခွာသံများဟာ နားကွဲမတတ် ဖြစ်လာတယ်။ ဦးဘစ် သဘောပေါက်လာတယ်။ လူခြောက်ကလေး အစွမ်းပြတာလို့ သိလာတယ်။

ဦးဘစ်က...

'ဟဲ့...ကံရင်...ကံရင်...ကံရင်' 'တော်'

'တော်မနေ ထစမ်း၊ ဒီလောက် မြင်းခွာသံတွေ ဆူညံနေတာ အိပ်အိပ်နိုင်လွန်းတယ်'

'ကျုပ်နားထဲတော့ ဘာမှ မကြားရပါလား ကိုဘစ်'

'နင့်သား လူခြောက်ကလေး လက်ချက်နေမှာပဲ။ နားကွဲမတတ် မြင်းခွာသံတွေ ကြားရတယ်။ ငါ့ကို ပညာပြတာ ဖြစ်မှာပဲ။ ငါအိပ်မရလို့ မြင်းခွာသံတွေ ရပ်တော့လို့ ပြောလိုက်'

ဒေါ်ကံရင်ဟာ လူခြောက်ကလေးရဲ့ တဲ့ အိမ်ခန်းထဲသွားပြီး...

'သားလေးရေ ကျေနပ်ပါတော့ကွယ်။ မင်းရဲ့အစွမ်းကို မင်းအဖေ သိသွားပါပြီ။ မင်းအဖေ အိပ်ရေးပျက်နေလို့ တော်ပါတော့ကွယ်'

အဲဒီတော့မှ တခြားသူများ မကြားရဘဲ ဦးဘစ်တစ်ယောက်တည်းသာ ကြားရတဲ့ မြင်းခွာသံများ ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။

တစ်နေ့မှာ လူခြောက်ကလေးက သူ့အမေဒေါ်ကံရင်ကို အိပ်မက်ပေးတယ်။

'အမေ ကျွန်တော် မိန်းမလိုချင်ပြီ ဟောင်းရမ်းပေးပါ'

မနက်ရောက်တော့ ဒေါ်ကံရင်မှ...

'သားယူမယ့် မိန်းကလေးက ဘယ်သူတဲ့လဲ၊ ဘယ်သူ့သမီးလဲ၊ ဘယ်ကလဲ'

ညရောက်တော့ အိပ်မက်ပြန်ပေးတယ်။

'ကျွန်တော့်ချစ်သူက တခြားက မဟုတ်ပါဘူး။ တိရစ္ဆာန်အနောက်ပိုင်းက ဦးအဖေရဲ့ပြေးဒေါ်တွေရင်ရဲ့သမီး လူခြောက်မလေးပါ။ ကျွန်တော်နဲ့ ချစ်ခင်ဖက်နေတာကို အိမ်ထဲက ပေးကာ လမ်းဖောက်ပြီးပါပြီ။ နေ့ကောင်း

ရက်သာရွေးပြီး ဟောင်းရမ်းပေးပါ အမနက်လင်းလျှင် ဒေါ်ကံရင်... ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို အကျိုးအကြေး ပြောပြပြီး စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း ထပ်ပြုလုပ်ကြပါတယ်။

ဦးဘစ်နဲ့ ဒေါ်ကံရင်တို့ဟာ ဦးဘစ်ရဲ့မြေး ဒေါ်ကံရင်ရဲ့သမီး လူခြောက်မလေးကို မိသားဖသားပီပီ တောင်းရမ်းပေးကြပါတယ်။

လူခြောက်ကလေးဟာ မိန်းကလေးပြီး မကြာမီ ရက်တစ်ရက် မိခင်ဒေါ်ကံရင်ကို အိပ်မက်ပေးတယ်။

'အမေ ကျွန်တော်လန့်ရဲ့ (လူခြောက်မလေးရဲ့အမေအီငွေရင်အိမ်ကို ကျွန်တော် အပိုင်လိုက်သွားပါပြီ အဖေအဖေ မိသားစုကို နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်'

အဲသလို ဒေါ်ကံရင် အိပ်မက်မက်တို့ တဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ခါတိုင်းလို လူခြောက်ကလေးရဲ့ အရိပ်အရောင်၊ အသံတွေ မကြားရတော့ပါ။ ဆံထုံးနောက်မှ သျှောင်ပါသွားပါတော့တယ်။

ချစ်ကြသူတိုင်း ညားကြ၍ ညားကြသူတိုင်း ချစ်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုလိုက်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤဆောင်းပါးတွင် ပါဝင်သော ဂြိုဟ်၊ ကျေးရွာ၊ နာမည်များမှာ အမှန်အကန်များ ဖြစ်ပါသည်။ လူခြောက်ကလေးမှာ အကြောင်းကိုပြောပြသော မြင်းသုံးလုံးမှ ဦးပြေအေးအား ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်လိုက်ပါသည်။

အသာပေါင်း

ရွေးယောင်းပေဒင်

မိုးပုလဲ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ထိုင်နေခိုက် ဖြစ်၏။ မအူပင်(ခေါ်) ဇော်ဇော်ဝင်း သူ့အမျိုးသမီးနှင့်အတူ ဆိုင်ကယ်စီးကာ ရောက်လာခဲ့သည်။

'ဆရာမိုး နေကောင်းတယ်နော်' မအူပင်က ခပ်ပြီးပြီးမျက်နှာနှင့် နှုတ်ဆက်လာသည်။

'နေကောင်းလို့ ထိုဒီနေတာပေါ့။ နေမကောင်းရင် ဒီဘက်ကမ်းတောင် ကူးလာစရာမရှိဘူး'

ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြောလိုက်တော့ စားပွဲထိုးကောင်လေးက ကျွန်ုပ်အပြော ကို သဘောကျ ရယ်လိုက်သည်။

ခွပ်ခဲအသံကိုလည်း ကြားလိုက် ရ၏။ လက်ကကိုင်လာသော လက်ဖက် ရည်ခွက် လွတ်ကျသွားခြင်းပင် ဖြစ် တော့သည်။ မအူပင်က ဒါကိုကြည့်ကာ လိုက်ရယ်သည်။

ကျွန်ုပ်က လိုက်မရယ်နိုင်ပါ။

အင်္ဂုဇာနည်းအရ အနိဋ္ဌသဘော ကို တွေးမိလိုက်၏။ ကျွန်ုပ် အတွေး မဆုံးမိမှပင် မအူပင်မေးခွန်းက နားဝ ကို ဝင်တိုးလာပါတော့သည်။

'ဆရာမိုးရောက်ရောက်ချင်းအောက် နဲ့ ထွင်းတယ်လို့ သဘောမထားပါနဲ့။ ကျွန်တော် အလုပ်က ပြောင်းရမလို ဖြစ်နေပြီ။ မပြောင်းချင်ဘူး ဆရာ မိုးရာ လုပ်ပေးပါဦး'

မအူပင်နှင့် ကျေးတောစောလှိုင်ကို ကျွန်ုပ် နားလည်ခွင့်လွှတ်ပြီး ဖြစ်ပါ သည်။

ကျွေးလွှဲ (ဝါးခယ်မ)

ထို့ကြောင့် မအူပင်၏ မေးခွန်းနှင့် လုပ်ဆောင်ရမည့် အချက်ကို လွယ်ကူသော်လည်း နက်နဲသော ရှေးဟောင်း ဗေဒင်နည်း စနစ်တစ်ခု အသုံးပြုကာ ဖြေရှင်းပေး လိုက်ရပါတော့သည်။

ဇာတာမှာ...
'အ သာ ပေါင်း နောင် လာ ခေါ်ဆို'
၁ ၆ ၅ ၀ ၄ ၂

* * *

အ	သာ	၁	၆
ခေါ်ဆို	ပေါင်း	၂၃	၅
လာ	နောင်	၄	၀

အသက်တည် (၆)နှင့်စား၊ အကြွင်းမွေးနိဂ္ဂမ္ပ လက်ယာရစ်နေ၊ ရောက်ရာပြုတ်ကြည့်ကာ ဆုံးဖြတ်ပေးရန် ဖြစ်သည်။

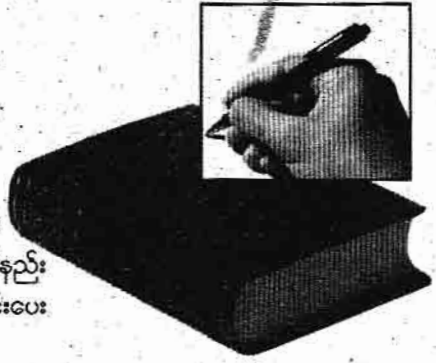
အသက်(၃၂)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သော မအူပင်ကိုတွက်ကြည့်လျှင် အောက်ပါ အတိုင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

၃၂ ÷ ၆ = ၅ = (၂)ကြွင်း။

အင်္ဂါသားဖြစ်၍ မွေးနိဂ္ဂိသော ခေါ်ဆို(၂၃)မှ (၂)အကြွင်းကိုရေလျှင် (အ)(၁)ကို ရောက်သည်။

သက်ဧရာဂ်ဟောဂီနီး

၀ (အ) တနင်္ဂနွေသက်ရောက် လျှင် တစ်ရပ်တစ်ရွာပြောင်းရမည်။

မပြောင်းလိုလျှင် ခရီးယာယီထွက်ပေး ပါ။

၆ (သာ) သောကြာသက်ရောက် လျှင် စုတ်,လာဘ်ဝင်မည်။ ရွှေ,ငွေ နေဝင်မည်။

၇ (ပေါင်း) ကြာသပတေး သက် ရောက်လျှင် မြေ,လယ်ယာ,ဥယျာဉ် ဝင်မည်။ ကွဲနေသော မိတ်ဆွေများ နှင့် ပြန်ဆုံမည်။

၈ (နောင်) စနေသက်ရောက်လျှင် လင်မယား သေကွဲ ရှင်ကွဲ ကွဲတတ် သည်။ နေအိမ် မီးလောင်တတ်သည်။ လူလိမ် လူကောက် နှိပ်စက်ခံရတတ် ၏။ (ဘာသာရေးလုပ်ရန်လိုသည်။)

၉ (လာ) ပုဒုဟူးသက်ရောက်လျှင် ပစ္စည်းဥစ္စာဆုံးပါးတတ်၏။ စွပ်စွဲ ခံရတတ်သည်။ အမှုအခင်းတွေ့ရတတ် ၏။ အကြံအစီ လွဲချော်တတ်သည်။

၁၀ (ခေါ်ဆို) တနင်္လာအင်္ဂါ သက်ရောက်လျှင် ခရီးဝေးမသွားနှင့် ဒုက္ခတွေ့ရတတ်သည်။

မအူပင်ကို ဤနည်းအရ တွက်ပြ လိုက်သောအခါ...

အင်္ဂလိပ်စာ

အိမ်ပျားသွားလို့ပါ

မန္တလေး-မြစ်ကြီးနား မီးရထားလမ်း ဖြတ်သန်းသွားရာ နယ်မြို့လေးတစ်မြို့ ရဲ့ မီးရထားဝင်းတစ်ခု။ (၂)ခန်းတွဲ မျက်နှာချင်းဆိုင် မီးရထားကွာတာဆို တော့ မိသားစု(၄)စု စုပေါင်းနေထိုင် ကြရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အိမ်ခန်းအမှတ် (၅/က)မှာက ဦးကြည်ဝင်း၊ သူနဲ့တွဲလျက် ဘေးခန်း (၅/ခ)မှာက ဦးစိန်အောင်တို့ မိသားစု များ နေထိုင်ကြပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင် အိမ်ခန်းအမှတ်(၅/ဂ)မှာက ဦးတင် ထွန်း၊ သူနဲ့တွဲလျက် ဘေးခန်း(၅/ဃ) မှာက ဦးကိုကိုမောင်တို့ မိသားစုများ စုပေါင်းပြီး ရင်းနှီးချစ်ခင်စွာ နေထိုင်ကြ ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ အိမ်အမှတ်(၅/က) မှ လက်မှတ်စစ် ဦးကြည်ဝင်းရဲ့ဇနီး ဒေါ်စုစု မီးဖိုခန်းထဲတွင် ချက်ပြုတ်နေ တုန်း...

‘မမစုရေ...မမစု လုပ်ပါဦး မမစု ရယ်၊ ညီမအစ်ကိုကြီး ဆုံးလို့ လက်ပံ တန်း လိုက်သွားရမယ် မမစုရယ်... ဟင့်...ဟင့်’

လို့ ငိုယိုပြီး အပြေးအလွှား ရောက် လာတာကတော့ ဒေါ်စုစုတို့နဲ့ မျက် စောင်ထိုး အိမ်ခန်းအမှတ်(၅/ဃ)မှ ဂတ်ဗိုလ် ဦးကိုကိုမောင်ရဲ့ဇနီး နီလာ ထွေးရယ်ပါ။

ဒေါ်စုစုလဲ ဆီသတ်နေတဲ့ ဝက်သား အိုးထဲ ရေမြှုပ်အောင် လောင်းထည့် လိုက်ရင်း အဖုံး ဖုံးလိုက်ပါတယ်။ ပြီး တော့မှ ရေအိုးစင်မှ သောက်ရေတစ် ခွက် ခပ်ပြီး နီလာထွေးကို ကမ်းပေး လိုက်ပါတယ်။

နီလာထွေးကတော့ ထမင်းစားပွဲ ပေါ် လက်ထောက်ရင်း အားပါးတရ ငိုနေရှာပါတယ်။

‘ရော နီလာ ရေအေးလေးသောက်

လိုက်၊ ကဲ ပြောပါဦး ဘယ်လိုဖြစ်ရ တာလဲ ညီမရယ်၊ မမစု ရင်တွေ တုန် လိုက်တာကွယ်’

‘ဟင့်...ဟင့်...ရွတ်...အင့်...အင့်’ နီလာထွေး မျက်ရည်ကိုသုတ် နာရည်ကိုညှစ် တစ်ချက်ငိုရှိုက်လိုက် ရင်း...

‘ညီမတို့မှာက မောင်နှမနှစ်ယောက် တည်း ရှိတာပါ မမစုရယ်၊ ဒီအစ်ကို ကြီးကပဲ ညီမကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက် ခဲ့တာပါ။ ညီမကို သိပ်ချစ်တာ၊ လူဖျို ကြီးပေါ့ မမရယ်၊ ရပ်ဆွေရပ်မျိုးတွေ နဲ့ပဲနေရင်း လယ်လုပ်နေတာ။ အသက် က(၅၀)ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ဟိုးတလော ကတောင် အိမ်လာသွားသေးတယ် လေ၊ ခဏပဲနေပြီး ပြန်သွားတာ’

နီလာထွေး ပြောပြတာများကို ဒေါ်စုစု ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့်

www.burmeseclassic.com

နားထောင်နေပါတယ်။ နီလာထွေးက
ဒေါ်စုစု ခပ်ပေးထားသော ဖန်ခွက်ထဲ
မှ ရေကို တစ်ခွက်လိုက်ရင်း
ကောင်းစမြတ်ကာ တအင့်အင့်ဖြင့်
ဆက်၍ ငိုရှိုက်နေပါတော့တယ်။
ဒေါ်စုစုမှ သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်
ရင်း...

'ဟင်း... ကံတရားပေါ့ ညီမရယ်၊
ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲကွယ်၊ ဒါနဲ့ ဘာ
ရောဂါနဲ့ ဆုံးသွားတာတဲ့လဲ ညီမ'
ဒေါ်စုစု ထမင်းစားပွဲမှ ကုလားထိုင်
လေး ရှေ့သို့ဆွဲတိုးရင် နီလာထွေးနား
ထပ်၍ မေးလိုက်ပါတယ်။

'အဟင့်...ဟင်'
နီလာထွေးတစ်ယောက် လက်ကိုင်
ဝေါလေးနဲ့ မျက်ရည်သုတ် ငိုရှိုက်ရင်း
ဒေါ်စုစုမျက်နှာကို တည့်တည့်ကြည့်
ထိုက်ပါတယ်။

'သွေးတိုးပေါ့ မမရယ်၊ အစ်ကိုကြီး
က ဝက်သားသိပ်ကြိုက်တယ်လေ။
အဲဒါ ဝက်သားဟင်းတွေ တဝစားပြီး
ညနေဘက် မူးတယ်၊ မူးတယ် ပြော
ရင်း လဲကျပြီး သတိလစ်သွားရာက
အသက်ပါ ပါသွားတာတဲ့ မမရယ်
အဟင့်...ဟင်'

ဒေါ်စုစုအမေးကို ပြန်ဖြေရင်း နီလာ
ထွေး ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် တရုတ် ငိုပါလေ
တော့တယ်။ ဒေါ်စုစုလဲ ထမင်းစားပွဲ
ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်နေရာမှ ထရပ်ပြီး
နီလာထွေးပခုံးလေးကို သူမရင်ခွင်
ဆွဲသွင်းလိုက်ပါတယ်။ နီလာထွေးရဲ့
နှိုးခေါင်းထက်မှ ဆံစလေးများအား
ပွတ်သပ်ပေးရင်း နှစ်သိမ့်ပေးနေမိပါ
တော့တယ်။

တစ်မိနစ်ခန့် တိတ်ဆိတ်တိတ်ငြိမ်
ဆက်သွားပြီးတဲ့ အခါမှာတော့ နီလာ
ထွေး ဒေါ်စုစု ရင်ခွင်တွင်းမှ ရှုန်းထွက်
၍ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ပါတယ်။

ဒေါ်စုစုဘက် မျက်နှာလှည့်၍ ဒေါ်စုစု
လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကို သူမ လက်
နှစ်ဖက်နဲ့ ဆုပ်ကိုင်ရင်း...

'မမစု ညီမတို့ မိသားစု ဒီနေ့
လက်ပံတန်း လိုက်သွားကြရမယ်။
အဲဒါ လာပြောတာ။ ညီမ ခရီးသွားဖို့
သွားပြင်လိုက်ဦးမယ်နော်။ ညီမတို့
အခန်းလေးတော့ ကြည့်ထားပေးပါဦး
မမရယ်'

ဒေါ်စုစု နီလာထွေးကို ပြုံးကြည့်
လိုက်ပြီး....

'စိတ်ချပါ ညီမလေးရယ်၊ မမစု
ကြည့်ထားပေးမှာပါ။ ကဲ...သွား သွား
လမ်းမှာ စားဖို့ ထမင်းချိုင့် ထည့်ပေး
လိုက်မယ်နော်'

နီလာထွေး ကျေးဇူးတင်သော
အကြည့်များဖြင့် ဒေါ်စုစုကို ကြည့်လိုက်
ပြီး နှုတ်မှလဲ...

'ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ မမရယ်'
လိုသာ ပြောလိုက်ပါတော့တယ်။

ဦးကိုကိုမောင်၊ မနီလာထွေးတို့
မိသားစု အိမ်ခန်းသေ့ပိတ်ပြီး လက်ပံ
တန်း လိုက်သွားကြပါတော့တယ်။
အဲဒီနေ့ညက မိုးလေးတဖွဲဖွဲနဲ့ ရာသီ
ဥတုက အေးစိမ့်နေပါတယ်။ ကွာတာ
ရှေ့ လူသွားလမ်းလေးမှာလဲ တိတ်

ဆိတ်လျက်။ လူသွားလမ်း တစ်ဖက်မှာ
ရှိတဲ့ ဂန္ဓာရုံတန်းကြီးကျောင်းမှာလဲ
ညိုညိုဆိုင်းဆိုင်း အုံ့ပိုင်းလျက်။

ကွာတာထဲရှိ အိမ်တိုင်းလိုလိုပင်
တံခါးများပိတ်ကာ အိမ်တွင်း အောင်း
နေကြပါတယ်။ အိမ်ခန်းအမှတ်(၅/က)
မှ ဦးကြည်ဝင်း၊ ဒေါ်စုစုနဲ့ (၁၀)တန်း
ကျောင်းသူ သမီးကြီးသန္တာ၊ (၅)တန်း
ကျောင်းသူ သမီးငယ် နန္ဒာတို့ မိသားစု
လေးဦး ည(၇း၀၀)နာရီမှာ ထမင်းခိုင်း
စားဖြစ်ကြပါတယ်။

ဦးကြည်ဝင်းတို့ အိမ်ခန်းအမှတ်
(၅/က)မှာ ထောင်ခန်းဖြစ်ပြီး ခေါင်းရင်း
မှာ ပေ(၂၀)လောက်ကျယ်တဲ့ ခြံဝင်း
ရှိပါတယ်။ ခြံစည်းရိုးကို ဝါးကပ်ဖြင့်
လုံခြုံစွာ ကာရံထားပါတယ်။ ထမင်းစား
ခန်း ပြတင်းပေါက်မှာတော့ တစ်ဖက်
ဖွင့်ထားတဲ့ သွပ်ကာထားတဲ့ ပြတင်း
ပေါက်ကလေးရယ်ပါ။ မိုးလေးဖွဲဖွဲ
ရွာနေတာကြောင့် အိမ်ထဲမှာ ရေပက်
မှာစိုးပြီး တံခါးတွေ အလုံအခြုံ ပိတ်
ထားကြပါတယ်။

'ဝု...အူ...အူ...အူ'
မိသားစုလေးဦး ထမင်းစားပြီးချိန်မှာ
တော့ ဂန္ဓာရုံတန်းကြီးကျောင်းဘက်မှ
ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူလိုက်တဲ့ ခွေးအူသံကို
စောစောစီးစီးပဲ ကြားလိုက်ကြရပါ
တယ်။

'ခွေးကလဲဟယ် စောစောစီးစီး
အူရတယ်လို့'

အကြီးမသန္တာက စားပြီးသား
ပန်းကန်များ ဆေးကြောရင်း နှုတ်ခမ်း
လေးဖွဲပြီး ပြောလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီ
အချိန်မှာပဲ...

'ဝုန်း...ဝုန်း...ဒုန်း...ဒုန်း...ဒုန်း...
ဒုန်း...ဒုန်း...'

ဆိုတဲ့ ထမင်းစားခန်း သွင်းပြတင်း
ပေါက်ကို အားပြင်းပြင်းနဲ့ လာထုတဲ့

စာမျက်နှာ (၂၃၇) မှ အဆက်

၁ (အ) မှာ ကျွန်ုပ်...

'ကဲ ဗေဒနည်းအရ ပြောင်းရမယ်လို့ ဆိုနေပြီ... မင်း ဘယ်ပြေးမလဲ မိချိုထဲ ကျွန်ုပ်က ရယ်မောကာ မအူပင်ကို နောက်လိုက်ပါတော့သည်။ နောက် တာထက် နောက်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါ တ်။

'အဲဒါမှ ဒုက္ခပဲ ဆရာမိုးရာ' ကျွန်တော်နဲ့ လက်ရှိအလုပ်က ဟာ ထိနေတာ ဆရာမိုးရာ မအူပင် ခေါင်းကုတ်နေသည်မှာ မျောက်တစ်ကောင်နှင့် တူနေပါတော့ သည်။

တစ်ခွက်သောက်ဖူး သူ့ကျေးဇူးက လောလေဆယ် ကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ နဲ့ နေသည်။ ထို့ကြောင့် အဆိပ်ဖြေဆေး ပေးလိုက်ပါတော့၏။

'ပူမနေပါနဲ့ မအူပင်ရာ ဒီအလုပ်က မပြောင်းချင်ရင် ခရီးယာယီထွက်ခွာ ပါလို့ ဆိုထားတယ်လေ။ ခရီးယာယီ ထွက်ပေးပေါ့'

မအူပင်၏မျောက်မျက်နှာ ပုံမှန်ပြန် ရောက်သွားခဲ့သည်။

'ဟီး...ဟီး... တော်ပါသေး... ဆရာမိုးရာ။ တပေါင်းမှာ ချစ်နေနဲ့ ချောင်းသာ အပျော်ခရီးသွားမယ် ရည်ရွယ်ထားတာ ဆရာမိုးရာ'

ကျွန်ုပ်၏ စာရှုသူများ ဤနည်းနဲ့ တစ်နှစ်တာ ကံကြမ္မာကို ဆန်းစစ်ကြည့် ကြပါကုန်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ကျော်စိုးလွင် (ဝါ၊ ဝေ၊ မ...)

အသံကြီး ကြားလိုက်ရပါတော့တယ်။ 'အမယ်လေး လုပ်ကြပါဦး လို့ ဒေါ်စုစုရဲ့ ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်သံနဲ့အတူ သမီးငယ် နန္ဒာက ဒေါ်စုစုကို အတင်းဖက်တွယ်ထားပါ တော့တယ်။

ဦးကြည်ဝင်းတစ်ယောက် ရေခဲခွေး ကြမ်း သောက်နေရာမှ ဝန်းခနဲ ထရပ် ပြီး မီးဖိုခန်းထဲမှ တွေ့ရာ ဓားမဆွဲပြီး ခေါင်းရင်းဘက်ကို တံခါးမကြီးဖွင့်ပြီး ပြေးထွက်သွားပါတော့တယ်။ သမီးကြီး သန္တာလဲ ဖခင်နောက်က အပြေးလေး လိုက်ပါသွားပါတယ်။

ခေါင်းရင်းခြံထဲ အရှောက်မှာတော့ စွပ်ကျယ်လက်စကအဖြူနဲ့ ထွားထွား ကျိုင်းကျိုင်း အမျိုးသားတစ်ဦး ဦးကြည် ဝင်းတို့ကို ကြောင်ကြည့်နေပါတယ်။ ဦးကြည်ဝင်းက ဓားမနဲ့ ရွယ်လိုက်တဲ့ အခါမှာတော့ မထင်မှတ်တဲ့ အဖြစ်ကို သားအဖနှစ်ယောက် တွေ့လိုက်ရပါ တော့တယ်။

အဲဒီအမျိုးသားဟာ လုံခြုံသေသပ် စွာ ကာရံထားတဲ့ ဝါးခြံစည်းရိုးကို ဖြတ်ပြေး ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့ တယ်။ ဦးကြည်ဝင်းလဲ လက်ထဲက ဓားမကို လွှတ်ချရင်း အတော်လေးပဲ လန့်သွားရှာပါတယ်။ သန္တာကလဲ ဖခင် လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း ကြောက်နေရှာပါတော့တယ်။

'ဘာဖြစ်တာလဲ အစ်ကိုကြီး ဦးတင်ထွန်းမှ လှမ်းမေးလိုက်ပါ တယ်။ ဦးစိန်အောင်ကလဲ...

'ဦးကြည်ဝင်း ဘာဖြစ်ကြတာတုန်း ပါ'

'အစ်ကို ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာတွေ့ လိုက်လဲ၊ ဘယ်သူ လာထုတာလဲ ပြောဦးလေ'

ဒေါ်စုစု စိုးရိမ်တကြီး အမေးကို

မဖြေနိုင်ဘဲ ဦးကြည်ဝင်း ဝိုင်နေပါ တယ်။ ဦးကြည်ဝင်း အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ် ပေါ် ဖြည်းညင်းစွာ ထိုင်ချလိုက်ပြီးမှ "သရဲခြောက်တာပျ" လို့သာ ပြော လိုက်မိပါတော့တယ်။

တစ်ပတ်လောက် ကြာတဲ့အခါမှာ တော့ ဦးကိုကိုမောင်တို့ မိသားစု လက်ပံတန်းက ပြန်လာကြပါတော့ တယ်။ နီလာထွေးက ဒေါ်စုစုတို့ အတွက် လက်ဆောင်များ လာပေးရင်း နာရေးကိစ္စတွေ ပြောပြရှာပါတယ်။

'မမစုရယ် အစ်ကိုကြီး အသုဘချ တဲ့ညက ဦးကိုကိုမောင် အိပ်မက် မက်တယ် သိလား'

ဦးကြည်ဝင်း ပက်လက်ကုလားထိုင် မှာ သတင်းစာဖတ်ရင်း နီလာထွေး ပြောတဲ့စကားများကို နားစွင့်ထားလိုက် မိပါတယ်။ ဒေါ်စုစုကတော့ နီလာထွေး မျက်နှာလေးကိုကြည့်ရင်း...

'အေး... ဘယ်လိုမက်လဲ ပြောစမ်း ပါဦး'

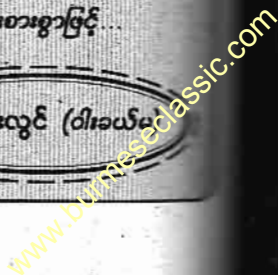
'အစ်ကိုကြီးကလေ ညီမဟိုနဲ့တွေ့ခွင်လို့ လိုက်လာရှာတာတဲ့၊ ဒီရောက်တော့ ဘယ် အိမ်ခန်းလဲ မပုတ်မိတာ ဖြစ်နေတာတဲ့၊ ဒီနဲ့ တွေ့ရှာအခန်း ပြတင်းပေါက် ထုမိတာ လူတစ်ယောက်က စားနဲ့လိုက်လို့ ထွက်ပြေး ရတာ မောလိုက်တာကွာတဲ့'

'ဟောတော်'

ဒေါ်စုစု အလန့်တကြား ထအော် လိုက်သလို ဦးကြည်ဝင်းလက်ထဲမှ ဖတ်လက်စ သတင်းစာလဲ ဘုတ်ခနဲ ပြုတ်ကျသွားပါတော့တယ်။

"လက်စသတ်တော့ အိမ်မှာ သွားတဲ့ ဝိညာဉ်ပါလား" လို့သာ ဦးကြည်ဝင်း တွေးရင်း ပြုံးလိုက်မိပါ တော့တယ်။

အင်ကြင်းပန်း

ပိုင်လေးငယ်
(လယ်တော်)

ဆရာ မုနိုင်းသော

ဝယောဝ

လွန်ခဲ့သော (၅)နှစ်ကျော်ကာလက
ရပ်မုနိုဇာတ်လမ်းတစ်ခု ဖြစ်ပါ
အောင်ကြီး၊ ဇော်လွမ်း၊ ဖိုးညာဏ်နှင့်
ဆောင်တို့ (၄)ယောက်သည်
ဆရာလဆုတ်ပိုင်ကာလ၌ သစ်ခုတ်၊
ဆုတ်ရန်အတွက် ယင်းတို့၏ရွာနှင့်
(၁၀)ကျော် ဝေးသော မုံမြင်ရွာသို့
ဆရာကန်ခဲ့ကြပါသည်။

မုံမြင်ရွာသည်ကား စာရေးသူတို့
ရပ်စောက်မြို့၏ နယ်နိမိတ်အစပ်
ဖြစ်ပြီး မြို့နှင့် မိုင်(၆၀)နီးပါး ဝေးပါ
သည်။ အရပ်မျက်နှာအနေဖြင့် မြို့၏
အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်တွင်
တည်ရှိပါသည်။
ဝေးလံခေါင်တီးသော နေရာဖြစ်၍
ယနေ့တိုင် လမ်းကောင်းကောင်း

မပေါက်သေးပါ။ ရှမ်း၊ ဓနု တိုင်းရင်း
သားများ အများစု နေထိုင်ကြပြီး
တောင်ယာလုပ်ခြင်း၊ လယ်လုပ်ခြင်း၊
သစ်ခုတ်ဝါခုတ်ခြင်းများ အသက်မွေး
ဝမ်းကျောင်းပြုသူများ ဖြစ်သည်။
လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်ကဆို
လျှင် ထိုရွာက လူများ မြို့ပေါ်သို့
ဈေးသုံးသွားလိုပါက လမ်းပေါက်သော
နေရာသို့ မြင်းများဖြင့် သွားကြရသည်။
လမ်းကောင်းသောနေရာ ရောက်မှ

www.burmeseclassic.com

စက်ကြိုများစီးကာ မြို့သို့ ခရီးဆက် ကြရပါသည်။

မြို့သို့ရောက်လျှင် လိုအပ်သည်များ ဝယ်ခြမ်းပြီး တစ်ညအိပ်ရသေး၏။ နောက်နေ့ နံနက်လင်းမှ ပြန်ကြရာ ရွာသို့ ညနေ မိုးစုန်းစုန်းချုပ်မှ ပြန် ရောက်တတ်ပါသည်။

ထိုမုံမြင်ရွာ၏ အနောက်ဘက်တွင် ရေချောင်းကြီးရှိပြီး ထိုရေချောင်းကြီး အတိုင်း စုန်ဆင်းသွားပါက မန္တလေး၊ ကျောက်ဆည်မြို့များသို့ ရောက်သည် ဟု ဒေသခံများ၏ ပြောပြချက်များအရ သိရပါသည်။

သို့သော် လမ်းပေါက်သဖြင့် ကုန်း လမ်းခရီးဖြင့် သွား၍မရဘဲ ရေစီး အတိုင်း မျောတုံးများ၊ ကားတာယာ များဖြင့် ခက်ခဲကြီးစွာ သွားရသည်ဟု သိရ၏။

ထိုသို့သွားရာတွင် မိုးရာသီ၌ ရေကြီး တတ်သောကြောင့် နေရာသီရောက်မှ သွားကြရပါသည်။ သို့သော် အသက် အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရသော လမ်းခရီး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ဝေးလံခေါင်တီးလှသော နေရာ ဖြစ်သော်လည်း ရှေးယခင်နှစ် ပေါင်းများစွာကတည်းက လူတွေ ရှင်သန်နေထိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

ရှေးယခင်က ထိုရွာ(အရပ်ဒေသ) တွင် နေထိုင်ကြသူများသည် မည်သည့် မြို့ရွာများသို့မှ ကူးလူးသွားလာတတ် ခြင်း မရှိတတ်ကြဘဲ မိမိတို့ နေရာ တွင်သာ ရိုးမြေကျ နေထိုင်သွားကြ သည်။

မိမိတို့နေရာများတွင် ဆန်စပါး၊ ကောက်ပဲသီးနှံများ စိုက်ပျိုးပြီး ဟင်းစား အတွက် တံငါလုပ်ခြင်း၊ တောလည် အမဲပစ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ရှင်သန်နေထိုင် ကြသည်။

ထူးခြားသည်မှာ ထိုစဉ်က လူများမှာ လူတိုင်းနီးပါး အသက်(၉၀)ကျော် (၁၀၀)အထိ အသက်ရှင် နေထိုင်သွား ကြရပါသည်။ ယင်းတို့၏ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကင်းစင်သော ရောင့်ရဲစိတ်များကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါလိမ့် မည်။

ထိုမုံမြင်ရွာ၏ ဘေးပတ်လည်တွင် ကြီးမားနက်ရှိုင်းလှသော တောကြီးများ ရှိပါသည်။ ထိုတောကြီးများထဲတွင် သားကောင်မျိုးစုံရှိပြီး သာမန်အားဖြင့် နတ်ကြီးသောတော ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုတောတွင် တောပစ် ထွက်ကြသော မုဆိုးများမှာ လွန်စွာ သတိထားရ၍ တော၏ စည်းကမ်းကို လည်း လိုက်နာရပါသည်။

မုဆိုး၏ တောစည်းကမ်းဟု ဆိုရာ တွင် အကြီးမားဆုံးသော စည်းကမ်း သည်ကား တောမပစ်ခင် တောစောင့် နတ်ကို ပထမဆုံး ပူဇော်ပသရ၏။ ထို့နောက် မိမိပစ်မည့် သားကောင် အရေအတွက်ကို တောင်းပန်ပြောဆို ရ၏။

ဥပမာ သားကောင်(၂)ကောင် ပစ်မည်ဆိုပါက (၂)ကောင်၊ (၃) ကောင် ပစ်မည်ဆိုပါက (၃)ကောင် စသည်ဖြင့် ဖြစ်၏။ ထို့ထက် ပိုပစ်ပါက ဒုက္ခရောက်တတ်ပါသည်။

ထိုတောထဲတွင် သစ်များ၊ ဝါးများ လွန်စွာပေါ၏။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူ

တို့ရွာမှ လူများသည်လည်း နေရာသီ အလုပ် ပါးချိန်များ၌ ထိုမုံမြင် တောသို့ သွားရောက်ကြကာ သစ်ခုတ်ခြင်း၊ ဝါး ခုတ်ခြင်းများ ပြုကြ၏။

ထိုသစ်များ ဝါးများကို လမ်းပေါက် သော နေရာအထိ ပင်ပန်းကြီးစွာ သယ်ဆောင်ယူ၍ ဝယ်သူများထံ ရောင်းချကြပါသည်။

စာရေးသူတို့ရွာမှ ထိုရွာသို့ သွားသ် ပါက မိုင်(၅၀)ကျော်ဝေးသော တော လမ်းခရီးကို ခြေကျင်သွားရပါသည်။ ထိုသွားလမ်းခရီးတွင် လူကြီးအထဲ (၁၀)လံလောက် ကျယ်သော ရေချောင်း များကို ဆင်းကူးရ၏။

ထိုရွာသို့မရောက်မီ ထိုသို့ ရေချောင်း ပေါင်း(၃၆)ချောင်းတိတိကို ကူးဖြတ်ရ ပါသည်။ ထိုသို့ ရေချောင်းကြီး (၃၆) ချောင်းတိတိ ကူးဖြတ်ပြီးမှ ထိုရွာသို့ ရောက်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူတို့အရပ်က လူများက ထိုလမ်းခရီးအား သွားရသူ ကို မိဘကျေးဇူးမဆပ်သူများဟု ခေါ်ဆိုသမုတ်လေ့ ရှိကြ၏။ မိဘအပေါ် ကျေးဇူး မသိတတ်၍ မိဘကျေးဇူးကို မဆပ်၍ ဤမျှ ခက်ခဲပင်ပန်းလှသော လမ်းခရီးကို သွားရသည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်၏။

သို့သော် စာရေးသူတို့ ရွာဘက်မှ ဆင်းရဲသော လူများအဖို့ ထိုရွာသို့ မဖြစ်မနေ သွားကြရပါသည်။ လယ် လုပ်မှ ဝမ်းလှုပ်ရသော စာရေးသူတို့ ရွာမှ ဆင်းရဲသား တောင်သူများအဖို့ နေရာသီ အလုပ်ပါးချိန်များ၌ လူတို့ ထိုတောကြီးသို့သွားကာ သစ်ခုတ် ဝါးခုတ်ခြင်းများ ပြုကြရ၏။

ထိုသို့ လူစုသွားရာ၌ အနည်းဆုံး (၃)ယောက် အများဆုံး (၁၀)ယောက်

www.burmeseclassic.com

ကျော်အထိ စုပြီး သွားတတ်ကြပါသည်။

အောင်ကြီး၊ ဇော်လွမ်း၊ ဖိုးညွှန်နှင့် မြင့်ဆောင်တို့အဖွဲ့မှာ ယခုနှစ် နွေရာသီ၌ ထိုတောသို့ မသွားတော့ဟု ဆုံးဖြတ်ထားကြသော်လည်း ကဆုန်၊ နယုန်လတွင် စိုက်ပျိုးမည့် မျိုးစေ့မျိုးဆန်အတွက် ငွေလိုသောကြောင့် ပျင်းနေသော စိတ်များကို ဖြေဖျောက်ကာ ထွက်လာခဲ့ကြရပါသည်။

လက်လှုပ်မှ ဝမ်းလှုပ်ရသော ဆင်းရဲသား လူတန်းစားများအဖို့ ပျင်းနေဖို့လည်း အခွင့်မသာကြပါစေချေ။

အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့သည် တောသို့ ရောက်သော် ယာယီတဲထိုး၍ စခန်းချကြ၏။ အောင်ကြီးတို့ ရောက်နေသော တောမှာ မုံမြင်ရွာ၏အလွန် (၃)မိုင် ကျော်ကျော်လောက်တွင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုတောအစပ်တွင် အောင်ကြီးတို့ နည်းတူ ယာယီတဲထိုး၍ လာရောက်လုပ်ကိုင်နေကြသူများလည်း ရှိပါသည်။ သို့သော် တစ်တဲနှင့် တစ်တဲမှာ အတော်ပင် ဝေးကွာပြီး သစ်ခုတ်၊ ဝါးခုတ်သော တော(နေရာ)များမှာလည်း မတူကြပေ။

နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သစ်ကောင်း၊ ဝါးကောင်းရဖို့ အရေး လုံးပန်းနေကြရ ဖြစ်၍ တစ်တဲနှင့်တစ်တဲ လူများ တွေ့ဆုံနိုင်ကြဖို့ မလွယ်ကူလှပေ။

အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့မှာ တောထဲဝယ် သစ်ကောင်း၊ ဝါးကောင်းရှိသော နေရာများကို ရှာဖွေရင်း (၃)ရက်မြောက် သောနေ့မှ နေရာကောင်းကို တွေ့ရှိခဲ့ကြပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် နောက်တစ်နေ့တွင် သစ်များ၊ ဝါးများ စတင် ခုတ်ယူကြသည်။

ထို့နောက် နေရာလွတ်တစ်ခုတွင်

စုပုံထားပြီး ထိုသစ်များ၊ ဝါးများကို ဝယ်ယူသူထံ အရောက် မသယ်တော့ဘဲ မုံမြင်ရွာမှ ဝယ်မည့်သူ တစ်ဦးထံ လျှော့ဈေးဖြင့် အပုံပြတ် ရောင်းချမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားကြသည်။

ဤသို့လျှင် အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့မှာ သစ်များ၊ ဝါးများ ခုတ်ကြရာ (၁၀)ရက်ပင် ကျော်လာ၏။ သစ်တော၊ ဝါးတော နေရာကောင်း တွေ့ထား၍ ခုတ်ပြီးသား သစ်ပုံ ဝါးပုံကြီးမှာလည်း ရောမအပုံကြီးပင် ဖြစ်နေလေပြီ။

သို့သော် ဝယ်မည်ဟု အာမခံထားသူက ယခုထိ ရောက်မလာသေး။ အောင်ကြီးတို့ (၄)ယောက်အဖွဲ့မှာ ဖွဲ့နပ်ဖြင့် ကြိုးစား၍ ခုတ်ထားကြသော်လည်း ဝယ်သူက မလာသေးသောကြောင့် စိတ်ဓာတ်များ ကျလာသည်။

ထိုအချိန်၌ တောတောင်၏ မိုးကောင်းသည် ထုံးစံအတိုင်း နယုန်လဆန်းပိုင်းသာ ရှိသေးသော်လည်း မိုးက ရွာချေပြီ။ တဝေါဝေါ အော်နေသော မိုးမင်းကြီးကြောင့် တောတောင်တစ်ခုလုံး မှောင်မည်းသွား၏။

ရွာနေသော မိုးများကြောင့် အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့ အတော်ပင် စိတ်ညစ်သွားကြရသည်။ မည်သို့ဆိုသော် တော

တောင်တွင်ရွာသော မိုးများ၏ ထုံးစံအတိုင်း ရက်ပေါင်းများစွာ ဆက်တိုက်ရွာနေမည် မိုးသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

တောလမ်းခရီးဝယ် မိုးများ ရွာပါက ခုတ်ပြီးသား သစ်များဝါးများကို အပြင်ထုတ်ဖို့ မလွယ်ကူပါ။ သို့ဖြစ်၍ ဝယ်မည်ဟု အာမခံထားသူကလည်း စိတ်ပြောင်းသွားနိုင်ပါသည်။ ထိုထက် ဆိုးသည်က အောင်ကြီးတို့အပြန် လမ်းခရီးတွင် ဖြတ်ကူးရမည့် ချောင်းများ ရေကြီးနေမည်မိုးသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

မိုး ဆက်တိုက်ရွာနေခြင်းကြောင့် ချောင်းရေကြီးနေပါက အပြန်ခရီးတွင် ဒုက္ခရောက်နိုင်၏။ ကံတရားက သတ်မှတ်ပေးသော မိုးမင်းကြီးကိုသာ အောင်ကြီးတို့ စောင့်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

တခြားတဲများမှ လူများမှာ နွေဆန်းခါစ အချိန်ကတည်းက ရောက်နေကြသူများ ဖြစ်ကြ၍ ခုတ်ပြီးသား သစ်များ၊ ဝါးများကို ရောင်းချပြီး အသီးသီး ပြန်ကုန်ကြပြီးဖြစ်၏။

ဤတောထဲဝယ် အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့သာ ကျန်မည်ဟု ထင်ပါသည်။ သစ်ဝါးဝယ်မည်ဟု အာမခံထားသူကို အောင်ကြီးတို့ မိုးသည်းထဲဝယ် မုံမြင်ရွာသို့ သွားတွေ့ကြသော်လည်း ဝယ်မည့်သူ မြို့ပေါ်သွားနေသည်ဟု သိရ၏။

အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့မှာ စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် တဲဆီ ပြန်လာကြပြီး (၄)ယောက်သား စိတ်ညစ်စရာ ကိုယ်စီနှင့် နှုတ်ဆိတ်နေမိကြသည်။ ခဏကြာမှ အဖွဲ့ထဲက ဇော်လွမ်းက...

ကိုအောင်ကြီး ကျွန်တော်တို့ ဒီအတိုင်း ဆက်နေလို့တော့ မဖြစ်တော့

ဘူး။ မိုးသာ ဒီအတိုင်း ဆက်ရွာနေရင် ကျွန်တော်တို့ အပြန်ခရီးအတွက် ဒုက္ခတွေ့ကလဲ သိပ်ကျန်တော့တာ မဟုတ်ဘူး။

‘ဟုတ်တယ်ဗျ... ပါလာတဲ့ ရိက္ခာတွေကလဲ သိပ်ကျန်တော့တာ မဟုတ်ဘူး’

‘နေပါဦးကွာ ငါ စဉ်းစားပါဦးမယ်။ မင်းတို့ ပင်ပင်ပန်းပန်း ခုတ်ထားတဲ့ သစ်တွေ၊ ဝါးတွေကို ဒီအတိုင်း အဆုံးရှုံးခံနိုင်လို့လား’

ဇော်လွမ်းနှင့် မြင့်ဆောင်တို့၏ စကားကို အောင်ကြီးက စိတ်တိုသလို ငေါက်မေး မေးလိုက်သဖြင့် တစ်ခုခု ပြောဖို့ ဟန်ပြင်နေသော မိုးညှော်မှာ လည်း နှုတ်ဆိတ်သွားရသည်။

ခက်ခက်ခဲခဲ ခုတ်ထားသည့် သစ်တွေ၊ ဝါးတွေကို မည်သူက အဆုံးရှုံးခံနိုင်ပါမည်နည်း။ ခုတ်ပြီးသား သစ်ဝါးတွေကလည်း မနည်းမနောဘဲကိုး။

ဤသို့ဖြင့် အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့ ဝယ်မည့်သူကို နောက်ထပ်နှစ်ရက် ထပ်စောင့်လိုက်ကြပြန်ပါသည်။ ထိုအချိန်မှာတော့ မြို့ပေါ်သွားသော သစ်ဝါးဝယ်မည့်သူလည်း ပြန်မလာသေးသည့် အပြင် မိုးမှာလည်း လင်းဖို့ အရိပ်အရောင်ပင် မမြင်ရသေး။ ထိုနေ့ဆို မိုးရွာတာ (၅)ရက် ရှိပါပြီ။

နောက်ဆုံး၌ အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့မှာ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုယ်စီချပြီး ခုတ်ပြီးသား သစ်များ ဝါးများကို နှမြောစွာ ထားခဲ့၍ အပြန်လမ်းကို မျှော်မှန်းကာ ပြန်ခဲ့ကြရပါတော့သည်။

အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့ ကံကောင်းသည်က ထိုနေ့ မိုးလင်းနေ၏။ သို့သော် ပင်ပန်းကြီးစွာ ခုတ်ထားသော သစ်များ၊ ဝါးများကို ထားခဲ့ရ၍ မည်သူမှ စိတ်မကောင်းနိုင်ကြပါ။ အဖွဲ့တွင် အောင်ကြီးက အသက်(၄၀)ကျော်အရွယ်

အကြီးဆုံးဖြစ်၍ ကျန်သူများမှာ အသက်(၃၀)ဝန်းကျင်များ ဖြစ်ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် အပြန်လမ်းခရီးကို တိတ်ဆိတ်စွာ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ အလာလမ်းခရီးတွင် အလုပ်ကြီးစားမည်ဟူသော စိတ်ဖြင့် သူတို့ တက်ကြွပျော်ရွှင်ခဲ့ကြသော်လည်း ယခုလို အပြန်ခရီး၌ သူတို့ အားအင်များ ချည့်နေ ကုန်ကြသည်။

အပြန်လမ်းခရီးမှ ရေချောင်းကြီးများတွင် ရေမကြီးနေခြင်းကလည်း အောင်ကြီးတို့ ကံကောင်းပါ၏။ သို့သော် သူတို့စိတ်ထဲတွင် အရာရာကို မတင်မကျဖြစ်ကာ စိတ်တိုနေလျက် ရှိကြ၏။

ဤသို့လျှင် လမ်းခရီး တစ်နေရာ အရောက်၌ မိုးရွာထား၍ ရေတိုက်စားထားသောကြောင့် လူသွားလမ်း ကျဉ်းကျဉ်းလေးမှာ မြက်ရိုင်းပင်များ အမြစ်မှလှန်၍ လဲပြိုလျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် မြက်ရိုင်းပင်များကို ဖယ်ကာ ဖယ်ကာ သွားနေရသည်။

ထိုသို့သွားရင်း တစ်နေရာအရောက်တွင် ဖားများ၊ ငါးများနှင့် စာကလေးငှက်ငယ်များကို အရေခွံစုတ်၍ တံစို့

ဖြင့် သီထားသော သီတံတစ်လုံး တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။

ထိုအခြင်းအရာကို တွေ့လိုက်သော အောင်ကြီးတို့မှာ ကျွတ် (လောကသား) လုပ်ထားခြင်းကြောင့် သိလိုက်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် အောင်ကြီးတို့မှာ သီတံကို လုံးဝမသိဘဲ ရှောင်ကွင်းသွားကြသည်။

သို့သော် အဖွဲ့ထဲမှ ဇော်လွမ်း သီတံကို ခြေထောက်နှင့်ကန်နင်းခြေလိုက်၏။ အောင်ကြီးတို့မှာ တားဆီးချိန်ပင် မရလိုက်သဖြင့် အောင်ကြီးက သီတံဖြင့် သီထားသော ဖား၊ ငါးနှင့် စာကလေးငှက်များ နင်းခြေနေသော ဇော်လွမ်းကို ဖွာဖွာသလဲ...

‘ဟေ့ကောင် ဇော်လွမ်း သွားလုပ်နေတဲ့ ကျွတ်လုပ်ထားတာကွ သွားဖျက်ရင် ထူးပယောဂိတတ်တယ်’

‘သွားစမ်းပါ ကိုအောင်ကြီးကြောက်ကို မကြောက်တတ်တာ။ ဒါပင်လှလို့ ကျွန်တော်တို့ အလုပ် အဆင်မပြေတာ ဖြစ်မယ်’

ဟု ဆိုကာ နှုတ်ကာ ကြမ်းတမ်းသော စကားလုံးများဖြင့် ဆဲဆိုပြီး ထိုသီတံဖြင့် သီထားသော ဖား၊ ငါးငှက်များအား သေး(ကျင်ငယ်ရည်)ဖြင့် ဖိုက်ရိုင်းစွာ ပန်းလိုက်ပါတော့သည်။

အောင်ကြီးတို့မှာ ဇော်လွမ်းလုပ်ရပ်ကြောင့် လွန်စွာ ကြောက်လန့်သွားရသည်။ ဇော်လွမ်းအား ငါးမကောင်းဆိုးဝါး အန္တရာယ်ပြုမှာမဟုတ်လည်း စိုးရိမ်သွား၏။ ဇော်လွမ်းကတော့ စိတ်ကြိုက်ပြုမူပြီးသော် စိတ်ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် ခရီးဆက်ခဲ့သည်။

အားလုံးမှာ ဇော်လွမ်းအတွက် ဒီထိုတ်လန့်မှုဖြင့် စကားပင် မပြောနိုင်

www.burmeseclassic.com

ကြာဘဲ ည(၈)နာရီကျော်လောက်တွင် အိမ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြပါသည်။

ဇော်လွမ်း အိမ်ပေါ်သို့ တက်ချိန်၌ အမွှေးရှိသော တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင် မိုးရေရှိထားသည့် စိမ်းရွှေရွှေအနံ့မျိုး နှာခေါင်းထဲ ဝင်ရောက်လာပြီး ဇော်လွမ်း၏ (၃)နှစ်သားသမီးလေးမှာ လည်း တစ်စုံတစ်ခုကို ကြောက်လန့် သလို ငယ်သံပါအောင် ထအော်ခဲ့ပါ တော့သည်။

အချိန်အတော်ကြာမှ အငိုတိတ် သွား၏။ ဇော်လွမ်းမှာလည်း ခရီးပန်း လာသည်ဖြစ်၍ ကလေးအငိုတိတ် ကတည်းက မေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ ပါတော့သည်။

ဇော်လွမ်း အိပ်ပျော်နေစဉ် အမွှေး အမှင်များဖြင့် သာမန်လူ (၃)ကိုယ်စာ လောက်ရှိသော လူကြီးတစ်ဦးသည် သူ့အပေါ် ခွတက်၍ သူ့အား လည်ပင်း ညစ်နေသည်ကို အိပ်မက်လိုလို အပြင် မှာလိုလို သူ ခံစားမိ၏။ ထို့ကြောင့် ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် ကူပါ ကယ်ပါ ထအော်မိတော့သည်။

အိမ်ရှိ သူ့ဇနီးက ဘာဖြစ်တာလဲဟု မေးကြည့်သောအခါ အထက်ပါ အကြောင်းအရာများကို တစ်လုံးမကျန် ပြန်ပြောပြ၍ ညအမှောင်အောက်ဝယ် အိမ်ထဲရံများကို ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ကြည့်ကာ ကြောက်ပါတယ်။ ကူပါ ကယ်ပါ ထအော်ပြန်လေသည်။

ဤသို့လျှင် ထိုနေရာမှစပြီး ကိုဇော် လွမ်းတစ်ယောက် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကူပါ၊ ကယ်ပါ အော်ပြီး အရှုတစ်ယောက်လို ထမင်းစားရမှန်း၊ ရေသောက်ရမှန်းပင် မသိတော့ပါချေ။

အောင်ကြီးတို့(၃)ယောက်ကတော့ ဇော်လွမ်း ကျတ်လုပ်ထားသော ဖား၊ ငါး၊ ငှက်များ သိတံကို လွှင့်ပစ်ပြီး

ညစ်ညမ်းစွာ ဆဲဆိုပြုကျင့်သောကြောင့် ပယောဂ ကပ်ငြိနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိကြသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူတို့ ရွာတစ် ကြောတွင် နာမည်ကြီးသော ပယောဂ ဆရာကြီး ဆရာမြိုင်ထံ ဇော်လွမ်းကို ခေါ်ဆောင်သွားကြပါသည်။ ဆရာမြိုင် မှာ အသက်(၅၀)ကျော်အရွယ်ရှိပြီး ဖြစ်ပြီး အိမ်ထောင်မရှိပါ။ မုဆိုးမ ညီမ ဖြစ်သူနှင့် တူ၊ တူမများနှင့်အတူ နေထိုင်ပါသည်။

ဆရာမြိုင် အိမ်ရောက်သော် ဆရာ ကြီးက အကြောင်းစုံကို မေးမြန်းပြီး သူ ကုနေကျပုံစံအတိုင်း ဆိုင်ရာပိုင်ရာ များကို ပွဲပေး၍ အကြမ်းစီးဖြင့် ကုလေ ၏။ ဆရာ ကုသရာတွင် ဇော်လွမ်းမှာ ထူးထူးခြားခြား ထဖောက်ပြန်ခြင်း လုံးဝ မရှိဘဲ အတော်အတန် တည်ငြိမ် နေပါသည်။

ထို့နောက် ကုသမှု ပြီးစီးပြီ ဖြစ် သဖြင့် အောင်ကြီးတို့လည်း ဇော်လွမ်း ကိုခေါ်၍ အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့ကြပါတော့ သည်။

ထိုညတစ်ညလုံး ဇော်လွမ်းတစ် ယောက် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်ခဲ့သော် လည်း ဇော်လွမ်း ပယောဂကို ကုသ ပေးသော ဆရာမြိုင်မှာ လုံးဝ မအိပ်

နိုင်ပါ။ တစ်ညလုံး အိမ်ထဲတွင် လမ်း လျှောက်၍ တစ်ခုခုကို စိုးရိမ်သဖြင့် ပုတီးစိပ်နေ၏။

ထို့ကြောင့် ဆရာမြိုင်၏ ညီမဖြစ်သူ က ဘာကြောင့် မအိပ်ကြောင်း မေးကြည့်လေသည်။ ထိုအခါ ဆရာ မြိုင်က ညီမဖြစ်သူကို စိုးရိမ်ကြီးသော မျက်နှာဖြင့်...

‘ငါ့ ဟာသွားပြီး ဒီတစ်ခါတော့ ငါ့အလှည့် ဖြစ်ပြီး ငါ့ကိန်းပိုနေခိုက်နဲ့ ကြာသွားလို့ ငါ့ခံရ တော့မယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

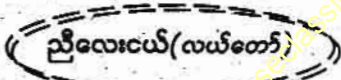
ဇော်လွမ်းတစ်ယောက် ပယောဂ ကောင်းသွားသော်လည်း ထိုနေ့နံနက် အရှုတစ်တက်ချိန်လောက်တွင် ဆရာ မြိုင် ဆုံးသွားလေသည်။ ဆရာမြိုင် မနေ့ညက ပြောခဲ့သော စကားအရ ပယောဂ ကပ်ငြိသူတိုင်းကို အောင်နိုင် စွာ ကုသပေးခဲ့ဖူးသော်လည်း ယခုအခါ ဆရာမြိုင် ကံနိမ့်နေ၍ ပြန်ခံခဲ့ရကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဆရာမြိုင်အတွက် စာရေးသူတို့ ရွာတစ်ကြောလုံး မည်သူမှ စိတ် မကောင်းနိုင်ကြပါ။ ပယောဂကုရာတွင် အားကိုးရသော ဆရာတစ်ဆူဖြစ်သည့် အတွက်လည်း နှမြောမိပါ၏။

ဆရာမြိုင်ဆုံးသွားသော နံနက်၌ ဆရာမြိုင်၏ အိမ်တလင်းတွင် ဖား၊ ငါးနှင့် စာကလေးငှက်များကို အရေခွဲ နှာ၍ သီထားသော သီတံအား ထူးခြား စွာ တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။

[ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အမည်များ လွှဲပြောင်း ရေးဖွဲ့ပါသည်။]

စာရှုသူများအား အစဉ်လေးစားလျက်

ခွေးဟောင်းနိုင်တဲ့

မု-မိ-အာ အမွမ်းမှန်

ကျင့်စဉ်

မျိုးတု
(ညောင်လေးပင်)

လွန်ခဲ့သော(၁၀)နှစ်ကျော်က ကျွန်ုပ်သည် ညောင်လေးပင်မြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။

ရုပ်ရှင်ရုံကြီးတစ်ခုကို ကန်ထရိုက်စနစ်ဖြင့် ငှားရမ်း၍ ရုပ်ရှင်ပြသခြင်းနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုခဲ့သည်။

ရုပ်ရှင်ပြီးချိန် ညဉ့်နက်ကာလ (၁၁) နာရီနှင့် (၁၂)နာရီတွင် မိမိအိမ်သို့ ပြန်ပြန်ဖြစ်သည်။

ပြန်ချိန်မှာ လူခြေတိတ်ဆိတ်ပြီး အားလုံးလိုလို အိပ်မောကျနေချိန်ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လျှပ်စစ်မီးပျက်သော အမှောင်ညများနှင့် ကြုံရသည်။

တစ်ကိုယ်တည်း စက်ဘီးနင်းရင်း နှစ်တောင့်ထိုး ဓာတ်မီးကလေးကို အဖော်ပြု၍ ပြန်ရသည်မှာ ကြက်သီးထဖွယ်ကောင်းသည်။ အမှောင်ထုလွှမ်းခြုံသော ညဉ့်များသည် ချောက်ချားစရာ ကောင်းတတ်ကြောင်း ခရီးသွားဖူးသူတိုင်း သိကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏နေအိမ်မှာ ညောင်လေးပင်မြို့၊ မြို့(၂)ကြားတောရလမ်းမှာရှိသည်။ ရန်ကုန်-မန္တလေး ကားလမ်းမကြီးမှ စာတိုက်လမ်းသို့ဝင်ပြီး ကြားတောရလမ်းသို့ တပ်မတော်တပ်ရင်းခြံကြီး တစ်ခုကို ကျော်ဖြတ်သွားရသည်။

နွေဦးရာသီဖြစ်၍ ကုက္ကိုသီးများ တဖြောက်ဖြောက် ကြွနေသည်။ လေသုတ်လိုက်သောအခါ ရွက်ကြွေ

များသည် မျက်နှာနှင့် ကိုယ်လုံးများကို ထိတိုက်ရင်း မြေသို့ သက်ဆင်းကြသည်။

ပြန်နေကျလမ်းလည်းဖြစ်သဘာဝ အနေအထားကို လေ့ကျက်မိပြီးဖြစ်၍ စိုးရိမ်စိတ် မရှိလှသော်လည်း မှောင်မိုက်ညများကမူ စိတ်ကို လေးလံထိုင်းမိုင်းစေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဓာတ်မီးအလင်းရောင်နှင့် စက်ဘီးကို မှန်မှန်နင်းရင်းမှ မမျှော်လင့်ဘဲ ဓာတ်မီးမှာ လျှာကပ်ပြီး ရှေ့သို့ ထိုး၍မရအောင် ဖြစ်သွားသည်။ အမှောင် ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်သော အမှောင်၊ ကြယ်တစ်ပွင့်တလေပင် မလင်းလက်ဘဲ ထိုနေ့ညက ထူးခြားစွာ မှောင်အတိကျခဲ့ခြင်းနှင့် ကြုံရသည်။

ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် တပ်ဦးအောင် ချမ်းသာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအနီး မရောက်တရောက်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် အမှောင်ကို အားပြုရင်း မှန်းဆ၍ စမ်းတဝါးဝါး လျှောက်လာသည်။

ထိုစဉ်တွင် ဝုတ်ခနဲခွေးကြီးတစ်ကောင်၏ အောင်မြင်သော ဟောင်းသံကြီး ဟိန်းထွက်လာသည်။ ပြီးသော် ခွေးပေါင်းများစွာတို့ တဝုတ်ဝုတ်

ဟောင်းသံများနှင့် ခွေးနံ့များကို ခံစားလိုက်ရသည်။

အမှောင်ကြောင့် ကြောက်ရွံ့စိတ်များသည် ခွေးပေါင်းများစွာ၏ ပိတ်ဆို့ဟိန်းဟောက်သံများကို ကြားရသောအခါ ခောက်တည်ရာမဲ့သလို ဖြစ်သွားသည်။ ကြောက်စိတ်များကြားတွင် အတွေးတစ်ခု လက်ခနဲ ဝင်လာသည်။

ကျွန်ုပ် အောင်ချမ်းသာ တပ်ဦးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းရှေ့သို့ ရောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုကျောင်းတွင် ရွာတွင်းမှ ခွေးများကို ပိုလျှံသော ဆွမ်းများကို ကျွေးထား၍ ခွေးပေါင်းများစွာတို့ စုဝေးမိကြသည်။

ထိုခွေးအုပ်စုကြီးသည် လမိုက်ည

ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်းဝန်းကိုက်ဆွဲတော့မည့် အနေအထားမျိုးဖြစ်သည်။ ခွေးတို့၏ သဘာဝမှာ ညဉ့်ကာလများတွင် မည်းမည်းမြင်တိုင်း ဟောင်ကြသည်။ အူကြသည်။

လူတို့ မမြင်နိုင်သော ပရလောကများကိုလည်း ခွေးတို့ မြင်နိုင်စွမ်းကြသည်။ ထိုအခြေအနေများကြောင့်ပင် မှောင်မိုက်သော ညဉ့်များနှင့် ခွေးတို့၏ သဘာဝမှာ တွဲဖက်ဆက်နွယ်နေပြီး ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ရှိနေတတ်သည်။

ကျွန်ုပ် သရဲ မကြောက်ပါ။ ခွေးများကိုတော့ ကြောက်ပါသည်။ သို့သော် လက်ခနဲပေါ်လာသော ကျွန်ုပ်၏ အတွေးနှင့်အတူ မိမိကြောက်စိတ်များကို ပြန်လည် မောင်းထုတ်နိုင်လိုက်သည်။

* * *

ကျွန်ုပ် မိတ္ထီလာခရိုင်၊ မလိုင်မြို့နယ်၊ ရွှေပေါ်ကျွန်း စေတော်ဝင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ မကြာခဏ ဆိုသလို ရောက်ရှိခဲ့ဖူးသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ကုန်းသတ္တဝါရှောင်ကြဉ်ရေး ကျင့်စဉ်ကို လက်ခံကျင့်သုံးသူဖြစ်ပြီး စရဏကျင့်စဉ်များကိုလည်း အားထုတ်ခဲ့ဖူးသည်။

ထိုစဉ်က ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်အဘိုးသိန်းခေါ် လူသူတော်ကြီး ပေးထားသော ဂါထာတော်(မန္တန်)တစ်ပုဒ် ခန့်ထားသည်။

ထိုမန္တန်ကြောင့် ကျွန်ုပ် အားတက်သွားသည်။ လက်တစ်ကမ်းတွင် သရဲမီးနေသလို တဝတ်ဝတ်နှင့် ဝိုင်းကြီးဖတ်လည် ဆူညံဟောင်ပွက်နေသော ခွေးများအလယ်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ထိုမန္တန်ကို အားမာန်ထည့်၍ ဌာန်

ကရိုဏ်းကျကျ တတွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

ဂါထာရွတ်ဆို၍ (၂)ခေါက်၊ (၃)ခေါက် အရောက်တွင် ခွေးသံများ တစ်စတစ်စ အားပျော့လျော့နည်းသွားသည်။ တဖြည်းဖြည်း တိုးရာမှ တိတ်သွားသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်အပါးမှ သူတို့ ထွက်ခွာသွားကြသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရလေတော့သည်။

ထိုဂါထာမှာ လွယ်လွန်းသည်။ တိုလွန်းသည်။ သို့သော် သဒ္ဒါဓာတ်အား ကောင်းဖို့လိုသည်။ ယုံကြည်လျှင် ရဲရင့်သည်ဟူသော စကားရှိသည်။

ကျွန်ုပ်က ရွှေပေါ်ကျွန်း ဝေနေယျပီပီ အဘိုးသိန်းကိုလည်း ယုံသည်။ ဂါထာတော်ကိုလည်း ယုံကြည်ပါသည်။

ဤတွင် ကျွန်ုပ် ဂါထာကို တင်ပြပါမည်။ ယုံကြည်ရဲရင့်စွာ ကျင့်သုံးရွတ်ဆိုဖို့တော့လိုသည်။ ဂါထာမှာ...

ဥုံ ပု-ဒိ-အာ၊ ဥုံ ပု-ဒိ-အာ၊ ဥုံ ပု-ဒိ-အာ၊ ဟူ၍ ခွေးဟောင်ခြင်း မရပ်သရွေ့ အရှိန်ကောင်းကောင်းနှင့် အသံထွက်ရွတ်ဆိုပွားများရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

* * *

“ပု ဒိ အာ”ဆိုသော ဉာဏ်တော် မြတ်သုံးဆူကို ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်းလိုလို ကြားဖူးကြသည်။

“ပု ဒိ အာ”မှာ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဉာဏ်တော် သုံးပါးကို အတိုကောက် မှတ်သားထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဂန္ထီရနယ်ပယ်တွင် မပါမပြီး အလွန်ခရီးရောက်သော အကွရာ(၃)လုံး ဖြစ်သည်။ အလွန် အစွမ်းထက်သည်။

အဘယ်မျှ အစွမ်းထက်သနည်း ဆိုသော် သုံးစွဲသူ၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကို လိုက်၍ လိုတိုင်းရ တတိုင်းဖြစ် ကုမ္ဘာသယအစွမ်းဟုပင် ဆိုရပါမည်။ အင်းအိုင်၊ ဓါးလှည့်၊ လက်ဖွဲ့၊ အစီအမံများ၊ ဆေးဝါးမန္တန်များတွင် အမျိုးမျိုး အသုံးပြုသော သိဒ္ဓိမြောက်အကွရာစာလုံးများဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ် ရွှေပေါ်ကျွန်းကို ရောက်ခဲ့စဉ်က အဘိုးသိန်း၏ (စပေဝ)အကွရာများနှင့် စီမံတည်ဆောက်ထားသော မဟာအင်းဝဆောင်တွင် အကြိမ်ကြိမ် တည်းခိုခဲ့ဖူးသည်။ ထိုစဉ်က အဘိုးသိန်းက ကျွန်ုပ်ကို “ပု ဒိ အာ” မန္တန်အကြောင်း ပြောပြခဲ့ဖူးသည်။

ဒီလိုကွယ် ဝါပြောရုံပီးရှေးကာလတုန်းက ရွှေပေါ်ကျွန်း သာသနာကြီး ဖွင့်လှစ်သေးခင်မှာ အဘိုးဟာ ကျောင်းသားလို ကပ္ပိယလို အနိမ့်နိမ့် သရုပ်ဆောင်ပြီး ဆရာတော်ရဲ့ ပါရမီကို ဖြည့်ခဲ့တာကုန်။

တစ်ရွာလုံးကို ဆွမ်းအုပ်တို့ ဆွမ်းချိုတို့ လိုက်ပို့ရတာလေ။ ဒီတော့ ငွေးတွေနဲ့ ဟိုခွင်လို ဖရားနဲ့ အဲဒါနဲ့ ဆရာတော်ကြီးက ပိုကို “ပု-ဒိ-အာ” မန္တန်ကို ဌာန်နဲ့မာန်ရွတ်ဖို့ သင်ပေးခဲ့တာကုန်။

“ပု-ဒိ-အာ”ဆိုတာ နည်းနည်းနောနော စွမ်းတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တိုမြတ်စွာတုနာရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကြီးကို ဖရမီ ရှေ့ပြေး ရရှိခဲ့တဲ့ ဉာဏ်တော်ကြီးတွေပဲ။ ယင်း အဓိပ္ပာယ် သိတယ်မဟုတ်လား။

‘မိန့်ပါဦး အဘိုးရယ်’

တို့မှာ ဘုရားရှင် အလောင်းတော် မြတ်ကြီးဟာ အပရာဇိတပလ္လင်တော် ပေါ်မှာ မဟာဗောဓိပင်ကို နောက်ခံပြုပြီး အရှေ့ဘက်အရပ်ကို မျက်နှာမူလို့ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေတော်မူရင်း မာရ်နတ်မင်းကို ပါရမီတော်အစွမ်းနဲ့ ခုခံနိုင်နင်းတော်မူခဲ့တယ်ကွယ်။

ပြီးမှ ဝိပဿနာတရားတော်ကို ဆရာမကူ သယံဇ္ဈာန်ရှုပွားတော်မူခဲ့တယ်။

ညဉ့်ဦးယံအချိန်မှာ မိမိ သူတစ်ပါးတို့ရဲ့ ရှေးဘဝများကို သိမြင်နိုင်စွမ်းတဲ့ “ပု” ဆိုတဲ့ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်တော်ကို ရတော်မူတယ်။

သန်းခေါင်ယံမှာ အနီးအဝေးမဟူနတ်မျက်စိပမာ ထိုးဖောက်မြင်နိုင်စွမ်းတဲ့ “ဒိ” ဆိုတဲ့ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်တော်ကို ရတော်မူတယ်။

မိုးသောက်ယံလို့ခေါ်တဲ့ အရုဏ်တက်ချိန်မှာတော့ သစ္စာလေးအင်ကို သိမြင်တော်မူရာ “အာ” ဆိုတဲ့ အာသဝက္ခယဉာဏ်တော်လို့ ခေါ်တဲ့ အရဟတ္တဖက်ဉာဏ်တော်ကြီးကို ရတော်မူခဲ့တာကလား။

အဘိုးသိန်းနှင့် ကျွန်ုပ်သည် ရွှေပေါ်ကျွန်း၏ ဆောင်းတွင်း နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင် အညာကောက်ညှင်းပေါင်းနှင့် ဗယာကြော်တို့ကို လက်ဖက်ရည်ကြမ်းနှင့် စားသောက်ကြရင်း စကားကောင်းနေခဲ့ကြသည်။

အဘိုးသည် ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက်ကို သောက်ရင်းမှ စကားဆက်ပြန်ပါသည်။

မင်းကြားဖူးမှာပေါ့။ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကျင့်စဉ်တစ်ခုမှာ ဆည်းဆာသုံးချက် ကောင်းကျိုးတက်ဆိုတဲ့ ကျင့်စဉ်တော်ထဲမှာ ညဉ့်ဦးယံ(နေဝင်ချိန်)၊ နောက် သန်းခေါင်

ယံ ညဉ့်(၁၂)နာရီကျော်စအချိန်နှင့် မိုးသောက်ယံ နံနက်အရုဏ်တက်စအချိန်တွေမှာ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ဉာဏ်တော် (၃)ပါးဖြစ်တဲ့ “ပု-ဒိ-အာ” မန္တန်ကို မိမိတို့စွမ်းနိုင်သလို အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး ပုတီးပတ် ပွားများရတယ်။

ပွားများပုံက ပထမ ညဉ့်ဦးယံမှာ “ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏသမ္ပန္နော” လို့ ပွား။ ညဉ့်သန်းခေါင်ယံကျတော့ “ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏသမ္ပန္နော” မိုးသောက်ယံမှာ “အာသဝက္ခယဉာဏသမ္ပန္နော” ပေါ့။ ဒီလို ပွားများရင် လောကီလောကုတ္တရာ မဖော်ပြနိုင်တဲ့ အကျိုးတရားတွေကို ရနိုင်တယ်ဗျ။

“ပု-ဒိ-အာ” ဆိုလို့ ခွေးမကိုက်ခွေးမဟောင်တဲ့ အကျိုးလောကီသာပေးတဲ့ ဂါထာဆိုပြီး မင်း ပေါ့ပေါ့ကလေးတွေ့မိမှာစိုးလို့ အဘိုးက ရှင်းပြတာကွယ်။

အဖိုး မဖြတ်နိုင်ဘူး။ အသေးအဖွဲ့ကလေးကစပြီး အကြီးကျယ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာရောက်အောင် ပို့ဆောင်ပေးနိုင်တယ်လို့ မှတ်ကွယ်’

ဟူ၍ ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြနေခဲ့ပါသည်။

အေး တစ်ဆက်တည်း မင်းကို ပြောဖို့ ကျန်တာလေး ပြောရဦးမယ်။ ခွေးတွေနဲ့တွေ့လို့ ဒီဂါထာကို ရွတ်ရင် ခွေးတွေဟာ အာစီးထည့်ထားသလို ဖြစ်ပြီး နှုတ်ပိတ်သွားကြတယ်နော်။

ခွေးတွေ မဟောင်လို့ သူတို့နဲ့လွတ်တဲ့နေရာရောက်ရင် “ဥုံ အာ-ဒိ-ပု” လို့ ဂါထာပြန်ကို အပြန်အလှန် ရွတ်ပေးရသကွယ့်။ ဒါမှသာ သူတို့တံတွေ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် သဘာဝအတိုင်း ပြန်ဟောင်နိုင်ကြတယ်။

နို့ရင် တော်တော်နဲ့ မဟောင်တတ်သလိုမျိုး ဖြစ်နေတယ်လေ။ မယုံမရှိ

နဲ့ ကိုယ်တွေ့ဗျ။ ကျွန်ုပ် ဘိုးတော်သိန်း၏ ပု-ဒိ-အာနှင့် ပတ်သက်သော စွမ်းအင်ထူးများကို အမှတ်တရ သတိရှိစွာ ပြန်လည်အသုံးချနိုင်မိ၍ ခွေးတို့၏ အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းခဲ့ရသည်မှာ ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ကျွန်ုပ် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ညကြီးမင်းကြီး ညဉ့်နက်သန်းခေါင် အမှောင်ကြီးထဲ၌ ကျွန်ုပ်သည် ခွေးများနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။

ထိုအချိန်တွင် မြို့နယ်မီးသတ်မျှော်စင်ကြီးမှ အချက်ပေးသံချောင်းခေါက်သံ (၁၂)ချက်တိတိ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဝမ်းမြောက်ပေါ့ပါးစွာ ရပ်နေရာမှ မြေလှမ်းသစ်ကို လှမ်းရန် ပြင်လိုက်သည်။

ကံအားလျော်စွာ လျှာကပ်နေသော လက်နှိပ်ဓာတ်မီးသည် ပြန်၍ လင်းလာသည်။ ကြယ်ကလေးများ ကောင်းကင်ထက်မှ မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်နှင့် လင်းလက်လာကြသည်။

ညဉ့်ယံသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သော်လည်း ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့် ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်း ခညောင်းလျက်ရှိသည်။

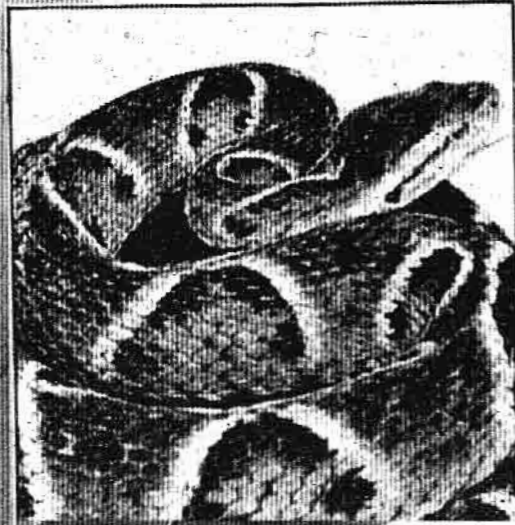
ကျွန်ုပ်သည် ရွှင်လန်းတက်ကြွစွာ စက်ဘီးကို မှန်မှန်နင်းရင်း တပ်ဦးအောင်ချမ်းသာ ဘုန်းကြီးကျောင်းရှေ့မှ ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်တွင် “ ဥုံ အာ-ဒိ-ပု ” ဆိုသော ဂါထာပြန်ကို ကျွန်ုပ် မမေ့မလျော့ ရွတ်ဆိုခဲ့ပါသည်။

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့် (ညောင်လေးပင်)

မာဗို (ရမ်းမောမြေ)

မြောက်ပိုင်းသော ဂန္ဓိရုညာ

ကျွန်မရောက်နေတဲ့ နေရာကတော့ ဩဇာရှိနယ်၊ ပေါင်းတလည်အုပ်စု နေရာကုန်းရွာကလေးပါ။ ဒီရွာကို ဆိုက်ရိုက်ပြန်စနစ်နဲ့ သြဂဲနစ် သဘာဝ ဆတ်မြေဩဇာ ဖြန့်ဖြူးဖို့ ရောက်လာ ခြင်းပါ။

ဓာတုပေဒ ဓာတ်မြေဩဇာနဲ့ ပိုး သတ်ဆေးတွေရဲ့ ဆိုးကျိုးက ဓာတု ဓာတ်ကြွင်းအန္တရာယ်ရှိလို့ လူတွေကို အဆိပ်အတောက် ဖြစ်စေတတ်ပါ တယ်။ ရောဂါမျိုးစုံလဲ ရှေ့တတ်ပါ တယ်။

သြဂဲနစ် သဘာဝဓာတ်မြေ ဩဇာက အဆိပ်အတောက်လဲ မရှိဘူး။ ပိုးသတ်ဆေးလဲ သိပ်မလိုလို့ လူတွေရဲ့ ကျန်းမာရေးကို အထောက်အကူ ပြုစေနိုင်ပါတယ်။ ဓာတုဆိုးကျိုးတွေကြောင့် အဆိပ် သင့်နေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးထဲက လူသားတွေ ကို ကယ်တင်ခွင့်ရတဲ့ လုပ်ငန်းမို့ ဒီ လုပ်ငန်းကို ကျွန်မ သဘောကျမိပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် အဆိပ်အားလုံးကို တော့ ကျွန်မ မဖယ်ရှားပေးနိုင်ပါဘူး။ ကျွန်မရဲ့ လုပ်ငန်းသဘောအရ ရွာ စဉ် ဟောပြောပွဲတွေ လုပ်ပေးရင်း ကြားခဲ့ရတဲ့ သတင်းကတော့ မြေဆိုး အန္တရာယ်တွေ ရှိနေတယ်။ ဆေးမမီ ဘူး။ အသေအပျောက် များတယ်တဲ့။ စပါးသိမ်းချိန်မှာရော၊ စပါးစိုက်ဖို့ ရေ လွှတ်ချိန်မှာရောတဲ့။

ကျွန်မလဲ ဒီအန္တရာယ်ကိုတော့ အလွန် ကြောက်မိပါတယ်။ ဒီအတွက် လဲ လူကြီးသူမတွေ ပြောလို့ ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်လုံး မရွတ်နိုင်တောင် ခန္ဓ သုတ်ကိုတော့ အလေးပေး ရွတ်ဖို့ပါ တယ်။ ခန္ဓသုတ်က အဆိပ်ရှိသော

သတ္တဝါများဘေးက ကင်းအောင် နဂါး မျိုးနွယ်စုတွေနဲ့ အဆိပ်ရှိတဲ့ သတ္တဝါ တွေကို မေတ္တာပို့တဲ့ သုတ်ပါပဲ။

ဒီအဆိပ်က လွတ်ကင်းအောင် ခန္ဓ သုတ်တော်အပြင် ဘာတွေများ ရှိလေ ဦးမလဲလို့ သွားလာရင်း စနည်းနာမိ တော့ သာယာဝတီ ဆရာစံနယ်မြေ က မြွေဆရာတစ်ဦးအကြောင်း သတင်းရခဲ့မိပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်မလုပ်ငန်းအရ နယ် မြေသစ်မှာ မိတ်သစ်များလဲ ရှာရင်း မြွေဆိပ်ကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်တဲ့ ပညာ ဗဟုသုတလဲ ရှာဖွေချင်တာနဲ့ အဲဒီ မြွေဆရာရှိတဲ့ သာယာဝတီအနောက် ပိုင်း၊ မြစ်မခမြစ် အနောက်ဘက် ကမ်းနဖူးက အိပ်လဟာဆိုတဲ့ ရွာ လေးက တိုင်းရင်းဆေးဆရာ ဦးခင် သောင်းရဲ့ အိမ်ကို ရောက်သွားခဲ့ပါ တယ်။ ဆရာနဲ့ သိချင်တာလေးတွေ မေးမြစ်ခဲ့ပါတယ်။

‘ဆရာက တိုင်းရင်းဆေးဆရာနော်’ ‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဘာရောဂါတွေကို အဓိကထားပြီး ကုသပါသလဲ’

‘အကြောနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာနဲ့ ပိုးထိ(မြွေကိုက်)တဲ့ လူနာတွေပါ’

‘ပိုးထိတဲ့လူနာတွေ အတော်များများ ကုသပေးခဲ့ပြီပေါ့နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ လူနာအတော်များများ ကုသပေး ခဲ့ရပါတယ်။ ခုထိတော့ တစ်ယောက်ပဲ အစိတ်အစဉ် ရှိပါသေးတယ်။ အဲဒီလဲ လူနာ က ကျွန်တော် မသိလိုက်ဘဲ ဖားသင့်တဲ့ အစာတွေ စားမိလို့ ဖြစ်သွားတာပါ’

‘ဒါဆို ဆရာပညာက အတော်စွမ်း တာပဲ’

‘ကျွန်တော့်ပညာလို့ ယူဆရုံပဲဘူး ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်ကို ဒီပညာပေးတဲ့ဆရာ ရှိနေပါ

တယ်။ ကျွန်တော့်ဆရာရဲ့ ပညာပါ’

‘ဟုတ်လား။ ဒါဆို ဆရာဆရာက အတော် စွမ်းမှာပေါ့နော်။ တွေ့ဖို့ လွယ်ရင်တော့ တွေ့ချင် ပါသေးတယ်’

‘အတော်ပါပဲ ခင်ဗျာ။

ကျွန်တော့် ဆရာ ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ အဓိဋ္ဌာန်လာဝင်နေတာ

မနေ့ကပဲ အဓိဋ္ဌာန်ရက် ပြည့်တယ်။ ကျောင်းမှာ တစ်ရက်။ နှစ်ရက်ဆက် နေဦးမယ်ဆိုပြီး ရှိနေပါတယ်။ ဆရာမ တွေ့ချင်ရင် လိုက်ပို့ပေးပါမယ်’

‘ဟုတ်လား။ ဒါဆို အတော်ပဲ ကျွန်မကို လိုက်ပို့ပေးပါ’

မြစ်မခကမ်းနဖူးအတိုင်း လျှောက်ပြီး တာကို ကျော်လိုက်တာနဲ့ ရွှေရောင်ဝင်း နေတဲ့ စေတီတော်နဲ့ ပန်ရနေတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို ဖူးမြင်တွေ့ လိုက်ရပါတယ်။

ကျောင်းကိုရောက်တော့ ဆရာ ကျောင်းနားက ကွမ်းခြံထဲမှာဆိုလို့ ခြံထဲအထိ လိုက်သွားပြီး မိတ်ဆက် စကား ပြောရပါတယ်။ ကျွန်မအမည်နဲ့ ကျွန်မလုပ်ငန်းအကြောင်းလဲ ပြောပြ လိုက်ပါတယ်။

‘တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်ဆရာမ။ ကျွန်တော့်နာမည် ဇော်ဟိတီးပါ။ ဆရာမရဲ့ “ရွက်စိမ်း” သဘာဝ ဓာတ်မြေဩဇာက အပင်တွေကို အဆိပ်အတောက် ကင်းစေတာ ပေါ့နော်’

‘အဲ ကျွန်မဆေးတွေကို စိတ်ပတ်စားနဲ့ဦး။ အဲဒီအကြောင်း နောက်မှပေး။ အခု ဆရာမိ လာတာက ကျွန်မက လူသားအားလုံးကို

အဆိပ် ကျွာက ကယ်တယ်လို့ ကြွေးကြော်နေတာ ဒီပေယျ ရွာတွေရောက်တာ မြွေအန္တရာယ် မြွေဆိပ်အကြောင်း အများကြီး ကြားခဲ့ရတယ်။ အဲဒီ အဆိပ်ဘေးက လွတ်အောင် တယ်လို့ ကာကွယ်ရမလဲ တယ်လို့ ကုသရမလဲ။ အဲဒီ ပညာရပ်ကို ကျွန်မတို့လို သာယာဝတီ လေ့လာလိုက်စားလို့ရမလား။

အဲဒီတွေ သိရင်လို့ လာခဲ့တာပါ ဆရာ

‘လူတိုင်း သိသင့်တဲ့ ပညာရပ်ပါ။ လူတိုင်း သင်ယူလွယ်တဲ့ ပညာရပ်ပါ။ ဒီအကြောင်းတွေ ပြောပြရမယ်ဆိုရင် အချိန်နည်းနည်း ယူပြီးမှ မြစ်လိမ့်မယ်’

‘ကျောင်းဆရာ ဧည့်သည်ခေါ်ပြီး ကျောင်းပေါ်လာလေ။ ရေခန်းသောက် ရင်း စကားပြောကြပေါ့’

‘ဟော ဆရာတော် ခေါ်နေပြီ။ ကျောင်းပေါ်သွားရအောင် ဆရာမ ကျောင်းပေါ်မှာ ပြောပြပါမယ်’

‘နေပါဦး။ ဆရာက ဆေးဆရာလား ကျောင်းဆရာလား’

‘ကဲ ဦးခင်သောင်းရေ ကျုပ် ဒီ မေးခွန်းကို ဘယ်လိုဖြေရမလဲ’

‘ကျွန်တော်တို့ဆရာက ကျောင်း ဆရာလူထွက် မြွေပညာသင်ပေးတဲ့ မြွေဆရာပါ’

‘နှစ်ထပ်ကိန်းရင်းနဲ့ ဆရာပေါ့’

‘ဟာ ဆရာက နှစ်ထပ်မကဘူး။ ဆယ်ထပ်လောက် ရှိမလားပဲ’

‘ညွှန်းလှချည့်လား ဆရာ ဦးခင် သောင်းရဲ့’

‘အဟုတ်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကြားမရဘူး။ တတ်ထားတဲ့ ပညာတွေဘာလဲ အများကြီးပဲ’

‘အများကြီးဆိုတာ ဘာခေါင်းစဉ်

တွေလဲ မသိရသေးတော့ စိတ်မဝင်စား
သေးဘူး။ အခုသိထားတဲ့ မြွေပညာ
အကြောင်းပဲ ပြောပြပေးပါ ဆရာ။
ကျောင်းဆရာတစ်ဦးက ဘယ်လိုဘယ်
ပုံ မြွေပညာရပ်ကို စိတ်ဝင်စားသွား
တာလဲ'

'ကျွန်တော် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်က ဒီ
နယ်က ရွာတစ်ရွာမှာ တာဝန်ကျတုန်း
တပေါ့။ ကျွန်တော် တပည့်လေးနှစ်
ယောက် ပိုးထိပြီး အသက်ဆုံးခဲ့ကြ
တယ်။ မြို့နဲ့ အလှမ်းဝေးတယ်။ လမ်း
ကြမ်းတယ်။ ငွေကြေး မပြည့်စုံဘူး။
ပြီးတော့ အားကိုးလောက်တဲ့ ဆရာ
သမားလဲ မရှိဘူး။ တပည့်လေးတွေရဲ့
အသုဘမှာ ချိုးပွဲချပြီး ငိုခဲ့ရပါတယ်။
အဲဒီမှာတင် တောမှာနေရတိုင်း။
ငွေမရှိတိုင်း။ ဆေးရုံဆေးခန်းနဲ့ အလှမ်း
ဝေးတိုင်း ဒီမြွေအန္တရာယ်ကြောင့်
အသက်တွေ ဆုံးရှုံးရတော့မှာလား။
မြွေပညာကို ငါ့ မရမနေ လိုက်စားပြီး
လူတွေရဲ့ အသက်ကို ကယ်တင်မယ်လို့
သန္နိဋ္ဌာန်ချပြီး ဒီပညာရပ်နောက်ကို
လိုက်ခဲ့တော့တာပါပဲ'

'မြွေပညာယူခဲ့တဲ့ ဆရာတွေကို သိ
ခွင့်ရှိမလား ဆရာ'

'ပထမလက်ဦးဆရာကတော့ ပဲခူးတိုင်း
သာယာဝတီမြို့နယ် သဲဖြူကျွန်းက ဝေယန္တ
ကျောင်းထိုင် ဆရာတော် ဦးဥတ္တမသာရပါ။
ဒုတိယဆရာကတော့ ရန်ကင်းတိုင်း လှိုင်
သာယာက ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်ပါ။
အမှန်က ဆရာကြီးဟာ မြွေဆရာ ယုတ်ပါ
ဘူး။ နာမည်ကြီး သိုင်းဆရာပါ။ မြတ်စောညီ
နောင် သိုင်းအဖွဲ့ရဲ့ ဦးဆောင်ဆရာကြီးပါ။
တတိယဆရာကတော့ ဇရာထိတိုင်း
လှထောမြို့နယ် ဘုန်းတော်ပြည့်အုပ်စု ရွာ
မြို့ကုန်း ဆရာကြီးစံတင်နဲ့ ဆရာမကြီး
အိမ်ကြည်တို့ပါ'

'မြွေ ဆရာဖြစ်ယူပုံ အသေးစိတ်ကို
ရော ဗဟုသုတအဖြစ် ပြောပြနိုင်မလား
ဆရာ'

'ရပါတယ်။ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် နွေမှာ
သဲဖြူက ဝေယန္တ ဆရာတော်ဆီ
ရောက်ပါတယ်။ ဆရာတော်ဆီမှာ
ပညာယူတော့ ပွဲတစ်ပွဲပြင်ပြီး မြွေဆေး
ကို မြန်မာနှစ်ခွဲ စုတ်နဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး
အနှံ့ ပေါက်ရပါတယ်။ မြွေဆေးမှာ
မြွေဆိပ်ပါတော့ အဖျားတက်သလို ဖြစ်
ပြီး ခိုင်းကျသွားတာပဲ။ ပြီးတော့မှ
သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖင့်ပြီး အပ်ပါ
တယ်။ ဆရာဖြစ်အောင် အမိန့်
(ပြုလုပ်ပိုင်ခွင့်) အပ်တာပေါ့။

နောက်ပိုင်းမှာ မကြာခဏ ကျောင်း
ဝင်းအတွင်းက မြေသန့်မှာ ကန်တော့ပွဲ
ပြင် ရာဇမတ်ကာပြီး ဆေးပွဲ ထပ်တက်
တာမျိုး၊ ကန်ထဲမှာ ဖောင်လုပ်ပြီး
ဖောင်ပေါ် ပွဲပြင် ဆေးထပ်တာမျိုးတွေ
လုပ်ပေးပါတယ်။ အဲဒီလို ပွဲကြီးမျိုးတွေ
မှာ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ပွဲတွေသာမက
အနောက်မယ်တော်ပွဲတွေ၊ ကွင်း
အတွက် ပွဲတွေပါ ပြင်ရပါတယ်။ မြွေနဲ့
ပတ်သက်သမျှသော ပုဂ္ဂိုလ် အားလုံး
အတွက် ပွဲပြင်ပေးရတယ် ဆိုပါတော့။

ပြီးတော့မှ မြွေကိုလူနာကို ကုသတာ

စာတွေ လက်တွေ့သင်ရပါတယ်။ ဆိုပါတော့
မြွေပွေးအဆိပ်က သွေးကို အဆိပ် ဖျက်ဆီး
တယ်။ သွေးယိုစီးမှု ဖြစ်တတ်တယ်။ သူက
အကုသတယ်။ မြွေဟောက်အဆိပ်က အာရုံ
ကြောကို အဆိပ် ထိခိုက်စေတယ်။ လူ့လေး
အာလေး ဖြစ်လာတာ၊ ခြေလက်တွေ
ကွေးကောက်တာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ နာရီ
ဝက်အတွင်း လူကို ဒုက္ခဖြစ်သွားစေနိုင်
တယ်။

အဲဒီမှာက စပါးရိတ်ချိန်ဆိုရင် မြွေ
ကိုက် လူနာတွေ ကျောင်းမှာ မပြတ်
ဘူး။ ကျွန်တော်အဖို့ လက်တွေ့ကုထုံး
တွေ အများကြီး ရခဲ့ပါတယ်။ ဝေဒနာကို
တစ်သမတ်တည်း ပုံသေမှတ်လို့ မရပါ
ဘူး။ မြွေပွေးအကိုက်ခံတာချင်း အတူ
တူ ဖြစ်စဉ် မတူနိုင်ပါဘူး။ လက္ခဏာ
ချင်းလဲ တူချင်မှ တူတာ၊ အခြေ
အနေကို လိုက်ပြီး ကုထုံး ပြောင်းရပါ
တယ်။ ကျွန်တော်က ကုရင်းသင်၊
သင်ရင်း ကုပေါ့။

မြွေဆရာဟာ မြွေကိုလဲ နိုင်ရပါ
တယ်။ ပယောဂကိုလဲ နိုင်ရပါတယ်။
လူတစ်ယောက် မြွေကိုက် ခံလိုက်ရတာ
နဲ့ အများအားဖြင့် အပမာ သွားတတ်ပါ
တယ်။ မကောင်းဆိုးဝါး ကပ်သွားတာ
ပေါ့လေ။ ပယောဂမခိုင်ရင် မြွေမကိုက်
နဲ့လို့တောင် စကားရိုပါတယ်။

အဲဒီမှာ လူနာတစ်ယောက် လာရင်
မန်းမှုတ်ပြီး အပခွာရပါတယ်။ အဆိပ်
ဘယ်နေရာ ရောက်နေပြီလဲဆိုတာ
လက်ချောင်းကလေးတွေနဲ့ လက်ပြန်
စမ်းရပါတယ်။

အဆိပ်ရှာတွေ့ရရင် အဲဒီအဆိပ်ကို
အကိုက်ခံထားရတဲ့နေရာ ခြေဖြစ်စေ၊
လက်ဖြစ်စေ ပြန်ဆွဲချပါတယ်။ ကိုယ်
လိုချင်တဲ့ဆီ အဆိပ်ရောက်ပြီဆိုရင်
တွင်စုပ်ပါတယ်။

ဟို စုပ်ခွက်နဲ့ စုပ်တာပေါ့လေ။
ဒဏ်ရာဝန်းကျင်ကို သန့်စင်ထားတဲ့
အပ်နဲ့ ဖောက်ပြီး စုပ်တာပေါ့။ တွင်
မစုပ်ခင် မြွေဆေးကို မန်ကျည်းစေ့
လောက် (၂-ပဲသားလောက်) ကျွေးရပါ
တယ်။ ဆေးကို နာရီဝက် တစ်ကြိမ်
ကျွေးရပါတယ်'

'လူနာတစ်ယောက်ကို ဘယ်နှစ်ရက်
လောက် ကုရလဲဆရာ'

'ကုသတာ မြန်တယ်ဗျ။ မနက်က
အထမ်းနဲ့ လာတဲ့ လူနာကို ညနေဆို
ရင်ပဲ လမ်းလျှောက် ပြန်လွှတ်လိုက်
တာ။ သိပ်အရေးကြီးတဲ့ လူနာမှ
(၃,၄)ရက်ပဲ ကြာပါ'

'ကုသစရိတ်ရော ဘယ်လိုရှိလဲ
ဆရာ'

'ဝေယန္တမု လူနာတွေကို
တကယ့်ကို အခမဲ့ ကုပေးတာ၊
လူနာနဲ့ လူနာစောင့်တွေကိုပါ အိပ်
စရာ၊ စားစရာ ပေးပြီး ကုတာပါ။
လူနာတစ်ယောက်ကို လက်ခံလိုက်
တာနဲ့ သူ့ဆီက ဆေးလိပ်တစ်ဖွား၊
ကွမ်းတစ်ယာတောင် မစားရပါဘူး။
ဝေဒနာပျောက်လို့ ပြန်ရင်တောင်
လမ်းစရိတ် မရှိရင် ဆရာတော်က
ထုတ်ပေးသေးတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ ဆရာတော်ထံပါးမှာ
တပည့်ခံရင်း ပညာယူခဲ့ရပါတယ်။ (၇)
နှစ်လောက်ရှိမှ လူနာက သဒ္ဓါလို့
ပေးရင် ယူ၊ ကျွေးရင် စားနိုင်တယ်လို့
ခွင့်ပြုပါတယ်။

တပည့် အတော်များများကို ပညာ
ပေးထားပြီမို့ ခုဆို ဆရာတော်က
ကုသတဲ့ အလုပ်ကို မလုပ်တော့ပါဘူး။
ကျွန်တော် အပါအဝင်ပေါ့လေ တပည့်
တွေကပဲ ဒီတာဝန်ကို ဆက်လက်
ယူကြပါတယ်'

'နောက် ဒုတိယအကြိမ် ပညာသင်

ယူခဲ့ရပုံကရော ဆရာ'

'ဟုတ်ကဲ့ ဒုတိယမြောက်က ဆရာ
ကြီး ဦးမောင်မောင်ဆီမှာပါ။ တကယ်
တမ်းပြောရရင် ဆရာဆီမှာ မြွေပညာ
စဉ် တက်ခဲ့တာပါ။ နဝလောကုတ္တရာ
ဂိုဏ်းရဲ့ အလေ့။ တ(၁၂)ခွင် ပညာပါ။
အဲဒါက မြွေပညာပါ။ ပွဲ(၅)ပွဲ ပြင်ပြီး
အင်းတွေ ပြာချ သောက်ခဲ့ရပါတယ်။

နောက် စွယ်ပေါင်း မြွေဆေးကို
ငယ်ထိပ်ကစပြီး ကျော၊ လက်၊ ခြေ
အထိပေါ့လေ အနံ့ပေါက်ရပါတယ်။
ဒါ ညပိုင်းမှာ ပညာစဉ် တက်တာပါ။
ပွဲအပ်တာပါ။ မနက်အရုဏ်လာတော့
ဦးရှင် ကြီး တင်ရပါတယ်။ ထုံးစံအတိုင်း
ကောက်ညှင်း၊ ငှက်ပျော၊ အုန်းသီးစိတ်၊
လက်ဖက်တို့နဲ့ပေါ့။

ထူးခြားတာကတော့ ဦးရှင်ကြီးစင်
ကို ဝါးနဲ့ ပြုလုပ်ပြီး မြေကြီးမှာ
ခိုင်နေအောင် စိုက်ထားတာပါပဲ။ ဆရာ
လုပ်သူက ဦးရှင်ကြီးကို ပင့်လဲ ပြီးရော
ပညာယူတဲ့ တပည့်က စင်ကို ဓားနဲ့
လက်ပြန် ပိုင်းချလိုက်တာပါပဲ'

'ဒီပညာပေးပုံက တစ်မျိုး ထူးခြား
နေတယ်နော် ဆရာ။ ဦးရှင်ကြီးကို
ပင့်ပြီး စင်ကို ဓားနဲ့ ခုတ်တာဆိုတော့
ကြောက်စရာနော်။ စင်ပေါ်က ဆွမ်း
တွေလဲ လွင့်စဉ်ကုန်မှာပဲ'

'ကျွန်တော်လဲ တစ်ခါမှ မကြုံဖူး
တော့ နည်းနည်းတော့ လန့်သွားတယ်။
သူ့ပညာထုံးစံပဲကိုး။ စင်ဘေး မြေပေါ်

မှာတော့ ဆွမ်းတော်တင် ကျလာရင်
သန့်ရှင်းအောင် ပတ်ပတ်လည်
ပလတ်စတစ်စ သန့်သန့်တွေ ဖြန့်
ထားပါတယ်။ စင်ပေါ်က ကျလာတဲ့
ဆွမ်းတွေကို စတိဖြစ်ဖြစ် ကောင်
စားရပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော် စင်ကို
ဓားနဲ့ ခုတ်လိုက်တာ တိခနဲ ပြတ်ပြီး
မြေပေါ်ကို စင်က တည့်တည့် ကျတာ
ဝါးအချွန်စက မြေမှာ စိုက်သွားတယ်။
စင်အပေါ်က ဆွမ်းတွေ အောက်ကို
ဖိတ်ကျမသွားဘူး။ အဲဒါက ၂၀၀၀
ပြည့်နှစ်ကပါ'

'ဒီပညာကတော့ အံ့ဩစရာပဲနော်။
မြွေပညာလို့ ဆရာ ပြောသွားတယ်။
မြွေပညာစဉ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမျိုး
ဆရာ၊ ပြီးတော့ ကုထုံးကရော ဘယ်လို
ခြားနားလဲ'

'မြွေပညာစဉ်နည်းတွေက အများကြီး
ရှိပါတယ်။ ပြောရင်တော့ ရှေ့ကို ခြေ
ဆီကို ခြေစေ့ အစားအစာ တစ်ခုကို ခြေ
ဂါထာ နဲ့ ဖွန့်နဲ့ ယန်ပုတ်ပြီး စားသောက်
လိမ်းကျတာ၊ အင်းတွေကို ပြာချပြီး သောက်
တာ စတာတွေကို ရက်အာနန္ဒအထိ
ကျပ်ကြံ လုပ်ဆောင်ရပါတယ်။

မိနောဆေးပညာမှာတော့ မြွေကို
လူနာကို ဆေးကျွေးမယ်၊ ဆေးတိုက်
မယ်၊ ဆေးလိမ်းမယ်၊ မှိုင်းတိုက်မယ်၊
နာမူတ်မယ်၊ နောက် တွင်စုပ်မယ်၊
ဆေးကို အဓိကအားပြုပြီး ကုသ
တယ်။

မြွေပညာကတော့ ရောဂါကို အဓိက
ကုသတာပါ။ လိုအပ်ရင် အင်းပင်၊
ရိုက်ချတာ၊ သစ်ခက်နဲ့ရိုက်တာ၊ ရေ
ဆီမန်းနဲ့ ကုတာပါ။ သူက အဓိက
အဓိက အားပြုပြီး ကုသတာပါ။ မြွေ
ပညာလို့ ပြောလို့ရမယ် ထင်ပါတယ်။

'ဪ မြွေပညာကုထုံးက အဓိက

ကုသခြင်းကိုး။ ဟုတ်ကဲ့ ဆရာနှစ်ဦး ဆီက ပညာယူခဲ့တာကို သိရပါပြီ။ တတိယဆရာတွေဆီက ပညာယူခဲ့ပုံ အကြောင်း ဆက်ပြောပါဦး ဆရာ'

'၂၀၀၀ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းမှာ ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်ကို ခွင့်ပေးပြီး ဆရာကြီး ဦးစံတင်နဲ့ ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်ကြည်တို့ရှိတဲ့ လျှော်ဖြူကို ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ နဝလောကတ္တရာ ဂိုဏ်း အလမ္ဘာ (၁၂) ခွင့် ပညာနဲ့ ပူလဏ္ဍန ချုပ်ပေါ့။ ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်က အဲဒီက ပညာရခဲ့တာလေ။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က ပုရင်းကို ထိုက်ခဲ့ တာပါ။ အဓိကကတော့ ပူလဏ္ဍနချုပ်ကို ရောက်ပို့ချင်တာရယ် ဆရာကြီး ဆရာမကြီး တွေကို ပြင်ဖူး။ တွေ့ဖူးချင်လို့ ကန်တော့ ချင်လို့ပဲ။

လျှော်ဖြူကုန်းကို အဘဆရာကျော် ကုန်းလို့လဲ ခေါ်ပါတယ်။ အဘဆရာ ကျော် ဒီ နဝလောကုတ္တရာဂိုဏ်းရဲ့ ဦးသျှောင်လေ။ မြေခွဲ၊ အဆိပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဧရာဝတီတိုင်း၊ ပုသိမ်မြို့ တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးဆရာအဖွဲ့ ဌာန ချုပ်က ပေးအပ်ထားတဲ့ ဝိသတိကိစ္စ က ဝိဇ္ဇာဘွဲ့၊ ဂုဏ်ထူးဆောင် လက်မှတ် နဲ့ နိုင်ငံတော် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ ညီညွတ်ရေး ဆေးဆရာများ ဗဟိုအဖွဲ့ ချုပ် ရန်ကုန် တ ချီးမြှင့်တဲ့ ဗိဇ္ဇာ၊ ပယောဂနဲ့ အလမ္ဘာ နဝလောကုတ္တရာ ဂိုဏ်း တော်ကြီးကို ပေါက်မြောက် အောင်မြင် သဖြင့် မြွေအစရှိသော အဆိပ်ကုပညာ တို့ စွယ်စုံ ပါမောက် ကဝိမြောက်လို့ ဝိသတိကိစ္စက ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ကို ရထားသူပါ။

အဘဆရာကျော် မရှိတော့တဲ့ နောက်ပိုင်း ဂိုဏ်းတော်နဲ့ ပညာတွေကို သမီးဖြစ်တဲ့ ဆရာမကြီးဒေါ်ခင်ကြည် နဲ့ ဆရာကြီးဦးစံတင်တို့က ဆက်လက် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ခဲ့ပါတယ်။

ဆရာမကြီးတို့ဆီ ရောက်ပြီး အကြောင်း သင့်တာနဲ့ ဒီအလမ္ဘာ (၁၂) ခွင့်ပညာ ရပ်ကိုပဲ ထပ်တက်ခဲ့ပါတယ်'

'အဲဒီ ဆရာတွေဆီက မြွေပညာ စဉ် တက်ခဲ့ပုံကိုလဲ သိပါရစေ ဆရာ'

'အဆင့် (၂) ဆင့် ရှိပါတယ်။ ပထမ အဆင့်က ပွဲ(၁၅) ပွဲပြင်ပြီး ပွဲအပ်ပါတယ်။ သစ္စာဆိုရပါတယ်။ နဂါးစမ၊ အင်းတွေ သောက်ရပါတယ်။ အဲဒီ အဆင့်က မြွေကို နိုင်ဖို့ပါ။

ဒုတိယ အဆင့်မှာ ပွဲ(၉) ပွဲ ပြင်၊ ပွဲအပ် သစ္စာဆို၊ ကမ္ဘာ့တစ်ထောင် အင်းတွေ သောက်ရပါတယ်။ ဒီ အဆင့်က ပယောဂကို နိုင်ဖို့ပါ။ နောက် စွယ်ပေါင်းစုံ မြွေဆေးနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့ ဆေးပေါက်ပါတယ်။ ဆေးက စွယ်ပေါင်းဆိုတော့ အဆိပ်ပါလို့ အဆိပ် တက်ပါတယ်။

နောက်မနက် အရုဏ်တက်မှာ ထုံးစံ အတိုင်း ဦးရှင်ကြီး ဆွမ်းတင်ပြီး ကွမ်းစင် ကို စားနဲ့ ခုတ်ရပါတယ်။ နောက် ဆရာကြီးက ဆေးတော် အပ်ပါတယ်။ မြွေပညာစဉ်နှစ်ဆင့် တက်ပြီး ဆေး တော်အပ်တာဟာ စားပိုင်၊ စင်ပိုင်နဲ့ ဆရာဖြစ်ပြီ။ ဒီပညာနဲ့ ကုသပေတော့ ဆိုပြီး ဘွဲ့ ပေးလိုက်တာပါပဲ'

'ဒါဆိုရင် ဆရာ တတ်မြောက်ခဲ့တာ ပညာရပ်နှစ်ခုပေါ့နော်'

'ဟုတ်ပါတယ်။ နှစ်ခုပါ'

'အဲဒီ ပညာရပ်နှစ်ခုရဲ့ အားသာချက်၊ အားနည်းချက်တွေကို ဆရာ ဘယ်လို လက်ခံထားပါသလဲ'

'ပညာတွေ အားလုံးကတော့ သူနည်းသူ ဟန်နဲ့ ကောင်းကြပုံတယ်။ ပထမပညာရပ် က ဆေးကို အဓိက ကျွေးပြီး အဆိပ်ကို တွင်စုပ် ကုတာကြောင့် အသားကို အပ်နဲ့ ဖောက်ပြီးမှ အဆိပ်ကို စုပ်ရတာဆိုတော့ နာတာပေါ့လေ။

ပြောရရင် သူက ဆေးနဲ့ စုပ်ခွက် ရှိမှ ကုသနိုင်တယ်။ အဲ မြွေဆိပ်ကို လက်ချောင်း လေးတွေနဲ့ ရှာတာ၊ တားတာ၊ ဆွဲတာတွေ ကတော့ အားသာတဲ့ အချက်ပေါ့။

မြွေပညာစဉ်ကတော့ အမိန့်နဲ့ ကုတာဆိုတော့ အင်းပေါ်နဲ့ သစ်ခက်နဲ့ ရေမန်းနဲ့တင် ကုသလို့ ရပါတယ်။ နောက်ဆုံး လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ရေရှိရင်ပဲ ကုလို့ ရနေပါပြီ။ မြွေပညာစဉ်က မြွေ ကို အလွန်နိုင်ပါတယ်။ မြွေကို ခေါ် နိုင်ပါတယ်။

မြွေပညာရပ်တွေဟာ မြွေကို နိုင် တယ်။ မြွေအန္တရာယ် ကာကွယ်ပေးနိုင် တယ်။ မြွေကိုက်လူနာကို ကုနိုင်တယ်။ နောက်ဆုံး မြွေကို ခေါ်နိုင်တဲ့ အဆင့် ကတော့ အမြင့်ဆုံးပေါ့လေ'

'ဒါဆိုရင် ဆရာ မြွေကုတဲ့အခါ ဘယ်ပညာရပ်ကို အဓိကထား ကုပါ သလဲ'

'ကျွန်တော်က ပညာတွေကို တစ်စုစီ ခွဲ မသုံးပါဘူး။ ပညာရပ်နှစ်ခုစလုံးစီက ကောင်းတဲ့အချက်၊ အားသာချက်တွေ ကို ပေါင်းပြီး ကုထုံးတစ်ခု လုပ်ထားပါ တယ်။ အဲဒီကုထုံးနဲ့ ကုပါတယ်'

'ဆရာကုထုံးကို ပြောပြလို့ရမလား ဆရာ'

'ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ်။ မြွေကိုက်လူနာ တစ်ဦးကို ကုသရပြီဆိုရင်...'

၁။ မြို့ကိုက်ခံရရုံက ထက်ထားတဲ့ အဝတ်တွေကို လဲခိုင်းပါတယ်။ လက်ဖွဲ့တဲ့ လိပ်ပြာချပ်တို့ စသဖြင့် ချည်နှောင်ထားတာ ပြေပစ် ချွတ်ပစ် ရပါတယ်။

၂။ လူနာကို အိမ်ပေါက်တို ခြေဆင်းပြုထိုင်ခိုင်းပါတယ်။ အိမ်ပေါက်ဝမှာ လူတွေပိတ်ဆို့ ပနေရပါတော့။

၃။ အင်းပေါ်နဲ့ လူနာရဲ့ ခေါင်း ကျောတစ်လျှောက်ရှိက်ပြီး တောထုတ်ပါတယ်။ အပတ္တယူရပါတယ်။

၄။ လူနာရဲ့ ခေါင်းကို ကိုင်ပြီး...
“ (၁) သွားတော် လေးဆယ်၊ စွယ်တော် လေးချောင်း၊ စာတ်တော်အပေါင်း အထက် စူဠာနိပါတ်တော် မေတ္တာရေပြင် ပြီးစေ သတည်း” (၇)အုပ် ရွတ်ပါတယ်။

၅။ လူနာရဲ့ ခေါင်းကို တယ်လက်ဝဲနဲ့ “ဟက်နဲ့” (၃)ခါပြောပြီး (၃)ကြိမ် ရိုက်ပါတယ်။

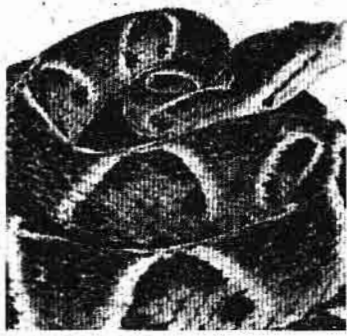
၆။ တယ်လက်နဲ့ အက်ရာအထက်ကနေပြီး “ဆင်း၊ ဆင်း” ဆိုပြီး သပ်ချပါတယ်။

၇။ ရေယန်တစ်ခွက်ထဲကို ဆေးတော် အမှုန့် ကျတယ် ဆိုရုံလေး ခြစ်ထည့်ပြီး “(၁) ဣပလဝ၊ လဿနဿ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗဟာပလဝ၊ လဿနဿ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ မေ သတ္တပါကာရေ” (၉) အုပ်။

“ (၁) ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော ဓမ္မာ၊ သံဃော သံဃာ ရာနာယံ၊ ဦးထိပ်ထား၍ ဘုရားရှင် ရွှေပလ္လင် အောင်မြင်သည်ကို မဟုတ်တဲ့ လော၊ (၁) ဗုဒ္ဓံပြေ ဓမ္မံပြေ သံဃံ ပြေ ပြေဩဇာပြေ” (၉)

ရွတ်ပြီး လူနာကို ရေနန်းတိုက်ပါတယ်။ ဦးခေါင်းကနေ ခြေအထိ ရေနန်းနဲ့ တောက်ပါတယ်။

၈။ တဟခက်(၉)ခက်၊ တဟ ပရခဲရင်လဲ တခြား ဆူးဟိုတဲ့ ပင်ယောင်မွယ်ယောင် မဟုတ်တဲ့ သစ်ခက် (၉)ခက်ကို ကိုင်ပြီး အဖိနဲ့တော် ပြန်ပြီးရင် “(၁) ဣပလဝ၊ ဗုဒ္ဓံ (၉)ခေါက်

ရွတ်ပြီး သစ်ခက်တစ်ခက်စီနဲ့ လူနာခေါင်းကနေ ခြေအထိ ရိုက်ချပါတယ်။

ဒါဆိုရင် ကုသမှု ဆုံးသွားပါပြီ’
‘ဆောင်စရာ၊ ရှောင်စရာတွေတွေ ရှိသေးလား ဆရာ’

‘ဩတ် ဟုတ်ကဲ့။ ကုသမှု ပြုနေတဲ့ အချိန်မှာ လူနာဟာ ဆေးလိပ်မသောက်၊ အရက်မသောက်၊ ကွမ်းမစားရပါဘူး။ အစားအစာကိုလဲ ခေတ္တ ဖြတ်ထားပါတယ်။ လူနာ စိတ်ချရမှ စားခိုင်းပါတယ်။ အဲဒီရက်တွေမှာတော့ အမဲသား၊ နွားနို့၊ ကင်ပွန်းချဉ်ဟင်းများကို ရက် အတန်ကြာ ရှောင်ခိုင်းပါတယ်။ နောက် ချေး (နွားချေး) မကိုင်တွယ်ရပါဘူး။ ခြေနဲ့လဲ မနင်းစေရပါဘူး’

‘ကျွန်မ သိရသလောက် ကိုယ်ဝန် သည် မြွေကိုက်ခံရရင် ချက်ချင်း အဆိပ်မတက်ဘဲ ကလေးမွေးတော့မှ အဆိပ်တက်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား ဆရာ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ။ ကိုယ်ဝန် သည်က အဆိပ်တက်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဆရာတော်ဆီမှာ နေခဲ့ရတုန်းက ကြုံခဲ့ဖူးပါတယ်။ မိန်းမ ရွယ်တစ်ဦး မြွေကိုက်လို့ ရောက်လာ တော့ ကျွန်တော်တို့ လက်သင်ဆရာ လေးတွေ ဝိုင်းကူပေးရပါတယ်။ လုံးဝ ပျောက်ကင်းသွားပါတယ်။

အဲဒီ မိန်းကလေးက အိမ်ထောင် ကျစ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိစ ကျွန်တော်တို့ မသိဘူး။ သတိမထားမိဘူး။ နောက် ရွာမှ မီးဖွားတဲ့ အချိန်ကျမှ အဆိပ် တက်ပြီး မီးတွင်းထဲမှာတင် ဆုံးသွား တယ်။ သူ့ခင်ပွန်းလေး လာပြီး အကြောင်းကြားမှ သိရတယ်။ တစ်သက်စာကို ပညာရသွားတာပဲ’

‘ဒါဆိုရင် ကိုယ်ဝန်သည်လူနာကို ဘယ်လို ကုသရသလဲ ဆရာ’
‘လောလောဆယ်မှာ အထူး ဝါယမ စိုက်ပြီး ကုပါ။ ဆိုလိုတာက အဆိပ်စင် အောင် ကုသပါ။ မွေးဖွားကာနဲ့ ဆရာဆီ တစ်ခေါက် ပြန်လာပြီး ကုသမှု တစ်ကြိမ် ခံယူရပါမယ်’

‘ဆရာရှင်းပြတာ အကြောင်းအရာ တွေ အတော်လေး စုံလင်ပါတယ်။ ဗဟုသုတတွေလဲ အများကြီး ရပါတယ်။ ထပ်ပြီးတော့ သိချင်တာလေး တွေလဲ မေးပါရစေ’

‘ဟုတ်ကဲ့ မေးပါ ဆရာမ’
‘ဆရာပညာရပ်တွေ ပြန်ပြီး ကျွယ် ကျယ်ပြန့်ပြန့်ပေါ့လေ။ လက်ဆင့်ကမ်း ပေးဖို့ အစီအစဉ်ရှိပါသလား။ ပညာ အမွေ ဆက်ဆံသူ ဘယ်နှစ်ယောက်နဲ့ သွားပြီလဲ ဆရာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဒီပညာတွေကို တကယ် စိတ်ဝင်စားတဲ့သူ၊ လူတွေကို မေတ္တာ စေတနာ အပြည့်နဲ့ ကယ်တင်ချင်မိ တယ် ဆိုတဲ့သူ ဘယ်သူမဆို ပေါ့ဆေ ပညာပေးဖို့ အမြဲ အဆင်သင့်ပါ။ တစ်ခုတော့ ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ့ပညာရပ်တွေ ဟာ စည်းကမ်းတွေ၊ ကျင့်ဝတ်တွေ ကျင့်စဉ်တွေ၊ သစ္စာတွေ၊ စရဏဆိုတဲ့ တွေနဲ့ အနားသတ်ထားတဲ့အတွက်

www.burmeseclassic.com

ပညာယူတာ လွယ်ပြီး ထိန်းသိမ်းဖို့ ခက်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မထိန်းနိုင်ရင် ဆေးအတွက် လေးတတ်ပါတယ်။

ခုထိတော့ ကျွန်တော့်ပညာကို ဒီနယ်မှာ ဟောဒီ ဆရာဦးခင်သောင်း အပါအဝင် တပည့်(၅)ယောက်၊ ကရင် ပြည်နယ်၊ ဘားအံ၊ လွန်းည ကျေးရွာအုပ်စုက တရင်တိုင်းရင်းသား တပည့်(၃) ယောက် စုစုပေါင်း (၈)ယောက် ကိုတော့ ပညာပေးခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ပြီး ဒီပညာရပ်တွေနဲ့ ကုသမှု အတွေ့အကြုံတွေကို မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာ တွေပေါ်က တစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး အများသိရအောင် ရေးသား တင်ဆက် ခဲ့ စိတ်ကူးရှိပါတယ်'

'ကောင်းပါတယ်ဆရာ။ နောက်ဆုံး အနေနဲ့ပေါ့လေ မြွေကိုက် မခံရအောင် မြွေအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်လို့ခုသလား ဆိုတာလေးတော့ သိပါရစေဆရာ'

'မြွေအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်လို့ ရပါတယ်။ ယာယီဆုံးကတော့ မြွေနဲ့တကွ အဆိပ်ရှိတဲ့ သတ္တဝါအစားလုံးကို ဒုက္ခပေးဖို့နဲ့ ပညာဦးဆံ ဖို့နဲ့ မသတ်ဖြတ်ဖို့နဲ့ မေတ္တာထားပါလို့ ပြောရင်ပါတယ်။ နောက် ဒွေသုတ်တော်ကို အပြု ရွတ်ဖတ် သရဏ္ဍာယ်ပါ။ ဖြစ်နိုင်ရင် နေဆန်း၊ စနေပြည့်၊ စနေကွယ်တဲ့ လမှာ ထစ်လင်း ကိုယ်စားသောက်တဲ့ အရာမှန် သမျှ ကွင်း ဆေးလိပ်က အစပေါ့ဗျာ။ ဖိစိတ် ထည့်တဲ့ အရာမှန်သမျှ ဒွေသုတ် ရွတ်ပြီး စားပါ။ ဒါ ကျွန်တော် တကယ် ထင်တွေ့ပါ။ မြွေအန္တရာယ် ကင်းပါတယ်။ နောက် မြွေကို အချုပ်တဲ့ ဂါထာ၊ မြွေလယ်လွှဲ တဲ့ ဂါထာ၊ မြွေဟန်တဲ့ ဂါထာတွေ ရှိပါတယ်။ အဆောင် လက်ဖွဲ့ကောင်တွေ ဆောင်ထား

ရင်၊ မြွေဆေးတွေ ပေါက်ထား ထိုးထားရင်လဲ မြွေအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်လို့ ရပါတယ်။

ဆရာမ' အခုလို ကျွန်မသိလို သမျှကို စိတ်ရှည် လက်ရှည်နဲ့ အသေးစိတ် ရှင်းပြပေးတဲ့ ဆရာ ဦးဇော်ဟိတ်နဲ့ ဆရာဦးခင် သောင်းတို့ကို အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

'ကျွန်တော်ကလဲ အခုလို မြန်မာ့ မြွေပညာရပ်တွေကို ဒီအထိ တကူးတကလာပြီး တလေး တစား ဂရုတစိုက် လေ့လာ ဆွေးနွေး မေးမြန်းဖော်ရတဲ့ ဆရာမကို အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

ပြောမယ့် ကြုံဖူးမှသိ ဆိုသလိုပါပဲ။ ပြောပြရင်တော့ မယ့်နိုင်စရာပါ။ မြန်မာ့ ပညာရပ်တွေကို အထင်သေးကြသူ တွေ တစ်ပုံကြီး ရှိကြပါတယ်။ ဒါကလဲ ပညာကို အလွဲသုံးစား လုပ်ကြတဲ့ ဆရာတု၊ ဆရာယောင်တွေနဲ့ ပညာတု၊ ပညာယောင်တွေကြောင့်ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့ နော်။

ပညာရပ်တစ်ခုခုရရှိဆိုတာ ပေးဆပ် ခြင်းက အဓိကပဲ ထင်ပါတယ်။ ကျွန်မ သိတဲ့ ပေးဆပ်ခြင်းက ပညာရပ်ပေါ်မှာ စိတ်ရောက်ယ်ပါ။ နှစ်မြှုပ်ခြင်းပါပဲ။ ဒီ ပညာရပ်ကို လူသားအားလုံး အသက် ချမ်းသာရဖို့အတွက် သင်ယူချင်တဲ့စိတ် နဲ့ စရဏအားအတွက် ကျင့်ကြံနိုင်တဲ့ သူမှ အစွမ်းထက်တဲ့ မြန်မာ့ပညာရပ် အစစ်ဟာ ကိုးကွယ်ရာ ပီသနိုင်မယ် လို့ ထင်ပါတယ်။

ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းက အပြန် လမ်းမှာ မြစ်မခမြစ်ရဲ့ လေနအေး

ကြောင့် ကျွန်မရင်ဟာ လန်းဆန်းခဲ့ရ သလို အဆိပ်များစွာ အနက်က လူတွေ ပိုပြီး ကြောက်နေကြတဲ့ မြွေဆိပ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ သိချင်တာတွေ သိခွင့်ရလို့ ကျွန်မ အများကြီး ဇော့နပ် အားရခဲ့ တယ်။

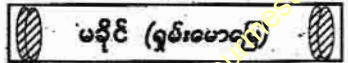
ကျွန်မတို့နိုင်ငံက မြွေပေါတော့ မြွေအန္တရာယ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိသင့် သိထိုက်တာတွေကို ရောက်ရာ အရပ် မှာ ပညာပေးရမယ်။ သတင်းပေးရ မယ်။ လုပ်ငန်းတူ မိတ်ဆွေတွေလဲ သတင်းပေးရမယ်။

ဒီပညာရပ်တွေ လေ့လာလိုက်စား ကြတော့ ဘာသာရေးနဲ့ လူ့ဘောင်ကို လဲ ပိုမို သာယာစေမယ်။ သတ္တဝါတွေ လဲ လွတ်လပ်စွာ သွားလာခွင့်ရမယ်။ မေတ္တာပေးတော့ မေတ္တာရမယ်။ စီးပွားရေးသောင်းကျန်းသူတွေအတွက် ကတော့ ကိုယ့်စေတနာ ကိုယ့်အကျိုး ပေးကြမှာပါပဲ။

'ဟမ် အပါဒကောဟိသိ ဟမ်ဟိသိ ဒွါဒ ကော၊ ဟမ် စတပ္ပဒေါ ဟိသိ ဟမ် ဟိသိ ဗဟုပ္ပဒေါ'

ခြေမရှိသော သတ္တဝါများ၊ ခြေနှစ် ချောင်း ရှိသော သတ္တဝါများ၊ ခြေလေး ချောင်း ရှိသော သတ္တဝါများ၊ ခြေများစွာ ရှိသော သတ္တဝါများ ငါ့အား မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ကြတဲ့မေတ္တာထားနိုင်ကြပါစေ သတည်း။

ဆရာနေတဲ့ လိပ်စာကတော့...
ဦးဇော်ဟိတ်နီး
တိုက်(၃၈) အခန်း(၂၀၃) ဒုတိယထပ်
စိတလောက် (၂)လမ်း၊
ယုဒညယျာဉ်ပြတော်၊
တောင်အုံဆိပ်ကမ်း၊ ပြင်ဦးလွင်
ရန်ကင်းတိုင်း။

ရွှေပြည်သာမြို့သို့ တာဝန်တစ်ခုဖြင့်
ရောက်ရှိခဲ့စဉ်အခါက ကျွန်ုပ်၏ အစ်ကို
ကြီး ဦးတင်ဝင်းပေးလိုက်သော ဂါထာ
(၂)ပုဒ်အား စာဖတ်သူများထံသို့
လက်ဆင့်ကမ်း တင်ပြလိုက်ပါသည်။

အစ်ကိုကြီး ဦးတင်ဝင်းက...

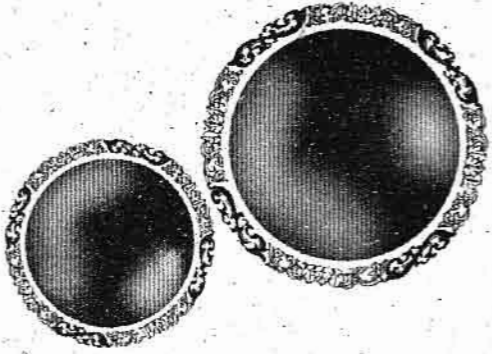
'မင်းက ဝန်ထမ်းလောကထဲမှာပဲ
ကျင့်လည်နေရသေးတယ် ဆိုတော့
အခု ငါပေးလိုက်မယ့် ဂါထာကို ရွတ်
ဆိုဖို့ လိုတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့
ဝန်ထမ်းအချင်းချင်း အတိုက်အခိုက်
ဆိုတာ ရှိတတ်တယ်။

အတိုက်အခိုက်ဆိုတာနဲ့ ကိုယ့်
နေရာကို ဝင်လှချင်တာမျိုး။ ကိုယ်
အဆင်ပြေနေတာကို မနာလို မရှုထိတ်
ဖြစ်နေတာမျိုး။ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ့်ကို
ချောက်တွန်းပြီး သူ့အတွက် မျက်နှာလို
မျက်နှာရ လုပ်ပြရင်း အခြားနေရာ
ကောင်း ရှာတတ်တာမျိုးကို ပြောတာ
ပါ။

တချို့က နေရာကောင်း ဌာနကောင်း
တွေကို လိုချင်တယ်။ ဒါပေမယ့်
ကိုယ်ပိုင်အရည်အချင်းက မရှိလေ
တော့ ဘာမှလဲ မည်မည်ရရ လုပ်ပြဖို့
သိပ်မရှိဘူး။ ဒီအခါ သူတစ်ပါးရဲ့ အား
နည်းချက်၊ ပျော့ကွက်ဟာကွက်၊ ချို့
ယွင်းချက်တွေကို ရှာကြံပြီး လူကြီးနား
အထိ မရောက် ရောက်အောင် လုပ်ပြ
တော့တာပါပဲ။

ပုထုဇဉ် လူသားတွေပဲကွာ။ ဘယ်
မှာ ခြောက်ပြစ်ကင်းပြီး သဲလဲစင်
ဆိုတာ ရှိနိုင်ပါ့မလဲ။ အနည်းနဲ့အများ
ဆိုသလို တစ်ကြိမ်မဟုတ် တစ်ကြိမ်၊
တစ်ခါမဟုတ် တစ်ခါမှာတော့ ရှိလာ
နိုင်တယ်။ ဖြစ်လာနိုင်တယ်။

ဒီလိုအခါမျိုးမှာ ခုနက ငါပြောခဲ့တဲ့
သိပ်ပြီး အရည်အချင်းမရှိသူ၊ လုပ်ပြ

မကောင်းကြံစည်ခြင်းမှ
လွတ်မြောက်စေသော

နေမင်းဂါထာ

ကိုင်ပြဖို့ မည်မည်ရရ မရှိပါဘဲ နေရာ
ကောင်းကို အကွက်ချောင်းနေသူတွေ
က ကိုယ့်အောက်ခြေမှာတင် ပြီးနိုင်တဲ့
ကိစ္စကို အပြီးမခံဘူး။ လူကြီးနားအထိ
မရောက် ရောက်အောင် လုပ်ပြကိုင်ပြ
တော့တာပဲ။

သူ့ဘက်ကတော့ နေရာကောင်း
ဌာနကောင်းကို ရောက်မရောက်
မသေချာပေမယ့် ခံရတဲ့ ကိုယ့်ဘက်
ကတော့ အထိနာဖို့ များတယ်။

အဲဒီလိုမျိုး ကိုယ့်အပေါ်ကို
မကောင်းကြံစည်နေတဲ့သူ မရှိဘူးလို့
ဘယ်သူက အာမခံနိုင်မလဲ။ ရှိများရှိခဲ့
ရင်တော့ အဲဒီသူများရဲ့ အကြံအစည်
တွေ ပပျောက်သွားအောင် အခု ငါပေး
မယ့် နေမင်းဂါထာကို နေ့အခါမှာ
(၇)ခါ ရွတ်ပါ။ ညအခါမှာ လမင်း
ဂါထာကို (၇)ခါ ရွတ်ဆိုပါ။

ကိုယ့်အပေါ် မကောင်းကြံစည်လို
သူတွေရဲ့ အကြံအစည်တွေ ပျောက်
ပျက်သွားပါလိမ့်မယ်။ မရွတ်ဆိုခင်
သတ္တဝါအားလုံးကို မေတ္တာရှိ စွတ်ဆို
ပြီးတဲ့အခါ ဝေနေယျသတ္တဝါ အားလုံး

ကို အမျှအတန်း ပေးဝေပါ။ ကံ
လိုက်မှတ် လိုက်ရေးပေတော့...

နေမင်းဂါထာ

ဥုံ့နေမင်းအင် ကျွန်ုပ်အင် ရင်ခွင်ပိုက်ပါ
လော့၊ ကျွန်ုပ်ရန်သူ ကြံသောသူ နေဝင်
ပျောက်စေသော်။

လမင်းဂါထာ

ဥုံ့လမင်းအင် ကျွန်ုပ်အင် ရင်ခွင်ပိုက်ပါလော့
ကျွန်ုပ်ရန်သူ ကြံသောသူ လက်ပျောက်စေ
သော်။

မကောင်းကြံတယ်ဆိုတာ အချင်း
ချင်းလဲ ရှိနိုင်တယ်။ အထက်နဲ့အောက်
အပြန်အလှန်လဲ ရှိနိုင်တယ်။ ဒါမျိုးဆို
တာက ဝန်ထမ်းလောကမှာသာ ရှိနိုင်
တာ မဟုတ်ဘဲ ဝန်ထမ်းမဟုတ်တဲ့
အခြားလောကမှာလဲ ရှိတတ်စမြဲပါ။
ကံ ရေမှိုးသွားချိုးတော့ ပြီးရင် ထမင်း
စားမယ်'

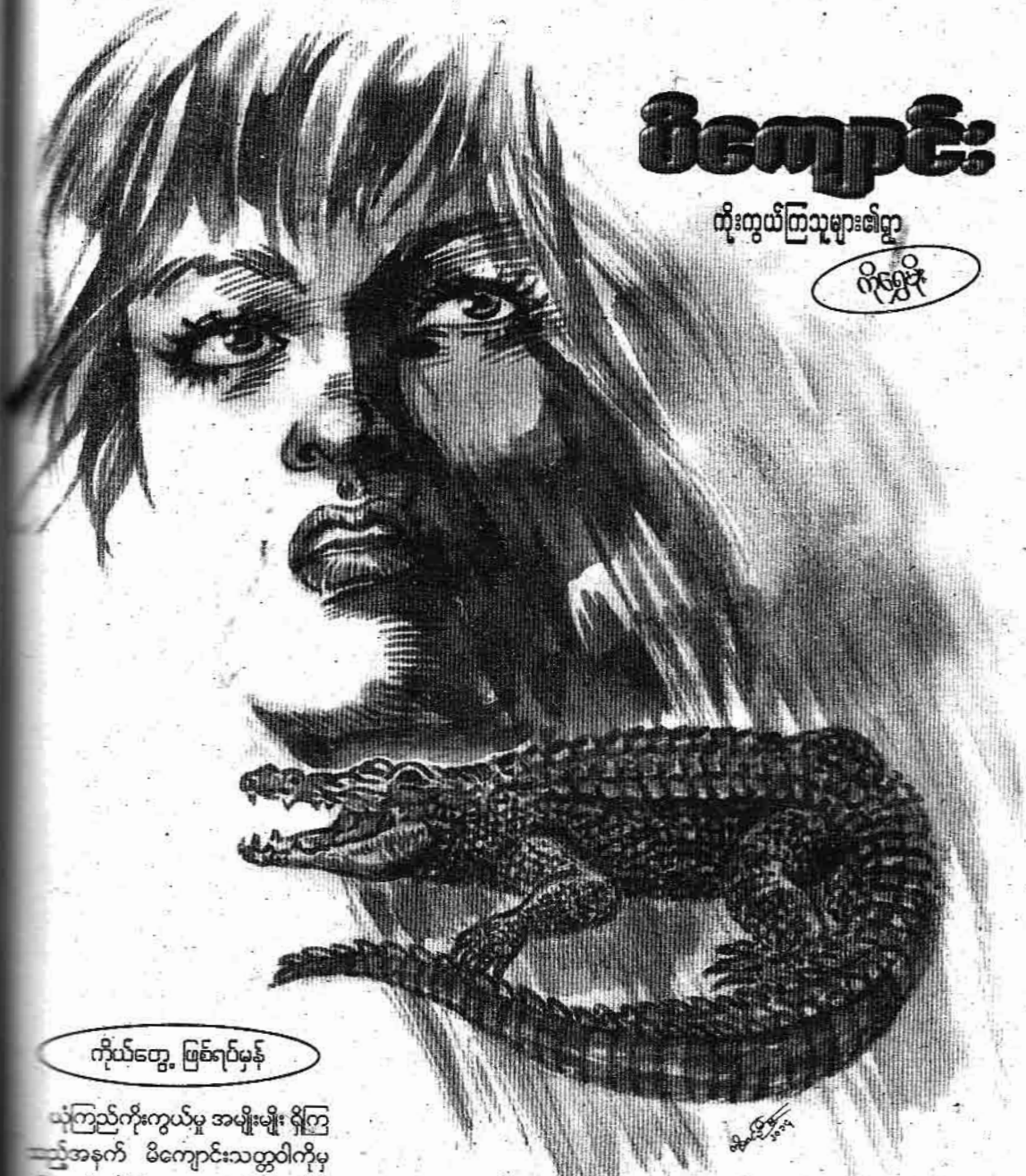
ဆင်းရဲလိုခြင်း အချင်းချင်း
ကင်းရှင်းကြပါစေ။

မိကျောင်း

ကိုးကွယ်ကြသူများ၏စာ

ကိုးကွယ်

ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန်

ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှု အမျိုးမျိုး ရှိကြသည်အနက် မိကျောင်းသတ္တဝါကိုမှ ကိုးကွယ်နေကြသူများလည်း ရှိပါသည်။ မယုံမကြည် မရှိကြစေလိုပါ။ ဣန္ဒာတော်ကိုယ်တိုင် မိကျောင်း ပူဇော်ပွဲတွင် ပါဝင်ခွင့် ကြံ့ခဲရပါသည်။ မိကျောင်း ကိုးကွယ်သူများ၏ ရွာစုများမှာ ရန်ကုန်မြို့နှင့် ခရီးမိုင်များစွာ ဝေးလှသော အရပ်ဒေသတွင်

တည်ရှိပါသည်။ ရန်ကုန်နှင့် အနီးတစ်ဝိုက်တွင် လက်သမားအဖြစ် အသက်မွေးကြသော ရွာ၊ အိမ်အကူအလုပ်ကို အဓိကထား လုပ်ကိုင်ကြသော ရွာများ ရှိနေခဲ့ပါသည်။ မိကျောင်းကိုသာ ကိုးကွယ်ပါသည်။

အခြား ဘုရား၊ နတ် စသည်များတို့ မသိပါဟု ပြောပြသူမှာ တိုအချိန်က ကျွန်တော်အိမ်တွင် ရောက်ရှိနေခဲ့သော အိမ်အကူ မိန်းကလေး ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းမိန်းကလေးမှာ ကျွန်တော်ဆီ ရောက်ခါစက စာ လုံးဝမတတ် အလှူပူဇော်မှု မရှိသော ရောဂါသည် ကလေး

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်သာ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော့်မှာ သူ၏ အသက်သခင် ဖြစ်ရုံတင်မက အရေးအဖတ်၊ အတွက် အချက်ပါ တတ်မြောက်အောင် သင် ကြားပေးထားခဲ့သူဖြစ်ပြီး၊ ပြန်စရာ ဒေသမရှိ အိမ်မရှိ ဖြစ်နေသူကလေးကို လုပ်အားခ သတ်မှတ်ပေးကာ အိမ်တွင် စောင့်ရှောက်ထားခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

မိန်းကလေးမှာ ကျန်းမာရေး ပြည့် စုံလာသည်နှင့်အမျှ အသားအရေ ဝင်းပ ပြည့်ဖြိုးလာပါသည်။ သို့သော် ယခု ဒီဇင်ဘာ လဆန်းပိုင်းလောက်မှ စ၍ အနေအထိုင် မူမမှန်သလို ခန္ဓာ ကိုယ်မှလည်း ညှိစိစိအနံ့ရသလို ထင်မိ ပါသည်။

ဤကိစ္စများကို မေးမြန်းရာမှ သူနှင့် တကွ သူ့မိဘများသည် မိကျောင်း အဆက်အနွယ်၊ မိကျောင်းကူးကွယ်သူ များဖြစ်ကြောင်း သိလာရပါသည်။

ယခုအချိန်သည် သုံးနှစ်တစ်ကြိမ် မိကျောင်းကို အစာကျွေးရမည့် အချိန် ဖြစ်ကြောင်း အလိုလို သိလာသည်ဟု ပြောပါသည်။

ဤအခြေအနေကြောင့် ရွာသို့ ပြန် ချင်ကြောင်း ဖြစ်နိုင်ပါက လိုက်ပို့ပေး ရန် ပန်ကြားပါသည်။ သို့ဖြင့် မိကျောင်း အစာကျွေးပွဲကြီးကို အနီးကပ် လေ့လာ နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မိန်းကလေး ကျွန်တော့်ထံ ရောက်ရှိလာပုံမှာ ဤသို့ ဖြစ်ပါသည်။

အရောင်းအဝယ်ကိစ္စ တစ်ခုကြောင့် ဆိပ်ကြီးခနောင်တို့မှ တစ်ဆင့် စက်တပ် သမ္ဗန် စင်းလုံးငှားပြီး ကိုယ်လုပ်တော် ကျေးရွာအသွားတွင် ဖြစ်ပါသည်။

စက်သမ္ဗန်မောင်းသမားမှာ အလွန် စကားပြောချင်သူ ဖြစ်ပါသည်။ တွံတေး ကူးအလွန် ချောင်းကျယ်အတွင်း

အတန်ငယ် ဝင်မိသည်နှင့်...

‘ဒီအစုမှာ မကောင်းဆိုးဝါး မှီတွယ် နေတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ရှိတယ် ဆရာ’

ဟု ဆိုရာက ထိုအစုလေး ဝင် ရှောက် စပ်စုမိရာက စတင်ပါသည်။ ရွာဆိုသော်ငြား ခနော်ခနွဲ့ တံပုတ် ကလေး အလုံးနှစ်ဆယ်ခန့်သာ ရှိပါ သည်။

မိန်းမများမှာ အားလုံးလိုလို ထာဘီ ရင်ရှားနှင့်ဖြစ်ပြီး ဆံပင်များမှာ ရှုပ်ထွေး ပွရောင်းနေပြီး မွဲခြောက်နေကြပါ သည်။ ယောက်ျားအများစုမှာ အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်မထားကြပါ။ ရုပ်အဆင်းများ မှာ ကြမ်းတမ်းလှပြီး ညအချိန်သာ တွေ့ ပါက မကောင်းဆိုးဝါးဟု ယူဆလောက် ပါသည်။

ရောက်မိမှ မထူးပြီမို့ သတ္တိဓမ္မေကာ မကောင်းဆိုးဝါး မှီတွယ်နေသောအိမ် သို့ လှေဆရာ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် သွား ကြပါသည်။ တွေ့ပါပြီ။ မညီညာသော ဝါးကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လူဟု ယူဆရ သော အရာတစ်ခု လဲလျောင်းနေပါ သည်။

ထိုလူနာမှာ များစွာ ပိန်ချုံးနေပြီး မျက်တွင်းဟောက်ပက်နှင့် မြင်တွေ့ရပါ သည်။ ကျွန်တော်တို့ လူစိမ်းများကို မြင်သောအခါ မှေးမိုန်နေသော မျက်လုံးများမှာ အရောင်လက်လာပါ သည်။

ထိုကဲ့သို့ အရောင်လက်လာသည် ကိုပင် သူငယ်မ၏ ဖခင်နှင့် မိခင် ဖြစ်ဟန်ရှိသူတို့က...

‘ဟဲ့(...) ဘာ အကဲထ၊ ဦးမလို့ထ (...)’

ဟု ဆဲကြသည်။

‘ကျွန်မ မကောင်းဆိုးဝါး မဟုတ်ရဘဲ ဘူ။ လူ့အသက်တစ်ချောင်းဟာ နေ ပါတယ်၊ ကယ်နိုင်ရင် ကယ်ကြပါဦး ရှင်’

ဟု တိုးတိုးလေးသာ ပြောနိုင်ခဲ့ သည်။

‘နင် ငါတို့နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်တော့ဘူး နင့်ကို နင်မယ့်ဆရာတွေ ရောက်လာ ပြီ’

ဟု မာန်မကြပြန်ပါသည်။ သူငယ်မ မှာ ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ မျက်စည် ပေါက်ပေါက်သာ ကျလာပါသည်။

အိမ်ရှင်နှင့် ဒေသခံများမှာ ကျွန်တော် နှင့် လှေဆရာကို သူတို့ကိစ္စအတွက် လာရောက်ကြသော ဆရာများဟု ထင်နေဟန်ရှိသည်။

ယခုမှတော့ အခြေအနေက ဆောက် ရောထိုင်ရမည့်ကိန်း ဆိုက်နေပြီ ဖြစ် သည်။ လှေသမားကို သူတို့ မမြင် အောင် လက်ကုတ်ပြီး...

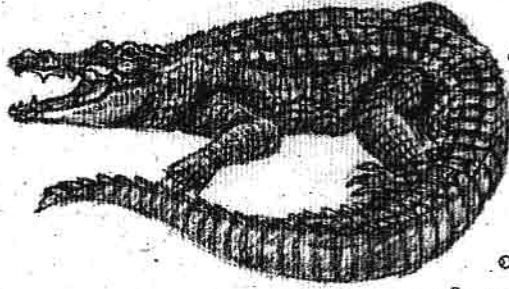
‘ကိုင်း... ဆရာအစွမ်းလဲ တယူ ကြီး သိသားပဲ။ က... အစွမ်းပြရသေး တာပေါ့’

ဟု ဆိုသောအခါ...

‘ဆောင်ရွက်ပါဆရာ၊ အလိုရှိတိုင်း လုပ်ကိုင်ပါ။ ဒီမကောင်းဆိုးဝါးမထွက် သွားရင် တော်ပါပြီ’

ဟု ဆိုကြပါသည်။ “ကြာပြီလား” ဟု မေးကြည့်သောအခါ ရက်နှစ်ဆယ် ကျော်ပြီဟု ပြောကြသည်။

“မည်သည့် အစားအစာများ တွေ့ ပါသလဲ”ဟု မေးရာ ဘာမှ မတွေ့ ကြောင်း၊ အိမ်ရာထဲ မလဲအောင် ညအခါ လူခြေတိတ်မှ သံ၍ နိုး

ကြောင်း ပြောပြသည်။ လူနာမှာ အပြင်း
ဖျားရောက အားအလွန်နည်းပြီး အာဟာ
ရ ပြတ်နေကြောင်း မှန်းဆရပါသည်။

'ကိုင်း... ဆရာက စကားကို တိုတိုပဲ
ပြောမယ်။ မင်းတို့ သိပ်ကံကြီးတယ်။
ဆရာသာ ရောက်မလာရင် မင်းတို့
တစ်အိမ်လုံး အခက်တွေ့ပြီမှတ်။ ဒီ
တော့ သူငယ်မကို ဆရာ့ကို လှူမလား။
ဒီမှာ မကောင်းဆိုးဝါး ထုတ်လို့တော့
မဖြစ်ဘူး။ ကြိုက်တာရွေးကြ'

ဟု ဟန်နှင့်မာန်နှင့် ပြောရာ...
'ဒီ(...)ကို ဆရာ ခေါ်သွားမယ်
ဆိုရင် မြန်မြန်သာ ခေါ်သွားပါ'

ဟု အလောတကြီး ဆိုနေကြရာ...
'ကိုင်းသဟာဖြင့် အားလုံး မျက်လုံး
မှိတ်ထားပြီး နောက်ကျောခိုင်းနေကြ။
စက်သံကြားမှ မျက်လုံး ပြန်ဖွင့်ကြ
နားလည်ကြရဲ့လား'

ဟု ပြောလည်းပြော သူငယ်မကို
လည်း ညင်သာစွာ ပွေ့ယူပြီး လေ့
အရောက် အမြန်သွားကြရပါသည်။
လှေသမားမှာ ပါးနပ်လှပါသည်။
တွန့်တော် လှေပေါ်ရောက်သည်နှင့်
စက်နိုးပြီး ကမ်းမှ ခွာပါတော့သည်။

အတိုချုပ် ပြောရလျှင် ရန်ကုန်တွင်
အချိန်ယူ ဆေးကုလိုက်သောအခါ
ဆရာဂါများ ပျောက်ကင်းပြီး လူကောင်း
ကာတိ ဖြစ်လာပါတော့သည်။

ကျန်းမာလာပြီး သူမနာမည် ဘယ်
ဆိုခေါ်ပါသလဲဟု မေးကြည့်တော့
ကောင်းမဟုသာ ခေါ်ကြကြောင်း သိ၍
မည် မရှိသေးပါကလားဟု စိတ်
ကောင်းစွာ သိရပြန်ပါသည်။

တွန့်တော်လည်း ရော်ဘင်ဆင်
အနည်းက သူ့တပည့်ကလေးကို
သာကြာနေမှာ တွေ့ရသောကြောင့်
ဆင်သာကြာဟု အမည်ပေးသည်

ကိုသတိရပြီး ကလေးမကို "မမြူနှင်း"
ဟု အမည်ပေးလိုက်ပါသည်။ ကလေးမ
ကို ကယ်တင်လာသောနေ့က မြစ်
အတွင်း မြူနှင်းများ ဆိုင်းနေသော
ကြောင့်ပါတည်း။

မမြူနှင်းက ပြောပြသည်မှာ သူ့မိဘ
များ ငယ်စဉ်က လူနစ်ဦး လက်ခတ်လေ့
ကို ငှားပြီး မြစ်လယ်ကို ပို့ခိုင်းကြောင်း။
မြစ်လယ်အရောက်တွင် အဝတ်အစား
များ အားလုံးချွတ်ပြီး ရေထဲ ခုန်ဆင်း
သွားကြကြောင်း။ ခုန်ဆင်းသွားသူများ
မှာ မိကျောင်းက လူယောင်ဆောင်ထား
သူများဖြစ်ကြောင်း ဆိုပါသည်။
မိကျောင်းလာမည့်ရက် နီးလာလျှင်
မြစ်ရေမှာ အလွန်ညိုလာကြောင်း ပြော
ပါသည်။

ထူးခြားသည်မှာ မမြူနှင်းမှာ တစ်
သွေးတစ်မွေး ဖြစ်နေသော်လည်း ယခု
ရက်ပိုင်းတွင် ငါးညှိနဲ့လို အနံ့မျိုး သူ့ထံမှ
ရနေခြင်းပင်။

ထို့ကြောင့် မမြူနှင်း၏ ရွာသို့သွားပြီး
မိကျောင်းကြီး လာ၊မလာနှင့် ကျွေး
ထားသောအစာကို စား၊မစား သိရ
အောင်၊ မြင်ရအောင် သွားမည်ဟု
ပြောလိုက်ရပါသည်။

မြူနှင်း မိန်းကလေးကိုလည်း သူပိုင်
ဆိုင်သမျှ အဝတ်အစားများ အကုန်ယူ
ခဲ့ဖို့ပြောပြီး၊ သူ၏ လုပ်အားခ တစ်လ
လျှင် နှစ်သောင်းကျပ်ကို သုံးနှစ်စာ
ရှင်းပေးလိုက်ပါသည်။ မရှင်း၍ မဖြစ်ပါ။

မမြူနှင်းမှာ သမီးအရင်း
နှင့်မခြား နေခွင့်
ရသော်လည်း
ပင်ကိုဗီဇ အကျင့်ဆိုး
မပျောက်ပါ။

စားပါဆိုလျှင် အတူတကွ
မစားပါ။ လူလစ်မှ ခိုးစားတတ်သော
အကျင့်ကလည်း ရှိပြန်ပါသည်။
မိကျောင်းပွဲ သွားကြည့်ပြီးလျှင်
မိန်းကလေးကို သူ့ရွာမှာ ထားခဲ့ရပါ
မည်။ ပွဲပြီးလျှင် မီးသေရပါမည်။

မမြူနှင်းကို ခေါ်ဆောင်လျက်
ဆိပ်ကြီးခနောင်တိုသို့ ပြေးခွဲသော
စက်တပ်သမ္ဗန်ဆိပ်သို့ လာခဲ့ကြပါ
သည်။ ထိုဆိပ်ကမ်းမှ စက်တပ်သမ္ဗန်
တစ်စီးကို စင်းလုံး အသွားအပြန် ငှားပြီး
ခရီးဆက်ခဲ့ကြပါသည်။

မိန်းကလေး၏ ရွာစုသို့ ရောက်သော်
သူကပင် ဦးဆောင်ပြီး သူ၏ မိဘများ
တံဆိသို့ အပြေးတစ်ပိုင်း သွားပါတော့
သည်။

ကျန်းမာဝမ်းပြီး ကောင်းမွန်သော
အဝတ်စားသစ်နှင့်အတူ အတန်
အသင့် ငွေထုပ်လေးနှင့် ပြန်လာသူ
လေးကို မိဘအရင်းများကပင် မိမိတို့
ထက် အဆင့်မြင့်သူ တစ်ဦးအလား
ဆက်ဆံနေကြသည်ကို တွေ့ရပါ
သည်။

မိန်းကလေး ပြောသည်အတိုင်းပင်
မြစ်ရေမှာ ညှိနံ့ဖြင့် လှမ်းနေပါသည်။
ပထမရက်များတွင် မည်သို့မျှ မထူးခြား
ပါ။ ဒုတိယနေ့တွင်လည်း ပထမနေ့
ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

တတိယမြောက်နေ့တွင် မိကျောင်း
ကြီးကို မြင်လိုက်ရသူ ရှိလာသဖြင့်
ညနေပိုင်း ရေထက်ချိန်တွင်
အရှင်ကြီး လာလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း

ထိုအစမှ သက်ကြီးများက ပြောပြကြပါသည်။

ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားသော မောင်းဆိုင်းနှင့် နဲ့ဆရာတို့ မြစ်ကမ်းစပ်မှ ခဲတစ်ပစ်လောက် အကွာအဝေးတွင် အထိုင်ချနေကြပါသည်။ ရေပြည့်ကမ်းစပ်မှ ပေါင်းဆယ်လောက်တွင် ကြက်ဖိုနှင့် ကြက်မကို ငုတ်ရိုက်ပြီး ကြီးနှင့်ချည်ထားပါသည်။

မြစ်ရေမှာ အလွန်ပင် အနံ့ဆိုးလာပါပြီ။ ဒီရေလည်း ပြည့်ပါပြီ။ မောင်းဆိုင်းသံနှင့် နဲ့သံတို့ကို ကြားရပါပြီ။ ထိုရွာအစမှ လူကြီး၊ မိန်းမ၊ ကလေးမကျန် မောင်းဆိုင်းနှင့် နဲ့ဆရာတို့ တစ်ဝိုက်တွင် စုရုံးပြီး ငြိမ်သက်စွာ မြစ်ကမ်းစပ်သို့ ကြည့်နေကြပါတော့သည်။

များမကြာမီ မောင်းဆိုင်းမှ သွက်လက်စွာ တီးသံနှင့်အတူ ရေစပ်မှ ကြီးမားလှသော ရေချို၊ ရေငန်စပ် မိကျောင်း၏ ဦးခေါင်းပိုင်းကြီးကို မြင်ရပါတော့သည်။

ထမင်းအိုး တစ်လုံးချက်ခန့် ငြိမ်သက်စွာ နေပြီးမှ ဖြည်းဖြည်းချင်း ကုန်းမြေပေါ်သို့ တက်လာဟန်မှာ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ ကြက်ဖိုနှင့် ကြက်မမှာ ကြောက်ရွာလွန်း၍ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးပမ်းကြပါသေးသည်။

မိကျောင်းကြီး နီးကပ်လာသောအခါ ကြောက်ရွာလွန်း၍ ထင်ပါသည်။ ဖျပ်ဖျပ်လှူးပြီး ငြိမ်သက်သွားပါတော့သည်။ မိကျောင်းကြီးမှာ ကြက်သေနှစ်ကောင်ရှိရာသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် သွားပြီး ကြက်သေကောင်များကို တစ်ကောင်ချင်း ကိုက်မျိုလိုက်ပြီး နောက် လူအုပ်ရှိရာဘက်သို့ စူးရှစွာ

ခေတ္တမျှ ကြည့်နေပါသည်။

လူအုပ်ကြီးမှာ မြေပြင်တွင် ထိုင်၍ အရိုအသေပေးကြသည်ကို မြင်ရပါသည်။ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း ငေါင်စင်းစင်း မတ်မတ်ကြီး ရပ်နေသည်ကို မိကျောင်းကြီးက အလိုမကျသည့် အလား ထင်မိသဖြင့် အမြန်ထိုင်လိုက်ရပါသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် မိကျောင်းသည် တရွေ့ရွေ့ဖြင့် မြစ်ထဲသို့ ပြန်ဆင်းသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရမှ စိတ်အေးပြီး ပေါ့ပါးသွားပါတော့သည်။

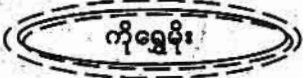
လူနှင့် မိကျောင်းတို့ မည်သို့ ဆက်စပ်မှု ရှိလေသနည်း။ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့လိုက်ရသည်မှာ အမှန်ဖြစ်သော်ငြား အိပ်မက်ပမာ ခံစားရပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ခြင်ထောင်၊ စောင်နှင့် ရိက္ခာခြောက်၊ သောက်ရေပုလင်းများ တို့ သွားမယူတော့ပါ။ လူအုပ်စုမကွဲခင် ကမ်းစပ်ကို အသော့နှင့်ပြီး မြစ်တွင်းမှ လက်ခတ်သဖွန်တစ်စီး ခေါ်ယူပြီး ပြန်ခဲ့ရပါသည်။

မည်သူကမျှလည်း ကျွန်တော့်ကို သတိမထားကြပါ။ စိတ်ဝင်စားဟန်လည်း မရှိကြပါ။ ဤရွာအစုကလေးမှ ရွာသားများ မည်သည့်အလုပ်နှင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းကြသည်ကို စာဖတ်သူများ သိလိုကြပေလိမ့်မည်။

တစ်ရွာလုံး တောင်းရမ်းစားသောက်ကြသောရွာ ဖြစ်ပါသည်ခင်ဗျား။ မမြူနှင့်လည်း ထိုနေ့ ထိုရက်မှ စပြီး မတွေ့ဆုံမိတော့ပါ။

ပြီးခဲ့သော နာဂစ်မုန်တိုင်းကြီး အပြီးတွင် ထိုရွာမှာ မရှိတော့ဟု ကြားသိရပါသည်။

မြေ

န

မ

ရွာ

ခြ

ဝေ

ရေးသား

နီဗိပါသည့်

စာမူပို့ရန်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃ (၂၆)လမ်း

ဝန်းထဲတန်းစာတိုက်

ရန်ကင်းမြို့

ဇူနို-၁၁၂၄၂၂၈

အနုပညာ

လူမမ
(ဒေါ်မ)

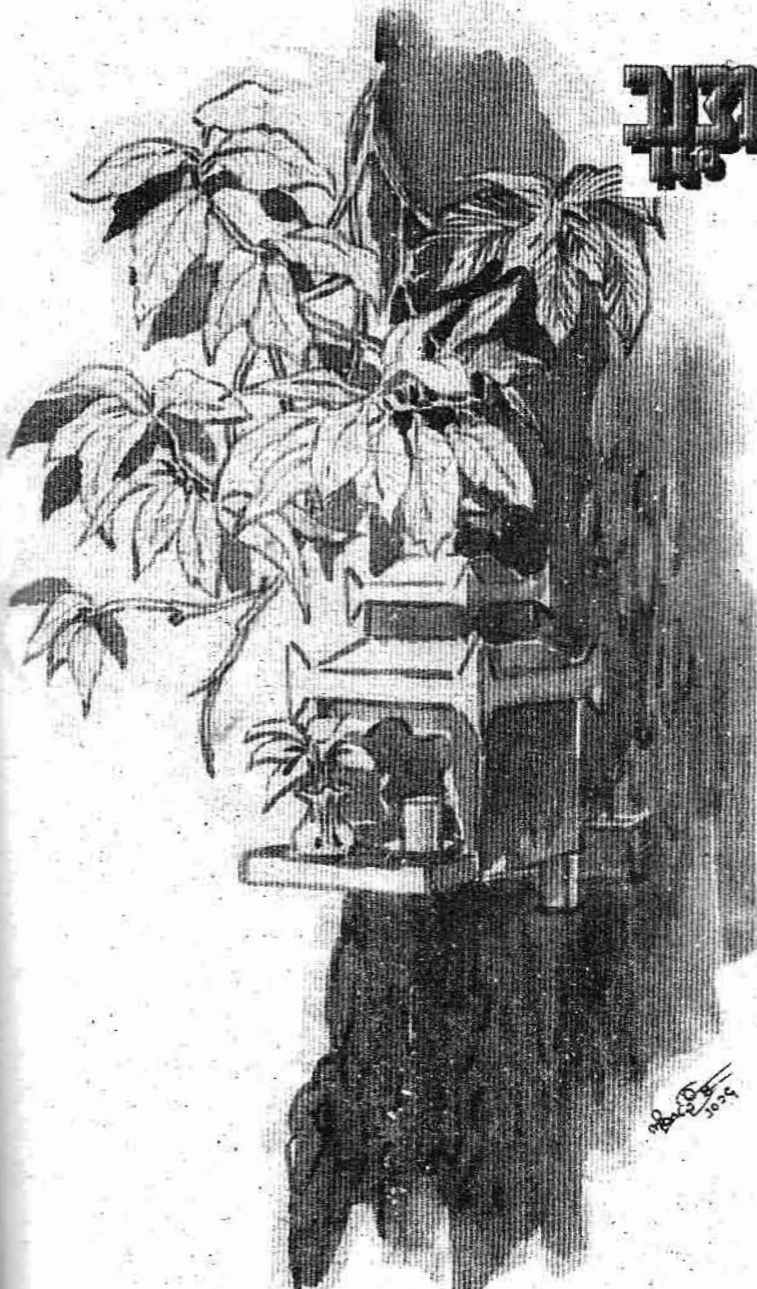
ဦးရာဇလေ့များ

အမှန်တကယ် ရှိတယ်ဆိုတာ စာရေးသူအနေနဲ့ အကြွင်းမရှိ လက်ခံယုံကြည်မိပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ထူးခြားဆန်းကြယ်လွန်းပြီး မယုံနိုင်စရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေနဲ့ စာရေးသူကိုယ်တိုင်ရော မိဘများပါ ကြုံတွေ့ကြဖူးလို့ပါပဲ။

“နတ်နွဲ့နဂါး မလှည့်စားနွဲ့” ဆိုတဲ့ ရှေးလူကြီးတွေရဲ့စကား မှန်မမှန်ဆိုတာ စာရေးသူ ယခု တင်ပြမယ့် ဖြစ်ရပ်လေးကို ဖတ်ပြီးရင် စာရှုသူများ ကိုယ်ပိုင်အသိနဲ့ လက်ခံမိကြမှာပါ။

လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၀)နှစ်ကျော်ကျော်ခန့်က ဖြစ်ပါတယ်။ တိတိကျကျ ဆိုရရင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်ရဲ့ မိုးရာသီလေးမှာ ဖြစ်ပွားခဲ့တာပါ။ စာရေးသူရဲ့မိခင်ဟာ အလယ်တန်းပြဆရာမတစ်ဦးလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စာရေးသူကတော့ အဲဒီတုန်းက မိခင်ဖြစ်သူ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေတဲ့ အ.ထ.က(...)မှာ ပဉ္စမတန်း တက်ရောက်နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူတို့ မိသားစုက မွန်တိုင်းရင်းသားများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ မွန်တိုင်းရင်းသားများဟာ ဘာသာတရားကို အင်မတန်မှ ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြသလို ရိုးရာနတ်ကိုလဲ ယုံကြည်ကိုးကွယ်တဲ့ ဓလေ့လဲရှိပါတယ်။ စာရေးသူတို့ မိသားစုကိုးကွယ်တဲ့ အဘိုးနတ်ကို တော့ ပုဏ္ဏားတိုင်နတ်လို့ပဲ သိထားပါတယ်။

နတ်နွဲ့နဂါး မလှည့်စားကောင်ပါ

စာရေးသူတို့ နေထိုင်တဲ့ လောကကြီးမှာ သာမန်လူတို့ မျက်စိနဲ့ မမြင်နိုင်၊ မမြင်အပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ၊ နာမိဝိညာဉ်လောကသားများ။

www.burmeseclassic.com

အဲဒီတုန်းက အဘိုးနတ်ကို ခြံငယ်ထဲမှာ နတ်စင်လေး ဆောက်ပေးထားပါတယ်။ အစဉ်အလာအရ ပူဇော်ပသချိန်ရောက်ရင် ငှက်ပျောသီး၊ အုန်းသီး၊ ကွမ်း၊ လက်ဖက်၊ မုန့်ပိန္နဲစေ့၊ နမ်းပျစ်နဲ့ အဓိကမုန့်ဖြစ်တဲ့ မုန့်ပိုင်းတောင့်တို့နဲ့ ပူဇော်ပသ ဆုတောင်းကြရပါတယ်။

အဘိုးနတ်ကို ပူဇော်ပသတဲ့နေရာမှာလဲ မိသားစုကလွဲရင် အပြင်လူ၊ ဆွေမျိုး စတာတွေ လုံးဝ မပါဝင်ရပါဘူး။ အဘိုးနတ်စင်ရှေ့မှာ ဖျာခင်းပြီး မိသားစုလေးယောက်ဖြစ်ရင် မုန့်ပွဲလေးပွဲ၊ ငါးယောက်ဖြစ်ရင်တော့ ငါးပွဲစသဖြင့် ထားပေးရပါတယ်။ နတ်စင်ပေါ်မှာတော့ နံ့သာရည်ခွက်တစ်ခွက်၊ အုန်းရည်သန့်သန့် တစ်ခွက်နဲ့ ဆီမီးဖျားထွန်းထားပေးရပါတယ်။

အဲဒီနောက်မှာတော့ မုန့်ပွဲများရဲ့ နောက်က လွတ်နေတဲ့ ဖျာပေါ်မှာ မိသားစုအားလုံး ဝင်ထိုင်ရပါတယ်။ မိသားစုအားလုံး စုံပြီးဆိုရင် ဖခင်ဖြစ်သူက ဖျာပတ်ပတ်လည်က မြေကြီးကို တုတ်ချောင်းနဲ့ခြစ်ပြီး စည်းသားပါတယ်။ စည်းပိုင်းထဲ ရောက်ပြီးသွားရင် အပြင်ကို ထွက်ခွင့်မရှိပါဘူး။

အပြင်က ဆွေမျိုးတွေနဲ့လဲ စကားလှမ်းပြောလို့ မရပါဘူး။ ဖခင်ဖြစ်သူက နတ်စင်ထဲမှာ ထည့်ထားတဲ့ အဘိုးနတ်ရဲ့ အဆင်တန်ဆာဖြစ်တဲ့ ပိတ်ဖြူစတွေကို အကျိပ်ပေါ်က ထပ်ပြီးဝတ်ဆင်ရပါတယ်။ ပြီးရင်တော့ အဘိုးနတ်ကို အုန်းရည်၊ မုန့်ပွဲတွေနဲ့ ပူဇော်ပသပါတယ်။

တအောင့်လောက် ကြာရင်တော့ စွန့်ယူပြီး မိသားစုအားလုံး စည်းပိုင်းထဲမှာပဲ ကိုယ့်မို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ မုန့်ပွဲကို အသီးသီး စားရပါတယ်။

ကောင်းသော အလိုဆန္ဒမှန်သမျှ ပြည့်ဝပြီး ကျန်းမာရေးလဲ ကောင်းမွန်မယ်လို့ ယုံကြည်ကြပါတယ်။ ဒါက အဘိုးနတ်ကို နတ်စင်လေးဆောက်ပေးထားတဲ့အတွက် အိမ်ရှေ့ထောင့် နတ်စင်ရှေ့မှာ စာရေးသူတို့မိသားစု ပူဇော်ပသ ဆုတောင်းပုံကို တင်ပြထားခြင်းပါ။

နောက်ပိုင်း နတ်စင်နဲ့ မထားတော့ဘဲ အိပ်ခန်းမှာ ထားပေးထားပါတယ်။ ပူဇော်ပသချိန် ရောက်ရင်တော့ အိပ်ခန်းကို ရှင်းလင်းပြီး ထုံးစံအတိုင်း ပူဇော်ပသ ဆုတောင်းကြပါတယ်။

အားကြီးဆုံး သတိထားရမယ့် အချက်ကတော့ အဘိုးနတ်ကို ပူဇော်တဲ့ မုန့်ပွဲမှာ အဓိက မပါလို့ မဖြစ်တဲ့ မုန့်ပိုင်းတောင့်တစ်မျိုးကို အဘိုးနတ် ကို တန်တော့တဲ့ နေ့ကလွဲ၍ ကျန်နေ တော့မှာလဲ ဖစားရတဲ့ဆိုတာပါ။

မိဘများကလဲ စာရေးသူတို့မောင်နှမတွေကို လုံးဝ ဝယ်မစားရဘူးလို့ တားမြစ်ထားပါတယ်။ စားရင် ဘာဖြစ်မလဲဆိုတာ စာရှုသူများအနေနဲ့ တွေးစရာဖြစ်နေမှာပါ။ ဘာဖြစ်လို့ မစားစေတာလဲဆိုတဲ့ အကြောင်းရင်းမှန်ကိုလဲ သိချင်နေကြမှာပါ။ စာရေးသူကိုယ်တိုင်လဲ အဲဒီမုန့်ကို ဘာကြောင့် မစားစေသလဲဆိုတာ အတိအကျ မသိရှိသလို မိဘများလဲ မသိရှိကြပါဘူး။

အဘိုးနတ်က မကြိုက်ဘူးလို့ပဲ အကြမ်းဖျင်း သိထားကြတာပါ။ အဘိုးနတ်မကြိုက်တဲ့ အရာကို အမှတ်တမဲ့ မေ့လျော့ လုပ်ဆောင်မိခြင်းရဲ့ အကျိုးဆက်ကိုတော့ ကောင်းကောင်းကြီး သိခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ စာရေးသူမိခင်နဲ့ စာရေးသူတို့ကျောင်းကို အတူလာပါတယ်။ မိခင်ဖြစ်သူက မိကျောင်းဘေးလေးကိုနင်းပြီး စာရေးသူကတော့ နောက်ကနေ ထိုင်လိုက်လာတာပါ။ နေ့လယ် ကျောဦးဆင်းချိန်ရောက်တော့ စာရေးသူမိခင်က အပြင်ကို စက်ဘီးလေးနဲ့ ခဏထွက်သွားတာတွေ့ပါတယ်။

ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်း ထိုးတော့ စာရေးသူတို့ စာဆက်သင်မိတယ်။ စာရေးသူမိခင် အပြင်က ပြန်ဝင်လာမလာလဲ မသိပါဘူး။ အဲဒီအချိန်မှာ “ပုန်း” ဆိုတဲ့ ကြောက်မက်ဖွယ် အသံ ကျယ်ကြီးကို တစ်ကျောင်းလုံး ကြားလိုက်ရပါတယ်။

‘ဟယ်... ဆရာမတစ်ယောက်ပေါ်ကို အုန်းသီးကြွေကျတယ်’

ပြတင်းပေါက်နားမှာ ထိုင်တဲ့ အတန်းဖော်တစ်ယောက်ရဲ့ အထိတ်တလန့် အော်သံကြောင့် စာသင်နေတဲ့ ဆရာမ အပါအဝင် အားလုံးနီးပါး အဲဒီနေရာကို ပြေးသွားကြတယ်။ စာရေးသူလဲ အဲဒီနေရာဆီ အပြေးရောက်သွားတယ်။

အဲဒီကိုရောက်မှ အုန်းသီးမှန်တာ စာရေးသူရဲ့ မိခင်မှန်းသိရတယ်။ ကံကောင်းသေးတယ်လို့ ဆိုရမယ်။ စာရေးသူရဲ့ မိခင်က မိုးကာအတိုက်ပြီး ခမောက်ကို ဆောင်းထားတာကြောင့် အုန်းသီးနဲ့က ဦးရေပြားတိုက်ရိုက်မမှန်ဘဲ ဖြစ်သွားတာပါ။

အုန်းသီးကလဲ အရွယ်အစား သိပ်မကြီးသလို အုန်းသီးခြောက်လဲ ခြောက်မို့ စာရေးသူရဲ့မိခင် သက်သာသွားတာပါ။ နို့မို့ဆို မတွေးဝံ့စရာပဲ။ ခေါင်းကဒဏ်ရာ သက်သာသလောက်ရှိမှ စာရေးသူ မိခင်က စာရေးသူ

www.burmeseclassic.com

✦ ကြက်နှစ်ဖွား

လုပ်ငန်းဆောင်တာများ ပိုမိုသွက်လက် အဆင်ပြေလာမည်။ မိတ်ဆွေဟောင်းများနှင့် ပြန်လည် ဆုံစည်း ဖြစ်မည်။

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်၊ မိတ်ဆွေသား ချင်းများ၏ သာရေးနာရေးကိစ္စများတွင် အားသွန်ခွန်ခိုက် ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးရ တတ်သည်။

လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသန် သောကာလဖြစ်သည်။ အိမ်တွင်းရေး အေးချမ်းသာယာသောကာလ ဖြစ် သည်။

✦ နွားနှစ်ဖွား

ငွေကြေး အသင့် အတင့်ဝင်နိုင်သည်။ လေ့လာတတ် သိထားသော နှုတ်မူလက်မူ အတတ် ပညာများမှလည်း ငွေစကြေးစကလေး များ ဆောင်ကြဉ်းပေးနိုင်လိမ့်မည်။

အမွှေးနံ့သာများ လက်ဆောင်ရ တတ်သည်။ ကြွေထည်၊ မြေထည်၊ စဉ် ထည်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။

✦ ကျားနှစ်ဖွား

အသည်းနှင့် သည်း ခြေဆိုင်ရာ ရောဂါများ ခံစားရတတ် သည်။ အသိပညာ ဗဟုသုတနှင့် ပတ်သက်၍ နှိမ့်ချ ပြောဆိုခြင်း ခံရကိန်း နှိမ့်သည်။

ဤလတွင် ငွေကြေးကိစ္စအပါအဝင် အခက်အခဲကြုံရပါက ကူညီပံ့ပိုးသူ နည်းပါး ကြန့်ကြာနိုင်သဖြင့် တစ်ကိုယ် တော် ဖြေရှင်းရလိမ့်မည်။ ကြိုတင်ဆင် ခြင်ပါ။ စက္ကူ၊ အထည်အလိပ်များမှ ငွေကြေးအချို့ ရရှိနိုင်ပါသည်။

✦ ယုန်နှစ်ဖွား

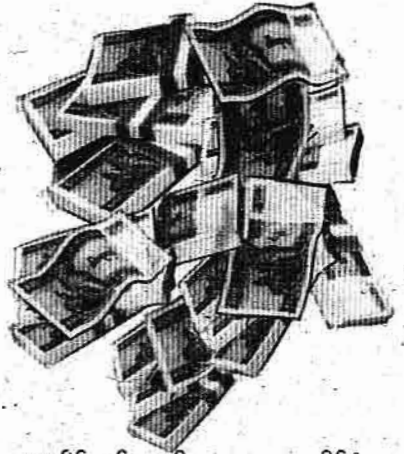

ပြောစကားဆိုစကား

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်း ပုံစိုပ်ရွှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ဟူးဇီ (Hu Jin Zhi)

အောင်မြင်၍ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဆွေမျိုး အသိုင်းအဝန်းတွင်းရှိ ကိစ္စပြဿနာ များကို ခုံသမာဓိ လူကြီးအဖြစ် ဖျန်ဖြေ ဆုံးဖြတ်ပေးရတတ်သည်။

စိတ်ရွှင်လန်း အားတက်ဖွယ် ကူညီ ရုံမြင်ကွင်း အဖြစ်အပျက်များ ကြုံတွေ့ ရကိန်းရှိသည်။

သစ်တောထွက်ပစ္စည်း အကျိုးပေး မည်။ မိခင်၏သားချင်းများအတွင်း သူမင်္ဂလကိစ္စ ပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။

✦ နဂါးနှစ်ဖွား

စည်းစိမ်ဥစ္စာ တိုးပွားနိုင် သည်။ ကံတိုက်လုပ်ငန်းများအကျိုးပေး သန်သောကာလဖြစ်သည်။

နေအိမ်တွင် ကြွက်၊ ခြ၊ ကြမ်းပိုး စသည့် ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန် အပျက်အဆီး များ လျော့ပါးသွားနိုင်သည်။

စည်သူတံစားဖွယ်များ လက်ဆောင် ရတတ်သည်။ နဂါးအမျိုးသားတို့မှာ နေ့ဝင်ကိန်းရှိသည်။

✦ မြွေနှစ်ဖွား

အမည်မကောင်းသတင်း ကျော် ကြားတတ်သည်။ လုပ်ငန်းတွင် လစ်ဟာပျက်ကွက်မှုများ ပေါ်ပေါက်နေ မည်။

စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် သတင်းစကား၊ အသံပလံများ ကြားနာရဖွယ်ရှိသည်။

နေအိမ်တွင်း ပရိဘောဂများ၊ ဇိမ်ခံ ပစ္စည်းများ ပျောက်ဆုံးပျက်စီးနိုင်သည်။ မြောက်အရပ်သို့ အပန်းပြေအလည် ခရီးသွားခြင်းဖြင့် စိတ်အပြောင်းအလဲ ဖြစ်စေသင့်သည်။

✦ မြင်းနှစ်ဖွား

နေထိုင်မှုအဆင်အတန်း မြင့်မား လာမည်။ ဝန်ထမ်းများမှာ ရာထူး တိုး တက်နိုင်သည်။ ငါးပိငါးခြောက် ရေထွက်ပစ္စည်း၊ ပင်လယ်ထွက်ပစ္စည်း များနှင့်ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအမြတ် အစွန်း ရရှိတတ်သည်။

ဆီးနှင့် ကျောက်ကပ်ဆိုင်ရာ ဝေဒနာ ခံစားနေရသူများ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားမည်။ မြင်းလုံမေတို့ ခင်ပွန်းရရှိတတ်သည်။

✦ ဆိတ်နှစ်ဖွား

ရတနာပုံဆိုင်ကိန်းကြုံသော ကာလ ဖြစ်သည်။ ငွေကြေးအမြောက်အမြား ရရှိနိုင်သည်။

စည်းစိမ်ဥစ္စာ တိုးပွားမည်။ ဖခင်၏ မွေးချင်းများအတွင်း သူမင်္ဂလ သာရေး ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက် ကူညီရဖွယ်ရှိ သည်။

ရွှေငွေကြေးသံ သတ္တုပစ္စည်းများ နှင့် ပတ်သက်၍ အမြတ်အစွန်း ရရှိနိုင် သည်။

❖ ဇရာကန်နှစ်ဖွား

ကြံစည်တွေးခေါ်မှုများ မှားယွင်းတတ်သည်။ ကတ်ကဝတ် ပျက်ကွက်မှုကြောင့် မလိုလားအပ်သော ပြဿနာများ ကြုံရဖွယ်ရှိသည်။ ကျောက်ခဲ၊ အုတ်ခဲများ ထိရ၍ သွေးသံထွက်ယိုမှုများ သတိထား ကာကွယ်ပါ။ ငွေအရင်းအနှီးများစွာဖြင့် စွန့်စားရသောကိစ္စများကို ရွှေ့ဆိုင်းထားသင့်သည်။

❖ ကြက်နှစ်ဖွား

အလုပ်အကိုင်အသစ်၊ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းအသစ်များမှ ငွေကြေး အမြတ်အစွန်း ရရှိနိုင်ကြသည်။ ကြံစည်လုပ်ကိုင်သမျှ အောင်မြင်မှုများသော ကာလဖြစ်သည်။ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်း၊ စာတုဗေဒပစ္စည်းများ အကျိုးပေးနိုင်သည်။ အိမ်၊ မြေ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

ပျိုရွယ်သူတို့ နှလုံးသားရေးရာတွင် ကြည်နူး ဝမ်းမြောက်စရာ ကြုံရဖွယ်ရှိသည်။

❖ ခွေးနှစ်ဖွား

ငွေကြေးဥစ္စာ အတန်အသင့် ရရှိနိုင်ကြသည်။ ယာဉ်ရထားဝင်ကိန်းရှိသည်။ စက်ဘီး၊ ဆိုက်ကား၊ အင်ချုပ် စက်ကဲ့သို့ စွမ်းအင်မဲ့စက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရရှိနိုင်သည်။

ထိနှင့် ကံစမ်းမဲများကို အလွန်အမင်း အားကိုးခြင်း ဆင်ခြင်သင့်သည်။ မိမိလုပ်အား စိုက်ထုတ်ထားသော အသီးအပွင့်များကိုသာ ခံစားနိုင်ကြပါမည်။

❖ ဝက်နှစ်ဖွား

ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသော အခက်အခဲ ပြဿနာများ ပြေလည် ကင်းရှင်းသွားမည်။

ရည်ရွယ်ချယ်အချို့ အကောင်အထည် ပေါ်လာမည်။ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်နေရာဒေသများသို့ သွားရောက်ရတတ်သည်။

မိတ်ဆွေ တိုးပွားနိုင်သည်။ ထင်းမီးသွေး၊ စက်သုံးဆီလောင်စာများနှင့် အကျိုးပေးသန်သောကာလ ဖြစ်သည်။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာ နှိုးပါးနေသူတို့သည် သက်ကြီးပိုင်းအပိုသားတစ်ဦးအား ညှော်သွတ်စားဖွယ်တစ်ခု လှူဒါန်းပါ။ သောကြာနေ့တွင် လှူဒါန်းသင့်သည်။ ကံအဆိုးပါပစ္စည်းအပ်များ လျှော့ပါး အဆင်ပြေလာပါလိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ဟုဂျင်းဇီ (Hu Jin Zhi)

စာမျက်နှာ (၂၆၂) မှ အဆက်

ပြောပါတယ်။ အဲဒီနေ့က ကျောင်းအပြန်မှာ ဆရာမတစ်ယောက်နဲ့ မုန့်ခိုင်းတောင်ကို မေ့လျော့ပြီး ဝယ်စားမိပါတယ်တဲ့။
ညောင်မြစ်တူးတော့ ပုတ်သင်ဥပေါ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းအချက် ကွင်းဆက်တွေကို ဆက်စပ်ပြီး တွေးကြည့်တော့မှ မမေ့လင့်ဘဲ အဲဒါကို သွားသတိရတယ်။ မဆိုင်ပါဘူး။ ဒါ တိုက်ဆိုင်မှု သက်သက်ချယ်လို့တော့ မငြင်းရပါဘူး။ အဖြစ်အပျက်တွေက မယုံနိုင်လောက်အောင် ဆန်းကြယ်လွန်းတဲ့ ဖြစ်တော့ဦးဖြစ်ခဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေ ဖြစ်လို့ပါ။
မိခင်ဖြစ်သူ ကျောင်းဝင်းထဲ စက်ဘီးနှင်းဝင်လာတဲ့ အချိန်ကွက်တိ အုန်းသီးကြွေကျတာပါ။ ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းထိုးပြီးချိန်ဖြစ်လို့ အနီးအပါးမှာ ကလေးတစ်ဦး တစ်ယောက်မှ ရှိမနေခဲ့ပါဘူး။ ဦးခေါင်းကို တည့်တည့်မှန်ပေမယ့်လဲ ခမောက်ဆောင်းထားလို့ ကြီးကြီးမားမား ဒဏ်ရာမရခဲ့ပါဘူး။ အချို့ကတော့ ကံကောင်းတယ်လို့ ပြောကြတယ်။
ဒီအကြောင်းတွေကို စာရေးသူအနေနဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပြခဲ့ပါဘူး။ ယုံချင်မှလဲ ယုံကြမှာကို။ အခု ဘာကြောင့် တင်ပြရသလဲဆိုရင် မမြင်နိုင်၊ မမြင်အပ်တဲ့ နာခံပညာဉ် လောကသားတွေကို မယုံမကြည်လို့ဖြစ်စေ၊ မေ့လျော့မိလို့ဖြစ်စေ အမှတ်မထင် အမှားအယွင်း တစ်ခုခု ကျူးလွန်မိရင် သတိပေးခံရပယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း သိစေချင်လို့ပါပဲ။ ပြောမယုံ ကြံဖူးမှသိဆိုသလို စာရေးသူလဲ ကြံဖူးမှသာ သိခဲ့ရကြောင်း...

ထူးမမ(ပေါင်)

၂၀၁၄-ခုနှစ် ဇူလိုင်လသည်...
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ (၂၀)နှစ်မြောက် အမှတ်တရ အထူးထုတ် ဖြစ်ပါသည်။ မည်သူမဆို ပါဝင် ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း အသိပေးအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးဆန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း၊
ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
ဗုဒ္ဓန်း-၀၀ ၂၅၂၂၀၄။

ပဲခူးရိုးမတောင်တန်းမှ ညိုညိုစိမ်း
နေသော သစ်ပင်များ လှိုင်းထနေကြ
သည် ရိုးမတောင်တန်းကြီးသည် မိုင်း
ညိုညိုတန်းလျက် တောင်တန်းများကို
ကြည့်လိုက်ပါက တိမ်တစ်သင်းတို့
သည် ခါးပတ် ပတ်ထားသကဲ့သို့
ရစ်ပတ်လိပ်ခွေလျက် ရှိကြသည်။

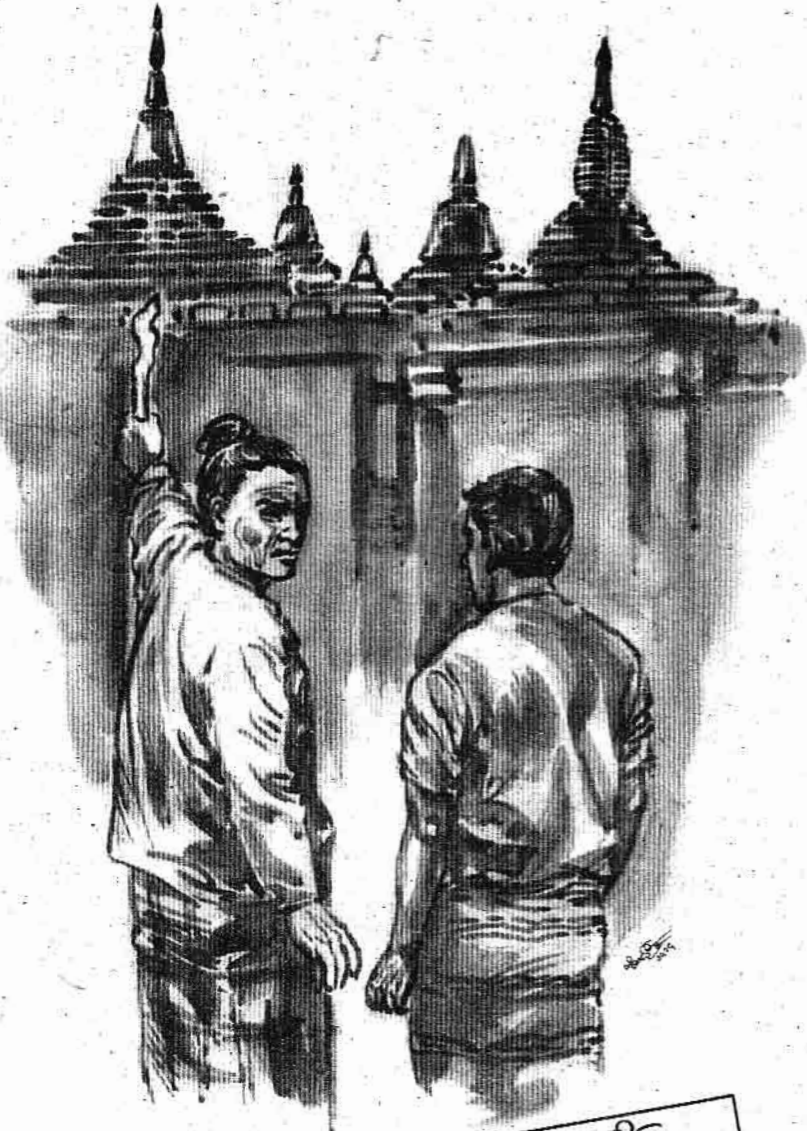
တောင်ခိုးများသည် ဝေ၍ မြူများ
ကလည်း ဆိုင်းလျက်ရှိကြသည်။ တိမ်
တစ်သင်းတို့သည် အရောင်အဆင်း
အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖန်ဆင်းကာ ရုပ်ချင်း
ပြောင်းလျက် အလှတန်ဆာဆင်လျက်
ရှိကြသည်။ ကြည်ပြာလဲ့လျက်ရှိသော
တောင်တန်းကြီးများကို ကြည့်၍ဝ
ပေ။

ပဲခူးရိုးမတောင်ခြေ ဖောင်အိုင်ရွာ
တွင် အလွန်ဆင်းရဲသော ကိုမုံနှင့်
မယ်သုန်တို့ လင်မယားသည် နေထိုင်
စရာ အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်၍နေရန်
မြေနေရာမရှိကြပေ။ ကိုမုံနှင့် မယ်သုန်
တို့သည် အမြင့်ပေ သုံးထောင်ခန့်ရှိ
သော သံမိုတောင်ခြေရင်း တစ်ခေါ်
လောက်ရှိ မည်သူမျှ မနေရဲသော
ဤကုန်းသို့ ဖြစ်လိုရာ ဖြစ်ပစေတော့
ဆိုပြီး လင်မယားနှစ်ယောက် တဲ
ကလေးထိုး၍ သွားရောက် နေထိုင်ကြ
လေသည်။

ဖောင်အိုင်ရွာမှ လူများသည် ဒီလင်
မယားနှစ်ယောက် တဲကလေးထိုး၍
သွားရောက် နေထိုင်ကြလေသည်မှာ
ဘယ်တော့ ဒုက္ခရောက်မလဲဟူသော
သတင်းကိုသာ နားတစွင့်စွင့်ဖြင့် စောင့်
စား နားထောင်နေကြလေသည်။

* * *

ကိုမုံနှင့် မယ်သုန်တို့သည် ဤကုန်း
သို့ စတင် ပြောင်းရွှေ့သည်နေ့ ညနေ
နောင်ရီတရောအချိန်တွင် ကိုမုံသည်

ဝဂ္ဂလောကသား

အာဖားအိယကာ ဦးကျယ်

ဖောင်ဖောင်သိန်း
(သတင်းထောက်-ဇီးကုန်း)

မိမိတို့ စားရန် ချက်ထားသော ထမင်း
အား ကျွန်းရွက်ကြီး တစ်ရွက်ခူးပြီး
ကျွန်းရွက်ထဲတွင်ထည့်၍ ကုန်းထောင့်
တစ်နေရာသို့ သွားရောက်ပြီး...
'ဤကုန်းတွင် နေထိုင်ကျက်စားကြကုန်

သော ဝဂ္ဂလောကသားများနှင့်တကွ ပြင်အပ်
ပျင်အပ်သော ယူဂိုလ်များ ကျွန်ုပ်တို့ စားဦး
စားဖျားဖျားအား လာရောက် အလှူဒါနပြုပါ
သည်။ ဆေးဝါး ပတ်ဝန်းကျင်၊ ဤအလှူဒါန
ထပ်အား စိတ်လက်ကြံသိက္ခာ သုံးသော်

နက္ခတ္တဇာတိမြေစာရင်း ၂၆၅

ကြပါ

ဟူ၍ ကိုယ့်သည် ပြောဆိုပြီး ကျွန်းရွက်ထဲတွင် ထည့်ထားသော ထမင်းဖြူအား ချထားပြီး ပြန်ခဲ့လေသည်။

ကိုယ့်သည် လတပေါင်း၏ ညတစ်ည လသာသာတွင် တဲရှေ့၌ ဝါးကပ်ခင်းလျက် တုံးလုံးလဲ့နေလျက်ရှိသည်။ ကောင်းကင်ယံမှ ငွေစန္ဒာလမင်းကြီးမှာ ကြယ်အပေါင်း ဝန်းရံလျက် ဩကာသလောကကြီးအား အေးမြသော အလင်းဓာတ်များ ပက်ဖျန်းလျက် ရှိလေသည်။ သို့နှင့် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်သွားသည်။ ထိုစဉ် အိပ်မက်၊ မက်ခဲ့သည်။

အိပ်မက်ထဲတွင် ခုံညားတည်ကြည်သော အသက်(၅၀)ခန့် လူကြီးတစ်ယောက်သည် ပုဆိုးကွက်ထောက်ကြီးအား ဝတ်လျက်၊ ယောလွယ်အိတ်ကြီးအား လွယ်ထားလျက် ကိုယ့်ရဲ့တဲရှေ့သို့ ရောက်လာပြီး...

'မင်းတို့ အလိုက်သိတယ်၊ မင်းတို့နဲ့ နေရတာ ပျော်တယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းတို့ ချက်ကျွေးတဲ့ ဆန်က ကြမ်းတယ်။ ဟင်းလေးလဲ ထည့်ပါဦးကွ'

ဟု ပြောသောအခါ ကိုယ့်မှ...

'ကျွန်တော်တို့မှာ အင်မတန် ဆင်းရဲတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့တောင် ဟင်းနဲ့ မစားနိုင်ပါဘူး'

ဟု ကိုယ့်က ပြောသောအခါ...

'ဒါက လွယ်ပါတယ်ကွာ နံနက် ဝေလီဝေလင်း အချိန်မှာ ခြံထောင့်က သရက်ပင်အောက်မှာတူး'

ဟု ပြောဆိုပြီး ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

* * *

ငှက်ကလေးများ နံနက် အရှုတ်တက်ချိန်တွင် သစ်ပင်များပေါ်မှ အော်မြည်သီဆို ဟစ်ကြွေးနေလျက် ရှိရာ ကိုယ့်သည် အိပ်ရာမှ နိုးလာပြီး

အရှေ့လောကဓာတ်အား ကြည့်လိုက်သောအခါ ရောင်နီများ ပျိုး၍ အရှုတ်ကျင်းပေတော့မည်။

ကိုယ့်သည် ညက တကယ်လိုလို၊ အိပ်မက်လိုလို တွေ့မြင် ပြောဆိုခဲ့သည်များအား အမှတ်မပြုပြီး ဟုတ်လိုဟုတ်ငြား မဟုတ်တော့လည်း အရင်းပေါ့ဟု ဆိုပြီး စားတစ်ချောင်းအား ယူခဲ့ပြီး ကုန်းထောင့်ရှိ သရက်ပင်ကြီး၏ အောက်တွင် တူးရာ တစ်ထွာသာသာခန့် အနက်အရောက်တွင် ဖြူဖွေးဝင်းလက်သော ငွေဒဂါးသုံးပြား ရရှိလေသည်။

ကိုယ့်သည် ငွေဒဂါး သုံးပြားအား ရောင်းချပြီး အမဲသားဟင်းများနှင့် ကောင်းမွန်စွာ ချက်၍ ညနေချမ်းနေဝင်ရီတရောအချိန်တွင် ခြံထောင့်သို့ သွားရောက်ပြီး ပြောဆိုကျွေးမွေးလေသည်။ ကိုယ့်တို့လည်း ညစာ စားသောက်ကြပြီး ညချမ်း အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြလေသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် ည(၂)နာရီခန့် ရှိသောအခါ ပုဆိုးကွက်ထောက်ကြီးနှင့် လူဝကြီး ရောက်ရှိလာပြီး...

'မင်းမိန်းမလက်ရာ ကောင်းတယ်။ ငါ့လူတွေကလဲ အရမ်း သဘောကျနေတယ်။ နေ့တိုင်း ချက်ကျွေးဖို့ ငါ့လူတွေကလဲ တောင်းဆိုနေကြတယ်။ ငါတို့ မင်းတို့ကို တစ်လစာပေးမယ်။ မင်းတို့ အိမ်နောက်ဘက် ကျွန်းပင်ခြေရင်းကို နံနက် ဝေလီဝေလင်း သွားတူး'

ဟု ပြောဆိုပြီး လူဝကြီး ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

နံနက် ဝေလီဝေလင်း အရှုတ်တက်ချိန်တွင် ကိုယ့်သည် ကျွန်းပင်ကြီးအောက်သို့ သွားရောက်တူးရာ တစ်ထွာသာသာခန့် အနက်တွင် ဖြူဖွေးဝင်းလက်သော ငွေဒဂါးပြား (၁၅)ပြား တွေ့ရှိရလေသည်။

ဖောင်အိုင်ရွာမှ ရွာသားများသည် ကိုယ့်တို့လင်မယား ဒုက္ခရောက်မည် သတင်းကိုသာ စောင့်မျှော်နေကြရာ ကိုယ့်တို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်သည် ပြုံးရွှင် ကျန်းမာစွာဖြင့် အေးအေးလူလူ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေဆဲကို မြင်ရသောအခါ ဖောင်အိုင်ရွာမှ လူအများ တို့မှာ အတွေးရခက်လျက် ရှိနေလေသည်။

ယခင်က ဤကျွန်းတွင် နေဖို့ရန် စိတ်ပင်မကူးရဲကြဘဲ ဤကျွန်းတွင် မတော်မလျော် မှားလုပ်မိခဲ့ချေက ဘေးဒုက္ခနှင့်သာ တွေ့ကြရလေသည်။ ယခုတော့ ကိုယ့်တို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ ဘေးမသိ ရန်မခဘဲ အေးချမ်းပျော်ရွှင်စွာ လုပ်ကိုင် စားသောက်နေထိုင်လျက် ရှိကြလေသည်။

* * *

တောင်လေသုတ်ဖြူးကာ မိုးသားကျူးသည့် တန်ခူးလရာသီသို့ပင် ရောက်ခဲ့လေပြီ။ တစ်လပြည့်ပြန်သော အခါ ပုဆိုးကွက်ထောက်ကြီးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှ လာရောက်၍ အိပ်မက်ပေးပြန်သည်မှာ...

'မင်း အလုပ်မလုပ်ဘဲ စားနေရင် ပတ်ဝန်းကျင်က ရိပ်မိလာမယ်။ မင်းဆီ မကောင်းဘူး။ ငါတို့မှာလဲ အန္တရာယ်ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ကုသိုလ်လဲရ ဝမ်းဆီ ဝအောင် မင်း ဆေးဆရာလုပ်ရမယ်'

ဟု ပြောသောအခါ ကိုယ့်မှ ထိုလူကြီးအား ပြန်လည် ပြောကြားသည်မှာ...

'ကျွန်တော် ဆေးဆရာလုပ်ပြီး ဆေးအကြောင်း ဘာမှ နားမလည်ဘူး ဟု ပြောလေရာ ပုဆိုးကွက်ထောက်နှင့် လူဝကြီးမှ...

'ဟေ့ကောင် မင်း လုပ်မှာသာမယ် မင်းအနားမှာ ငါရှိတယ်။ ငါကူညီမယ်'

ဟု ပြောပြီး ထွက်သွားလေသည်။ ကိုမုံသည် အိပ်ရာမှ နိုးလာပြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပြောသွားသော စကားများအား ကြားယောင်ပြီး ပြန်လည် စဉ်းစားမိလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် အရှေ့လောကဓာတ်မှ ဘာနရာဇာနေမင်းကြီးကား ရိုးမတောင်တန်းပေါ်မှ ပေါ်ထွက်လာချေပြီ။ သစ်ပင်တန်းများပေါ်မှ ကျေးငှက်သာရဏများမှာ အိပ်တန်းထ၍ ဘာသာဘာဝ တွန်ကျူး၍ အစာရှာဖွေရန် အဝေးသို့ ထွက်ခွာ ပျံသန်းသွားကြလေသည်။

* * *

နံနက် နေထန်းတစ်ဖျားခန့် မြင့်သောအခါ ဖောင်အိုင်ရွာထဲမှ တိုအေးကျော် ရောက်ရှိလာပြီး...

'ကိုမုံရေ သန်းကြိုင်တော့ မန်ကျည်းရွက်နု တက်ခူးတာ မန်ကျည်းပင်ပေါ်က လိမ့်ကျပြီး ခြေသလုံးရိုး ကျိုးသွားတယ်'

ဟု ပြောဆိုသွားလေသည်။ ကိုမုံသည် ပုဆိုးကွက်ထောက်ကြီးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပြောသော စကားအား ပြန်လည် ကြားယောင်မိပြီး မိမိနားထံတွင် ပုဆိုးကွက်ထောက်ကြီးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပြောလာသော ဆေးနည်းအား ကြားနေရသဖြင့် တောထဲသို့သွား၍ ဝံအူဖြစ်အား တူးယူပြီး ဝံအူခေါက်များအား ခွာ၍လာခဲ့ပြီး သန်းကြိုင်တို့ အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ဝံအူဖြစ်အား အရက်ကောင်းကောင်းနှင့် သွေးကာလိမ်းပေးပြီး ဝံအူပင်၏ အခေါက်အား ထောင်းထုကာ ကျိုးသွားသော ခြေသလုံးရိုးအား ဆွဲဆန့်ပြီး ပတ်တီးစည်း၍ ပေးထားလေသည်။

ကိုမုံသည် သန်းကြိုင်၏ ခြေသလုံးရိုးအား တစ်နေ့တစ်ခါ ဆေးလိမ်းခြင်း။

ပတ်တီးစည်းခြင်းများ သွားရောက် ပြုလုပ်ပေးနေရာ သန်းကြိုင် ခြေသလုံးရိုးကျိုးသွားသည်မှာ (၁၅)ရက်ခန့် ကြာသောအခါ ကောင်း၍သွားလေသည်။ ကိုမုံသည် အနီးဝန်းကျင်ရွာများနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်များတို့အား ပုဆိုးကွက်ထောက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အကူအညီဖြင့် ဆေးကုသ၍လာခဲ့ရာ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ နာမည်ကြီးလာပြီး ဆေးဆရာကြီး ဆရာမုံ ဖြစ်လာလေသည်။

ဆရာမုံသည် မရှိဆင်းရဲသားများအား ဆေးဖိုးဝါးခမယူဘဲ ကုသ၍ ပေးရာ ဆရာမုံအား ရွာသူရွာသားများနှင့် အနီးဝန်းကျင်တို့မှ အထူး အားကိုးအားထားပြုနေကြရာ ဆရာမုံတို့မှာ ယခင်ကနှင့် မတူတော့ဘဲ ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ အထူးပေါများပြီး တင့်တယ်စွာ မတောင့်မတ မကြောင့်မကြ နေနိုင်လာလေသည်။

* * *

အနီးဝန်းကျင်ရွာများမှ လူတချို့တို့သည် ဆရာမုံထံသို့ တပည့်အဖြစ် ခံယူရန် လာရောက် ပြောဆိုကြသော်လည်း ဆရာမုံသည် မည်သူ့ကိုမျှ

တပည့်မပေးဘဲ တစ်ကိုယ်တည်းပင် လိုက်လံ၍ ဆေးကုသပေးလျက် ရှိသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ဆရာမုံသည် ဉာဏ်လယ်ကျေးရွာသို့ ဆေးကုသွားရာ ဉာဏ်လယ်ရွာတွင် အသက်(၂၀)ခန့် စိန်ကုလား ခေါ်သည့် လူတစ်ယောက်သည် ဥတစ်လုံး တစ်ကောင်ကြွက်ဖြစ်သောကြောင့် ခိုကိုးရာမဲ့ စိန်ကုလားအား မိမိအိမ်တွင် တောက်တိုမည်ရပြုလုပ်ရန်နှင့် မိမိနှင့်လည်း အဖော်ရရှိရန် ခေါ်လာခဲ့လေသည်။

စက္ကန့်နာရီတို့မှာ တရွေ့ရွေ့ဖြင့် ရွေ့လျားလာခဲ့ရာ ရက်မှလ၊ လမှနှစ်သို့ပင် ကူးပြောင်းခဲ့လေပြီ။ ဆေးဆရာကြီး ဦးမုံမှာလည်း အိမ်မှာ နေရသည်ဟူ၍ မရှိဘဲ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ခရီးထွက်၍ လူနာများနှင့် နပန်းလုံးနေရလျက် ရှိသည်။

ဆရာကြီး ဦးမုံသည် ကျောက်စောင်းရွာတွင် လူမမာတစ်ဦးအား ဆေးကုသပြီး၍ ပြန်လာပြီး ညချမ်းသောအခါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သဖြင့် အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်တွင် ညလသာသာ ပုတီးစိပ်၍ နေရာမှ မေးခနဲ ငိုက်မျဉ်းသွားလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ပုဆိုးကွက်ထောက်ကြီးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ရောက်ရှိလာပြီး ဆရာကြီး ဦးမုံ၏ရှေ့တွင် ရပ်လျက်...

'မင်းမိန်းမ မရိုးဘူး။ လေ့လာ အကဲခတ်ဦး'

ဟု ပြောသောအခါ ဆရာကြီး ဦးမုံမှ...

'ကျွန်တော့်မိန်းမ ရိုးပါတယ်။ မရှိတုန်းကလဲ ဒီအတိုင်းပါပဲ'

ဟု ပြန်လည်ပြောသောအခါ ပုဆိုးကွက်ထောက်ကြီးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှ...

'မင်း တော်တော်ခက်တဲ့အကောင်ပဲ

မင်း နောက်မှ သိလိမ့်မယ်' နံနက် မိုးသောက် အလင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် သူက ပြောသွားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ စကားအား အပြန်ပြန် စဉ်းစားလျက် စိတ်မကောင်းစွာဖြင့်ပင် ပြုနေကျ ဗုဒ္ဓဝေယျာဝစ္စတို့အား မချို့ယွင်းရလေအောင် ကောင်းမှုစရတတို့အား ပြုကျင့်လျက် ရှိလေသည်။

* * *

ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် နံနက်အချိန် ရေခွေးကြမ်းသောက်နေစဉ် အိမ်ပိုင်းထဲသို့ လူတစ်ယောက် ဝင်လာပြီး ဆရာကြီး ဦးမှုံအား...

'ဆရာကြီး ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ဇနီးသည် မမာမကျန်း ဖြစ်နေတာ ကြာပါပြီ။ ကျွန်တော့်မိန်းမရဲ့ ကျန်းမာရေးအား ဆရာကြီးကို အားကိုးအားထားပြုပြီး လာရောက်ပင့်တာပါ ခင်ဗျား' ဟု ဧည့်သည်မှ ပြောသောအခါ ဆရာကြီးမှ...

'အမောင်က ဘယ်ရွာကလဲကွယ်' ဟု မေးလေသည်။ ဧည့်သည် လူစိမ်းမှ...

'ဆရာကြီး ခင်ဗျား ကျွန်တော် နတ်စင်စု ကျေးရွာကပါ' ဟု ပြောလေသည်။ ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် လိုအပ်သည့် ဆေးဝါးများအား ပြင်ဆင်ပြီး ဆေးကွမ်းအစ် ထည့်ထားသော လွယ်အိတ်ကြီးအား လာခေါ်သော ဧည့်သည် လူစိမ်းအား ပေးပြီး နတ်စင်စုကျေးရွာသို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

နတ်စင်စုကျေးရွာနှင့် ဖောင်အိုင်ကျေးရွာသည် ကြားတွင် တောင်ကုန်းခြားလျက်ရှိရာ တစ်တောင်တက်ဘစ်တောင်ဆင်းဖြင့် လာခဲ့ကြရာ ဆွမ်းခံချိန်လောက်တွင် နတ်စင်စုကျေးရွာသို့

ရောက်ရှိလေသည်။ ဆရာကြီးသည် ထိုလူခေါ်ရာရွာသို့ ရောက်ရှိပြီး ရွာလယ်ရှိ အိမ်တစ်အိမ်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြလေသည်။ ဆရာကြီးသည် နတ်စင်စုကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိပြီး လူမမာအား ဆေးကုသနေလျက်ရှိရာ ရက်(၂၀)ခန့်ရှိသောအခါ လူနာ အမျိုးသမီးမှာ နေကောင်းသွားလေသည်။

ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစော နတ်စင်စုရွာမှ လူနာ အမျိုးသမီး၏ ခင်ပွန်း လိုက်ပို့သဖြင့် နေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ရာ နေ ထန်းတစ်ဖျားခန့်တွင် နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိလေသည်။

ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ ဇနီးသည် မယ်သုန်အား မတွေ့ရှိရသကဲ့သို့ တပည့်ဖြစ်သူ စိန်ကုလားအား ရှာဖွေရာ မတွေ့ရသဖြင့် အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ အခြေအနေအား အကဲခတ် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရာ အိမ်တွင်းရှိ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများနှင့်တကွ ပစ္စည်းဥစ္စာများလည်း မရှိတော့ပေ။

ဆရာကြီး ဦးမှုံ သဘောပေါက်ချေပြီ။

* * *

ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် စိတ်မကောင်းစွာဖြင့်ပင် တစ်မိုးချုပ်ခဲ့လေပြီ။ ညအိပ်ရာဝင်သောအခါ အိပ်၍မပျော်ဘဲ ရှိသဖြင့် ဘယ်လူးညာလိုမိဖြင့် နံနက်(၄)နာခန့်ခန့် ချောက်ကြဲမြှောင်ကြားမှ တောကြက်များပင် တွန်ချေပြီ။ ထိုအချိန်မှ ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် မေ့ခနဲ အိပ်ပျော်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ပုဆိုးကွက်ထောက်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ရောက်ရှိလာပြီး... 'မင်း... ငါပြောတာကို ယုံတူ။ တချို့ ငိုမတွေ့ဟာ ပစ္စည်းတို့အစကို ယုံနိုင်တူ။ မင်းမှာ တက်တာစာ ဆေးပညာနဲ့ တစ်ပြည်

လုံးကို လှည့်လည်ပြီး လူတွေကို ကယ်ရမယ် အခု မင်းမှာ ဘာအုပုအုပုပဲ ယုံတော့ဘူး။ ရောက်တဲ့နေရာ ဘုရားတိုင်းမှာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်ပြီး စေတီပုထိုးများ ရှိရင်လဲ ပြန်လည် ပြုပြင်ပွမ်းပုံ တည်ထားရမယ်။ ဘုရားတည်တဲ့ အခါတိုင်းမှာ ဘုရားအကာဟာ ဦးကျတ်ပဲ ဖြစ်ရမယ်' ဟု ပြောသောအခါ ဆရာကြီး ဦးမှုံ

မှ... 'ဘုရား ဒါယကာနာမည် ကျွန်တော့်နာမည် မထည့်ရဘူးလား' ဟု မေးသောအခါ ပုဆိုးကွက်ထောက်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှ...

'မင်းနာမည် မထည့်ရဘူး။ ဂန္ဓာဓီ လှည့်တဲ့အခါမှာ အဆင်ပြေအောင် မင်းအနားက လိုက်ပြီး ငါကူညီမယ်။ ပထမ သွားရမှာကတော့ ပြည်မြို့ရွှေဆံတော်ဘုရား တနင်္ဂနွေထောင့်မှာ ငါသင်ပေးလိုက်တဲ့ ဂါထာနဲ့ (၉)ခေါက် ရွတ်ပြီး "သော ဘဂဝါ ဣတိဿတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ" အား ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ရမယ်'

ဟု ပြောဆိုပြီး ထွက်သွားလေသည်။

* * *

ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် ပထမဦးစွာ ပြည်မြို့ ဂန္ဓာဓီခရီး ထွက်လာကာ ပြည်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ပထမဦးစွာ ရွှေဆံတော်ဘုရား ကုန်းတော်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ပြီး တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် နေရာယူပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုထိုး မစိပ်မီ...

ဘဂ္ဂရာဂေါ ဘဂ္ဂဒေါယော ဘဂ္ဂ မောဟော အနာသပေါ၊ ဘဂ္ဂိဿ ပါဟာ ဓမ္မ၊ ဘဂဝါ တေန ဝုစ္စတိ၊ အနက် အဿ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသ

ဘဂ္ဂရာဂေါ - ချိုးဖျက်အပ်ပြီးသော ရာဂရှိတော်မူ၏။ (ဝါ) ရာဂကို ချိုးဖျက် တော်မူပြီးဖြစ်၏။ ဘဂ္ဂဒေါသော- ဒေါသကို ချိုးဖျက်တော်မူပြီးဖြစ်၏။ ဘဂ္ဂမောဟော-မောဟကို ချိုးဖျက် တော်မူပြီးဖြစ်၏။ အနာသဝေါ-အာသဝ တရားတို့ ရှိတော်မူမူ၊ အဿဘဂဝ တော- ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါပကာ-အပါယ်ဆင်းရဲ မလွဲမဖောက် ရောက်စေတတ်စွာ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဓမ္မာ-အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဘဂ္ဂါ- ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေန-ထိုသို့ ကံလေသာတရား အကုသိုလ်တရား တို့ကို ချိုးဖျက်တော်မူပြီးသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါ-ဘဂဝါ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်ပါပေ၏။

(ပါဠိကို အဋ္ဌကာထာရီတိုင်း ပြင်ဆင်ပြီး အနက်ပြန်ဆိုလိုက်ပါ သည်။)

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး၊ ဦးသန်း အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ စုဆောင်းသူ)၊ ဒီယဘာထက-ဒီယနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး သည်။]

ဤဂါထာတော်၏ အကျိုးမှာ ထာတ်လာဘ ရွှင်၏။ အခြွေအရံ ဆီများ၏။ အရောင်းအဝယ် ပွင့်လန်း နှင့် ပြောသမျှစကား အောင်မြင်၏။ ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် ဤဂါထာအား (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပြီးမှ "သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ" အား နှင်းစိပ်၍ နေလေသည်။

ပုတီး ငါးပတ်ပြည့်သောအခါ လူ သိယောက်တို့သည် ဆရာမှုံ ပုတီးစိပ် သည့် နေရာသို့ ရောက်ရှိလာပြီး သူ့သိယောက်ထံမှ ခပ်ဝဝ အမျိုးသမီး

တစ်ယောက်သည် ငွေကြေးအချို့အား လာရောက်လှူဒါန်းပြီး ပြောဆိုသွား သည်မှာ...

'ဝါတို့ဆန္ဒ ပြည့်ဝပြီ'

ဟု ပြောဆိုသွားကြပြီး မကြာမီ နောက်ထပ် အမျိုးသမီး သုံးဦး ဆရာ ကြီး ဦးမှုံ ပုတီးစိပ်နေသည့်နေရာသို့ လာရောက်ပြီး ငွေသားများနှင့်တကွ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များတို့အား လာ ရောက် လှူဒါန်းကန်တော့ပြီး ထွက် သွားလေသည်။

ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် ဤမြင်ကွင်း များအား အံ့သြနေမိသည်မှာ...

'ထိုသည် ရဟန်းသံဃာလဲမဟုတ် သူတော် စင်လဲ မဟုတ်ဘဲ အတယ်ကြောင့် လာ ရောက် လှူဒါန်းနေကြသနည်း' ဆိုသည်ကို စဉ်းစားလျက်ရှိပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြီး၍ ထိုမှတစ်ဖန် ရွှေဆံတော် ကုန်းတော်ပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး ဖိုးဦး တောင်ဘုရားသို့ တက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ရန် ဆက်လက်၍ ထွက်ခွာလာခဲ့လေ သည်။

ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် ဖိုးဦးတောင် ပေါ်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသည်မှာ ယနေ့ သုံးရက်မြောက်နေ့ နံနက်သို့ပင် ရောက် ရှိလာလေပြီ။ ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် မိမိ၏ အဓိဋ္ဌာန်အား (၉)ရက်ပြည့်ရန်

ဆက်လက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သွားမည် ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် တောင်ပေါ်သို့ ယောက်ျား၊ မိန်းမ (၁၅)ယောက်ခန့် သည် လှူဖွယ်ပစ္စည်းများတို့ဖြင့် ရောက် ရှိလာပြီး ဖိုးဦးတောင်ပေါ်မှ ကပ္ပိယ ကြီးအား...

'ကပ္ပိယကြီး ဒီရက်အတွင်းမှာ ဒီ ကုန်းတော်ပေါ်ကို တရားထိုင်သူ လာပါ သလား'

ဟု မေးရာ ကပ္ပိယကြီးမှ...

'လူတစ်ယောက်တော့ လာပြီး တရားထိုင် ပုတီးစိပ်နေတာ ကနေ့နဲ့ပါ ဆိုရင်တော့ သုံးရက်ရှိသွားပြီ'

ဟု ပြောရာ ထိုလူများမှ...

'အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒီပစ္စည်းတွေ လှူ ချင်လို့ လာခဲ့ကြတာပါ'

ဟု ပြောဆိုပြီး ဆရာကြီး ဦးမှုံအား ငွေသားများနှင့်တကွ စားသောက်ဖွယ် ရာများတို့ကို လှူဒါန်းလေသည်။ ထို အခါ ဆရာကြီး ဦးမှုံမှ...

'အမောင်တို့ ဘာကြောင့် အခုလို လာရောက် လှူဒါန်းကြတာလဲ'

ဟု မေးသောအခါ ထိုအဖွဲ့ထဲမှ အသက်(၅၀)ခန့်ရှိ ခေါင်းဆောင်ဖြစ် ဟန်ရှိသူ လူတစ်ယောက်မှ...

'ကျွန်တော်တို့ ဇီဝိတ်ရွာမှ လူပုဂ္ဂိုလ်များ ပုဂ္ဂိုလ်ထောက်ကြီးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးမှ အိမ်ကပေးသည့်ဟာ ဒီ ဖိုးဦးတောင်ဘုရား အား ယခုရက်ပိုင်းအတွင်း လာရောက် စာရာထိုင်သူ ပုဂ္ဂိုလ်အား သွားရောက် လှူဒါန်းပါက အကျိုးထူးပေးလိမ့်မည် ထိုသူ သည် ဘုရားများအား ပြန်လည် ပြုပြင် ပွမ်းပံ့နေသည့် ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်'

ဟု အိပ်မက်ပေးသောကြောင့် ယခု လို လာရောက် လှူဒါန်းဖြစ်ပါတယ်

ဟု ပြန်လည် ရှင်းပြပြီး ထိုလူတို့ လည်း ဘုရားဖူးပြီး တောင်အောက်သို့

ပြန်လည် ဆင်းသွားကြလေသည်။

* * *

ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် ဘုရားများအား လှည့်လည်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဂန္ဓာရီခရီး လှည့်ရာမှ ရရှိလာသော ဝတ္ထုငွေကြေးများအား ဦးကျတ်နာမည်ဖြင့် ဘုရားများအား လှူဒါန်းခြင်း၊ ဘုရားပျက် စေတီပျက်များအား ပြန်လည် ပြုပြင်မွမ်းမံတည်ထားခြင်းများဖြင့် (၉)တောင်ပြည့်စေတီများအား တည်ထားလျက် ရှိလေသည်။

ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် နရသီဟပတေ့မင်း တည်ထားခဲ့သည့် ဘုရား(၈)ဆူအနက် ဘူးကန်ချောင်း တောဇီကမ်းထိပ်တွင်ရှိသော “ရဲင်” ဘုရားအား ပြန်လည် ပြုပြင် မွမ်းမံ တည်ထားပြီး ယခုဘုရားသည် (၉)ဆူမြောက်ဘုရားဖြစ်လေသည်။

ဘုရားတည်ပြီး၍ ယနေ့ နံနက်ထီးတင်ရန် ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် ပရိသတ်များနှင့် ရှိနေစဉ် ခန္ဓာကိုယ်မည်းခြောက်ပိန်လိုပြီး အဝတ်အစားများမှာလည်း စုတ်ပြတ်ပေရေနေသော အသက် (၃၅)နှစ်ခန့်ရှိ လူတစ်ယောက်သည် ဆရာကြီး ဦးမှုံရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် ဆရာကြီး ဦးမှုံအား ဝတ်ဖြည့်ကန်တော့လျက် ရှိလေသည်။

ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် ထိုသူအား စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်ပြီး စဉ်းစားနေစဉ် တစ်ချိန်က မိမိတပည့်ဖြစ်သူ မိမိ၏ မိန်းမအား ခိုးယူသွားသူ စိန်ကုလားဖြစ်နေသည်ကို သိရှိရသောအခါ ဦးစွာပထမ ဒေါသဖြစ်သွားပြီး ထ၍ရိုက်ရန် တောင်ဝှေးကို ကိုင်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ဆရာကြီး ဦးမှုံ၏ စိတ်ထဲသို့ အသိတစ်ခု ဝင်လာသည်မှာ ရန်၊ ရန်ချင်း မတုံ့နှင်းတော့ဘဲ ဒုက္ခတွေ့နေသူအား သနားစွာဖြင့် ကယ်တင်ရန်

စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ စိန်ကုလားသည် ဆရာကြီး ဦးမှုံအား ပြောပြသည်မှာ...

‘ဆရာကြီး ခင်ဗျား ကျွန်တော် မှားပါတယ်။ ယခုလဲ မယ်သုန်ဟာ ရှိပစ္စည်းများကို ယူဆောင်ပြီး နောက်ယောက်ျားတစ်ယောက် နောက်ကိုလိုက်သွားပါတယ် ခင်ဗျား’

ဟု ပြောလေသည်။ စိန်ကုလားသည် ဆရာကြီး ဦးမှုံအား ဆက်၍ ပြောသည်မှာ...

ဆရာကြီးခင်ဗျား ကျွန်တော် ဆရာကြီးနောက်မှလိုက်၍ ရေပူရေချမ်းကမ်းလျက် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုပါရစေ။ ဆရာကြီးရဲ့ ကျေးဇူးအား အသက်ထက်ဆုံး ပြန်လည် ဆပ်ပါရစေ’

ဟု ပြောဆိုကာ တောင်းပန်လေသည်။ ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် (၉)ဆူမြောက်ဖြစ်သော “ရဲင်” စေတီတော်အား ပြန်လည် ပြုပြင်တည်ထားပြီး၍ ထီးတော်အထွတ်တင်ပြီးသော် ပုဆိုးကွက်ထောက်ကြီးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့်တကွ ပရလောက၌ ရှိကြသော မြင်အပ်မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်တကွ ပရလောကသားများအား အမျှပေးဝေလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် လေပြည်လေညင်းကလေးများ တိုက်ခတ်လာပြီး “ရဲင်” စေတီတော်အထက် ထီးတော်မှ ငွေဆည်းလည်းကလေးသည် တချင်ချင်

မြည်လျက် ရှိလေတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် သင်းပျံသော ပန်းရန်မှာ တို့သည် လေပြည်လေညင်းနှင့်အတူ မွှေးကြူသင်းပျံ ထိုမွှေးလျက် ရှိလေသည်။

ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် ဘုရား(၉)ဆူအား ဦးကျတ်နာမည်ဖြင့် ပြန်လည် ပြုပြင်မွမ်းမံ၍ တည်ထားပြီး ထီးတော်အထွတ်တင်ထားပြီး၍ အမျှပေးဝေသည့်နေ့မှစ၍ ပုဆိုးကွက်ထောက်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား မတွေ့ဆုံရတော့ချေ။

ဆရာကြီး ဦးမှုံသည် ဒုက္ခမြားမြောင်းသော လူ့ဘုံခန်းပါကြီးအား လောကဿတရားများနှင့် အမျိုးမျိုး ရင်ဆိုင်ပြီး တရားသံဝေဂများစွာ ရရှိစွာဖြင့် မိဆက်လက် လုပ်ဆောင် လျှောက်လှမ်းရမည့် ဂန္ဓာရီခရီးစဉ်အား ရဟန်းဝတ်ပြီး လှည့်လည် ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်လျက် ရှိလေသည်။

ဦးကျတ်နာမည်နတ်ဘုရား မြို့နယ် အရှေ့ဘက် သို့တောင်ဘက် ယခုထိရှိပြီး လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၉)ခန့်က မြန်မာနိုင်ငံတော်သည် အာဖရိကသားနှင့် ရှိပါသော်လည်း မြန်မာအာရှပြည်ကြောင်း (၉)ထောင်ပြည့် ဦးကျတ်နာမည်နတ်ဘုရားမှ သက်ထင်ထက် ရှိပါသည်။

နတ်တလင်းမြို့ အရှေ့ဘက် (၁၅) မိုင်ခန့် ကွာဝေးသော ပဲခူးရိုးမတောင်ခြေရင်းရှိ ကရင်ဆင်ဆွဲရွာသို့ အသွားရောက်ခဲ့ကြသော ဝေဒနာရှင် ပညာရှင် ဆရာရဲဇော်အား ဤစာတော် သတ်ရစွာ ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

ဤဖြစ်ရပ်မှန်အား နာမည်မှလွှဲပြောင်းထားပါသည်။

သုခီ အတ္တနံ ပရိဟရန္တု

မောင်မောင်သိန်း (သတင်းထောက်-စီးကုန်း)

www.burmeseclassic.com

ဤ ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းလေးသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၂၅)နှစ်ခန့်က စာရေးသူ၏ ရွာထဲမှ ကိုသိန်းဟံနှင့် ကိုဇော်ကြီးတို့ အမှန်တကယ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်း ကလေးဖြစ်ပါသည်။ ထိုသူနှစ်ဦးမှာ လူငယ်များ ဖြစ်ပြီး ယခုတိုင် ရွာမှာ ရှိနေပါသေးသည်။

နေရာကား တောင်ငူမြို့၏ တောင်ဘက် အစွန်ဆုံး (၁၈)ရပ်ကွက် ငွေလုံရပ်၏ ငွေလုံသင်္ချိုင်းကုန်းအနီး တောင်ဘက်ရှိ လယ်ကွင်း။

ဤလယ်ကွင်းကို ကျွန်တော်တို့နေသည့် ပဲပုပ်ကျေးရွာဘက်က လာမည်ဆိုလျှင် ပထမဆုံး သရက်တောအနီးတော်ကြီးကျောင်းဝန်းကို ဖြတ်ရပါမည်။

ထို့နောက် ဇောတီကျေးရွာကို ဖြတ်ပြီးလျှင် ဇောတီကျေးရွာ၏ မြောက်ဘက်ရှိ အင်းကြီးနံဘေး ကားလမ်းအတိုင်း သွားပြီးနောက် အင်းကြီး၏ မြောက်ဘက် ကန်သင်းပေါ်တွင် သစ်လင်နှင့် ကျီးပင်များ ပေါက်ရောက်နေပြီး ယင်းထန်းပင်အနီးတွင် လူသေအလောင်းများ မီးသင်္ဂြိုဟ်သည့်နေရာ ရှိသည်။

ကန်သင်း၏ မြောက်ဘက်တွင် ထန်းပင်များ များစွာပွင့်သည့် ကြာနီအင်းတစ်ခုရှိပါသည်။ ဇောတီရွာ၏ အနောက်ဘက်ဘေးမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် လမ်းအတိုင်း မြောက်ဘက်သို့ ဆက်သွားလျှင် လမ်း၏ အောက်တစ်ချက်တွင် လယ်ကွင်းတစ်ခု တစ်မျှော်တစ်ခေါ် ရှိပါသည်။ ထိုလယ်ကွင်းသည် အုတ်တံတားပါက ကိုချိုတံတားဟု အုတ်တံတားလေးကိုရောက်ပါ

မေဋ္ဌာဗို (တောင်ငူ)

လယ်ကွက်ထဲက

ကလေးငိုသံ

သည်။ အုတ်တံတား၏ ပြန်ပေါက် အကျယ်မှာ ဆယ်ပေခန့်ကျယ်ပါသည်။ ယင်းအုတ်တံတားကို လွန်သော် ခြေလှမ်း နှစ်ဆယ်ခန့်တွင် ငွေလုံသင်္ချိုင်းကို ရောက်ပါသည်။

မိုးတွင်းကာလ နေ့တစ်နေ့၏ ညနေပိုင်းတွင် ငါးဆင်းမိုးဟုခေါ်သော မိုးကြီးသည် ထန်စွာ ရွာသွန်းပါသည်။ ည (၁၁)နာရီခန့်တွင် မိုးစဲသွားပြီး လ၊ကလေး ထွက်လာပါသည်။

ထိုလ၊ကလေးကို မိုးတိမ်အနည်းငယ်က ဖုံးသွားလိုက်၊ ပြန်လင်းလာလိုက်ဖြင့် ရှိနေစဉ် ပဲပုပ်ကျေးရွာတွင် နေထိုင်သော ကိုသိန်းဟံနှင့် ကိုဇော်ကြီးတို့သည် ကြိုတင်စီစဉ်ထားကြသည့် အတိုင်း ငါးများတံကိုယ်စီဖြင့် ပလှိုင်း

များလွယ်ကာ ကိုချိုတံတားသို့ ငါးများ ထွက်ကြပါသည်။

ကိုချိုတံတားသို့ ရောက်သည်ဆိုလျှင်ပဲ နှစ်ဦးသား နေရာယူကြပါသည်။ တံတား၏ တောင်ဘက်မှာ ကိုဇော်ကြီးက နေရာယူပြီး တံတား၏ မြောက်ဘက် ထိပ်မှာ ကိုသိန်းဟံက နေရာယူကြပါသည်။

ယင်းနောက် အနောက်ဘက်ရှိ လယ်ကွင်းဘက်သို့ မျက်နှာမူထိုင်ကြပြီး ငါးများဖို့ ပြင်ဆင်ကြပါသည်။

တံတားပေါ်မှာတော့ ရေများ အနောက်ဘက်မှ အရှေ့ဘက်သို့ တဝေါဝေါနှင့် စီးသံကြားနေရပြီး ငါးများလည်း သူ့ထက်ငါ တိုးဝေ့ ဆင်းနေကြသည်ကို ကြားနေရပါသည်။

သူတို့၏ ငါးမျှားကြီးများတွင် မေ့
မပါဘဲ ခဲသီးနှင့် ငါးစာသာပါပြီး စပါးပင်
များကြားတွင် ချမျှားကြပါသည်။ ငါးခူ၊
ငါးရုံ၊ ငါးပြေမ၊ တလားဗီးယား စသည်
ငါးများ တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် ဆွဲ
တင်နေကြပါသည်။

ဤလိုနှင့် ညဉ့်(၁၂)နာရီထိုးပြီး
လောက်တွင် ကိုသိန်းဟံသည်
ကြောက်စိတ်မရှိသော်လည်း စိတ်ထဲ
မှာ မလုံသလိုဖြစ်လာပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်း
ရှိ သချိုင်းကုန်းဘက်သို့ လှမ်းလှမ်း
ကြည့်နေမိပါသည်။

သချိုင်းကုန်းလမ်းတွင် လျှပ်စစ်မီး
တစ်ပွင့် ထွန်းထားသော်လည်း ရာမ်း
၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် မကြာခဏ
ထပ်ထပ်ပြီး မြှုပ်လေ့ရှိသော မြေပုံများ
ကို တွေ့မြင်နေရပါသည်။

တစ်ချက်တစ်ချက် ညှိဖို့အနံ့လည်း
ရလာပါသည်။ မြန်မာသချိုင်းနှင့် တစ်
ဆက်တည်း အနောက်ဘက်တွင်
တရုတ်သချိုင်းရှိပါသည်။ ထို တရုတ်
သချိုင်းမှာ အုတ်ဂူများနှင့် ပြည့်နက်
နေပြီး ပတ်ပတ်လည်တွင် အုတ်
တံတိုင်းကြီး ပတ်ထားပါသည်။

အနောက်ဘက်စည်းရိုးတွင် ကုက္ကို
ပင်ကြီးများ အုပ်ဆိုင်းနေပြီး ကုက္ကိုပင်
တစ်ပင်မှာ တစ်ပင်လုံး ကိုင်းခြောက်
များဖြင့် ငေါင်းစင်းစင်းကြီး ရှိနေပါ
သည်။

သို့နှင့် တစ်ချိန်တွင် ကိုးသိန်းဟံ၏
ငါးမျှားကြီးတွင် ငါးကြီးကြီးတစ်ကောင်
မိနေပြီး ကုန်းပေါ်သို့ တော်တော်နှင့်
ပါမလာဘဲ ရေထဲမှာပဲ တက္ကင်းဘွမ်းနှင့်
ဖြစ်နေပြီး ကိုသိန်းဟံမှ အားကုန်
ဆွဲမြှောက်လိုက်ရာ တစ်တောင်ခန့်
ရှိသော ငါးပတ်ကြီးတစ်ကောင်
ပါလာသည်ကို လရောင်ဖြင့်
ဖွေးဖွေးကြီး လှမ်းမြင်လိုက်ရပါသည်။

ငါးမျှားကြီးနှင့် အတန်မှာ ဆယ့်ငါး
ပေခန့်ရှည်သဖြင့် သချိုင်းကုန်းဘက်
သို့ သွားကောက်ရပါသည်။ ကိုသိန်းဟံ
သည် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့်ထိုး၍ သွား
ရောက်ရာတွင် ငါးမျှားချိတ်ဥမိနေသော
အကောင်မှာ ငါးပတ်ငါး မဟုတ်ဘဲ
မျက်လုံးပြူးပြူးနှင့် ပုတ်သင်ညိုကြီး
တစ်ကောင်မိနေတာကို အံ့ဩစွာ
တွေ့ရသဖြင့် ရုတ်တရက် ကြက်သီး
များပင် ထသွားမိပါသည်။

ဟိုဟိုဒီဒီ ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်
သော်လည်း ငါးပတ်ငါးကို မတွေ့ရပါ။
ကိုသိန်းဟံ သဘောပေါက်သွားပါပြီ။
ထိုအချိန်မှာ အပုပ်နံ့ကလည်း နှာခေါင်း
ထဲ တိုးဝင်လာသဖြင့် သချိုင်းကုန်း
ဘက်သို့ ဓာတ်မီးဖြင့် တစ်ချက် ထိုး
ကြည့်မိပါသည်။

ကိုသိန်းဟံက ရဲဆေးတင်သည့်
အနေဖြင့် “ငါ...ပုတ်သင်ညိုကလဲ”
ဟုဆိုကာ ပုတ်သင်ညိုကို ဓားပြားနှင့်
ဖိ၍ဖြတ်ပြီး တံတားနားကို ပြန်လာကာ
ငါးထပ်များပါသည်။

ကိုဇော်ကြီးက...
'ကိုသိန်းဟံ ငါးပတ်ကြီးရတယ်
မဟုတ်လား'

ဟု မေးရာ ကိုသိန်းဟံက...

'ငါးပတ် မဟုတ်ပါဘူးကွာပုတ်သင်
ညိုကြီး ပါလာတာ'

ဟု ပြန်ပြောပြရာ ကိုဇော်ကြီးက...

'ဒါဆို သိပ်မရိုးဘူးနော် ကိုသိန်းဟံ
သတိတော့ ထားမှ...'

ဟု ပြောနေတုန်း ကိုးသိန်းဟံ၏
ရှေ့ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ လယ်ကွက်ထဲမှ
“အူဝဲ... အဲဟဲဟဲ” “အူဝဲ... အဲဟဲဟဲ”
ဆိုသည့် ကလေးငိုသံကို ကြားလာရ
ပါသည်။ အပုပ်နံ့ကလည်း တိုး၍ တိုး၍
နံ့လာပါသည်။

ကိုသိန်းဟံမှ...

'ဟော ကိုဇော်ကြီး ကလေးငိုသံ
ကြားလား'

ဟုမေးရာ ကိုဇော်ကြီးမှ...

'ကြားစာယ် ကိုသိန်းဟံ ကလေးငိုသံကလဲ
ရောက်တုန်းကတော့ပဲကြားတဲ့ အမှူတယ်
က ကလေးကရောက်လာပြီး ကြားရတာ
တုန်း ငိုသံကလဲ ကလေးငိုသံနဲ့ မတူဘူး
အစ်အောက်အောက်ကြီး ကိုသိန်းဟံ
ကွန်တော်တို့တော့ သူ့ရဲခြောက်နေပြီဖြစ်
ရအောင်'

ဟု ပြောရာ ကိုသိန်းဟံကလည်း
အတွေ့အကြုံအရ သူ့ရဲခြောက်တာ
သေချာနေပြီဖြစ်၍ နှစ်ဦးသား ခပ်လှစ်
သုတ်သိမ်းပြီး ပြန်ခဲ့ကြပါတော့သည်။
လမ်းကြီးကိုလည်း တိမ်များ ဖုံးလွှမ်း
၍ နေပါပကော။

တစ်ချိန်က ငွေလုံသချိုင်းကုန်းကြီး
မှာ ယခုအခါမှာတော့ အလွန်စည်ကား
သည့် ငွေတောင်ဦးကွက်သစ်ကြီး
ဖြစ်၍နေပါပြီ။

ဇောတီကျေးရွာအင်းကြီးနှင့် ထန်
ပင်များ၊ ကျီးပင်နှင့် ကြာနီအိုင်ကြီး
လယ်ကွင်းများ၊ ကိုချိုတံတားတို့က
တော့ ယခုတိုင် ရှိနေပါသေးသည်။

ဤဇာတ်လမ်း အဖြစ်အပျက်

ကလေးကို ပြောပြသေးကြသော

ကိုးသိန်းဟံနှင့် ကိုဇော်ကြီးတို့အ

အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း

မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ဝေဒနာမိုး (တောင်ငူ)

www.burmeseclassic.com

နေအိမ်လမ်း
(စလေ)

ဤလောကအတွင်း၌ နာနာဘာဝဟု
ခေါ်ဝေါ်နေကြသော ပရလောကသား
များ အမှန်တကယ် ရှိနေသည်ကို ဘုရား
မောင်မာတ် ခုဒ္ဒကနိပါတ် ပါဠိတော်များ
ကို ဖတ်ရှု သိရှိနိုင်ပေသည်။ ယခု
ဇာရေးသူ တင်ပြမည့်အကြောင်းအရာ
မှာ ပါဠိစာပေအားဖြင့် "ပေတ"၊ အရပ်
သုံးစကားနှင့် ပြောရလျှင် "အစွဲ" ပင်
ဖြစ်ပါသည်။

အပါယ်လေးတိုသားဖြစ်သော ပြိတ္တာ
အနွှဲအနွယ်တွင် ပါဝင်ကာ သစ်ပင်ကြီး
ထပ်တိုကို အမှီပြုနေထိုင်ပြီး မိမိ မှီခိုရာ
သစ်ပင်တို့သာဘာဝ ရာသီဥတုဒဏ်
ကြောင့် လဲပြိုသေကျပျက်စီးသော်
လည်း မိမိ မှီခိုနေထိုင်သည့် သစ်ပင်အား
နေနဲ့လွတ်နိုင်ဘဲ အစွဲလမ်းကြီးကြီးနှင့်
အကာလ ရှည်ကြာ စွဲလမ်းအမှီပြုနေ
သည့် သစ်အစွဲ သစ်ပြိတ္တာကို ဆိုလိုပါ
သည်။

လေးထိန်းကောင်းသော သစ်စွဲ
ရေလယ်သောင် ရွာကလေးသည်
အထက်မြစ်ကမ်းနံဘေး ပြေနုကျွန်းပေါ်
#35A, June, 2014.

သစ်အစွဲနှင့်

ထူးခြားဖြစ်ရပ်များ

တွင် ရွာတည်ထားပြီး အိမ်ခြေ(၅၀)ကျော်
ရှိကာ ကိုင်းလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူ များ
လေသည်။

ကိုမြင့်အောင်+မသန်းစိန် ဇနီးမောင်နှံ
တို့သည် နှစ်ဖက်မိဘ လက်ထက်မှ
စတင်ကာ ကိုင်းလုပ်ငန်းကို ဇောက်ချ
လုပ်ကိုင်သူများဖြစ်ကြကာ နှစ်ဖက်မိဘ
များ ကွယ်လွန်သွားကြပြီဖြစ်၍ ကံတူ
အကျိုးပေးဟုလည်း ဆိုနိုင်လေသည်။

နံနက် ဝေလီဝေလင်းကတည်းက
ထမင်းချက်ပြုတ်ပြီး လှည်းတစ်စီးနှင့်
လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ကိုင်းထဲ
ထွက်ကြရသည်။ တစ်ရံတစ်ခါ နေကုန်
နေကြ၍ တစ်ရံတစ်ခါ နံနက်စာ ပြန်စား
ပြီး အိမ်ရှိ လုပ်ကိုင်စရာရှိသည်များ
လုပ်ဆောင်၍ ညနေစောင်းတွင် တစ်
ယောက်တော့ အနည်းဆုံး ကိုင်းထဲ

မဖြစ်မနေ ပြန်ထွက်ရသေးသည်။
အိမ်ထောင်သက် နှစ်နှစ်ကျော်တွင်
သားဦးလေး မောင်မြင့်စိန် ရရှိလာသဖြင့်
ကလေးထိန်းတာဝန် ပိုလာလေသည်။
သို့သော် အလုပ်များသဖြင့် မထိန်းနိုင်
ကြဘဲ နံနက်စောစော နို့တိုက် ထမင်းခွဲ
ပြီးလျှင် ပုခက်တွင် သိပ်ထားခဲ့ပြီး ကိုင်း
ထဲ အလုပ်ဆင်း၍ နေကုန်မှ ပြန်ရသည်
ကား များလှလေသည်။

ကလေးမှာ ပုခက်ထဲ သိပ်ထားရင်း
နိုးနေပြီး ပုခက်မှ ထွက်ကျနေသော်
လည်း ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှ အောက်သို့ လိမ့်
ကျကာ ငိုကြွေးချက်မှ ငိုယိုနေသည်ကို
မတွေ့ရပေ။ ဆော့ကစားနေသည်ကို
သာ တွေ့ရသည်။ လေးဖက်သွားမှ
မတ်တတ်ရပ်စ၊ အချိန်တွင် တစ်နေ့
သောအခါ ကလေးနိုးနေပြီး အိမ်အောက်

ဆော့ကစားနေစဉ် အနား၌ ခွေးကြီး
ဘစ်ကောင် တွေ့ခဲ့ရသော်လည်း ကိုက်
င်း မရှိပေ။ အိမ်၌ လူကြီးမရှိစဉ်
ဘေးခဲ့သော်လည်း ဝိုယိုသည်ကို လုံးဝ
တွေ့ရသလောက်ပင်ဖြစ်သည်။

ကိုမြင့်အောင်တို့ ယခုနေသော
မိကြီးသည် မိဘများ လက်ထက်တွင်
မြင့်အောင် ငယ်စဉ်အခါ ယောချောင်း
ကြီးသောနှစ်၌ ချောင်းအတွင်းမှ
ယိုယူခဲ့သော သစ်တို့နှင့် ဆောက်ခဲ့
းဖြစ်သည်။ မိဘများလက်ထက်
လည်း ထိုအိမ်ကြီးအနေနှင့် မိသားစု
န်းမာရေး၊ စီးပွားရေး မထိခိုက်ခဲ့ပေ။
ယခု သားဦးလေး မောင်မြင့်စိန်
စ်နှစ်မြောက်မွေးနေ့တွင် သံဃာတော်
အား ဆွမ်းကပ် လှူဒါန်းခဲ့သည်။
ခါးကျွေးပွဲအပြီး လူစုကွဲချိန်၌ သက်
ဘိဝါတော်ကြီး ဆရာတော်ကြီး
ပဲပီးမှ ကိုမြင့်အောင်ကို ခေါ်၍...

‘အကာရဲအိမ် ကြည့်နဲ့တိုင်းက သစ်မှာ အစွဲ
လီလတ်ပေ အိမ်အစွဲသစ်ကိုလဲလေး လိုက်ပါ’
ဟု မိန့်မှာသွားခဲ့လေသည်။
ဆိုနှစ် ကိုင်းသိမ်းပြီးချိန်တွင် အခြား
တစ်လုံးဝယ်၍ အစားလဲလှယ်ကာ
အားလည်း ဝိုင်း၏အပြင်ဘက် ခရီး
တွင် ယူချင်တဲ့သူ ယူသုံး ဆိုပြီး ပစ်
လိုက်လေသည်။

ပစ်စွဲမို့ မည်သူမျှ ယူမသုံးဝံ့။ ထိုနှစ်
ခရောက်ချိန်တွင်လည်း သစ်စွဲမှာ
တွင် မျောပါခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ အိမ်တိုင်
ပစ်ထားခဲ့စဉ် သစ်စွဲက သူတို့
ယားကို အိမ်မက်ပေးခဲ့သေးသည်။
နှင်တိုလယ်ယား ရက်စက်တယ် ပိုမှာတော့
တိုက်လေးကို အိမ်မှာ ထားခဲ့တဲ့အခါ
က်ထဲက လိမ့်မကျမရှိအောင် ထိန်းပေး
တယ်။ တစ်ခါကလဲ ခွေးကြီး ကလေး
ကိုက်မယ်လုပ်လို့ ဝါကပဲ ထားပေးခဲ့ရ
ယ်။ ပိုအပေါ်ကျတော့ အိမ်မှာပဲနေအောင်
ပ်ချွတ်ပြီး နက်လွှင့်လိုက်တယ်’
ပစ်မက်ပေးပြီး နောက်ရက်ပိုင်းတွေ

နက္ခတ္တရာဇင်မြည်မဂ္ဂဇင်း

မှာ သစ်စွဲကို သူတို့ ကောင်းမှုကုသိုလ်
ပြုတိုင်း ကုသိုလ်အဖို့ဘာကကို အမျှပေး
ဝေခဲ့သည်။ သုံးနှစ်မြောက် ရေကြီးသော
အခါ အိမ်တိုင်သစ် မျောပါသွားခဲ့လေ
တော့သည်။ သစ်စွဲ ကျွတ်လွတ်သည်၊
မကျွတ်လွတ်သည်ကိုတော့ သေချာ
မပြောနိုင်ပေ။ ပြောနိုင်သည်ကတော့
“ကလေးထိန်းကောင်းသည် သစ်စွဲ”
ဟူ၍ပင် ဖြစ်လေ၏။

အမယ်လေး တ၊တ၊ သစ်စွဲ

စာရေးသူတို့ ကျေးရွာသည် မြစ်
ကမ်းပါးနီးတွင် ရှိလေရာ ဧရာဝတီ
မြစ်ရေကြီးချိန် မိုးတွင်းကာလတွင်
အထက်မြစ်ညာဘက်မှ လာသည့်
ချောင်းတို့မှတစ်ဆင့် သစ်၊ ဝါး၊ ထင်း
စသည်တို့ကို မြစ်တွင်းသို့ မျောပါလာချိန်
ဆယ်ယူလေ့ ရှိကြပါသည်။

ထိုသို့ ဆယ်ယူကြရာတွင် အမှတ်
မထင် ထင်းတုံးကြီးတစ်ခုကို ရေထဲမှ
ဆယ်ယူ၍ ရေချိုးဆိပ်ကမ်းပေါ် တင်
ထားလိုက်သည်။ ရက်ကြာ၍ ထင်း
ခြောက်သောအခါ ဖိုးပေသီးဆိုသူမှ
လက်ဆော့၍ ပုဆိန်နှင့် ပေါက်လိုက်ရာ
“အမယ်လေးတော့” ဟု အော်လေ

သည်။ ပထမတွင် မည်သူမျှ
မသိသော်လည်း နောက်တော့
ရွာတွင်းရှိ ကလေး
လူကြီးမကျန် “အမယ်လေး
တ၊တ” အော်သံကို
ကြားချင်၍ ဟိုလူက
ဆင်းပေါက်၊ ဒီလူက
ဆင်းပေါက်နှင့်
ထင်းတုံးကြီး
လည်း
တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကုန်သွား
လေ၏။
ထိုကဲ့သို့ လူများ
ပုဆိန် စသည်နှင့်

မကြာခဏ လာပေါက်သော်လည်း
မည်သူ့ကိုမျှ အထိတ်တလန့်ဖြစ်စေရန်
ခြောက်လှန့် ကိုယ်ထင်ပြုခြင်း မရှိထိ
ထင်းတုံးကုန်သွားမှသာ အော်သံလည်း
ပျောက်သွားလေ၏။ ဤဖြစ်ရပ်မှာ
စာရေးသူတို့အား လူကြီးမိဘတို့ ပြောပြ
ခဲ့သော အမယ်လေးတ၊တုသစ်စွဲ
အကြောင်းပင်ဖြစ်၏။

နေရာမရွေ့ ယနေ့တိုင်ရှိသော သစ်စွဲ

နေရာမရွေ့သော သစ်ပင်လဲကြီး
အား ချောက်ဖြိုနှယ်၊ ပခန်းငယ်အုပ်စု
ရွာငယ်ကန် မြင်သာကုန်းကျေးရွာ
ရေချိုးဆိပ်ချောင်းဝတည်တည်၊ စေ
ပခန်းငယ် မြစ်ရေတင်စီမံကိန်း၊ ဇေ
အရင်းအမြစ် ပန့်ကျင်း၏ အနောင်
မြောက်ဘက်ကပ်လျက် ဧရာဝတီမြစ်
ကမ်းနံဘေးတွင် တွေ့နိုင်ပါသည်။
ထိုသစ်ပင်ကြီးအား အသက်(၈၀)အရွယ်
ရှိ လူကြီးတို့၏ ဆွမ်းကမ်းပါးမှ လှူ
တာလား မြစ်ညာအထွေထွေကျေးဇူးတင်
လား ဆင့်လှူ၍ အထွေထွေ မြေအိုင်
သင်္ကန်းကန်သားဟု ဝန်ဆောင်ထား
လာရောက် လေ့လာရာတွင်လည်း
မဟုတ်၍ မြစ်ကျွန်းကြားတွင်လည်း အ
ယ်။

ပရန္တဝါအားဆေး

(၉၆)ပါးရောဂါ ကင်းဝေး

နတ်မောက်မြို့နယ်၊ စည်ရွာသို့ ရောက်ရှိစဉ်က ဆရာဦးပေါက်ဆိုသူနှင့် တွေ့ဆုံ စကားပြောစဉ် ရရှိခဲ့သော ဆေးနည်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဆရာဦးပေါက်မှာ ဆေးသမားမျိုး နီးဟု ဆိုရပါမည်။ သူ၏ အဘိုးဆရာ ကြီး ဦးကျောက်တိုင်၊ သူ၏ ဇခင် ဆရာကြီး ဦးရွှေလှိုင်တို့မှာ ရှေးမြန်မာ ဆေးသမားကြီးများဖြစ်ပြီး ပညာအမွေ ကို သားလေးယောက်တွင် ယင်း ဦးပေါက်တစ်ဦးတည်း ဆက်ဆံရရှိပြီး ဆေးကုသနေသူ ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးကုခြင်းသက်သက်နဲ့ ထမင်း ခူစားနေတာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ စိုက် ချိုးရေး၊ မွေးမြူရေးတွေ လုပ်ပါတယ်။ ဆေးဖော်၊ ဆေးပေး၊ ဆေးကုတယ် ဆိုတာက ကုသိုလ်ဖြစ်သဘောပါ။ ဆေးကုသက်သက် မေတ္တာစွက်ပြီး စာနစ်တ်ဖက်လို့ ကုသပေးနေတာပါ။ ဆောင်သူလုပ်ငန်း၊ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း က ရရှိသမျှ ပိုငွေကို ဆေးဖော်တာ မှာပဲပါတယ်။ ဇီဝိတဒါနပဲပေါ့ဗျာ ဟု ပြောပါသည်။

ဆရာဦးပေါက်နှင့် စပ်မိပြောမိ သွေးနွေးခဲ့သည့် ဆေးနည်း ဆေးစွမ်း ဆေးမျိုးထဲမှ ပရန္တဝါအားဆေးကို မြို့ကွက်မိသဖြင့် ရေးသားအပ်ပါသည်။ ပရန္တဝါတစ်ပင်လုံး (ပွင်းငယ်) နတ်ယူ ပြီး နှပ်နှပ်စဉ်က အခြောက်ခံ အပူနဲ့ပြုရ ပါသည်။ ထိုနောက် ဖျားရည် ထောပတ်ကို ဆီပုစွန်နယ်၍ ရသည်အထိ ထည့်ပျော်ပြီး ဆီနှင့် လေပုံဆာ ဖုလင်တွင် ထည့်ပိတ် ပါသည်။

တစ်ပတ်ခန့်လျှင် ဆေးအသားကျပြီဖြစ်၍ နေ့စဉ် နံနက်တွင် လက်ဖက်စားတစ်ဖွင့် စားပြီး နွားနို့ပူ ပိုဝပေးရပါသည်။

ပျောက်ကင်းနိုင်သော ရောဂါများမှာ ခူးနာ၊ ခါးနာ၊ ခြေလက်ထုံကျဉ်း၊ ဆံဖြူ သွားကျိုး၊ ကိုယ်လက်လေးလံ ထိုင်း မိုင်းခြင်း၊ သွေးအားနည်း၊ သွက်သွေး အားနည်း၊ အရေပြားတွန့်ရှုံ့ခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ အဆုတ်မကောင်းခြင်း၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ ကိုယ်ဖောက်ကိုယ် ရောင်ခြင်း၊ ခံတွင်းပျက်၍ လေထိုး လေအောင့်ခြင်း၊ နားလေး၍ မောပန်း ခြင်း ဝေဒနာများ တစ်လမျှ စွဲစားလျှင် အားလုံး သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ သည်။

အနားသတ်အနေဖြင့် (၉၆)ပါး ဝေဒနာများကို ပရန္တဝါအားဆေးတစ်ဖုံ နှင့်ပင် လိုသလို သုံးစားပျောက်ကင်း စေနိုင်သည်ဟုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပရန္တဝါပင်မှာ ဒေသများစွာတွင် အလေ့ကျ ပေါများစွာ ပေါက်ရောက် ပါသည်။ ရှေးဆရာစဉ်ဆက် အသုံးပြု ခဲ့သော လက်စွဲဆေးပင် ဖြစ်ပါသည်။

နတ်မောက် မျိုးနော်

စာမျက်နှာ (၂၇၄)မှ ဒဏ်

ထူးခြားသည့် အချက်ကတော့ သစ် တုံးကြီးပေါ်သို့ အဝတ်၊ တဘီလျှက် ဖွတ်ခြင်းကို လက်မခံပါ။ မည်သူမှ လည်း မလျှော်ဖွတ်စွဲပါ။ တစ်ခါက လည်း သစ်တုံးကြီးအနီး ဆိုက်ကပ်ထား သော သစ်ဖောင်သမားများသည် ထမင်းချက်ရန်အတွက် တုံးကြီးကို ထင်း ပေါက်ယူပြီး ဖောင်ပေါ်တင်ထားရာ နံနက် ဖောင်ထွက်မရ ဖြစ်သဖြင့် ထင်း များကို ပြန်ထားခဲ့လေသည်။

သစ်တုံးကြီး ကန်လှန်းသောနေရာသည် ဆိုင်ခ မြစ်ရေကြီးချိန်တွင် ရေစီး အလွန် သန်၍ ကြမ်းသောနေရာ ဖြစ်သော်လည်း မူလနေရာမှ နည်းနည်းမျှ ရွေ့ရွာခြင်းမရှိပါ။ မြစ်ရေတင် စီမံကိန်းအတွက် မြင်သာ ကုန်းရွာ ကမ်းနားစပ်ထိုင်ရန် ပန်ကျင်း တူး၊ ကွန်ကရစ်လောင်းဖို့ မြေတူးမြေ ကော် ဘူဒိုဇာ၊ စက်များ အဆင်းလမ်း မလွတ်သည်နှင့် မြေထိုးစက်နှင့် ကော် ပက်ချခဲ့သဖြင့် မူလနေရာထက် အနောက်ဘက် အနိမ့် စောက်ထဲ ကျ သွားခဲ့လေသည်။

မြစ်ရေကြီးချိန်တွင် ရေအောက် (၁၀) တောင်ခန့် အနက်ရောက်နေပြီး နွေ ရာသီ မြစ်ရေနည်းချိန် ကမ်းစပ်ကပ် လျက် မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ ထိုပန်ကျင်း နေရာကလည်း ရေစီးသန်သဘော ကြောင်းဖြစ်သဖြင့် အခြားသစ်ပင်လဲ ဆိုလျှင် နေရာမှ ပရွေ့ဘဲမနေနိုင်။ ရေစီး တွင် ပျော်ပါရမည် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ထိုသစ်တုံး သစ်ပင်လဲကြီး ကား တုတ်တုတ်မျှပင် မရွေ့၊ ကျောက် စိုက်ကျောက်ခဲထက်ပင် နေရာပြန်နေခြင်း မှာ သူ့ရဲ့နေရာကိုပင် အစွဲလမ်းကြီးနေ သော သစ်စွဲပင် ဖြစ်ပါတော့သတည်း။

နေအောင်လင်း(စလေ)

အဘိုးငယ် ပြောလက်စ
စကားကို ရပ်ထားလိုက်ပြီး
အားလုံးကို တစ်ယောက်ချင်း
အကဲခတ်ကြည့်သည်။

'ပြောပါ အဘိုးငယ်...
ကျွန်တော်တို့ အဘိုးငယ်
စကားတွေက မှတ်သားစရာ
တွေမို့ ကျွန်တော်တို့အားလုံး
စိတ်ဝင်စားကြပါတယ်'

'အေး...အေး၊ အေးကွယ်...
အဘိုး ပြောတာတွေက
အဘိုးရဲ့အတွေ့အကြုံ
တွေချည်းပါ။ မောင်တို့လို
ပညာတတ်တွေ မဟုတ်တော့
စာအကြောင်း ပေအကြောင်း
တွေ မပြောတတ်ပေဘူး။
နို့ပေမယ့် ဖြတ်သန်းခဲ့တဲ့
နှစ်များစွာ ကာလအတွင်းမှာ
တွေ့ကြုံခဲ့ရ မှတ်သား
မိခဲ့တာတွေကို
ပြောပြရတာပေါ့၊
ဗဟုသုပေါ့ကွယ်'

'အဘိုးငယ်ကလဲ
ဗဟုသုတဆိုတာထက်
ကျွန်တော်တို့အတွက်
မှတ်သားစရာတွေချည်းပါပဲ။ ကဲ...
ဆက်ပြောပါဦး အဘိုးငယ်ရယ်'

အားလုံးအကြည့်တွေက အဘိုးငယ်
ဆီ ရောက်သွားကြသည်။ ပြောင်းဖူး
ဖက် ဆေးလိပ်တိုကြီးကို မီးညှိ ဖွာရှိုက်
ရင်း ဆက်ပြောလေသည်။

'အဘိုးတို့ငယ်ငယ်က တောတောင်
တွေထဲ ခဏခဏသွား အလုပ်၊ လုပ်ရ
တယ်။ သိပ်ဝေးတဲ့ တောနက်ကြီးတွေ
ထဲ သွားကြပြီဆိုရင် အပြန်ခရီးတွေမှာ
မှောင်မှောင်သွားတတ်ပြီး မျက်စိလည်
တာတို့၊ လမ်းမှားတာတို့ မကြာမကြာ
၂၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးအောင်
(ရည်းသမီး)

ဘိုးငယ်၏ တောတွင်းအတွေ့အကြုံများနှင့်

ပျားရည်ပိတ်ဆိုးခြင်

ကြုံရလေ့ ရှိတယ်။

အဲဒီလို ဖြစ်ဖန်များတော့ သစ်စုန်း
ဖြစ်နေတဲ့ သစ်ပင်က သစ်ခွံခြောက်
ခေါက်တွေ စွာ၊ နွေမှာဆိုရင် ရေစိမ်း

မိုးတွင်းမှာဆို ရေစိမ်းစရာမလိုဘူး

အဲ...လမ်းမှားနိုင်တဲ့နေရာက ဆီ
သစ်စုန်းခွံလေးတွေ နည်းနည်း
ဖဲ့ချပြီး ထားခဲ့၊ အပြန်လမ်း

လောက်မှောင်မှောင် သစ်စုန်းခွံလေး
တွေ ကြည့်သွားရုံပဲ။ မျက်စိလည်နေလဲ
လမ်းမမှားတော့ဘူး။

‘ဒါနဲ့ အဘိုးငယ်... သစ်စုန်းသစ်ခွံ
တွေက ဘယ်လို အကျိုးပြုလို့လဲ’

‘သူက ညမှောင်ရင် ပိုးစုန်းကြူး
အလင်းရောင်နဲ့တူတဲ့ အလင်းရောင်
တွေ လင်းတယ်။ နေ့ခင်းဘက်တော့
သစ်ခွံပဲ။ မှောင်မှ လင်းတာ။ ဒါကြောင့်
သစ်စုန်းလို ခေါ်ကြတာ။ ကိုယ်ချထား
ခဲ့တဲ့ သစ်စုန်းသစ်ခွံလေးတွေရဲ့ ည
မှောင်မှောင်မှာ အလင်းရောင်လေးတွေ
အတိုင်း လိုက်သွားရုံပဲ။

သစ်စုန်းကို အဘိုးတို့ မသိခင်က
တော့ အချိန်မီ နေရောင်နဲ့ပြန်ရတယ်။
ကိုယ်သွားတဲ့လမ်းပေါ်က သစ်ပင်တွေ
ကို ဓားနဲ့ ထစ်ထစ်ပြီး သွားကြတာ။
နေ့ခင်း အပြန်လမ်းက ဓားထစ်ထား
တာ ကြည့်သွားရင် အဆင်ပြေပေမယ့်
ညခင်းမှာ အဆင်မပြေပြန်ဘူး။

တောင်ပေါ် သစ်တောတွေဆိုတော့
လမ်းဆိုတာ ရှိတာမှ မဟုတ်တာ။
ကိုယ်သွားတဲ့လမ်းကို လမ်းလို့ ပြောရ
တာ။ တောင်ပေါ်မှာ နေတဲ့သူတွေက
ပြုလို့ အဘိုးတို့ သစ်စုန်းဆိုတာ သိရပြီး
အဲဒီနောက် ညဖြစ်လဲ ပြန်လို့ပြီ’

‘ထူးဆန်းတယ်နော် အဘိုးငယ်...
သစ်ပင်မှာပဲ သစ်စုန်းရှိတာလား။ အခြား
ဘာတွေမှာ တွေ့ဖူးသေးလဲ’

‘အ... ရှိတော့ ရှိတယ်။ အလွန်ပဲ ရှား
တယ်။ အမြဲတတ်စိုနေတဲ့ ကြသောင်း၊
ဆင်း စတဲ့ ဝါးခြောက်ဝါးပင်တွေမှာ
တွေ့ဖူးခဲ့တယ်’

‘အဲဒီသစ်စုန်းကို ဆေးဝါးဘာညာ
အကြံပြုတာ တွေ့ဖူးလား အဘိုးငယ်’
‘အဖွဲ့ထဲမှတစ်ယောက်က မေးတော့
အဲဒီငယ်က အတန်ကြာ တွေးနေပြီး

‘အဘိုးတော့ သုံးတာ မတွေ့ဖူးဘူး။
နို့ပေတဲ့ ဂန္ထိရမညာရှင်တွေ သုံးမလား
မသိဘူး။ အဘိုးတွေ့မိတာ ပြောရတာ
ပညာရှင်တွေမှ သိကြမှာပဲ။ အသုံး
တော့ ရှိမှာပဲလေ။ နွယ်မြက်သစ်ပင်
ဆေးဖက်ဝင် စကားရှိမို့လား’

‘နောက်ထပ် တောတောင်တွေထဲ
မှာ တွေ့ရတတ်တာတွေရှိရင် ပြောပြပါ
ဦး အဘိုးငယ်’

အားလုံးက ဝိုင်းတောင်းဆိုကြပြန်
သည်။

‘အင်း... ရှိသလိုပေါ့ကွယ်။ တောထဲ
တောင်ထဲသွားရင် အထူးသဖြင့် ခမိုး
ဝေးဝေး တောတောင်တွေထဲ သွားရင်
အိမ်မှာ မွေးထားတဲ့ခွေးက တော
ဝါသနာပါပြီး သူ့သခင် တောဝင်ရင်
သူတို့က သခင်မသိအောင် ခိုးခိုးလိုက်
လာတတ်ကြတယ်။ ခွေးပါလာရင်
တော့ ဒုက္ခရောက်တော့တာပဲ’

‘ဘာပြုလို့လဲ အဘိုးငယ်’

‘သစ်နဲ့ရရင် ခွေးဟာ ငုတ်တုတ်ထိုင်
ပြီး တအိအိ အော်နေတော့တာပဲ။
သစ်နဲ့ရလို့ အော်နေတဲ့ခွေးဟာ ဘယ်မှ
မသွားနိုင်တော့ဘူး။ လူကိုကြည့် အော်
နေတော့တာပဲ အားကိုးတာပေါ့။ စပါး

ကြီးညို့မိထားသလိုပဲ။ ဒီလိုဖြစ်နေတဲ့
ခွေးကို နှမြောရင် အားလုံး နောက်ပြန်
လှည့်၊ ထားခဲ့ရင်တော့ သစ်စာဖြစ်သွား
ပြီ။ များသောအားဖြင့် ညဘက်အချိန်
တွေမှာ ဖြစ်တတ်တာ များတယ်။

တိရစ္ဆာန်တွေဟာ သဘာဝနဲ့ လေ
ထဲမှာ ဖြစ်ပျက်နေတာ လူတွေထက်
ပိုသိတတ်တာကလား။ ဒါနဲ့ အဲဒီခွေးကို
ပွေ့သယ်တဲ့သူက သယ်၊ ကျန်တဲ့သူ
တွေက ကိုယ်နဲ့ လက်တစ်ကမ်းမှာရှိတဲ့
သစ်ပင်ချုံပုတ်တွေကို ခဲတွေ၊ တုတ်
တွေနဲ့ ပစ်ပုတ်ပြီး တစ်လမ်းလုံးလုပ်
ပြန်ရတယ်။

ပါတဲ့လက်နက်ကိုလဲ အသင့်ပြင်
ကိုင်ထားရတယ်။ လူပါတော့ ရုတ်
တရက် မလုပ်ရဲဘူးပေါ့။ နို့ပေတဲ့ သိပ်
အစာငတ်နေတဲ့ အကောင်ဆိုရင် ခွေး
ပွေ့ထားတဲ့လူကို ဝင်လုံးပြီး ခွေးကို
လုယူတတ်တယ်။

ကျားသစ်ကလဲ ခွေးနဲ့ရတာနဲ့ လူ
တွေနဲ့ ရင်ပေါင်တန်း နေရာ ခပ်လှမ်း
လှမ်း တောထဲက တောက်လျှောက်
လိုက်နေတတ်တာ တောဆုံးအောင်ကို
မကဘူး။ ချုံပုတ်ငယ်လေးတွေ ကွယ်
ကွယ်ပြီး ရွာနားအထိအောင် လိုက်
တတ်တဲ့ ကောင်တွေ။

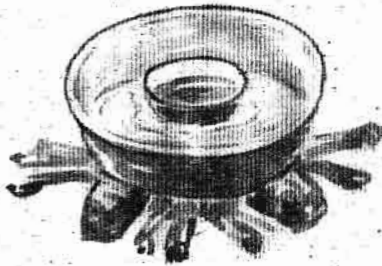
အင်း... ခုတော့လဲ ဒီကောင်တွေ
လူတွေနဲ့ဝေးရာ တောနက်ပိုင်းဘက်
ပြောင်းကုန်၊ တောတွေကလဲ အရင်
ကလို မရှိတော့တူးလေ။ အဲဒီအကြောင်း
ပြောတော့ ပျားတောကို ပြန်သတိရ
သေးရဲ့’

‘ဘယ်လို အဘိုးငယ်... ပျားတော
ဆိုတာ’

အဘိုးငယ်က အားလုံးကို ပြုံးကြည့်
လိုက်သည်။ ပြုံးမှ ခေါင်းကို တွင်တွင်
ညှိတ်ကာ ဆက်ပြောလေသည်။

‘ဪ... မောင်တို့ နားရွှင်ကုန်ပြီ’

ထင်ရဲ့။ ပျားတောဆိုတာ ပျားအုံတွေ စုပြီး သစ်ပင်တိုင်းလိုလို စွဲတဲ့ တောကို ပျားတောလို့ ခေါ်တာ။ ပျားအုံ ရှာရမှာ မလိုဘူး။ နေရာတိုင်း၊ သစ်ပင်တိုင်းမှာ ရှိတယ်။ ပျားရည်ကို ထမ်းနိုင်၊ သယ်နိုင် စို့ပဲ လိုတယ်။

လူသူ အရောက်အပေါက်နည်း၊ တောကလဲဝေး ပန်းပျိုးစုံ(၁၂)ရာသီ ပွင့်ဖူးနေတဲ့ တောဆိုတော့ ပျားတွေ ပျော်တာပေါ့။ အဲဒီ ပျားတောထဲ ဝင်မိ လိုက်တာနဲ့ မွှေးရနံ့တွေဟာ တစ်တော လုံး ကြိုင်လှိုင်လို့ပေါ့။

စကားလုံးအဖြစ်နဲ့ တင်စားမယ်ဆို ရင်တောင် စာဖွဲ့လို့ ပြည့်စုံမယ် မထင် ပါဘူး။ အဲဒီလောက် အမွှေးရနံ့ ပေါင်းစုံ တောတောင်ကြီး ခုတော့လဲ အဲဒီနေရာ တွေ လူတွေရောက်ပြီး တောင်ယာတွေ လုပ်နေကြတော့ နာမည်ပဲ ရှိတော့ တယ်။ တောနေရာ ယာခင်းတွေဖြစ်လို့ နှောင်းလူတွေ နာမည်တောင် ကြားဖူး သူ မရှိသလောက် ဖြစ်ကုန်ကြပြီ

'ဟုတ်တယ်နော် အဘိုးငယ်... ကျွန်တော်တို့ဆို အဘိုးငယ်ပြောပြမှ ကြားရ သိရတာ ဆက်ပြောပါဦး အဘိုး ငယ်'

'ပျားတွေ ပျော်တဲ့တောဆိုတာ သိပ် ရှားတာ။ အဘိုးတို့ရွာနဲ့လဲ လမ်းမှာ တစ်ညအိပ်ခရီး နောက်နေ့ညနေမှ ရောက်တာ။ တန်ဆောင်တိုင်ပွဲမှာ သုံးစွဲ အဘိုးတို့ လူငယ်တွေ(၁၀)ယောက်စုပြီး ပျားတောကို စားနပ်ရိက္ခာအပြည့်နဲ့ ဘက်ခွဲကြတယ်။

ဖြစ်ရေနဲ့အပြိုင် ပျားရည်ပေါတဲ့ ခတ်သလင်း၊ သီတင်းကျွတ်လထဲမှာ ခဲပါ။ အဲဒီမှာ မောင်သိန်းရဲ့ ခွေးတွေ ပါလာတာ ခရီးထက်ဝက်ကျော်မှ သိရ ဘာ။ ပါလာတာမှ တစ်ကောင်တည်း မဟုတ်ဘူး သုံးကောင်။ တောလိုက်

ဝါသနာပါတဲ့ ခွေးတွေဆိုတော့ လူမသိ အောင် တိတ်တိတ်လေး ခိုးလိုက်လာ ကြတာ။

အဲဒီတောက တောကောင်တွေ သိပ်မရှိဘူး။ တောကောင်တွေလဲ ဖြစ် ချင်ရာဖြစ်ဆိုပြီး လူငယ်ပီပီ နောက်ပြန် လှည့်ဖို့ မစဉ်းစားဘူးပေါ့။ အဖွဲ့ကလဲ ကောင်းတာကို။ ပျားရည်ဖိုးနဲ့ ကထိန်ပွဲ မှာ ပျော်ရမယ့် အိပ်မက်လေးတွေ အပျက်မခံနိုင်ကြဘူး။

လမ်းမှာ တစ်ညအိပ်ကြတယ်။ ယုန် နှစ်ကောင် ခွေးတွေက ရှာပေးတယ်။

ဟင်းစား ပေါပေါရတာပေါ့။ မနက် လင်းတော့ ခန်းဆက်၊ ပျားတောရောက် တော့ ပြဿနာက စ၊ ပါလေရော။ မောင်သိန်း ခွေးသုံးကောင်က ဗန်းဆန် ကောလောက်ရှိတဲ့ ပျားအုံမည်းမည်း ကြီးတွေက မြေကြီးနား ကပ်စွဲနေကြ တာကို မမြင်ဘူးတဲ့ ခွေးသုံးကောင် ဟာ အထူးအဆန်းဖြစ်ပြီး ဝိုင်းဟောင် ကြတယ်။

ခွေးတွေ တရုန်းရုန်းလုပ် ဟောင်နေ တော့ ပျားတွေက တစ်ပြိုင်တည်း "ရဲ့"ခနဲ တောင်ပံခတ် အသံပေး ခြောက်လွှတ်၊ ခွေးက လန့်ပြေး တစ်ခါ ပြန်ဟောင်၊ ပြန်ခြောက်လွှတ် ပြန် ဟောင်၊ ပျားအုံဆွပေးသလိုဖြစ် အဘိုး တို့ကလဲ လွယ်လွယ်နဲ့ရတဲ့ အဲဒီပျားအုံ တွေဖွပ်၊ ပျားတွေက ခွေးတွေကို လိုက် ကိုက်ပေါ့။

ခွေးတွေက ပျားကိုက်ခံရတော့

ပျားအုံကိုမုန်း၊ နောက်တစ်အုံတွေ့ ဟောင်ပြန်။ အဲဒီလိုနဲ့ ခွေးတွေ ရှာပေး တဲ့ ပျားအုံတွေပဲ ဖွပ်ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုမိ တော့ ရတဲ့ပျားရည် ပါလာတဲ့ ဘူးတွေ ထဲထည့် တစ်နိုင်ရပြီဆိုတော့ ပြန်ကြ တာပေါ့လေ

အိမ်မှာစားဖို့ ပျားချေး (ပန်းဝတ် မှန်စုပြီး ပျားရည် မဖြစ်သေးသည့် အစိုင်အခဲများ)ဖက်နဲ့ထုပ် လွယ်အိတ် ထဲကိုယ်စီထည့်၊ ပျားသလက်နဲ့ ပျား ကောင်နဲ့တွေ့ကိုတော့ မယူကြဘူး။ နည်းနည်းပါးပါးပဲ ပျားနို့ညစ်ကြော် စား ကြတာပဲ ရှိတယ်။ ပျားရည်ဘူးတွေ ကိုယ်စီထမ်းပြီး တပျော်တပါး ဖြန့်လာ ခဲ့ကြတာပေါ့လေ'

အဘိုးငယ်က ပြောပြီး မီးငြိမ်းနေ သည့် ပြောင်းဖူးဖက် ဆေးလိပ်တို့ကြီး ကို မီးညှိဖွာနေပြန်သည်။ ပြီးမှ ဆက် ပြောလေသည်။

'ပျားရည်ပုံးတွေ၊ ဘူးတွေ ကိုယ်စီ ထမ်းပြန်လာ၊ ပျားရည်တွေ ပုံးတွေထဲ မှာ တလှုပ်လှုပ်နဲ့ ဘောင်ဘင်ခတ်ပေါ့။ ကြာတော့ ပျားရည်တွေ အားလုံး စိတ်ဆိုးလာကြတာ မသိကြဘူး'

'ဘယ်နှယ်... အဘိုးငယ် ပျားရည် တွေ စိတ်ဆိုးတယ် ဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့ မကြားဖူးပါဘူး။ အဘိုး ငယ်ပြောမှပဲ တကယ်လား အဘိုး ငယ်'

အထူးအဆန်းဖြစ်ပြီး သူ့ထက်ငါ အံ့ဩစွာ ဝိုင်းမေးကြတော့...

'ဟုတ်တယ်ကွယ်၊ ပျားရည်စိတ်ဆိုး တယ်ဆိုတာ ရှိတယ်ကွယ်၊ ပျားရည် စိတ်ဆိုးတယ်ဆိုတာ ဘာနဲ့တူသလဲဆို ရင် ခုခေတ် မောင်တို့ မြင်ဖူးကြတဲ့ ဘီယာတို့ အချို့ရည်တို့လိုပေါ့။ ခွက်ထဲ ကြည့်လိုက်ရင် တရုံရုံနဲ့ အမြှုပ်တွေ ထွက်လာပြီး ခွက်ပြည့်သွားတယ်လေ

www.burmeseclassic.com

အဲဒီလို အမြှုပ်တွေဖြစ်တာ၊ ပျားရည် က စိတ်ဆိုးရင် ဆိုးသလောက် အမြှုပ် တွေဖြစ်ပြီး အရည်တစ်စက်မှ မရှိတော့ ဘဲ အမြှုပ်တွေအားလုံး ဖြစ်ကုန်ပြီး ကော်ဘူးတွေဆို ကွဲထွက်သွားတဲ့လို စိတ်ဆိုးတတ်ကြတယ်။

ဘူးဆို ဘယ်လောက်ကောင်း ကောင်း ထွက်စရာမရှိရင် ပေါက်ကွဲပြီး ထွက်သွားတတ်တာ။ အဲဒီလိုပဲ အဘိုး တို့ထမ်းလာတဲ့ ပျားရည်ဘူးတွေ အား လုံး ကွဲထွက်ကုန်ရော၊ အဘိုးထမ်းလာ တဲ့ သံဘူးတစ်ဘူးပဲ ကျန်တယ်။ နောက်ဆုံး အဲဒါလေးခွဲယူပြီး ရိက္ခာလဲ မရှိတော့လို့ ရွာပြန်ခဲ့ရတယ်' ထူးဆန်းတယ်နော်... အဲဒီလို ပျားရည်စိတ်ဆိုးရင် စိတ်မဆိုးအောင် လုပ်တဲ့နည်းများ မရှိဘူးလား အဘိုး ငယ်'

အားလုံးက သိချင်နေကြသည်။ တစ်ယောက်က ထမေးသည်။ အဘိုး ငယ်က အားလုံးကို ကြည့်လိုက်ပြီး ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတကာ...

'အဲဒီတုန်းကတော့ ယဝ်ခဲတု။ နောက် ကြာမှ အဘိုးရဲ့အဘိုးက ပြောပြလို့ သိရတာ။ ပျားရည်ပျားများကို ခန်းဝေးဝေး သယ်ယူ တော့မယ်ဆိုရင် ဒန်ဒိုးကြီးကြီးထဲ ရေနည်း နည်းထည့် ပီးဖိုပေါ်တည်း ပျားရည်ကို ခွက် တစ်ခုခုထဲထည့်ပြီး တည်ထားတဲ့ ရေခဲအိုး ထဲ ပျားရည်ထည့်ထားတဲ့ ပန်းကန်ကို အသာ ချထားလိုက်ရုံပဲ။ တဖြည်းဖြည်း ရေခဲပျက်လာတာ ပန်းကန် ကတစ်ဆင့် အပူက ပျားရည်ကိုကျပြီး ပျားရည်ထဲက အမြှုပ်လေးတွေနဲ့အတူ ဖယ်ပေးပေးလေးတွေ တက်လာမယ်။ သန့်ရှင်းသွားအောင် ဖယ်ပြီးတော့ ရေခဲအိုး ထဲက ပျားရည်ပန်းကန်ပြန်ယူ နောက် ကျန်

တဲ့ပျားရည် အဲဒါကို သက်တမ်းပို တချို့က ဒီကို အဆီထက်တယ်ဆို ဆို ကြတယ်။ အဲဒီလိုလုပ်ပြီး ဆိုတယ်။ လဲတယ်လောက်လုပ်လုပ် ပျားရည် စိတ်ဆိုး ခြင်း မရှိတော့ဘူး။ ပျားရည်က ပျားရည်ပဲ ဘူး။ ပုလင်းတစ်လုံးထဲလဲ ဒီလို စိတ်ဆိုးတာ တွေ ဖြစ်တတ်တာကိုလဲ မှတ်သွားကြပြီ ကွယ်။ နောက်တစ်နေ့ပဲ အဘိုး အတွေ့အပြုံ တွေ ဆက်ပြောပြပေးတော့မယ်... အဲဒါ တော့ အဘိုးလဲ ဘုရားထပ်ပြန်ပြန် ထားပါ။ ပြီ မောင်တို့ရေ' အဘိုးငယ်က ပြောပြီး ဘုရားခေါ်ဆောင် ဝင်သွားလေသည်။ ကျွန်တော်တို့ လည်း တစ်ယောက်မှူးနာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြပြီး ပြိုင်တူ ထပြန်ခဲ့ကြ လေတော့သည်။

အေးချမ်းအောင် (ရမည်းသင်း)

စာမျက်နှာ (၂၈၀)မှ အဆက်

ဆရာတို့ မဂ္ဂဇင်းကိုတော့ ယုံကြည်လေးစားလို့ ထုတ်ပြောတာပါ' ဒေါ်ခင်မြိုင်အေး အမေးပစ္စာကို ရန်ကုန်တွင် အသာထား၍ ထမ်းဆောင်ရမည့် စာပေတာဝန်အတွက် စစ်ကိုင်းသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ရသည်။ စစ်ကိုင်းတွင် တစ်ပတ်ကြာ ဆောင်တင်နေစဉ်အတွင်း ရွှေမင်းပုံတောင်ရိုး၊ မိုးညှင်းချောင်းတွင် သီတင်းသုံး နေထိုင် သော သီလရှင်ကြီး ဒေါ်သုမာလအား ဖူးတွေ့ခွင့်ရခဲ့ရာ ဤအကြောင်းများ မေးလျှောက် ကြည့်သည်။

ဝိဇ္ဇာပညာရှိတာဆိုတာ မှုန်ပတ်က ကျွန်ုပ်တို့ခန့် ပြုခဲ့တာကွယ်။ မရမယောက် အစပေး အစားပေးပြီး ပြန်ပြန်တယ် ဆိုပင်ကလဲ အထူးကောင်းဆိုးပဲ မတ်တတ်ပေးနေရင်တောင် ပြောပေါ် မှာ ဆက်လေ့ရှိကုန်သတဲ့'

ဒါဖြင့်ရင် ဝိဇ္ဇာမှာလဲ အမျိုးသမီးဝိဇ္ဇာတွေ ရှိသလိုပေါ့နော်'

မင်းနယ် အရန်ကော လှလေးရယ်၊ ငါမရှိရင် နှင်မရှိဘူး။ ဝိဇ္ဇာဖြစ်မှတော့ နှင်၊ ငါ သူ့လို ယောက်ျား၊ မိန်းမဆိုတာကော ရှိပါဦးမလားကွယ်'

ဟို ကျွန်တော်တို့ ရာမညတိုင်းမှာ နဂါးမနွဲ့ဝိဇ္ဇာဆိုရိ ယဉ်ပါးပြီး သားသမီးတွေရကြ ခဲ့တာ မတ်ပူးလို့ပါ'

အဲဒါ ငါ့ရှိလို့ နှင်ရိရတာ။ ငါ မရှိရင် နှင်လဲ မရှိဘူးပေါ့ကွယ်။ နားလည်ရုံလား' ဒီလိုဖြစ်ရင် ဝိဇ္ဇာဆိုတာလဲ ကံသုံးမီးအကျိုးဆက်ကို မလွန်မြောက်နိုင်ဘူးပေါ့အမေ' 'ဟို ဝိဇ္ဇာဆိုတာ နိဗ္ဗာန်မှန်မှန်ရောက်ပြုရတော့ ယုတ်စား၊ ကံပိုမရကို လွန်ဆန်လို့ မကုန်းလေ' ဤသို့လျှင် ဖြေကြား ရှင်းလင်းပေးတော်မူလေသည်။

ဆတ်သိပညာရှင်များ သိရှိနားလည်ပါလျှင် ထပ်လောင်းဆွေးနွေး ဖြေကြားကြစေလို

ခရီးသည် သုတေသီ

၂၀၁၄-ခုနှစ် ဇူလိုင်လထုတ်သည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏
(၂၀)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ
အထူးထုတ်လ ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြစ်ပါ၍...
မည်သူမဆို ပါဝင်
ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
အသိပေးအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးသိန်း
ဓာတုဗေဒဗျူဟာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
မန်းဘဲတန်းဓာတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း-၀၁ ၂၄ ၂၆၄၇။

အဖြေ မပြီးမသတ်သေးသည့်

ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်

ခါးသားသွားဟန်

'ဆရာတို့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ထူးဆန်းနက်နဲတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ဆောင်းပါးရေးပြီး သိနားလည်သူများ ဖြေကြားပေးပါရန်လို မေးမြန်းကြတာတွေ ဖတ်ရတယ်။ ကျွန်မလဲ နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်လောက် မရှင်းလင်းခဲ့တဲ့ ကိစ္စလေး တစ်ခု သေချုပ်ပဲတယ်။ ဒါပေမယ့် စာမရေးဘူး တော့ အခက်တွေ့တယ်'

လှိုင်ဦး၊ နယ်၊ (၂)ရပ်ကွက်၊ သီရိ(၃)

လမ်းမှ ဒေါ်ခင်မြင့်အေးက သူ သိလို သည့်ကို စုံစမ်းမေးမြန်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။ 'ကျွန်တော် တတ်နိုင်ရင် ကူညီပါမယ် ပြောသာပြောပါ'

'ကျွန်မ (၁၃, ၄)နှစ်သမီးအရွယ် လွန်ခဲ့ တဲ့ နှစ်လေးဆယ်လောက်က မိဘနှစ်ပါး နဲ့အတူ ပုပွားကို ဘုရားဖူးသွားကြပါတယ်။ ပုပွားရောက်တော့ တောင်ကလပ်ခြေရင်း က ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ တည်းတယ်။ ဆရာတော်ကြီးက...

"ကလေးတွေ ဟိုဆောက်လက်စ ဇရပ်တွေနား မသွားကြနဲ့နော်၊ မပြီး သေးတာမို့ ထိခိုက်မိတတ်တယ်"

လို့ သတိပေးတော်မူပါတယ်။ အဲဒီ အချိန်က သုံးထပ်ဇရပ်ကြီးတွေ ဆောက် လုပ်ဆဲပါ။ အကြမ်းထည် ပြီးပါပြီ။ လှေကားလက်ရန်းတွေတော့ မလုပ်ရ သေးဘူး။ (ထိုဇရပ်ကြီးများမှာ ၂၀၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် မြေပြိုသဖြင့် ပျက်စီးသွားပြီဖြစ်သည်။)

ကလေးသာသာအရွယ် မလုပ်နဲ့ဆိုရင် သိပ်လုပ်ချင်တာကိုး။ လူကြီးတွေ အလစ် မှာ အဲဒီဇရပ်တွေဘက် သွားကြည့်မိ တယ်။ စကြာ အတက်လှေကားသုံးထပ်ကို ကျော်၊ စကြာတစ်လျှောက် မှန်ပြတင်းက နေ အတွင်းကို ချောင်းကြည့်တယ်။ သစ်တိုသစ်စ အင်တေစ အုတ်ကျိုးစတွေ တွေ့ရတယ်။

ဒီလိုပဲ လှေကားကြည့်လိုက်တာ တစ်နေရာရောက်တော့ ဘုရားခန်းတစ်ခု တွေ့ရတယ်။ ဆောက်လက်စ မပြီးသေး ဘူးသာဆိုတယ် ဘုရားခန်းက ပန်းတွေ ဝေဝေဆာဆာနဲ့ ရုပ်ပွားတော်ကလဲ ၂၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း

သပ္ပယ်လိုက်တာ။ ဒါနဲ့ ပြတင်းတံခါးကို အသာစွဲနိုးပြီး သေသေချာချာ ဖူးပစ် လိုက်တယ်။

အောင်မယ် ဘုရားရုပ်ပွားတော်ရှေ့ မှာ လက်အုပ်ကလေးချီပြီး ရှိခိုးနေတဲ့ မိန်းကလေးရုပ်ကလေးလဲ ပါတယ်။ တစ်ပတ်လျှီ ထုံးထားတာတောင်မှ ဆံပင် တွေက တင်ပျဉ်ခွေထိုင်တဲ့ တင်ပါးကိုပိုးပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ပုံကျနေတယ်။

ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ မိန်းမရုပ်တု ကလေး ခေါင်းကလေးလည်လာပြီး ကျွန်မဘက် လှည့်ပြုံးပြတယ်။ တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူးတဲ့ ကျက်သရေရှိလိုက်တဲ့ အလှကလေးပဲ။ ဒါပေမယ့် ဖြုန်းဆို အသိ ဝင်လာတယ်။ ဒါဟာ အရုပ်ကလေးပဲ။ ဒီလို အတွေးပေါက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် လန့်ဖျပ်ပြီး အပြေးထွက်ခဲ့တာ စကြာ လှေကားမှ ဟပ်ထိုးလဲကျပါလေရော။

အိမ်ခြေကား

နဖူးတွေ၊ ဒူးတွေ၊ မေးစေ့တွေ ကွဲရပြီး သွေးသံတစ်ခုခုနဲ့ အပြေးပြန်လာတာ မြင်ရ တော့ လူကြီးတွေက စိုးရိမ်တကြီး ပြုနေ မေးမြန်းကြတယ်။ ရုတ်တရက် စကား မပြန်နိုင်ဘူး။ ရေတစ်ခွက်သောက်ပြီး အတော်ကြာအောင် နားနေရတယ်။

နောက်တော့မှ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြောပြတဲ့အခါ ကျောင်းက သိလရင်ကြီး က...

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူး လာ ငါနဲ့အတူ သွား ကြည့်မယ်"

လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်မ မလိုက်ခဲ့ တော့ဘူး။ ဒါနဲ့ သိလရင်ကြီးတစ်ပါးတည်း သွားကြည့်ပြီး ပြန်လာတဲ့အခါ...

"ဟာမှ မရှိပါဘူး။ ဘယ်နှယ် ရေပူ ပျိုသော တာ ဘယ်က ဘုရားစင်တို့ ပန်းတို့ သီလီ ရုပ်ပွားဆက်တိုရှိရမလဲ။ တတ်လှည့် နတ်တို့ ပိဋကလှည့်ဆိုတာ ရှိတတ်ပါတယ်။ အပြောအဆို အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ရင် ဒုက္ခပစ္စည်းတွေ သမီးရယ်"

လို့ ဖျောင်းဖျေတယ်။ ကျွန်မက အဲဒီအချိန်တုန်းက တစ်

ဘာဝနာ မလိုက်စားရသေးပေမယ့် မှုသာ ဝါဒလုံတယ်။ မလိမ်တတ်ဘူး။ တကယ် အမှန်ကို တွေ့ရတာပါလို့ ကျိန်လုမထင် ပြောတော့ ငြိမ်ပြီး နားထောင်နေတဲ့ ဆရာ တော်ကြီးက မိန့်တော်မူတယ်။

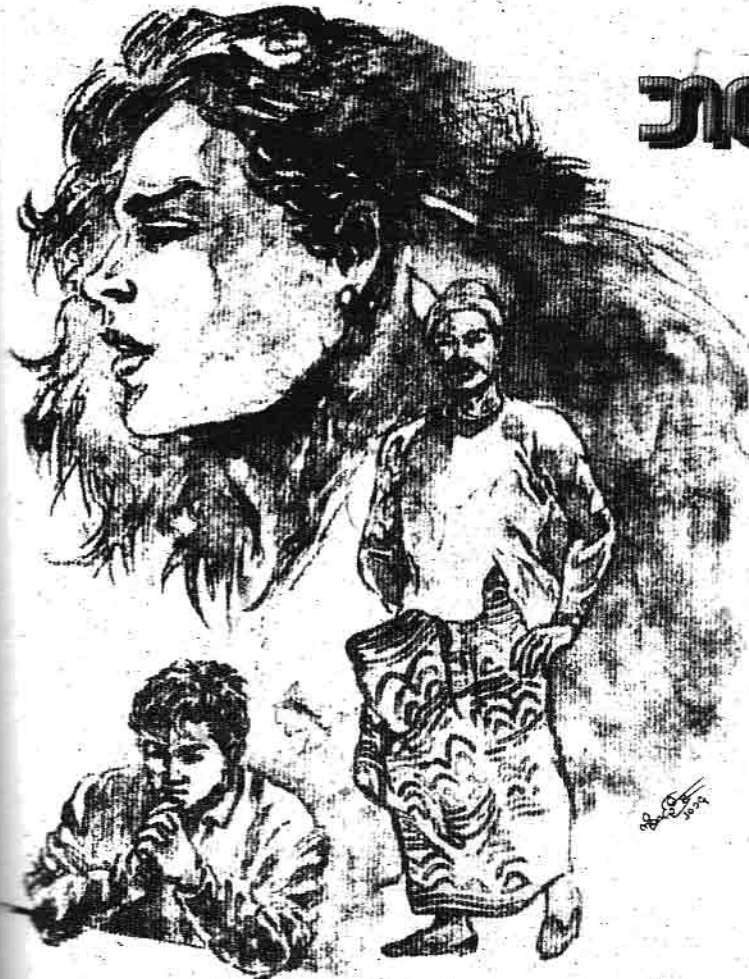
"အကလေး ပိဋကယ် ဖော်တာနဲ့ တွေ့ ပြုထင်တယ်။ ပုဏ္ဏားဆက်ရှိလို့ တွေ့ခဲ့တာ ကပုဏ္ဏားနားကလေး စိမ်းစို အသေ ပေါက်ွယ်"

အဲဒီအချိန်ကစပြီး ဘာသာရေး အထူးပဲ ကိုင်းရှိုင်းခဲ့ရတာပါ။ ကျွန်မ သိပ် တကာ အမျိုးသမီးပိဋကဆိုတာ ရှိသော ပိဋကမယ်သော်တာဆိုတာ ရှိခဲ့သေး တယ်လို့ပါ။ တခြားလူတွေ မေးကြည့် တွေ့ရင် စိတ်မကျန်းမာသူရယ်လို့ သင်ကြား

ဘဝယောက်ျား

ခွဲကြီးတစ်မျှင် (၁)

အရှောက်ကား
(စစ်တွေ)

ကျွန်တော် အစည်းဝေးမှ ပြန်ရောက်
ဆောက်ချင်း (၃)ကြီးကြပ်ရေးမှူး
ဆီမသန်းက စာတစ်စောင် လာပေး
မင်း ပြုံးစိမ်းမျက်နှာနှင့်...

'အနီးသီး ချောချောလှလှ တစ်ယောက်
ထဲ ဆရာအတွက် စာတစ်စောင် လာပေး
ဗွားတယ်'
ဟု ပြောသည်။

စာအိတ်ပေါ်က လက်ရေးကို
ကြည့်သောအခါ တစ်ချိန်တစ်ခါက
ကျွန်တော် မြင်ဖူးသည့် လက်ရေးဖြစ်
ကြောင်း စိတ်ထဲခံစားမိသည်။ စာအိတ်
ထဲကနေကတန်း ဖောက်ဖတ်ကြည့်မိ

သည်။
အစ်ကိုမောင်...

သူ့မှာ အစ်ကိုမောင်ကို တစ်နာရီ
လောက်ဖော်နေခဲ့တယ်။ သူ့အတိုင်းကို
အစ်ကိုမောင် ကျောက်နေတယ် ကြားလို့
တွေ့ရင်တောင်လဲ ဝါတယ်။ တွေးတွေးစဉ်ပင်
ကျော ကိစ္စတစ်ခုလဲ ရှိနေတယ်။ ကျောက်
တုန်းကျောက်ခိုက်ထောင်လဲ တွေးရင်တယ်
ဆိုဒါတော့။ အစ်ကိုမောင် တော်တော်
သူ့စိမ်းဆန် တာပဲနေနီ။ အိမ်ကို
ဖူးလည်းလောတာ သူ့မှာ စိတ်ဆိုတယ်
သိလား။

လာမယ့် တန်းသွေတန်းမှာ သူ့အတို
အိမ်ကို လာကြိုထားနိုင် လာခဲ့ပါ။ မနက်
စာကျော ညစာပါ စီစဉ်ထားမယ်။

တစ်ရံရောအခါက...

မြသူဇာ

စာကိုဖတ်ပြီး ကျွန်တော် သက်ပြင်း
ရှည်တစ်ချက် မှုတ်ထုတ်ရင်း စားပွဲပေါ်
တွင် အစုလိုက် အပုံလိုက် ဖြစ်နေသည့်
စာရွက်စာတမ်းများ၊ လယ်ဂျာစာအုပ်
များကို လှမ်းကြည့်မိသည်။ စစ်ဆေးပြီး
လက်မှတ်ထိုးပေးရမည်။ နေ့စဉ်
လုပ်ငန်းကို အကြွေးထား၍ မရပါ။

ရုံးချုပ်၏ ယာယီပြောင်းရွှေ့ အမိန့်
အရ ကျောက်တော်မြို့သို့ ကျွန်တော်
ရောက်ရှိနေသည်မှာ တစ်ပတ် ရှိပါပြီ။
မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်းများထံသို့
အလည်အပတ် မသွားဖြစ်သေးပါ။
အလုပ် လွှဲပြောင်းလက်ခံပြီး အသားကျ
ပြီးမှ အေးအေးဆေးဆေး လည်ပတ်
မည်ဟု စိတ်ကူးထားသည်။

မြသူဇာမှာ ကျွန်တော့်၏
မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်း တစ်ယောက်
ဖြစ်သည်။ သူငယ်ချင်းထက် ပိုမိုရင်းနှီး
ခဲ့ရသူဟူ၍ ဆိုချင်က ဆိုနိုင်သည်။
သူနှင့် မတွေ့ဖြစ်သည်မှာ နှစ်ပေါင်း
(၂၅၀)ခန့် ရှိခဲ့လေပြီ။

မြသူဇာသည် ရုပ်ချောသလောက်
လက်ရေး လက်သားများမှာလည်း
အလွန်ပင် သေသပ်လှသည်။
ကျွန်တော်သည် မြသူဇာ၏ စာကို
တစ်ခါဖတ်ရုံနှင့် အားမရသေးဘဲ သုံး
လေးကြိမ် ဖတ်မိသည်။ မကြာမီ
တစ်နေ့တာလုပ်ငန်း ပြီးစီး၍ ဝန်ထမ်း
များ ပြန်ကြလေပြီ။ ကျွန်တော့်မှာ
ရုံးတွင်နေသူဖြစ်၍ တစ်ယောက်တည်း

ကျွန်ခွဲလေသည်။

ညနေ(၆)နာရီခန့်တွင် ကစ္စပနဒီ ကမ်းနဖူးပေါ်မှ စားသောက်ဆိုင် တစ်ခု သို့ ကျွန်တော် ရောက်ရှိလာသည်။ မြစ်ထဲတွင် လှေသမ္ဗန်များ၊ စက်တပ် ရေယဉ်များ အစုန်အဆန် သွားလာနေကြသည်။ **သေလာဂီရိတောင်ပေါ်မှ စေတီတော်ကို** လှမ်းမြင်နေရသည်။ တစ်ဖက်ကမ်းမှ စိမ်းညိုညိုကျေးရွာများကို မြင်တွေ့ရသည်။

ကောင်းကင်မှာ မှိုင်းပျမှုန်ရီနေသည်။ ခပ်ဝေးဝေးတွင် ဘဲတစ်အုပ် ပျံသန်းသွားကြသည်။ ဆိုက်ဘေးရီးယားဘဲဟု ခေါ်သည်။ ဆောင်းတွင်း၌ စပါးစားရန်အတွက် အလည်ရောက်လာတတ်သော နိုင်ငံခြားမှ ဧည့်သည်ဘဲအုပ်များ ဖြစ်သည်။ ထောင်သောင်းမက တွေ့ရတတ်သည်။

မြစ်ကိုဖြတ်၍ တိုက်ခတ်လာသော ဆောင်းလေအေးကြောင့် ကျောထဲ စိမ့်ခနဲ အေးသွားသည်။ ဘရန်ဒီ တစ်ကျိုက်သောက်ပြီး ကြက်သားကြော် တစ်ဖုံကို ဝါးလိုက်သောအခါ တစ်ကိုယ်လုံး နွေးသွားသည်။

အိတ်ထဲ ထည့်ယူလာသော စာကို ထုတ်ဖတ်ဖြစ်သည်။ **“တစ်ရံရောခါက မြသူဇာ”** တဲ့။ သူ အစ်ကိုမောင်လို့ ခေါ်နိုင်သေးတယ်နော်။ ကျွန်တော် အတွေးရေစီးထဲ မျောပါသွားလေသည်။

* * *

မြသူဇာနှင့် ကျွန်တော် ရှမ်းရွာဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် စတင် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ ယင်းအချိန်က ကျွန်တော်သည် ဌာနတစ်ခုတွင် စာရေးအဖြစ် လုပ်ကိုင်နေသည်။ **မြသူဇာက မူလတန်း ကျောင်းဆရာမတစ်ယောက်** ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်

စလုံးမှာ အသက်(၂၀)ကျော်စအရွယ်သာ ရှိသေးသည်။

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ လမင်းထိန်ထိန်သာနေသည်။ **ကျောက်တော်မြို့ ကုလားတန်မြစ်ကမ်းခြေတွင် လူများ ကြက်ပျံမကျ စည်ကားနေသည်။** ရခိုင်လူမျိုးတို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တွင် ဆီမီးဖောင်မျှောပွဲ ကျင်းပနေခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာ ရှမ်းရွာဘုန်းကြီးကျောင်း၌ မသိုးသင်္ကန်းရက်ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပနေလေသည်။ ကျောင်းဝင်းထဲတွင် မသိုးသင်္ကန်းရက် ပြိုင်ပွဲဝင်နေသူများ၊ ပွဲကြည့်ပရိသတ်များနှင့် ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားနေသည်။

ရှမ်းရွာဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ကုလားတန်မြစ်ကမ်းခြေ ရှမ်းရွာအနီးတွင် တည်ရှိသောကြောင့် ဆီမီးဖောင်မျှောပွဲနှင့် မသိုးသင်္ကန်းရက်ပြိုင်ပွဲမှာ တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း ဖြစ်သွားလေသည်။ ယင်းကြောင့် ကမ်းနားလမ်းတစ်လျှောက် လူတွေပြည့်ကျပ်နေခြင်းဖြစ်လေသည်။

ကျွန်တော်သည် မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသော ကိုဦးထွန်း၊ ကိုသာဒိုးတို့နှင့် အတူ ကိုသာဒိုး၏နေအိမ်တွင် ထမင်းပေါင်းချက်စားကြပြီး အပြန်တွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြလေသည်။

ပြိုင်ပွဲဝင် ရက္ကန်းစင်များမှာ ကျောင်းဝင်းတစ်ခုလုံး ပြည့်နေသည်။ တစ်နေရာတွင် မိန်းကလေး သုံး၊ လေးယောက် ချည်ပတ်နေကြလေသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း လျှောက်လည်ကြည့်နေကြသည်။

‘ဟူး...ဟောလိုက်တာ ဒီလိုအချိန်မှာ ကုမော်လောင်ဖက် တစ်ယောက်ယောက် ရှိပယ်ဆိုရင် ဘယ်လောက် ကောင်းပဲလဲနော်’

ချည်ပတ်နေသော မိန်းကလေး တစ်ယောက်က ဦးခေါင်းကို နောက်သို့ လှန်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို အညောင်းဆန်ရင်း သူ့အဖော်များကို ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

‘ကျွန်တော် ကုလုပ်ပေးမယ်လေ၊ ယတို့ သဘောတူပယ်ဆိုရင်ပေါ့’

သူက ခပ်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်ပြီး ကျွန်တော့်အား လှမ်းကြည့်ကာ...

‘လုပ်တတ်လို့လား’ ဟူ၍ မေးသည်။

‘ဟင်း ချည်ပတ်တာလောက်တော့ အပျော့ပေါ့။ ဘာခက်တာမှတ်လို့’

ကျွန်တော်က သူတို့ရှေ့သို့ တိုးသွားပြီး ရင်ကော့ကာ ပြောလိုက်၏။ ကိုသာဒိုးနှင့် ကိုဦးထွန်းတို့က တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်ကာ မျက်စိမိတ်ပြ၏။ မိန်းကလေးတွေက ကျွန်တော့်ကို ယုံကြည်ပုံမပေ။ မူးမူးရှူးရှူးနှင့် သူတို့တို့ လာရစ်နေသည်ဟူ၍ အထင်ရောက်နေကြသည်။

‘အစ်ကိုက တကယ်လုပ်တတ်လို့လား’ ဟုလုပ်လုပ် လုပ်ရုံတော့ ချည်ခပ်ချည်

ရှုပ်ထွေးသွားမှာနော်’ ကျွန်တော့်ဟန်ပန်ကို အကဲခတ်ပြီး

သူတို့အထဲမှ တစ်ယောက်က ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

‘ကျွန်တော် ကျွမ်းပါတယ်။ ခေးခင်

www.burmeseclassic.com

စမ်းကြည့်လေ'

'ကောင်းပြီ စမ်းကြည့်ရသေးတာ ပေါ့။ ဟေ့ သူ့ဇာ နှင် ဖယ်ပေးလိုက်။ ဒီလူ လုပ်ပါစေ'

ကျွန်တော် ချည်ပတ်သည်ကို ကြည့်ပြီး မိန်းကလေးများ တခစ်ခစ် ရယ်မောနေကြလေသည်။ ယင်းညမှ စ၍ သူ့ဇာဟုခေါ်သော မြသူဇာနှင့် ကျွန်တော် ခင်မင်ရင်းနှီးသွားကြလေ သည်။

ယင်းအချိန်က ဒီဇင်ဘာလကို လူထု အားကစားလအဖြစ် သတ်မှတ်ထား ၏။ ရပ်ကွက်အလိုက်၊ မြို့နယ်အလိုက် အားကစားပွဲများ ကျင်းပကြရ၏။ တနင်္ဂနွေနေ့များကို လူထုစုပေါင်း လမ်းလျှောက်ပွဲနေ့ဟူ၍ သတ်မှတ် ထား၏။

ကျောက်တော်မြို့တွင် တနင်္ဂနွေ နေ့တိုင်း တစ်ဖက်ကမ်း လမ်းမတော် ကျေးရွာမှ မဟာမုနိဘုရားထိ လမ်း လျှောက်ကြရ၏။ ခြောက်မိုင်ဝေး၏။ ကျွန်တော်နှင့် မြသူဇာတို့မှာ ဝန်ထမ်း များဖြစ်၍ လမ်းလျှောက်ပွဲများတွင် မဖြစ်မနေ ပါဝင်ကြလေသည်။

မြသူဇာနှင့်အတူ လမ်းလျှောက်ရ ခြင်းအတွက် ကျွန်တော် အလွန် ပျော်ရွှင်ခဲ့၏။ "လတိုင်း ဒီဇင်ဘာလ ဖြစ်ပါစေ၊ နေ့တိုင်း တနင်္ဂနွေနေ့ ဖြစ်ပါစေ" ဟူ၍ မဟာမုနိဘုရားတွင် ကျွန်တော် ဆုတောင်းနေခြင်းကို တွေ့ ခဲ့သွားသော မြသူဇာသည် ကလေး တစ်ယောက်ပမာ အူတက်မတတ် ခယ်မောပြီး...

'ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း... အစ်ကိုဟောင်း ဆိုတော်တော်ရယ်ရယ်။ ကလေးတစ် ယောက်လို့ပဲ'

မြသူဇာက ကျွန်တော်ကိုကြည့်ပြီး မဟာမုနိဘုရား ရင်ပြင်ပေါ်တွင် ဤသို့

မှတ်ချက်ချခဲ့၏။ သွယ်လျလျ သူ့ မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးရိပ်များ၊ ပါးချိုင့် ကလေးများ၊ ပြုံးလေတိုင်း လေးကိုင်း သဏ္ဍာန် ကွေးညွတ်နေသော ချယ်ရီ နှုတ်ခမ်းသားများ...

ဝင်းဝါစိုပြည်သော အသားအရေ၊ ညှို့ဝင်အားပြင်းထန်သော မျက်လုံးများ ထဲမှ မျက်နှက်ကလေးများ ထောင့်ကပ် ပြီး အတန်ကြာ စူးစိုက်ကြည့်တတ် သည့် သူ့ပုံရိပ်များသည် ကျွန်တော့် ရင်ထဲမှာ အသစ်တစ်ဖန် ရှင်သန်လာ ကြလေပြီ။

မြသူဇာသည် အလွန် စေ့စပ်သေချာ သည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ် ၏။ မဟာမုနိဘုရားအနီး သရက်တစ် ပင်ကျေးရွာတွင် မြသူဇာ၏ ဆွေမျိုး အချို့ နေထိုင်ကြ၏။ ယင်းကြောင့် ကျွန်တော်တို့သည် အခြားလမ်း လျှောက်သူများနှင့် အတူမပြန်ကြဘဲ သရက်တစ်ပင်ရွာတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး နံနက်စာ စားပြီးမ ညနေဝိုင်းတွင် လိုင်း ကားဖြင့် အိမ်ပြန်လေ့ ရှိကြသည်။

မြသူဇာသည် အချက်အပြုတ် အလွန်တော်၏။ ဆွေမျိုးအိမ်တွင် သူ ကိုယ်တိုင် ချက်သည်က များသည်။ ရခိုင်ငါးပိချက်နှင့် တို့စရာစုံ၊ ဆတ် သား၊ ချေသား၊ တောဝက်သား၊ တောင်ပို့မှိုနှင့် ကြက်အသည်းအမြစ် ကြော်တို့မှာ မြသူဇာ၏ မငြီးငွေ့နိုင်

သော လက်ရာများ ဖြစ်၏။ ကျွန်တော် တို့သည် ကြက်သားဟင်းကို ရံဖန်ရံခါ သာ စားဖြစ်ကြလေသည်။

ငယ်စဉ်ဘဝက ပျော်ရွှင်ခဲ့သည့် နေ့ရက်များ၊ တက်ကြွခဲ့သည့် အချိန် များမှာ အဝေးကြီးတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့လေ ပြီ။ တွေးမိလေတိုင်း မယုံကြည်နိုင်စရာ ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ပမာသာတည်း။ လူ့ဘဝ ဟူသည် တိုတောင်းလွန်းလေစွ။

'ဦးလေး ဦးလေး ခေါက်ဆွဲကြော် ရပါပြီ' စားပွဲထိုး လူငယ်၏ အသံကြောင့် ကျွန်တော် လန့်ချုပ်သွားသည်။ အတွေး နယ် လွန်ခဲ့ချေပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အမှောင်ဖုံးနေပြီဖြစ်ကြောင်း သတိထား မိသည်။ ဆိုင်ထဲတွင် လူသုံးလေး ယောက် စကားပြောနေသံမှတစ်ပါး တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ကျောက်တော် ဆောင်းညသည် ရိုးတွင်းခြင်ဆီထိ အောင် အေးစိမ့်နေလေသည်။

အငွေ့တထောင်းထောင်း ထနေ သော ခေါက်ဆွဲကြော်တစ်ပွဲနှင့် ဝက်အူ ချောင်းကြော်တစ်ပွဲ၊ ဆယ့်နှစ်မျိုး ဟင်းချိုတစ်ပွဲကို စားပွဲထိုးလူငယ်က စားပွဲပေါ် စနစ်တကျ ချပေးသည်။

'နောက်ထပ် လိုတာရှိရင် ပြောပါ ဦးလေး'

'အေး ကောင်းပြီကွ' စားပွဲထိုးလူငယ် ထွက်ခွာသွား သည်။ ဖန်ခွက်ထဲမှ လက်ကျန်ကို မော့ချလိုက်ရင်း ညနေစာအဖြစ် ခေါက်ဆွဲကြော်ကို အားရပါးရ စားသောက်လိုက်သည်။

ကျွန်တော် ရုံးသို့ ပြန်ရောက်ချိန်တွင် ည(၁၀)နာရီထိုးရန် မိနစ် အနည်းငယ် လိုတော့သည်။

* * *

တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်(၁၀)နာရီမှာနဲ့တွင် မြသူဇာတို့အိမ်သို့ ကျွန်ငယ်တို့ ရောက်

ရှိသွားသည်။ သူတို့အိမ်မှာ ရွာမ ရပ်ကွက်ထဲတွင် ရှိသည်။ ကျွန်တော့် အား ခြံမှ ဆီးကြိုရင်း...

‘စောင့်သာစောင့်နေရတယ် လာမှ လာပါ မလာလို့ စိတ်ထပ်ထပ်နဲ့’

သူက အပြုံးတစ်ဝက်နှင့် ဆိုသည်။ မြသူဇာမှာ အနည်းငယ် ဝလာသည်မှ အပ ငယ်ရုပ်မပျောက်သေး လှတုန်း လှဆဲပင်။

‘လာရမှာပေါ့ သူ့စာရယ် ပိတ်ဟောင်းဆွ ဟောင်းဆွပဲဟာ’

သူ ဖျတ်ခနဲ မျက်စောင်းထိုးသည်။ အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ကြသည်။ အိမ် မှာ တိုက်ခဲနှစ်ထပ်အိမ်ကြီး ဖြစ်သည်။ အိမ်ကြီးမှာ ယခင်ကကဲ့သို့ပင် သင်သင် ရပ်ရပ် ရှိနေသည်။ ဧည့်ခန်းမှာ ခမ်းနား ထည်ဝါသည် ဟူ၍ မဆိုသာသော် လည်း သူ့နေရာနှင့်သူ စနစ်တကျ ရှိနေသည်။

အိမ်ဖော်မိန်းကလေး လာချပေး သော ကော်ဖီနှင့် မုန့်ကို စားရင်း ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်များကို တဝကြီး ပြောဖြစ်ကြလေသည်။

‘သူ့ဇာက အခု ကျောင်းအုပ် ဖြစ်နေ ပြီလား၊ ဒီပြို့မှာပဲလား’

‘သူ့ဇာ အလုပ်က ယ်စပ်ယူလိုက်ပြီ အစ်ကို မောင် အထက်တန်းပြအဆင့်နဲ့ နယ်ပြောင်း တယ်။ အမေက လေဖြတ်ခံထားရတော့ တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့လို့ မဖြစ်ဘူး။ နယ်ကို မြောင်းလို့ မဖြစ်ဘူး။ စော့သူဇာ ကလဲ သူ့အိမ်ထောင်နဲ့သူ ရုပ်ရွာမှာနေတယ်။ သူ့မှာပဲ ကလေးတွေက များတော့ အမေ့ တာဝန်ကို မယူနိုင်ဘူး။ ဒီတော့ သူ့ဇာပဲ အနှစ်နှာခံလိုက်ရတာပေါ့’

‘အဒေါ် လေဖြတ်သွားတာ ကြာပြီ လား’

‘ဆယ်နှစ်ကျော်ပါပြီ။ လူထူလူထ ဝါပဲ’

ကျွန်တော်က လက်ကျန်ကော်ဖီကို အပြုံးသတ် မော့သောက်ရင်း...

‘စိတ်မကောင်းစရာပါပဲနော်’

‘ဘယ်တတ်နိုင်မလဲလေ၊ လောက မှာ သတ္တဝါတစ်ခု ကံတစ်ခုပါပဲ’

အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ အိမ်ဖော်မိန်းကလေးက ကော်ဖီခွက် များ၊ မုန့်ပန်းကန်များကို သိမ်းဆည်း သွားသည်။ မြသူဇာမှာ လက်ဝါးနှစ်ဖက် ကို ပွတ်သပ်နေသည်။ သူ့မျက်နှာမှာ တည်ကြည်ရင့်ကျက်နေသည်။ သူ့စိတ် ကတော့ သရက်တစ်ပင်ရွာနှင့် မဟာ မုန့်ဘုရားသို့ လွင့်ပျံ့သွားလေပြီ ထင် သည်။

‘ဒီတော့ သူ့ဇာက အခု ဘာလုပ် နေလဲ’

ကျွန်တော်က သူ့မျက်နှာကို စေ့စေ့ ကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။ ကျွန်တော့် စကားကြောင့် သူ့အတွေးမျှင်များ ပြတ်တောက်သွားပုံရသည်။ သူ့ခန္ဓာ သိမ့်ခနဲ တုန်ခါသွားပြီး သူ့မျက်နှာပေါ် တွင် ရှက်ပြုံးတစ်ခု ဖူးပွင့်သွားလေ သည်။ သူ့မျက်နှာကို တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစားရင်း...

‘အလုပ် မလုပ်ရင် ဘာနဲ့ စားမလဲ အစ်ကို’

မောင် သူ့ဇာ ရှေးယုမှာ အထည်ဆိုင်ခွံ ထားတယ်။ အခြေအနေက ယခင်တုန်း ဆိုရမှာပဲ’

‘ဪ တော်သေးတာပေါ့’

‘ဒါနဲ့ စကားမပပ် ပြောရဦးမယ် သူ့ဇာတို့ ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်နေတယ်။ လူတိုင်းကို ငါ မပြောရဘူး။ အစ်ကိုမောင်က နဲ့စပ်တဲ့ သူ တစ်ယောက်လဲဖြစ်တယ်ဟဲ့...ဟဲ့...သူ့ဇာ တို့နဲ့ ရင်းနှီးတဲ့ လူတစ်ယောက်လဲ ဖြစ်တယ် ဆိုတော့ တိုင်ပင်ချင်တယ်။ အကြောင်း ဉာဏ်ကောင်း ရနိုင်မယ်လို့လဲ သူ့ဇာ ယုံကြည်မိပါတယ်’

ကျွန်တော့်သဘောထား ဘယ်လို လဲဟူသော အကြည့်မျိုးနှင့် မြသူဇာ ကျွန်တော့်ကို လှမ်းကြည့်သည်။ ကျွန်တော်က နေရာရွှေ့ထိုင်ပြီး မြသူဇာ ဆက်ပြောမည့် စကားကို မျှော်လင့်နေ မိသည်။ ကျွန်တော့်ဘက်သို့ အနည်း ငယ် ရွှေ့ထိုင်ရင်း သူက...

‘စော့သူဇာကိစ္စပဲ အစ်ကိုမောင် အခြေ အဖျက်ကတော့ မယူနိုင်စရာပါပဲ’

သူ တိုင်ကပ်နာရီကို လှမ်းကြည့် ပြီး...

‘ဪ...နေပါဦး စကားကောင်းလေ လိုက်တာ ဆယ့်တစ်နာရီတောင် ကျော်သွားပြီပဲ။ အစ်ကိုမောင်ကို အား နာလိုက်တာ။ ခုလောက်ဆို အိမ်ထဲ မောင် ဆာနေရောပေါ့နော်’

‘ရပါတယ် ပြောသာပြောပါ မဆာ သေးဘူး’

‘မဖြစ်သေးဘူး။ ဇာတ်လမ်းက တော်တော်ရှည်တယ်။ ထမင်းစားပြီးမှ ပြောတာ ကောင်းမယ်။ အစ်ကိုမောင် ခဏလေးစောင့်ပါ။ သူ့ဇာ ထမင်း ပြင်လိုက်မယ်’

ပြောပြောဆိုဆို မြသူဇာ ထားခဲ့ သည်။ ကျွန်တော်လည်း မြသူဇာဆီ ညီမဖြစ်သူ စော့သူဇာအကြောင်းကို

www.burmeseclassic.com

စဉ်းစားနေမိလေသည်။ စောသူဇာမှာ အလွန် အေးအေးတည်ငြိမ်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ရိုးသားသည်။ ယဉ်ကျေးသည်။ အစ်မ ကဲ့သို့ ရုပ်ရည်ချောမောသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ သူ့မှာ ဘာပြဿနာရှိနေလို့ လဲ။ ကျွန်တော် အပြန်ပြန်အလှန်လှန် သုံးသပ်နေမိလေသည်။

ထမင်းစားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သော အခါ ကျွန်တော် များစွာအံ့ဩသွား သည်။ ရောမ ဗွီအိုင်ပီထမင်းပွဲကဲ့သို့ မြသူဇာ ပြင်ဆင်ထားသည်။ ဟင်းခွက် များက စားပွဲကြီးတွင် ပြည့်နေသည်။ ကျွန်တော်သည် အလွန်အားနာသော မျက်နှာနှင့် မြသူဇာကို လှမ်းကြည့် ရင်း...

'ဘယ်လို လုပ်လိုက်တာလဲ သူဇာ ခယ်။ အစ်ကိုမောင်တော့ စားတောင် မစားရက်တော့ဘူး။ ကိုယ့်လူရင်းတွေပဲ ဒီလောက် များများစားစားလုပ်ဖို့ မလို ဘူးလေ။ အသားတစ်ပွဲ၊ ငါးတစ်ပွဲ ဆိုရင် တော်လောက်ပြီပေါ့။ ခုတော့...'

ကျွန်တော့်စကားမဆုံးခင် မြသူဇာ တ ကြားဖြတ်ပြီး...

'လူချင်း မတွေ့ရတာ ကြာပြီဆို တော့ အတိုးချ ကျွေးချင်လို့ပါ။ ဒါနဲ့ တောင် သူဇာ အားမရသေးဘူး သိ သား။ ဘာမှ အားမနာနဲ့ ဝ, အောင်သာ စားပါ။ ညနေစာပါ စားပြီးမှ ပြန်ရမယ် နော်'

သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် အပြုံးပန်းများ နှင့်နေလေသည်။ သူသည် အသက် (၁၀)ကျော် အရွယ်ကကဲ့သို့ တက်ကြွ မှတ်ချင်နေလေသည်။

ထမင်းစားပြီးချိန်တွင် မြသူဇာ ပြောပြသော စောသူဇာ၏ အောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်သည်။

* * *

စောသူဇာသည် လှပချောမောသူ တစ်ယောက်ဖြစ်၍ လိုချင်သူ အများ အပြားထဲမှ ရှမ်းရွာမှ ကုန်သည်တစ်ဦး နှင့် အကြောင်းပါခဲ့လေသည်။ အကြီး အကျယ် ချမ်းသာသူ မဟုတ်သော် လည်း စီးပွားရေး ကောင်းမွန်သဖြင့် ချောင်ချောင်လည်လည် နေနိုင်ခဲ့ကြ သည်။ သားသမီးငါးယောက် ထွန်းကား ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ပင် မိသားစု အေးအေး ချမ်းချမ်း ရှိနေခဲ့သည်။

အချိန်ကား ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ ဥဿလင်း စေတီကို ပြန်လည် တည်ဆောက်ရန် အတွက် နိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ ကမကထ ပြုမှုဖြင့် ဂေါပကအဖွဲ့မှ ကြိုတင်ပြင် ဆင်မှုများ ပြုလုပ်နေသည့် အချိန်အခါ ဖြစ်လေသည်။ ဥဿလင်းစေတီမှာ ရခိုင်မင်းအဆက်ဆက် တည်ထားကိုး ကွယ်ခဲ့သော စေတီတစ်ဆူဖြစ်သည်။ ပြိုပျက်နေသည်မှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာ မြင့်ခဲ့လေပြီ။

ဥဿလင်းစေတီမှာ ပလက်ဝ မြို့နယ်၊ တရွန်အိုင်ကျေးရွာအနီး ကုလားတန်မြစ်၏ လက်ဝဲဘက်ကမ်း တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်တွင် တည်ရှိ သည်။ ကျောက်တော်မြို့မှ ပလက်ဝ မြို့ထိ မိုင်(၄၀)ဝေးသည်။ ပလက်ဝမြို့

မှ တရွန်အိုင်ကျေးရွာအထိ မိုင်(၄၀)ခန့် ဝေးသည်။

ကုလားတန်မြစ်ကြောင်းဖြင့် သွား ရောက်နိုင်သည်။ တရွန်အိုင်ကျေးရွာမှ လှေဖြင့် နာရီဝက်ခန့် လှော်ခတ်လျှင် တစ်ဖက်ကမ်း စာတီကိုင်းကျေးရွာသို့ ရောက်သည်။ စာတီကိုင်းရွာမှ ဖြတ်၍ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ တက်သွားလျှင် ဥဿလင်းစေတီကို ဖူးမြော်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

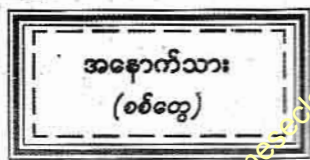
စေတီကို ပြန်လည် ပြုပြင် တည် ဆောက်နိုင်ရေးအတွက် ချို့နယ်ပိတ် ပေါင်းများကို ရှင်းလင်းရသည်။ စေတီ အကျိုးအပဲ့များကို ဖယ်ရှားရသည်။

ဥဿလင်းစေတီ တောင်ခြေတွင် ဥဿလင်းမြို့ဟောင်း ရှိခဲ့ဖူးသည်ဟု တရွန်အိုင်မှ လူကြီးတချို့က ပြောကြ ၏။ တချို့ကလည်း တရွန်အိုင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် တည်ရှိသော မီးဇာ ကျေးရွာအနီးတွင် ဥဿလင်းမြို့ ဟောင်း ရှိခဲ့ဖူးသည်ဟု ဆိုကြသည်။

နေရာနှစ်ခုစလုံးတွင် ဂေဟလူများ အသုံးပြုခဲ့သော ခြေထောက်(ပန်းတ) အကျိုးအပဲ့များ မြေအောက်တွင်၊ မြေအောက် ခြေလှမ်းထားသော ဇာ တကောင် အကျိုးအပဲ့ကို တွေ့ရ၏။

ဥဿလင်းစေတီ အနီးဝန်းကျင်မှ ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်များ သည် ယင်းနေရာတွင် ရပ်တန့်မနေ ဘဲ ကျောက်တော်မြို့မှ စောသူဇာနှင့် ပတ်သက်လာခြင်းကြောင့် မိသားစု တစ်ခုလုံး တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားရ ခြင်းဖြစ်၏။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

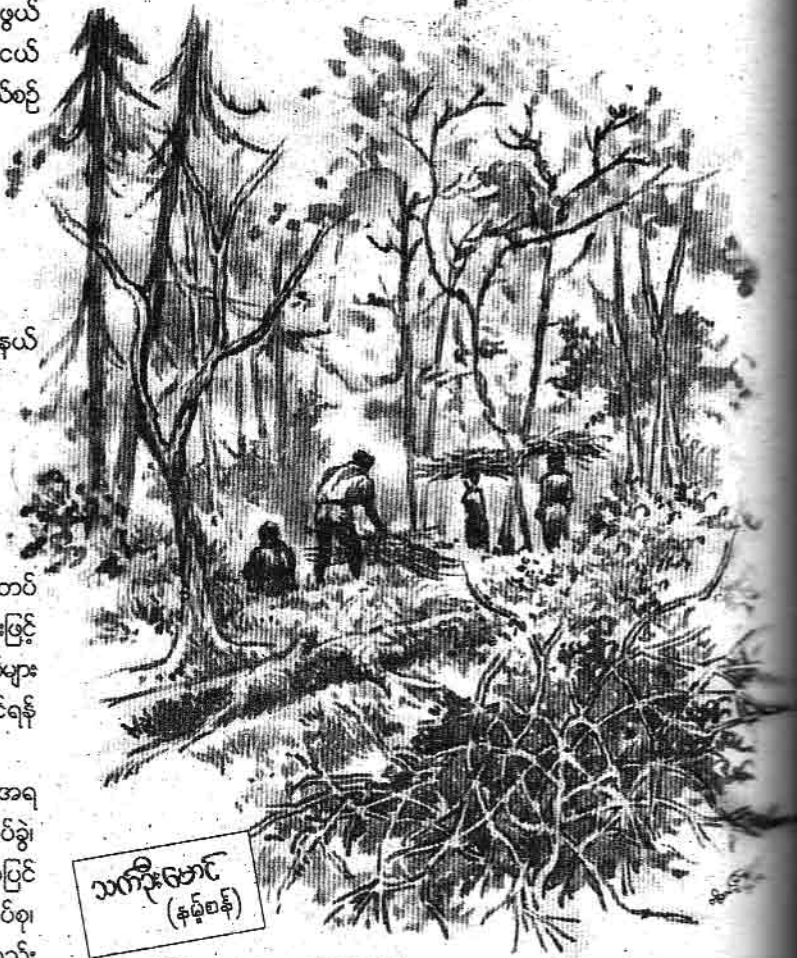
ရှေးဖြစ်ဟောင်း အောက်မေ့ဖွယ်
ဆိုဆို သက်ကြီးစကား သက်ငယ်
ကြားလို့ပဲ ပြောပြော၊ ငယ်ရွယ်နုနယ်စဉ်
ဘဝက ကြီးသောသူတို့သည်
မိမိတို့ထက် တစ်ရက်
တစ်မနက်၏ အတွေ့အကြုံ
ခံစားသိရှိခဲ့ကြောင်း
တင်ပြလိုပါသည်။

၁၉၇၃ခုနှစ်ဝန်းကျင် ရှမ်းပြည်နယ်
တောင်ပိုင်း၊ နန်းစန်မြို့၌
တစ်ရင်း တစ်ရင်း
အသစ်ဖွင့်လှစ်
ဖွဲ့စည်းစဉ် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်
ပုသိမ်တပ်မှ လည်းကောင်း၊
ရှမ်းပြည်နယ် လဲချား၊ လွိုင်လင်တပ်
များမှ စီနီယာများ အဆင့်တိုးများဖြင့်
ခလရ(…)သို့ဒေသအသီးသီးရှိတပ်များ
မှ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန်
စုစည်း ရောက်ရှိခဲ့ကြပါသည်။

တစ်ရင်းတစ်ရင်း၏ ဖွဲ့စည်းပုံအရ
ယေဘုယျအားဖြင့် ဌာနချုပ်တပ်ခွဲ၊
တပ်ခွဲ (၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅)ခွဲ အပြင်
မော်တော်ယာဉ်တပ်စု၊ ဆေးတပ်စု၊
ဆက်သွယ်ရေးတပ်စုများ ပါဝင်ဖွဲ့စည်း
ထားပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဆက်သွယ်ရေး
တပ်စုတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပါ
သည်။ ယခုလောလောဆယ် နောက်
တန်းတွင် ဆက်သွယ်ရေးထပ်စု
တပ်ကြပ်ကြီး အပါအဝင် စစ်သည်
လေးဦး အလှည့်ကျ တစ်ရက်ဝင်
တစ်ရက်နား ဂျူတီဝင်ခဲ့ရပြီး ယနေ့
ကျွန်တော် ဂျူတီနားရက် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နေသော လိုင်းခန်း
သည် လိုင်းတစ်လိုင်းတွင် အခန်း
ခြောက်ခန်း ရှိပါသည်။ နားရက်တွင်
ဇနီးသည်နှင့် ထင်းခွေသွားရန် စီစဉ်
ထားပါသည်။ ယနေ့ ထင်းခွေထွက်ရန်

သက်ကြီးလောင်
(နန်းစန်)

ထင်းခွေပြန် သင်ခန်းစာ

ထမင်းဟင်းများ ကြိုတင် ချက်ပြုတ်
လျက် ကြိုးနှင့်ဝား အဆင်သင့် ပြင်
ဆင်ပြီး နံနက်ရှစ်နာရီခန့်တွင် ထမင်း
စားနေပါသည်။ ထိုစဉ် တစ်ဖက်ခန်းမှ
မကျင်၊ မနုတို့ရောက်လာကာ သူတို့ပါ
ထင်ခွေလိုက်လိုကြောင်း လာပြောပါ
သည်။ သူတို့၏ ခင်ပွန်းများမှာ ရှေ့တန်း
တွင် သွားရောက်တာဝန် ထမ်းဆောင်
နေချိန်ဖြစ်၍ ရဲဘော်ရဲမေများမှလည်း
ခင်ရာခွေမျိုး ဆိုသမ္မိလား သဘောတူ

လက်ခံခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ထမင်းစားသော
မကျင်၊ မနု၊ ကျွန်တော် ဇနီး
သမီးသုံးဦးနှင့် ကျွန်တော်ဦးဆောင်
ထင်းခွေရန် တပ်မြောက်ဘက်
တန်းသို့ ထွက်ခဲ့ပါသည်။

တောဟုဆိုသော်လည်း အင်
ပင်၊ ထင်းရှူးပင် တစ်ပင်နှစ်ပင် ကို
ကျွဲတဲပေါက်နေပြီး ဆီးဖြူပင် အ
ပေါက်၍ အောက်ခြေရှင်းသော
တော ဖြစ်ပါသည်။

တပ်နှင့် တစ်မိုင်ခန့်သာ
သည်။ တောသို့ဝင်ပြီး ဆီးဖြူ
ဝှေးတောက်ရွက်များ လက်လှည့်

www.burmeseclassic.com

ဆွတ်ရွှေရူးယူကာ လွယ်အိတ်ထဲထည့်ပြီး တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မလှမ်းမကမ်းတွင် ဆီးဖြူသား ထင်းများ ခုတ်ကြပါသည်။

တစ်နာရီခန့်အကြာတွင် ကျွန်တော် မှ...

'မနုတို့ရေကြေပြီလား။ ကျွန်တော် တို့တော့ တစ်ယောက်တစ်စည်း ရပြီ' ဟု လှမ်းအော်ရင်း ထင်းစည်း စုစည်းထားလိုက်ပါသည်။

ခဏအကြာ မကျင်မှ...
'ငါတို့တော့ ရပြီ လာကြဟေ့ သွားကြမယ်'

မကြားဘူးထင်၍ ထပ်မံကာ "လာကြဟေ့ သွားကြမယ်" ဟု လှမ်းအော်သဖြင့် မကျင်၊ မနု၊ ကျွန်တော်၊ ဇနီးအမျိုးသမီးသုံးဦး ထင်းစည်းများ ဖိုလ်စိရွက်လျက် တစ်ဘက်သို့ ဦးတည်သွားမှ ကျွန်တော်နောက်က ထင်းစည်းထမ်းလျက် လိုက်ပါခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ထင်းခွေနေရာမှ တစ်အဆောက်အအုံများကို လှမ်းမြင်နေရသည်။

လိုင်းခန်းသို့ရောက်၍ မိမိတို့အခန်း ခွများတွင် ထင်းစည်းများချကာ ကျွန်တော်မှ မိမိအခန်းတွင် ဆီးဖြူသီး ချွယ်အိတ်ထားခဲ့ပြီး ရေတစ်ခွက် သောက်ကာ မကျင်အခန်းဘက် ကူးထားခဲ့ပါသည်။

မကျင်မှ ခြေထောက်ဆင်းလျက် ခေါင်းငိုက်ဆင်းကာ ဆံနွယ်များ ပြေညွှတ်ပြီး ခြေပစ်လက်ပစ် မောနေဟန် ခြင်တို့ရပါသည်။ မနု၊ ကျွန်တော်နှင့် နောင်တို့ ဆီးဖြူသီးပေါကြောင်း မော၍ အကောင်းကြောင်း ပြောလျက် ဇနီးသည်မှ ပန်းထက်ရှိ ထင်းစည်းရွက်လာသော ပုဆိုးပိုင်းဖြင့် မျက်နှာချွေးများ

သုတ်နေစဉ် မကျင် အခြေအနေ ထူးခြားနေ၍ "မကျင် မောနေပြီလား" ဟု မေးလိုက်ပါသည်။

ခေါင်းငိုက်နေသော မကျင် ခေါင်းထောင်လာပြီး ပြောနေသော ဆံနွယ်များ ကြားမှ မျက်ထောက်နီလျက် ကျွန်တော်ကိုကြည့်စဉ် ကျောထဲ နည်းနည်းစိမ့်သလို ခံစားလိုက်ရပါသည်။

'မကျင် မောနေပြီလား'
ဟု စူးစမ်းသလို ထပ်မေးတော့...

'မကျင် မဟုတ်ဘူး'
ဟု ပြောပါသည်။ သို့နှင့်...

'ဘယ်သူလဲ'
ဟု မေးတော့...

'တစ်နားက'
ရွာဘက် လက်ညှိုးထိုးပြလျက်...

'ဟိုရွာက မြနင်း'
ဟု ပြောပါသည်။

အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်လည်း ရွံ့တွန့်တွန့် ကျွန်တော်လည်း ဘာလုပ်လို့ လုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ခေါင်းမော ဟိုဒီကြည့်လိုက်စဉ် ဆရာကြီးကတော် ဒေါ်ရင်ရွှေ လာနေတာတွေ၍ အမူအရာပြခေါ်ပြီး ကြည့်ခိုင်းပါသည်။

ဒေါ်ရင်ရွှေက တွေးတွေးဆဆနှင့် "ဘယ်သူလဲ ဘယ်ကလဲ ဘာလုပ်

မှာလဲ" မေးတော့ ထမင်းဆာကြောင်း ပြောပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း အခန်းဘက် ပြန်ပြီး မနက်ကကျန်သည့် ထမင်းခဲကို သံပန်းကန်ပြားထဲထည့် ဟင်းမရှိ၍ ငါးပိရည်ပဲ လောင်းထည့် ယူလာပေးလိုက်ပါသည်။

ငူငိုင်းငိုင်းနှင့် ပန်းကန်ကိုကြည့်နေရာ ဒေါ်ရင်ရွှေက "မြန်မြန်စားခဏနေ ဆရာကြီးလာရင် မလွယ်ဘူး" လို့ ပြောမှ ပလုတ်ပလောင်းစားတာ ကုန်သွားပါသည်။

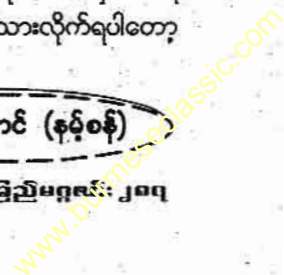
ဇနီးသည်က ရေတစ်ခွက်ပေးတာကို သောက်ပြီး မျက်ထောက်နီနှင့် လူတွေကို ဝေဝဲကြည့်နေပါသည်။ ဒေါ်ရင်ရွှေက "သွားတော့ သွားတော့" ဟုပြောမှ ခေါင်းငိုက်ကျသွားရာမှ မကျင် ခေါင်းပြန်မော့ပြီး "မောလိုက်တာ အိပ်ပျော်သွားတယ်ထင်တယ်" ဟု သူ ဖြစ်ပျက်တာ ဘာမှ မသိခဲ့၍ ပြောနေပါသည်။

ဒေါ်ရင်ရွှေက...

'နပ်တို့ တောထဲတောင်ထဲသွားလို့ လူကွဲ သွားရင် ဝူဝူလို ဆက်သွယ် အသံပြုရတယ်။ အေး လူရင်းမကွဲဘဲ ပြန်ကြသွားကြမယ် ဆိုရင် နာမည်တပ်ခေါ်နပ်တို့က လာကြဟေ့ ပြန်ကြမယ်လို့ နာမည်မတပ်မိတော့ ယရလောကသားတွေက သုတိုခေါ်တယ် ထင်ပြီး လိုက်လာတာပေါ့။

လူတို့ မြင်ကောင်းတဲ့ တမလွန်းဘဝဆိုတာ ရှိနေတာပဲလေ။ အပျိုမိလားပေါ့။ နောင်တောထဲ ထင်းခွေသွားကြရင် သွားသတိ လာသတိနဲ့ ဆင်းဆင်ခြင်ခြင် ပြောဆိုကြ' လို့ ဆုံးမခဲ့ဖူးကြောင်း အမှတ်မထင် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုအား အမှတ်တရ အဖြစ် တင်ပြရေးသားလိုက်ရပါတော့သည်။

သက်ဦးမောင် (နဂါးစင်)

နာနတ်သီးမှည့်

အစာကြေသေး

လွန်ခဲ့သော ဝါဆိုလဆန်းလောက် က စာရေးသူ၏ မိခင်ကြီး ရန်ကုန်ကို ရောက်လာသည်။

အမေသည် ခရီးဝေးက လာရသော် လည်း ပင်ပန်းဟန်မပြု။ သား၊ ချွေးမနှင့် မြေးများ၏ မျက်နှာတွေကို မြင်လိုက်ရ တော့ ဝမ်းသာကျေနပ်နေပုံ ရပါသည်။ ရောက်မဆိုက်ပင် ယူဆောင်လာသည့် လက်ဆွဲခြင်းကြီးထဲက စားစရာများကို တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ထုတ်ပေးနေတော့ သည်။

'ရော့ သမီးရေ ငါ့သားကြီးရော ကလေးတွေပါ စားလိုက်ရအောင် ဒီ နာနတ်သီးကို ခွဲလိုက် သမီး'

ဟု ဆိုကာ ကျွန်တော့်ဇနီးအား ထုတ်ပေးပါတော့သည်။ နာနတ်သီးကြီး တွေက ကြီးလိုက်တာ။ ပြီးတော့ တစ် လုံး၊ နှစ်လုံးမဟုတ်။ ငါးလုံးတောင်။

ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ချွေးကိုမှ မသုတ်အားဘဲ ယူလာသည့် စားစရာ တွေကို ဝမ်းပန်းတသာ ထုတ်ပေးနေ သော အမေ့ကို မြင်တော့ စာရေးသူ ရင်နှင့်စွာ ခံစားလိုက်မိသည်။

ဟော...အခုလို ကိုင်းထဲအလုပ် နား တော့ မြေးတွေကို တွေ့ချင်၍ ရန်ကုန် ကို လာသေးသည်။

ညနေပိုင်း ထမင်းစားပြီးချိန်တွင် နာနတ်သီးမှ အပင်အတက်ကလေးများ ကို အိမ်ရှေ့မြေကွက်လပ်၌ အမကိုယ် တိုင် စိုက်နေသည်။

ထိုနောက် နာနတ်သီးအခွံများကို မြေအိုးသစ်တစ်လုံးထဲတွင် ထည့်၍ ရေစင်အောင် ဆေးနေတော့သည်။ ထို နောက် ကျွန်တော်၏ဇနီးနှင့် ကျွန်တော် အား ခေါ်ကာ ဆေးလုပ်ပုံကို အသေး စိတ် ညွှန်ကြားပါတော့သည်။

သို့သော် ထိုဆေးကား ချက်ချင်း ဖော်စပ်၍ မရပေ။ ရက်သတ္တ နှစ်ပတ် ခန့်(၁၄-ရက်ခန့်)ကြာမှ ပြီးလေတော့ သည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော့်အား ထိုဆေး ကို တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ညနေ သုံးနာရီ နှင့် လေးနာရီခန့်အတွင်း နေ့စဉ် သောက်စေခဲ့သည်။

ထူးခြားသည်က ယခင်က ညနေပိုင်း ထမင်းမစားချင်၊ စားပါကလည်း များများ မစားနိုင်သည့် ကျွန်တော်သည် ထမင်း လည်း စားကောင်းလာတော့သည်။ စားသမျှ အစာလည်း ကြေညက်သည် ထင်ပါသည်။

ယခင်က အစာမကြေသော ဝေဒနာ ကို ခံစားနေရသော ကျွန်တော့်မှာ ညနေပိုင်းတွင် ထမင်းမစားသည်က များလှသည်။ ထို့ကြောင့် လူမှာ ကျန်းမာရေး မကောင်းချ။

ယခုတော့ အမေ ဖော်စပ်ပေးသော ဆေးရည်ကို တစ်နေ့တစ်ကြိမ် လက်ဖက် ရည်အကြမ်းပန်းကန်လုံး တစ်ဝက်ခန့် (ဟင်းခပ်စတိုးဖွန်းသုံးဖွန်း) ခန့်ကို ညနေပိုင်း(၄)နာရီခန့် တစ်နေ့ တစ်ကြိမ် သောက်လာသောအခါ အစာ မကြေ၍ ရင်တောင့်သော ဝေဒနာ မခံ စားရတော့ပေ။ အသားအရေလည်း

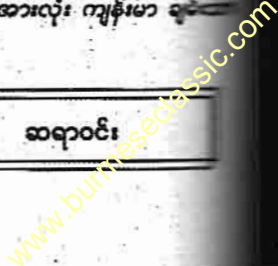
စိုပြည်လာတော့သည်။ ထို့ကြောင့် အမေ သင်ပြထားခဲ့သော ဆေးနည်းကို စာရေးသူကဲ့သို့ အမေ မကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဖြစ်နေသူမှာ အတွက် နည်းကောင်းတစ်သွယ်အဖြစ် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

နာနတ်သီးမှည့် အစာကြေသေး

နာနတ်သီးမှည့်အခွံများကို သောက်ရမည့် (မြေအိုး) သန့်သန့်တွင် ထန်းလျက်နှင့် ဆေး ရောထည့်ပါ။ ပြီးလျှင် ထန်းလျက် ဆေး သီးခွံ နှစ်မျိုးပေါင်း အလေးချိန် (၅) နေထည်၍ နေပူတွင် နေလှန်းပါ။ နှစ်ပတ်ခန့် (၁၄-ရက်ခန့်) ကြာလျှင် ခြေ ပါးဖြင့် အရည်ကို စစ်ယှဉ် ပုလင်းထဲထည့် ထားပါ။ ထိုနောက် ရှက်ကောင် အနည်းငယ် (သို့မဟုတ်) ဖျန်ဖျိုင်းခဲ လျော်၍ ထောင်းထားသော အပန်းအလယ်ကို ထိုဆေးရည်တွင် ထည့်ပြီး ထမင်း တစ်ကြိမ် ညနေ (၄) နာရီခန့်တွင် ရောနှော ပန်းကန်တစ်ဝက်ခန့် (သို့မဟုတ်) ဟင်း ဖွန်း (၃) ဖွန်းခန့် နေ့စဉ် မှန်ပန်းသောက် ပါက ထမင်းညှပ်သောရောဂါ အစာမကြေ ဝေဒနာ၊ ပူအိုတ်ရင်ဝေဒနာ၊ လေဆာတော့ တို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဤဆောင်းပါးဖြင့် မိခင်ကြီး ခေါ်သောင်းကြည့်။ ကွယ်လွန်ခဲ့သော ဖခင်ကြီး ဦးကျော်ရင်နှင့် ဒေါ် ဦးစံမြ (တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးဆရာကြီး) လက်ပံခုံကျေးရွာ၊ မိုးညိုမြို့နယ်) အား ကန်တော့ပါသတည်း။

သတ္တဝါအားလုံး ကျန်းမာ ရပ်ကြပါစေ။

ဆရာဝင်

ရှေးဇာတိ
(မြန်မာစာ)

မီးပထောင်သိုက်

စာရေးသူ ငယ်စဉ်ဘဝက ညအိပ်ရာ
ပုံပြင်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍာရီ
အဖြစ်လည်းကောင်း သိရှိ ကြားနာခဲ့
သော အကြောင်းအရာတစ်ခု တင်ပြ
နိုင်ပါသည်။ စာရေးသူတို့ ကလေးဘဝ
တွင် အရပ်ထဲရှိ လူကြီးသူမများ
ကားပြောကြသောအခါ ကလေးပီပီ
နှုတ်လျက်ခဲကိုက်ရင်း၊ ပဲလှော်ဝါးရင်း၊
အန္တရာယ်ကို ကပ်သောက်ရင်း၊
အထောင်ကြရသည်မှာ အလုပ်တစ်ခု

လို ဖြစ်နေတတ်တော့သည်။
စာရေးသူ၏အဘိုး (စာရေးသူ
ဖခင်၏ အဖေ)က နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်နှင့်
ဖက်ဆစ်ဂျပန်ခေတ်မှ (၂၀)ရာစု နှောင်း
ပိုင်းကျော်ထိတောင် မိခင်သော ရှေးလူ
ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။
အဘိုးက မြေးများနှင့် တွေ့တိုင်း၊

ဆုံတိုင်း ထိုခေတ်ထိုအခါက တွေ့ကြုံ
ခဲ့ရဖူးသော အတွေ့အကြုံများကို ပြော
ပြလေ့ရှိသည်။ ထိုအခါ အဘွားက...
'သူ့အဖေတွေ့အကြောင်း ပြောနေ
တာပဲ ငါ့မြေးတွေ နားမထောင်ကြနဲ့'
ဟု မြည်တွန်လေ့ ရှိသည်။ ဟုတ်
လည်း ဟုတ်ပါသည်။ အဘိုးသည်

ဖက်ဆစ်ဂျပန်ခေတ်တုန်းက ဖက်ဆစ် ဂျပန်များနှင့် များစွာ ရင်းနှီးခဲ့ဖူးသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အမျိုး ကိုချစ်သော အဘွားက ဖက်ဆစ်ဂျပန် များအကြောင်းကို အပြောမခံခြင်းပင်။ ယခုအခါ အဘိုးရော၊ အဘွားရော မရှိကြတော့ပါ။

အဘိုး ပြောပြဖူးသော ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်များထဲမှ ယခု ရေးသား ဖော်ပြ မည့်အကြောင်းမှာ အင်မတန် လျှို့ဝှက် ပြီး ဂန္ထိရဆန်သော အကြောင်းအရာ တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ အဘိုး ပြောပြ စဉ်က ငယ်လွန်းသောကြောင့် ခုချိန်မှာ မမှတ်မိသော အကြောင်းအရာများ အား မွေးသဖခင် ကျေးဇူးရှင်ကြီးအား ထပ်မံ မေးမြန်း၍ ဇာတ်လမ်းသဘော ဆောင်စေရန်အတွက် လိုအပ်သည် များကို စိတ်ကူးဖြင့် ဖြည့်စွက်ကာ ပုံဖော်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်ကို သိခွင့်ရခဲ့သော ရှေးမိနောက်မီ လူကြီးများ ရှိနေခဲ့သေး သော် တစ်ဆင့်နားထောင်ပြီးမှ စိတ်ကူး ဖြင့် ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်သော ကြောင့် လိုအပ်နေသည့် နေရာလေး များ မြင်တွေ့ရလျှင် နားလည် ခွင့်လွှတ် ပေးကြဖို့ တောင်းပန်လိုက်ရပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့ နေသားကျစ ပြုနေချိန် မြန်မာနိုင်ငံ၏ တစ်နေရာတွင်ရှိသော ကာဘိုးရွာလေး သည် ပကတိ တည်ငြိမ်အေးချမ်းလို့ နေသည်။ ကျေးလက်တောရွာ ဖြစ် ခြင်းကြောင့်လည်း ရိုးသားကြရာသော ရွာသူ၊ ရွာသားများက ဘုရားရိပ်၊ တရား ရိပ်နှင့် မဝေးကွာကြပေ။

ကာဘိုးရွာလေးသည် အိမ်ခြေ သိပ် မများသော ရွာငယ်လေး ဖြစ်သည်။ တောရကျောင်းလေးတစ်ကျောင်း ရှိပြီး ရွှေဂူကြီးတောရဟု အမည်တွင်လေ သည်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်၏ ဘွဲ့ အမည်က ဆရာတော် ဦးသုတ၊ မျက်စိ

နှစ်ကွင်း အလင်းမရရှာသော ဆရာ တော်တစ်ပါး ဖြစ်သည်။

ထိုတောရကျောင်းလေးသည် ရွာနှင့် အလှမ်းဝေးပြီး ကျောင်း၏ အရှေ့ အနောက်နှင့် မြောက်ဘက်တွင် သစ် ရိပ်၊ ပါးရိပ်များ၊ ချုံပင်များဖြင့် အုပ် ဆိုင်းနေလေသည်။ ကျောင်း၏ တောင် ဘက်တွင် ကာဘိုးရွာ တည်ရှိလေ သည်။ ကျောင်းနှင့် အတန်ငယ် အလှမ်းဝေးသော အရှေ့မြောက် ခပ် ယွန်းယွန်းတွင် အင်ပင်များစွာ စုဝေး ပေါက်နေသောကြောင့် ရွာသားများက အင်ပင်တောဟုသာ ခေါ်ကြသည်။

ထိုအင်ပင်တောသည် နတ်ကြီး သည်ဟု တချို့က သတ်မှတ်ထားကြ ၏။ ဆရာတော်၏ ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စများ ကို ရွာတွင်းသို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းသား များ ဆွမ်းခံထွက်၍ လည်းကောင်း၊ ဒကာ၊ ဒကာမများက ဆွမ်းအုပ်ပို့၍ လည်းကောင်း အဆင်ပြေရလေသည်။

ရွာသူ၊ ရွာသားများကလည်း လယ် ယာ၊ ကိုင်းကျွန်း လုပ်ကိုင်ကြသူများ ဖြစ်ကြပြီး ဟင်းစားအလို့ငှာ ကြက်၊ ဘဲများ မွေးမြူထားကြသည်။ ဟင်းသီး ဟင်းရွက် လိုအပ်လျှင်လည်း သူ့ အခင်း၊ ကိုယ့်အခင်း ခွဲခြားနေစရာမလို ချက်ပြုတ် စားသောက်ရန်လောက်သာ သူတစ်ပါး၏အခင်းမှ ခူးယူ၍ရသည်မို့ လောဘလည်း မကြီးတတ်ကြပေ။ တစ်ဆုပ်စာလိုအပ်လျှင် တစ်ဆုပ်စာ

ပင်။ ထို့ထက်ပိုပြီး မယူကြပေ။ ထိုသို့ အေးချမ်းသော ကာဘိုးရွာ လေးသို့ လူစိမ်း သုံးယောက် ရောက် လာတော့သည်။ ဂါထာ၊ မန္တန်များ လောကီအတတ်ပညာများဖြင့် ငွေ ဟောင်း အဖိုးတန် ရတနာများအား ရှာဖွေနေကြသော ဝိသမလောဘ သမားများ ဖြစ်ကြသည်။

ဘယ်ကနေ ဘယ်လို ရလာမှန်း မသိသော စာညွှန်းတစ်ခုကြောင့် ကာဘိုးရွာသို့ ရတနာပစ္စည်းများ ရှာဖွေ ရန် ရောက်လာကြခြင်းပင်။ ဆရာ ဖြစ်ဟန်တူသူက ရွှေဂူကြီး တောရ ကျောင်းနှင့် မနီးမဝေးတွင် (၃)ရက်ခန့် အကဲခတ် လေ့လာပြီး ကျောင်း၏ အရှေ့မြောက်ယွန်းယွန်းတွင် ရှိသော အင်ပင်တောကို ပစ်မှတ်ထားကာ လုပ်ငန်း စတင်တော့သည်။

ရွာသူ၊ ရွာသားများပင် မသိသော ဘုရားသမိုင်းအကြောင်းကို သိထားကြ ပြီး နောက်နေ့ မနက်မှာဘိ လုပ်ငန်း စတင်လေတော့သည်။ လိုအပ်သော ငှက်ပျောပွဲ၊ အုန်းပွဲ၊ ဖယောင်းတိုင် စသည့် ပစ္စည်းများ အစုံအလင်ဖြင့် ဂါထာမန္တန်များ စတင် ရွတ်တော့သည်။

တပည့်ဖြစ်ဟန်တူသူ နှစ်ဦးက ဆရာ စေခိုင်းသမျှ လုပ်ဆောင်ပေးရန် အသင့်အနေထားဖြင့် စောင့်နေကြ သည်။ တပည့်နှစ်ယောက်မှာ စာညွှန်း တဘောင် တစ်ခုကြောင့် ဆရာ၏ အမိန့်ကို နာခံကာ ခံတွင်းချဉ်၍ ဆေး ဗွာရန်ပင် မီးမတောင်းပုံကြပါ။ ပစ္စည်း ထားရာမြေကို တွေ့၍ ထိုပစ္စည်းများ ပေါ်ထွက်လာလျှင်သော် လည်းကောင်း၊ တူးနေစဉ်တွင်သော်လည်းကောင်း "မီး မတောင်းရ" ဟု စာညွှန်းတဘောင်ထဲ ဆိုထားလေသည်ဟု။

ထို့ကြောင့် ဆရာ၊ တပည့် အားလုံးက ယောင်၍ပင် မီးမတောင်းကြပေ။ စတင်တူးရာမှာ တခြား ဘာ အနှောင့်

အယုတ်မှ မပေါ်ခဲ့ပေ။ မပေးကြချေ။ အချိန်က တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်လာခဲ့ပြီး ဆွမ်းစားချိန်သို့ပင် ရောက်ခဲ့လေပြီ။ ဆရာ၏ နှုတ်မှ ဂါထာရွတ်နေသံ မှာလည်း မြန်လာခဲ့ပြီး ဇောချွေးများလည်း ပြန်လို့နေသည်။

မကြာမီ စည်းအတွင်းမှ ရွှေလှေတစ်စင်း၏ ဦးပိုင်းသဏ္ဍာန် ပုံရိပ်တစ်ခု ထင်ဟပ်လာတော့သည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် လှေဦးသဏ္ဍာန် ပီပြင်လာခဲ့ပြီး လှေဦးတွင် ရွှေမောင်းလေးတစ်လုံး ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ဆရာဖြစ်သူလည်း ဂါထာရွတ်ခြင်းမှ ရပ်တန့်လိုက်ပြီး တပည့်နှစ်ဦးနှင့်အတူ လှေနားသို့ တိုးကပ်သွားကြလေသည်။ ရွှေမောင်းလေးက ရွှေရောင်များ ဝင်းအိနေပြီး တီးချင်စဖွယ် တီးလှည့်ပါဟု ဖိတ်ခေါ်နေသယောင်။

ဆရာဖြစ်သူသည် ထိုမောင်းလေးနားသို့ ကပ်သွားပြီး တင်းပုတ်လေးကို ကောက်ကာ ရုတ်တရက် တီးလိုက်လေတော့သည်။ ထိုမောင်းသံ တနောင်နောင် ထွက်ပေါ်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မြေပြင်သည် ရေပြင်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပြီး လှေဦးသာပေါ်သော လှေကြီးသည် မတုန်မလှုပ် ရှိနေရာမှ အသက်ဝင်လာကာ အင်ပင်တောမှ ထွက်ကာ တနင်္ဂနွေထောင့်ဆီသို့ လှော်ခတ် ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

ဆရာဖြစ်သူနှင့် တပည့်(၂)ဦးသည်လည်း လောဘနောက်သို့ လိုက်ပြီး မြေပြင်ကို ရေပြင်ထင်၍ အားကြီးမာန်ထက် ကူးခပ်ကာ ရွှေလှေကြီးနောက်သို့ လိုက်ကြလေတော့သည်။

စာညွှန်းတံဆိပ်၏ အနက်ကို အလွယ်ဆုံးနှင့် အခက်ဆုံး စီမံထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

“မီးမတောင်းရ” ဟု တားမြစ်ထား

ခြင်းသည် “မောင်းမတီးရ” ဟု သတတ်။ “မီးမတောင်းရ” ဟူသောကြောင့် ဆေးလိပ်မီးပင် မတောင်းခံရာကြသော ဆရာတပည့်(၃)ဦးမှာမြေပြင်ရေလျှင်ကြောမှာ ကူးခပ်နေရလေပြီ။

* * *

ဆရာတော် ဦးသုတသည် နံနက်စာဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေစဉ် အချိန်အားဖြင့် နံနက် (၁၀)နာရီခွဲခန့် ကျောင်း၏ အရှေ့မြောက်ဘက်ရှိ အင်ပင်တောဆီမှ စီခနဲ စီခနဲ အော်သံများကို ကြားလိုက်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသားများကိုခေါ်ကာ အင်ပင်တောစပ်သို့ သွားရောက် ကြည့်ခိုင်းလေတော့သည်။

ကျောင်းသားများ ပြန်လာသောအခါ အကြောင်းစုံ သိရ၍ ထိုနေရာသို့ လိုက်ပို့ခိုင်းလေသည်။ ဆရာတော် ရောက်သွားတော့မှ ဆရာတော်က...

‘ထိုကားတွေ သေကုန်ကြတော့မှာပဲ ဘုရားပစ္စည်းကို မကြံအပ်ပစ္စည်းရာ လာလုပ်ကြတာကိုး။ ထကြမ်း... ထကြမ်း’ ဟု ဆိုပြီး တစ်ဦးချင်းကို တောင်ဖေးဖြင့် လိုက်ထိုးလေရာ မြေပြင်ကို ရေပြင်ထင်ပြီး ကူးခပ်နေရာမှ အသိပင်ပြီး ဆရာတော်အား ဦးနှိမ်ဝတ်ချ ကန်တော့ကြလေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သော “မီးမတောင်းသိုက်” သည် တွေ့ဖူးကြုံဖူးသူများ အပြောအရ ယခုအခါထိ ထိုနေရာ၌ တစ်ခါတစ်ရံ အမျိုးသမီးငယ်လေးများကို တွေ့ရတတ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ခုတော့ ထိုနေရာဒေသ ပတ်ဝန်းကျင်သည် လူနေအိမ်ခြေများဖြင့် စည်ကားလှ

သော ရပ်ကွက်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေလေပြီ။

ထို“မီးမတောင်းသိုက်” လှေဦးပေါ်ရာ နေရာတွင် ချိုင့်ခွက်သဏ္ဍာန် ဖြစ်နေပြီး ခုချိန်ထိ မိုးရာသီတွင် ရေများစွာ ဝပ်နေတတ်သည်။ ရွှေဂူကြီးတောရကျောင်းသည်လည်း လူနေအိမ်ခြေများပြားလာသည်နှင့်အမျှ ခမ်းနားသော ရွာလယ်ကျောင်းကြီးတစ်ဆောင် ဖြစ်နေလေပြီ။

မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေး ရခဲ့သလို ဆရာတော် ဦးသုတသည်လည်း ပျံလွန်တော်မူသွားခဲ့လေသည်။ လှော်ခတ်ထွက်သွားသော ရွှေလှေကြီးသည်လည်း နေရာရွှေပြောင်းသွားတာလား။ ဘယ်ဘုရားကို ရွှေသွားတာလဲ ဆိုတာ စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း ခုထက်ထိ လက်လှမ်းမမီနိုင်ခဲ့ပါ။ ရွှေဂူကြီးကျောင်းသည်လည်း ဆရာတော် အဆက်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်းလာခဲ့ရာ ခုလက်ရှိ ကျောင်းထိုင်နေသော ဆရာတော်၏ လက်ထက်သို့ တိုင်ခဲ့လေပြီ။

ဘုန်းကြီးကျောင်းသား ဖြစ်ခဲ့သော အဘိုး ကွယ်လွန်ခဲ့တာလည်း (၅) နှစ်တင်းတင်း ပြည့်တော့မည်။ စာရေးသူ၏ ဖခင်သည်လည်း အဘိုး ငယ်စဉ်က ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်များ၊ အကြောင်းအရာများအား အားလပ်ချိန်တိုင်း ပြောပြပါသည်။

နောင် အလှူဦးသင့်သည့်အခါ အဘိုး ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်များအား စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး သိရှိစေရန်အတွက် ရေးသား ဖော်ပြပေးပါဦးမည်။ စာရေးသူအား ဤအဖြစ်အပျက်ကို ထပ်ဆင့် ပြောပြသော ဖခင်ကြီးအားလည်းကောင်း၊ မှတ်သားစရာများ ဖြစ်အောင် ချန်ထားရစ်ခဲ့သော စာရေးသူ၏ အဘိုးအားလည်းကောင်း ဤစာဖုဖြင့် ဦးညွှတ် ကန်တော့ပါသည်။

အေးမေ(မြန်မာစာ)

စာစဉ် (၁)

လောကီ လူ့ဘောင်ထဲ၌ ကျင်လည်နေစဉ် ကာလ တစ်လျှောက် ထူး၍ မဆန်းသော အဖြစ်၊ ဆန်း၍ မထူးသော အဖြစ်အပျက် များစွာကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူး ၏။ ထိုအထဲမှ သင့်လျော် သလို မဂ္ဂဇင်းအချို့၌ ရေးသား တင်ဆက်ခဲ့ပြီး ပါပြီ။ သို့ပေသော်ငြား မကုန်သေးပါ။ ရှေ့ဆက် လည်း ထိုထို အဖြစ်အပျက် တွေအား တွေ့မြင် ခံစားရ ပါဦးမည်။

ယခုအကြိမ် ရေးသား တင်ပြမည့် အကြောင်းအရာ လေးသည်လည်း ဘဝ အတွေ့အကြုံ များစွာထဲမှ အမှတ်တရ ကောက် နုတ်ချက်တစ်ခုသာ ဖြစ် ပါ၏။ အချိန်ကား ၁၉၉၄ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်း ကာလ ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တုန်းက စာရေးသူ ၏ မိခင်သည် သား လေးယောက်တိတိကို မွေးဖွားပြီး ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ အထက် အစ်ကိုတစ်ယောက် ရှိ၍ အောက်တွင် ညီနှစ်ယောက် ရှိ၏။ အချို့က လူခုတင် ဟုခေါ် ကြောင်း၊ ခိုက်တတ်ကြောင်းတွေ ပြောကြ၏။ ဘယ်သို့ဆိုစေ ထို ကာလတုန်းက မိသားစုအားလုံး သိုက် သိုက်ဝန်းဝန်းနှင့် တစ်ခုတစ်စည်းတည်း ရှိခဲ့ကြသည်။ ဘေးဥပဒ်လည်း မဖြစ်။ အားလုံး ကျန်းကျန်းမာမာပင်။ ဤသို့

၂၉၂ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

မောင်မြရာ (၇၇မည)

လာဟိုသူ ချိုးဖိုးသော်ကပည့်

ရှိစဉ် တစ်နေ့သ၌ ဝမ်းသာစရာ သတင်း ရ၏။ တစ်ခုကို အမေ့နှုတ်ဖျားက ကြားလိုက် အမေ တကယ်လား ဒါဆို သား

ညီလေး၊ ညီမလေး ရပြန်ပြီပေါ့
အမေက ရှက်ဝဲဝဲနှင့် ခေါင်းညိတ်
ရင်း ပြုံးနေ၏။ အငယ်ဆုံး ညီလေးက
သုံးနှစ်သားအရွယ်ခန့်မို့ ချစ်မဝသေး။
ယခု တစ်ယောက် တိုးလာမည်ဆိုတော့
ဝိုင်းချစ်ကြဦးမည့်အဖြစ်။ အဖေကမူ
သားသမီးတွေ တစ်စု
တစ်စည်းနှင့်ပို့ ပိုပျော်မည်။

စာရေးသူ ဖခင်က ဝန်ထမ်း
တစ်ဦးမို့ ဝန်ထမ်းတန်းလျားတွင်
နေထိုင်ရ၏။ အဖေ၏ မလောက်မင
လစာလေးအပြင် အမေ၏ အမြော်
အမြင်ဖြင့် ဝက်တွေ၊ ကြက်တွေမွေး၍
မိသားစု ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း သိပ်
မဖြစ်။ သားသုံးယောက် ကျောင်းသား
တွေချည်း။ ဒါပေမယ့် အဖေ့ရည်မှန်း
ချက်အတိုင်း တစ်စက်ကလေးမှ
မျက်နှာအငယ်မခံဘဲ ကျောင်းနေပျော်ဖို့
သားတွေကို ဆုံးမပိုင်ပြီး မြေတောင်
မြှောက်ပေးသည်။

စာရေးသူက ထိုအရွယ်ကတည်းက
ကျောင်းစာတင်မက အပြင်စာတွေ
ဖတ်သည်။ ဘယ်မှမသွားဘဲ တကုပ်
တည်းကုပ်နေသည်။ စာအုပ်ပုံတွေကို
ကြည့်ပြီး အဖေကတော့ မှတ်ချက်ချ
သည်။ ဘာတဲ့...

'ကြီးရင် ဘာဖြစ်မယ့်ကောင်လည်း
တော့ မသိဘူး။ ဖတ်လိုက်သမျှ စာကြီး
ပေကြီး'

တဲ့။ ရှုတ်ချက်ရဲ့တာမဟုတ်။ ဂုဏ်ယူ
အပြုံးနှင့် အဖေ့စကားသံရယ်ပါ။
အစ်ကိုကတော့ အနည်းအကျဉ်းသာ
ဖတ်သည်။ ဒီလိုနှင့် အမေ့ကိုယ်ဝန်
ငါးလထဲ ရောက်လာသည်။

ကိုယ်လေးလက်ဝန်နှင့်မို့ ထမင်း
ဟင်းချက်၊ ရေခပ်၊ ချက်ပြုတ်လျှော်
ခွပ်ပြီးမှ စာရေးသူတို့တစ်တွေ ကျောင်း

တက်၏။ ညီတွေကို မွေးတုန်းကလည်း
အမေ့ထက်တွေ (အညစ်အကြေးများ
နှင့်)ကို မရွံ့မရှာ စာရေးသူ လျှော်
ဖွပ်၏။ မရွံ့ပါ။ မွေးသမိခင် ကျေးဇူး
ရှင်မို့ ရွံ့ရကောင်းမှန်းတောင် မသိခဲ့။
အများကမေးရင် တစ်ခွန်းတည်းဖြေ
သည်။

'ကိုယ့်ကိုတောင်မှ အသက်နဲ့လဲပြီး
မွေးလာခဲ့ရတာ ကိုယ်ကရွံ့ရင် ကိုယ်
ဘာဖြစ်မလဲ'

ဟုသာ ဖြေစမြဲ။ ယခုလည်း အမေ
မီးဖွားလျှင် စာရေးသူ လျှော်ဖွပ်ပေးဦး
မည်။ အမေက မလျှော်ခိုင်းပါ။ ဒါပေ
မယ့် ခိုးလျှော်ခဲ့တာချည်းပါ။ ဒီလိုနှင့်
ကိုယ်ဝန်ရင့်မာလာတော့ ထူးခြားမှုတွေ
စဖြစ်လာ၏။

မကြာခဏ ငွေတွေ အလုံးအရင်းနှင့်
ဝင်လာခြင်းပင်။ အမေ့အပြောအရ
ဗိုက်ထဲမှာ ယောက်ျားလေးဖြစ်ကြောင်း၊
ဒိပ်မက်ထဲမှာ ခဏခဏ တွေ့ရ
ကြောင်း၊ အသားဖြူဖြူလေးနှင့် ချက်
ချက်ချာချာလေးဖြစ်ကြောင်း၊ သူကပင်
အမေ့ကို ကံစမ်းဖို့ အကြံဉာဏ်ပေး
ကြောင်းပင်။ ဟုတ်လည်းဟုတ်သည်
မယ့်မရဲနှင့် ကံစမ်းတိုင်း အကျိုးအမြတ်
ရှိခဲ့သည်ချည်းပင်။ လာဘ်လာဘနှင့်
လာသော ကလေးပင်တည်း။

ယခုတော့ မိသားစုတွေ
အဆင်ပြေလာ၏။ အမေ့
ရွေ့တဲ့လွှဲ ငွေတဲ့လွှဲနှင့်
စာရေးသူတောင် ဟန်ချိန်း
လက်စွပ် သေသည်တို့
ဝတ်ဆင်ခွင့်ရပြီ။ ထို့အပြင်
အခြား လာဘ်လာဘတွေလည်း
တစ်ပုံတစ်ပင် ရလာ၏။

တောင်းမရ၍ ဆုံးနေသည့် အကြွေး
တွေပင် လာ၊ လာဆပ်သည်မှာ ထူးခြား
ပါသိ။ မလိုမှန်းထားရှိသူ အချို့၏
မသင်္ကာမှုကိုပါ တစ်ခါတစ်ရံ ရင်ဆိုင်ရ
ဖူးသည်လေ။ လူဆိုသည့်မှာ နိန့်လွန်း
လျှင်လည်း အတားကိ၊ ပျင်းတားကိ၊
အလှူအတန်းမှ မရှိခဲ့တာ၊ ဉာဏ်မှ
မရှိခဲ့တာ ဘာညာဖြင့် နှိပ်ကွပ်တတ်
သည့် ဓမ္မတာအပြင် သူတို့ထက်
နာတစ်ဖျားသာသွားသည် ဆိုရင်ဖြင့်
လာဘ်စားတာကိ၊ မိန်းသားတာကိ၊ ဟု
ပြစ်တင်လာကြပြန်သည်ကော။

လူ့အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ နေသည်မို့
ဇနန့်တူအောင် မဝတ်မစားရဲချင်စရာ။
သူတို့က ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်လေလေ၊ အိမ်
စီးပွားက တိုးတက်လေလေပင်။ ထို
ကတည်းက ထူးခြားခဲ့သည်မှာ အံ့ဩ
စရာပင်။

စာစဉ် (၂)

'မိန်းမရေ လမ်းလေးဘာလေး
လျှောက်ဦးဟေ့'

'လျှောက်ပါတယ် အစ်ကိုရယ် ခုန
ကမှ နားတာ'

အဖေက ရုံးယူနီဖောင်းကို လဲလှယ်
ရင်း သတိပေးသည်။ စာဖတ်နေရာက
အသာထသွားပြီး...

'အဖေ'

'ဟေ့'

'သား စက်ဘီးအသစ်တစ်စီး လိုချင်

တယ်။ ကျောင်းသွားရတာ ခြေညောင်း
တယ်'

'အေး... နေဦး အဖေ ဈေးမေးပြီး
စုလိုက်မယ် ဟုတ်လား'

'ဟာ... အဖေကလဲ စုရင် ကြာ
မှာပေါ့။ သားက အခုလိုချင်တာ'

'ဟာကွာ မင်းကလဲ ရွှေတွေ ဆင်
ပေးထားတာပဲဟာ ရောင်းပြီး ဝယ်လဲ
ရသားနဲ့'

ဘယ်အချိန်က ပြန်ရောက်လာ
သည် မသိ။ အစ်ကိုက ရေတစ်ခွက်
ခပ်ပြီး လှမ်းပြောသည်။

'ကဲ... မပူနဲ့နော် သား။ အဖေ
ဝယ်ပေးမယ်'

'တကယ်နော် အဖေ'

'အေးပါကွ'

ထိုစဉ်က ဆိတ်ငါးကောင်တံဆိပ်
ယောက်ျားစီး စက်ဘီးတစ်စီး ငွေ
ငါးထောင်သာသာပဲ ရှိသည်။ အဖေ
လစာက ရာဂဏန်း။ ဒါကို မမျှမတ
ပူဆာသည့် စာရေးသူ အလွန် ပျော်ရွှင်
သွားရ၏။ စိတ်ကူးထဲ ပြောင်ပြောင်
လက်လက် ခွေများနှင့် စက်ဘီးတစ်စီး
ကို ပြေးမြင်၏။

ရွယ်တူ သူငယ်ချင်း အချို့မှာမူ
အတန်ငယ်လှမ်းသော ကျောင်းကို
ခြေကျင်လျှောက်ကြရ၏။ အရင်က
စာရေးသူတို့လည်း ခြေကျင်ပါပဲ။ လူ
ဆိုတာ အခက်သား။ ရွှေတိုရွှေစွနှင့်
အရောင်ထွက်လာတော့ သင့်တင့်ရာ
အဆောင်အယောင်တွေ ထပ်လိုချင်ရ
ပြန်သည်လေ။

စာရေးသူ ပျော်နေပေမယ့် အဖေ
ခမျာ ပေးပြီးသားကတိကြောင့် ခေါင်း
ကိုသာ တပျင်းပျင်း ကုတ်၍ကျန်ခဲ့၏။
တစ်ပတ်မျှမကြာ ပြုံးပြီးရွှင်ရွှင်နှင့်
အဖေ ရုံးကပြန်လာ၏။ သုံးနာရီကျော်
ကျော် လေးနာရီနီးပါးပဲမို့ ရုံး အစော

ကြီး ဆင်းတာပဲဟု ထင်လိုက်မိသည်။
အိမ်ရှေ့ လှေကားရင်းနား ရောက်
တော့...

'သားအတွက်ရပြီ'
ဟု ပြော၏။ ဒီအထိ ဘာမျှ နား
မလည်သေး။

'ညက ဗိုက်ထဲကသားလေး
အိပ်မက်ပေးတယ်။ အမေက ညည်း
တာပေါ့။ စက်ဘီးဝယ်ဖို့ ငွေမှမရှိတာ
ဘာညာနဲ့ အဲဒီမှာတင် (ဗိုက်ကို ပုတ်
ပြုလျက်) သားလေးက သူ့ အကြံပေး
တဲ့အတိုင်း လုပ်ပါ။ အမေတို့ အဆင်
ပြေလိမ့်မယ်တဲ့။ သား အပြင်ရောက်
ရင် ဒီထက်မက စီးပွားတက်မယ်တဲ့။
သားကိုချစ်ပါ။ မစွန့်ပစ်ပါနဲ့ အမေရယ်
နော်တဲ့'

ဒီလို အစွမ်းအစပြုလာတဲ့ အမေ
ဗိုက်ဟာ တစ်နေ့တခြား ကြီးကြီးလာပါ
တော့တယ်။ အရင်ညီလေးတွေ မွေး
တုန်းကလိုပါပဲ။ နောက်တစ်ခု ထူးတာ
က အမေဟာ ညီလေး ကိုယ်ဝန်လွယ်
စဉ်ကစလို့ အသားတွေ ရောင်သွားတာ

ပါ။ အသီးအရွက်နဲ့ ပဲ၊ အာလူး ဟင်း
ချည်းစားတာ။ ညီလေး ကူညီမှုကြောင့်
ကျောင်းဆိုလည်း စက်ဘီးနဲ့ ကြော့
ကြော့မော့မော့ သွားနိုင်ပြီလေ။ စက်ဘီး
သစ်ကလေးကို အများက အားကျကြ
တယ်ပေါ့။

အခုခေတ် ဆိုင်ကယ်စီးရတဲ့
ကလေးတွေလိုပါပဲ။ ပွိုင့်တွေတက်လို့
ဒီလိုနှင့် အမေ မွေးဖွားရက် နီးလာ၏။
တစ်ပတ်မျှပင် မကြာတော့ဟု ပြောသံ
တွေ ကြားနေရ၏။ ဒီအချိန်ထိ အမေ
ကျန်းမာနေ၍ အဖေ စိတ်ချနေသည်။
လိုအပ်တာတွေ ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထား
ကြတာများ အားလုံး တက်တက်ကြ
ကြပွဲပင်။ အငယ်ဆုံး ကောင်လေးက
လူလည်လေ။ မမွေးသေးသည့်ဗိုက်ကို
မျက်စောင်းထိုးပြီး စိတ်ကောက်လိုက်၊
စိတ်ဆိုးလိုက်။ အင်းလေ သူက လက်နှိ
အငယ်ဆုံးမို့ အားလုံး ဝိုင်းချစ်တာ
ခံရနေတော့ ယခုမွေးမည့် ကလေး
အတွက် နေရာမပေးချင်။ သူ့ကို လူကြီး
တွေ မချစ်တော့ဟု မြင်ကာ ဂျစ်တိုက်
သည်။

ဒါကို စာရေးသူတို့ ဝိုင်းစနောက်ကြ
တော့ ခမျာ ငိုလိုက်တာ - မနည်းကို
ချောယူရ၏။ တိုးပွားလာမည့် လာဘ်
ရွှင်ကောင်လေးကို အားလုံးက ဝမ်းပန်း
တသာ ကြိုဆိုနေမိကြတာ ယခုထိ
မြင်ယောင်နေမိသေးသည်။ မမွေးခင်
ကတည်းက ထူးခြားမှုတွေ ပြနေသည့်
ကလေးကို အမေဗိုက်နားကပ် နား
ထောင်လိုက်၊ စမ်းကြည့်လိုက်နှင့်
အပျော်ကြီးပျော်ပြီး မျှော်လင့်ခဲ့ကြတာ။

စာခဉ် (၃)

အမေ ဗိုက်နာနေသည်မှာ တော်
တော်ကြာ၏။ ညကတည်းက နာလိုက်
တဲ့ဗိုက် မနက်ရောက်တော့လည်း
မမွေးသေး။ အော်ဟစ် ညည်းညည်း

တွေကြားတိုင်း အဖေခမျာ အခန်းနားမှာ တောင်ပြေးမြောက်ပြေး။ စာရေးသူတို့ ညီအစ်ကိုလေးယောက်လည်း တက်ကြွသော မျက်လုံးတွေနှင့် အူဝဲဟူသော အသံကို ငုံ့လင့်၏။

မိခင်တစ်ယောက်၏ သားသမီးအပေါ်ထားသည့် စွန့်လွှတ်မှု၊ အနစ်နာခံမှု၊ ပင်ပန်းမှုတွေကို ဒိဋ္ဌ ကြုံတွေ့ရတော့ သနားလည်း သနားမိကြ၏။ သားဖွားဆရာမအပြင် ဝင်းထဲမှ အမျိုးသမီးတွေလည်း တစ်ညလုံး မအိပ်ရသေး။ ဒါပေမယ့် တတ်နိုင်သမျှ ပြုစုကာ စောင့်ရှောက်ကြ၏။

စာရေးသူက ရေခွေးအိုး မီးပြေးထိုးလိုက်၊ အခန်းဝနားက အဖေဆီ ပြေးလိုက်နှင့် ဘာမှ မည်မည်ရရ မရှိ။ အဖေက လမ်းလျှောက်ရင်း အင်္ဂုလီမာလသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်နေသည်မှာ အခေါက်ပေါင်း မရေနိုင်။

- 'ဟယ်... မွေးပြီ'
- 'ဟာ'
- 'ဟင်'
- 'အို'
- 'အမယ်လေး'

အူဝဲဆိုသည့် ငိုသံကို မကြားရ။ အဖေက သုတ်ခနဲ အတွင်းခန်း ဝင်ပြေးကြည့်၏။ ခမျာ နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်နေသည်ကို။

- 'ဟာ... ဘာ... ဘာလဲ'
- 'ဟင်အင်း... မသိဘူးလေ'

အတွင်းခန်းမှ အသံစုံကြောင့် ညီအစ်ကိုတွေ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ မေးဆတ်ပြကြသည်။ အငယ်လေးကမူ အိမ်အောက်ဆင်းဆော့နေပြီ။ ခဏအကြာ တိတ်ဆိတ်နေသော အခန်းထဲမှ အဖေထွက်လာသည်။ မျက်နှာမကောင်း။ အားလုံးကလည်း ဘာမှ မသိ၊ မမြင်

ကြရ၍ မေးချင်နေပြီ။ ခါတိုင်းဆို ကလေးလေး၏ အူဝဲသံလေးတွေ စည်နေပြီ။ ယခု...

'သားကြည့်ချင်တယ် အဖေ' အဖေက စာရေးသူတို့ကို မမြင်ဖူးသလိုကြီး စိုက်ကြည့်နေသည်မှာ အကြာကြီး။ အတန်ကြာမှ 'ဟင်း' သက်ပြင်းရှည်ကြီး ချပြီး...

'ကြည့်မနေပါနဲ့တော့ သားရယ် ကလေးက အသက်မှ မပါလာတာ'

- 'ဗျာ'
- 'ဟင်... ဘယ်... ဘယ်လို'
- 'ဟုတ်တယ် ယောက်ျားလေးပဲ အသက်ပါမလာဘူး'

'ကျွတ်... ကျွတ်၊ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေဗျာ'

အစ်ကိုကြီးက ငိုသံပါနှင့် စုတ်သပ်သည်။ စာရေးသူရင်ထဲ တစ်စုံတစ်ရာ လပ်ဟာသွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်လေ။ ခဏအကြာ အဖေ အထဲပြန်ဝင်သွား၏။ (၁၅)မိနစ်ခန့် ကြာတော့မှ တစ်စုံတစ်ခုကို ပိုက်ပြီး ပြန်ထွက်လာသည်။ ဟင်... အနီးဖြူလေးနဲ့ ထုပ်လို့ပါလား။ စာရေးသူ အပြေးသွားပြီး အဖေလက်ထဲက အနီးထုပ်ကို အလျင်စလို ဖြေကြည့်မိတော့ လားလား။

အရိုးပေါ် အရေတင် ပိန်လိုခြောက်ကပ်နေသည့် ကလေးရုပ်အလောင်းလေးတစ်ခု။ အရပ်က ခုနစ်လက်မ၊ ရှစ်လက်မခန့်သာသာ။ အနီးစတွေကြား ရွှေပန်းလေး ဝေါက်တောက်ကိုပီပီမြင်ရတော့ ရင်ထဲဆိုသွားရ၏။

ဒီတင်မှာပဲ မကြုံဖူးတာ ထပ်ကြုံလိုက်ရ၏။ အခြားတော့ မဟုတ်။ စာရေးသူရော အစ်ကိုကြီးရောပါ ပြိုင်တူ ငိုကြည့်စဉ်အခိုက် ကလေးမျက်လုံးတွေ စက္ကန့်ပိုင်းမျှ ဖွင့်ပိတ် လုပ်ပြ

လိုက်ခြင်း။

- 'ဟိုက်'
- 'အလိုလေး'

ဒီတော့ ကြောက်ကြောက်နှင့် ငိုမိမိတော့၏။ အဖေကမူ ငူတူတူ ငိုမိတိုင်တိုင် ရပ်နေဆဲ။ ဤမြင်ကွင်းကို မြင်လိုက်ဟန်မတူ။ လူ့ခန္ဓာနယ် ခန္ဓာပေဒ ဖွဲ့စည်းပုံအပြည့် ဖြစ်သော်လည်း ညိုညစ်ညစ် ပိန်ခြောက်ခြောက်ရုပ်နှင့် ဝိညာဏ ကင်းမဲ့သည်မို့ အဖေက...

- 'သား... သားတို့ပေါက်တူးယူ ယူခဲ့ကြကွယ်'

ဟု ပြောလိုက်တော့မှ အံ့ဩမှင်တက်သည့် စက်ကွင်းက ကင်းလွတ်ခွင့်ရ၏။ အဖေ ရှေ့ဆောင်မှုနောက်လိုက်လာရင်း တစ်နေရာအရောက် မေးဆတ်ပြသည်မို့ ရပ်လိုက်သည်။ မျက်ရည်ပဲ အကြိတ်နေသည်မို့ စောဒက မတက်လိုတော့။ နေရာက ဌာနဝင်းနှင့် တောစပ်နေရာ။ ဟိုဘက်မှာ လူနေအိမ်ခြေ မရှိတော့ဘဲ သင်္ချိုင်းဟောင်းတစ်ခုသာ ရှိတော့သည့်နေရာ။ ပေါက်တူးနှင့် နှစ်တောင်အနက်၊ အကျယ် တစ်တောင်အဝ တူးပြီးသည့် ခဏ...

'ရပြီသား။ ကဲ... ကဲ သားလေးရေ နောက်နောင်ဘဝ ဒီလိုအဖြစ်ဆိုနဲ့ မကြုံဆုံပါနဲ့ကွယ်။ အဖေတို့ဆီ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ဘဝနဲ့သာ ပြန်လာနိုင်ပါစေ၊ အဖေပြုခဲ့ဖူးတဲ့ ကောင်းမှုအစုစုကို အမျှဝေပါတယ်။ အမျှ... အမျှ... အမျှ အဖေက တွင်းလေးထဲကို အနီးထုပ်လေး အသာချသည်။ ညင်ညင်သာသာပင်။ ပြီးသည်နှင့် မြေကြီးဖို့ကာ အပေါ်မှ အခြားနေရာက ကျောက်ခဲအချို့ကိုပီ စီထပ်ကာ သင်္ကြံ... ခဲခဲ... ပြဿနာကား အိမ်လျက်တော့မှ စသည်။ အခြားမဟုတ် အိမ်ပေါ်မှာ

ဌာနက အကြီးအမှူးနှင့် ဇနီး၊ အခြား
ဝန်ထမ်းမိသားစုတွေပါ အုံ့နှင်ကျင်းနှင့်ခွဲ
ရုတ်တရက် စာရေးသူပင် ကြောင်သွား
ရ၏။ ဌာနမှူးက...

'က... ဆရာ ဘယ်မလဲဗျ ခင်ဗျား
သားလေး ပြစမ်းပါဦး။ ကျုပ် ကြားဖူး
ထားတာက အဲဒီလို မွေးလာတာကို
သားခြောက်လို့ခေါ်တယ်တဲ့။ မိဘတွေ
ကို သိပ်အကျိုးပေးတာတဲ့။ ကြားဖူးတာ
တော့ ကြာပါပြီ ခုမှ မြင်ဖူးရတော့မယ်'
'မရှိတော့ဘူး ဆရာ'

'ဗျာ'
'ရှင်'
'ဟုတ်တယ် တောစပ်မှာ သင်္ကြိုဟ်
ခွဲပြီ'

'ခင်ဗျားဗျာ ဒါ သာမန်မဟုတ်ဘူးဗျ။
အလွန်ရခဲတာ'
'ဟုတ်တယ်'
အနားက လူတွေက ထောက်ခံလာ
ကြပြီ။ အဖေ့မျက်နှာကား ညိုနေ
တုန်းပင်။

'သေရာထိမ်းထုပ်ပြီး အရွယ်နဲ့အဖူးအထတ်
တန်ခိုး အထက် အဆင့်တန်ခိုး အဆင့်ထူး
ပြီးတော့ ဒီလောက် အကျိုးပေးတာ ဆရာ
အပြင်ပဲလေ။ ဒီထက် စီးပွားတက်ဖို့ ရှိသေး
တယ်။ နားလည်တဲ့သူတွေနဲ့ တိုက်ပွဲပြီး
ဆက်လုပ်ရမှာပဲ။ ကဲ... လိုက်ပြုပျား ပြန်
ဖော်ကြမယ်။ ဒါ ကြံတော့ပိုကြံခဲတဲ့ သဘာဝ
လွန်ပြီ'

အထူးအဆန်းဆို အလွန် ဝါသနာ
ကြီးသည့် ဌာနမှူးက ရှင်းပြ တိုက်တွန်း
ပြီးသည်နှင့် အဖေ ချခနဲ ပြန်လှည့်ကာ
ပြေးပြီ။ စာရေးသူက ပေါက်တူးထမ်း
လျက်နှင့် ရောယောင် ပြေးလိုက်သွား
၏။ နောက်မှာတော့ တစ်အုပ်တစ်ပြု
ကြီးမှန်း လှည့်ကြည့်စရာမလို။ လူစုံ
ရောက်လာပြီး မြေပုံငယ်လေးကို ဝိုင်း
ကြည့်ကြ၏။

ကျောက်ခဲတွေ ပြန်ဖယ်ချပြီး အသာ
ယက်ထုတ်ကာ မြေစာဖယ်သည်။
လူအုပ်ကြီးမှာ ဘာစကားမှ မပြော။
အားလုံး စိတ်ဝင်တစားနှင့် ငြိမ်သက်
နေကြ၏။

'ဟာ'
'ဟင်... ဘယ်လိုဖြစ်'
'အလို'
'ဘာလဲဗျ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ'
'မ... မရှိ။ မရှိတော့ဘူးဆရာ'
'ဗျာ'
'အေးဟ ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်'
ခြေရာလက်ရာလည်း မပျက်ပါ။
ခွေးတွေဘာတွေ တူးထားတာလည်း
မရှိ။ အရင်အတိုင်း ခြေရာလက်ရာ
မပျက်ပါဘဲနဲ့ တွင်းထဲမှာ အနီးတစ်စ
သာ ကျန်တော့၏။ အနီးစ အလယ်
လောက်မှာ သွေးစက်အချို့ကို တွေ့နေ
ရသေးသည်။ အားလုံးက သူထက်ငါ
တိုးဝင်ကြည့်ကြကုန်ပြီး တစ်ယောက်
တစ်ပေါက် ထင်မြင်ချက်အမျိုးမျိုး ပေး
နေကြဆဲ။

'အမေ'

'ဟင်... သား... သားလေး။
သားလေး ပြန်လာတယ်နော်'

'မဟုတ်ဘူး အမေ၊ သား အမေတို့
ကို လာနှုတ်ဆက်တာပါ။ သားဟာ
အရင်က အမေတို့ကို ကောင်းစားစေ
ချင်လို့ ဆန္ဒအားကြီးပြီး ကူညီခဲ့တာပါ။
ဒါကို အဖေက ရက်စက်တယ်။ သားကို
အရှင်လတ်လတ် မြေမြှုပ်တယ်။
သား... သား သွားတော့မယ် အမေ၊
သားသွားတော့မယ်'

'သား... သား နေဦး၊ နေပါဦး
သား... သား'

ထိုညတွင်းချင်းပင် အမေ အိပ်မက်
မြင်မက်၏တဲ့။ အိပ်မက်ထဲမှာ အသား
ဖြူဖြူ ချစ်စဖွယ်ကလေးက ငိုယိုပြီး
နှုတ်ဆက်သွားသည်တဲ့။ ထိုကတည်း
က စီးပွားရေး လုံးပါးပါးလာခဲ့ရသည်မှာ
ယခုအထိပင်။

စာရှုသူ မိတ်ဆွေများ ခင်ဗျား ဤ
စာစုသည် တစ်ဆင့်ကြား မဟုတ်ပါ။
စာရေးသူကိုယ်တိုင်ရော၊ အနီးအနား
က လူအားလုံးလိုလိုပါ ကြုံတွေ့ခဲ့ကြ
ရတဲ့ အဖြစ်မှန်လေးပါ။ မသိနားမလည်
ဗဟုသုတ မကြွယ်ခဲ့ကြလို့ မမှားသင့်
တာ မှားခဲ့ဖူးတဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်လေးနဲ့
မိဘတွေကိုယ်စား ကျွန်တော် ရေးသား
ခဲ့ခြင်းပါ။

မိတ်ဆွေတို့မှာရော အခုလို ဖြစ်ရင်
ကလေးတွေ မရှိခဲ့ကြဘူးလား ခင်ဗျား
ရှိခဲ့ရင်တော့ဖြင့် ရေးသား တင်ဆက်
ဖော်ထုတ်စေလိုပါတယ်ခင်ဗျား။

(ဤစာစုဖြင့် သက်ရှိထင်ရှား ငါး
နှစ်ပါးအား ဦးညွှတ်ရင်း မြစ်ဝကျွန်း
ပေါ်ဒေသရှိ မိတ်ဆွေများအား သင်
တရ ဖြစ်ရပါကြောင်း)

လေးစားစွာဖြင့်...

မောင်စရာ(ရာမည)

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့၏ရွာသည် ရန်ကုန် တိုင်းဒေသကြီး၊ ဥက္ကံမြို့နှင့် ပဲခူးတိုင်း ဒေသကြီး သုံးဆယ်မြို့ ယင်းမြို့နှစ်မြို့ ၏ အလယ်တွင် တည်ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ရွာသည် အရှေ့ရွာမ အနောက်ရွာမဟု နှစ်ရွာဖြစ်၍ ရွာနှစ် ရွာ၏ အလယ်တွင် ပြည်-ရန်ကုန် ကားလမ်းမကြီးလည်း ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့၏ ရွာမှ မြောက်ဘက် သို့ ကားလမ်းအတိုင်းသွားလျှင် သုံးဆယ်မြို့သို့ ငါးမိုင်ခန့် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသုံးဆယ်မြို့သို့ မရောက်မီ လမ်း တွင် ကျွန်တော် ရေးလိုသော ဂျပန်ရိုး ဟု ခေါ်တွင်သော ကားလမ်းအောက်မှ ခြေဖြတ်စီးသည့် ရိုးပေါက်တစ်ခု ရှိပါ သည်။

ယင်းနေရာကို အလယ်ရိုးဟု ထည့်ကောင်း၊ ဂျပန်ရိုးဟူ၍ ထည့်ကောင်း ယနေ့တိုင် ခေါ်ဝေါ် ထွက် ရှိကြ၏။

ဂျပန်ရိုးဟူ၍ တွင်ရစ်နေခြင်းမှာ ဘိုးတစ်ချိန်က ကမ္ဘာစစ်ဖြစ်သောအခါ ဘာလတွင် မြန်မာများမှ ဂျပန်များကို ခြန်လည် တိုက်ထုတ်ကြသည့်အချိန် တွင် မြန်မာ့တပ်မတော်သားများ၊ ဆေးရွာကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရေး ဘင်သားများ၊ ရွာများမှ ရွာသူရွာသား များ တညီတညွတ်တည်း မိသားစု စိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝဖြင့် ဂျပန်စစ် သားများကို တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြ ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်ကြ သည့်အခါ ယခု ဂျပန်ရိုးဟုခေါ်တွင် သော နေရာတွင် ဂျပန်စစ်သားများ သည် အမြောက်အမြား ကျဆုံးခဲ့ကြ သည်ဟု ကျွန်တော်တို့၏ မိသားစု များနှင့် လူကြီးများက ပြောပြခဲ့ဖူးပါ သည်။

ဖြူလေးကျော်

ဂျပန်ရိုးမှ

တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ဤဂျပန်ရိုး၏ တောင်ဘက်တွင် ဒါးပီးချောင်း၊ မြောက်ဘက်တွင် သုံးဆူချောင်းဟူ၍ ရှိ၏။ ထိုဂျပန်ရိုး သည် ချောင်းနှစ်ချောင်း၏ အလယ် တွင်ရှိ၍ အလယ်ရိုးဟူ၍လည်း ခေါ် ကြပါသည်။

ယင်းဂျပန်ရိုးတွင် ဟို လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၄၀)ကျော် (၅၀)ခန့်လောက် အတော်ကြမ်းတမ်းသော နေရာတစ်ခု ဖြစ်၍ ကားများ၊ ရထားများ ဤနေရာ တွင် တိမ်းမှောက်ကြ၍ လူများ သေဆုံး ရခြင်း၊ ကားချင်းတိုက်မိခြင်း၊ ဆိုက် ကားနှင့် ကားတိုက်မိခြင်းတို့သည် မကြာခဏ ဆိုသလို ကြုံကြရပေ သည်။

ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ ကားမောင်း သောသူ၊ ရထားမောင်းသောသူတို့ တွေ့ကြုံရသော သူတို့ ပြောကြသည်

မှာ ညအခါ ကားမောင်းခြင်း၊ ရထား
မောင်းခြင်းဖြင့် သွားလာရသော အခါ
များတွင် ထိုကားလမ်းမပေါ်၌သော်
လည်းကောင်း၊ ရထားလမ်းပေါ်၌သော်
လည်းကောင်း ဂျပန်စစ်သားအဝတ်
အစားများဖြင့် ကြုံရမြင်ရပြီး အနားသို့
ရောက်လျှင် ပျောက်ကွယ်ကုန်ကြ၏။

အချို့သော ကားများ တိမ်းမှောက်
ခြင်းမှာ ထိုနေရာသို့ရောက်လျှင် ကား
ကို ဆွဲချသလို တွန်းချသလိုဖြစ်ခြင်း
လမ်းနှစ်လမ်း ဖြစ်နေ၍ ဆင်းကြည့်
ပြန်လျှင် တစ်လမ်းတည်း။ ကားပေါ်
တက်၍ မောင်းလိုက်လျှင် ဘေးချောက်
ထဲ ထိုးကျပြီး ကားမှောက်ကြရသည်ဟု
ပြောကြပါသည်။

အဲဒီနေရာကို ထိုအချိန်က ညရော
နေ့ပါ သွားလာရမှာ အလွန်အမင်း
ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။

ကျွန်တော်၏ အသက်(၂၇)နှစ်ခန့်
က ဤနေရာတွင် ဆန်းကြယ်မှုတစ်ရပ်
နှင့် ကြုံခဲ့ရ၏။

ဖြစ်ရပ်မှာ ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော့်
ဦးလေးဖြစ်သူ ဦးသိန်းအောင်နှင့်
အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် ည(၉)နာရီ
ခန့်လောက်တွင် ရွာမှ သုံးဆယ်မြို့သို့
စက်ဘီးတစ်စီးတည်းကို နှစ်ယောက်စီး
ပြီး သွားကြပါသည်။

အချိန်သည်ကား မိုးအခါသမယဖြစ်
၍ မိုးသံသံမဲပဲ မရွာသော်လည်း တစ်ဝံ့
ဝံ့ ရွာနေပါသည်။ လသာရက် ဖြစ်ပေ
မယ့်လည်း မိုးရွာနေခြင်းကို အနိမ့်တုနိုင်
အလင်းရောင် ဖျော့ဖျော့ကလေးသာ
ရှိ၏။

ရွာက ထွက်ကတည်းက ဦးသိန်း
အောင်က စက်ဘီးကို နင်းလာရာ
တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဒါးပီးချောင်းနား
ရောက်လာပြီး ကြက်သီးများ ထသလို
ဖြစ်လာကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်

ယောက်တွင် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးလေး
တစ်လက်တော့ပါ၏။

ထိုမှ ဒါးပီးချောင်းကို ကျော်လွန်၍
ဂျပန်ရိုးနားသို့ ရောက်လုလုတွင် ကား
လမ်း(၂)လမ်း ဖြစ်နေပါတော့သည်။
ကျွန်တော်က ညာဘက်လမ်းဆို၊
သူက ဘယ်ဘက်လမ်း လမ်းမှန်ဟု
နှစ်ယောက်သား စက်ဘီးလက်ကိုင်ကို
ကိုယ်ထင်သော လမ်းဘက်သို့ အတင်း
လှ ဆွဲလှည့်နေပါသည်။

ဦးသိန်းအောင်က...

'ဟေ့ကောင် ဒီဘက်လမ်းကွ၊ မင်း
ပြောတဲ့ လမ်းမဟုတ်ဘူး'

'ဟုတ်တယ် ကျွန်တော် ပြောနေ
တာက လမ်းမှန်၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့လမ်း
က မဟုတ်ဘူး'

'ကဲ မဟုတ်ရင်လဲ ဆင်းကြည့်ကြ
မယ်'

ဟု နှစ်ယောက်သား ငြင်းခုံနေရာမှ
ဓာတ်မီးနှင့် ဆင်း၍ ကြည့်သောအခါ
တစ်လမ်းတည်းသာ ဖြစ်နေပါသည်။

'ကဲ ဒီတစ်ခါ ခင်ဗျား နောက်ကစီး
ကျွန်တော် နင်းမယ်'

ဟု ပြောပြီး ကျွန်တော် စက်ဘီးနင်း
၍ ဘီးလိုဝံ့၍ အရှိန်ရရှိသာသာ ရှိသေး
သည်။ ကျွန်တော့်၏နောက်မှ ဦးသိန်း
အောင်က...

'ဟေ့ကောင် ရှေ့မှာ နှစ်လမ်းဖြစ်နေပြန်ပြီ
ဒီဘက်လမ်းကို ချောက်ထဲ ကျတော့မယ်'

'ဟုတ်တယ် ကျွန်တော်လဲ တွေ့
တယ်။ ကျွန်တော် နင်းတဲ့ လမ်းကမှ
မှန်ဗျ'

'ဟေ့ကောင် စက်ဘီးရပ်ရပ် ဆက်
မနင်းနဲ့တော့'

နှစ်ယောက်သား ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်
စက်ဘီးပေါ်က ဆင်းပြီး ဓာတ်မီးနှင့်
ထိုးကြည့်ရာ ကားလမ်းမှာ တစ်လမ်း
တည်းပဲ ဖြစ်နေပါသည်။

'ကဲ...ဟေ့ကောင် ဒီပုံဆိုရင် တို့ ကြာရင်
ဒုက္ခရောက်တော့မယ်၊ စက်ဘီးပစီးတဲ့
ခြေကွပ် တွန်းသွားကြမှ ဖြစ်မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ အဲဒါပဲ ကောင်းပါတယ်'
ဟု ပြောပြီး စက်ဘီးကို တွန်း၍
သွားရပါတော့သည်။ မိုးကလည်း
တစ်ဝံ့ဝံ့ ရွာနေဆဲပါ။

တဖြည်းဖြည်း လမ်းလျှောက်လာ
ကြရင်း ယင်းဂျပန်ရိုး၏ မြောက်ဘက်
ဖြစ်သော သုံးဆူချောင်း လွန်သွား
တော့မှ ဆက်၍ စက်ဘီးကို နင်းကြပါ
သည်။

မိုးကသာ ရွာနေသည်။ ကျွန်တော်
တို့ တစ်ကိုယ်လုံး နတ်ပူးသလိုဖြစ်ပြီး
တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် ဇောခွေးများ ပြန်
နေကြပါသည်။

ထိုနေရာ လွန်သွားသောအခါမှပင်
လမ်းတစ်လမ်းတည်းသာ တွေ့ရပြီး
ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြူးဖြူးနှင့် စက်ဘီးကို
ဆက်၍ နင်းသွားကြရပါတော့သည်။
ဤနေရာကို သံဃာတော်အရှင်
မြတ်များ ကမ္မပါဖတ်ခြင်း၊ မေတ္တာဗိုဇာ
ခြင်း၊ ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်
သရဏ္ဍာယ်တော်မူခြင်းတို့ကြောင့် ယခု
အခါ ဘေးရန်ကင်းရှင်းစွာဖြင့် စိတ်ချမ်း
သာ ကိုယ်ချမ်းသာ သွားနိုင်ကြပါတော့
သည်။

ကျွန်တော်၏ တွေးမိလေတိုင်း
သတိရနေမိသော ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့
သည့် ဤဖြစ်ရပ်ဆန်းကလေး
စာရှုသူများသို့ ရေးသားဖော်ပြလိုက်
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဧည့် ထာဝရ သာယာခွင့်
ချမ်းမြေ့နိုင်ကြပါစေ။

လမ်းညွှန်ပေးသူ

ဘယ်သူလဲ

ဗဒ္ဒါဘိ
(ရေဆင်း-နေပြည်တော်)

တန်ဖိုးရှိသော နေ့တစ်နေ့ဖြစ်ရန်အတွက် ရသမျှ အချိန်ကလေးကို ဘုရားရှိခိုးမေတ္တာပို့ အမျှဝေ စသော ပြုလုပ်နေကျ အလုပ်ကလေးအတိုင်း ဘုရားရှိခိုးခြင်းကို စတင်လိုက်ပြီး ပရိတ်ကြီး(၁၁)သက်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် အပြီး မေတ္တာပို့ အမျှဝေချိန်တွင် အိပ်ငိုက်သလို ဖြစ်သွားပြီး သတိဝင် လာချိန်တွင် အနှစ်(၁၀၀)လောက်က မကျွတ်မလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား ချွတ်လွှဲပေးရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းနေမိသော မိမိကိုယ်မိမိ အံ့သြနေမိပါသည်။

နံနက်လင်း၍ တပ်ထဲမှ တူတော်မောင် လာကြိုသော ဆိုင်ကယ်ဖြင့် စပယ်-(၄)၊ (၈)ခန်းတွဲမှ ဝန်ထမ်း အိမ်ရာသို့ လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ လိုက်

ပါလာရသော အကြောင်းရင်းမှာ တပ်ထဲမှ တူမက သူ့အိမ်သို့ သာသနာပွဲ တင်ရန်အတွက် အခေါ်ဖြစ်သော စာရေးသူ၏ ရုံးပိတ်ရက်၊ သူ၏ ကျောင်းပိတ်ရက်အတွင်း အမိအရ ခေါ်၍ ဖြစ်ပါသည်။

ပွဲတင်ရန် ပြင်ဆင်နေချိန်တွင် ညက ထူးဆန်းသော ဆုတောင်းအကြောင်းကို တူအရီးနှစ်ယောက် ပြောမိကြသေးသည်။ ထုံးစံအတိုင်း တစ်နှစ်

စာ မေဒင်တွက်ခိုင်း၍ တွက်ပေးရပါသည်။ နောက်ဆက်တွဲအနေဖြင့် ကြိုတင် ချိန်းထားသော သူ၏ သူငယ်ချင်း ဆရာမများ၊ အိမ်နီးနားချင်းများ ရောက်လာကြပြီး အလှည့်ကျ တွက်ပေးရင်း မိုးချုပ်သွားသဖြင့် တူမ လင်မယားမှ ညအိပ်ရန် ဧည့်စာရင်း တိုင်ပြီးကြောင်း၊ တွက်ပေးရန် ဆရာမတစ်ယောက် ကျန်သေးကြောင်း စသော အကြောင်းပြချက်များကြောင့် စာရေးသူ၏အိမ်သို့ ဖုန်းဆက်၍ တူမအိမ်တွင်ညအိပ်မည်ဟုအကြောင်းကြားလိုက်ရပါသည်။

ည(၇)နာရီခန့်တွင် ဆရာမ ဒေါ်ခင်သီတာထွန်းသည် အဖော် ဆရာမ ဒေါ်နီနီအောင်နှင့်အတူ ရောက်လာပြီး သူ့မိခင် ကျန်းမာရေးအတွက် မေဒင်မေးပါသည်။ ထိုအခါ စာရေးသူ မှ ကျန်းမာရေး မကောင်း၍ ဆေးကုသခံနေချိန်တွင် ကုသိုလ်ကံဆက်ကုနည်းဖြင့် ကုရန်လိုကြောင်း၊ ဆေးတိုက်သည့် ပရိတ်ရေနှင့် တိုက်လင့်ကြောင်း၊

ပရိတ်ရေရှိလျှင်ရှိ၊ မရှိလျှင် ပရိတ်
ရွတ်ပုံ ရွတ်နည်းကို ပြော၍ပြနေပါ
သည်။

ထိုအချိန်တွင် (၁၀)ပေကျော်မြင့်
သော အခန်း၏ အထက်ပိုင်းထောင့်ဆီ
သို့ ဖောင်းဟူသော အသံနှင့်အတူ
တစ်ယောက်ယောက်က ပစ်တင်လိုက်
သကဲ့သို့ စီဒီအပြားတစ်ခုက အရှိန်
အဟုန်ဖြင့် သွားရောက်ထိမှန်ပြီး
ကြွေမှုနေသော စီဒီအပိုင်းအစများ
ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပြန်၍ ကျလာပါတော့
သည်။

လူတစ်ရပ်စာမြင့်သော နေရာမှ
အမျိုးသားတစ်ဦး၏ တောက်ခေါက်သံ
ကိုလည်း ကြားရပါသည်။ တူမဖြစ်သူ
က စာရေးသူအား...

'လေးလေး ဒါ ဘာဖြစ်နေတာလဲ'
ဟု မေးတော့...

'ညည်းတို့ အခန်းက မသန့်တာဘဲ'
ဟု ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

အသံသာ ကြားရပြီး ရုပ်ကို မမြင်ရ
ပါ။ ဗေဒင်လာမေးသော ဆရာမက
စာရေးသူအား...

'အန်တီ လေထဲက တောက်ခေါက်
သံကို ကြားလိုက်သလား'

ဟု မေးပါသည်။ စာရေးသူကလည်း
ကြားရကြောင်း ပြန်ပြောပြီး ကြောက်
ရွံ့ထိတ်လန့်ရမည့်အစား...

'ဪ...ညက ဆုတောင်းက ဒီပုဂ္ဂိုလ်
အတွက်'

ဟု တွေးမိပြီး ဝမ်းသာသွားပါသည်။
ပါးစပ်မှလည်း "အနောင့်အယုက်

**ပေးဖို့လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကူညီရ
အောင် လာတာပါ။**" ဟု ပြောဆို
တောင်းပန်လိုက်ပါသည်။

စီဒီပြားသည် အပြင်မှ ဝင်လာစရာ
အကြောင်း မရှိပါ။ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော် တူမများနေသော တိုက်ခန်း

မှာ အခန်းတံခါးအားလုံး နှစ်ထပ်
တံခါးများဖြစ်ပြီး ခြင်လုံသံဆန်ခါ
တစ်ထပ်က အမြဲပိတ်ထား၍ ဖြစ်ပါ
သည်။

ထိုအချိန်တွင် တူတော်မောင်က
လည်း အိမ်တွင် ရှိနေပါသည်။ အိပ်ခန်းထဲ
တွင် ဗေဒင်မေးရန်လာသော ဆရာမ
နှစ်ဦးနှင့် တူမသားအမိနှစ်ဦး မိမိရော
စုစုပေါင်း ငါးဦးသာ ရှိပါသည်။

တူမ၏ သမီးလေးမှာ (၂)နှစ်ခွဲ
အရွယ်ဖြစ်၍ သူ့မိခင် ရင်ခွင်တွင်
နို့စို့ရင်း အိပ်ပျော်နေပါသည်။ တူမဖြစ်
သူက ကလေးနို့ထိုင်တိုက်ရင်း ဆရာမ
ဒေါ်နီနီအောင်နှင့်အတူ တီဗွီ ကြည့်နေ
ကြပါသည်။

ထိုသို့ ဖြစ်ပျက်ပြီး တူမက ကလေး
တစ်ဖက်နှင့်အတူ စီဒီပြားကွဲ အပိုင်း
အစများကို လိုက်ကောက်ရင်း အပြင်
ထွက်ပြီး အခန်းနားနီးများအား အံ့ဩ
တကြီးဖြင့် ပြောပြနေပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် အဖော်လိုက်လာ
သော ဆရာမ ဒေါ်နီနီအောင်သည်
ကျန်သော ဆရာမအား မစောင့်တော့
ဘဲ ကြောက်လန့်တကြားနှင့် တချိုး
တည်း ထ၍ ပြေးပါတော့သည်။

ကျန်သော ဆရာမ ဒေါ်ခင်သီတာ
ထွန်းက...

'အန်တီ ဆက်တွက်လို့ ရသေး

လား'
ဟု မေးပါသည်။ စာရေးသူက
လည်း...

'ရတယ်'

ဟု ဆိုပြီး အတွဲညီညီနှင့် ဆက်တွက်
နေကြပါသည်။ ည(၈)နာရီအချိန်တွင်
ဗေဒင်တွက်၍ အားလုံး ပြီးစီးသွားပြီ
ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် တူတော်မောင်ဖြစ်သူ
ရောက်ရှိလာပြီး သူ့အား ပုတီးစိပ်ခိုင်း
ထားပြီး စာရေးသူက နတ်ပင့်၍ ပရိတ်
ကြီး(၁၁)သုတ်ရွတ်ရန် အစပျိုးရပါ
တော့သည်။ ခါတိုင်း ရွတ်နေကျ
နတ်ပင့်နေကျထက် အလုပ်တစ်ခု ပို၍
လုပ်ရပါတော့သည်။

ထိုအလုပ်မှာ အိမ်စောင့်နတ်၊
ရပ်ကွက်စောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊
နယ်စောင့်နတ်၊ လောကကို စောင့်
ရှောက်ကုန်သော နတ်အပေါင်းတို့အား
တိုင် တည်ရပါတော့သည်။

စောစောက တောက်ခေါက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်အား မညီသည့်နေရာပဲ ရောက်
နေနေ တပည့်တော် ရွတ်ဖတ်သော
ပရိတ်တရားကို နာယူလိုသည်ဖြစ်စေ
မနာယူလိုသည်ဖြစ်စေ တရားနာ၍
အောင် ဖိတ်ကြားပေးပါဘုရား။ တပည့်
တော်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ပရိတ်
တရားနှင့် နှိပ်စက်ခြောက်လှန့်လို၍
မဟုတ်ပါ။ တရားနာပြီး သာဓု ခေါ်စေ
ချင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်ဟု ဝန်ခံ၍
တရားနာ ဖိတ်ကြားရပါသည်။

ပရိတ်ရွတ်ပြီး အမျှဝေရာတွင်
ဒီဘဝတွင်သာမက ဘဝအဆက်ဆက်
က အကျွန်ုပ်ပြုသမျှ ကုသိုလ်ကောင်း
တို့ကို တောက်ခေါက်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်
အား အမျှဝေပါသည်ဟု ပြော၍
ဝေခဲ့ပါသည်။

မည်သည့် အနောင့်အယုက်

မတွေ့ရပါ။ ဘုရားရှိခိုးပြီး ညဉ့်နက်၍ အိပ်ချိန်ရောက်သောအခါ အနည်းငယ် စိုးရိမ်စိတ် ဝင်လာမိပါသည်။

စိတ်ထဲတွင် အနစ်(၁၀၀)လောက် က မကျွတ်မလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် နပန်းလုံးနေရတော့မလား၊ တစ်ညလုံး ထိတ်လန့်၍ နေရတော့မလား စသည် ဖြင့် လားပေါင်းများစွာဖြင့် စိုးရိမ်စိတ် တွေ ဝင်လာရပါတော့သည်။

ဤသို့နှင့် အိပ်ရာဝင်ရင်း အဂ္ဂေါ ဗုဒ္ဓေါ၊ အဂ္ဂေါဓမ္မော၊ အဂ္ဂေါသံဃော တစ်လောကလုံးတွင် ဘုရားအမြတ် ဆုံး၊ တစ်လောကလုံးတွင် တရား အမြတ်ဆုံး၊ တစ်လောကလုံးတွင် သံဃာအမြတ်ဆုံး ဟူ၍ ရွတ်ဆိုရင်း အိပ်ပျော်သွားသည်မှာ လင်းတ တစ်ရေခန်း ဆိုသလို မိုးစင်စင်လင်းမှ နိုးပါတော့သည်။

နံနက်လင်းတော့ တူမဖြစ်သူက... 'လေးလေး ညက အိပ်ရေးဝရဲ့ လား'

ဟု မေးပါသည်။ စာရေးသူက ... 'ဘုရားတန်ခိုးတော်နဲ့ ချမ်းသာစွာနဲ့ အိပ်ရတယ်၊ ချမ်းသာစွာနဲ့ နိုးရတယ် ဆိုတာ လက်တွေ့ပါပဲ'

ဟု ပြန်ဖြေလိုက်ရပါသည်။ တူမဖြစ် သူက...

'လေးလေး နေရာမသန့်ဘူးဆို တော့ ရှေ့ဆက် ဘာလုပ်ရမလဲ'

ဟု မေးပါသည်။ စာရေးသူက...

'ရှင်းသွားပြီ ဘာမှ လုပ်စရာမလို ဘူး'

ဟု ပြန်ဖြေတော့ မယုံသလိုနှင့် ကြည့်နေပါသည်။

'ငါက မစွမ်းပေမယ့် ငါ့ကို စောင့် ရှောက်တဲ့ အစောင့်အရှောက်က စွမ်း တယ်။ ဒါကြောင့်လဲ မနွေညက ဘုရား ရှိခိုးတုန်းကတည်းက ကိုယ်မသိဘဲ

နှုတ်စီးခံရသလို ကြုံပြီးဆုတောင်းနေ မိတာပေါ့။ အဲဒီ အစောင့်အရှောက် ထက် ဘုရားနှုတ်ကပါဌ်တော်က စွမ်း တယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရပါသည်။

မနွေညက ဆုတောင်းနေမိသည့် အကြောင်းကို နံနက်ပိုင်းတုန်းက ကြုံပြောထား၍သာ သက်သေပြစရာ ရှိ၍ တော်သေးတာ။ ပြောသာပြော လိုက်သည် အနစ်(၁၀၀)လောက်က မကျွတ်မလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား ချွတ်လွှဲပေးရပါလို၏ ဆိုသော ဆုတောင်းကို မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်က နှုတ်စီး၍ ပြောသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် လည်း မသိပါ။

သို့သော် သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ သာ တစ်ဖက်သားကို ကူညီရန် လမ်း ညွှန်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အဲဒီ နောက်ပိုင်းတွင် တူမ၏အခန်းတွင် မည်သည့်အနှောင့်အယှက် မည်သည့် ထူးခြားမှုမှ မရှိပါ။

စာရေးသူသည် နတ်ကတော်လည်း မဟုတ်ပါ။ ပယောဂဆရာလည်း မဟုတ်ပါ။ စိုက်ပျိုးရေး သုတေသန

ဦးစီးဌာနမှ စိုက်ပျိုးရေးဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ဝါသနာရှင်အဆင့် ပေဒင်ပညာ ရှင် တစ်ဦးမျှသာ ဖြစ်သော်လည်း ဘာသာရေးကို ယုံကြည်ကိုးစားမှု ကြောင့်ဟု ထင်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့သော ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်များကို မကြာခဏ ကြုံတွေ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယခု အဖြစ်အပျက်တွင်လည်း အင်မတန် သိချင်နေသော အကြောင်းအရာမှာ အနစ်(၁၀၀)လောက်က မကျွတ် မလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား ချွတ်လွှဲ ခိုင်းခဲ့သော ချွတ်လွှဲရန် လမ်းညွှန်ပေးခဲ့ သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘယ်သူလည်း ဆိုတာကို တိတိကျကျ သိချင်လှပါ သည်။

အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်ကြောင်းကို တူမဖြစ်သူ ဆရာမဆွေဆွေသန်းနှင့် သူမ၏ မိတ်ဆွေ နေပြည်တော်(အ.ထ.က-၄) ရွာတော်မှ ဆရာမ ဒေါ်နီနီအောင်နှင့် ဆရာမ ဒေါ်ခင်သီတာထွန်းတို့အား သက်သေထူပါသည်။

အတူ တွေ့ကြုံကြရသော ဆရာမ များ၏ အမည်ရင်းများ သုံးစွဲထားပါ သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်သည် အမှန် တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ကြောင်းကို သစ္စာဆိုပါသည်။

ဤသစ္စာစကား မှန်ကန်ပါက စာ ရေးသူသည် ကလောင်ဖြင့် သာသနာ ပြုနိုင်သော ထူးချွန်သည့် စာရေးဆရာ ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်ရပါစေ ဟူသော ဆုတောင်းသည် အမြန်ဆုံး ပြည့်စုံရပါလို၏။

မနင်းသိ
(ရေးဆင်း-နေပြည်တော်)

ပန်းနာရင်ကျပ်

အတွက် ဆေးတစ်လက်

တစ်ရွာတည်းနေ မန်းလေဟိန်းအိမ်၌ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မန်းတောလယ်နှင့် အလည်သွားရောက်၍ စကားပြောနေစဉ် သပြေကုန်းရွာတွင် နေထိုင်သော မန်းလေဟိန်း၏ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးလေး မန်းလှထွန်း သားဖြစ်သူထံ အလည် ရောက်ရှိလာပါသည်။

ယခင်နှင့်မတူဘဲ အသားအရေများ စိုပြည်ဝင်းဝါ၍ ကျန်းမာရေး အလွန်ကောင်းပုံရသော ဦးလှထွန်းအား မန်းလယ်တောမှ...

'ဦးလေး ဘာဆေးတွေစားလို့ ဝ,လာတာလဲ၊ အခုကော ပန်းနာရင်ကျပ် ဖြစ်သေးလား'

ဟု မေးရာ...
'ငါ နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော် ခံစားလာ

ရတဲ့ ပန်းနာရင်ကျပ် သက်သာပျောက်ကင်းသွားလို့ စိတ်လဲချမ်းသာ ကိုယ်လဲ ကျန်းမာပြီး အခုလို (၄)နာရီကျော် လောက်ခရီးကို ခြေကျင်လျှောက်လာ နိုင်တာပေါ့ကွာ'

ဟု ပြောရာ စာရေးသူမှ...
'ဦးလေးရဲ့ ဆေးနည်းလဲ ပြောပြပေးပါဦး၊ အလားတူ ဝေဒနာရှင်တွေတွေ့ရင် ကျွန်တော်လဲ ဆက်လက်လမ်းညွှန်ပေးနိုင်တာပေါ့'

ဟု ပြောရာ...
'ပြောပြပါမယ်ကွာ မင်းတင် မဟုတ်ဘူး။ ငါ ကြုံသမျှလူကို လိုက်ပြောနေတာ။ ဒီလောက်ဆိုးလှတဲ့ ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ တစ်သက်လုံး မပျောက်တော့ဘူး မှတ်နေတာ။ ငါလဲ ပထမ

မယုံဘူး။ နောက်မှ သောက်ရင် သောက်ရင်းနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းသွားတာကွ။ မန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ သေရွာ မပါရအောင် ဆေးနည်းပြောပြပေးပါမယ်။

- ❖ မြို့ပွားအသွယ်နှင့် အဆီချက်ထား (မြို့ပွားဆီပေါ့)
 - ❖ ယုရည်စစ်စစ်နဲ့ ဆထုရာ
 - ❖ တစ်ခါသောက်ရင် လက်ဖက်ရည်ညွှန်းအသေ (၁) ဝွန်း
 - ❖ တစ်နေ့ (၃) ကြိမ် မှန်မှန်သောက် ပန်းနာရင်ကျပ် သက်သာပျောက်ကင်းပါစေ။
- [ဦးလှထွန်း (သပြေကုန်းကျေးရွာ) အား အထူး ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်...]

ထွန်းထွန်း (ဒရယ်ချောင်း)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ်	၃၀၅
ဇွန်လ	၆
ခုနှစ်	၂၀၁၄
	၂၃၂၅ = ၁၂ = ၃
အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၃) ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၉ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။	
အထူးသဖြင့် ရှေ့ဂဏန်းများကို ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၉ ဂဏန်းများကိုသာ ရွေးချယ်ပါ။	
ဥပမာ	
စ...ဆုံး စ...ဆုံး စ...ဆုံး စ...ဆုံး	
၃...၃ ၄...၃ ၅...၃ ၉...၃	
၃...၄ ၄...၄ ၅...၄ ၉...၄	
၃...၅ ၄...၅ ၅...၅ ၉...၅	
၃...၉ ၄...၉ ၅...၉ ၉...၉	

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

မှတ်ချက်။ ။ (...) ကွင်းအတွင်းတွင် ၃၊ ၄၊ ၉ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

“အကြိမ်” ဂဏန်းမပါဘဲ “လ” ဂဏန်း နှင့် “နှစ်” ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၆ + ၂ + ၀ + ၁ + ၄) = ၁၃ = ၄ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “၄” ဂဏန်းသည် ပိုအားကောင်းသည်။

စ... ဆုံး

၂... ၃ ၄ ၅ ၉
၄... ၄ ၅ ၉ ၃
၅... ၅ ၉ ၃ ၄
၉... ၉ ၃ ၄ ၅

ဤလတွင် အင်္ဂါနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးသား သမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိ၏အိမ်ရှိ ဘုရားတွင် ကြိုက်ရာ သစ်သီး (၄) ပွဲနှင့် ဆွမ်းပွဲ (၃) ပွဲ ပြင်၍ ကပ်လှူပြီး သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော် (၁၀၈) လုံး ပတ်ကုံးနှင့် မိမိသက်စေ့ စိတ်ပူဇော်ရန် ဖြစ်သည်။ တတ်နိုင်ပါက (၃) ရက်တိတိ ဆောင်ရွက်ပါ။

ထိုအခါဌာန် အောင်မြင်ပြီးပါက မိမိ မွေးနှစ်အရပ်ထောင့်တွင် ရေသက်စေ့ ထွက်ပါ။ အိမ်အနီးရှိ ကလေးများအား အာဟာရဒါန တတ်နိုင်သမျှ ပြုပါ။ ပြီးမှ ထိက်စင်နိုင် ဖြစ်သည်။

- အထူးဂဏန်း
- ◆ ၃၄၄၇၉
 - ◆ ၄၄၃၇၉၃
 - ◆ ၄၄၃၃၇၉
- ထိက် ပွင့်ပါစေ

ဆရာရဲထက် (သုတေသီ)